Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA)

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் உரைநடை நூல்கள்

(நான்காம் தொகுதி)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்
2, அருண்டேல் கடற்கரைச் சாலை
பெசன்த் நகர், சென்னை - 600 090
2005

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் உரைநடை நூல்கள்

நான்காம் தொகுதி

பதிப்பாசிரியர்கள்
புலவர் பேராசிரியர் ம.வே.பசுபதி எம்.ஏ.,
புலவர் ஞா. மேகலா எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,
சா. சாய்ராமன்.

டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்
2, அருண்டேல் கடற்கரைச் சாலை
பெசந்த் நகர், சென்னை - 90
2005

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

டாக்டர் உ.வே.சா.
நூல்நிலைய வெளியீட்டு எண் : 192
முதற்பதிப்பு - 2005
1000 பிரதிகள்

© டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம்

விலை ரூ.90/-

தமிழ்நாடு அரசு தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின்
அரிய நூல்கள் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ்
நிதியுதவிபெற்று வெளியிடப்பெற்றது.

அச்சும் கட்டும்
ஜெயராம் அச்சகம்
5 வேலாயுதம் தெரு, சென்னை
தொலைபேசி - 044 - 28284568

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பதிப்புரை

டாக்டர் உ.வே.சா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் தமிழின் மேன்மைகளையும், சமுதாய மேன்மைகளையும் உலகுக் குணர்த்தின. அரிய பல இலக்கியங்கள் எளிய தமிழில் உரைநடையாக இவரால் உலகுக்கு வந்தன.

டாக்டர் உ.வே.சா அவர்கள் முதன் முதலாக வெளியிட்ட நூல் மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் என்ற உரைநடை நூலாகும். மல்லிகார்ச்சுனம், மத்தியார்ச்சுனம், புடார்ச்சுனம் என்ற மூன்று அர்ச்சுனத் தலங்களில் மத்தியார்ச்சுனம் என்பது திருவிடை மருதூராகும். அத்தலச் சிறப்பை விளக்கும் இவரின் அரிய உரைநடை நூல் இத்தொகுப்பில் 9-48 பக்கங்களில் உள்ளன. ஏகநாயகர் ஊசல், ஏகநாயகர் தாலாட்டு என்னும் இரு சிற்றிலக்கியங்களும் இப்பகுதியில் உள்ளன.

டாக்டர் உ.வே.சா.அவர்களால் 1924 இல் பெருங்கதைக் காப்பியம் வெளிவந்தது. அதன் முன்னுரையை ஒட்டி வெளி யிட எழுதிய உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம் அதே ஆண்டில் கலைமகள் காரியாலய வெளியீடாகத் தனியாகவும் வெளி வந்தது. 2000 ஆவது ஆண்டில் அதன் பத்தாம் பதிப்பு இந்நூலக வெளியீடாக வெளிவந்தது. அது இந்நூலுள் 49-258 பக்கங்களில் உள்ளது.

பெரும் பற்றப் புலியூர் நம்பி இயற்றிய திரு விளையாடற் புராணத்தை டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் முதன் முதலாக 1906ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். அதன் கதைச் சுருக்கத்தை எழுதத் தொடங்கினார். அது முற்றுப் பெறாத நிலையில் அரிய கையெழுத்துப் பிரதியாக இந்நூலகத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் பத்துத் திருவிளையாடல்களுக்கான கதைச் சுருக்கம் இறைவனின் திருவிளையாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் 259-275 பக்கங்களில் உள்ளன.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் கட்டுரைகள் மாணவர்கட்கான பாட நூல்கள் பலவற்றிலும் வெளி வந்தன. அவற்றில் இரண்டு கட்டுரைகள், வேறெத்தொகுப்பிலும் வெளி வராதவை. ஐவகை நிலங்கள், தமிழ் உரை நடை என்னும் அவ்விரு கட்டுரைகளும் இத் தொகுப்பில் 275-285 பக்கங்களில் உள்ளன.

பல்வேறு நூல்களுக்கு டாக்டர் உ.வே.சா அணிந்துரை பாராட்டுரை ஆகியவற்றை அளித்துச் சிறப்பித்தார். அவற்றுள் கிடைத்த பதினைந்து, இத்தொகுப்பில் 286-298 ஆம் பக்கங்களில் உள்ளன. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய குறிப்பும் உடன்வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

இதுவரை நூல் தொகுப்புகளில் வெளிவராத தமிழ்க்கல்வி, சதாபிஷேக நன்றியுரை, பௌத்த மதப் பிரிவுகள், ஐம்படைத் தாலி, போதுமானது ஆகியவை 299-303 ஆம் பக்கங்களில் உள்ளன.

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் உரைநடை நூல்கள் அனைத்தையும் நான்கு தொகுதிகளில் அடக்கி வெளியிடுவது, மகிழ்ச்சி தருகிறது.

இத்தொகுப்புகளின் மெய்ப்பு ஒப்பீட்டுப் பணிகட்கு அவ்வப்போது உதவிய திருமதி. கீதாசேஷாத்திரி அவர்கட்கும், திருமதி. பர்னுமதி சேதுராமன் அவர்கட்கும் நன்றிகள் உரியன.

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் பதிப்புப்பணி அவரின் திருமகனார் திரு சா.கல்யாணசுந்தரம் ஐயர் அவர்களால் தொடரப்பட்டது. டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் பெயரர் திரு. க.சுப்பிரமணியஐயர் அவர்கள் தியாகராஜ விலாசம் வாயிலாகவும் இந்நூலக வாயிலாகவும் அப்பணியைத் தொடர்ந்தார். டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் கொள்ளுப் பெயரர் திரு. வேங்கட கிருஷ்ணன் அவர்கள் இந்நூலக வாயிலாகப் பதிப்புப் பணிகள் தொடர உற்சாக மூட்டிவருகிறார்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இந் நான்கு உரைநடைத் தொகுதிகளையும் தமிழ் கூறு நல்லுலகம் ஏற்றுப் போற்றுமாறு எல்லாம் வல்ல திருவருட் சக்தியை இறைஞ்சுகிறேன்.

வெண்தா மரைமிசையின் மேவும் மடஅனமே
கண்டார் மொழிக்குயிலே கற்பகமே-ஒண்தாள்
நலமென்[று] உரைப்பப்பா நான்சொல் வதற்கும்
பலமென்[று] உரைப்பஅருள் பார்.

[டாக்டர் உ.வே.சா. இயற்றியது]

சென்னை 90
24-11-2005

ம.வே.பசுபதி
காப்பாட்சியர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முன்பின்

முன்

பதிப்புரை 3—4

பின்

1. மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் 9
2. உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம் 49
3. இறைவனின் திருவிளையாடல்கள் 259
4. ஐவகை நிலங்கள் 275
5. தமிழ் உரைநடை 280
6. டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் பிற அறிஞர்களின் நூல்களுக்கு அளித்த முன்னுரைகள் முதலியன 286
7. தமிழ்க்கல்வி 299
8. சதாபிஷேக நன்றியுரை 300
9. பௌத்தமதப் பிரிவுகள்

ஐம்படைத்தாலி, போதுமானது. 302

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மத்தியார்ச்சுன மான்மியம்

விநாயக வணக்கம்

உலகமுணர்ந் திடுகருணை யதனொடுநெஞ் சகமதினீ டுவகை யெய்தி, அலகில்புக ழுறுகவிகை நிழறனின்மெய் யன்பர்குல மதனைக் காக்கக், குலவுமுப நிட்டதவரி யணைமீது பரசெழிற்செங் கோல்கைக் கொண்டாங், கிலகுமிடை மருதாண்ட விநாயகனை யெப்பொழுது மிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

நைமிசவனத்திலே சௌனகாதி முனிவார்கள் பௌரா ணிகோத்த மராகிய சூதமுனிவரை வணங்கி, "ஸ்வாமீ! அடியேங்கள் உய்யும் வண்ணம் எல்லாவிசேஷங்களும் அமைந்த சிவஸ்தலமொன்றை நவின்றருள்க" என்று பிரார்த்தித்தனர். அவர் நெடுநேரம் சமாதிபொருந்தியிருந்து பின்பு நெஞ்ச நெக்குருகக் கண்ணீர்வார மெய்ம் மயிர்சிலிர்ப்ப ஸ்ரீ ஜோதின்மய மகாலிங்க மூர்த்தியையும், ஸ்ரீ பிருகத் சுந்தரகுசாம்பிகையையும், தமதாசாரியராகிய வியாச முனிவரையும் தியானித்துத் துதித்து இந்த ஸ்தலத்தின் மகிமையை யருளிச் செய்வாராயினார்.

ஸ்தலமகிமை

இலங்குமந் திரங்க டம்மி லிசைக்குமஞ் செழுத்து நீடு
நலந்தரு நூல்க டம்மி னவின்றிடு மறையு மெண்ணும்
பலன்றரு தேவர் தம்மிற் பரமனு மதிக மென்னத்
தலங்களி லதிக மாகுந் தனியிடை மருது மன்னோ.

அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப்பிழம்பாகிய சிவபெருமான் தம்மை ஆன்மாக்கள் வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுப் பற்பல ஸ்தலங்களை உண்டாக்கியருளினர். அவற்றுள் ஸ்ரீ அருணாசலம், ஸ்ரீ காசி, திருக்காளத்தி, திருக்கேதாரம், திருவாரூர், திருவலஞ்சுழி, திருவேரகம், ஸ்ரீ சிதம்பரம், திருவெண்காடு, ஸ்ரீ கும்பகோணம், ஸ்ரீ மத்தியார்ச்சுனம் என்னும் பதினொரு தலங்கள் சிறந்தன. அவற்றினுள்ளே, அனாதியாக இருத்தலானும் எல்லா உயிர்களுமொடுங்கிய மஹாராத்திரியில் அவ்வுயிர்களை எழுப்புதற் பொருட்டு ஏகாதச ருத்திரர்கள் வந்து வழிபட்டுச் சிவாநுக்கிரகம் பெறும்படி விளங்கினமையானும், திருவலஞ்சுழி முதலிய மிகச்சிறந்த தலங்களை விநாயகர் முதலிய பரிவார தேவதாஸ்தலங் களாகக் கொண்டிருத்தலானும் மத்தியார்ச்சுனமே சிறந்தது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

திருவலஞ்சுழி விநாயகக் கடவுளுக்கும், சுவாமி மலை சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கும், திருவாப்பாடி சண்டேசுர நாயனாருக்கும், சூரியனார்கோயில் சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங் களுக்கும், சிதம்பரம் நடேசப் பெருமானுக்கும், சீகாழி பைரவக் கடவுளுக்கும், திருவாவடுதுறை நந்திதேவருக்கும், திருவாரூர் ஸோமாஸ்கந்தருக்கும், திருவாலங்குடி தக்ஷிணாமூர்த்திக்கும் இருப்பிடங்களாம்.

மத்தியம் - நடு. அர்ச்சுனம்-நின்மலம். இது நின்மலமானஸ்தான மென்று பொருள்பட்டு மத்தியசப்தத்தோடு சேர்ந்துநின்று, இத்தன்மையையுடைய (ஆதிசக்தியின் ஹிருதயகமல) மத்தியஸ் தானத்தை உணர்த்திப் பின்பு அந்த ஹிருதய கமலமத்தியில் தியானிக்கப்பட்டு விளங்கிய ஸ்ரீ ஜோதின்மயமகாலிங்கப்பெருமான் முனிவர்களுக்குக் காட்சியளித்தற்பொருட்டு இங்கே எழுந்தருளி யிருக்கின்றமையால், அப்பெயர் இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கும் வந்தது. அல்லாமல் பின்பு ஒரு காலத்தே தரிசித்தற்குவந்த உரோமசமகா முனிவர் அர்ச்சுனவனத்தின் மத்தியில் சிவலிங்கப் பெருமா னெழுந்தருளியிருப்பக் கண்டு, " இந்த க்ஷேத்திரம் மத்தியார்ச்சுனம்" என்று வழங்கியபடி கொள்வதும் பொருந்தும். இன்னும் இது தமக்கு ஆதிசக்தி காட்சி கொடுத்தற்கு முனிவர்கள் உண்டாக்கின சண்பகச் சோலையையுடைமையால் சண்பகவனமென்றும், ஆதிசக்தி எழுந்தருளியிருத்தலாற் சக்திபுரமென்றும், சக்தியும் முனிவர்களும் தவம் செய்து பேறு பெற்றமையால் தபோவனமென்றும், சிவபெருமான் ஜோதிவடிவாய் அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்த ருளினமையால் ஜோதிநகரமென்றும், எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங் களையுமுடைமையாற் சர்வதீர்த்த புரமென்றும், வில்வ வனத்தை யுடைமையால் வில்வவனமென்றும், தன்னிடத்திலிருந்து செய்யப் படும் ஒவ்வொரு புண்ணியமும் பற்பலவாக விருத்தியாதலால் தருமவிருத்திபுரமென்றும், பூமியின்கண் சிவலோகமாக இருத்தலாற் பூலோக சிவலோகமென்றும், வீரசோழன் வழிபட்டு ஆலயத்திருப் பணி செய்து காடுவெட்டி நகர முண்டாக்கி நித்தியநைமித்திகங்களை விதிப்படி புரிவித்தமையால் வீரசோழ நகரமென்றும் சொல்லப் படும். இந்த க்ஷேத்திரமகிமை ஸ்காந்தபுராணத்திலும், லிங்க புராணத்திலும், பிரமகைவர்த்தத்திலும், சிவரகஸ்யாதிகளிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மருதவிருக்ஷத்தின் வரலாறும், சிவபெருமான் காட்சிகொடுத்தருளிய முறையும்.

திருக்கைலாய மலையிலே ஒப்புயர்வில்லாத செம்பொற்திருக் கோயிலேலே அனந்த கோடி சூரியர் உதித்தாற் போன்ற ஒளியை யுடைய ரத்னசிங்காதனத்தின் மேலே எழுந்தருளியிருந்து மகாதேவர் தமது ஞானசக்தியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஆகமங்களை உபதேசித் தருளினார்.

தேவியார் அவற்றையெல்லாம் திருவுளங்கொண்டு மகிழ்ந்து எழுந்துவணங்கி, "எம்பெருமானே! இவ்வுலக வளங்களையும், ஆன்மாக்கள் வழிபட்டு உய்யும்படி தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலங்களையும், அவற்றுள் சிறந்ததாகிய ஒன்றனையும் காட்டியருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, "நின் குறிப்பு மிகவும் அழகிது" என்று மகிழ்வுற்றுச் சிவபிரான் உமாதேவி யாரோடும் ரிஷபாரூடராய்த் திருக்கைலாயத்தினின்றும் புறப்பட்டு எல்லா விசேஷங்களையும் காண்பித்துக் கொண்டு வந்து காவிரிமா நதியையடைந்து அதன் மகிமைகளை யெடுத்துரைத்து அதன் தென்கரையில் உள்ளதாகிய இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு நேராக ஆகாயத்தில் எழுந்தருளினார். அப்போது கைலையங்கிரியானது தமது பிரிவாற்றாமையால் மிகவும் உன்னதமான மருதமரமாகி அவ்விடத்தே நிற்கக் கண்டு அதனுடைய நிழலில் ரிஷபத்தை நிறுத்தி உமாதேவியாரை நோக்கி, "ப்ரியே! இந்த ஸ்தலம் அனாதியேயுள்ளது; நமக்கு அதிகப்பிரீதியை உண்டுபண்ணுவது; இதற்கு ஒப்பான ஸ்தலம் எங்குமில்லை; இதன் அழகை நீ காண்பாயாக". என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். உமாதேவியார் ஆங்காங்குள்ள தபோவனங்களையும், அவ்வனங்களில் காசிபர் முதலிய முனிவர்கள் தவஞ்செய்தலையும், மற்ற விசேஷங்களையும் நோக்கி அன்புற்று ஆனந்தப் பெருக்கமடைந்தனர். அப்பொழுது உமாதேவியாருடைய திரு விழிகள் கருணை வெள்ளம் பொழிந்தன. அவ்வெள்ளம் கிழக்கே சென்று காருண்யாமிர்தம் என்று பெயர் பெற்று ஒரு தீர்த்தமாக விளங்கியது. அக்காலத்தில் சிவபிரானது திருவிழிகளும் கருணைவெள்ளம் பொழிந்தன. அவ்வெள்ளம் இரண்டு பிரிவாகிப் பொன்நிறமுற்றுச் சென்று நீர்வற்றிக்கிடந்த வடமேற்கிலுள்ள தடாகத்திலும் தென்றிசையிலுள்ள தடாகத்திலும் பாய்ந்தது. அவ்விரண்டனுள், வாயுதிக்கிலுள்ள தடாகத்திலே உயிர்போயுலர்ந்து கிடந்த ஜலசரங்கள் யாவும் உயிர்பெற்று

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ருத்ரகணங்களாகி ஸ்வாமியை வலஞ்செய்து வாழ்த்தி வணங்கி விமானத்தின் மீதேறிச் சிவபுரமடைந்தன. அங்கே தவஞ் செய்யுமுனிவர்கள் தம் முட்பேசிக் கொள்ளும் வினாவிடைகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு அப்பால் பார்வதிதேவியாரோடு சுவாமி ஒரு முகூர்த்தகாலம் அவர்களுக்குத் தோன்றாதவண்ணம் எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்போது அங்கே வந்த அகஸ்திய முனிவரை முனிவர்கள் கண்டு பேரானந்த முற்று எதிர்சென்று வணங்கி, "தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளியது அடியேங்கள் செய்த பெருந்தவமேயன்றி வேறன்று; ஆதலால் யாங்கள் உய்ந்தோம். யாக முதலிய கருமங்களைச்செய்யிற் பயனளிப்பது அக்கருமமோ? அன்றியளிப்பவர் சிவபெருமானோ? என்னுஞ் சந்தேகம் எமக்கு நெடுநாளாகவுள்ளது; இதனை நீக்கியருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கவே அகஸ்தியமுனிவர் கன்மம் தானே பயன்தரா தென்றும், தருபவர் சிவபெருமானே என்றும், பக்தி நெறியாலேயே அவரை அடையவேண்டுமென்றும், அந்தப் பக்திநெறி பெருந்தவத்தா லெய்தற்பால தென்றும், பற்பல நியாயங்களால் விளக்கி, " முனிவர்களே! அவனருளாலே அவனை யடையவேண்டு மென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றன; ஆதலால், நீவிர் அருளாகிய உமாதேவியாரைக் குறித்துத் தவஞ் செய்து அவராற் சிவபெருமானை அடையுங்கள்" என்று கூறியருளினர்.

அப்பொழுது உமாதேவியார், "இவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத் தருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கவே சிவபெருமான், "நாம் இப்பொழுது இவர்களுக்கு வெளிப்படுவது முறையன்று; அகஸ்தியன் மொழிப்படியாகுக" என்று கூறி உமாதேவியாரோடும் கைலைமலைக்கு எழுந்தருளினார்.

பின்பு அக்ஸ்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி எல்லா முனிவர் களும் அவரோடுகூடி ஸரஸ்வதி தேவியைக் குறித்துத் தவஞ் செய்து வேதாகமங்களின் உண்மைப் பொருளையறிந்து பின்பு லக்ஷ்மி தேவியைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து சிவாராதனத்திற்கு வேண்டிய பாக்கியத்தை அடைந்து பின்பு சிவபெருமானைத் தமக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசிப்பித்தற்குச் சிற்சக்தியான ஆதி சக்தியின் அருள் பெறவேண்டி, அந்தச் சக்திக்குப் பிரியமான சண்பகச் சோலையொன்றை உண்டாக்கி, அந்தச் சோலையில் காட்சியளிக்க வேண்டுமென்று தவஞ்செய்தனர்; அப்போது அம்பிகை பரம

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சிவனிடத்துப் பிரியாவிடை பெற்று எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுக்கவே முனிவர்கள் தரிசனம் செய்து ஆனந்தபரவசர்களாகி, "தாயே! நாங்கள் சிவபெருமானையும் தரிசிக்கும்படி திருவுளங் கொண்டருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தனர். உடனே பார்வதி தேவியார், தமது ஹிருதய கமலமத்தியில் சிவபெருமானை நினைந்து மௌனமாய்ச் சிவயோகஞ்செய்தனர். முனிவர்கள் அம்பிகைக்குத் தொண்டுசெய்து கொண்டு தவம்புரிந் திருந்தனர்.

இப்படி நிகழுங்காலத்தில் அம்பிகையின் ஹிருதய கமலமத்தியில் நினைந்தபடியே சிவபெருமான் ஜோதின் மய மகாலிங்கமூர்த்தியாய் அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். முனிவர்கள் யாவரும் தரிசிக்கவாற்றாது திகைத்து உமாதேவியாருடைய திருவருளால் தரிசித்துப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வடைந்தார்கள். பின்பு சிவபெருமான் அருள்மயமாகிய அந்த ஜோதின்மய மகாலிங்கத் தினின்று பிறைமுடியும், மான் மழு அபயம் வரதம் அமைந்த திருக்கரங்கள் நான்கும், தரிசித்தற்கினிய மற்ற அவயவங்களும் விளங்க ஏகநாயக மூர்த்தியாக எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத் தருளினார். அப்பொழுது தேவர்கள் மலர் மழை பொழிந்தார்கள். குபேரன் பொன்மாரி பெய்தான். கந்தர்வர்கள் இனிமையான கானஞ் செய்தார்கள். பூதகணாதிபர்கள் வாத்தியுங்களை முழக்கினார்கள். இங்ஙனம் காட்சிகொடுத்தருளிய ஏகநாயகரை உமாதேவியார் வணங்கித் துதித்தார். முனிவர்களும் வணக்கத்துடன் துதிசெய்து, "நாம் செய்த தவம் பலித்தது" என்று ஆனந்த பரவசர்களாயினர். அப்பொழுது சிவபிரான் பார்வதி தேவியாரை நோக்கி, "நினது தவங்கண்டு மகிழ்வடைந்தோம்; நினது கருத்தின்படிக்கும், நமது அன்பனாகிய அகஸ்தியமுனிவன் முனிவர்களுக்குக் கூறியபடிக்கும், இம்முனிவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தோம். எம்மோடு அபேத மாகிய உனக்கு எம்மால் தருதற்குரியது யாது? யாவரும் அறியும்படி நாம்முன்னர் வடிவமாகக் கொண்ட ஜோதின்மய மகாலிங்கத்தை இந்த க்ஷேத்திரத்தில் அனாதியாகவுள்ள நம் உருவமாகிய லிங்கத்தோடு கலப்பித்துப் பூசிக்கின்றோம்; இதனை ஒரு தினம் பூசிப்பவர்கள் இருமைப் பயனையும் எளிதில் அடைந்து முக்தியின் பத்தையும் அடைவார்கள்" என்று மொழிந்தருளி விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் தத்தமக்கு இயன்ற பணிகளை அன்போடு செய்து பக்கத்தேநிற்கையில், தாம் உரைத்தருளிய வேதாகம விதிப்படி அம்மூர்த்தியை அர்ச்சித்தனர்; பின்பு அருகே ஏவல்செய்து நின்ற

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தேவர்கள் யாவருக்கும் அவரவர் கருதிய வரங்களையருளி உமாதேவியாரை நோக்கிப் புன்முறுவல் செய்தனர். அப்பொழுது உமாதேவியார், "ஸ்வாமீ! திருமால்முதலிய தேவர்கள் தத்தம் எண்ணம் வாய்ப்பத் தேவரீரைப் பூசிக்கின்றனர். தேவரீர் என்ன பயனைக்குறித்துப் பூசித்தீர்?" என்று கேட்கவே சிவபெருமான், "உமையே! நம்மைப் பூசிக்கும் முறையை இம்முனிவர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டே" என்று சொல்லி உமா தேவியாரது வேண்டுகோளின்படி முனிவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்றனர்; அவர்கள் "கிருபாநிதியே! அடியேங்களுக்குச் சிவஞானம் அருளுக" என்றார்கள். சிவபிரான் அப்படியே ஞானோபதேசஞ் செய்து சிவலிங்கத்தின் பெருமையையும், பூசைசெய்யும் முறையையும், பூசிப்பவர்கள் அடையும் பயனையும் விரித்துச் சொல்லியருளினர். அப்பால் தேவர்களும் முனிவர்களும் விசுவகர்மாவை வருவித்து ஆலயம் அமைக்கும்படிகூற, அவன் விதிப்படி கர்ப்பக்கிருகமும், அர்த்தமண்டப முதலிய மண்டபங்களும், திருமாளிகைப் பத்தி முதலியனவும், ஆவரணதேவர்கள் ஆலயங்களும், வலப்பக்கத்தில் பிருகத்சுந்தரகுசாம்பிகையின் ஆலயமும் ஒரு கணப்பொழுதில் மனத்தால் நிருமித்தனன். அவ்வவ்வாலயங்களில் அந்த அந்தத் தேவரெழுந்தருளியிருப்ப அவர் விதிப்படி பூசைபுரிந்து இன்புற்றனர்.

உரோமச முனிவரும் வீரசோழனும் வழிபட்டது.

உரோமசரென்னும் முனிபுங்கவர் மருதவனேசரை வணங்குதற் பொருட்டுத் தமது தபோவனத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் பலநாடுகளையுங் கடந்து இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து இதனது சிறப்பைநோக்கி வருங்கால், திருக்கோயிலின் வடமேற்கிலுள்ள தீர்த்தத்தில் ஒரு காகம் வந்து படிந்து பொன்னிறமுற்று, மருதமரத்திலிருந்து பரம சிவனைத்துதிப்பதை வியப்புடன் நோக்கி, "காகமே! உன் வரலாறு யாது? சொல்" என்று வினவினர். காகம், "நான் முற்பிறப்பில் ஒரு பிராமணன். வேதசாஸ்திரபுராணங் களையும், விதி விலக்குகளையும் நன்றாக அறிந்தவன். ஒரு நாள் சூரியக்கிரகண புண்ணியகாலத்தில் பலரும் ஸ்நானம் செய்து தானதர்மாதிகளைப் புரியும்பொழுது நானும் சென்று ஸ்நானம் பண்ணிச் செய்யவேண்டுவனவற்றையெல்லாம் செய்து ஓர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அரசனிடத்தில் தானம் வாங்கினேன். ஆசையடங்காமையால் மற்றோரரசனிடத்தும் சென்று தானம் வாங்கத் தொடங்கினேன். அவன் எனது மார்பிலுள்ள சந்தனத்தைக்கண்டு, 'நீமுன்னமே யாரிடத்தேனும் தானம் வாங்கியதுண்டோ?' என்று வினவ, நான் "ஆம்' என்றேன். அரசன் கோபமுற்று, 'வீடுதோறும் சென்று, இரைகளைக் கவரும் காகம்போலப் பலரிடத்தும் தானம் வாங்கக் கருதினமையால் நீ காக வடிவம் அடையக் கடவாய்' என்று சபித்தான். நானும் அரசனைச் சபிக்க எண்ணுங்கால், அவனது புரோகிதனாகிய சுசங்கியனென்பவன் என்னைப் பணிந்து, "பலவுயிர்களையும் காக்கின்ற அரசனைச் சபியற்க. அரசன் சபியாவிடினும் நீ காகவடிவ மடைதற்குத் தடையில்லை; நீ அடையுங்காகவடிவம் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தத்தால் நீங்கும்' என்று கூறி மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டமையால், நான் கோபம் தணிந்து காகவடிவம்பெற்றுப் பழைய ஞாபகத்தோடும் பல தீர்த்தங்களிலும் படிந்து முன்னரடைந்துள்ள தவப்பேற்றால், இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து இந்தத் தீர்த்தத்திற்படிந்து இந்த ஜோதின்மய மகாலிங்கத்தின் கிருபையாற் பொன்வடிவம் பெற்றேன். உம்மையும் தரிசித்தேன்; நற்கதியு மடைவேன். இனி எனக்கு என்ன குறை?' என்று சொல்லிற்று. அப்போது சிவகிருபையாற் கோடி சூரியப் பிரகாசமுள்ள விமானமொன்று பல தேவகணங்களோடும் வரவே காகம் ருத்திரவடிவமுற்று அதிலேறிப் பலசிறப்புடன் கயிலையங் கிரியிற் சென்று அளவில்லாத இன்பமுற்றிருந்தது.

இவ்வாறு சென்றதைக்கண்ட உரோமசமகாமுனிவர், மிக்க ஆச்சரியமுற்று மருதவனத்தால் மூடப்பட்ட திருக்கோயிலை யடைந்து ஸ்வாமியைவணங்கி, 'அடியேனையும் ஆட்கொண்ட ருளல்வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்து வெளியே வந்து ஒருவரையும் காணாது திகைப்புற்றுப் பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்துநின்றார். அப்பொழுது தமக்குக்காட்சி யளித்த திருநந்திதேவரை நமஸ்கரித்து, "இத் திருக்கோயிலில் எல்லாச் சிறப்பும் அமைந்திருப்ப, மனிதர்கள் மட்டும் இல்லாமைக்கு என்ன காரணம்?" என்று வினாவினர். அப்பொழுது திருநந்திதேவர், "முன்னம் இங்கிருந்து சிவாராதனம் செய்துவந்த அகஸ்தியமுனிவர் முதலாயினோர் சிவாஞ்ஞையால் திருவெண்காட்டையடைந்து அங்குள்ள முனிவர்களோடு யாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீங்கினமையால் பௌத்தர் மேலிட்டு இத்தேசத்தாரையும் சோழனையும் வேறுபடுத்தினர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அதனால் இந்நகரம் மருதங்காடுகொண்டது. பூசித்தற்கு வேறொருவரும் இல்லாமையால் விநாயக்கடவுள் சிவாராதனஞ் செய்தலோடு சிவாஞ்ஞையால் அன்பர்களுக்கு யாதோர் இடையூறும் அணுகா வண்ணம் ஆண்டுவருகிறார். உமது வரவையும், உம்மால் இங்கே சிவநேயம் தழைத்தோங்குமென்பதையும், முன்பு சிவபிரான் விநாயகருக்குக் கூறியருளினர்" என்று கூறினர். முனிவர் ஆனந்த முற்று, "ஸ்வாமீ! அடியேனுக்குச் சிவபூசாவிதியை அருளுக" என்று வேண்ட அப்படியே அவர் உபதேசித்தருளினர். பின்பு முனிவர் நாள்தோறும் பூசித்து ஸாம்பதக்ஷிணாமூர்த்தியாகத் தமக்குப் பரமசிவன் காட்சிகொடுத்தருளப்பெற்று மீட்டும் சிவாராதனம் செய்துகொண்டு இந்த ஸ்தலத்தே வசித்திருந்தனர்.

அக்காலத்திலே காஞ்சீபுரத்தில் சோழபரம்பரையில் தோன்றிய வீர சோழனென்பவன் எல்லா வித்தைகளிலும் சிறந்து சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்து அரசாண்டு வந்தான். அவன் ஸ்தலயாத்திரை செய்ய நினைந்து புறப்பட்டுப் பலதலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டேவந்து, இந்த க்ஷேத்திரத்தையடைந்து ஸ்வாமி தரிசனஞ் செய்து அளவிறந்த மகிழ்ச்சியுடையவனாகி உரோமசமகா முனிவரால் கட்டளையிடப்பெற்று விதிப்படி ஆலயத்திருப்பணி செய்து காடுவெட்டி நகரமுண்டாக்கி அதில் நான்கு வருணத் தாரையும் மற்றையோரையும் முறையே குடியேற்றிச் சிவபிரானுக்கு நித்தியபூசை முதலியவற்றை முன்னையிலுஞ் சிறப்பாகச் செய்வித்துப் புஷ்யோத்ஸவத்தையும் விதிப்படி நடத்தி மேலும் வேண்டுவனவற்றையெல்லாஞ் செய்து இந்த ஸ்தலத்திலிருந்தே பலநாள் அரசாண்டு வாழ்ந்து, தனது புத்திரனுக்கு மகுடம் சூட்டிப் பின்பு சிவபதமடைந்தான். உரோமசமகாமுனிவரும் பலமுனிவ ரோடு இந்த ஸ்தலத்திலேயே சிவயோகம் பயின்று வசித்திருந்தார்.

மார்க்கண்டேய முனிவர் பேறுபெற்றது

மார்க்கண்டேய முனிவர் அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் தரிசிக்க விரும்பி இந்த ஸ்தலத்தை அடைந்து தவஞ் செய்து பரமசிவன் அந்த வடிவினராகிக் காட்சியளிக்கவே தரிசனம் செய்து பேரானந்த மடைந்தார்.

சுகீர்த்தி மகப் பேறடைந்தது

காஞ்சீபுரத்தில் முன்னம் அரசனாகவிருந்த சுகீர்த்தியென்பவன் தனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் வருந்தினான். அக்காலத்தில்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

திருவெண்காட்டில் யாகஞ் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்த அகஸ்திய முனிவரையடைந்து பணிந்து தன் மனக்குறையை விண்ணப்பஞ் செய்தான். அவர், "பிதிர்களுக்குத் திருப்திசெய்தாற் புத்திரன் உண்டாவான். அதற்கு மற்ற இடங்களெல்லாவற்றினும் திருவிடைமருதூரே சிறந்தது. அந்த க்ஷேத்திரத்தில் அங்ஙனம் செய்து பேறு பெற்றோர் அநேகர். நீயும் அங்கே சென்று நான் சொன்னபடி செய்து பேறுபெறுதி" என்று கூறியருளினர். அரசன் விடைபெற்று இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பிதிர்களுக்குத் திருப்தி செய்து சற்புத்திரனையடைந்து பெருமகிழ்வுற்றுப் பலநாள் இந்த ஸ்தலத்தின் கண் இருந்து அரசாண்டு பின்பு புத்திரனுக்கு முடிசூட்டிச் சிவபதமடைந்தான்.

வசிஷ்டர் முதலியோர் சித்திபெற்றது

வசிஷ்டர் முதலிய பலமுனிவர் அஷ்டமாசித்தியைப் பெறுதற் பொருட்டு ஒரு யாகஞ் செய்ய நினைந்தனர். அப்போது ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுளைப் பணிந்து தம்முடைய எண்ணத்தைக்கூறி, "யாகஞ்செய்தற்குரிய ஸ்தானமொன்று தெரிவித்தருளுக" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, அவர் இந்த ஸ்தலத்தின் மகிமைகளை அறிவுறுத்தி அம்முனிவர்களுடன் இந்த க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து ஸ்வாமியை அவர்களுக்குத் தரிசனஞ்செய்வித்துக் கங்கா தேவியை நினைத்தனர். உடனே வந்த கங்காதேவியை நோக்கி அவர், "சிவபிரானுக் கபிஷேகித்தற்பொருட்டும், யாவருமாடி உய்தற் பொருட்டும் இந்த ஸ்தலத்தில் இருப்பாயாக" எனவே கங்காதேவி அவ்வாறே மூலஸ்தானத்திற்கு வடகிழக்கில் ஒரு கிணறு வடிவாய் அமர்ந்தனள். குமாரக்கடவுள் அந்தக் கங்கா தீர்த்தத்தினால் ஸ்வாமிக்கு அபிஷேகஞ்செய்து பூசித்தனர். முனிவர்களும் குமாரக் கடவுளின் கட்டளைப்படியே காவிரியிலும் மற்றத் தீர்த்தங்களிலும் இந்தக் கங்கா தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் செய்து பரமசிவனை வழிபட்டு அவரது அனுக்ஞை பெற்றுப் பின்பு வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு குறித்தபடி யாகஞ் செய்தார்கள்; முடிவில் பரமசிவன் அம்பிகையோடும் ரிஷபா ரூடராய்க் காட்சியளித்தனர். முனிவர்கள் தரிசனம் செய்து தாம் விரும்பிய சித்திகளை அடைந்து பலநாள் இந்த ஸ்தலத்தில் வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்து தம்மை அடைந்தவர் களுக்கும் அந்தச் சித்திகளையளித்து ஸ்வாமியிடத்தில் விடை பெற்றுத் தங்கள் தங்கள் தபோவன மடைந்து தவஞ்செய்வாராயினர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தீர்த்த மகிமை

(1). காருண்யாமிர்தம்:- இந்த ஸ்தலத்திலுள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் இது சிறந்தது. இதில் சித்திரை விஷு புண்ணிய காலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணுதல் விசேஷம். இந்தத் தீர்த்தத்தின் வடகீழ்த்திக்கில் திரிமூர்த்தி வடிவினதாகிய அரசமரமொன்று உண்டு. சோமவார அமாவாசையின்காலையில், இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி அந்த அரசமரத்தை ஏழுமுறை வலம்வருபவர்கள் உலகையெல்லாம் வலம்வந்த பலனையடைவார்கள். வேதாத்தியயனம் செய்யாத பிராமணனும், சிவலிங்கத்தையும், பெண்களையும் விற்றவனும், மதுபானம் செய்தவனும், சிராத்தஞ்செய்யாது விட்டவனும், களவுகொலை செய்தவனும், மாதாபிதாக்களை இகழ்ந்தவனுமாகிய இவர்கள் இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவாராயின் அப்பாவத்தினின்றும் நீங்குவார்கள். இதில் ஸ்நானஞ்செய்பவன் அஷ்டை சுவரியத்தையும், சதுர்த்தச வித்தைகளையும் அடைவான்; விரோதிகளும் வியாதிகளும் நீங்கப்பெற்று, மறுமையிற் சிவசாரூபத்தையும் பெறுவான்; உலகத்திலுள்ள எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணின பலனை ஒருங்கேயடைவான். இதில் ஏதாவது ஒரு காலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பிதிர்களைக் குறித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்வோர் ஒரு வருஷத்திலுள்ள பிதிர்தினங்களாகிய *தொண்ணூற்றாறுதினத்திலும் பிதிர் சிராத்தம் பண்ணின பலனை அடைவார்கள். இந்தத் தீர்த்தத்தால் பேறு பெற்றோர் பலர்.

முன்னொருகாலத்தில் கங்கை, யமுனை, தாமிரபர்ணி, வாணி, சோணபத்திரை முதலிய நதிகள் திருக்கைலாயத்தை அடைந்து பரமசிவனை வணங்கி வழிபட்டு, "ஸ்வாமீ! ஸ்நானம் பண்ணுபவர்கள் எம்பால் நீக்கிய பாவங்களால் மலினமுற்று வருந்துகின்றோம். இத்துன்பம் நீங்குமாறு அருள்புரிக" என்று பிரார்த்திக்கவே பரமபதி, "காருண்யாமிர்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணுங்கள்.

உங்கள் எண்ணம் வாய்க்கும்" என்றருளினர். அதுகேட்டு அவர்கள் மகிழ்வுற்று விடைபெற்று இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து இதில் ஸ்நானம்பண்ணித் தமது மலினம் நீங்கினர். அவ்வாறே

---

* தொண்ணூற்றாறு சிராத்தங்களாவன:-

மந்வாதி, 14; மாளயம் 16; யுகாதி 4; ஸங்கிராந்தி, 12; தர்சம் 12; வியதீபாதம், 13; வைதிருதி, 13; அஷ்டகம் 12.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வருஷந்தோறும் சித்திரை விஷு புண்ணியகாலத்தில் இதிலாடித் தம் குற்றங்களைப் போக்கித் தமக்குரிய இடங்களையடை வாராயினர்.

இவ்வண்ணம் நிகழுங்காலத்தில் மிதிலாநகரத்தின் அரசனாகிய இஷ்டரோமனென்பவன் புத்திரனில்லாது வருந்தி உதங்க முனி வரரால் ஏவப்பட்டு மனைவியோடு இந்தஸ்தலத்தையடைந்து தினந் தோறும் காருண்யாமிர்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பரமசிவனை வழிபட்டிருக்கும் போது, அவன்மனைவி கருப்பமுற்று ஒரு சற்புத்திரனை ஈன்றாள். அரசன் மகிழ்ந்து சிலநாள் மருதவ னேசருக்குப் பலபணிகள் செய்துவந்து பின்பு தன் நகரமடைந்து புத்திரனுக்குப் பதினாறு பிராயமாகுகையில், காசிராஜன் புத்திரியை விவாகஞ் செய்யக்கருதி, தனக்குரிய எல்லாப் பரிவாரங்களோடும் காசிநகரமடைந்து அந்நகரத்தரசனால் அமைக்கப்பட்ட மாளிகையை மேவி, மறுநாட் காலையில் ஸ்நானம் பண்ணுதற்பொருட்டுக் கங்கைக்கரையை யடைந்து நின்றான். அப்போது ராஜகுமாரன் முன்னதாக அக் கங்கையில் இறங்கினன். அந்தக்காலம் கங்காநதி இந்தக் காருண்யா மிர்தத்திற்கு வருங்காலமாதலால், அந்தக் குமாரனோடு அந்தர்வா கினியாக இந்தத் தீர்த்தத்தையடைய அக்குமாரன் கண்டோர் ஆச்சரியமுறும்படி கரையேறி இந்நகரில் அரசாண்டுவந்த சோழராஜன் மனையில் அவனால் ஆதரிக்கப் பட்டிருந்தனன். அங்கே இஷ்டரோமன் கங்கையிலிறங்கிய தனது புத்திரனைக்காணாது கவலையுற்று நிகழ்ந்ததை ஆகாயவாணியால் அறிந்து உடனே புறப்பட்டுச் சிலநாட்களில் இந்த க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து தனது புத்திரனைக்கண்டு மகிழ்வுற்று அவனுடன் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து விடை பெற்றுக் காசியையடைந்து அப்புத்திரனுக்கு விவாகஞ்செய்வித்துத் தனது ராஜதானியாகிய மிதிலாநகரம் சென்று அரசாண்டு வாழ்ந்திருந்தான்.

(2)பாணதீர்த்தம்:- இது திருக்கோயிலுக்கு வட கீழ்த்திசையில் உள்ளது. இதற்குத் தேவதை இராமன். தீர்த்தபாலர் முருகக்கடவுள். ரிஷி வசிஷ்டர். விருக்ஷம் அரசு. இதில் வைகாசிமாசத்துப் பௌர்ணிமையில் ஸ்நானம்பண்ணுதல் விசேஷம். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் பால், தயிர், நெய் என்பனவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இதில் பிதிர்களைக் குறித்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தால் கயையிற் செய்த பலன் உண்டாகும். முன்னம் தசரதசக்கரவர்த்தியின்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஆஞ்ஞைப்படி தண்டகாரண்ணியத்தை யடைந்த இராமன் இந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து தனது நியமத்தை முடித்தற் பொருட்டுத் தீர்த்த முண்டாக்க வேண்டி ஒரு பாணத்தைப் பூமியிற் பிரயோகஞ்செய்ய உண்டானமையால் இது பாணதீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது. இதன் வடகரையில் இராமனால் அர்ச்சிக்கப் பட்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பாணலிங்கத்தைத் தரிசிப்போர் வேண்டியவற்றைப் பெறுவர்.

(3).பராசரதீர்த்தம்:- இது காருண்யாமிர்தத்திற்கு வடகிழக்கில் ஓரம்புவீழ் தூரத்தில் உள்ளது. இதற்குத் தேவதை வாயு. தீர்த்தபாலர் பைரவக்கடவுள். ரிஷி கண்ணுவர். விருக்ஷம் வேம்பு. இதில் மார்கழி மாசத்தில் ஸ்நானம் பண்ணுதல் விசேஷம். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் திலதானஞ்செய்தல் வேண்டும். பராசரமுனிவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்தமையால் அருவருப்படைந்து மனக் கலக்க முற்று அதை மாற்றவெண்ணி உரோமசமகாமுனிவரால் ஆஞ் ஞாபிக்கப்பட்டு இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி அந்த அருவருப்பொழிந்து இன்புற்றனர். இதனால் இத்தீர்த்தம் பராசர தீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது.

(4)சோமதீர்த்தம்:- இது காருண்யாமிர்த தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே ஓரம்புவீழ்தூரத்தில் உள்ளது. இதற்குத் தேவதை சந்திரன். தீர்த்தபாலர் சண்டேசுரர், ரிஷி கௌதமர். விருக்ஷம் அடம்பு. இதில் சோமவாரத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுதல் விசேஷம். ஸ்நானம் பண்ணு வோர் கன்னிகாதானம், பாயசதானம், பலதானம் முதலியவற்றைச் செய்தல்வேண்டும். இந்தத் தீர்த்தஸ்நானத்தால் பஞ்சமகாபாதகம் (கொலை, பொய், களவு, கள்ளுண்ணல், குருநிந்தை) முதலியன நீங்கும். இந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள கனகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி க்ஷயரோகம் ஒழிந்த சந்திரனால் உண்டாக்கப்பட்டதாதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது.

(5)வேறொருசோமதீர்த்தம்:- இது கனகதீர்த்தத்திற்குத் தென் மேற்கே ஓரம்புவீழ்தூரத்தில் உள்ளது.

இதற்குத் தேவதை ஸ்ரீ சங்கரர். தீர்த்தபாலன் சந்திரன். ரிஷி துர்வாசர். விருக்ஷம் மகிழ். இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் நெய், எள், வஸ்திரம், அரிசி, புஷ்பம், சந்தனம் என்பவற்றைத் தானஞ் செய்தல்வேண்டும். இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானத்தால் இழிகுலத் தோருடைய ஆகாரசேஷமும், ஸ்திரீசேஷ முதலியனவும் புசித்த தனாலுண்டாகுந்தோஷம் நீங்கும். சந்திரன் முற்காலத்தில் பெரிய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பாவமொன்றைச் செய்து அதனால் தனது கலை குறைதலைக் கண்டு மிகவும் கவலையுற்று இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிக் கலை வளரப்பெற்று வாழ்வுற்றனன். இதனால் இந்தத் தீர்த்தமும் அப் பெயர் பெற்றது.

(6)ருத்ரதீர்த்தம்:- இது மூலஸ்தானத்திற்குத் தெற்கே உள்ளது. இதன் தேவதை ஈசுவரன். தீர்த்த பாலன் கருடன். ரிஷி பிப்பிலர். விருக்ஷம் தமாலம். இதில் நீராடுவோர் தேன், கம்பளம் இவற்றைத் தானஞ் செய்தல் வேண்டும். இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானத்தால் கொடிய வியாதிகளெல்லாம் தீரும். "யாம் சிவபெருமானையொத்திருக் கிறோம் என்று தருக்கிய உருத்திரர் பலர் அவராற் சபிக்கப்பட்டு மீன்வடிவமுற்றுச் சிலநாளைக்குப்பின் இந்தத் தீர்த்த சம்பந்த விசேஷத்தால் அம்மீன்வடிவம் நீங்கிப் பண்டைவடிவமுற்றுச் சிவபெருமானுக்கு அணுக்கர்களாயினர். இதனால் இந்தத் தீர்த்தம் உருத்திர தீர்த்தமென்று பெயர்பெற்றது. மற்றொரு காலத்தில் நிமிச்சக்கரவர்த்தியின் குமாரனான திருஷ்டகேது என்பவன் தனது புத்திரனுக்கு நேரிட்ட கண்டமாலையென்னும் நோயைத் தீர்த்தற்குப் பலவாறு முயன்றும் அது தீராமையாற் கவலை கூர்ந்து பூர்வ ஜன்மத்திற்செய்த சிவத்துரோகத்தால் அவனுக்கு அந்நோய் வந்ததென்பதையும் இந்த ருத்ரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினால் அது நீங்கு மென்பதையும் காத்தியாயனமுனிவரால் அறிந்தான்; பின்பு இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து, இதில் ஸ்நானம்பண்ணு வித்தவுடனே கண்டமாலை இருந்த இடம் தெரியாமல் காய்ந்து போயிற்று. அரசன்கண்டு மகிழ்ந்து வெகுகாலம் இந்த ஸ்தலத்திலேயே வாசஞ்செய்து தனது தேசத்திற்பாதியை ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து பின் தன் நகரை அடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்.

(7) பதுமதீர்த்தம்:- இது இரண்டாவதான சோம தீர்த்தத்திற்குத் தென்கிழக்கில் உள்ளது. தேவதை ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தி, தீர்த்தபாலன் நாகமுகன். ரிஷி பிர்ம்மா. விருக்ஷம் வில்வம். இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் தானியம், வெல்லம், உப்பு, பருத்தி இவற்றைத்தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இதில் நீராடினால் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெறலாம்; பாவங்களெல்லாம் நீறாகும். முன்பு இதில் ஸ்நானம் பண்ணிய விசேஷத்தால் மகாபலி சக்கரவர்த்தி மூன்று உலகங்களையும் ஆண்டான்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

(8)பாண்டவதீர்த்தங்கள்:- இவை பதுமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கே தருமதீர்த்தம், வீமதீர்த்தம், அர்ச்சுன தீர்த்தம், நகுலதீர்த்தம், சகாதேவதீர்த்தம் என ஐந்தாக உள்ளன. இவற்றிற்குத் தேவதைகளும் தீர்த்தபாலர்களும் முறையே சம்பு, நந்திதேவர், சுப்பிரமணியர், பிருங்கி, சண்டேசுரர் என்பவர்களாவர். ரிஷிகள் பரத்துவாசர், ஜதுகர்ணர், கௌதமர், மாண்டவியர், பயிலர் என்பவர்கள். விருக்ஷங்கள் நாவல், மா, நெல்லி, ஆல், வேம்பு என்பன. இவற்றில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் முறையே உதகும்பம்,குடை, விசிறி, வஸ்திரம், பாதுகை என்பவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இதில் ஸ்நானம் செய்தால் எல்லாச் செல்வமும் உண்டாகும்; நோயும் பகையும் நீங்கும். சூதாட்டத்தால் தமது செல்வ முழுவதையும் இழந்த பாண்பவர் ஐவரும் வனவாசம் பண்ணுகையில் கண்ண பிரானால் ஏவப்பட்டு இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து சிவபிரானைத் தரிசித்து அப்பொழுது உண்டான அசரீரிவாக்கின்படி இந்தத் தீர்த்தங்களை முறையேயுண்டாக்கி இவற்றில் பலநாள் ஸ்நானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து பின்பு தமக்குரிய எல்லாச் செல்வங் களையும் அடைந்தனர். இதனால் இந்தத் தீர்த்தங்கள் பாண்டவ தீர்த்தமென்றுபெயர்பெற்றன.

(9)இந்திர தீர்த்தம்:-இது திருக்கோயிலுக்குக் கிழக்கேயுள்ள சோமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கே இருக்கின்றது. தேவதையும், ரிஷியும் இந்திரன். தீர்த்தபாலர் சந்திர சேகரர். விருக்ஷம் முள்ளிலவு. இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் இரும்பு, வெள்ளி, எருமை, பால், தாம்பூலம் இவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இந்திரன் முன்பு வலாசுரனைப் போரில் வெல்லமாட்டாது வஞ்சனையால் கொன்ற தோஷத்தையும், பாகாசுரனைக்கொன்ற தோஷத்தையும் இந்தத் தீர்த்தஸ்நானத்தால் அகற்றிப் பரிசுத்தனாயினன் இதனால் இஃது இந்திர தீர்த்தமென்று பெயர்பெற்றது.

(10)அக்கினி தீர்த்தம்:- இஃது இந்திர தீர்த்தத்திற்குத் தெற்கே மூன்றம்புவீழ் தூரத்தேயுள்ளது. தேவதை ஸ்ரீ சங்கரர். தீர்த்தபாலன் அக்கினிதேவன். ரிஷி கபிலர். விருக்ஷம் நெல்லி. இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் தயிர், நெய், கறவைப் பசு இவற்றைத் தானஞ் செய்தல் வேண்டும். க்ஷேத்திரபாலராகிய பைரவக்கடவுள் ஒரு தினம் உலாவி வருகையில் அவருடைய சூலம் அழுந்திய இடத்திலுண்டானமையால், முன்பு இதற்குச் சூலகாத மென்று ஒரு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பெயர் உண்டாயிற்று. அக்கினிதேவன் காண்டவவனத்திலுள்ள உயிர்களையெல்லாம் எரித்து வருத்தினபோது தனக்குண்டான பாவத்தை இதில் ஸ்நானம்பண்ணிப் போக்கி உய்ந்தனன். அதனால் இது பின்பு அக்கினி தீர்த்தமென்று பெயர்பெற்றது.

(11)யம தீர்த்தம்:- இஃது அக்கினி தீர்த்தத்தினுடைய தென்மேற்கில் ஏழம்புவீழ் தூரத்தில் தெற்கேயுள்ளது. இதற்குத் தேவதை அகோரமூர்த்தி . தீர்த்த பாலன் ரிடன், ரிஷியமன். விருக்ஷம் பாதிரி. இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் எள், இரும்பு, பொன், பருத்தி, கம்பளம், எருமை, எருமைக்கடா இவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானத்தால் இம்மையிற் குஷ்டநோய் முதலியனவும், மறுமையில் யமவாதையும் நீங்கும். இந்த ஸ்தலத்தில் தவஞ் செய்த அம்பிகையின் தவச் சாலையைக் காத்திருந்த யமனால் உண்டாக்கப்பட்டதனால் இது யமதீர்த்த மென்று பெயர்பெற்றது. மற்றெரு காலத்தில் அகஸ்தியமுனிவர் சிவபெருமானது அகோரவடிவத்தைக்காண எண்ணி, இந்தத்தீர்த்தத் தின் கரையில் தவஞ் செய்து தமது எண்ணப்படியே பரமசிவன் காட்சி கொடுத்தருளப்பெற்றுப் பின்னும் வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றனர். அகஸ்தியமுனிவருக்குக் காட்சிகொடுத்த வண்ணமே இதன் கரையில் சிவபிரான் அகோரவடிவாக எருந்தருளியிருக் கின்றனர். இதில் ஸ்நானம்பண்ணி இந்த மூர்த்தியைத் தரிசிப்போர் தமது இஷ்டசித்திகளெல்லாவற்றையும்பெற்றுத் திருவருட்குப் பாத்திரராவார்.

(12) நிருதிதீர்த்தம்:- இது யம தீர்த்தத்திற்கு மேற்கே மூன்று அம்புவீழெல்லையில் உள்ளது. இதற்குத் தேவதை விரூபாக்ஷர். தீர்த்தபாலன் நிருதி. ரிஷி வசிஷ்டர். விருக்ஷம் கருங்காலி. இதில் ஸ்நாநம்பண்ணுவோர் கூஷ்மாண்டம், உழுந்து, எண்ணெய், எள்ளன்னம் முதலியவற்றைத் தானஞ் செய்தல்வேண்டும். இதனால் ஜ்வரம் முதலிய நோயும், பைசாச முதலியவற்றால் உண்டாகும் வாதையும் நீங்கும். நிருதி இதனை யுண்டாக்கி இதனால் யாவரும் நன்மையடையும் வண்ணம் சிவபெருமானிடத்து வரம் பெற்றனன். இதனால் இது நிருதிதீர்த்தமென்று பெயர்பெற்றது.

(13) வருணதீர்த்தம்:- இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே பதினைந்து அம்புவீழெல்லையில் உள்ளது. இதற்குத்தேவதை சத்தியோஜாத மூர்த்தி. தீர்த்தபாலர் விநாயகக் கடவுள். ரிஷி பரத்துவாசர். விருக்ஷம்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மகிழ். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் தாம்பூலம் குதிரை இவற்றைத் தானஞ் செய்தல்வேண்டும். இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானத்தால் எவ்வித நடுக்கங்களும் நீங்கும். திரிபுரத்து அசுரர்களால் மிகுந்த துன்பமுற்ற தேவர்கள் இந்தஸ்தலத்தை யடைந்து காருண்யாமிர்த முதலிய தீர்த்தங்களில் ஆடிப் பின்பு இந்த வருண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி இதன் கரையிலிருந்து தவஞ் செய்தனர்; அப்போது ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தி சத்தியோஜாதமூர்த்தியா யெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்து, "தேவர்காள்! சிறிதும் நடுக்கமடையவேண்டாம்" என்று அபயமளித்து, அம்முப்புரங்களையும் அப்பால் நகைத் தெரித்துத் தத்தம் பதவியையடையும் வண்ணம் தேவர்களுக்கு அருள்புரிந்தனர். இந்தக்காரணத்தால் இதன் கரையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு நடுக்கந் தீர்த்தவரென்னும் திருநாமம் வழங்குகின்றது. இந்தத் தீர்த்தம் வருணனால் உண்டாக்கப் பட்டதாதலின் வருண தீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது.

(14) **வாயுதீர்த்தம்:-** இது வருணதீர்த்தத்திற்கு வடக்கே ஓர் அம்புவீழ் தூரத்திலுள்ளது. இதன் தேவதை வாயு. தீர்த்தபாலர் முருகக்கடவுள். ரிஷி கண்ணுவர். விருஷம் மகிழ். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் கன்னிகா தானம், சத்திரதானம், சுவர்ணதானம் இவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானத்தால், வாயு சம்பந்தமான நோய்கள்யாவும் நீங்கும். கிருகலனென்னும் ஒரு பிராமணன் தனது குலாசாரமுழுவதையும் விட்டொழிந்து பதிதன் பதிதனென்று எல்லாராலும் தள்ளப் பட்டான்; பின்பு வேடனாகப் பிறந்து இந்தஸ்தலத்தையடைந்து இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினான்; அப்பால் மகாபரிசுத்தனாகிச் சிவபதமடைந்தான். இது வாயுவினால் உண்டாக்கப்பட்டதனால் வாயுதீர்த்தமென்று பெயர்பெற்றது.

*(15)***குபேரதீர்த்தம்:-** இது வாயு தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே ஐந்து அம்புவீழெல்லையில் உள்ளது. இதன் தேவதை குபேரன். தீர்த்தபாலன் கண்டாகர்ணன். ரிஷி மார்க்கண்டேயர். விருக்ஷம் சண்பகம். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் மோதகம், கரும்பு, சர்க்கரை, புஷ்பம், கோதுமை என்பவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும்.

குபேரன் இதை யுண்டாக்கி இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெறுமாறு பரமசிவனிடத்து வரம்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பெற்றான். இது குபேரனால் உண்டாக்கப்பட்டதனாற் குபேரதீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது.

(16)ஈசானதீர்த்தம்:-இது குபேர தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே இரண்டம்புவீழ் தூரத்தேயுள்ளது. இதற்குத் தேவதை ஸ்ரீ சங்கரர். தீர்த்தபாலன் மாணிபத்திரன். ரிஷி வசிஷ்டர். விருக்ஷம் விளா. இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் ருத்ராக்ஷம், வஸ்திரம் இவற்றைத் தானஞ் செய்தல் வேண்டும். இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானம் நல்ல சந்தானத்தையும் சிவஞானத்தையும் அளிக்கும். மார்க்கண்டேய முனிவர் இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினமையால் சிவஞான முற்று யமவாதையொழிந்து தீர்க்காயுளைப் பெற்றனர். ஈசானனால் உண்டாக்கப் பட்டமையின் ஈசான தீர்த்தமென்று இது பெயர் பெற்றது.

(17).கிருஷ்ணகூபம்:- இது திருக்கோயிலுள் ஈசான திக்கில் கிருஷ்ணனால் உண்டாக்கப்பட்டது. இதில் அஷ்டமிதிதியில் ஸ்நானம் பண்ணுதல் விசேஷம். இதனால் கடன்கொடாமை முதலியபாவம் நீங்கும்; எல்லா ஐசுவரியங்களையும் பெறலாம். வாமனமூர்த்திக்கு மூன்றடி மண் கொடுக்க உடன்பட்ட மகாபலியைக் கொடாதேயென்று அசுரகுருவாகிய சுக்கிராசாரியர் தடுத்தமையால் தமது கண்ணை இழந்தார். பிறகு இதில் ஸ்நானம் பண்ணிக் கண்ணைப் பெற்றுகொண்டனர். இது சிவபெருமானை அபிஷேகித்தற் பொருட்டுக் கிருஷ்ணனால் உண்டாக்கப் பட்டதனால் இப்பெயர் பெற்றது.

(18).கனக தீர்த்தம்:- இது மூலஸ்தானத்திற்கு வடமேற்கில் உள்ளது. பரமபதியாகிய சிவபெருமானது திருவிழிகளினின்றும் பெருகிய பொன்னிறமுள்ள கருணை வெள்ளம் தன்னிடத்துப் பாயப்பெற்றமையாற் கனக தீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது. இது காகத்திற்குப் பொன்னிறமருளி, உருத்திரவடிவம் அளித்தமையாற் காக தீர்த்தமெனவும் பெயர் பெறும். ஒருவன் இதை நோக்கினாலும், தொட்டாலும், எவ்வகைப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான். சந்திரன் குருபத்தினியாகிய தாரையைப் புணர்ந்தமையால் தனக்குண்டான க்ஷயரோகத்தை இதிற் படிந்து மாற்றிக் கொண்டதுமன்றிப் பின்னும் சிவபெருமானுக்கு எட்டுத் திருமேனியில் ஒரு திருமேனியாகவும், இடக்கண்ணாகவும், முடியாகவும் விளங்கும் பேற்றையும் பெற்றான். துங்கபத்திராநதி தீரத்திலுள்ள சப்த கோடீசுவரமென்னும் ஓர் அக்கிரகாரத்தில், சிவாராதனத்திற் சிறிதும் வழுவாத பிராமணன்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஒருவன் இருந்தான். அவன் ஒருநாள் ஆராயாமல் புழுவெட்டுண்ட மலரைக்கொண்டு பூசித்ததனால், இரண்டு கண்களையுமிழந்து வசிஷ்டமுனிவர் நியமனத்தால் இந்தஸ்தலத்தையடைந்து இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிக் கண்களைப் பெற்றனன். இவனே மதுரையில் விசுவாமித்திர முனிவனாகிப் பிரசித்தி பெற்றனன்.

(19) கங்கா கூபம்:- இது திருக்கோயிலுக்குள் மூலஸ்தானத்திற்கு வட கீழ்த்திக்கில் உள்ளது. இதன் வரலாறு முன்னே சொல்லப் பட்டது. இதைத் தொடுவோரும் புரோக்ஷணஞ்செய்து கொள்வோரும் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்குவார்கள். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் சிவலிங்கம், சிவிகை, ரதம், வெள்ளைக் குடை, சுவர்ணம் என்பவற்றைத் தானஞ்செய்தல்வேண்டும். இதற்குவட திசையில் அர்த்தநாரீசுவரரும், அக்கினிதிக்கில் விபண்டக முனிவரும், கீழ்த்திசையில் பைரவரும், நிருதிதிக்கில் பிரமாவும் இதைக் காப்பவர்களாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இதன் மேற்கில் மருதவிருக்ஷம் விளங்குகின்றது. இதனது சமீபத்தில் பிதிர்களைக் குறித்து எந்த விசேஷ காலத்திலாயினும் தர்ப்பணஞ் செய்யின் ஒரு வருஷத்திலுள்ள பிதிர்தினங்களாகிய தொண்ணூற் றாறு தினங்களிலும் காசி க்ஷேத்திரத்திற் செய்ததாகப் பாவித்து அப்பிதிர்கள் சந்தோஷமடைவார்கள்.

(20) கருட தீர்த்தம்:- இது திருக்கோயிலுக்கு எதிரே சிறிது தூரத்தில் உள்ளது. கருடன் இதில் ஸ்நானஞ் செய்து பராக்கிரமம் பெற்றுத் தேவலோகத்திற் சென்று அங்குள்ள எல்லாத்தடைகளையும் அகற்றி அமிர்தங்கொணர்ந்து நாககணங்களுக்கு ஈந்து அந்நாககணங்களின் தாயாகிய கத்துருவுக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த தனது தாயாகிய விநதையை அவ்வடிமைத் திறத்தினின்று மீட்டனன். இதனாலிது கருடதீர்த்தமென்னும் பெயர் பெற்றது.

(21)வசு தீர்த்தம்:- இது யமதீர்த்தத்திற்கு வட கீழ்த்திக்கில் உள்ளது. இதில் சுக்கிலபக்ஷத்தின் அஷ்டமி திதியில் ஸ்நானம் பண்ணுதல் விசேஷம். இது வசுக்களால் உண்டாக்கப்பட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றது.

(22)சூரிய தீர்த்தம்:-இது வசுதீர்த்தத்திற்கு வடக்கேயுள்ளது. இதில் ஆதிவாரம் உதயகாலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் எல்லா நோய்களும் நீங்கும். இது சூரியனால் உண்டாக்கப்பட்டதனால் இப்பெயர் பெற்றது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

(23)மருத்துக்கள் தீர்த்தம்:- இது சூரிய தீர்த்தத்திற்குப் பக்கத்தே யுள்ளது. இதனால் வாதநோய் நீங்கும். மருத்துக்கள் இதில் ஸ்நானம்பண்ணி, கர்ப்பவாசஞ் செய்யும்பொழுது இந்திரனால் அறுபட்ட தமது குறையுடல் வளரப்பெற்றார்கள். இதனால் இஃது இப்பெயர் பெற்றது.

(24) நரசிங்கதீர்த்தம்: இது வருண தீர்த்தத்திற்குத் தெற்கேயுள்ளது. இதில் நீராடுவதால் குஷ்டநோய் நீங்கும். இது நரசிங்கமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது.

(25)நந்திதீர்த்தம்:- இது வருணதீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ளது. இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் சிவஞானமடைவர். இது திருநந்தி தேவராலுண்டாக்கப்பட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றது.

(26) துரோணதீர்த்தம்:- இது வருணதீர்த்தத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது. இதில் துரோணாசாரியர் ஸ்நானம்பண்ணி அசுவத்தாமா என்னும் புத்திரனைப் பெற்றார். இதனால் இஃது இப்பெயர் பெற்றது.

(27)இராகவகூபம்:- இஃது அம்பிகையின் சன்னிதியில் உள்ளது. இராவணனைக் கொல்லுதற்குச் செல்லும்பொழுது, இந்த ஸ்தலத்தையடைந்த இராகவனால் உண்டாக்கப்பட்டதாதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர்க்குச் சத்துருபயம் நீங்கும்.

(28)சுரதீர்த்தம்:- இது வருணதீர்த்தத்திற்கு வடக்கே பதினெட்டு அம்புவீழெல்லையில் உள்ளது. இது தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டதனால் இப்பெயர் பெற்றது. இது சிவப்பேற்றை அளிக்கும்.

(29)முனிதீர்த்தம்:- மூலஸ்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ளது. இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் சிவ கிருபைக்கு உரியவராவர்.

(30)கச்சபதீர்த்தம்:- இஃது இந்த ஸ்தலத்திற்கு உத்தரதிசையிலுள்ள மகாமகிமைபொருந்திய காவிரிமா நதியின் வடபுறத்துள்ள ஒரு துறை. இதற்குத் தேவதைவாமதேவர். தீர்த்தபாலர் வீரபத்திரர். ரிஷி கச்சபர். விருக்ஷம் மா. இதில் ஸ்நானஞ்செய்வோர் எள்ளன்னம், சிவிகை, தானியங்கள் இவற்றைத் தானஞ் செய்தல் வேண்டும். இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் மறுமையில் அரசராவர். கச்சபமுனிவர் நாள்தோறும் இதில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பெருந்தவஞ் செய்து, ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமான்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வாமதேவமூர்த்தியா யெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுக்கத் தரிசித்து, "எம்பெருமானே! இந்தத் திருவுருவத்தோடு இவ்விடத்தே எக்காலத்தும் எழுந்தருளியிருத்தல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பரமசிவன் அவ்வாறே எழுந்தருளி இருக்கின்றனர். அம்மூர்த்தியைத் தரிசித்துப் பேறு பெற்றவர் அநேகர். கச்சபமுனிவர் தவம்புரிந்து பேறுபெற்றமையால் இது கச்சப தீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது.

*(31)*கௌதமதீர்த்தம்: இது கச்சபதீர்த்தத்திற்கு மேற்கே ஒரம்புவீழ் தூரத்தில் உள்ளது. தீர்த்தபாலர் சண்டேசுரர். ரிஷி கௌதமர். இதில் ஸ்நானம் பண்ணுவோர் பூமி, கறவைப்பசு இவற்றைத் தானஞ் செய்தல் வேண்டும். அகல்யை இந்திரசம்பந்தத்தால் தனக்கு நேர்ந்த தோஷத்தை இதில் ஸ்நானம்பண்ணி நீக்கிப் புனிதையானாள்.

*(32)*கல்யாணதீர்த்தம்:- இது காவிரியின் தென்புறத்தே, மூன்றம்புவீழ் அகலங் கிழக்குமேற்கெல்லையுள்ள ஒருதுறை. இதன் தேவதை மத்தியார்ச்சுனேசுவரர். தீர்த்தபாலர் திருநந்திதேவர். ரிஷி உரோமசர். விருக்ஷம் அரசு. இதில் ஸ்நானம்பண்ணுவோர் பசு, பொன் முதலியவற்றை அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இஃது எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் உத்தமமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தஸ்தலத்தில் காசிபர்முதலிய முனிவர்களுக்குச் சிவ தத்துவத்தை யுபதேசித்த ஸ்ரீ அகஸ்திய மகாமுனிவருடைய பூர்வப் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றுதற்கு ஏசு நாயகராகிய பரமசிவன் திருவுளங்கொண்டிருப்பதை உமாதேவியார் அறிந்து, இந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி விதிப்படியே பூரகர்மா, ஆதிசக்திபூசை இவற்றைச் செய்து அவரை விவாகஞ்செய்து கொண்டார். அகஸ்திய முனிவர் அத்திருமணக்கோலத்தைத் தரிசித்துப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வடைந்தனர். இதனால் இது கல்யாணதீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது.

ஆகாயத்தில் விமானத்தில் எழுந்தருளிய நித்யகல்யாணரூபிகளாகிய பார்வதிபரமேசுவரர்கள் இந்தமஹாநதியினுடைய இரண்டு தீரங்களிலும், ஐந்துயோசனை அளவாக இருந்து தவஞ்செய்யும் முனிகணங்களின் சிரத்தா பக்திகளையும், தவச் செயல்களையுங்கண்டு மகிழ்வுறுகையில், அவர்கள் திருவிழிகள் பொழிந்த ஆனந்த பாஷ்பம் இவ்விடத்தே வீழ்ந்தமையால்,

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முன்னரே கல்யாண வடிவினதாகிய காவேரியிலுள்ள இந்தத்துறை கலியாண தீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றதென்று கூறுவதுமுண்டு. இதையல்லாமல் தன்னிடத்து ஸ்நானம் பண்ணினோர் எல்லா மங்களங்களையும், முக்தியின்பத்தையும் எளிதினடையச் செய்த லாலும் இது கலியாண தீர்த்தமென்று சொல்லப்படும். இதில் விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணிக் கரையிலிருந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர ஜபம் பண்ணுவோர் சிவசாயுஜ்யத்தை யடைவர். கின்னரர் முதலிய தேவகணத்தினர் யாவரும் தினந்தோறும் இதில் ஸ்நானம் பண்ணித் தத்தம் நியமங்களை முடித்துச் சிவார்ச்சனை செய்து எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியோடிருப்பர்.இதில் ஸ்நானம்பண்ணுதற்கு எல்லாக் காலமும் உரியனவாயினும் சோமவாரம் விசேஷம்; அதிலும் ஆதிவாரம் விசேஷம்; அதிலும் அமாவாசை விசேஷம்; அதிலும் சூரியோபராகம் சந்திரோபராகம் மகாவிசேஷமாம். எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறந்தது சைப்பூசம். அதிலும், குருவாரத்தோடு கூடிய புஷ்யநாள் மிகவும் விசேஷம். இந்தக் குரு புஷ்யதினத்தில், கங்கைமுதலிய எல்லாப் புண்ணியதீர்த்தங்களும் இதில்வாசம் பண்ணுகின்றன. இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினால் கோடி ஜன்மங்களிற் செய்த பாவம் நீங்கும். இந்தக்காரணத்தால், இக் கலியாணதீர்த்தத்திற்குப் புஷ்யதீர்த்தமென்றும் ஒரு பெயருண்டு. இதில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பேறுபெற்றொர் பலர். அவருட்சிலர் சரித்திரம் வருமாறு:

(i) மகாபரிசுத்தனாகிய பரிட்சித்து மஹாராஜனைக் கடித்துக் கொன்றமையால் தட்சகன் தனக்குண்டாகிய தோஷத்தை இதில் ஸ்நானம்பண்ணி நீக்கி உய்ந்தனன்;

(ii) கலிபுருஷனால் அளவற்ற துன்பமுற்ற நளமகாராஜன் இதில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பின்பு தன்மனைவியையும், மக்களையும், தேசத்தையுமடைந்து வாழ்ந்தனன்;

(iii) தம்மைக்கண்டு சூதமுனிவர் எழவில்லையென்று பலராமர் சினந்து அவரைக்கொன்ற தோஷத்தை இந்தத் தீர்த்தஸ்நானத்தாற் போக்கினர்;

(iv)தைப்பூசத்தில் இதிற்படிந்தமையாலே பகீரதன் பெறுதற்கரிய ஆகாயகங்கையைப் பூமியில் வருவித்துத் தன்முன்னோரை நற்கதியடைவித்தனன்;

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

(v) மிகக்கொடியோனாகிய ஒருவன் சிவராத்திரி புண்ணிய காலத்தில் இதில் முழுகித் திருக்கோயிலிற் சென்று சிவத்திரவியத்தை அபகரித்துக் கொண்டு வெளியே வந்த பொழுது மரணமடைந்தான். உடனே அவனைக் கிங்கரர்கள் யமனிடம் கொண்டு போய்விட யமன் அவனைநோக்கி, “நீ சிவராத்திரியில், கல்யாண தீர்த்தத்தில் முழுகின தால், எமது தண்டனைக்குரியாயல்லை. கைலையங் கிரிக்குச் செல்வாயாக” என்று விட்டு விட்டனன்;

(vi) விதேகநாட்டிலே, காபிலமென்னும் ஊரிலுள்ள ஒரு பிராமணன் சில ஸ்திரீகளையும் சிலபாலர்களையும் கொன்று சம்பாதித்த ஆபரணங்களைக் கொண்டு ஐந்து ஸ்திரீகளை விவாகஞ் செய்துகொண்டான். அவனது பாவ மிகுதியால் அந்த ஐவரும் இறந்த பின்பு கள்விற்போர் குலத்தினளாகிய ஒருத்தியைச் சேர்ந்திருந்தான். ஒரு குழந்தையைப்பெற்று அவளுமிறக்க,‘இதுவன்றோ இவள் மரணத்திற்குக்காரணமாயிற்று’ என்று அக்குழந்தையைக்கிழித்து ஆற்றில் விட்டனன். பின்பு அப்பாவங்களாற் பைத்தியங் கொண்டு முயலகன் (வலிப்பு) முதலிய கொடிய வியாதிகளையடைந்து, எல்லாராலுமிழிவுபடுத்தப்பட்டு மிகவும் துன்புற்று ஒருநாள் தற்செயலாய் இத்தலத்தையடைந்து வீதியில் நோயினால் வசமற்றுக்கிடந்தனன். அன்றைத்தினம் தைப்பூசமாதலால், புஷ்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிவருவோர்களுள்ளே சில பிராமணர் இவனைக் கண்டு இரங்கி எடுத்தபொழுது அவர்கள் கையீரம்பட்ட தனால் இவன் பித்த மயக்கமற்று உணர்ச்சியுற்று அவர்களை வணங்கிச்சென்று புஷ்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிப் பரிசுத் தனாகி மருதவாணரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சிலநாளிருந்து முத்தி பெற்றனன்.

(33)சேஷதீர்த்தம்:- இது காவிரியின் தென்புறத்துள்ள ஒரு துறை. ஆதிசேஷன் ஒரு காலத்தில் இந்தப் பூமியைத் தாங்கும் வன்மை இல்லாதவனாகி மெலிந்து இந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து இத்துறையிற் படிந்து வன்மை பெற்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் சென்றான். இதனால் இஃது இப்பெயர் பெற்றது.

(34) கந்ததீர்த்தம்:- இது சேஷதீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ளது. தேவகண்டகனாகிய சூரபன்மாவை வதஞ்செய்தற்பொருட்டு வீரபாகுதேவர் முதலிய தம்பிமாரோடும், லக்ஷம் வீரரோடும், இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதகணங்களோடும், தேவர்களோடும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

எழுந்தருளிய குமாரக்கடவுள் இதில் ஸ்நானம்பண்ணி மருதவனே சரைத் தரிசித்து அருள்பெற்று வீரமகேந்திரமடைந்து வெற்றி பெற்றனர். இதனால் இத்துறை கந்ததீர்த்தமென்று பெயர்பெற்றது.

(35) ஐராவத தீர்த்தம்: இது காவிரியின் தென்புறத்துள்ள ஒரு துறை. ஐராவதம் இத்துறையிற்படிந்து துர்வாசமுனிவர் சாபத்தால் தனக்குண்டாகிய காட்டானை வடிவம் நீங்கப்பெற்றது. இதனால் இத்துறை ஐராவததீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது. இதற்கு முன்னமே இது விநாயக தீர்த்தமென்று வழங்கப்படும்.

வரகுணபாண்டியர் வழிபட்டது

பாண்டி நாட்டிலே மதுராபுரியில் வைதிகநெறியும் சைவநெறியும் தழைத்தோங்க அரசியற்றிய வரகுணபாண்டியர் ஒருநாள் காட்டிற்சென்று வேட்டையாடி விரைந்து திரும்பிவருகையில் சூரியாஸ்தமனமாயிற்று. அப்போது வழியில் அயர்ந்துகிடந்த ஒரு பிராமணன் அவரேறிய குதிரையினால் மிதிக்கப்பட்டு இறந்தான். அரசர் அதனை அறியாது தமது நகரத்தையடைந்தார். பிரமஹத்தி அவரைப்பற்றி மிகவும் வருத்தியது. அதனால் அவர் மனம் நொந்து பல தான தருமங்களைச் செய்து வந்தார். ஒன்றினாலும் அது தீரவில்லை, பின்பு தமது குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தியைப் பிரார்த்தித்து வந்தார். ஒருநாள் சிவபெருமானுடைய திருவருளி னாலே, "வரகுணா! இன்னுஞ்சிலநாளில், நீ மத்தியார்ச்சுனம் அடைவை; அப்பொழுது இது தீரும். கவலைப்படவேண்டாம்" என்று ஆகாயத்தில் ஓர் அசரீரி யுண்டாயிற்று. மன்னர் அது கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தனர். சிலநாட்களுக்குப்பின் சோழராஜன் யுத்தஞ் செய்தற்குவர, அரசர் அவனோடு யுத்தஞ் செய்து அவனைத் துரத்திக்கொண்டே வந்து இந்த ஸ்தலத்தையடைந்தார். அடைந்த தினம் குருபுஷ்ய மாதலால் மிகவும் மகிழ்வுற்று விதிப்படி புஷ்யதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி அளவிறந்த தானங்களை அந்தணர்க்களித்தார்; பின்பு காருண்யாமிர்தத்திலும் ஸ்நானம் பண்ணித் திருக்கோயிலுக்குள்ளே செல்லுகையில் அப்பிரம ஹத்தி நடுநடுங்கி வெளியே நின்றுவிட்டது. அரசர் மகிழ்ந்து விதிப்படி சுவாமியையும் அம்பிகையையும் தரிசித்து இந்தஸ்தலத்திலே என்றும் வசித்தல்வேண்டுமென்னும் குறிப்புடையவராகிச் சிவ பெருமான் கட்டளைப்படி மேலைவாயில் வழியே சென்று திருவீதியில் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு மாளிகை கட்டுவித்துக் காலந்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தோறுஞ்சென்று சுவாமி தரிசனத்தோடு நூறு அசுவமேதப் பிரதக்ஷிணமும் செய்து கொண்டு அம்மாளிகையில் தங்கி அரசியற்று வாராயினர்; பின்பு மேலைக்கோபுரத்தைத் தம்பெயராற் கட்டுவித்துத் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு ஓராலயம் இயற்றுவித்து இன்னும் பற்பல பணிகள் செய்துவந்தார்.

இப்படியிருக்க ஒரு தினஞ்சென்று நமஸ்காரஞ் செய்யும்பொழுது மருதவாணர், "வரகுண! கைலையங்கிரியின் கொடு முடியை யொப்ப ஒருமதில் கட்டுவித்து அதனை வலஞ்செய்க; அதைச் செய்யுமொரு பிரதக்ஷிணம் ஆயிரம் பிரதக்ஷிணத்திற்கு ஒப்பாகும். நமக்கு மிகவுவப்பாம்" என்றருளக்கேட்டு அரசர் அவ்வாறே புரிவித்து வலம்வருவாராயினார்.

பின்னொருநாள், கொடிய கள்வனொருவனைச் சிரச்சேதஞ் செய்தற்பொருட்டுக் காவற்காரர்கள் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு செல்லுகையில், அவன் நெற்றியில் திருநீறு விளங்குவதைக் கண்டு கட்டை அவிழ்த்துவிடுவித்து அவனுக்கு வேண்டும் பொருளை அளித்து நயமொழி புகன்று விடுத்தனர்.

வேறொருநாள், இரவிலே நரிகள் ஊளையிடுதலைக் கேட்டு இவைகள் ஆலவாயானை அழைக்கின்றனவென்று மனமுருகிப் பிடித்து வருவித்து நல்லவஸ்திரங்களால் அவற்றைப் போர்த்து விடுத்தனர்.

மற்றெருநாள் ஒரு தடாகத்தில் தவளைகள் சப்தித்தலைக்கேட்டு, "இவைகள், ஹரஹர என்று சப்திக்கின்றன" என்று கருதி இரத்தினங்களையும் பொன்களையும் அத்தடாகத்தில் வாரியிறைத் தனர்.

ஒரு நாள் திருமஞ்சன தைலத்திற்காக உலர்த்திய எள்ளைக் கோயில் வேலைக்காரனொருவன் எடுத்து உண்பதைக் கண்டு, " நீ இதை உண்ணலாமோ" என்றனர். அவன், 'எள்ளுண்ட கடனைத் தீர்க்வேண்டும்' என்னும் பழமொழிப்படி "மருதவாணர்க்கு மறுபிறப்பிலும் அடிமையாய் வருதற்பொருட்டு உண்கின்றேன்" என்ன "அப்படியாயின், எனக்கும் இதிற் சிறிதுகொடு" என்று சொல்லி அவன் எச்சிலெள்ளை வாங்கியுண்டனர்.

அப்பால் ஒருநாள், தலையோடொன்று இந்த க்ஷேத்திர எல்லையிற் கிடத்தலைக்கண்டு மனமுருகி அதனைத் தமது

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மலர்க்கரத்தாலெடுத்துக் கண்ணீர் வெள்ளத்தாலாட்டி, "உம்மைப் போல் தமியேனும் இந்த ஸ்தலத்தெல்லையில் என் தலை கிடக்கப்பெறுவேனோ" என்று மனமுருகினர்.

பின்னெருநாள், திருக்கோயிலின்முன்னே நாய்மலம் கிடத்தலைக் கண்டு "இதையெடுப்பவருக்கு என்தேசத்திற்காற்பங்கு கொடுப்பேன்" என்று எண்ணி முதற்பிரதக்ஷிணமும், அஃது எடுக்கப் படாமையால் "அரைப் பங்கு கொடுப்பேன்" என்று இரண்டாம் பிரதக்ஷிணமும், "முக்காற்பங்கு கொடுப்பேன்" என்று மூன்றாம் பிரதக்ஷிணமும், "முழுமையுங் கொடுப்பேன்" என்று நான்காம் பிரதக்ஷிணமும் செய்தார். அதுவேர் எடுக்கப் படவில்லை. அதுகண்ட அரசர் "என் தேசம் எனக்கே யுரியது" என்று சொல்லி அதைத் தமது திருக்கரத்தினால் எடுத்துப் புறத்தே எறிந்தார்.

வேறொரு நாள், திருவீதிப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும் பொழுது பழுத்தவேப்பமரங்கள் வெயிலில் நிற்றலைக் கண்டு, "அந்தோ! சிவலிங்கத்தையொத்த திருவுருவங்கள் பலவற்றைத் தாங்கிய இவைகள் வெதும்புகின்றனவே" என்று இரங்கி அம்மரங்களுக் கெல்லாம் மேற்கட்டி கட்டுவித்தனர்.

பின்னர் ஒருநாள், தாம் விவாகஞ்செய்துகொண்ட சோழராஜன் புத்திரியை இரவில் அந்தப்புரத்திற்கண்டு, "இவள் எம்பெருமானுக் கேயுரியள்" என்று நினைந்து உடனே ஒருவரும் அறியாவண்ணம் அழைத்துக்கொண்டு ஆலயத்தையடைந்து திருமுன்நின்று, "மருதவாணா! இப் பெண்மணியை அங்கீகரித்தருள்க" என்று பிரார்த்தித்துக் கதவைத்தட்டி அழைக்கவே சிவபெருமான் கதவைத் திறந்து, "வரகுணா! வருக" என்றழைத்தார். அப்போது பாண்டியர், "ஸ்வாமீ! இப்பெண்மணியை யங்கீகரித்தருள்க" என்று பிரார்த்திக்க, எம்பெருமான் வலக்கை மாத்திரம் வெளியே தெரிய அப்பெண்மணியை உட்கொண்டருளினார். அரசர் அதுகண்டு, "இந்தக் கை மாத்திரம் எளியேனால் தீண்டப்பட்டதென்றோ நீக்கியருளினீர்" என்று மனந்தளரவே சிவபிரான், "உனது அன்பை உலகத்தார் அறியும்படி இக்கையை நாளை அங்கீகரிப்போம்" என்று கட்டளையிடுதலும் அரசர் மகிழ்ந்துவெளியே வந்தார். திறக்கப் பட்ட கதவுகள் முன்போலவே மூடப்பட்டிருந்தன. அரசரையும் தேவியையும் மனையிலுள்ளோர் தேடிப்பின்பு அரசரை மட்டுங் கண்டு, 'தேவியார் எங்கே?' என்று வினவ அவர், "மகாலிங்க

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மூர்த்தியினிடத்திலிருக்கிறார்" என்றார். அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்து பூசிப்பவர்களோடு உள்ளேபுகுந்து மகாலிங்கப் பெருமான் முடி மீது கை விளங்குதலைக்கண்டார்கள். சிவபிரான் உடனே அக்கையை உள்ளே வாங்கியருளினர். அதுகண்ட அரசர் மகிழ்ச்சியடைய, மற்றவர்கள் அச்சமும் அதிசயமும் அடைந்தார்கள். தேவர்கள் புஷ்பமாரிபெய்தார்கள்.

இவ்வாறு வரகுணர் பலநாள் இந்நகரில் வசித்துக் கொண்டிருந்து மருதவாணர் கட்டளையின்படி தமது மதுராபுரியையடைந்து சோமசுந்தரமூர்த்தி சிவலோகங்காட்டியருளத் தரிசித்துப் பலநாளர சாட்சி செய்து சிவபதமடைந்தனர்.

ஹம்ஸத்துவசன் பேறுபெற்றது

சோழநாட்டிலே உறையூரிலே நற்குணநற்செய்கை இயல்பாகவே அமைந்து அரசாண்ட ஹம்ஸத்துவசச் சோழனென்னும் ஒருவன் இருந்தான். அவன் கங்காஸ்நானம் பண்ணும் விருப்பங் கொண்டான். தான் சென்று படிந்து வரக்கூடாமையை நினைந்து வருந்தி, தனக்கு மித்திரனாகிய பிராமணனொருவனையழைத்து, "நீர் என் பொருட்டுச் சென்று கங்கா ஸ்நானம்பண்ணி, அப்பலனை எனக்குத் தருக" என்று பிரார்த்தித்தனன். அந்தப்பிராமணன், "எனதுமனைவி இளையளாதலாலும், வேறு துணையில்லாமை யாலும் நான் செல்லுதற்கு இயலாது" என்றனன் அரசன், "உமது மனைவியை நான் பாதுகாப்பேன்; நீர் கவலை யடையவேண்டாம்" என்று உறுதிமொழி கூறிப் போகச் செய்து தான் சொன்னபடியே அவன் மனைவியைப் பாதுகாத்து வந்தனன். காசிக்குச் சென்ற அந்தணன் கங்காஸ்நானஞ்செய்து காவடி தாங்கி உறையூரை யடைந்து மறுநாட்காலையில் அரசனைக் காணலாமென்று எண்ணி அன்றிரவில் தன்மனைக்குச்சென்று காசிக்குப் போய் வந்த வரலாறுகளை மனைவிக்குக் கூறிக் கொண்டிருந்தான். இங்கே இப்படியிருக்க, முன்போலவே பாதுகாத்தற்பொருட்டு இவ் வந்தணன் வீட்டின் புறம்பே வந்த அரசன், 'இவ்வீட்டிற்குள் ஆடவர் சப்தம் ஏது?' என்று ஐயுற்று, அன்னியனொருவன் வந்துள்ளானென்று துணிந்து கடுங்கோபங்கொண்டு சுவரேறி வீட்டினுள்ளே சென்று தனது கையிலிருந்த வாளாயுதத்தால் அவனைக்கொன்று பின்பு மித்திரனென்றறிந்து வருந்தினான். பிரமஹத்தி அவனைப் பற்றியது. அப்பால் அரசன் அதனால் அளவில்லாததுன்பமுற்று, அதனைப்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

போக்குதற்கு யாதொருவழியுங்காணாது தடுமாறிச் சில பெரியோருடைய கட்டளையின்படி ஸ்தலயாத்திரை செய்து கொண்டே வந்தான். அப்படிவரும் பொழுது இந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து வருண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி அங்குள்ள ஸ்ரீ கம்பகரேசரால் தனது நடுக்கம் முற்றும் ஒழிந்து, பின்பு புஷ்ய தீர்த்தத்திலும் காருண்யாமிர்தத்திலும் ஸ்நானம் பண்ணிக்கீழைக் கோபுரவாயில்வழியாகத் திருக்கோயிலுக்குள்ளே செல்லுகையில் பிரமஹத்தி கோபுரத்திற்கு வெளியே நின்றுவிட்டது. பின்பு அரசன் உவப்புற்றுச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பலபணிகள் இயற்றிப் பலவரங்கள் பெற்றுத் தன்னகரை அடைந்து வாழ்வுற்றான்.

வீரசேனன் பேறுபெற்றது

தாம்பிரபர்ணி தீரத்திலுள்ள ஒருநகரின் அரசனாகிய வீரசேன னென்பவன் வேட்டையாடும் பொழுது மிருகத்தைக் குறித்து எய்தபாணங்களுள் ஒன்று குறிதப்பிச் சென்று ஒரு பிராமணனைக் கொன்றது. பின்பு அரசன் பிரமஹத்தியாற் பிடியுண்டு வருந்தி இந்தஸ்தலத்தை அடைந்து புஷ்யதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணித் திருக்கோயிலுக்குள்ளே செல்லுகையில் பிரமஹத்தி நீங்கி முன்னவற்றோடு கூடியது. பின்பு அரசன் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து தனது நகரத்தையடைந்தான்.

சித்திரகீர்த்தி பாண்டியன் மகப்பேறுற்றது

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியில் முன்னம் அரசாண்ட சித்திரகீர்த்தி பாண்டியன் என்பவன் புத்திரனில்லாமையால் மனம் வருந்தினான். சாபாலி முனிவரால் தனது முற்பிறப்பின் வரலாற்றையறிந்து அவரால் ஏவப்பட்டு அவன் இந்தஸ்தலத்தை அடைந்து காருண்யாமிர்தத்திலும் புஷ்ய தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் பண்ணி மருதவனேசரைத் தரிசித்துச் சிலநாளில் நல்லபுத்திரனைப் பெற்றான்; பின்பு பலநாள் இந்த ஸ்தலத்தில் வசித்துக் கொண்டே யிருந்து மருதவாணர்க்குப் பங்குனித்திருவிழாச் செய்வித்துத் தன்னகரை அடைந்தான்.

இன்னும் ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமான் ஒருகாலத்தில் பொதியி லிருந்த உலர்ந்தமீன்கள் உயிர்பெற்றுத்துள்ளித் தடாகத்திற் குதிக்கும்படி யருளினர்; செங்கல்லைப் பொன்னாக்கினர்; தனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் பொற் பிரதிமையொன்று செய்வித்து அதனைப் புத்திரனாகப் பாவித்துப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்த ஒரு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சோழன் பிரார்த்திப்ப அப்பிரதிமைக்கு உயிரளித்து, உயிர்பெற்ற அப்பொன்னுருவச் சோழனுக்கு உடனே முக்தியளித்து அச்சோழனுக்கு மகப்பேறளித்தார். ஒரு சிவயோகியினுடைய ஆகார சேஷம் புசித்துவந்த நாயொன்றைப் பூர்வ ஞானத்தோடு அரச கன்னிகையாகப் பிறக்கும்படி செய்து முக்தியளித்தார். தமது குரு மரணகாலத்தில் தரையிலெழுதிய மஹா வாக்கியத்தை ஒரு கழைக்கூத்தப்பெண் ஓலையிலெழுதிக் காதிற்போட்டுக் கொள்ள, அதனைப் பெறுதற்பொருட்டு அவளுக்குப் பலநாள் அடிமைவேலை செய்து, அதனைப்பெற்ற திரியம்பகரென்னும் ஒரு வேதியர் பெருமான் இந்தப் புஷ்யதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணத் தொடங்கிய பொழுது வேதியர்கள், "ஸ்வாமீ! இவர் தைப்பூசமாடல்தகுமோ" என்று வினாவ, ''திரியம்பகன் தைப்பூசமாடல் தகும் தகும் தகும்" என்று மூன்றுமுறை மொழிந்தனர். மருதவாணரது திருவிளை யாடல்கள் இன்னும் பலவுள்ளன.

பிரதக்ஷிணமகிமை

1-வது அசுவமேதப்பிரதக்ஷிணம், இது திருக்கோயிலினது வெளிமதிலினுள்ளாக வலம்வருதலாம். இதன் மகிமைகளைப் பின்வரும் பாடல்களால் அறிக:

(எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

அதினுற் றிசைவலம் வருவோர் பெறுவர்க ளணிநீ டிலகிடு முயர்செல்வம், மதிநன் குறுவர்கண் மகவுற் றிடுவர்கண் மருவார் தமைவென் றிடுவார்கள், சதிர்பெற்றிடுவர்கள் பிணியற் றிடுவர்கள் சகமெச் சுறுவர்க ளிவையன்றிப், பதமொன்றவணுறு மதனுக் கியல்புறு பரிமே தப்பல னடைவார்கள். *(1)*

மகரா லயம்வளை தருமிப் புவிதனை வலம்வந்திடினுறு வதுமெய்தும், புகழ்வா ரணமுக விறைவே லவன் மறை புகல்வோ ரநுமதி முனமெய்தி, மிகுமா தரவொடு செயினெய் திடுபயன் விரைவெய் திடும் வெங் கொலையாதி, இகழ்பா தகவினை யவர் செய்தனவுள யாவுந் தெரு மர லுடனேகும். *(2)*

வருநா ளொருமண் டலமரை மண்டல மருவொருகான்மண் டலவெல்லை, ஒருநாலிருபதின் மேலா திருதொகை யோரே ழெனுமூன் றினுளொன்று, கருதா வவரவர் வன்மைக் கிசைதரு கணிதம் பெறவந் திடல்வேண்டும், ஒருவா றதில்வல னுற்றோர் களைவந் துழிவந் துழியறை கிற்பாமால். *(3)*

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கையா மிணைமலர் குவியாமனமொடு கருணைத் திருமுக மலர் வெய்த, மெய்யா லொருவலஞ் செய்வா ரதனிடை வினை நீத் துளமெண்ணியவெய்திப், பையா டரவணி யெம்மா னுறைதரு பதியுற் றுறைவர்கண் மகிழ்வோடு, தையா மதியினில் விழவிற் புரிதரு தகையோர் பெறுபலன் புகல்வார்யார். (4)

இந்தப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பேறுபெற்றோருள்ளே சிலர் சரித்திரம் வருமாறு:-

(1) சூரிய குலத் தரசனாகிய யுவனாசுவன் மகப்பேறு கருதித் தனது குருவாகிய வசிஷ்ட முனிவரோடு இந்த ஸ்தலத்தையடைந்து புத்திர காமேஷ்டியாகஞ் செய்து தன்மனைவிக்குக் கருப்பமுண்டாதற் பொருட்டு அம்முனிவர் மந்திரித்துவைத்த தீர்த்தத்தைத் தாக மிகுதியால் அறியாமற் குடித்துக் கருப்பமடைந்து கருப்பசிசு வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டமையால் மூர்ச்சை யடைந்து விழுந்து, ஆயுள் வேதியர்கள் கிழிந்த அவ்வயிற்றைப் பொருத்தித் தைத்துப் பலமருந்துகளைக் கொடுக்க மூர்ச்சை தெளிந்து, அவ்வயிற்றுப்புண் ஒன்றாலும் தீராமையால் இந்த அசுவமேதப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, புண் ஆறப்பெற்றுப் பின்பு வசிஷ்டமுனிவரோடும், குழந்தையோடும் மற்றவர்களோடும் தனது நகரடைந்து இன்புற்றிருந்தான்.

(2)மேற்கூறிய யுவனாசுவனுடைய வயிற்றைக் கிழித்து வெளிப்பட்ட மாந்தாதா, தனக்குத்திறை கொடாத கலிங்கதேசத் தரசனோடு போர்செய்து புறங்கொடுத்தோடிய அவ்வரசனைக் கொன்று பழியடைந்து . சோர்வுற்று வசிஷ்டமுனிவரால் அறிவுறுத்தப்பட்டு இந்தப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மருதவாணர்க்கு வஸந்த மஹோத்ஸவத் திருக்கல்யாணம் புரிவித்து, விளை நில முதலியவற்றை ஈந்து, சிவபெருமான் ஆகாசவாணியால், "அரசனே! உனதுபாவம் நீங்கியது. நீ நகரமடைந்து அரசுபுரிக; பின்பு நமதுல்கடைக" என்று கூறியருளக் கேட்டுத் தனது நகரை அடைந்து, பலநாள் அரசாண்டு சிவாஞ்ஞையின்படி சிவலோகமடைந்து பேரின்பமுற்றான்.

(3)தொண்டைநாட்டிலே ஸ்ரீ காஞ்சிபுரத்திலே, முன்னே அரசாண்டுவந்த வசுமானென்னும் ஓர் அரசன் கங்காஸ்நானத்திற்குச் சென்றனன். அப்பொழுது அவனது நாட்டைப் பகைவர் அபகரித்துக் கொண்டனர். அரசன் கேட்டுக் கவலையுற்றுச் சாபாலிமுனிவரை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

யடைந்து தனது குறையைக்கூறினன். அம்முனிவர், "அசுவமேதஞ் செய்" என்று கூற அரசன், "பொருளில்லாமையால் என்னாலி யலாது" என்றனன். பின்பு அம்முனிவர், "திருவிடை மருதூரை யடைந்து, அசுவமேதப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வாய்" என்றனர். அரசன் அப்படியே இத்தலத்தை அடைந்து சிவபிரானைவணங்கி விதிப்படி இந்தப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பராக்கிரமமுடையவனாகிப் பகைவரை வென்று அவர் நாட்டைக்கவர்ந்து அதனை மருதவனேசருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்து மார்கழி மாதத்து உத்ஸவமும் நன்கு புரிவித்துத் தன் நகரடைந்து வாழ்ந்து முடிவிற் சிவகதியுற்றான்.

2-வது கொடுமுடிப்ராகாரம்:- இஃது அசுவமேதப்பிரதக்ஷிணத் திற்கு உள்ளேயுள்ளது. பரமசிவன் கட்டளைப்படி வரகுண பாண்டியராற் கட்டுவிக்கப்பட்டது. இதனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல் கைலாசகிரியைப் பிர தக்ஷிணஞ் செய்தலை ஒக்கும். தேவகணத்தினர் யாவரும் தினந்தோறும் இதைச்சூழ்ந்து வருவார்கள். இதனைப் பிர தக்ஷிணஞ் செய்வோர்க்குப்பிணி, தரித்திரம், பாவங்கள் முதலியன நீங்கும்; ஆரோக்கியம், செல்வம், புண்ணியங்கள் முதலியன ஓங்கும், ஞானம் வளரும்; அஞ்ஞானம் தளரும். புகழ்கூடும்; இகழ் ஓடும்.

3-வது ப்ரணவப்ராகாரம். இது கொடுமுடிப்ராகாரத்திற்கு உள்ளே உள்ளது. இது பிரணவப்ராகாரமென்பதற்கு அடையாளமாக இப்பொழுதும் நாதோத்பத்தி வழங்கிவருகின்றது.

நாரதமுனிவர் வழிபட்டது

நாரத மஹாமுனிவர் ஒரு காலத்தில் சத்தியலோகத்தை யடைந்து பிரமதேவரை வணங்கி, "ஸ்வாமீ! உலகத்திலே சிவஸ்தலங்கள் எவ்வளவு உள்ளன? அவற்றுள் சிறந்தன எவை? அருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கவே பிரமதேவர் மகிழ்வுற்று, "அநேககோடி ஜன்மங்களிலே செய்த பெரும்புண்ணியத்தாலேயே கிருபா சமுத்திரமாகிய பரமசிவனது மகிமைகளைக் கேட்பதற்கு ஒரு வருடைய மனம் விரும்பாநிற்கும்; ஆதலால், நீர் பெரும் புண்ணிய முடையீர்; சொல்லுதலால் யானும் பெரும் புண்ணியமுடையேன்" என்று பின்வருமாறு சொல்லுகின்றார்:-

"முனிபுங்கவ! பூமியினிடத்து அளவில்லாத சிவஸ்தலங்கள் உள்ளன. அவற்றுள்ளே ஏழாயிரத்து நானூறும், அவற்றுள்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஆயிரத்தெட்டும், அவற்றுள் நூறும், அவற்றுள் அறுபத்தெட்டும், அவற்றுள் இருபத்து நான்கும், அவற்றுள் எட்டும் சிறந்தனவாம். அவ்வெட்டு ஸ்தலங்களாவன:- திருக்கைலாசம், ஸ்ரீ அருணாசலம், ஸ்ரீ காசி, திருக்காளத்தி, திருவாலவாய், ஸ்ரீ சிதம்பரம், திருவாரூர், திருவிடைமருதூர். அந்த எட்டனுள் திருவிடை மருதூர் ஆதிசக்தியின் ஹிருதயகமலமத்தியமாய் விளங்காநிற்கும். அனாதியாகிய அந்தஸ்தலத்தை உமாதேவியாருக்குக் காண்பித்தற்பொருட்டு மகாதேவர் திருக்கைலாயத்தினின்றும் முன்னொருகாலத்தில் எழுந்தருளினர். அவர் வருமுன்னமே அந்தக் கைலையங்கிரி அந்த ஸ்தலத்தில் மருதவிருக்ஷமாகி நின்றது. அந்த விருக்ஷத்தைத் தரிசித்தாற்கைலாசத்தைத் தரிசித்த பலன் உண்டாகும். அதனை வலஞ்செய்தாலும், பணிந்தாலும், பூசித்தாலும் கைலைக்குச் செய்தல்போலாம். அந்த மத்தியார்ச்சுனத்திற்பிறந்தாலும், இறந்தாலும், க்ஷணப்பொழுது தங்கினாலும், அதன் மகிமைகளைப் படித்தாலும், அதைத் தரிசித்தாலும், நினைத்தாலும் ஒருவன் எல்லாத் துன்பங்களினின்றும் நீங்கிச் சிவசாயுஜ்யத்தை அடைவான். அன்றியும் யஜமானன், பிதா, மாதா, குரு இவர்களுக்குச் செய்த அபராதங்களும் அந்த ஸ்தலத்தையடைதலால் நீங்கும். முன்னம், வரகுணபாண்டியரையும் ஹம்ஸத்துவசச் சோழனையும் வேறோர் அரசனையும்பற்றி மிகவும் வருத்திய கொடிய பிரமஹத்திகள் அந்த ஸ்தலவிசேஷத்தால் நீங்கின. அதில் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங் களுக்கு அளவில்லை. அவற்றிற் செய்த அணுஅளவு புண்ணியமும் மேரு அளவாகவளரும். முற்காலத்தில் விபண்டகமுனிவர் பல முனிவர்களோடும் இருபத்துநான்கு சதுர்யுகம் அந்தஸ்தலத்தில் தவஞ்செய்து சிவசாயுஜ்யத்தையடைந்தனர். பின்பு நானும் அந்த ஸ்தலத்தையடைந்து ஸ்ரீ மஹாலிங்கமூர்த்தியைப் பூசித்துப் பங்குனித்திருவிழாவும் நடத்தினேன். என்னைப் போன்ற அநேக பிர்ம்மாக்களும், அவர்களைப் பெற்ற அநேக அச்சுதர்களும் அந்த ஸ்தலத்தையடைந்து பசுபதியைத் தரிசித்துத் தத்தமக்கு வேண்டிய பயன்களைப் பெற்றார்கள். இன்னும் அந்த ஸ்தலத்தில், அசுவமேதப் பிரதக்ஷிணமென்று ஒன்றுண்டு. அதில் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தால் குருடன் கண்பெறுவன். வறியன் செல்வ மடைவன், குஷ்டம் க்ஷயம் முதலிய நோய்களெல்லாம் நீங்கும். பைசாசங்களெல்லாம் ஏங்கும். அந்தப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து பேறுபெற்றொர் பலர். அதன் பெருமையை அநேகம் நாவுடையோர் ஒருவாறு சொல்லலாமே

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

யன்றி நான் சொல்லுதற்கு உரியேனா? அங்கெழுந்தருளிய ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தியின் திரவியங்களுள் அணுவளவேனும் ஒருவன் அபகரிப்பானாயின், அவன் எல்லாநரகத் துன்பங்களையும் அடைந்து பின்பு நூறு சண்டாளஜன்மமெடுத்து அதன் பின்பு நூறு நாய்ப்பிறப்புற்று அப்பால் புழுவாய்ப் பிறப்பான். இது நிச்சயம், நிச்சயம். இதற்கு ஒருகதை சொல்வேன்:-

"சம்பகாவதியென்னும் பெயரையுடைய ஒரு நகரத்திலுள்ள அதிசீலனாகிய விநதனென்னும் வேதியனொருவனுக்குப் பாபத்தால் தேவவிரதனென்று ஒருபுத்திரன் பிறந்தான். விநதன் உரியகாலங் களிலே அவனுக்கு ஜாதகன்மாதிகளை முறையேநடத்தி வேதாத்திய யனஞ்செய்வித்து வருகையில் ஒருநாள் தான் சொல்லியதைப் புத்திரன் உட்கொள்ளாமையால் அவனைக் கோபித்தான்;

உடனே தேவவிரதன் தகப்பனைப் புடைபெயராவண்ணம் தூணோடுசேர்த்து இறுகக்கட்டிவிட்டு, அவ்வூரைவிட்டுப் புறப் பட்டுப் பல கீழ்மக்களோடுங் கூடிப் பல இடங்களிற் களவுசெய்து பின்பு திருவிடைமருதூரையடைந்தான். அடைந்ததினம் திருவிழாக் கால மாதலால், ஸ்ரீ ஏகநாயகப் பெருமான் உமாதேவியோடு எல்லா ஆபரணங்களுமணிந்து திருவீதியிலெழுந்தருளினார். அப்பொழுது யாரும் தரிசனம் செய்து கண்படைத்த பயனை அடைந்தார்கள். அந்தத் தேவவிரதன் சுவாமியினுடைய திருமேனியிலும், அம்பிகையின் திருமேனியிலும் உள்ள திருவாபரணங்களை யெல்லாம் நோக்கி, 'இவைகள் கிடைத்தால் எவ்வளவோ செய்துகொள்ளலாம்; இவற்றைமட்டும் அபகரிப்பது விசேஷமன்று; இன்னும் சேமத்திலுள்ள ஆபரணங்களையெல்லாங் கவர்ந்தால் எவ்வளவோ நன்மை யடைலாம்; இவற்றைக் கவர்வதற்கு இவ்வாலய விசாரணையை எப்படியாவது பெறவேண்டும்' என்று தன்னைச் சூழ்ந்துநின்ற திருடர்களுக்கும் தூர்த்தர்களுக்குங்கூறி அதிகாரம் பெறுதற்பொருட்டு அரசனையடைந்து அவனை மகிழ்வித்து, 'இந்தக்கோயில் விசாரனைணசெய்வதற்கு எனக்கு அதிகாரங்கொடுத்தால் மிகவும் செவ்வையாக நடத்துவேன்' என்றுகூறி, அதிகாரம்பெற்றான். அந்த ஸ்தலத்துத் திருவீதியிலுள்ள மனையொன்றிலே தங்கியிருந்து எல்லா ஆபரணங்களையும் ஒருங்கே கவர்ந்து போவதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டே அதிகாரஞ் செய்து வரும் நாளில், அவனுக்கு வலப்புறத்தில் ஒரு பிளவையுண்டாயிற்று. அதில் ஈமொய்யாதபடி ஆலயத்துள்ளே ஒரு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

திருவிளக்கிலிருந்த நெய்யில் ஒரு துளியையெடுத்து அப்பிளவை யின்மீது தடவித் தன்மனைக்குச் செல்லுகையில் ஒரு பாம்புகடிக்க அவன் இறந்தான். அக்கொடிய பாவியை யமகிங்கரர் பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டுபோய், இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகிலும் வீழ்த்தி, வெகுகாலம் வருத்தியபின்பு அவன் நூறு சண்டாள ஜன்மத்தை யடைந்து, பின்பு நாய்ச்சன்மம் நூறடைந்து, பின்பு அந்தத் திருவிடை மருதூரில் மலப்புழுவாய் ஜனித்துக்கிடந்தனன். அக்காலம் பூசவிழா வாதலாற் பூசத்துறையில் ஸ்நானம் பண்ணின ஒரு பிராமணன் கூட்டத்திற்செல்ல முடியாமல் ஒதுங்கியபொழுது அவன் பாதம் புழுவின் மேற்பட்டது. படவே அப்பாதம் பூசதீர்த்த ஸம்பந்த முள்ளதாதலால்,அவன் அப் புழுவடிவம் ஒழிந்து தேவர் உருவம் பெற்று, அரம்பையரிருபுறத்தும் சாமரை வீச, விமானமேறி வானுலகடைந்து அளவற்ற இன்புற்று வீற்றிருந்தான்.

"ஆதலால், சிவத்துரோகம் பொல்லாது! பொல்லாது!!" என்று கூறக்கேட்டு நாரதமுனிவர், " ஸ்வாமீ! அந்த ஸ்தலத்தையடையும் முறையையும், அடைந்து அங்கே செய்வனவற்றையும், ஆங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணுங் கிரமத்தையுங் கூறியருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்; பிரமதேவர் அவற்றை முறையே கூறக்கேட்டு விடைபெற்று இந்தஸ்தலத்தையடைந்து விதிப்படி எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் பண்ணிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பூசவிழாவுந் தரிசித்துப் பேராத பேரானந்தமுற்றனர்.

இந்த மஹாசரித்திரத்தைக் கேட்ட சவுனகாதி முனிவர்கள் சூத முனிவரோடும் இந்தஸ்தலத்தை யடைந்து ஸ்ரீ மஹாலிங்க மூர்த்தியையும், ஸ்ரீ பிருகத்சுந்தரகுசாம்பிகையையும் வழிபட்டுப் பெரும் பேறு பெற்றனர்.

(எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

போற்றலுறு மருதவனப் புராண மென்னப் புகலிதனைப் படிப்பவர்கள் கேட்போர் யாரும், மாற்றரிய வினையினொடு பகையை வென்று மன்னுநெடுஞ் செல்வமொடு மகவு மெய்தித்,தேற்றமுறு புவியினிடை நீடு வாழ்ந்து திகழுறுவிண் ணுலகில் வள ரின்பந்துய்த்துச், சாற்றலுறு பரஞான மருவி யீசன் சரணபங் கயநிழல்வீற் றிருப்பர் மன்னோ.

மத்தியார்ச்சுனமான்மியம் முற்றுப் பெற்றது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வஸந்தோத்ஸவத் திருக்கல்யாணவரலாறு

ஸ்ரீ அகஸ்தியமுனிவர், இந்த க்ஷேத்திரத்தில் முன்னம் காசிபர் முதலிய முனிவர்களுக்குச் சிவதத்துவத்தை உபதேசித்து, அவர்களோடு அம்பிகையைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து அருள்பெற்று, அந்த அம்பிகையோடும் முனிவர்களோடும் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், சிவபிரான் ஏகநாயகமூர்த்தியாய் அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து, "உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேளுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருள முனிவர்கள் யாவரும் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே வரங்களைப் பெற்று உய்ந்தார்கள். அகஸ்திய முனிவர், "ஸ்வாமீ! தேவரீரைப் பிரியாது விளங்கும் உமாதேவியார்,பர்வதராசனுடைய வேண்டு கோளின்படி அவனுக்குப் புத்திரியாக அவதரித்துத் தவஞ் செய்த பொழுது காட்சி கொடுத்து, அவ்வுமாதேவியாரைத் திருக் கல்யாணஞ்செய்து, ஸ்ரீ ஸ்கந்த தேவரைப் பெற்று, அவரால் ஹரிப்பிரம்மாதி தேவர்களுக்கு நேரிட்டிருந்த துன்பங்களை மாற்றிப் பாதுகாத்தருளினீர். அவ்வாறே இந்த ஸதலத்திலும் தேவரீருடைய ஆக்ஞையினாலே பிரிந்து தவம்புரிந்து காட்சி பெற்ற உமாதேவியாரைத் திருமணஞ் செய்து காட்சியளித்து அடியேங் களைக்காத்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான் அப்படியே வைசாக மாசத்தில் உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் அம்பிகையைத் திருக்கல்யாணஞ்செய்து அகஸ்தியமுனிவருக்கும் மற்ற முனிவர் களுக்கும் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

பின்பு சூரியகுலத்தரசனாகிய மாந்தாதா என்பவன் பெரியோர்கள் சொல்லவறிந்து, வஸந்தோத்ஸவத்தின் ஆறாந்திருநாள் உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் . இந்தத் திருக்கல்யாணத்தை விதிப்படி புரிவித்துப் பெரும்பேறு பெற்றான்.

இந்தத் திருக்கல்யாண மகோத்ஸவத்தை வேதாகம விதிப்படி பிரபலமாய் நடத்தவேண்டுமென்று வேதவித்துக்களாகிய அந்தணர்களும், ஆகமநிபுணர்களாகிய ஆதிசைவர்களும் விரும்பிய படி திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து 16-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீ லஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் கட்டளைப் பிரகாரம், காசிவாசியும், ஷை யாதீனத்துக் காறுபாறுமாகிய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால் சிவநேசமுள்ள சில கனவான்களுடைய உதவியைக் கொண்டு, கலியப்தம் 4986-ல் நிகழ்ந்த தாரணஸூ முதல் வஸந்தோத்ஸவத்தின் ஐந்தாம் திருநாள் அம்பிகை தவமும், ஆறாந்திருநாள் உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் திருக்கல்யாணமும், ஒன்பதாந் திருநாள் வரையினதாகிய மூன்றுநாளும் ஔபாஸனாதி கிரியைகளும், பத்தாந் திருநாள் விசாகத்தில் ஔதும்பரபூசை முதலியனவும் தீர்த்தமும், அன்றிரவில் வெள்ளி ரதக் காட்சியும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

* * * *

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

பூமேவு மனுகுலத்து மாந்தாதாவெனுங்குரிசில்
புரைய விந்நாள்
தூமேவு மிடைமருத வாணருக்குத் திருமணத்தைச்
சுருதி யோடு
பாமேவு மாகமஞ் சொல் விதிப்படியே புரிவித்துப்
பயன்பெற் றுய்ந்த
மாமேவு துறைசையிற்சுப் பிரமணிய முனிவர்பிரான்
வாழ்க மன்னோ.

மத்தியில் சில வருஷங்கள் இந்த மகோத்ஸவம் நடைபெறாமல் நின்றிருந்தது. ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தியினிடத்து விசேஷ ஈடுபாடுள்ளவர்களும் திருவாவடுதுறையாதீனத்தில் 20-ஆம் பட்டத்தில் இப்போது எழுந்தருளியிருப்பவர்களுமான ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் 1938-ஆம் ஆண்டு முதல் முன்னிலும் மிக்க சிறப்புடன் இவ்விழாவை நடப்பித்துப் பக்தகோடிகளுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை யளித்து வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ ஏகநாயகரூசல்

சீர்பூத்த நான் மறையா கமங்கள் வாழத்
திருநந்தி கணங்களென்றுஞ் செழித்து வாழத்
தார்பூத்த சித்தாந்த சைவம் வாழத்
தமிழ்மறையு மைந்தெழுத்துந் தழைந்து வாழப்
பேர்பூத்த மறையவரோடடியார் வாழப்
பெரும்பொன்னித் திருநாடு பிறங்கி வாழ
ஆர்பூத்த விடைமருதங் கோயிலாக்கொண்
டடரேக நாயகரே யாடி ரூசல். [1]

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மாமேவு புகழ்வீர சோழ னாற்று
மணிமதில்சூழ் திருக்கோயி லிடையின் மேவும்
தூமேவு மலங்கார மண்ட பத்திற்
றுலங்குமணிப் பொன்னூச லிலங்க மேவிப்
பூமேவு பெருநலமா முலையா ளோடும்
பொன்னனைய மேனியினீ ராடி ரூசல்
தேமேவு மருட்கடலே யாடி ரூசல்
திருவிடைமா மருதுடையீ ராடி ரூசல். [2]

தளம்பூத்த நறுங் கொன்றைத் தாம மாடத்
தடந்திரைமந் தாகினியாந் தைய லாடக்
குளம்பூத்த விழியாடக் குழைக ளாடக்
குலவுமணிப் பூம்பணிகள் குலவி யாட
வளம்பூத்த பல்லுயிரும் வருந்தா தீன்று
வளர்த்தருளுந் தாய்மருங்கின் மகிழ்வுற் றாட
உளம்பூத்த விடைமருத ராடி ரூசல்
உவந்தேக நாயகரே யாடி ரூசல். [3]

இந்திரனுஞ் சசியுமொரு வடந்தொட்டாட்ட
இந்திரையு முகுந்தனுமோர் வடந்தொட் டாட்டச்
சந்திரனேர் தவளசரோ ருகத்து மேய
தையலுநான் முகனுமொரு வடந்தொட் டாட்ட
அந்தரநாட் டவர்களொடு மரம்பை மாரும்
அகமகிழ்ந்து போற்றியொரு வடந்தொட் டாட்ட
மந்திரமா விடை மருதங் கொண்டு வாழும்
மகாலிங்க நாயகரே யாடி ரூசல். [4]

ஒருஞானப் பாலருந்தி யம்பொற் றாளம்
ஒண்டரளச் சிவிகைபந்த ருவந்து பெற்றோர்
தருஞானத் தைப்பூசங் காண்பா யென்று
தவளவென்பைப் பெண்ணாக்கித் தந்த வெங்கோன்
திருஞான சம்பந்தச் செல்வ ரோதுஞ்
செந்தமிழ்மா மறையன்பர் தெரிந்து பாட
அருஞானத் திருவுருவி ராடி ரூசல்
அருண்மருத வாணரே யாடி ரூசல். [5]

புடைமருதப் பெருந்துறையி லருள்பெற்றென்றும்
பூசையறு காலத்தும் வழாமல லாற்றி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இடைமருதா நந்தத்தே னென்றே யன்பின்
ஏத்துபிரா னருளூச லடியார் பாட
அடைமருதக் கிளிமொழியோ டாடி ரூசல்
அனைத்துயிரும் புரந்தருள்வீ ராடி ரூசல்
இடைமருத நாயகரே யாடி ரூசல்
ஏகநா யகப்பெருமா னாடி ரூசல். [6]

அரசரெலா மடிவணங்க மதுரை காத்த
அண்ணல்வர குணதேவற் கச்ச நீங்க
விரசுபழி யோட்டியர லோகங் காட்டு
மேன்மைதனை மெய்யன்பர் வியந்து பாடப்
பிரசமலர்த் தொடையசைய வாடி ரூசல்
பிறையணிந்த செஞ்சடையீ ராடி ரூசல்
இரசதவெண் கிரியுடையீ ராடி ரூசல்
இடைமருத வாணரே யாடி ரூசல் .
[7]

தேனாடு நறுங்கொன்றைத் தொடைய லாடத்
தெளிபுனற்கங் காநதியின் றிரைக ளாட
மானாடத் திருக்கரத்து மழுவு மாட
மாரனிளந் தென்றலந்தேர் மருவியாட
வானாட மண்ணாட வனைத்து மின்ப
வாரிபடிந் தாடவுமை மருங்கின் மேவித்
தானாடத் தருமமெலாந் தழைவுற் றாடத்
தயங்குமிடை மருதரே யாடி ரூசல். [8]

வரையரையன் மேனையொடு மகிழ்ந்து காண
வரைந்தாடுந் திருவூச லாட்டுங் கூடல்
அரையன் மலை யத்துவசன் மனைவி காண
அன்றாடுந் திருவூச லாட்டுங் காணாப்
புரையுடையேங் கண்டுய்ய வாடி ரூசல்
புண்ணியவெள் விடையுடையீ ராடி ரூசல்
தரைசெய்தவப் பயனாய மருத நீழல்
தங்கியருள் செல்வரே யாடி ரூசல். [9]

பொருவிடைவா கனமுடையீ ராடி ரூசல்
பொங்கரவப் பூணுடையீ ராடி ரூசல்
கருவிடையாம் புகுந்தூச லாடா வண்ணங்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

காத்தருளும் பெருமானே யாடி ரூசல்
வருவிடையர் குலந்தழைப்ப வருமானாயர்
வடித்தவிசை கொளுஞ் செவியீ ராடி ரூசல்
திருவிடை மா மருதுடையீராடி ரூசல்
தேவாதி தேவரே யாடி ரூசல். [10]

ஸ்ரீ ஏகநாயகர் தாலாட்டு

சீர்மலிந்த கல்வியொடு செல்வமுமேன் மேல்வயங்கி
ஏர்மலிந்த மாட விடைமருத நாயகரோ. [1]

எல்லாத் தலத்து மிடைமருதே மேலாமென்
றெல்லா மளித்தாட் கியம்பியருண் மாமணியோ. [2]

வாய்ந்த கயிலை வடிவா மருதநிழல்
ஏய்ந்த வுமையோ டெழுந்தருளி வாழரசோ. [3]

மாகா ரிருளினிடை வந்தே யுருத்திரர்கள்
ஏகா தசரு மிறைஞ்சவெளிப் பட்டவரோ. [4]

மாதுமையாள் பன்னாட் செய் மாதவங்கண் டன்னாண்முன்
சோதிமகா லிங்கமாய்த் தோன்றியருள் சின்மயரோ. [5]

கோனேயென் பார்தெளிந்து கொண்டாடு மாறுதன்னைத்
தானே யருச்சித்த தண்கருணை வாரிதியோ. [6]

காக மொருதடத்தின் கட்படிய மற்றதன்றன்
ஆகம் பசும்பொன்னா வாக்கியரு ளாரமுதோ. [7]

பணவரவம் பூணும் பரனேயென் றாண்ட
கணபதிபூ சிக்கக் கவினு முதற்பொருளோ. [8]

மாட்சி யுரோமசன்றன் மாதவங்கண் டன்னையொடு
காட்சிகொடுத் தன்னான் கவலை கடிந்தவரோ. [9]

இலங்கு குறுமுனிவ னென்று வருமென்று
நலங்கொளவன்வரவை நாடியுறை நாயகமோ. [10]

மண்ணைக்கொ டேலென்று மாவலிக்குச் சொற்றவன்றன்
கண்ணைக் கெடுத்தவனைக் காத்தருளுங் கற்பகமோ. [11]

இன்பகற்று பாவத் திடைப்பட்டோர் மூழ்கினவர்
துன்பகற்று பூசத் துறையாடுஞ் சுந்தரமோ. [12]

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சீமான் வரகுணப்பேர்த் தென்னவன்றன் காதலியைக்
கோமானீ கொள்ளெனவே கொண்ட குணக் குன்றமோ. [13]

அல்லார் களத்தா யருளென்பார் காதலித்த
எல்லா மருளு மிடைமருத மார்கரும்போ. [14]

தேனோ சுவையமுதோ தித்திக்குஞ் செய்யகனி
தானோ மலைபயந்த தையலா ளாருயிரோ. [15]

பிரமகத்தி முன்னாம் பெரும்பாவ நீக்கி
வரமளித்து மன்னுயிரை வாழச் செய் மாமணியோ. [16]

பிணிக்கோதில் பூம்புகார்ப் பிள்ளையார் சொன்மும்
மணிக்கோவை கொண்டு மனமகிழ்ந்த வள்ளலோ. [17]

வயமேவச் சூழ்வோர்கள் வைக்குமடி யொன்றற்
கயமேதப் பேறருளு மாரருட்சிந் தாமணியோ. [18]

தெய்வமில்லை யென்னுஞ் சிதடர்கடீ வாய்மூடச்
செய்வர தனாகியநந் தெய்வ சிகாமணியோ. [19]

நீதஞ்ச மென்றவர்க்கா நீடுகமாலைத் தெருவிற்
பாதஞ் சிவக்கப் பரவைமனை சென்றவரோ. [20]

விண்ணவரும் பாதலத்தின் மேயவரு மெண்டிசையின்
கண்ணவரு நந்தவத்தைக் காதலிக்க வந்தவரோ. [21]

காவணங் காட்டுங் கடிமனையிற் சுந்தரரை
ஆவணங் காட்டி யடிமைகொண்ட வந்தணரோ. [22]

திருந்தடியைப் போற்றிசெயுஞ் செல்வரைமுன் கோலக்
குருந்தடியி லாண்ட குரவர் சிகாமணியோ. [23]

நந்தா வுலக நடுங்கா வணஞ்சடையில்
மந்தா கினியை மணந்தமண வாளரோ. [24]

மன்னுயிர்கள் யாவும் வயங்குவநா மென்பதைமுன்
தென்னன் பிரம்படியாற் றேற்றுவித்த மெய்ப்பொருளோ. [25]

கானந்தனில் விசயன் காண்டீபத் தாலடியுண்
டீனந்தவிர் படையென் றீந்தருளு மெம்மானோ [26]

துங்கத் தமிழ்மொழியின் றூய்மையெவ ரும்மறியச்
சங்கப் புலவரிடைத் தங்கியரு ணாவலரோ. [27]

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

செயிரா வனவனைத்துந் தீர்த்தருளும் பொன்னி
அயிரா வணத்துறையி லாடியரு ளங்கணரோ. [28]

ஆரா வமுதோ வருட்கடலோ வெம்முடைய
தீராத் துன்பமெலாந் தீர்க்குஞ் சிவக்கொழுந்தோ. [29]

கருது மடியார் கவலையெ லாம்போக்கி
மருத நிழலினிடை வாழ்ந்தருளு மாமணியோ. [30]

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்

1.உஞ்சைக் காண்டம்

சம்புத்தீவிற் சுதர்சனமென்னும் மலையின் தெற்கே உள்ளதான பாரத வருடத்திலுள்ள [1]தரும கண்டத்தில் [2]வத்தவ நாட்டில் [3]கௌசாம்பி நகரத்தில் குருகுலத்திற் பிறந்து அதனை விளக்கிய சதானிகனென்னும் அரசன், தேதி நாட்டிலுள்ள வைசாலி நகரத்தரசனும் [4]ஏயர் குலத்தவனுமாகிய [5]சேடக னென்பவனுடைய புதல்வி மிருகாபதி என்பவளை மணஞ்செய்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி அரசாட்சி செய்து வந்தான். அவன் அரசற்குரிய குணவிசேடங்களை யுடையவனாதலின், மந்திரச் சுற்றத்தாரும், ஏனையரும் மிக்க இன்பமுற்று அவன் குடைநிழலில் வாழ்வாராயினர். இங்ஙனம் சில ஆண்டுகள் சென்றன.

சரற்காலத்தில் ஒரு நாள் மேகந் தோன்றுவதையும் அழிவதையுங் கண்டபொழுது வைராக்கியம் பிறந்தமையால், மேற்கூறிய சேடகராஜன், ஞாலங்காவலை நஞ்செனவெறுத்துத் தன் புதல்வர் பதின்மர்களுள் மூத்தவனான தனமித்திரனை அழைத்து, "இனித் தவம் செய்யச் செல்வேன்; நீ இந்த இராச்சிய பாரத்தை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்" என்றான். அவன், "யானும் தவஞ் செய்வதற்கு வருவேன்" என்று கூறி மறுப்ப, சேடகன், அவன் தம்பிகள் எண்மரைத் தனித்தனியே அழைத்தழைத்துச் சொல்ல அவர்களும் மூத்தவன் கூறியதையே கூறி மறுத்துவிட்டனர். அப்பால் அவன் பத்தாம் பிள்ளையாகிய விக்கிரனை அருகழைத்து மிகவும் வற்புறுத்திக் கூறித் தன் அரசாட்சியை அவனிடம் ஒப்பித்துவிட்டுச் சென்று விபுலமென்னும் மலையென்றின் சாரலில் ஆலங்கானத்தில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஸ்ரீதரரென்னும் முனிவரைச் சரணமடைந்து உபதேசம் பெற்றுத் தவஞ் செய்வானாயினன்.

தந்தை முதலியவர்களுடைய பிரிவாற்றாமல் வருத்தமுற்ற விக்கிரன், நிகழ்ந்தவற்றைச் சதானிகனுக்கும் தன் தங்கை மிருகாபதிக்கும் தூதுவர் மூலமாகத் தெரிவித்துவிட்டுத் தந்தையின் கட்டளையின்படி அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தான். இச் செய்தியை அறிந்த சதானிகன் வியந்தான்; மிருகாபதி மிக்க

1.ஆரிய கண்டமெனவும் வழங்கப்படும். 2. வத்ஸதேசம். 3.கோசம்பியென இந்நூலுள் வழங்கப்படும். 4.ஹேஹயர் 5.உதிதோதய காவியத்தில் இப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வருத்தமடைந்து மூர்ச்சையுற்றாள். பின்பு கணவன் பலவாறு தேற்றத் தேறி அவள் ஒருவாறு ஆறுதலுற்றிருந்தாள். இருவரும் இங்ஙனம் சில நாள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். சில காலம் சென்றபின் மிருகாபதி கருப்பமுற்றாள். அக்கருப்பத்தில் புண்ணிய புருடனாகிய தேவ னொருவன் வந்து தங்கினான். அவளுக்கு வேண்டிய பொருள்களை வருவித்தளித்தும், விரும்பிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றும், அவளது மயற்கை (மசக்கை)யைப் போக்கி அரசன் அவளைப் பாதுகாத்து வந்தான்; கருப்பம் நிரம்பியது. அக்காலத்தில் ஒரு நாள் இரவில் மேல் மாடத்திலுள்ள நிலா முற்றத்தில் தான் இருந்த இடங்களையெல்லாம் சாதிலிங்க முதலியவற்றாற் சிவந்த நிறமுள்ளனவாகச் செய்வித்துச் சிவந்த மலர் மாலைகளையும் சிவந்த அணிகலன்களையும் தான் அணிந்துகொண்டு தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள தோழியர்களையும் அங்ஙனம் அணிந்துகொள்ளச் செய்துவிட்டு அவர்களின் இடையே ஒரு மஞ்சத்தின் மேல் சிவந்த பட்டாடை யொன்றைப் போர்த்துக்கொண்டு அவள் அயர்ந்து நித்திரை செய்தாள். அப்பொழுது ஆகாய வழியே சென்றதும், பல்வன்மை யுடையதுமான *சரபப் பறவையொன்று ஈரம் புலராத தசைத் தொகுதி யென்று நினைத்து அவளை மஞ்சத்துடன் தூக்கிக் கொண்டு பறந்து சென்று விபுலகிரியிற் சேடக முனிவருடைய பள்ளியினருகே மெல்ல வைத்து உண்ணத் தொடங்குகையில், அவள் விழித்துக்கொண்டாள். அதனைக் கண்ட அப்பறவை, "இது தசைத் தொகுதியன்று, உயிரோடு கூடிய ஒரு பெண்வடிவம்' என்று நினைத்து உண்ணாமல் தீடீரென்றெழுந்து தன்னிடம் சென்றுவிட்டது. அப்பால் அவள் நாற்புறத்தையும் பார்த்துத்தான் வேறிடம் வந்திருத்தலையறிந்து திகைத்து அஞ்சி வருந்து வாளாயினள். பின்பு அச்சத்தாலும் ஆகாய வழியே வந்த வருத்தத்தாலும் கருப்ப வேதனை அதிகரிக்கப் பெற்றுச் சூரியோதய காலத்தில் எல்லாக் கோள்களும் நல்வழி நோக்கத் திருமணி விளக்கம் திசை நின்றழல ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றாள்.

"பொருகடற் பருதிபோலப் பொன்னனான் பிறந்தபோழ்தே
மருளுடை மாதருற்ற மம்மர்நோய் மறைந்தது". (சீவக. 304)

---

* கண்டப்புள்ளென்றும்- கண்டபோண்ட மென்றும் -கருடப் பறவையென்றும் வேறு நூல்கள் கூறும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பின்பு அவள் மிக்க விருப்பத்தோடு அக்குழந்தையைத் தழுவியெடுத்து அந்தச் சமயத்துள்ள தன் நிலைமையை நினைந்து பலவாறு புலம்பினாள். அப்பொழுது நீராடுதற் பொருட்டு இயல்பாக அந்த வழியே அவ்விடம் வந்த சேடக முனிவருடைய காதிற்கு அவளுடைய புலம்பலொலி எட்டியது. உடனே அவர் வந்து கண்டு, அவளைத் தம்முடைய மகளென்றறிந்ததன்றி நிகழ்ந்த வற்றையும் தம்முடைய ஞானத்தாலறிந்து கொண்டு, "நீ அஞ்சாதே!"என்று அபயமளித்துக் குழந்தையுடன் அவளை அழைத்துச் சென்று தம்முடைய பள்ளியில் ஒருபால் இருக்கச் செய்து ஆதரித்து வருவாராயினர். அவரைத் தன் தந்தையென்றறிந்த மிருகாபதி ஒரு வகையாக ஆறுதலுற்றிருந்தாள். அங்கே தவஞ் செய்து கொண்டிருந்த பரமவிருடிகள் பல்லோருக்குத் தலைவரும், தருமத்தையும் விரதத்தையும் தாங்கியவருமாகிய பிரமசுந்தர முனிவரும் அவர் மனைவி பழிப்பில் கற்பிற் பரமசுந்தரியும் சேடக முனிவருடைய விருப்பத்தின்படி மிருகாபதியைக் குழந்தையுடன் பாதுகாத்து வந்தமையின் அவள் சிறிதும் கவலையின்றியிருந்தனள்.

சூரியோதய காலத்திற் பிறந்தமையின் அவன் உதயணனென்னும் பெயர் பெறுதற்கு உரியனென்று சேடக முனிவர் நாமகரணஞ் செய்ததன்றி அவனுடைய வரலாறு அநேகருடைய வரலாறுகளுக்கு இடமாக விளங்குமென்றுங் கூறினர்.

"அதிரா ஞாலத் தரசுவீற் றிருந்த
கதையுரைக் கெல்லாங் காரண னாதலிற்
புதையிரு ளகற்றும் பொங்கொளி மண்டிலம்
உதய மிவர்தர வுதித்தோன் மற்றிவன்
உதயண னாகெனப் பெயர்முதற் கொளீஇ" (2-11:79-83)

உதயணன், பிறை போல் வளர்ந்து மேற்கூறிய பிரமசுந்தர முனிவர்க்குப் பரமசுந்தரிபாற் றோன்றிய யூகியுடன் நட்புற்று விரும்பி விளையாடிப் பின் அம்முனிவரிடத்தும் சேடக முனிவரிடத்தும் அரசர்க்குரிய பலவகைக் கலைகளையும் வேறு கலைகளையும் அவனுடன் கசடறக் கற்று இயற்கை அறிவாலும் செயற்கை அறிவாலும் மேம்பட்டு விளங்கினான். அவர்களுடைய ஆக்கத்தைக் கண்ட முனிவர்கள் மிகவும் பாராட்டி ஆசி கூறினார்கள்.

அப்பால் ஒரு நாள் பிரமசுந்தர முனிவர் யானையின் கோபத்தை அடக்கி வயப்படுத்தி ஆளுதற்குரிய மந்திர மொன்றை உதயணனுக்கு உபதேசித்ததன்றி இசைப் பயிற்சி பண்ணுவித்து, முன்பு இந்திரனால்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தமக்குக் கிடைத்திருந்ததும், யானை முதலியவற்றை வயமாக்கு வதற்குரியதுமாகிய கோடபதி யென்னும் யாழை அவனுக்குக் கற்பித்து, அதனை அவன் வாசித்து வருகையிற் கேட்ட காட்டு யானைகள் முதலியனவும், பறவைகளும், பிறவுயிர்களும் மிகுந்த உவகையுடன் வந்து அவனுக்கு வேண்டிய ஏவல்கள் செய்தலைக் கண்டு வியந்து, அந்த யாழை அவனுக்கே கொடுத்து, "நீ இந்த வித்தையில் மிக்க ஆற்றலை அடைவாயாக"என்று ஆசி கூறினர். கூறியவர், "இவன் உனக்கு அடைக்கலம்"என்று தம் புதல்வனாகிய யூகியையும் அவன்பால் ஒப்பித்தனர். "கடந்து ளோர்களுங் கடப்பரோ மக்கண் மேற் காதல்?"பின்பு உதயணன் யூகியை உயிர்த் துணையாகக் கொண்டு எல்லா வகையிலும் சிறப்புற்று விளங்கினான்.

ஒருநாள், தான் சென்ற காட்டில் பல பிடிகள் சூழப்பெற்றதும், பதினாயிரம் யானைகளின் பலமுள்ளதுமான ஒரு தெய்வ யானை நின்றது. அதனைக்கண்ட உதயணன் மந்திரத் தியானத்தோடு கோடபதியை வாசித்தான். வாசிக்கவே, அஃது அவனருகே வந்து மிக்க அன்பு பாராட்டி அவன் ஏவிய தொழில்களைச் செய்தது. அதன் நிலையைக் கண்ட உதயணன் அதன் மேலேறித் தன்னிடம் அடைந்தான். அஃது அவனை விட்டுப் பிரியாமல் அவனுக்குரிய பணிகளைச் செய்து வந்தது. சில நாட்கள் சென்ற பின்பு ஒரு நாள் இரவில் அந்த யானை அவன் கனவில் தோன்றி, "என்மேற் பாகரையேற்றினாலும், தோற்கயிற்றால் என்னைக் கட்டினாலும், யான் உண்ணுவதற்கு முன்னமே நீ உண்டாலும் உன்னை விட்டு நீங்கிவிடுவேன்"என்றது. கேட்ட உதயணன் உடனே விழித் தெழுந்து அது முதல் மேற்கூறிய மூன்று தவறுகளும் உண்டாகாதபடி சாக்கிரதையாக நடந்துவந்தான். தெய்வ யானையும் அவனை விட்டு நீங்காமற் பணி புரிந்து ஒழுகியது.

இப்படியிருக்குங் காலத்தில் அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறவறம் பூணுதற்கு விரும்பிய விக்கிரன் தனக்குச் சந்ததியில்லாமை யினால் தன் இராச்சியத்தைப் பாதுகாத்தற்கு யாரும் இல்லையே யென்று துன்பமுற்றுப் பின் தன் தந்தையாகிய சேடக முனிவர்பாற் சென்று வணங்கி முதலில் தன் கருத்தைத்தெரிவித்து அப்பால் அவருடைய உபதேச மொழிகளை விருப்பத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபொழுது, இயல்பாகவே அவ்விடம் வந்த உதயணனைக்கண்டு, ஒளியாலும் தோற்றப் பொலிவாலும் சிறப்புற்று விளங்கிய அவனை நன்கு மதித்து, "இவன் யார்?"என்று

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கேட்டனன். கேட்கவே முனிவர், "குருகுலத்தரசனாகிய சதானிகன் தேவியும் உன் தங்கையுமாகிய மிருகாபதியின் புதல்வன் இவன். ஊழ்வினை வயத்தால் அவள் இங்கே வந்து அவனைப் பெற்றனள். கல்வி கேள்விகளில் அவன் சிறந்தவனாயினன். உரிய பிராயம் வந்துவிட்டமையால் இவனுக்கு இனி அறிவிக்க வேண்டியவற்றை அறிவித்துக் கௌசாம்பி நகர்க்கு அனுப்ப எண்ணியிருக்கிறேன்" என்றனர். உடனே விக்கிரன் மிகவும் உவந்து, "இவனை அடியேனுக்கு அளித்தால் ஏயர்குலத்திற்கு உரிய உரிமையை இவன்பால் ஒப்பித்து இவனை அரசனாக்கி விட்டுத் துறவு பூண்டு தவஞ் செய்து உய்வேன்"என்று முதலில் அவரையும் அப்பால் மிருகாபதியையும் இரந்து அவர்களுடைய அனுமதி பெற்று யூகியோடு உதயணனையும் மிருகாபதியையும் வைசாலி நகருக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கேயுள்ள மந்திரிகளுக்கும் சேனைத் தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துத் தன் அரசாட்சியை அவன்பால் ஒப்பித்துவிட்டுத் தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுதற்குத் தவவனஞ் சென்றான்.

மேற்கூறிய தெய்வயானை உதயணனுடனே வைசாலிக்கு வந்து வழக்கப்படியே உதயணனுக்குச் செய்தற்குரிய ஏவல்களைச் செய்துகொண்டு அவனுடைய யாழிசையை நுகர்ந்து அந்நகரில் இருந்தது.

அப்பால் உதயணன் யூகியைத் தன்னுடைய முதல் மந்திரியாக்கி அரசாட்சி செய்துகொண்டு வைசாலிநகரத்திலிருந்தான். அப்போது அவன் தன்னுடைய வீரத்தாலும் யூகியின் உதவியாலும் தெய்வ யானையின் உபகாரத்தாலும் பல பகைவர்களை வென்று அடக்கி அவர்களுடைய நாடுகளைத் தன் வயமாக்கி வாழ்ந்து வந்தான்.

நிலா முற்றத்தில் உறங்கிய தேவியைக் காணாமற் சதானிகன் திடுக்கிட்டு, நிகழ்ந்ததை அறியாமல், பல இடங்களுக்குத் தன் பரிவாரங்களை அனுப்பித் தேடுவித்துக்கொண்டே காலங்கழித்து வந்தான். வருகையில் ஒரு நாள் அவன் முக்கால உணர்ச்சியுள்ள ஸுவ்ருதரென்னும் முனிவரை யடைந்து தன் குறையைத் தெரிவித்து வருந்தினன். அவன், மிருகாபதியைச் சரபப்புள் எடுத்துச் சென்று விபுலகிரியில் வைத்தது முதல் உதயணன் வைசாலியில் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருப்பது இறுதியாகவுள்ள செய்திகளையெல்லாம் விளங்கக் கூறியதன்றிச் சதானிகனுடைய பிற்காலச் செய்திகளையும் தெரிவித்தனன். உடனே சதானிகன் வைசாலி நகரத்தையடைந்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மிருகாபதியைக் கண்டு அவளுடைய குண விசேடங்களைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனன். பின்பு அவள் வாயிலாக உதயணனைக் கண்டு அவனால் உபசரிக்கப்பெற்றுச் சில நாள் அங்கேயிருந்து, அப்பால் அவனை அந்நகரிலேயே அரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்கும்படிச் சொல்லிவிட்டுத் தான் தேவியுடன் கௌசாம்பியையடைந்து முன்போல் அரசு புரிந்து வந்தான். அப்போது மிருகாபதி இரண்டு புதல்வர்களைப் பெற்றாள். அவர்கள் முறையே பிங்கலன், கடகன் என வழங்கப் பெற்றனர். அவர்கள் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கினார்கள். உதயணன் இடையிடையே கௌசாம்பிக்கு வந்து, தந்தையுடன் சிலகாலம் இருந்துவிட்டுச் செல்வதுண்டு. இங்ஙனம் சில ஆண்டுகள் சென்றபின் சதானிகனுக்குத் தன் அரசாட்சியில் வெறுப்பும் துறவில் விருப்பமும் உண்டாயின. அதனால் உதயணனை வருவித்து அவன்பால் அரசாட்சியை ஒப்பித்துவிட்டுத் தான் எண்ணியவாறே தவஞ் செய்தற்கு வனஞ் சென்றான்.

அப்பால் உதயணன், கௌசாம்பி-வைசாலியென்னும் இரண்டு இராச்சியங்களையும் கௌசாம்பியிலேயிருந்துகொண்டு செவ்வனே சில நாள் ஆண்டு, பின் வைசாலியிலேயிருந்து அரசு புரியும்படி யூகியை நியமித்து விட்டுத் தான் கௌசாம்பியை மட்டும் ஆளுவானாயினன். யூகியை யல்லாமற் கல்வியறிவிற் சிறந்தவர்களும் புறத்தே சென்று உலாவிவரும் உயிர் போன்றவர்களுமான வயந்தகன், உருமண்ணுவா, இடவகனென்று வேறு மூன்று மந்திரிகளும் உதயணனுக்கு உண்டு. அவர்களும் வேறு சில தோழரும் அவனுக்கு அங்கே உதவி புரிந்து வந்தார்கள். மேற்கூறிய தெய்வயானையும் அவனுக்கு வேண்டிய பணிகள் புரிந்து அங்கே உதவிசெய்துவந்தது. அப்போது உதயணன் பல பகைவர்களை வென்று அவர்களுடைய இடங்களைக் கைக்கொண்டு மிக மேம்பாடுற்று விளங்கினான். கல்வியாலும், வீரத்தாலும், ஆட்சி முறையாலும், பிரதாபத்தாலும் உதயணன் சிறந்தவனென்ற புகழ் எங்கும் பரவியது.

இங்ஙனமிருக்கையில் ஒரு நாள் உதயணன், சேனையையும் தெய்வயானையையும் ஊரில் நிறுத்திவிட்டு உருமண்ணுவா முதலிய சில தோழரோடும், சில வீரரோடும் மட்டுஞ்சென்று ஒரு காட்டில் வேட்டையாடிக் களைத்து மயங்கி நீர் வேட்கையுற்று வருந்தினன். மற்றவர்களும் அப்படியே வருத்தமடைந்தார்கள். பின் எல்லோரும்,

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

"இந்தக் காட்டில் ஏதேனும் தெய்வமிருக்குமாயின் இரங்கி நம்முடைய தாகத்தை அது போக்கியருளும்"என்று நிச்சயித்துக் கொண்டவர்களாகி அங்கே ஒரு புரசமரத்தி னிழலிலே சோர்ந்து கிடந்தார்கள். கிடக்கையில், வெண்டுகில் உடுத்திய வண்ணம் மிக மெல்லிய மேற்போர்வையை யுடையவனும் அரையிற் கச்சணிந்த வனும் சந்தனம் பூசிய மார்புடையவனும் ஒளிவிட்டு வீசுகின்ற மேனியை யுடையவனும் பிறைவடம் விளங்குகின்ற கழுத்தையுடை யவனும் செங்கழுநீர் மாலையைச் சூடிய குஞ்சியையுடையவனும் ஆயிரம் இதழையுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களை யுடையவனுமாகிய மிக அழகிய ஓரிளைஞன் அங்கே வந்து அவர்களை நோக்கி, "நீவிர் யாவிர்! மிகுந்த இளைப்பை யடைந்திருக்கிறீர்களே; நேர்ந்த துன்பம் யாது?"என்று வினாவினன். அவர்கள் தமக்கு அப்போதுள்ள நீர் வேட்கைத் துன்பத்தைக் கூறினர். அவன் உடனே இனிய நன்னீரைக் கொணர்ந்து அவர்களுடைய தாகத்தை நீக்கினன். நீக்கிய பின் வேறென்றையும் எதிர்பாராமல் அவன் செல்லத் தொடங்கிய பொழுது அவர்கள் அவனுடைய உபகாரத்தை மிகவும் பாராட்டி அவனை நோக்கி, " இதுபோன்ற துன்பம் இனி எங்களுக்கு ஏதேனும் உண்டாகுமாயின் உம்மை நினைத்துப் போக்கிக்கொள்ளக் கருதுகின்றோம்; நீர் இன்னாரென்று எமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்"என்று கேட்டனர். கேட்கவே அவன், "நான் குபேரனுக்குத் தொண்டு செய்யும் இயக்கர்களில் ஒருவன். என் பெயர் நஞ்சுகனென்பது; உங்களுடைய இனிய நட்பினனாக என்னைக் கருதுக; நீங்கள் எந்தச் சமயத்தில் நினைத்தாலும் உடனே நான் வந்து நும் குறையைத் தீர்த்தற்குரிய கடப்பாடுடையேன்; என்னை நினைத்தற்குரிய மந்திரம் இஃது"என்று சொல்லி அம் மந்திரத்தை உருமண்ணுவாவுக்கு உபதேசித்துவிட்டுத் தன்னிடஞ் சென்றனன். அவர்கள் அவனுடைய பேருதவியை மறவாதவர்களாகி அவனைப் பாராட்டிக் கொண்டு நகரம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

பின்பு ஒரு நாள் நாடக அரங்கில் ஆடிய ஆடன் மகளிருடைய கூத்திலும் பாட்டிலும் மனத்தைச் செலுத்தி மயங்கிப் போய்ப் பசி மிகுதியால் உதயணன் மேற்கூறிய தெய்வயானைக்கு வழக்கம் போலே உணவளித்தலை மறந்து தான் முந்தியுண்டான். அதனை யறிந்த அந்த யானை, "உதயணன் எனக்கு வாக்களித்ததை மறந்து விட்டு உண்டது தன் புண்ணியக் குறைவாலேதான்' என்றெண்ணி உடனே தன்னிடம் சென்றுவிட்டது. பின்பு கோடபதியை வாசிக்கும் போது கேட்பதற்கு வழக்கப்படியே தெய்வயானை வாராமையை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அறிந்த உதயணன்தான் செய்த பிழையை நினைந்து மிகவும் வருந்தினன். அதனை அறிந்த மந்திரிமார், "அந்த யானையை எப்படியாவது தேடித் தருவோம்"என்று வாக்களித்தனர். அங்ஙனம் வாக்களித்தும் வருத்தந் தணியாதவனாகிக் கவலைக் கடலில் அழுந்திய உதயணன் அநேக இடங்களுக்குத் தன் பரிசனங்கள் பலரை அனுப்பி அதனைத் தேடச் செய்தனன். செய்தும் அஃது அகப்படாமையால் யாழுங்கையுமாகத் தானே காடுகளுக்கு நாள்தோறுஞ் சென்று சென்று அதனைத் தேடித் திரிவானாயினன்.

அவந்தி நாட்டில் உச்சைனி நகரத்தில் *பிரச்சோதனனென்னுஞ் சக்கரவர்த்தி, வீரம் முதலியவற்றால் சிறந்து பல அரசர்களும் திறை கொடுக்க அரசாட்சி செய்து செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். அவனுடைய பதினாயிரந் தேவிமார்களில் முதன்மை வாய்ந்த பதும காரிகை யென்பவள்பால் அவனுக்கு இந்திரனுடைய அருளினால் பெண்ணொருத்தி உதித்தனள். அதனால் அவளுக்கு வாசவதத்தை யென்று பெயரிடப்பட்டது. அவள் மிக்க அழகுடையவள்;

"யாற்றற லன்ன கூந்தல் யாற்றுச்
சுழியெனக் கிடந்த குழிநவில் கொப்பூழ்;
வில்லெனக் கிடந்த புருவம் வில்லின்
அம்பெனக் கிடந்த செங்கடை மழைக்கண்;
பிறையெனச் சுடருஞ் சிறுநுதல் பிறையின்
நிறையெனத் தோன்றும் கறையில் வாண்முகம்;
கிளியென மிழற்றுங் கிளவி கிளியின்
ஒளிபெறு வாயி னன்ன வொள்ளுகிர்;
வேயெனத் திரண்ட மென்றோள் வேயின்
விளங்குமுத் தனன துளங்கொளி முறுவல்;
காந்தண்முகி ழன்ன மெல்விரல் காந்தட்
பூந்துடுப் பன்ன புனைவளை முன்கை" (4.11:61-79)

அவள் மற்ற எல்லா வகையிலும் சிறந்தவள்; வேறுள்ள பட்டத் தேவியர்களிடம் பிரச்சோதனனுக்கு உதித்த பிள்ளைகளும் பெண் களும் மிகப் பலர். பிள்ளைகளுள்ளே மிகச் சிறந்தவர்கள் பாலகன், பாலகுமரன், கோபாலகன் என்பார். மிக்க வீரியமுடையதும் மிகப் பெரியதுமான ஒரு பட்டத்து யானை அவனுக்கு உண்டு. அதன் பெயர் நளகிரி என்பது. அவனுக்கு மந்திரிகள் பதினாயிரவர்.

* பிரத்தியோதனன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அந்தச் சக்கரவார்த்தி ஒரு நாள், "எல்லா அரசர்களும் கப்பம் செலுத்தி வருகிறார்களா?" என்று விசாரித்தபொழுது கணக்கர், "வத்தவ நாட்டரசனும், வைசாலி நகரத்தரசனும் வழக்கப்படி செலுத்த வில்லை". என்று தெரிவித்தனர். அதற்குரிய காரணத்தை வினாவிய தன்றி அவர்களைப் பிடித்து வரும்படி செய்து விசாரிக்க வேண்டு மென்று அரசன் மந்திரிகளை நோக்கிக் கூற, அவர்களுள்ளே முதன்மை வாய்ந்தவனும் நீதி நூற்பயிற்சியிலும் தந்திரத்திலும் மிக்கவனுமாகிய சாலங்காயனென்பவன், "உதயணனுக்குத் தெய்வ யானை யொன்றும் பராக்கிரம சாலிகளான மந்திரிகளும் துணையாக இருத்தலின் அவன் இப்பொழுது வெல்லப்படான். இப்பொழுது வைசாலி நகரத்தரசனாக இருப்பவனும், உதயணனுடைய நண்பனு மாகிய யூகியும் வெல்லுதற்கரியன். அவனும் உதயணனும் சேரா மலிருக்கும்படி முதலிற் செய்யவேண்டும். யூகியுடன் போர் செய்தற் காகச் சதுரங்க சேனைகளையும் தக்க வீரர்களையும் நாம் வைசாலிக்கு அனுப்பினால், யகி தன் சேனைகளோடு வந்து நம்முடைய சேனை களுடன் போர் செய்வான்; அவன் வந்து உதயணனுக்கு உதவி செய்ய இடமிராது. இயல்பாகவே எல்லா நலமும் வாய்ந்த உதயணன் தனக்குப் பணி புரிந்து வந்த தெய்வ யானையைப் பிரிந்தமையால் இப்போது அதனைத் தேடிக் கொண்டு யாழுங் கையுமாகக் காடுகளில் அலைகிறான். அதனாலும், யூகி வந்து உதவுவதற்கு இடமில்லாமை யாலும் உதயணனை நாம் பிடித்துக்கொண்டு வருவதற்குத் தக்க சமயம் இது. யாம் மாய யானை யொன்றை நிருமித்து அனுப்பி, மயக்கி உதயணனைப் பிடித்துவரச் செய்வதுதான் தக்க உபாயம்"என்றான். கேட்ட பிரச்சோதனன் உட்னே யூகியுடன் போர் செய்வதற் காகச் சில வீரர்களைச் சேனைகளுடன் வைசாலிக்கு அனுப்பினான். சிறந்த சிற்பிகளைக் கொண்டு அரக்கு முதலியவற்றாலும் மரங்களாலும் மிகப் பெரிதாக எந்திரயானை யொன்றைச் செய்வித்து ஆயுத பாணிகளான தொண்ணூற்றாறு போர் வீரர்களை அதன் வயிற்றில் இருக்கும்படிச் செய்து அதன் துதிக்கையுள்ளும், நான்கு கால் களுள்ளும் பல வகையான ஆயுதங்களை வைப்பித்து அனுப்பிய தன்றிப் பதினாறாயிரஞ் சதுரங்கப் படைகளுடன் மேற்கூறிய சாலங்காயனை யும் ஒரு சேனைத் தலைவனையும் அதன்பின் கௌசாம்பிக்கு அனுப்பினான்.

பிரச்சோதனன் கட்டளைப்படியே சென்று சேனைகளுடன் வைசாலி நகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்ட வீரர் முதலிய்வர்களுக்கும் யூகிக்கும் பெரும் போர் நிகழ்ந்தது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உதயணன் தேடிக்கொண்டிருக்கும் காட்டின் நடுவில் நீலமலை போன்ற அந்த எந்திர யானையானது மேகம் போற் பிளிறிக் கொண்டு சென்று உலாவியது. சாலங்காயன் பிறர் அறியாதபடி பெரும் படையோடு சென்று அதன் பின்னே வேறிடத்து ஒளிந்திருந்தான். அந்த வஞ்சக யானை தன்னை உயிருள்ள யானைபோல் காட்டிப் பல பிடிகள் சூழ அக்காட்டில் உலாவு கையில் அதனைக் கண்ட காட்டு வேடர்கள் முன்னம் காணாமற்போன தெய்வயானையென்று நினைத்து மகிழ்ந்து உடனே சென்று உதயணனுக்குத் தெரிவித் தார்கள். அப்போது உதயணன் மகிழ்வுற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சம்மானங்களைச் செய்துவிட்டு யாழுடன் புறப்பட்டான். பகைப் படை வருமென்று வயவனென்னும் பறவையின் ஒலியால் தெரிய வந்தது. பின்னும் பல தீய நிமித்தங்கள் காணப்பட்டன. உடன் வந்த வயந்தகன் தடுத்தான். ' உதயணன் அவற்றைச் சிறிதும் உட் கொள்ளாமல் விரைந்து காடு சென்று அந்த யானைய்யக் கண்டு தனக்குப் பழக்கமுள்ள தெய்வயானையாகவே நினைத்து முழுமதியைக் கண்ட சகோரம் போல் மகிழ்ந்து தன்னுடன் வந்த சேனைகளை வெகுதூரத்திற்கப்பால் நிறுத்திவிட்டுத் தான் மட்டும் அதனருகிற் சென்று இனிய இராக* மொன்றை யாழில் வாசித்தான். அப்போது அது யாழிசையில் மிக்க விருப்பமுள்ளதுபோல் வந்து அவன் எதிரே நின்றது. அவன் மகிழ்வடைந்து மெய்ம்மறந்து நின்றான். நின்றவுடன் உள்ளிருந்த போர் வீரர்கள் மிக விரைவாக அதன் பொறிகளைக் கழற்றிக் கொண்டு திடீரென்று வெளியே வந்து கொடிய சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போர் செய்யத் தொடங்கினார்கள். இது மிகச் சிறியவர்களுடைய செயலென்று எண்ணிப் புன்முறுவல் செய்துகொண்டு உதயணன் கம்பீரமாக நின்றான். நிற்கையில், ஐந்நூறு போர் வீரர்களோடு பின்னே நின்ற வயந்தகனால் அந்தத் தொண்ணூற்றுவரும் கொல்லப்பட்டார்கள். மறைந்து சேனையுடன் பின்னே ஒரு பாலிருந்த சாலங்காயன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பல வீரர்களோடு வந்து எதிர்த்துப்போர் செய்து உதயணனாற் தோல்வியுற்றான்; சேனாதிபதியும் மாண்டான். சாலங்காயனை வெட்டுவதற்குத் தன் வாளை உயர்த் திய உதயணன், மந்திரியைக் கொல்லலாகாதென்ற நூல்விதியையுட்கொண்டு அவனைக் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டு அவ்வாளாற் பல யானை களை வெட்டி வீழ்த்திப்பின்பு ஒரு யானையை வெட்டத் தொடங்கிய பொழுது அதன் கொம்பிற்பட்டு அவ்வாள் ஒடிந்து போயிற்று. ஆயுத மின்றித் தனியே நின்ற உதணணனைப் பிடித்துக் கொள்வதற்குச்

* மாளவராகமென்றும், தக்கராகமென்றும் வேறு நூல்கள் கூறும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சாலங்காயன் முதலியோர் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அப்பொழுது உதயணன் நிகழ்ந்தவற்றை ஓர் ஓலையிலெழுதி அதனை யூகியிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி வயந்தகனிடம் கொடுத்தனுப்பி விட்டுத் தான் அவர்கள் வசமாயினன்.

அப்பால், ஒரு மதயானையைத் தாமரைத் தண்டின் நூலாற் கட்டுவதுபோலத் தன் மேலாடையாற் சாலங்காயன் உதயணனைக் கட்டி ஒரு தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டு உச்சைனி சென்று பிரச்சோதனனிடம் தெரிவித்து அவன் கட்டளைப்படியே இருண் மயமாகிய ஒரு பெருஞ் சிறையிற் *கால்களில் விலங்கிட்டு மிகத் துன்பமுறும்படி அவனை வைத்து விட்டான். இஃதிவ்வாறாக;

வயந்தகன் விரைந்து சென்று வைசாலியின் புறத்தே பெரும்போர் நிகழ்த்திக்கொண்டு நின்ற யூகியைக் கண்டு நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி உதயணனது திருமுகத்தை அவனிடங் கொடுத்தான். அதனைப் பிரித்துப் படித்தறிந்த யூகி முதலில் மிகுந்த துன்பமுற்றுத் தன் தலைவனது நிலைமைக்கு வருந்தி அப்பால் மிக்க சினங் கொண்டு, "இரும்பை எலி விழுங்கிற்று " ** என்றதற்கு, "குழந்தையைப் பருந்து கொண்டு போயிற்று"என்றது போல உலகில் வஞ்சகச் செயல் செய்தவனை வஞ்சகச் செயல் செய்தே வெல்ல வேண்டு மென்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்துக் கொண்டு அங்கே சூழ்ந்து நின்ற நண்பர்களை நோக்கி, "கள்ள யானையால் மயக்கி எம்மரசனைப் பிடித்துத் தன்னகர்க்கு வருவித்த பிரச்சோதனனுடைய நகரத்தை யான் ஒரு யானையாலேயே அழிப்பித்து உதயணனை மீட்பதல்லாமல் உஞ்சை நகரத்தைத் தீக்கிரையாக்கியும், அவனைக் கொண்டு வாசவதத்தை யைப் பிரித்துப் பிரச்சோதனன் அறியாமல் வலித்துக் கொண்டுவரச் செய்தும் அவனுக்கு அவளை மணஞ் செய்விப்பேன்" என்று சபதஞ் செய்துவிட்டு வைசாலி நகரத்தைப் பாதுகாத்து வரும்படி தன் சுற்றத்தார்களை நியமித்தான். கௌசாம்பி நகரத்தைப் பாதுகாக்கும் வண்ணம் பிங்கல கடகருக்குச் சொல்லி அனுப்பினான்.

---

* "வேழ வேடத்து வீழ நூறி, யருஞ்சிறைப் பள்ளியாப்பொடுபுக்க, பெருஞ் சிறைப் பள்ளிப் பேரிருள்" *(1.15: 132.4)* எனப் பெருங்கதையிலும், வான்றளை விடீஇய"*(15:63)* என மணிமேகலையிலும், "வாரார் வனமுலை வாசவ தத்தையென், றாரானுஞ் சொல்லப்படுவாளவளுந்தன், பேராய மெல்லா மொழியப் பெருந் தெருவே, காரார் தடந்தோட்டளைக் காலன் பின்போனான், ஊரா, ரிகழ்ந்திடப் பட்டாளே?"*(சிறிய திருமடல், (66.8)* எனத் திருமங்கை யாழ்வார் வாக்கிலும் காணப்படுவதால், உதயணனிருந்த சிறைச்சாலை மிக்க இருண்மயமாக இருந்ததென்றும், அவன் காலில் விலங்கு இடப்பட்டிருந்த தென்றும் தெரிகின்றன.

** உதிதோதய காவியம்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அவந்தி நாட்டின் எல்லைப்புறத்த தாகிய புட்பக நகரத்தில் உதயணனுடைய சுற்றத்தார்களை இருக்கச் செய்து சேனைகளோடே அங்கிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பதுடன் பின்பு செய்ய வேண்டு வனவற்றை அப்பொழு தப்பொழுது ஆலோசித்துச் செய்துவரும் படிச் சொல்லி இடவகனை அந்த நகருக்கு அனுப்பினான், சயந்தி நகரத்தில் உருமண்ணுவாவை இருக்கச் செய்தான். இங்ஙனம் இன்னும் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்து முடித்த யூகி, "உதயண னுடைய பிரிவினுக்கு ஆற்றாமல் வருந்திய யூகி இறந்து போய் விட்டான்' என்ற செய்தியை எல்லா நாடுகளிலும்- நகரங்களிலும் பரவச் செய்துவிட்டு, ஒருவருக்குந் தெரியாதபடி தான் மறைந்து நின்று, ஒரு பிணத்தைத் தன்னுடைய பிணமாகப் பிறர் நினைக்கும் படிச் செய்து, தன்னுடைய அணிகல முதலியவற்றாற் புனைந்து அதைச் சுடுவிக்கும்படிச் செய்து விட்டுத் தான் மாறு வேடம் பூண்டு அப்படியே வேறு வேடம் பூண்ட பல வீரர்களோடும் வயந்தகன் முதலிய தோழர்களோடும், கூனர், குறளர், சித்தர் முதலியவர்க ளோடும் உஞ்சையையடைந்து அதன் புறத்தேயுள்ள தனியிடமொன் றில் இருந்து மேல் நிகழ்த்த வேண்டியவற்றை எல்லோருக்கும் தெரிவித்துவிட்டுப் பிரச்சோதனனது அரண்மனையிலும், அகநகரத் திலும், புற நகரத்திலும் அயலூர்களிலும் பிறர் அறியாதபடி அவ்வவ்விடத்திற்கேற்ற வேலைகளைப் பெற்று இருந்துவரும் வண்ணம் சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டுச் சென்று தான் அந்த நகர்ப்புறத்தேயுள்ள மாகாள வனத்தேயிருக்கும் காளிகோயிலில் இருந்து மேல் ஆக வேண்டியவற்றை முதலில் ஆராய்ந்தான்.

யூகி இறந்துவிட்டா னென்பதைக் கேட்ட பிரச்சோதனன் மிக மகிழ்ந்து போருக்குச் சென்ற சேனைகளை வைசாலியினின்றும் வரு வித்துவிட்டுக் கவலை நீங்கி உதயணனுடைய நாடுகளிற் சில பகுதிகளையும் வலிந்து கைப்பற்றினான்.

பிங்கலகடகர், யூகி இறந்தானென்ற செய்தியைக் கேள்வியுற்று வருந்திப் புலம்பி மயானமடைந்து அங்கேயுள்ள சாம்பலில் அவனுடைய அணிகலன்கள் முதலியவற்றைக் கண்டு மிகத் துன்புற்றுக் கௌசாம்பி நகர்க்கு மீண்டனர்.

அப்பால் யூகி உச்சைனியின் புறத்தேயுள்ள ஓர் ஊரை* யடைந்து அங்கே ஒருவருமில்லாத பாழ் வீடொன்றில் வயந்தகன் முதலிய சிலஅன்பர்களுடன் இருந்து ஆலோசித்து வேறு பாஷைகளை அவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கடைவீதி முதலிய இடங்களில் வியாபார

* அவ்வூர்ப் பெயர் பாகமென்று தெரிகிறது. (உதிதோதய காவியம், உதயண.)

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

முதலியவற்றைச் செய்யும்படி அவர்களை அனுப்பினான். வயந்தகன் பிரச்சோதனனுடைய குமாரர்களோடு சேர்ந்து கல்வி கற்பானாகி அவர்களுக்கு ஏவல் செய்து கொண்டு மிருந்தான்.

யூகியால் அனுப்பப்பட்ட வீரர்களிற் சிலர் ஊமைவேடமும், சிலர் செவிடர் வேடமும் தரித்துக்கொண்டு அரண்மனை முதலிய இடங்களில் தாம் தாம் செய்தற்குரிய வேலைகளைப் பெற்று அவற்றை நன்கு செய்வார்களாகி அப்பொழுதப்பொழுது அங்கே நிகழும் செய்திகளையும், ஆண்டுள்ளார் செய்யும் ஆலோசனைகளையும் மெல்ல அறிந்து வந்து யூகிக்குச் சொல்வாராயினர். மற்றையோரிற் பலர் பிறரறியாமல் அங்கங்கே சென்று தாங்கள் அவ்வவ்விடங்களில் அறிவனவற்றையூகிக்கு அறிவித்தும் அவன் கூறுவனவற்றைத் தாம் அறிந்து கொண்டும் தத்தம் இடம் செல்வார்கள். பிரிந்தவர்கள் ஒருங்கு சேர்வதற்கும் சேர்ந்தவர்கள் பிரிந்து செல்வதற்கும் சில குறிப்பொலிகளும் குறிப்புக்களும் அவனால் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தன.

அவர்கள் அப்படியிருக்கையில், சேதி நாட்டின் அயல் நாடான பாஞ்சால தேசத்து அரசனாகிய ஆருணியென்பவன், ஏயர் குலத்தவர்க்கும் தன் குலத்தவர்க்குமுள்ள பரம்பரை வைரத்தால் அக்குலவுரிமை பூண்ட உதயணன்பாற் பகைமை கொண்டவனாதலின், அவன் சிறைப்பட்டதை அறிந்து உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டுப் போய்க் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றி அதனையே தன்னுடைய இராசதானியாகக் கொண்டு ஆளத் தொடங்கிவிட்டான். அவனுக்கு அஞ்சிப் பிங்கலனும் கடகனும் சில சேனைகளோடு அயலிடஞ் சென்று மறைந்திருப்பாராயினர்.

உச்சைனி நகரில் இங்ஙனம் சங்கேதமான சில ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு புறத்தேயிருந்த யூகி, ஒரு நாள் மிகுந்த நோயுடையவன் போலவும் தெய்வா வேசங்கொண்டவன் போலவும் தன்னைக் காட்டி நீர்க் கரகம் ஒன்றைத் தலையில் ஏந்திக் கொண்டும் கையைத் தட்டிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் நகர வீதியிற் சென்று, "தேவலோகத்திலிருந்து ஒரு தேவன் இந்நகரில் வந்திருக்கிறான். அவன் என்னுடைய தலைவன்; யான் அவனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தேன். ஐந்தலை நாகம்* ஒன்றை இவ்வூர் அரசன் வைத்திருக்கிறான்.

* "ஐந்தலை நாகம்" என்றது தோழர் நால்வர்க்கும், உதயணனுக்கும் உயிரொன்றாக இருத்தல்பற்றி; "ஐந்தலையரவின் சீற்றத்தாரழல் குளிக்கலுற்றார்" (சீவக சிந்தாமணி, 746), "புற்றினிலுறையும் பொறிவரி யைந்தலைப் பற்றரு நாகம் பற்றிவந்தினிதா, வுற்றலிந் நகரத் துட்சிறை வைத்தார்" (உதயண குமார காவியம், 1:76), "உடம்பாறிரண்டிற் குயிரொன் றென" (திருவிளையாடல், 46:13) என்பவை அறியற்பாலன.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அஃது எவ்விடத்தேயுள்ளது?"என்று மயக்கமும் தெளிவுமுள்ள * பலவகையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே பல சனங் கள் வியந்தும் பயந்தும் இரங்கியும் தன்னைச் சூழ்ந்துவர நடித்துக் கொண்டும் உதயணன் இருக்கும் சிறைச் சாலையின் பக்கத்தை யடைந்தான். அடைந்தவன் உதயணனும் தானுமே கற்றதும் பிறர் அறியாததுமான ஒரு பாட்டைப் பாடினான். கேட்ட உதயணன் யூகி வந்திருக்கிறானென்று தெரிந்து மகிழ்ந்து, கவலை தீர்ந்து தான் அங்கிருத்தலை வேய்ங்குழலை ஊதி அவனுக்குத் தெரிவித்துவிட்டுச் சிறைக் காப்பாளரிடஞ் சொல்லிக்கொண்டு வேடிக்கை பார்ப்பவன் போலப் புறத்தே வந்தான். யூகியும் அவனுடன் வந்த வீரர்களும் உதயணனைக் கண்டு ஆறுதலுற்றார்கள். பின்பு யூகி, பிறர் தன்னைப் பேயென்று நினைக்கும்படி நடித்துக்கொண்டு தான் இருக்கும் இடஞ் சென்றான்.

யூகி மேற்கூறியவாறு வேடம் பூண்டு சனங்கள் ஐயுறுதற்கிடமான சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு பின்னும் சில நாள் வீதி களில் உலாவி வருகையில் சிறைச்சாலை வேலைக்காரர்களிற் கூர்ந்த புத்தியையுடைய ஒருவன் பிரச்சோதனனிடஞ் சென்று வணங்கி, "அரசர்க்கரசே! சில தினங்களாகப் பல சனங்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துவர நோயாளி ஒருவன் விநோத வேடம் பூண்டு ஆடிக் கொண்டும் பாடிக் கொண்டும் சிலவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டும் வீதியில் வருகிறான். அவன் பாட்டைக் கேட்குஞ் சமயங்களில் உதயணன் வேய்ங் குழல் ஊதுகிறான். இவற்றைத் தெரிவிக்க வந்தேன். பாதுகாத்தருள்க" என்றான். என்றபொழுது அரசன் அருகிலிருந்த மந்திரிகளை நோக்க, அவர்களிற் சாலங்காயன், "அரசே, அவன் யூகியாக இருக்கலா மென்று நான் ஐயுறுகிறேன்; அவன் இறந்திருக்க மாட்டான். அவன் மார்பில் யானைக்கொம்பு** குத்தியதால் உண்டாகிய தழும்பு ஒன்று உண்டு. அதனை எப்படியேனும் அறிந்து வரும்படி செய்தல் நன்று"என்று தெரிவித்தான். அதனைக் கேட்ட அரசன் அதைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து அதை அறிந்து கொள்ளுதற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்விப்பானாயினன்.

---

* "கொடிக்கோ சம்பிக் கோமகனாகிய, வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை, வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய; உஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தணன், உருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு பரிவுறு மாக்களிற் றாம்பரி வெய்தி"-மணிமேகலை, 15:61.6.

**"வலித்துமேற் சென்ற கலிங்கத் தரசன், குஞ்சர மருப்பிற் குறியிடப் பட்டுச் செஞ்சாந்து மெழுகிய சேடுபடு செல்வத்து, மார்பினது வனப்புந் தோளினது திரட்சியும்"(பெருங்கதை, 1:45:20:23).

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தான் கேளாதவன்போல அவற்றை எல்லாம் அறிந்து கொண்டிருந்தவனும், செவிடன் வேடம் பூண்டவனுமாகிய (யூகியின் ஒற்றன்) ஒருவன் உடனே சென்று நிகழ்ந்தவற்றை யூகியினிடம் தெரிவித்தான். அப்பால் யூகி தன் மார்பிலுள்ள தழும்பை அயலார் ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளாதபடி கந்தைகளால் மறைத்துக்கொண்டு வழக்கம் போலே வீதியிற் போய் வருவானாயினன்.

இப்படிச் சில தினங்கள் சென்றன. பின்பு ஒரு நாள் யூகி, 'இனி உதயணனைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தற்கு உரிய உபாயம் யாது?' என்று தன்னுள் ஆராய்ந்து பேய் வடிவங்கொண்டு நள்ளிரவில், பிறர் அறியாமல் நகரத்துள்ளே சென்று, குணஞ் சிதைந்து கெட்டு மயங்கித் திரிந்து பிறரை வருத்தும்படி நளகிரிக்கு அகிற்புகையை யூட்டியும் ஒருவகை மருந்தைக் கொடுத்தும் மதவெறியையும் கோபத்தையும் பலத்தையும் உண்டாக்கி அதனருகிற் சென்று, "இந்நகரத்தை அழித்து அரசன் முதலியோர்களுக்குக் கவலை உண்டாகும்படிச் செய்து உதயணனைச் சிறையினின்றும் நீக்கல் உன் கடன்"என்று சொல்லி உச்சாடன மந்திரம் ஒன்றை அதன் செவியில் ஓதினான். ஓதியவுடன் அது மிகுந்த கோபமுற்று, மதவெறி கொண்டு, கட்டுத் தறியை முறித்துத் தன்னைக் கட்டிய சங்கிலியையும் அறுத்து விட்டுப் பெருமுழக்கம் செய்துகொண்டு சுழன்று ஓடி ஓடி ஊரை அழிக்கத் தொடங்கிற்று. இதுகண்ட யூகி உடனே தானிருந்த ஊரை அடைந்தான்.

பழகிய பாகர்கள் அதனை அடக்குவதற்கு மிக்க முயற்சி பண்ணவும் அந்த யானை அடங்காமல் அவர்கள் எல்லோரையும் கொன்றுவிட்டது. நகரத்தார் யாவரும் நடுங்குவாராயினர். இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று,

"நாவாய் கவிழ்ந்த நாயகன் போல
ஓவா வவலமொடு காவலன் கலங்கி' (உ. 9:46-7)

மிக்க கவலையை யடைந்து, அரண்மனையின் சூளிகையில் ஏறி நின்று பார்த்தான். அந்த யானை, மாளிகைகள் பலவற்றையும், கோபுர முதலியவற்றையும் தன் கொம்புகளாற் குத்தி அழித்தலையும் சனங்கள் கொல்லப் படுதலையுங் கண்டான். அதனை அடக்குவதற்குப் பல வீரர்களை அனுப்பினான். அந்த யானை ஐந்நூறு வீரர்களைக் கொன்றுவிட்டு மதிற்புறம் போந்து அறுநூற்றைம்பது சேரிகளையும் இரண்டாயிரத்துத் தொண்ணூறு பாடிகளையும் பல

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உய்யானங்களையும் அழித்தது. நகரம் நிலை குலைந்தது. அதனால் கவலைக் கடலில் அழுந்திய பிரச்சோதனன், "இத்துன்பத்தை நீக்குவதற்குரிய உபாயம் யாது?"என்று கேட்டபொழுது, "இந்த யானையின் கோபத்தை அடக்குதற்குரிய கருவி சிறைச்சாலையில் இருக்கும் உதயணனும், அவன் கையிலுள்ள யாழுமே, ஆதலால், அவனை யாழுடன் இவ்விடம் அனுப்பின் இந்த யானையை அடக்கி விடுவான்"என்று சாலங்காயன் கூறினன். பிரச்சோதனன், 'வெல்ல முடியாமல் வஞ்சனையால் மாய யானையைக் காட்டிப் பிடிப்பித்து வருவித்துச் சிறையில் வைத்ததன்றி உதயணனை மதங் கொண்ட யானையின் முன்பும் அனுப்பினோமென்ற பழி நமக்கு வருமே' என்று தன்னுள் எண்ணி, "அது செய்தற்கு என்மனம் துணிந்திலது"என்று மறுத்தான். சாலங்காயன், "இந்திரனுடைய யானையாக இருந்தாலும் அவனுடைய யாழிசைக்கு வசமாகி அடங்கி நடக்குமே யன்றி யாதும் செய்யாது. ஆதலால் அவனை நளகிரியின் முன்பு அனுப்பலாம். இல்லையாயின் இனி என்ன என்ன தீங்கு விளையுமோ! என்று வற்புறுத்திக் கூற அரசன், "இச் செய்தியை உதயணனிடம் தெரிவித்து நீயே "அவனை அழைத்து வருக"என்று சொல்ல அவன், "வஞ்சனையாற் பிடித்து வந்தேனா தலின், அவ னிடம் செல்லுதற்கு அச்சமும் நாணமும் உடையேன்" என்று மறுத்தான். பின்பு சிவேதனென்னும் மந்திரியை அனுப்ப அவன் சென்று உதயணனைக் கண்டு, பலபடப் பாராட்டி, "அரசர் கட்டளைப்படி இங்கே வந்தேன். இப்போது இவ்வூருக்கு நளகிரி யென்னும் யானையால் நேர்ந்திருக்கிற பெருந்துன்பத்தை நீக்குதல் உம்முடைய கடமை. சிறையினின்றும் நீக்கி உம்மைக் கௌசாம்பி நகருக்கு அனுப்புதல் தம்முடைய கடமையென்று அவர் தெரிவிக்கச் சொன்னார். ஆதலால் அருள் செய்ய வேண்டும்; மனத்தில் யாதொன்றையும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்"என்று பலமுறை வணக்கத்துடன் சொல்லி உடன்படுவித்து, மிக்க மரியாதையோடு மெல்ல அழைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்து, அவனைச் சிவிகை யில் ஏற்றுவித்துக் கண்டோர் இன்புறும்படி அழைத்துச் சென்று பல பருந்துகளும் கழுகுகளும் மேலே வட்ட மிடக் கீழே மிகுந்த கோபா வேசத்தோடு உலாவித்திரியும் அந்த நளகிரியின் முன்பு இறக்குவித்து நிறுத்தினான். உதயணன், மந்திரத்தின் மகிமையால் முதலில் அதனை அசைவறச் செய்துவிட்டு அங்கே நின்று மிகுந்த கருணை யுடன் பாடி யாழையும் வாசித்து அருகிற் செல்ல, கேட்ட யானை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உடனே சினந்தணிந்து, ஆணையாசாற் கடியுறை செய்யும் * மாணி போல மிகவும் அடங்கி அவனருகில் வந்து அன்புடன் "அவனை வணங்கி அவனுடைய ஏவல் கேட்டு நின்றது. கண்டோர் மிகவும் வியந்தார்கள். உதயணன், வணங்கி நிற்கும் அதன் மருப்பின் மீது அடிவைத்தேறி அதன் பிடரியில் இருந்து கொண்டு செலுத்த, யாதோர் இடையூறுஞ் செய்யாமலே அஃது எல்லா வீதிகளிலும் உலாவியது. உலாவவே கண்டவர்கள்,

"மன்னவன் வாழ்க வத்தவன் வாழ்க
ஒலிகெழு நகரத் துறுபிணி நீக்கிய
வலிகெழு தடக்கை வயவன் வாழ்கெனப்
பூத்தூய் வீதிதோ றேத்தின ரெதிர்கொள". (உ.9:62-5)

பிரச்சோதனன் இதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து தேவிமாரோடும் புலி முகமாடத்து வந்து உதயணனைக் காணுதற்கு விரும்ப, உதயணன் அதனையறிந்து யானையைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்று அவன் முன்னே நிறுத்தினன். அந் நிகழ்ச்சியைக் கண்ட பிரச்சோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து உதயணனை நோக்கி, "நீ புண்ணியவான்; தூய்மை யமைந்த குலத்திற் பிறந்தவன்; குணக்கடல்; மிக்க பராக்கிரம சாலி; மந்திர நூலில் வலியை; உன் நிலையையறியாமல் யான் உனக்கு மிக்க தவறு செய்துவிட்டேன்; பொறுத்திடுக"என்று சொல்லி விலை வரம்பிலாத ஆரமொன்றை அணிந்து கொள்ளும்படி அவன்பால் அனுப்பினான். உதயணன் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு அவன் விரும்பியபடியே எதிரே வந்தான். பிரச்சோதனன் உதயண னையும் யானை அவனுக்கு அடங்கி, அவன் ஏவிய தொழில்களைச் செய்து கொண்டு நிற்றலையும் கண்டு மகிழ்ந்து, "உன்னுடைய அருமைச் செயல்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். நீ கற்ற வித்தைகள் யாவை? அவற்றை அறிந்துகொள்ள என் மனம் அவாவுகின்றது" என்று சொல்ல, ** உதயணன் தான் கற்ற கலைகள் இன்னவை யென்று அவற்றை விரித்து விளங்கச் சொல்லியவுடன், "இந்த இளமையில் இவ்வளவு வித்தைகள் இவன்பால் நிறைந்திருப்ப தற்குக் காரணம் இவன் பழம்பிறப்பிற் செய்த பெருந்தவமேயாகும்"

* "பிரிந்தநற் புதல்வர் வந்து பெற்றதந் தந்தைபாதம், பரிந்தநற் காதலாலே தாம்பணிந் திடுவதேபோல், இருந்துதற் பணிந்த யானை யெழின்மருப் படிவைத் தேறிப், பெருந்தகை யேவல் கூறப் பெருங்கையாற்றோட்டி கொண்டான்"(உதயண குமார காவியம், 1:98) என இந் நிகழ்ச்சிக்கு வேறு உவமை கூறப்பட்டுள்ளது.

** கிடைத்த பெருங்கதை யேட்டுப் பிரதியில் இதுவரையிலுள்ள கதையின் மூலப் பகுதி யில்லை.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

என்றுதன் உள்ளே வியந்து அன்புற்ற பிரச்சோதனன், "இங்கே எம்மால் இயன்ற அளவு உனக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்யா நிற்போம். கௌசாம்பி நகர்க்கு உன்னை அனுப்பும்பொழுது உன் தம்பியர் வந்து உன்னை வழிபடுவார்களாகுக" என்று சொல்லி மதிப்புப் பெற்ற இராச குமாரர்கள் சிலரை அவன் புடையே நின்று குற்றேவல் செய்யும்படி நியமித்துவிட்டு மனங்கலந்து பேசிக் கொண்டிருந்தான். இருந்த அவன் பின்னும் உதயணனை நோக்கி, "இந்த யானை தன் நிலைமை திரிந்ததற்குக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்ப, உதயணன், அதனைக் கூறுவதற்குத் தலையெடுத்துப் பிரச் சோதனனைப் பார்த்தபொழுது, அவன் பின்னே தாய்மார்களின் இடையே நின்ற வாசவதத்தையைக் கண்டான். காணவே ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் நோக்கி, மதங்கொண்ட களிறும் பிடியும் பாகர் களுக்கு அடங்காமல் ஒன்றை யொன்று உற்று நோக்கி இன்புற்றாற்போல் இன்புற்று வேறொன்றையும் அறியாராகி ஒருவர் உள்ளத்தில் ஒருவர் மாறிப் புகுந்து நின்றனர். அப்பால், இடம் அரசன் முன்னிலை யாதலால், உதயணன் தன் மனத்தை ஒருவாறு தேற்றிக்கொண்டு, நளகிரி தன்மை திரிந்ததற்குரிய காரணத்தைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் விளங்க விரித்துக் கூறினன். அப்போது பாகர்களும் சபையில் உள்ளவர்களும் அவன் தேர்ச்சியை அறிந்து கைவிதிர்த்துப் புகழ்ந்தார்கள். அரசன் அயலில் நின்ற பரிசனங்களை அனுப்பி விட்டுக் கணக்கர் முதலியவர்களை அழைத்துத் தான் எண்ணிய வற்றைத் தன் கையிலிருந்த ஏட்டில் வரைந்து அதனை அவர்களுக்குக் காட்டிக் குறிப்பித்து, "இவற்றை யானைச் சேரியிலுள்ள அரண்மனையில் விரைவில் ஆயத்தஞ் செய்துவிட்டு வந்து தெரிவித்திடுக" என்று கட்டளையிட்டான். அவர்களும் அப்படியே சென்று,

"பன்மணி விளக்கும் பள்ளிக் கட்டிலும்
பொன்னி னடைப்பையும் பூரண கலசமும்
கவரியுங் கடகமுங் கதிர்முத் தாரமும்
நிகரின் மாண்கல நிதியொடு நிறைந்த
ஆரியச் செப்பும் யவனமஞ் சிகையும்
பொன்செய் பேழையொடு பொறித்தாழ் நீக்கி
நன்கனம் படுத்து நகுமலர் பரப்பி
விரைவிரி யாளர் புரைவுறப் புணர்த்த
பண்டம் புதைத்த வண்டுபடு வளநகர்
மடையரு மகளிரு மல்லரு மமைச்சரும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கடையருங் கணக்கருங் காப்பரு முளப்பட
இறைவினை திரியாப் பழவினை யாளரை
வழிமுறை மரபிற்றந் தொழின்முறை நிறீஇ. (1:32:72-84)

எல்லாம் நிறைவேறின' என்று பணிந்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். அரசன் உதயணனை நோக்கி, "இஃது உன்னுடைய நகர்; யாங்கள் யாவரும் உனக்குரியவர்களே. எம்முடைய பொருள்களெல்லாம் உன்னுடையனவே. ஆதலால் இனி உன்னுடைய மாளிகை சென்று இளைப்பாறுக" என்று முகமலர்ந்து அனுப்பி, அவன் பின்னர்ச் செல்லும்படி ஊர்தியையும் செலுத்திவிட்டுத் தான் அரண்மனையை அடைந்தான். உதயணன், கண்டோர் யாவரும் எழுந்து எழுந்து தன்னைக் கை தொழுது புகழ்ந்து மிகப் பாராட்டும்படி வீதிவழியே சென்று, குஞ்சரச் சேரியை அடைந்து நளகிரியினின்றும் இறங்கித் தனக்கு அமைந்திருந்த மாளிகையை அடைந்தான்.

பின்னர் அவன், அம்மாளிகையில் உள்ள பல வாயில்களையும் கடந்து சென்று அங்கே அமைந்துள்ள,

"அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறும்
தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய
வெண்சுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவும்
இளையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்த
சித்திரப் பூமி வித்தக நோக்கி' (1.33:2.7)

வியந்து, "துரியோதனாதியர் பாண்டவர்களை அகப்படுத்தற்குச் செய்த அரக்குமாளிகையைப் போலப் பிரச்சோதனன் நம்மை அகப்படுத்தற்கு வஞ்சனையாக அமைந்த இடமாகவும் இவ்விடம் இருத்தல் கூடும்; இதன் உண்மையை ஆராய்ந்தே தெளியவேண்டும்' என்று எண்ணி உடனிருக்கும் வேலைக்காரர்களுடன் ஒவ்வோரிடத்தும் சென்று சென்று அம்மாளிகையிலும் அதன் சுற்றுப் புறத்திலுமுள்ள,

"முட்டு முடுக்கு மிட்டிடை கழியும்
கரப்பறை வீதியுங் கள்ளப் பூமியும்
மரத்தினு மண்ணினு மதியோர் புணர்க்கும்
எந்திர மருங்கி னிழுக்க மின்மையை' (1.33.16-9)

ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து, பார்த்துப் பார்த்து அதிற் சிறிதும் தீங்கில்லையென்றறிந்து, தேறி, அதன்பாலுள்ள சோலையின் வளத்தைக் கண்டு அங்குள்ள இரட்டைகளான பறவைகளும் மான் முதலிய மிருகங்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று அன்புடன் பாராட்டுதலையறிந்து, "மதரரி நெடுங்கண் வேற்கடை கான்ற, புள்ளி வெம்பனி கரந்த கள் விதன், காரிகை யுண்டவென் பேரிசை யாண்மை, செறுநர் முன்னர்ச் சிறுமையின்றிப் பெறுவேன்கொல்' என்று வாசவதத்தையை நினைத்து நினைத்துக் காமபரவசனாகிக் கவலையுற்றான். உறுகையில் * உலகையெல்லாம் ஆண்ட சக்கரவர்த்தி தன்னிலைமை வேறுபட்டுக் குறைந்தது போலச் சூரியன் அத்தமித்தது. உடுக்கள் விளங்கின;

> "முலைப்பாற் காலத்து முடிமுறை யெய்திக்
> குடைவீற் றிருந்த குழவி போல்" (1.33:52-3).

பிறை உதித்தது. அப்பொழுது உதயணன் வாசவதத்தையின் நினைவால் வருந்தி மயங்குவானாயினன்.

புலிமுக மாடத்திலிருந்து தாய்மாருடன் சென்ற வாசவதத்தை தோழிமார்களுடன் கன்னிமாடத்தைச் சார்ந்த பூஞ்சோலையின் ஒரு பக்கத்தையடைந்து உதயணனை நினைந்து நினைந்து மயங்கி, 'அரசிளங்குமரனைச் சுற்றத்தினின்றும் பிரித்து வருவித்துச் சிறைப் படுத்தியதன்றித் தனியனென்று நினையாமல் நளகிரியை அடக்குவதற்கு யாழொடு செல்க வென்றுங் கூறி அவன் அதனை அடக்குஞ் செயலை உற்றுநோக்கிக் கொண்டே நின்ற அரசன் கண்கள் தாம் மரத்தால் இயன்றனவோ!' என்று தந்தையை வெறுத்துப் பொறியற்ற பாவைபோலச் செயலற்று நிறையழிந்து, 'காமனென்னு நாமத்தை மறைத்து வத்தவனென்னும் நற்பெயர் கொண்டு யானையைப் பிணித்ததன்றி என் உள்ளத்தையும் பிணித்த கள்வனை இன்னும் காணவும் பெறுவேனோ?' என்று புலம்பி அவன் போலவே காம பரவசையாகி உருவம் வேறுபட்டனள். அவளைப் பிரிந்து தனித்தனியே பூக்கொய்தல் முதலியவற்றிற்கு வேறு வேறிடங்களுக்குச் சென்ற தோழிமார்களெல்லோரும் வந்து அவளுடைய வேறுபாட்டையறிந்து, "தத்தையே! இந்த நிலைமை உனக்கு வந்ததற்குக் காரணம் என்ன?"என்று வினாவி ஒன்றும் அறியாதவர்களாகி அவளை மெல்ல அழைத்துச் சென்று மலரணை யிற் படுக்கச் செய்தனர். அவள் அதிற் கிடந்து இமை பொருந்தாளாய் மிகத் துன்புற்றனள்.

---

* பிரச்சோதனனுடைய பெருமையின் குறைவு இங்கே கூறிய சூரியாஸ்தமன வருணனையாற் குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இங்ஙனம் இருவர் நெஞ்சமும் அந்த இராமுற்றும் இப்படியே நிலைகுலைந்து வருந்தின. அப்போது, "எல்லாம் விடிந்தது விடிந்ததென்ன விடிந்தது கங்குற் காலம்.*

உதயணனையே நினைந்து கொண்டிருந்த பிரச்சோதனன் துயிலுணர்ந்தெழுந்து, கண்களுக்கு மையெழுதிப் பசுவைத் தரிசித்துக் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு மகடூஉத் துறந்த மாசறு படிவத்தையுடைய துறவிகளை வணங்கிப் பெரியோர் மந்திரித்து அளித்த தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு பேரத்தாணியில் மாலை தொடர்ந்த மங்கலப் பந்தரின் கீழே விரிநூலந்தணர் இருக்கும் வெண்மனை சூழ்ந்த ஆசனத்தே இருந்து கேட்கவேண்டிய தருமங்களையும் பிறவற்றையும் அறிஞர்பால் கேட்டான். கேட்ட பின், அங்கே வந்தவர்களை அனுப்பிவிட்டு அரண்மனை சென்று உதயணனோடு தனியே பேச விரும்பி, அவனை விரைந்து அழைத்து வருகவென்று உழையர்களை அனுப்பினான். அவர்கள் ஓடிச் சென்று தெரிவிக்கவே உதயணன், "இழையணி இரும்பிடியெருத்த மேறிக் கடையணி யாவணம் கைதொழும்படி வந்து அரண்மனை வாயிலில் நிற்க, இதனை யறிந்த அரசன், தருமணல் முற்றத்துத் தான் எதிர் சென்று மிக்க உபசாரத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று மணியம்பல மொன்றில் இரட்டைத் தவிசில் அவனை முதலில் இருக்கச் செயது தானும் அதில் உடனிருந்து, "இஃது உன்னுடைய இடமென்று இனி நான் சொல்வது மிகை"என்பது போன்ற உபசார வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முகவாச முதலியவற்றை யளித்து, "இனி உரிமை பூண்டு எண்ணியவாறு நீ நடப்பாயாக". என்று சொல்லி அவனை அங்கே இருக்கச் செய்துவிட்டு, "உதய்ணனை எந்த வகையாலாவது சிலகாலம் இவ்விடத்திலேயே இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்' என்கிற எண்ணத்தோடு, தான் அரண்மனைக்குள்ளே சென்று சிவேதனை வருவித்து அவனை நோக்கி, "" நீ உதயணனிடஞ் சென்று, "இராச குமாரருக்கு ஆயுத வித்தை முதலிய பலவகைக்கலைகளையும், வாசவதத்தைக்கு வீணையையும் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்; இஃது எம்முடைய குறை' என்று யாம் விரும்புவதாகச் சொல்லி எப்படியேனும் அவனை உடன்படுவித்து வருக"என்று சொல்ல, அவனும் அப்படியே சென்று அரசன் சொல்லியவற்றை உதயணனுக்கு மிக்க வணக்கத் துடன் தெரிவித்தான்.

* திருக்குற்றாலப் புராணம், 12.72

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பொழுது உதயணன் நெடுநேரம் யோசித்து, " அரசன் கூறிய வண்ணம் இத்தொழிலைச் செய்தல் நமக்குச் சிறுமையென்று நாணினால், விரும்பிய கன்னியைப் பெறுதற்கு வேறு வழி யில்லாமையின் பிழைத்தற்கு இடமில்லை; அங்ஙனம் கற்பிக்கு மிடத்துப் புலிமுக மாடத்தில் அன்று கண்ட கன்னியாரையாம் காணுதலும் கூடும்; காணின் நாம் உய்தற்கு வழி உளதாம்.

"உயிர்கெட வருவழி யொழுக்கங் கொள்ளார்
செயிரறு கேள்வி தேர்ந்துணர்ந்தோர்". (1.34:88-9)

நமக்கு என்ன சிறுமை வரினும் இனி அரசன் கூறுவனவற்றைச் செய்வதே நன்று' என்று தெளிந்து, " விரும்பிய வண்ணம் செய்வே னென்பதைச் சொல்லுமின்"என்று சொல்ல, சிவேதன் சென்று அரசனுக்கு உதயணன் உடன்பட்டதைத் தெரிவித்தனன். அப்பால் அரசன் தன் தேவியர் பலர் பெற்ற மகளிருள் பெதும்பைப் பருவத்து மகளிர்கள் யாவரும் வருவார்களாக என்று சொல்லி விடுப்ப, செவிலித் தாயர் முதலியோர்,

"பளிக்கறைப் பூமியும் பந்தெறி களத்தும்
மணிக்கயிற் றூசன் மறலிய விடத்தும்
கொய்ம்மலர்க் காவும் பொய்கைக் கரையும்
அந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி' (1.34:115-18)

முத்தினரும் உத்தியரும் மும்மணிக் காசினரும் கச்சினரும் வெள் வளையினரும் சில்கலத்தியன்ற அணியினரல்லது பல்கலஞ்சேரா மெல்லிலென் யாக்கையருமாகிய அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வர, அவர்கள் பால்பரந்தன்ன பஞ்சு மெல்லணையிற் சேக்கை மெலியச் செம்மாந்திருந்த முடிகெழு தந்தை முன்னர்த் தோன்றி வணங்கி நின்றனர். நின்றவர்களையெல்லாம் அரசன் முறையே நோக்கி அவர்களுள்ளே,

"ஒண்மையு நிறையும் ஓங்கிய வொளியும்
பெண்மையும் பெருமையும் பிறவு முடைமையிற்
பாசிழை யாயத்துப் பையென நின்ற
வாசவ தத்தை வல்ல ளாகென' (1:34:151-4)

எண்ணி, பந்தும் கிளியும் பசும்பொற் றூதையும் கந்தியன் மயிலும் கரந்துறை பூவையும் கண்ணியும் கழங்கும் கச்சும் முற்றிலும் பவழப் பாவையும் பளிக்குக் கிளிக்கூடு மாகிய இவற்றில் விரும்பியவற்றை அவர்களுக்கு அளித்து, "நீங்கள் இது வரையிற் கற்ற,

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

"அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையும்
கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமும்
கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னெமக்கு" (1.34:166-9)

என உரைத்து ஒரு வகையாக மகிழ்வித்து அவர்களையெல்லாம் அனுப்பிவிட்டு, அயலில் நின்றவர்களை நோக்கி, "இனி வாசவதத்தை உதயணகுமாரன்பால் யாழ் கற்றுக் கொள்ளத் தொடங்குவாள்; அதற்கு வேண்டியவற்றை விரைவில் அமைமின்" என்றனன். அதனைக் கேட்ட முதற் பெருந்தேவி தன் மகளுக்கு இப்பயிற்சி மிக்க மாட்சிமையைத் தருதற்குரியது என்று தன்னுள் மகிழ்ந்தாள். மற்றத் தேவியர் மிகப் புகழ்ந்தார்கள். சக்கரவர்த்தியின் மகளுக்கு யாழ் கற்பித்தற்குரிய ஆசானாக வருபவன் பெரும் புண்ணியமுடையோன் என்று அடியவரும் ஆயத்தாரும் வியந்தார்கள். வத்தவர் பெருமானுக்குரிய வீணை விச்சை தத்தைக்கே உரியதென்று முற்றத்தே நின்றவர்கள் தம்முள் மெல்லப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

அப்பொழுது செவிலியர்கள் பூக்கள் முதலியவை வைக்கப் பட்டுள்ள பொன் அகல்களை அங்கே அலங்காரமாக வைத்து இசைக்குரிய தெய்வங்களை அழைத்துத் துதித்து வாசவதத்தையைச் சந்தன நறுநீரால் ஆட்டி அலங்கரிப்பாராய் யானைத்தந்தத்தாற் செய்த மங்கலச் சீப்பால் கூந்தலை வாரிப் பொன்னாணாற் கட்டி முடித்துப் பொற் சின்னங்களை அதன் மேலே சிதறி, நெற்றியிற் சுட்டியையும் முத்தணிகலன்களையுஞ் சேர்த்தி, முன்னமிருந்த ஓலையையும் குழையையும் நீக்கிக் காதுகளிற் கடிப்பிணைகளை யணிந்து, சந்தனக் குழம்பால் தோள்களில் பூங்கொடி ஒன்றை எழுதி, மார்பில் முத்த வள்ளியையும் மும்மணியையும் பொற்றோரையையும் பூட்டி இடையிற் கட்டிய மட்டஞ் செய்த பட்டுடைமீது மேகலையைச் சேர்த்தி, பின்னும் அணிய வேண்டிய மெல்லிய ஆபரணங்களை யணிந்து, நடைப் பெருந்தவிசின்மீது அவளை மெல்ல நடத்தி வருவாராயினர். அப்போது மிகவும் அழகிய நான்கு ஆலவட்டங்கள் பக்கத்தே கன்னியர்களால் அசைக்கப்பட்டன. அவள் தன் தாய் மாரோடு மெல்லென வந்து பொற்றகடு பொதிந்த சுவர்களை யுடையதும் யானைக் கொம்பாலாகிய தூண்களையுடையதும் மேற்கட்டி கட்டியது மாகிய கீதசாலையின் வேதியின்மீது செவ் வரக்கு வழித்த பூமியின் மேலே சுற்றத்தோடு புகுந்து மெல்லிய பல வகையான மலர் பரப்பிய தனியிடம் ஒன்றில் திரை மறைவில்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

நின்றனள். அப்போது தாய்மார்கள், "யாழைப் பூசித்தற்கும் அதனைக் கற்பிக்கத் தொடங்குவதற்கும் உரிய நல்ல வேளை வந்துவிட்டது. இதனை உதயணனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்"என்று சொன்னார்கள். உடனே சில மகளிர் ஓடிச் சென்று தெரிவிக்கவே அவன் வந்து அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள மெல்லிய ஆசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்தனன். வாசவதத்தையை அழைத்து வந்து மேற்கூறிய திரைமறைவிலேயே வேறொரு தவிசில் இருக்கச் செய்தனர். அப்போது, 'யாழ் கற்றுக்கொள்ள இங்கே வந்திருப்பவள் என் மனத்தை முன்பு க்வர்ந்த பெண்மணியோ, அல்லளோ?' என்று உதயணன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். "நமக்கு யாழைக் கற்பித்தற்கு இங்கே வந்திருப்பவன் அன்று நளகிரியை அடக்கி அதனை ஊர்ந்து வந்து புலிமுக மாடத்தின் எதிரே நின்று நம் மனத்தைக் கவர்ந்து சென்ற ஆடவர் சிங்கமோ, வேறு யாரோ?' என்று வாசவதத்தையும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தாள். அந்தச் சமயத்தில் தோழிமார், "ஆசிரியனுக்குச் செய்ய வேண்டிய வழிபாடு இதுவாகும்"என்று சொல்லி, வாசவதத்தையின் கையைக் குவிக்கச் செய்து திரையைத் திறந்தனர். திறந்தபொழுது, ஒருவரை ஒருவர் கண்டு இருவரும் களித்து ஐயம் நீங்கி இன்புற்றனர். "செம்புலப் பெய்ந்நீர் போல அன்புடை நெஞ்சந் தாம்கலந்தன'*"பிரிந்தவர் கூடினாற் பேசவும் வேண்டுமோ?' ** அப்பால் தாய்மாரும் கைக்கோற் சிலதியரும் கன்னியரும் புறத்தே பாதுகாத்து நின்றனர். அப்போது அவன் யாழை அளித்துக்கற்பியா நிற்க, அவள் அதனை ஏந்திக் கற்பாளாயினள்.

இங்ஙனம் அவன் நாடோறும் வந்து வாசவதத்தைக்கு யாழைப் பயிற்றுவிக்கையில் அந்நகரத்திலுள்ள வம்பமாக்களில் ஒரு சாரார், "பகைவர் குறுகவொண்ணாத அந்தப்புரத்திலிருத்தற்குரிய தன் மகள் ஒருத்திக்கு யாழ் கற்பிக்கும்படி அயலானாகிய அரசிளங் குமரன் ஒருவனை ஆராயாமல் தெளிந்து ஆசானாக நியமித்த நம் பேதை மன்னன் அதனால் விளையுந்தீங்கைச் சிலகாலஞ் சென்ற பின்னராவது நன்றாகத் தெரிந்து கொள்வான்' என்றனர். இப்படியே மற்றையோரும் தத்தமக்குத் தோற்றிய கருத்துக்களைத் தோற்றியவ்வாறு விரைவாகச் சொல்லிவிட்டு, அப்பால் அச்சமுற்று அயலிடங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு, "இஃது அரசன்பால் நிகழுஞ் செய்தியாதலின், யாம் யாதொன்றையும் சொல்லலாகாது' என்று வாயடங்கினர்.

* குறுந்தொகை, 40 ** .கம்பராமாயணம், மிதிலை. 37.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தந்தையின் கட்டளைப்படி இராசகுமாரர்கள் உதயணன்பால் வில் வித்தை முதலியவற்றையும் யானையேற்றம் முதலியவற்றையும் போர் செய்யும் விதங்கள் பலவற்றையும் பிறவற்றையும் முறையே நாடோறும் கற்று வருவாராயினர். இங்ஙனம் சில நாட்கள் சென்றன.

உடுப்பன, பூசுவன, அணிவன, உண்பனவற்றையும், பிற வற்றையும் உரிய காலத்தில் தக்கவர்கள் முகமாகத் தவறின்றி உதயண குமாரனுக்கு நாடோறும் அரசனது கட்டளையால் அனுப்பிக் கொண்டே வரும் பாலகுமரன் தன்னுடன் கல்வி பயிலும் வயந்த கனிடமாக ஒரு நாள் அவற்றை அனுப்பினன். அங்ஙனம் அனுப்பப் பட்டு வந்த வயந்தகனைக் கண்டு உதயணன், "இவர் எனக்கு முன்பு பழக்கமுள்ளவர் போல்கின்றார்"என்று அயலில் நின்றவர்களை நோக்கிக் கூற, வயந்தகன் மறுத்தனன். "இவர் செப்பமுடையவராக இருத்தலின் எனக்கு அனுப்ப வேண்டுவனவற்றை இவர்பால் அனுப்பி வருக"என்று உதயணன் சொல்லி விடுத்தமையால் அன்று முதல் பாலகுமரன் அனுப்ப வேண்டியவற்றை வயந்தகனிட மாகவே அனுப்புவானாயினன். அங்ஙனம் அனுப்பி வருகையில் தன்னுடைய தோழர், வீரர் முதலியோர் வேறு வடிவமும் வேறு பெயருங்கொண்டு ஒவ்வொரு வேலையைப் பெற்று அந்நகரத்தின் அகத்தும் புறத்தும் இருத்தலையும் அவர்கள் செய்துவரும் அரிய செயல்களையும் அவற்றிற்கெல்லாம் காரணமான யூகியின் இடை விடாத முயற்சியையும் வயந்தகன் முகமாக உதயணன் அறிந்த கொண்டான். புறத்தேயுள்ள அவனுடைய தோழர் முதலியோர்களும் உதயணனுடைய நிலைமையை ஒவ்வொரு நாளும் வயந்தகனால் அறிந்து 'எண்ணியவற்றை யெப்படியும் நிறைவேற்றுவோம்' என்று ஆறுதலுற்று மிக்க ஊக்கம் உடையவர்களாய் இருந்து வருவாரா யினர்.

இப்படியிருக்கையில், வாசவதத்தையின் பார்வையால் உதயணன் மிக்க துன்பமுற்று மன வேறுபாட்டையும் உடல் வேறுபாட்டையும் அடைந்து நனவிலுங்கனவிலும் அவளையே நினைத்து நினைத்து அரற்றும் படியான காம நோய் அதிகரிக்கப் பெற்று,

"தீமுகத் திட்ட மெழுகிற் றேம்பியும்
தாய்முகத் தியாத்த கன்றிற் புலம்பியும்" (1.35:52-3)

வருந்துவானாகி ஒரு நாள், 'இவள் காரணமாக உண்டான நமது வேறுபாட்டைப் பழகியவர் காணின் ஐயுறுதல் கூடும்; பின்பு இதனை மறைப்பதற்கும் வழியிராது; ஆதலால், இதனை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வேறுவகையால் மறைத்தல் வேண்டும்' என எண்ணி வயந்தகனோடு ஆராய்ந்து, 'அயலான் ஒருவனிடம் ஆசைகொண்டு அவனிடஞ் சென்றுவரும் இயல்புள்ள பரத்தை ஒருத்தியை எப்படியேனும் அழைத்து வா' என்று சொல்ல, வயந்தகன், அவன் கட்டளையின்படி புறத்தே சென்று நகரத்தார் அறியுமாறு, 'முன்னம் வெறிகொண்ட நளகிரியின்மீது உதயணன் உலாவியபொழுது அவனை விரும்பி அவன் மனத்தைக் கவர்ந்து அவனை அரற்றிக் கொண்டிருக்கும் படிச் செய்த நருமதை என்பவள் எங்கே யுள்ளாள்?' என்று கேட்ப, ஊரார், "அத்தன்மையையுடையாள் பரத்தையர் சேரியில் அரங்கியல் மகளிர்க்கு ஆடலைக் கற்பிக்கும் தலைக்கோற் பெண்டிருள் முதல்வளாகிய ஒருத்தியின் மகள்; நருமதையென்பாள்" என்று கூறினர். வயந்தகன் கைந்நிறைய மாற்றுயர்ந்த நூற்றொரு கழஞ்சு பொன்னை ஏந்திக்கொண்டு மன்றங்களிலும் மறுகுகளிலும் தான் செல்லும் செய்தி பரவும் படிச் செய்து தேர்மீது சென்று, தமக்குரிய யாழ் முதலிய அறுபத்து நான்கு கலைகளில் பயின்றவர்களும் ஒன்று முதல் ஆயிரத்தெட்டு இறுதியாகிய பொற்பரிசங்களைப் பெறுபவர்களும் பள்ளி மருங்கிற் படியின்றி ஒழுகுபவர்களுமாகிய செல்வப் பரத்தையருடைய சேரியை அடைந்து விசாரித்துக்கொண்டு நருமதையின் வீட்டை அடைந்தனன். அப்பொழுது அவன் வரவை அறிந்த தாய்க்கிழவி மிக்க மரியாதையோடு வரவேற்று அவனை ஓர் ஆதனத்தில் இருத்தி அவன் வந்த செய்தியை அறிந்து, "என் மகள் உதயணன் மனத்தில் உள்ளாளென்றால் அவள் எல்லாரிலும் மிகப் பெருமை பெற்றவளே. அவளைப் பெற்ற நானும் பாக்கிய சாலியே; அவளைப் பொருளாக நினைந்து இப்போது பொன்னை யனுப்பி யவன் தான் வந்து பாதுகாக்க வில்லையே!"என்று சொல்லிவிட்டு அவன் வந்த நோக்கத்தை நருமதைக்குச் சொல்லியனுப்ப அவள், *"என்ன கொடுத்தாலும் நான் அயலான் வீட்டுக்குச் செல்லேன்"என்று மறுத்தனள். அருகிலிருந்த உறவினர், "இவளை வலிந்து பிடித்துச் செல்வாயாக"என்று கூறவே வயந்தகன் அவளை அப்படியே செய்து தேரிலேற்றி வீதி வழியே செல்லும்பொழுது அவள், "என்னைக் கொல்லுவதற்கு வந்தவன்பால் இவன் கொண்டு செல்லுவதைக் கூட்டத்தாரே காண்பீராக!"என்று அரற்ற, அவர்கள், "தக்க தலைவன் பால் அழைத்துச் செல்லுகையில் இங்ஙனம் அரற்று கின்ற இவள் அறியாமையை யுடையவளோ?"என்றும், "உடன் பாடில்லாத வளைத் தன்னுடைய அதிகாரத்தால் வலிந்து அழைத்து

* இஃது ஒரு சாரார் கொள்கை.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வரச் செய்தமையால் வத்தவன் காமவிருந்தினன்; அவன் பெண்டிர்கள்பால் தவறு செய்தலுங் கூடும்"என்றும், "நடநவில் மங்கையருடைய நலத்திற்கு அவன் விருந்தினன் போலும்"என்றும் சொல்வாராயினர். வயந்தகன், உதயணனது காம வேறுபாட்டினை இவ்வாறு நகரத்தார் யாரும் அறியும்படிச் செய்தவனாகி அவளை அழைத்துச் சென்று உதயணன்பால் அன்றிரவு முற்றும் இருத்தி மறுநாட் காலையில் அவளை அனுப்பி விட்டனன். இவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பினாரல்லர்.வாசவதத்தைபால் தனக்குள்ள விருப்பத்தையும் அதனாலுண்டாகிய தன் வேறுப்பாட்டையும் மறைத்தற்கு உதயணன் செய்வித்த இச்செயல் நருமதையின் பாலுள்ள விருப்பத்தால் அவன் நிகழ்த்தியதாகவே நகர் முழுவதும் பரவியது.

இதனை அறிந்த ஒற்றர்கள் விரைந்தோடிச் சென்று செவ்வியறிந்து பிரச்சோதனனுக்கு உணர்த்தினர். கேட்ட அரசன் இச்செயலில் வெறுப்புற்றாலும் பிறரைப் பழியாத இயல்பினனாதலால், "உதயணன் இங்ஙனம் ஒழுகுதல் இராஜ குமாரனாகிய அவனது இளமைக்கு இயல்பே"என்று புன்னகையுடன் சொல்லிவிட்டு,

"சாமரை இரட்டையுந் தமனியக் குடையும்
மாமணி யடைப்பையு மருப்பிய லூர்தியும்
பைந்தொடி யாயமும் பட்டமு முடையோர்
ஐம்பதி னாயிர ரரங்கியன் மகளிருள் (1:36:21-4)

உதயணன் தன்னை விரும்பும்படி நல்வினைப் பயன் வாய்க்கப் பெற்ற நருமதைக்கு இவை உரியன்"என்று பல ஆபரணப் பேழைகளையும், மரத்தாற் செய்விக்கப்படாமல் யானைத் தந்தத்தாலும் பொன்னாலும் மணியாலும் செய்விக்கப்பட்டதும், முகத்தில் முத்துமாலைகளையும் கழுத்தில் பொன்னாலாகிய கிண்கிணி மாலைகளையும் அணிந்த உயர்ந்த பாண்டிலெருதுகள் பூட்டியதுமாகிய ஒரு வண்டியையும் நருமதைக்கு அனுப்பச் செய்ததன்றி, "இன்று முதல் அவள் நீர் விளையாட்டு, திருவிழா முதலியவற்றிற்காக நகர்ப்புறத்தே செல்லுதலையும், அரண் மனையில் வந்து ஆடுதலையும் தவிர்வாளாக"என்றும் கட்டளை யிட்டான்.

வாசவதத்தை உதயணன்பாற் கற்று யாழ் வித்தையில் மிக்கத் தேர்ச்சியடைந்து விளங்கி வருதலைக் கேள்வியுற்ற ஏனை அரசர்கள் அவளை மணஞ் செய்து கொள்ள விரும்பி ஒருவருக்குந் தெரியாமல்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஒருவர் மிகவும் உயர்வுள்ள பொன்னாபரணங்களை யானைகளின் மேலேற்றி மிகுந்த வணக்கத்துடன் அனுப்பியதல்லாமற் பிரச் சோதனனுக்குத் தத்தம் கருத்தையும் சொல்லி விடுத்தார்கள். அவனும் அவற்றை அங்கீகரித்து அவர்கள் குறிப்பையறிந்தும் தன் கருத்தை வெளியிடாத வனாகியிருந்தான். இச் செய்தியைத் தன் செவிலிகளுள் ஒருத்தியாகிய சாங்கியத் தாயால் அறிந்த வாசவதத்தை பொறியற்ற புதுமரப் பாவைபோலே விழுந்து நடுங்கி விம்மி, "அரசர்கள் எனக்காகப் பொற்பரிசம் அனுப்பியதும் அவற்றைத் தந்தை அங்கி கரித்ததும் உண்மையாயின் உயிரை விடுவேன்; அதன் பிறகு எப்படி யாவது தந்தை தம் கருத்தை முற்றுவித்துக்கொண்டு வாழ்க"என்று உதயணன்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதியாற் பலவாறு அரற்றிக் கண்ணீர்த் துளிகளை வீழ்த்தி மயங்கிக் கலங்கிப் புலம்பு வாளாயினள். அந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட செவிலி தன் மடிமீது அவளை வைத்துக்கொண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து, அவள் துன்பத்தை மாற்றி, "என் பாவையே! பிற அரசனுக்கு உன்னை மணஞ்செய்விக்க அரசன் துணிவானோ? அங்ஙனம் துணிவானாயின் நாமெல்லாம் அரசனை விட்டுப் பிரிந்து சென்று தவஞ்செய்வோம்; உன்னுடைய எண்ணத்தை அறிந்துகொள்வதற்காகவே நான் இப்பொய்ச் செய்தியைச் சொன்னேன்"என்று அவளுடைய கூந்தலையும், நெற்றியையும் கையால் தைவந்து, "உன் தந்தையின் கருத்தை யான் அறிவேன், கேட்பாயாக;

"இளமையும் வனப்பும் இல்லொடு வரவும்
வளமையுந் தறுகணும் வரம்பில் கல்வியும்
தேசத் த்மைதியு மாசில் சூழச்சியொ
டெண்வகை நிறைந்த நன்மகற் கல்லது
மகட்கொடை நேரார் மதியோ ராதலின்" (1.36.89:93)

இக்குணங்கள் நிறைந்த உதயணனுக்கே உன்னை மணஞ் செய் விக்க எண்ணியிருக்கின்றனன்; இத்னைத் தெளிவாயாக"என்று தேற்ற, வாசவதத்தை தலையெடுத்துக் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு வருத்தம் நீங்கினள். செவிலி, "தத்தையே! ஆயத்தாரோடு நொடிகளைப் பேசிக்கொண்டேயிருந்தமையின் நேற்றிரவு முழுவதும் நீ தூங்கவில்லை; உதயணன் வரும்வரையில் தூங்கு வாயாக"என்று சொல்லி அவ்ளைப் படுக்கச் செய்து காஞ்சன மாலையை அழைத்து, "காஞ்சனமாலாய்! யான் வரும் வரையில் யாரையும் இங்கே புகவிடாதே!"என்று கூறிவிட்டுக் கீதசாலை சென்று இயல்பாகவே யாழ் கற்பித்தற்கு அங்கு வந்த உதயணனைத்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று இருக்கச் செய்து, நிகழும் செய்திகளைக் கண்ணாலும் செவியாலும் அறிந்து, உடனே சென்று வெளிப்படுத்துவோர் அவ்விடத்தில் இல்லையென்பதையறிந்து உதயணனை நோக்கி,

> "மண்ணகங் காவலன் மாபெருந் தேவி
> திருவயிற் றியன்ற பெருவிறற் பொலிவே!
> இனையை யாவது மெம்ம னோர்வினை" (1:36:144-6)

என்று பாராட்டித் தன் அன்பைப் புலப்படுத்தி; "அரசிளஞ் சிங்கமே, என் வரலாற்றை அறிவாயாக; நான் கௌசாம்பி நகரிலுள்ள ஒரு பார்ப்பனி. கணவன் இளமையில் என்னைப் பிரிந்து உன் தந்தையின் அவைக் களத்தைச் சார்ந்து அங்கே சில தினங்கள் தங்கி அப்படியே வேறிடஞ் சென்று திரும்பி வராமையால், கற்பின் வரம்பைக் கடந்து ஒழுகினேன். என் செய்கேன்! அதனையறிந்த அறங்கூறவையத்தார் அக்குற்றத்திற்காக மணற் குடத்தோடு கட்டி யமுனை யாற்றினிடையே என்னை வீழ்த்தி விடும்படி விதித்தனர். விதிக்கவே ஒரு புலையன் அவர் கூறியவாறு கட்டிச் செங்கற் பொடியை என்மேலே தூவிப் பம்பைப் பறையை அறைந்து நகரத்தார்க்கு என் குற்றத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டே சென்று தோணியொன்றிலேற்றி யமுனை யாற்றினிடையே சென்றபொழுது, யானையின்மேல் ஏறிச் சென்று அந்த ஆற்றில் தோழர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த நீ கேள்வி யுற்று என்னை அழைத்து வரும்படி ஏவலாளரை அனுப்பினை. அப்போது அப்புலையன் கரைக்கு அருகேயுள்ள இடத்திற் கொணர்ந்து மிக விரைவாகத் தோணியினின்றும் இறக்கியபொழுது துடுப்பு என்னுடைய நெற்றியிற் பட்டது; அதனாலுண்டாகிய தழும்பு இதுவாகும், காண்பாயாக. நீ பிற்பாடு நிகழ்ந்ததை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு, "இக்குற்றத்திற்காக இவளுக்கு விதித்த இத்தண்டம் மிக அதிகமே. இதற்குத் தக்க சிக்ஷையைச் சொல்லுக' என்று அயல் நின்ற அறிஞர்களைக் கேட்டபொழுது ஒரு குறிக்கோளாளன், "தாம் மேற்கொண்ட தவத்தை இடையே கைவிட்டவர்கள் செய்தற்குரிய விரதத்தை இவள் கைப்பற்று வாளாக' என்றனன். நீ அவன் கூற்றை அங்கீகரியாமற் பின்னும் வினாவியபோது அங்கே நின்ற கோசிகனென்ற பெயருள்ள சேனைக் கணிமகனொருவன், மணம் புரிந்தவன் முற்றுங் கைவிட்டுப் புறத்தே சென்றமையால் வரம்பைக் கடந்த இவளுக்குத் தவமே உரியது; கொல்லுவித்தல் தவறாகும். இன்னுங் கூறுவேன். யானையின் நிழல் தன்மேற் படும்படி நின்றமையால் தான் மேற்கொண்ட தவத்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

துறையிற் சில காலம் ஒழுகி அப்பால் அதினின்றும் நீங்கி ஓரரசனுடைய பாதுகாப்பிற் றங்கி அவனுடைய அந்தப்புர மகளிர்க்கு அறம் செவியறிவுறுத்தும் தலைவியாக விளங்குவாள்' என்று கூறினன்" என்றனள்.

இவற்றையெல்லாங் கேட்ட உதயணன் தான் அவளை விடுவித்த பின் நிகழ்ந்ததையும் கேட்க விரும்பினன். விரும்பவே அவள், "நீ விடையளித்தபின் அவ்விடம் நீங்கிச் சென்று கங்கைக் கரையை யடைந்து வியாபாரஞ் செய்யுங் கூட்டத்தாருடன் வடக்கேயுள்ள தேயத்திற் சென்று பெருவழி யொன்றற்கு அயலதாகிய ஓரரச மரத்தின் கீழே யிருந்தேன். இருந்த காலத்தில்,

பூதியு மண்ணும் பொத்தகக் கட்டும்
மானுரி மடியு மந்திரக் கலப்பையும்
கானெடு மணையுங் கட்டுறுத் தியாத்த
கூறை வெள்ளுறிக் குண்டிகைக் காவினர்
தரும தருக்கர் தற்புறஞ் சூழப்
பரிபு மெலிந்த படிவப் பண்டிதன்
சாங்கிய நுனித்தவோர் சாறயர் முனிவனை
ஆங்கெதிர்ப் பட்டாங் கவனொடும் போகி (1.36:225-32)

அவனிடம் கல்வி பயில்வோருடனிருந்து சாங்கிய மதக் கொள்கையை அறிந்து அதனையே மேற்கொண்டு மற்றச் சமய நூலுணர்ச்சிகளையும் நன்கு பெற்று அவற்றைப் பிறர்க்கு விளங்கச் சொல்லும் வன்மையுமுடையேனாகி இமயமலையில் இரண்டு வருடம் அவனுடன் தங்கினேன். அவ்வாசிரியன் கன்னியாகுமரியில் நீராட நினைந்து மாணாக்கர்களுடன் யாத்திரையாகப் புறப்பட்டுத் தெற்கே வந்து இந்நகரத்தைச் சார்ந்த காலத்தில் ஓராச்சிரமத்தில் தங்கி இளைப்பாறினன்; யானும் உடன் வந்து அங்கே தங்கினேன். பிரச்சோதனனுடைய அவைக்களத்தில் அறுவகைச் சமயத்தோரும் அவனுடைய வேண்டுகோளால் தம்முள் வாதஞ் செய்கின்றார் களென்ற செய்தியைக் கேட்டு மேற்கூறிய ஆசிரியன் அங்கே சென்று வாதம் நிகழ்த்தி மற்றச் சமயத்தவரை வென்று சாங்கிய சமயமே சிறந்ததென்று தாபித்தான். கேட்ட ஆண்டுள்ளோர் அச்சமயத்தை மேற்கொண்டார்கள். அரசன் அவ்வாசிரியனை நன்கு மதித்துத் தன்னுடனிருக்கும்படி விரும்பினமையால் அவன் மாணாக்கருடன் அங்கே இருந்தனன். யானும் இருந்தேன். இருக்கையில் அரசன் தேவி என்பால் அறங்கேட்டலை விரும்பி என்னைத் தன் பாங்கி யாகக் கொண்டு பாது காத்து வந்தாள். அக்காலத்தில் இளங் குழந்தை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

யாக இருந்த வாசவதத்தை அடிக்கடி என்னிடம் வந்து விளையாடக் கண்ட நற்றாய் அவளுக்குச் செவிலித்தாயாக இருக்கும்படிக் கேட்டுக் கொண்டமையால் அப்படியே இருந்து வருகின்றேன். இது நிற்க; தகாத இடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாத நீ நருமதை யென்னுங் கணிகை ஒருத்தியை விரும்பி அவளை வருவித்தாயென்று ஊரார் கூறும் பழிமொழி மிக்க துன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்றது. அதற்குக் காரணம் யாது?" என்று வினவினள்.

உதயணன், "பழமையாளரென்று நினைத்து, பகைவர் பாலுள்ள வரை நம்பி உண்மைக் கருத்தை வெளியிடுதல் தவறே யாயினும் இவளையன்றி இப்போது இங்கே நம்முடைய குறையை நீக்கு வோரில்லை' என்று துணிந்து நருமதையைத் தன்பால் வருவித்ததற் குரிய காரணத்தைத் தெரிவித்தனன். அவள் கேட்டு மகிழ்ந்து அவன்பால் வாசவதத்தைக்குள்ள வேணவாவையும் உறுதியையும் விளங்க விரித்து அவனுக்குக் கூறிய தல்லாமல், "வாசவதத்தையை மணஞ் செய்தற்குரிய நன்முயற்சிகளை மேற்கொள்வாயாக; நின்னுடைய மணம் தனக்கு நேராதாயின் வாசவதத்தையானவள் தனக்கு நேர்ந்த பழிக்கஞ்சி, 'மண்கெழு மடந்தாய் மறைவிடந்தா' என்று வேண்டிப் பூமிக்குள்ளே ஒளித்துத் தன் புகழை எங்கும் விளங்கச் செய்த சீதாதேவிபோல எந்த வகையாலாவது தன்னுயிரை விட்டுவிடுவாளென்று அஞ்சுகின்றேன். நான் அவளிடம் போய்ச் சொல்லி விடுக்குமளவும் இங்கே இருப்பாயாக" என்று அவனிடம் சொல்லிவிட்டு வாசவதத்தையை யடைந்து உதயணன்பால் நிகழ்ந்த வற்றை அவளுக்குக் கூறி அவள் மயக்கத்தைத் தீர்த்தனள். தீர்த்த பின்பு காஞ்சனமாலையை நோக்கி, "தத்தை கற்றற்குரிய நேரம் ஆய்விட்டமையால், தன்னுடைய அரண்மனைக்குச் செல்லலா மென்று நீ உதயணனிடம் சொல்லி வருக" என்று கூறினள். அவள் அங்ஙனமே சென்று தெரிவிக்க உதயணன், "வாசவதத்தை யாழ் வித்தையை முற்றக் கற்றனள். அரச குமாரர்களும் யானையேற்ற முதலியவற்றையும் வில் வித்தை முதலியவற்றையும் நீதி நூல்களையுங் கற்றுக் கரைகண்டனர். விரைவில் அரங்கேற்றுவிக்க அரசர்பிரான் எண்ணியிருக்கின்றனன். ஆதலால் வீணை வாசித்தலை நன்றாகப் பயின்று வைத்துக் கொள்கவென்று வாசவதத்தைக்குச் சொல்வாயாக" என்று காஞ்சனமாலையிடம் சொல்லிவிட்டு, அவன் கோவலர் சூழ்ந்து பாதுகாத்துவரக் குறும்புழை வழியே போய்த் தன்னிடத்தைச் சார்ந்தான்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முதலில் மைந்தர்களை அரங்கேற்றுவிக்க எண்ணிய அரசன் மறுநாட் காலையில் ஐயாயிரம் இராசகுமாரர் முதலியவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துவர அவைக்களத்தை அடைந்து சந்தனப் பீடிகையிலுள்ள சார்வணையின்கண் வீற்றிருந்தான். அப்பொழுது நகரத்திலுள்ள அறிஞர் முதலியோர் வந்து தத்தமக்கு அமைக்கப் பட்டுள்ள ஆசனத்தில் இருந்தார்கள். அரசன் கட்டளைப்படி இராசகுமாரர்கள் வந்து தாம் கற்றுக்கொண்ட பல வகைப் படைக்கலக் கல்விகளையும் பிறவற்றையும் தனித் தனியே நன்கு அரங்கேற்றினர். கண்டு சபையோர் மிக வியந்தார்கள். அப்படியே வியந்த அரசன். "தனக்கும் எமக்குமுள்ள விரோதத்தைப் பாராட்டாமலும் கபட மில்லாமலும் நம் மக்களைக் கற்பித்த உதயணனுக்கு யாம் செய்தற் குரிய கைம்மாறு யாதுளது?

"ஒன்பதின் கோடி யொண்பொருள் கொடுப்பினும்
பண்பெனக் கொண்டிவன் பண்டஞ் செய்யான்
நங்குடித் தலைமை யிங்கிவற் கியற்றி
நாமிவன் குடைக்கீழ்க் காமுறக் கலந்திவன்
வேண்டியது செய்யு மாணபல திலம்" (1:37:64-8)

என்று மிகப் பாராட்டி, " கௌசாம்பி நகர்க்கு விரைவில் இவனை அனுப்பி மணம் புரிந்துகொண்டு கவலையின்றி வாழும்படி செய்வதுதான் நமது கடன்"என்று பிறரோடு பேசிக்கொண்டே இருந்து முகமன்களைக் கூறி அவனை இருக்கைக்கு அனுப்பிவிட்டு அந்தப்புரம் சென்று மைந்தர்கள் கல்வியால் நிரம்பியதையும் அரங்கேற்றியதையும் தேவிக்குக் கூறினன். அவள் கேட்டுத் "தத்தையின் கல்வியையும் நல்ல தினம் ஒன்றில் அவையார் அறியும்படி செய்விக்க வேண்டும்!"என்று தெரிவித்தாள். அதனை உதயணனுக்கு அறிவிக்க அவனும் உடன்பட்டான். அரசன் சொல்லி விடுப்பக் கேட்டு அறியும் வன்மையுள்ள பலவகை இசைப்பயிற்சியாளரும் வந்து அவைக்களத்தில் நாற்புறத்தும் நிரம்பினர். தோழிமாருடன் வாசவதத்தை அவைக்கண் வந்து விதிப்படி யாழ் வாசித்தனள்; பின்பு பாடினள். கேட்டவர் முதலில் வத்தவனைப் புகழ்ந்து பின்பு பிரச்சோதனனை நோக்கி,

"வத்தவ நாடன் வாய்மையிற் றருக்கும்
கொற்ற வீணையுங் கொடுங்குழை கொண்டனள்
இறைகெழு குமரரு மேனை விச்சைத்
துறைநெறி போகிய துணிவின ராயினர்
தேயாத் திருவ நீயுந் தேரின்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

நிலங்கொடை முனியாய் கலங்கொடை கடவாய்
வேள்வியிற் றிரியாய் கேள்வியிற் பிரியாய்
இனையோய் தாணிழற் றங்கிய நாடே
வயிர வெல்படை வானவ ரிறைவன்
ஆயிரம் குஞ்சரத் தண்ணல் காக்கும்
மீமிசை யுலகினுந் தீதிகந் தன்று' (1.37:137-47)

என்று கொண்டாடினார்கள். வாசவதத்தை வந்து தந்தையை வணங்கினள். அவன் மிகவும் பாராட்டி அவளை நற்றாய்பா லனுப்பினான். நற்றாயும் மற்றைத் தாயரும் அவளைத் தழுவிக் கொண்டாடினர்.

பிரச்சோதனன் கற்றறிவாளர் சுற்றிய ஆசனத்தே யிருந்து உதயணனை அழைத்து, தாம் பிழைத்திருத்தற்கு விரும்பிய உலகத்தார்,

"மரமுதல் சாய மருந்துகொண்டா அங்கு
நங்குடி வலித்தல் வேண்டி நம்பி
தன்குடி கெடுத்த தகவி லாளனேன்" (1.37:188-90)

என்று சொல்லி வருந்தி ஆருணியை வென்று உதயணனைக் கௌசாம்பி நகரத்திற்கு அனுப்பி முடி சூட்டத் துணிந்து மந்திரி களுடன் ஆலோசித்தனன். அங்ஙனம் செய்வித்தல் நன்றென்று சொன்னார்கள். பின்பு, ''கோசம்பியும் உஞ்சேனையும் முன்புள்ள பகைமையொழிந்து பொன்னும் நெல்லும் வழங்குவன வாகுக"என்று பலரும் அறியும் படி முரசறைவித்து,

"முன்யானிவனை முருக்கலும் வேண்டினென்
பின்யானிவனைப் பெருக்கலு முற்றனென்
எமரனாயினிறைகொடுத் தகல்க
அமரனாயி னமைவொடு நிற்க" (1:37:199:202)

உதயணனுக்குப் போர்த் துணையாக என்னுடைய குமாரன் பாலகனும் வருவான்'என்ற கடுஞ் சொற்களை அமைத்தெழுதிய ஓலையொன்றை ஒரு தூதன் மூலமாக ஆருணிக்கு அனுப்பிவிட்டு உதயணனுக்கு வரிசைகள் பலவற்றை அளித்து, "சேனைகளும் சேனைத் தலைவர்களும் பாலகனும் நாளை உதயணனுடன் புறப்படுக"என்று கட்டளையிட்டுவிட்டுப் போயினன்.

இதனைக் கேள்வியுற்ற யூகி, 'உதயண குமாரன்' பாலகன் முதலியவர்களோடு கௌசாம்பிக்கு இப்போது செல்வானாயின்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முன்னமே நாம் செய்த சபதம் நிறைவேறாமற்போம். ஆதலால், இதனை இப்பொழுது நடை பெறாமற் செய்வித்து நம்முடைய சபதத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுவது இன்றியமையாதது' என்று தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு, குறி சொல்லுபவளாகிய பாகீரதி என்பவளை வருவித்து, "நீ ஆவேச முற்றவள்போல நகரத்துள்ளே சென்று அரண்மனையிலுள்ளாரும் புறத்துள்ளாரும் அறியும்படி குறிசொல்லி எல்லோருக்கும் மிக்க கவலையை உண்டாக்கி விரைவில் நீர்விழா நடக்கும்படி செய்க" என்றதன்றிச் சொல்ல வேண்டியவற்றையும் அறிவுறுத்தி அவளை அனுப்பினன். உடனே அவள் தெய்வாவேசமுடையவள் போலக் கையை வீசி ஆடிக் கொண்டு சென்று நகரிலுள்ள இரு பாலாரும் கேட்கும்படி, "சென்ற யாண்டில் நீர்விழாவை இந்நகரத்தார் செய்யாமல் நிறுத்தி விட்டமையாற் கோபங் கொண்டு முன்பு நளகிரியை வெறி கொள் வித்து ஊரை அழிக்கும்படிச் செய்த தெய்வம் யான்; இப்பொழுதும் அவ்விழாவை நீங்கள் செய்யீராயின்,

> *"பிணக்குறை படுத்துப் பிளிறுபு சீறிய*
> *இன்றுஞ் சென்றியான் குஞ்சரம் புகுவல்"* *(1:37:249-50)*

என்று சொல்ல, பன்றியால் மிகவும் துன்புற்ற நாய் சோற்றுப் பானையைக் கண்ட பொழுதும் அதனைப் பன்றி யென்று நினைந்து மிக அஞ்சுவதுபோல ஊரார் பொய்யாவேசங் கொண்டவளது கூற்றுக்கும் அஞ்சினவராகி அரசனுக்கு அதனைச் சொல்லி விடுத்தனர். கேட்ட அவன் நீர்விழாவை நடத்தும்படிக் கட்டளை யிட்டான். சேனைத் தலைவன், 'நாளை நீராட்டணி' என்று முரசறை வித்து ஊராரெல்லார்க்கும் அறிவித்தான். அறிவித்தவுடன் இயல் பாகவே நீர் விழாவில் விருப்பமுள்ள நகரத்தார்,

> *"தோணியு மரமுந் துறைநா வாயும்*
> *நீரியன் மாடமு நீந்தியற் புணையும்*
> *சுண்ணமுஞ் சூட்டுஞ் சுவைநறுந் தேறலும்*
> *செண்ணச் சிவிகையுந் தேரும் வையமும்*
> *கண்ணார் பிடிகையுங் கட்டமை யூர்தியும்*
> *பண்ணிரும் பிடியும் பண்ணுவனர் மறலிப்"* *(1:37:266-71)*

புறப்படுவாராயினர். இச்செய்தியை உதயணனுக்குத் தெரிவிக்கும் படி அரசன் நூலறிவாளர் நால்வரையனுப்பினன். எல்லாச் சேரியிலும் சங்கங்களும் கொம்பு முதலியவைகளும் முழங்கின. பலவகைக் கொடிகளும் அசைந்தன.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

"ஆர்வ மகளிரு மாய்கழன் மைந்தரும்
வீர குமரரும் விரும்புவன ரேறிய
மாவுங் களிறும் மருப்பிய லூர்தியும்
காலிரும் பிடியுங் கடுங்காற் பிடிகையும்
தேரு மாக்களுந் தெருவகத் தெடுத்த
எழுதுகள் சூழ்ந்து" (1.38:9-14)

எழும்பிச் சூரியனுடைய கிரணங்களை மறைத்தன. யானைகளில் வரும் நகர நம்பியரும் இராசகுமாரரும், " செல்லுதற்கு வழியில்லை; யானைகள் வருகின்றன, வழி விலகுமின், அரசனாணை இஃது"என்று சொல்லவும்; இளைஞர், "அரசன் ஆணைக்கு யாம் அஞ்சோம்; இப் புது நீராட்டு எமக்கே உரியது"என்று கூறி நெருங் கினார்கள்.

"வைய நிரையும் வயப்பிடி யொழுக்கும்
கைபுனை சிவிகையுங் கசசணி மாடமும்
செற்றுபு செறிந்தவை மொக்கு ளாக
மக்கட் பெருங்கடன் மடைதிறந் ததுபோல்
எத்திசை மருங்கினு மிவர்ந்து" (1:38:42-6)

எல்லோரும் பலவகைச் சிறப்புக்களுடன் நகரத்தின் வாயிலைக் கடந்து * ஆற்றி னிரு கரையையும் ஒரு யோசனை யளவுள்ளதாகிய பொய்கையின் நாற்கரையையும் அடைந்து அங்கங்கேயுள்ள அசோகப் பொழில் முதலிய தோட்டங்களில் மரவடிகள் தோறும் பட மாடங்கள் அமைத்துப் பலவகைப்பட்ட நுகர்பொருள்களுடன் தனித் தனியே தங்கினர். பல பண்டங்கள் விற்கப்படும் கடைகள் அங் கங்கே அமைக்கப் பெற்றன. அரசன் வாராமையால் யாரும் விழாச் செய்யத் தொடங்கவில்லை; அச்செய்தியைத் தூதர்கள் பிரச் சோதனனுக்கு அறிவித்தனர். அவன் உரிமை மகளிரோடு புறப்பட நினைந்து, "மதம்பட்ட களிறுகளை நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலை களின் பாற் சேர்த்திடுக;

வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவ ராயினும்
சேர்ந்தோர்த் தப்பிய செறுநராயினும்
கலங்கவர்ந் தகன்ற கள்வ ராயினும்
நிலம்பெயர்ந் துறைத நெடுந்தகை வேண்டான்
தொகுதந் தீண்டிக் கிளைஞ ராகிப்
புகுதந் தீகவிப் புனலாட் டகத்து" (1:38:94:9)

* ஆறு:சிப்பிரா நதி; உதிதோதய காவியம்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

என்று முரசறைவித்து யாவர்க்கும் தெரிவிக்கச் செய்து தன் மெய்காப்பாளரையன்றி மற்ற வீரர் யாவரும் அந்த விழா நடைபெறும் இருபத்தொரு நாட்களிலும் ஆயுதங்களைக் கைக் கொள்ளா தொழிக வென்றும் கட்டளையிட்டான்.

"தாழ்புனற் றாரையுந் தமரொடு தருக்கும்
நாழிகைத் தூம்பும் நறுமலர்ப் பந்தும்
சண்ண வட்டுஞ் சுழிநீர்க் கோடுமென்
றெண்ணிய பிறவும்" (1.38:105-8)

ஆகிய தேவியர்க்குரிய நீர்விளையாட்டுக் கருவிகள் யானைகளின் மீது சென்றன. பிரச்சோதனன், அரசர்கள் கைகொடுப்பக் * கடிகை யாரங் கழுத்தில் மின்ன அண்ணாந்து சென்று ஆயிரம் பிடிகளி னிடையே அலங்கரிக்கப்பட்டு நின்ற நளகிரியின் மீது ஏறிச் சென்றனன். மந்திரிகள் முதலியோர் தத்தம் ஊர்திகளிலேறி அவனைச் சூழ்ந்து சென்றனர். உரிமை மகளிரும் தத்தமக் கமைந்த ஊர்திகளிற் சென்றார்கள்.

"கடைப்பகச் செப்பே கவரி குஞ்சம்
அடைப்பைச் சுற்றமொ டன்னவை பிறவும்
அணிகலப் பேழையு மாடை வட்டியும்
மணிசெய் வள்ளமு மதுமகிழ் குடமும்
பூப்பெய் செப்பும் புகையகி லறையும்
சீப்பிடு சிக்கமுஞ் செம்பொற் கலசமும்
காப்பியக் கோசமுங் கட்டிலும் பள்ளியும்
சுட்டிக் கலனுஞ் சுண்ணகக் குற்றியும்
வட்டிகைப் பலகையும் வருமுலைக் கச்சும்
முட்டிணை வட்டும் முகக்கண் ணாடியும்
நக்கிரப் பலகையு நறுஞ்சாந் தம்மியும்
கழுத்திடு கழங்குங் கவறுங் கண்ணியும்
பந்தும் பாவையும் பைங்கிளிக் கூடும்
யாழுங் குழலு மரிச்சிறு பறையும்
தாழ முழவமுந் தண்ணுமைக் கருவியும்" (1:38:161-75)

ஆகிய பொருள்கள் அவர்கள் புடையே கூனர் முதலியோர்களாற் கொண்டு செல்லப்பட்டன. தேவியர்கள் வாசவதத்தை வாராதது கண்டு ஏவன் மகளிரிடமாகச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு அவளது வரவைக் கதிர்விரற் கவியலுட் கண்ணிணை பிறழ நோக்கிக் கொண்டு வழியிற் காத்திருந்தனர்.

---

* நாழிகையை அறிந்து கொள்ளுதற்குரிய கருவி (கடியாரம்)

Digitization by Hindu-Heritage Foundation of America, HHFA(USA)

சென்றவர்கள், சேனாதிபதி மகளை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த வாசவதத்தையிடஞ் சொல்ல, அவள் தோழியர்க்கு வேண்டுவன வற்றையளித்து அவர்களுடன் சென்றனள். அவளைக் கண்டநற்றாய், "முற்றத் துறந்த முனிவர்களையும் நிலைகுலையச் செய்யும் இவள் கண்கள்" என்று கூறி இன்புற்று அவளுடைய பாங்கி மாரையும் உயிர்த்தோழியாகிய காஞ்சனமாலையையும் பார்த்து, "இவள் உமதடைக்கலம்" என்று கூறி ஒப்பித்துவிட்டுச் செல்ல, வாசவதத்தை ஒரு வையத்தி லேறினள். அதிற் பூட்டிய காளைகளின் குளம்புகள் வழுக்கக் கண்ட பாகன் அவற்றை அனுப்பிவிட்டு மல்லர் பலர் தாங்கும் ஒரு மாடச் சிவிகையின்மீது அவளை ஏற்றினன். அவள் பொய்கைக் கரையை யடைந்தாள்.

அரசன், பிடிகளுட் சிறந்ததும் இலக்கண மிக்கதும் மங்கலகரமான யாக்கையை யுடையதும் வீரியமுடையதும் நெடுந்தூரம் செல்லும் வன்மையையுடையதும் மத்தக மாலையை யணிந்து மணமகள் போல் விளங்குவதும் நிகரில்லாததுமான பத்திராபதி யென்னும் பெண் யானையைச் சிவேதன் முகமாக உதயணனுக்கு அனுப்பி, அதனை ஊர்ந்து வரும்படி செய்துவிட்டுத் தான் மேற்கூறிய பொய்கைக் கரையிற் சென்று தங்கினான். உதயணனும் அரசனுடைய விருப்பத்தின்படி அந்த யானையை ஊர்ந்து வயந்தகனோடு அங்கே சென்றனன். நால்வகைப் படைகளும் தம்மைச் சூழ அரச குமாரர்கள் வந்து தமக்கு அமைந்த இடங்களில் தங்கினார்கள். சிவப்புக் கொடி களை எங்கும் பிடிக்கச் செய்து பரிவாரங்களுடன் நகர நம்பியர்கள் தமக்குரிய இடங்களில் வந்து அமர்ந்தார்கள்.

நீராடுதற்குரிய நற்காலத்தை மங்கலக் கணிகள் கூறினர். அரசன் இருபது யானைகளையும் எண்பது புரவிகளையும் ஐம்பது தேர்களையும் நூறாயிரத்தொரு கழஞ்சு மாசையையும் தானம் செய்தான்; தக்கணை யளித்தான்; பெரியோர்களை வணங்கினான்; இரணிய கர்ப்பம் நடத்தினான்; ஸ்ரீகோயிலுக்குப் பொற்பூ ஆயிரஞ் சேர்ப்பித்தான்; பின்னும் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தான். நெற்கதிர் சூட்டி வெண்டுகிலிட்ட விசய முரசத்தை முன்னே யனுப்பினான். நீராடப் புறப்படும்படி ஏனையோர்க்குக் கூறியதன்றி விரும்பிய இடங்களிற் சென்று ஆடுமினென்று இராசகுமாரர் களுக்கும் நீர் விழாவின் காட்சிகளை அங்கங்கே சென்று கண்டு நீராடி வருகவென்று உதயணனுக்கும் சொல்லியனுப்பி விட்டுப் பின்னும் பலவகைப்பட்ட தானங்கள் புரிந்து நீராடினன். உடன் வந்தோர்,

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA)

"துறைதுறை தோறு முறைவிடம் பெறாஅர்
தண்புன லாட்டின் றக்கணை யேற்கும்
அந்த ணாள ரடைக விரைந்தெனப்
பயினூ லாளரைப் பயிர்வனர் கூஉய்க்
கவர்வனர் போலக் காதலி னுய்த்து
நன்கல மேற்றி நாளணி யணிந்து
மங்கல வேள்வியுண் மகளீ வோரும்
செம்பொற் புரிசை வெண்சுதை மாடத்
துழைக்கலம் பரப்பி யுருவிய மகளிரொ
டிழைக்கல நிறீஇ யில்லீ வோரும்
ஆலைக் கரும்பு மரியுறு செந்நெலும்
பாளைக் கமுகின் படுவஞ் சுட்டிப்
புயல்சே ணீங்கினும் பூவளங் குன்றா
வயலுந் தோட்டமும் வழங்கு வோரும்
நாகுசூ னீங்கிய சேதாத் தொகுத்துக்
குளம்புங் கோடும் விளங்கு பொன்னுறீ இத்
தளையுந் தாம்பு மளைகடை மத்தும்
கழுவுங் கலனும் வழுவில பிறவும்
பைம்பொனி னியன்றவை பாற்பட வகுத்துக்
குன்றாக் கோடி கொடுத்துவப் போரும்
இன்னவை பிறவு மென்னோர்க் காயினும்
உடையவை தவாஅக் கொடைபுரி படிவமொ
டிலமென் மாக்களை யிரவொழிப் பவர்போற்
கலங்கொடை பூண்ட கைய ராகி
வெண்டுகில் பூட்டிய வேழக் குழவியும்
ஒண்படை யணிந்த வண்பரிப் புரவியும்
உண்டியு முடையுங் கொண்டகஞ் செறித்த
பண்டியு மூர்தியுங் கொண்டன ருழிதந்
தந்தணர் சாலையு மருந்தவர் பள்ளியும்
தந்தற மருங்கிற் றலைவைப் போரும்
நிலம்பெய் வோரும் நிதிபெய் வோரும்
களிறுபெய் வோரும் பரிபெய் வோரும்" (1:39:50-81)

ஆகித் தத்தமக்கு இயன்ற தானங்களைச் செய்தனர். நீராட்டு விழவு இங்ஙனம் மிக்க சிறப்புடன் நடைபெறுவதாயிற்று.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

நகரமாந்தர் அங்கங்கேயுள்ள * பலவகையான காட்சிகளைத் தாம் கண்டு பிறர்க்குங் காட்டி இன்புற்று,

"பணிவி னல்வினைப் பயனுண் டாயின்
மணிமுடி மன்ன னணியுஞ் சேனையுள்
எழுமைப் பிறப்பு மெய்துகம் யாம்" (1.40:386-8)

என்று கூறினர்.

பொய்கையும் பொய்கைக் கரையும் பலவகைச் சிறப்புக்களாலும் பலவகை ஓசைகளாலும் விளங்குதலுற்றன. அரச குமரரும் பேதை மகளிர் முதலிய ஏழு பருவ மகளிரும் நீராடி மகிழ்ந்தனர். அப்பால், காஞ்சன மாலையும் மற்றத் தோழிமாரும் வாசவதத்தையை,

"வெயிலழல் கவியாது வியலக வரைப்பின்
உயிரழல் கவிக்கு முயர்ச்சித் தாகிப்
பூந்தா ரணிந்த வேந்தல் வெண்குடை
வேந்தன் மகளே விரையா தென்மரும்
பண்டை மகளிர் படிமையிற் பிழையாது
தண்டங் தூக்கித் தலைப்புனல் விழவினைக்
கொண்டுவந் தாடுங் கொழுமலர்த் தடங்கட்
பொங்குமலர்க் கோதாய் போற்றென் போரும்
நின்னை யுவக்கு நின் பெருமா னேந்திய
வென்வேல் கடுக்கும் வெம்மை நோக்கத்துப்
பொன்னே போற்றி, பொலிகென் போரும்" (1.42:44-54)

ஆகி மிக்க உபசாரத்துடன் அழைத்துச் சென்று விதிப்படி நீராட்டி அலங்கரிப்பாராயினர். ** அந்தண மகளிரும் அரச மகளிரும் சேனாதி பதி மகளும் திணை மகளிரும் காவிதி மகளிரும் பெருங்குடி மகளிரும்,

"நீர்தலைக் கொண்ட நெடும்பெருந் துறைவயிற்
போர்தலைக் கொண்டு பொங்குபு மறலிக்
கொங்கலர் கோதை கொண்டுபுறத் தோச்சியும்
அஞ்செஞ் சாந்த மாகத் தெறிந்தும்
நறுநீர்ச் சிவிறிப் பொறிநீ ரெக்கியும்
முகிழ்விரற் றாரை முகநேர் விட்டும்
மதிமரு டிருமுகத் தெதிர்நீர் தூவியும்

* இந்தப் பகுதி மிக விரிவாகவும், அழகாகவும் இதன் முதனூலிற் காணப் படுகின்றது; பக்கம் 60-71.

** இந்தப் பகுதி, மற்ற எந்த நூலிலுங் காணப்படாத இன்ப முடையதாய் இதன் முதனூலிற் காணப்படுகிறது; பக்கம் 72-6.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பொதிபூம் பந்தி னெதிர்நீ ரெறிந்தும்
சிவந்த கண்ணினர் வியர்ந்த நுதலினர்
அவிழ்ந்த கூந்தலர் நெகிழ்ந்த வாடையர்
ஒசிந்த மருங்குல ரசைந்த தோளினர்
நல்கூர் பெரும்புனல் கொள்க வென்றுதம்
செல்வ மெல்லாஞ் சேர்த்திறைத் தருளி
இளையா விருப்பிற்றம் விளையாட்டு முனைஇக்
கயம்பா டவியப் புறங்கரை போந்து' (1:42;184-98)

கூந்தலை உலர்த்திப் பூமாலைகளை முடித்து,

"பைங்கூற் பாதிரிப் போதுபிரித் தன்ன
அங்கோ சிகமும் வங்கச் சாதரும்
கொங்கார் கோங்கின் கொய்ம்மல ரன்ன
பைங்கேழ்க் கலிங்கமும் பட்டுந் தூசும்
நீலமு மரத்தமும் வாலிழை வட்டமும்
கோலமொடு புணர்ந்த வேறுவே றியற்கை
நூலினு முலண்டினும் நாரினு மியன்றன
யாவை யாவை யவையவை மற்றவை
மேவன மேவன காமுற வணிந்து' (1:42:204-12)

பின் ஏற்ற ஆபரணங்களையும் அணிந்து கொண்டனர்.

அந்தச் சமயத்தில், உதயணன் தன்னைச் சிறைப் படுத்திய பிரச்சோதனனுடைய செல்வ மிகுதியும் அங்கே நீராடுவோருடைய இன்ப விசேடமும் தன் மனத்தை வருத்த, "பத்திராபதியின் மேலே ஏறிய இந்தப் பகலிலாவது நம் எண்ணத்தை முடிக்க வேண்டும்' என்ற கருத்துள்ளவனாகிப் பிரச்சோதனனை வஞ்சித்து வருத்துவதற்குரிய உபாயம் யாதென்னும் யோசனையோடே அந்தப் பிடியின்மேல் இருந்தனன்.

இருந்தபொழுது, உதயணன் குறித்ததை அறிந்த வயந்தகன், பிரயாணத்துக்குச் சாதனமானவற்றைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு அவனை நோக்கி, "உனக்குத் தெரிவிக்கும்படி யூகி சொல்லி விடுத்தவற்றை விண்ணப்பம் செய்வேன். கேட்டுக் கைக்கொள்ள வேண்டும். உதயணன் இப்போது பிரச்சோதனனுடைய பாதுகாப்பில் உள்ளானாயினும் பாம்பைப்போலச் சமயம் பார்த்துப் பகையை வெல்லுதல் அரசர்க்குக் கடமையாதலாலும், தான் பத்திராபதியின்மேல் ஏறியிருத்தலாலும், வாசவதத்தை தனியே நீராடுதலாலும் கைப்பற்றி அவளை அந்த யானையின் மேலேற்றிச்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

செல்லுவதற்குரிய சமயம் இதுவேயாம்; முன்னமே என்னால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள சில கள்ள மகளிர் விரைவில் அக நகரத்தைத் தீக்கு இரையாக்குதல் கூடும்; அங்கே புகை தோன்றியவுடன் சிறிதும் பாணித்தலின்றி வாசவதத்தையைப் பிடியின்மீது ஏற்றிச் செல்வானாக; ஏற்றியவுடன் தடுக்க வந்த பிரச்சோதனனுடைய வீரர்களை நாற்றிசையிலும் மறைந்து திரிதரும் நம் வீரர், " வாழ்க உதயணன்' என்று கூறிக் கொண்டும் அங்கங்கே மரப் பொந்து முதலியவற்றில் ஒளித்துவைத்திருக்கும் ஆயுதங்களை வெளிப் படையாகத் தாங்கிக் கொண்டும் போர் செய்து தொலைத்து விடுவார்கள். அது பற்றிய கவலை தனக்குச் சிறிதும் வேண்டாம். பகையரசனுடைய நாட்டின் அக எல்லையினளவாகிய * ஐந்நூற்றை யும் கடந்து செல்லுதற்கு இப்பிடிக்கு வன்மை யில்லையாயினும் நானூற்றெல்லையளவு சென்று வீழ்ந்தாலும் வீழ்க; அதனால் நமக்குத் துன்பமில்லை. அப்பாலுள்ள நாட்டின் பகுதி வேடர் முதலியோரை யுடையதாதலால் செல்லுதற்கரியது. ஆனாலும் தான் வாசவதத்தை முதலியவர்களுடன் அங்கே வந்தாற் பாதுகாத்துக் கொண்டு போய் விடும்படி அவ்விடமுள்ள வேடர்களின் தலை வனும் என்னுடைய நண்பனுமாகிய ஒருவனிடம் முன்னமே சொல்லி வைத்திருக்கிறேன். ஆதலால், அவன் பாதுகாப்பான். அவ்விடத்திற் சிறிது துன்பம் நேரினும் அதனைப் பரிகரித்துக் கொண்டு அப்பாலுள்ள எல்லை நூற்றையும் கடந்துவிடு. பகைவரை வெல்லும் ஆற்றலையுடைய நம்மவர் அங்கே உள்ளார். அங்கே தங்குக. யான் எண்ணித் துணிவது எந்தக் காரியமாயினும் தீதின்றி நிறைவேறு மென்பதை இதன் முகமாகத் தெளிக. யூகியென்னும் பெயர் எங்கும் பரவும்படி மான் கூட்டத்திற் புலி புகுந்தாற்போலப் பகைவர்களுடைய வீரரை வாளால் வீழ்த்திவிட்டு விரைவில் தன்னிடம் வந்து சேருவேன். யான் சொல்லியவண்ணம் செய்யா விட்டால் அரசாட்சியைத் தான் இழந்துவிடுதல் நிச்சயம் என்பவையே"என்று சொல்ல உதயணன், "அவனும் யானும் உயிரோடிருப்பின் வானுலகத்தையும் வணங்கச் செய்வோம்; மற்றவை மிக எளியன'"என்று சொல்லிப் புன்முறுவலுடன் அங்கங்கே நிகழும் காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்குச் செல்பவன் போலே பத்திராபதியை நடத்திக்கொண்டு சென்று வாசவதத்தை ஆடும் பெருந்துறையை அடைவானாயினன்.

* இங்கே ஐந்நூறென்பது காதம், யோசனை, கவ்வியூதி, அம்பு வீழெல்லை, குரோசம், விற்கிடை முதலிய நீட்டலளவைகளுள் இன்னதென்று விளங்க வில்லை.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பொழுது நீருடைய மேகமும் காற்றும் கலந்து மிகக் கடுமையாகத் தோன்றின. அதனைக் கண்ட யூகி கனாவிற்கண்ட பொருளைக் கையிற் பெற்ற வறியவன் போல மிக மகிழ்ந்து, அங்கே மறைந்து திரியும் வீரர்கள் தன் கருத்தை அறிந்து கொள்ளும்படி முரசமொன்றைக் கொட்டினன்; அஃது இடியைப்போல் முழங்கிற்று. அதனைக்கேட்ட அவன் வீரர்கள் மிக்க ஊக்கமுடையவர்களாகித் தத்தம் வாட்படைகளைத் தாங்கி, "உதயண குமரனும்-யூகியும் வாழ்க!" என்று முழக்கஞ் செய்பவர்களாய் உறையினின்றும் வாளை உருவி எடுத்துக் கொண்டு ஆண்டுள்ளாரோடு போர் செய்யத் தொடங்கினர்.

உள் நகரத்தில் யூகியினால் வைக்கப்பட்டிருந்த கள்ள மகளிர் தங்கள் இருப்பிடங்களை விட்டுப் புறப்பட்டு வீடுகள்தோறும் நெருப்பு வைப்பாராயினர்.

> "ஐந்தலை யுத்தி யரவுநா ணாக
> மந்தர வில்லி னந்தணன் விட்ட
> தீவா யம்பு திரிதரு நகரின்
> ஒவா தெழுமடங் குட்குவர" (1:43:119-22)

எங்கும் தீக்கொழுந்து, நெடுந்தூரத்திலுள்ளவர்களும் அறிந்து கொள்ளும்படி மிக ஓங்கித் தோன்றியது. ஆற்றங் கரையிலும் பொய்கைக் கரையிலுமுள்ள மகளிர்கள் அதனைக் கண்டு, "சக்கரவர்த்தி இல்லாத சமயம் பார்த்துப் பகைவர்கள் நகரத்திற் புகுந்து துன்பம் விளைக்கின்றார்களோ? நளகிரியென்னும் யானை முன்போலக் குணஞ் சிதைந்து மதவெறியால் வீதிதோறுஞ் சென்று துன்புறுத்துகின்றதோ? யாதுந் தெரியவில்லையே!" என்று சொல்லிக் கொண்டு நிலைகுலைந்து தத்தம் குழந்தைகளையும் பிறரையும் தம்மையும் பாதுகாத்தற்கு அறியாராய்ப் பரவசமுற்று ஓடி ஓடிப் பலவாறு திரிவாராயினர். உச்சைனியில்,

> "நறுநெய் பயந்த நன்னகர் முத்தீ
> மறுமைக் கெண்ணிய மயலறு கிரிசை
> அந்தணர் சேரியு மருந்தவர் பள்ளியும்
> வெண்சுதை மாடமும் வேந்தன் கோயிலும்
> தெய்வத் தானமோ டவ்வழி யொழிய" (1.43:173-7)

ஏனைய இடங்கள் தீக்கிரையாயின. பின்னும்,

Digitization by Hindu-Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

"படலணி வாயின் மடலணி வேயுள்
இடையற வில்லா விருக்கையிற் பொலிந்த
பன்னூ றாயிரம் பாடிக் கொட்டிலும்
முந்நூ றாயிர முட்டிகைச் சேரியும்
ஐந்நூ றாயிரங் கம்மவா லயமும்
சேனை வேந்தன் சிறப்பினொடிருந்த
தானைச் சேரியுந் தலைக்கொண் டோடிக்
கானத் தீயிற் கடுகுபு திசைப்ப' (1.43:197-204)

மற்ற மாடங்களும் எரிந்துபோயின. அதனைக் கண்ட அரச மங்கையர்கள் பலரும் பலவகையாக அலைந்து துன்புற்றனர்.

அப்போது பிரச்சோதனன் வேறொன்றுஞ் செய்ய அறியாதவனாகி, "யானைகளை நாற்புறமும் அரணாக நிறுத்தி, அதன் இடையே நம்முடையஉரிமை மகளிரை இருக்கும்படி செய்க"என்று கட்டளையிட்டான். அங்கே நின்ற யானைகளுட் சில, மேக முழக்கத்தைப் பகைமையுடைய யானை முழக்கமென்று கருதி வரம்பு கடந்து ஓடிச் சென்று கூட்டங்களை மிதிக்கத் தொடங்கின.

"நகரி முழக்கினு மிகையெழு தீயினும்
அளவி லார்ப்பினு மருந்தளை பரிந்து
கடலென வதிர்ந்து காரெனத் தோன்றி
விடலருஞ் சீற்றமொடு வேறுபட நோக்கிக்
களமெனக் கருதிக் கனன்ற வுள்ளமொடு
நளகிரிக் கூற்றம் நகரம் உழக்க
எதிரெழு வோரை யதிர நூறி
வத்தவர் கோமான் வயவர் திரிதர'. (1.44.86-93)

அங்கிருந்த பிரச்சோதனன் தன் ஏவலிளையரை நோக்கி, "தன் மாணாக்கியாகிய வாசவதத்தையை எப்படியேனும் பாதுகாத்தல் தன் கடனென்று யான் கூறியதாக உதயணனுக்கு விரைந்து சென்று சொல்லுமின்' என்று கூறினன். அதனை அவர்கள் உதயணனிடம் தெரிவிக்கவே அவன், "வாசவதத்தையைப் பாதுகாத்தல் என்னுடைய கடமை, அதுபற்றிச் சிறிதும் கவலையடையா தொழிக" என்று அரசனுக்குச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டுப் பத்திராபதியைச் செலுத்திக் கொண்டு வாசவதத்தையிருந்த துறையை அடைந்தான். அடைந்தவனை, அங்கே இருந்த காவலாளர் முதலியோர் கண்டு, விரைந்து சென்று, "நெருப்புப் பற்றி எரிகின்றமையால், இப்பொழுது நகரத்தினுள்ளே செல்லல் எம்மால் இயலுவதன்று;

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பெருங்காற்றாற் பொறிகள் சிதைந்து போனமையின், ஊர்தி வகைகளும் இப்போது உதவா; ஆதலால் உம் மாணாக்கியாகிய வாசவதத்தையை இப்பிடியின் மீது ஏற்றிக்கொண்டு பாதுகாத் தருளல் வேண்டும்"என்று பணிந் துரைத்தனர். மற்றையோரும் அங்ஙனமே வேண்டிக் கூறினர். கேட்ட உதயணன் தன் மனத்திலுள்ள பேருவகையைச் சிறிதும் வெளியிடாது அடக்கிக் கொண்டு, அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டுத் தன்னை அடைவதில் மிக்க ஆர்வத்தோடு நிற்கும் வாசவதத்தையைக் காஞ்சன மாலை ஏற்ற அவன் தன் குடங்கையால் தழுவிப் பிடிமீதேற்றி, 'முடியா ஆள்வினை முடித்தன மின்று' என்று மகிழ்வுற்றான்.

அப்பிடியின்மேல் அவளுடன் காஞ்சனமாலையும் ஏறினள். ஏறினவள் தன் கையிலிருந்த கோடபதியை வயந்தகனிடங் கொடுத்து விட்டுப் பிடியின் வேகத்தால் நடுங்கும் வாசவதத்தையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது வாசவதத்தையைப் பார்ப்பதற்கு வருபவள் போலவே சாங்கியத்தாய் அங்கே வந்தனள். யூகியின் அடையாளங்களை அவள் தெரிந்து கொண்டு அவனை அடைந்து யோசித்து மேல் நிகழ்த்த வேண்டியவற்றைச் செய்வித் தற்கு எண்ணிய உதயணன் முன்னமே தான் எழுதி வைத்திருந்த ஓலையை அவளிடம் பிறரறியாமற் கொடுப்பித்து அவளை மந்தணமாக அவன் பாற் செல்லும்படி குறிப்பித்தனன். அவளும் அக் குறிப்பறிந்து வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமற் சென்றனள்.

உதயணன் பிடியை நோக்கி, "உங்கள் சாதியிடத்துள்ள அன்பால் யான் அடைந்த சிறைத் துன்பத்தை முன்பு நளகிரி தீர்த்தளித்தது; இப்பொழுது இவள் கண்ணால் உண்டாக்கிய துன்பத்தை இவ் விருளில் விரைந்து சென்று தீர்த்தளிப்பது உன்னுடைய கடனாகும்"என்று அதன் செவியிற் கூறி அதனைச் செலுத்தினன். செலுத் துகையில், அம்பையும் வில்லையுந் தாங்கிய கையனாகி அங்கே வராகனென்னும் வீரன் வந்தனன். அவனைக் கண்டு, "வராக! நீ அஞ்சாதே; இங்கே சூழ்ந்து நிற்போர் கள்வர்களாகவும் இருத்தல் கூடும். ஆதலால் உன் கையிலுள்ள வில்லையும் அம்பையும் என்னிடங் கொடுத்துவிட்டு என் கையிலுள்ள வாளை நீ தாங்கிக் கொண்டு இப்பிடியின்மீது ஏறிக் கவலையின்றி உடன் வருவாயாக"என்று கபடமாகச் சொல்ல, வராகன் தன் கையிலுள்ள வில்லையும் அம்பையும் உதயணன் கையிற் கொடுத்துவிட்டுப் பிடியின் மீதேறு வதற்கு அதனருகிற் சென்றனன். அவன் ஏறுவதற்கு இடங் கொடாமற் பத்திராபதியை உதயணன் அதிவேகமாகச்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

செலுத்திக்கொண்டு சென்றான். அங்கே நின்ற காவலர்கள் பெரிதும் மனங்கலங்கி, "வத்தவனுடைய கருத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளாமல் இரந்து வாசவதத்தையை இவன் பிடியின்மேல் ஏற்றிவிட்டோமே! இவன் தன் நாட்டை நோக்கிச் செல்லுகின்றனனே! இனிக் கூற்ற வாணையெங் கொற்றவன் திருமுன் யாது சொல்லிச் செல்வேம்? " என்று எண்ணி அச்சமும் நாணமும் உற்றனர்.

உதயணன் வீரர்களில் ஒரு சாரார் அம்புகளையும் விற்களையும் கையிலேந்தி எதிர்ப்போரைப் பொறாதவர்களாகித் தம் அரசனுடைய வெற்றியைப் பாராட்டிக் கொண்டு, "எம் தலைவனுக்குப் பிழை செய்தோர் விண்ணுலகத்தை அடைவதன்றி மண்ணுலகில் இருத் தற்கு உரியரல்லர்"என்று சொல்லிக்கொண்டே பிடியின் பின் சென்றனர். வேறொரு சாரார், "போர் செய்வதற்கு வருபவர் யாரேனு முளரோ?' என்று இரையை விரும்பிக் கடலில் உலாவித் திரியும் சுறாக்களைப்போன்று அங்கங்கே தேடித் திரிந்து சுழன்று கொண்டு திட்டிவிட மென்னும் பாம்பைப் போலவே நெருப்பை உமிழுங் கண்களை உடையவர்களாகி, எதிர்ப்போர்களை வெட்டி வீழ்த்துப வர்களாய்ப் பிடித்த வாளர் மடித்த வாயராய் நடுங்குவித்துத் திரிவ்ாராயினர்.

பின்னும் யூகியால் அங்கங்கே இருத்தப்பட்ட ஐந்நூற்றைம் பத்தைந்து வீரர்களும் வெளிப்பட்டுக் கேடயத்தையும் வாளையு முடையவர்களாகி, பிடியைத் தடுத்தற்கு அதன் பின் செல்லும் வீரர்களை முன் சென்று வெட்டி வீழ்த்தியும், "கூற்றுறை உலகினுள் உறைகுவிராயின் விரைந்து குறுகுமின்' என்று சொல்லிக் கொண்டும் திரிந்தனர்.

அந்தச் சமயத்தில் யூகி, இயல்பான உருவமுடையவனாகி மயானத்திலிருந்து பெருந்தவஞ் செய்து தான் பெற்றதும், கருங் கல்லைப் பிளந்தாலும் வடுப்படாத வாயையுடையதுமாகிய வாளைக் கையிலேந்தி அதனை நோக்கி, "வாட்படையே! அருச்சுனன் செந்தீக் கடவுளுக்குக் காண்டவ வனத்தை முற்காலத்தில் உணவாக அருத்தி அதன் பசியைத் தீர்த்ததுபோல உன் பசியை இன்று தீர்த்துவிடுவேன்; பாதுகாக்கவேண்டும்"என்று சொல்லி எதிர்த்தவர் களை எளிதிற் கொன்றுகொண்டு அதி வேகமாக உதயணனை அடைந்து பத்திராபதியை வலம் வந்து பலமுறை துதித்து, "பத்திராபதீ! உன் சாதியிலுள்ள பிரியத்தால் எம் தலைவன் அடைந்த வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்கு நீ விரைந்து சென்று இடையேயுள்ள காட்டில்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America-HHFA(USA).

தங்கிவிடாமல் எம்முடைய நாட்டையடைக; உனக்கு இது பெருங் கடனாகும்!" என்று ஓம்படை சொல்லி அதன் காதில் மந்திரம் ஒன்றை உபதேசித்து அரசனை நோக்கி, "விரைந்து செல்க, சய முண்டாகுக" என்றனன்.

உதயணன், சாங்கியத் தாயினுடைய இலக்கணங்களையும் இயல்பையும் உதவியையும் அவள் கைவிடுதற்கரியவள் என்பதை யும் விளங்கப் பொறித்த ஓலை ஒன்றை யூகியினிடம் கொடுப்பித்து விட்டு, தன்னுடைய வீரர்களின் வெற்றியும் யூகியினுடைய ஆலோசனையின் மேம்பாடும் அவற்றாலுண்டாகிய இன்பமும் தன்னுள்ளத்தை நிரப்பத் தனக்காகவே இமையவர் நிருமித்துத் தந்தாற்போன்ற அந்தப் பிடியை வடகிழ்த் திசையின் வழியே செலுத்தத் தொடங்குகையில், மேற்கூறிய வராகனென்பவன் உஞ்சை வீரர்களின் உயிரைப் பாதுகாப்பவனாகிப் பின் தொடர்ந்து அங்கே வந்தான். அவனை நோக்கி உதயணன், "நீ அவந்தியர் பெரு மானுடைய தாணிழலை யடைந்து 'பாதுகாத்திடுக' என்று வாசவதத் தையை என்பால் அன்புடன் ஒப்பித்தமையால் யான் இவளைக் கொண்டு என் நாடு செல்லுதற்குத் துணிந்தேன்; இதனை அவருக்குக் கூறுவதுடன் என் வணக்கத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்று பாலோடு தேன் கலந்தாற்போன்ற சொல்லைச் சொல்ல, வராகன் அதனைக்கேட்டு மயங்கிப் பிடியின் பின்னே மீட்டும் சென்று நின்றனன். உடனழைத்துச் செல்லாமற் செய்தி சொல்லி வராகனை மட்டும் தந்தைபால் விடுத்தமை தெரிந்த வாசவதத்தை மயங்கி வெய்துயிர்த்துத் துன்புற்றுக் காஞ்சன மாலையை நோக்கி, "காஞ்சனமாலாய், என்னைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு கிழே இறங்குக" என்று சொல்லுவாளாய்த் தந்தை முதலியோரின் பிரிவாற்றாதவள் போலவும் அச்சமுற்றவள் போலவும் புலம்புவாளா யினாள். அதனைக் கண்ட காஞ்சனமாலை கைகுவித்துக்கொண்டு தான் எண்ணியதை முடித்து விளங்கும் உதயணனை நோக்கி, "அரசே! தான் ஊசலாடினும் பாங்கியர் குரவையாடினும் மிக அஞ்சுகின்ற எங்கோ மகள் நடுங்கும்படி,

"எறிவளி புரையு மிரும்பிடி கடைஇப்
பின்வழிப் படருமெம் பெரும்படை பேணாய்
என்வலித் தனையோ இறைவ?" (1.46:185-7)

என்று சொல்லி வருந்தினள். உடனே உதயணன், "நீவிர் இருவரும் மயங்காதொழிக. அரசன் இவளை என்னோடு சேர்த்து அனுப்பியதை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அறியாத வீரர்கள் போர் செய்வதற்குத் துணிந்து வருகின்றார்கள். யான் இவர்களை ஒரு பொருளாக எண்ணேன்.

இவர்களை வெல்லுதல் எனக்கு மிக எளிய காரியமாகும்; அஞ்சற்க!"என்றனன். காஞ்சனமாலை வாசவதத்தையைத் தெருட்டி அவள் நடுக்கத்தைத் தீர்த்தனள். அவளும் நடுக்கொழிந்திருந்தாள். அப்பால் உதயணன், தன் நாட்டை நோக்கிப் பிடியைச் செலுத்தினான். அது கண்டோர் யாவரும், "உதயணன், வாசவதத்தையை அரசனிடத்தாவது இராசமாதேவியிடத்தாவது கொண்டு செல்லாமல் தன் நாடு நோக்கிச் செல்லுகின்றனனே! இனி என்ன நேருமோ!" என்று பகற்காலத்திற் சூரியனை இழந்தவர்கள்போல மிகவும் அஞ்சினர். செவிலித் தாயரும் பாங்கிமாரும் மற்றையோரும் அவளுடைய செயல்களை நினைந்து சொல்லிச் சொல்லி அங்கங்கே பலவகையாகப் புலம்புவாராயினர்.

சாங்கியத்தாய், எதிர்த்தோரை வென்றுகொண்டு திரிகின்ற யூகியை ஒற்றியடைந்தனள். அடையவே உதயணன் கொடுத்த ஓலையால் அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்து கொண்டு மேல் ஆகவேண்டியவற்றை உணர்ந்து சாதகனென்னும் குயவனுடைய மனையில் மறைந்திருந்தனர்.

நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை அரசனுக்கு அறிவித்தற் கஞ்சி நகரத்தார் இன்னது செய்வதென்றறியாமல் தங்கள் கையைப் பிசைந்துகொண்டு அங்குமிங்கும் திரிவாராயினர்.

உதயணனால் விடுவிக்கப்பட்ட வராகன் மீண்டு வந்து அரசனுடைய படமாடக் கோயிலில் முதல் வாயிலிலுள்ள தோரண கம்பத்தின் அடியை அடைந்து வாயில் காவலனைக் கண்டு, "அரசர் பெருமானுக்குச் சில செய்திகள் அடியேன் வணங்கித் தெரிவிக்க வேண்டுவதுண்டு. அதற்குச் சமயமறிந்து விரைந்து வருக"என்று சொல்லி நின்றான்.

நிற்கையில் உள்ளே அரசனை நோக்கிச் சோதிடனொருவன், காற்றும் மேகமும் கலந்த இந்நிமித்தமானது ஊருக்கு முதலில் துன்பத்தைத் தந்து பின்பு உமக்கு இன்பத்தைத் தரும்"என்று சொல்ல, அரசன், "அஃதென்ன?"என்று வினவியபொழுது, வாயில் காவலன் வந்து இறைஞ்சினன். அரசன், " வந்த காரியத்தைச் சொல்"என்று கட்டளையிட அவன் மீட்டும் வணங்கி, வாசவதத்தைக்கு அடித்தொண்டு செய்பவர்களுள் ஒருவனும் வல்வில் இளைஞனுமாகிய வராகனென்பவன், தான் வந்து இங்கே சிலவற்றைத்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தெரிவித்துக் கொள்வதற்குச் சமயம் பெறவேண்டிப் புறத்தே நிற்கின்றான்; பல்லாண்டு வாழ்க!"என்று இறைஞ்சினன். அரசன், "அவனை விரைவில் வர விடுக"என்று சொல்ல அவன் வராகனுக்குத் தெரிவித்தனன். உடனே வராகன் உள்ளே வந்து, உலாவு மண்டபத்தில் உலாவாமல் முளைக்கோற் பெருந்திரை சூழ்ந்த வட்டத்தினிடையே சிங்காதனத்திற் சிவந்த மேலாடையில் தான் முதலைக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு தாமரைப் பூவைக் கையிலேந்திக் கதிரவன் போலவே வீற்றிருந்த அரசர் பிரானை ஏழுகோல் எல்லைக்கு அப்பால் நின்று மிக்க நடுக்கத்துடன் வணங்க, அரசன் அவனது அச்சத் தோற்றத்தைக் கண்டு அவன் கருதி வந்த காரியம் மிகவும் கடுமையாக இருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணி அவனை இருகோல் எல்லையுள் வரும்படி கட்டளையிட்டு, "வாசவதத்தை பால் நிகழ்ந்த புதிய நிகழ்ச்சி ஏதேனும் உண்டோ?"என்று வினவினான். வினாவவே அவன் யாதொன்றையும் சொல்ல இயலாதவனாகி மீட்டும் இறைஞ்சினன். தான் மீட்டும் மீட்டுங் கேட்கவும் அவன் விடைகூறாமற் பின்னும் பின்னும் மயங்குதலைக் கண்டு, "நிகழ்ந்ததை அஞ்சாமற் சொல்"என்று அவன் உயிர்க்கு அபயங் கொடுத்தனன். அப்போது வராகன் தீயிற்பட்ட மெழுகு போல் உருகிய முகத்தனாகி, "அரசர் பிரானுடைய ஆணையாலோ வேறொன்றாலோ விளங்கவில்லை; காற்றாலும் மழையாலும் தீயாலும் புறநகரும் அகநகரும் அணுகுதற்கரியன வாயின. அங்கங்கே பலர் போர் செய்தற்குப் புறப்பட்டனர். அந்நிகழ்ச்சி களைக் கண்டு மிகவும் அஞ்சி வாசவதத்தையை இங்கே அழைத்து வருவதற்கு ஏற்ற அரண் காணப்படாமையின், நின் ஆற்றலாணை; யாங்கள் செயலற்றோமாகி இனிச் செய்யவேண்டுவது யாதென்று கருதி முன்னம் நளகிரியை அடக்கிய உதயண குமரனைக் குறையிரந்து அவனுடன் பத்திராபதியைக் காற்றைப் போலவே செலுத்திக் கொண்டு, எம்மைப் பாராமலும் இந்நகரத்தை அடை யாமலும் தன் நகரம் செல்லத் தொடங்கினன். மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிருண்ணும் கூற்றைப் போன்றவராகிய நம்முடைய வீரர் ஆயிரத்தைந்நூற்றுவர் அஞ்சாமற் சென்று தடுத்தனர். தடுக்கவும் அவனுடைய வீரர் வந்து போர் செய்து நம்மவர்களைக் கொன்று வீழ்த்தி வெற்றி பெற்றுத் திரியலாயினர். அப்பொழுதும் நான் அஞ்சி நில்லாமல் பத்திராபதியின் பின்னே விரைந்து சென்றபொழுது உதயணன் என்னை நோக்கி, "நம்மரசர்பிரான் வாசவதத்தையை என்னிடம் ஒப்பித்து அனுப்பினமையால் நான் இவளுடன்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

என்னிடஞ் செல்கின்றேன். என் வணக்கத்தை அவருக்குச் சொல்ல வேண்டும்' என்று திசை நோக்கி இறைஞ்சிக் கூறிப் பிடியை நடத்திக் கொண்டு செல்வானாயினன். தெரிவித்தற்கு வந்தேன். இச்செயல் மாயம் போலும் காவல! அருள் புரிக" என்று கூறினன்.

கேட்டவுடன் பிரச்சோதனனுக்குக் கண்கள் தீயைப் போல மிகச் சிவந்தன. சூழ்ந்து நின்ற உறுதிச் சுற்றத்தார்களைச் சுடுபவன்போலப் பார்த்து அருகேயுள்ள தூணைப் புடைத்துப் பகைச் சிங்கத்தின் கொடுங்குரலைக் கேட்ட சிங்கவேற்றைப் போலே பெருமுழக்கம் செய்து, "கொடியணி தேரும் குதிரையும் யானையும் வடிவேலிளை யரும் வல்விரைந்ததோடி, இப்புண்ணிய விழவிற் சமயம் பார்த்து ஒற்றி நம்முடைய சோர்வையறிந்து வாசவதத்தையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு நம்மை இகழ்ந்து சென்ற பகைவனைப் பிடித்துக்கொண்டு விரைவில் வருக!" என்று வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனன்; அவர்களும் அப்படியே சென்றனர். அப்போது அங்கே பல மந்திரி யாருடனிருந்த சாலங்காயன், "உதயணன் வாசவதத்தையைப் பிடித்துச் சென்றது குற்றமாகாது; ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்து,

"குலத்தினுங் குணத்தினும் நலத்தகு நண்பினும்
நிலத்தினி னின்னொடு நிகர்க்குந னாதலின்
மேல்வகை விதியின் விழுமியோர் வகுத்த
பால்வகை மற்றிது பழிக்குந ரில்லை. *(1.47:137-40)*

ஆதலால், இப்போது சினந் தணிதல் நலமாகும்" என்று சொல்லக் கோபம் தணிந்த பிரச்சோதனன், "இச் செய்தியை மற்றையோர் தெரிவித்தற்கு முன்னதாக நாமே பட்டத்தேவிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்றெண்ணி முரசறைகின்ற வள்ளுவ முதுமகனை வருவித்து, "இப்புனலாடு விழவின்கண், மாலையில் மழைத் துளியில் நகரத்துக்குச் செல்லுதல் நன்றன்று. ஆதலால் இப்பொழுது செல்லவேண்டாம்; காலையிற் செல்லுக; இஃது அரசன் கட்டளை யென்று நீர்த்துறை நகரத்தார் அறியும்படி முரசறைவித்துத் தெரிவித் திடுக" என்று கட்டளையிட்டான். அவனும் அவ்வண்ணஞ் செய்தனன். அப்பால் அரசன் முதற்பெருந்தேவியை அடைந்து அங்கே பள்ளி கொள்ளானாகி அவளை நோக்கி "வாசவதத்தையை உதயணனுக்கு மணஞ்செய்வித்து அவனுடைய நாட்டிற்கு அனுப்ப என் மனம் விரும்பியது; உனக்கு இது உடன்பாடாகுமோ?" என்று கேட்டான். அவள், "நளகிரியை அடக்கி நமக்கு முன் கொணர்ந்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

நிறுத்திய அன்றே அவனுடைய இளமைக் கோலமும் பிறவும் அவன் வாசவதத்தைக்கு உரியவனென்று நினைக்கும்படி செய்தன; எனக்கு அச்செயலில்யாதொரு வெறுப்புமில்லை; விருப்பமே" என்று உவந்து கூறினள். அதனைக் கேட்டு உட்கொண்ட அரசன், நெருப்பில் காய்ந்த நாராசத்தைக் காதிற் செறித்ததுபோல வாசவதத்தையின் பிரிவுச் செய்தியைப் பின்பு கூறினன்; கூறியவுடன் அவள்,

"இசைகொள் சீறியா ழின்னிசை கேட்ட
அசுண நன்மா வந்நிலைக் கண்ணே
பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறந்ததுபோல்; (1.47:241-3)

மூர்ச்சித்துப் பின்பு புலம்புவாளாயினள் அரசன் தக்க காரணங்களைக் கூறித் தேற்றினன். அவள் சிறிது தெளிந்திருந்தாள். மற்றை அந்தப் புர மகளிர் தத்தையின் பிரிவாற்றாமையாற் பலவாறு புலம்புவாராயினர். பொய்கைக் கரைக்கண் விழாவிற்காக அமைக்கப்பட்ட அப்புதிய நகரத்துள்ள மகளிர் பலரும் வாசவதத்தையைப் பிரிந்தமையால் திங்களையிழந்த விண்மீன்களைப் போலப் பொலிவில்லாதவர் களாய் விலாவித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

முன்னம் உதயணனைப் பிடித்து வரும்படி , பிரச்சோதனனால் அனுப்பப்பட்ட போர் வீரர் பலர் நால்வகைப் படைகளுடன் சென்று கடல் புடை பெயர்ந்தாற் போலவே முன்பும் பின்பும் பக்கங்களிலும் வந்து தடுக்கையில் அங்கங்கே யூகியால் வைக்கப்பட்டுப் பதுங்கி யிருந்த வீரர்கள் அவர்களை வென்று மீளச் செய்தார்கள். பத்தராபதி உஞ்சேனைக்கு அப்பால் இரண்டு காத தூரம் செல்லுதற்குமுன் சூரியன் அஸ்தமித்தான். மதி தோன்றியது. பிடி விரைந்து சென்றது; அதன் அடியோசைக்கும் வேகத்திற்கும் வாசவதத்தை அஞ்சினள். அவளை நோக்கிக் காஞ்சனை, "உன் தந்தை விதிப்படி மணஞ் செய்து கொடுக்கவில்லை என்கிற குறையையன்றி வேறு குறை யாதும் இலது; நீ விரும்பிய அணிமுடியண்ணல் வலிய வந்து உன்னை அடுத்தான். ஆதலால், நீ கவலை அடையாதே. பிடியின் வேகத்தால் சந்திர மண்டிலமும் நட்சத்திரங்களும் விண்ணில் ஒரு நிலையாக இராமல் சுழலுவனபோலத் தோன்றா நின்றன. மலைகளும் மரங்களும் பிறவும் முகத்தைத் தாக்குவதற்கு விரைந்து வருவன போலவே மண்ணிற் காணப்படுகின்றன. நீ ஒன்றையும் பாராமல் இருப்பாயாக" என்று அவளது நுதல் வேர்வையைத் துடைத்துக் கூட்டமாகச் செல்லுங்கருடப் பறவைகளுடைய சிறகுகளின் ஒலியைப் போலவே திம்மென ஒலிக்கும் பிடியின் அடியோசை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கேளாதபடி அவள் காதிற் பஞ்சியைத் தெறித்து அவளைத் தழுவிக் கொண்டிருந்தாள். இருந்த காலத்திற் பிடியானது,

"பாளைக் கமுகும் பணையும் பழுக்கிய
வாழைக் கானமும் வார்குலைத்தெங்கும்
பலவும் பயினு மிலைவளர் மாவும்
புன்னையுஞ் செருந்தியும் பொன்னிணர் ஞாழலும்
இன்னவை பிறவு மிடையற வின்றி
இயற்றப் பட்டவை யெரிகதிர் விலக்கிப்
பகலிருள் பயக்கும் படிமத் தாகி
அகல மமைந்த வயிர்மண லடுக்கத்துக்
காறோய் கணைக்கதிர்ச் சாறோய் சாலி
வரம்பணி கொண்ட நிரம்பணி நெடுவிடை
உழவ ரொலியுங் களமர் கம்பலும்
வளவய லிடையிடைக் களைகளை கடைசியர்
பதலை யரியல் பாசிலைப் பருகிய
மதலைக் கிளியின் மழலைப் பாடலும்
தண்ணுமை யொலியுந் தடாரிக் கம்பலும்
மண்ணமை முழவின் வயவ ரார்ப்பும்
மடைவாய் திருத்து மள்ளர் சும்மையும்
இடையற வின்றி யிரையாறு தழீஇ
அயற்புலச் சீறூ ரயற்புலத் தணுகி
மருதந் தழீஇய" (1.48:151-70)

அம்மருதத்திணையைக் கடந்து விரைந்து சென்றது. செல்லுகையில், வயந்தகன், "இங்கே தோன்றும் அருட்ட நகரத்தார் இதன் ஓசையைக் கேளாதபடி இந்த நகரத்தின் வலப்பக்கமாக உள்ள பெருவழியில் இதனைச் செலுத்துதல் நன்று"என்று தெரிவித்தனன். உதயணன் அவ்வாறே செலுத்த அப்பிடி,

"இறங்குகுர லிறடி யிறுங்குகடை நீடிக்
கவைக்கதிர் வரகுங் கார்பயி லெள்ளும்
புகர்ப்பூ வவரையும் பொங்குகுலைப் பயறும்
உழுந்துங் கொள்ளுங் கொழுந்துபடு சணாயும்
தோரையுந் துவரையு மாயவும் பிறவும்
அடக்க லாகா விடற்கரு விளையுட்
கொல்லை பயின்று வல்லை யோங்கிய
வரையி னருகா மரையா மடப்பிணை
செருத்தற் றீம்பால் செதும்புபடப் பிலிற்றி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வெண்பூ முசுண்டைப் பைங்குழை மேயச்
சிறுபிணை தழீஇய திரிமருப் பிரலை
செறியிலைக் காயா சிறுபுறத் துறைப்பத்
தடவுநிலைக் கொன்றையொடு பிடவுதலைப் பிணங்கிய'

(1.49:104-16)

முல்லைத் திணையையும்

"ஈரமில் குறவ ரிதண்மிசைப் பொத்திய
ஆரத் துணியொடு காரகில் கழுமிய
கொள்ளிக் கூரெரி வெள்ளி விளக்கிற்
கவரிமா னேறு கண்படை கொள்ளும்
தகரங் கவினிய தண்வரைச் சாரல்
நறையு நாகமு முறையிரு வேரியும்
வருக்கையு மாவும் வழையும் வாழையும்
அருப்பிடை நிவந்த வாசினி மரமும்
பெருஞ்செண் பகமும் பிண்டியும் பிரம்பும்
கருங்கோற் குறிஞ்சியுங் கடிநாள் வேங்கையும்
சுள்ளியுஞ் சூரலும் வள்ளியு மரலும்
வால்வெள் வசம்பும் வள்ளிதழ்க் காந்தளும்
பால்வெண் கோட்டமும் பனிச்சையுந் திலகமும்
வேயும் வெதிரமும் வெட்சியுங் குளவியும்
ஆய்பூந் தில்லையு மணிமா ரோடமும்
ஆரமுஞ் சந்து மகிலும் தமாலமும்
ஏரில வங்கமு மேலமு மிருப்பையும்". (1.50:17-33)

செறிந்த குறிஞ்சித் திணையையும்

"விஞ்சையம் பெருமலை நெஞ்சகம் பிளந்து
கல்லுட் பிறந்த கழுவாக் கதிர்மணி
மண்ணுட் பிறந்த மாசறு பசும்பொன்
வேயுட் பிறந்த வாய்கதிர் முத்தம்
வெதிரிற் பிறந்த பொதியவி ழருநெல்
மருப்பினுட் பிறந்த மண்ணா முத்தம்
வரையிற் பிறந்த வயிரமொடு வரன்றி
....
முடந்தாட் பலவின் குடம்புரை யமிழ்தமும்
நெடுந்தாண் மாவி னெய்படு கனியும்
கருந்தாள் வாழைப் பெருங்குலைப் பழனும்
பெருந்தேன் றொடையலும் விரைந்துகொண் டளைஇ

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

நறவஞ் சாரற் குறவர் பரீஇய
ஐவன நெல்லுங் கைவளர் கரும்பும்
கருந்தினைக் குரலும் பெருந்தினைப் பிறங்கலும்
பாவை யிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்
நாகத் தல்லியு மேலத் திணரும்
கட்சா லேகமு முட்கா ழகிலும்
குங்குமத் தாதும் பைங்கறிப் பழனும்
கிழங்கு மஞ்சளுங் கொழுங்காற் றகரமும்
கடுப்படு கனியுங் காழ்த்திப் பிலியும்
சிற்றிலை நெல்லிச் சிறுகாய்த் துணரும்
அரக்கின் கோலோ டன்னவை பிறவும்
ஒருப்படுத் தொழியாது விருப்பி னேந்தி
மலைவயிற் பிறந்த மாண்புறு பெருங்கலம்
நிலைவயின் வாழ்நர்க்குத் தலைவயி னுய்க்கும்
பகர்விலை மாந்தரின் நுகர்பொரு ளடக்கிப்
பன்மலைப் பிறந்த தண்ணிற வருவிய
அமலை யருங்கல மடக்குபு தழீஇத்
தன்னிற் கூட்டிய தானைச் செல்வமொ
டிருகரை மருங்கினும் பெருகுபு தழீஇ
அணிக்குருக் கத்தியு மதிரலு மனுக்கி
மணிச்சையு மயிலையு மௌவலு மயக்கி
ஞாழலும் புன்னையும் வீழ நூக்கிக்
குருந்துங் கொன்றையும் வருந்த வணக்கித்
தடவும் பிடவுந் தாழச் சாய்த்து
முளவு முருக்கு முருங்க வொற்றி
மாவும் மருதும் வேரறப் புய்த்துச்
சேவுங் குரவுஞ் சினை பிளந் தளைந்து
நறையு நாகமு முறைநடு முருக்கி
வழையும் வாழையுங் கழையுங் கால்கீண்
டாலு மரசுங் காலொடு துளக்கிப்
புன்கு நாவலும் புரள வெற்றிக்
கொங்கார் கோடலொடு கொய்யல் குழைஇ
அனிச்சமு மசோகமு மடர வலைத்துப்
பனிச்சையும் பயினும் பறியப் பாய்ந்து
வள்ளியு மரலுந் தன்வழி வணக்கிப்
புள்ளி மானும் புல்வாய்த் தொகுதியும்
ஆமா வினமுந் தாமா றோடி" (1.51:8-56)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வரும் நருமதையாற்றையுங்கடந்து செல்லும்பொழுது, வயந்தகன் விண்மீன்களைப் பார்த்துக் காலவெல்லையை அளந்து கூறினன். உதயணன் விரைவாகப் பிடியை நடத்தியபொழுது, அரத்தின் நுதிபோன்ற பருக்கைக் கற்களாலாகிய முரம்புகளை யுடைய பாலை நிலம் காணப்பட்டது. "எயினர் அதிலுள்ள துர்க்கா தேவியின் கற்சிறைக் கோட்டத்தின் ஒருசார் ஒடுங்கி மறைந்திருந்து கொண்டு அவ்வழியே செல்லும் வணிகர் திரளையும் மற்றவர்களையும் வருத்திப் பொருள்களைப் பறித்துக் கொள்ளும் நடுகல் உழலையும், இறந்தவர்களின் உடம்புகளை அவர்கள் தழைகளால் மூடி அவற்றின் மேற் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் கற்குவியல்களை யுடைய இடங்களும், சிறு தூறுகள் பிணங்கியிருக்கும் இடங்களும், கொல்லப்பட்ட ஆட்களைச் சும்மாப் போட்டுவிடும் குழிகளும் இவை போன்ற பிறவும் மிக்கதாய்த் தட்பக் காலத்தும் வெப்பம் நீங்காததாய்,

"ஓமையு முழிஞ்சிலு முலவையு முகாயும்
கடுவுந் தான்றியுங் கொடுமுட் டொடரியும்
அரவு மரசுமாரு மாத்தியும்
இரவு மிண்டுங் குரவுங் கோங்கும்
கள்ளியும் கடம்பு முள்ளியு முருக்கும்
தணக்கும் பலாசுங் கணைக்கான் ஞெமையும்
ஈங்கையு மிலவுந் தேங்காய் நெல்லியும்
வாகையும் பிறவும்' (1,52:37-44)

ஆகிய மரங்களை உடையதாய்த் தோன்றும் இப்பாலைத் திணைப் பெருவழியிற் பகலிற் செல்லுதல் இயலுவதன்று; இரவிலேயே செல்லவேண்டும்"என்று வயந்தகன் சொல்ல, உதயணன் பிடியை விரைவாக நடத்தினன். நடத்தியபொழுது அவனுடைய யாழ் கட்டவிழ்ந்து வீழ்ந்து * மூங்கிற் காட்டில் ஒரு மூங்கிலிற் சிக்கிக் கொண்டது.

அதனை யறிந்த வயந்தகன், "நின் யாழ் கீழே விழுந்தது, பிடியை நிறுத்துக" என்ன, உதயணன், " பிடி எண்ணூறு விற்கிடைத் தூரம் வந்துவிட்டது; இனி நம்மாற் செய்யற்பாலது யாதொன்றும் இல்லை; தந்த தெய்வம் தானே தரும்"என்று சொல்லிப் பறந்து செல்வது போலத் தோன்றும் படி பிடியை விரைவாக நடத்தினன். நடத்தவே காலவேகமென்னும் நோய் களற்ற அப்பிடி மெல்லச் சென்று பிரச்சோதனனுடைய நாட்டின் எல்லையாகிய ஐந்நூற்றினுள் மெலிவுறுவதாயிற்று. அதனை அறிந்த உதயணன் வயந்தகனிடம்,

* இக்காட்டின் பெயர் பஞ்சவனமென்பது; உதிதோதய. உதயண.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

"இப்பிடி நோயால் மெலிவுற்றது; இனி வீழ்ந்துவிடும்; காஞ்சனை யுடன் நீ பின்பக்கத்து வழியே இறங்குவாயாக"என்று கூறித் தான் வாசவதத்தையைத் தழுவிக் கொண்டான்.

"உமையொடு புணர்ந்த இமையா நாட்டத்துக்
கண்ணணங் கவிரொளிக் கடவுள் போல" (1.53:15-6)

அதன் தலைப்பக்கத்து வழியே மெல்ல இறங்குகையில் அப்பிடி சாயாமற் காலைப் பரப்பிக் கொண்டு, "நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க"என்று உதயணனை வணங்குவது போலத் தன் தலை அவன் காலிற் படும்படி வீழ்ந்தது. உதயணன் அது வீழ்ந்த இயல்பையும், அது நோக்கிய திசையையும் நிமித்த நூல் வழியே ஆராய்ந்து பார்த்து, முதலில் தனக்குத் துன்பம் உண்டாகுமென்றும் அப்பால் அத்துன்பம் நீங்கப் பெற்றுத் தன் இடத்தைத் தான் அடைதல் கூடும் என்றும் தெரிந்துகொண்டான். பின்பு அதனுடைய மணிகள், புரோசைக் கயிறு, தவிசு, கடித்தகம், என்பவற்றைக் களைந்து வேறி டத்தே வைத்தான். வைத்தவன், "இதன் உயிர் விரைவில் நீங்கும்" என்று வயந்தகனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தான் அதன் மத்தகத்தைச் சார்ந்து உடம்பு குளிரும்படி அதனைத் தைவந்து, இறுதிக் காலத்திற் சொல்லுதற்குரிய உறுதியாகிய ஓம்படை மொழிகளைக் கூறி, நற்கதியை அடைவிக்க எண்ணிப் **பஞ்ச மந்திரத்தை அதன் செவியில் உபதேசித்து, "இப்பிறப்பில் என்னுடைய துயரத்தைத் தீர்த்த பிடியே! வருபிறப்பில் என்னோடு உடன்வாழ்வாயாக"என்று கண்ணீர்த்துளியுடன் சொல்லித் தாங்க முடியாத மனக்கவலை உடையவனாகி வயந்தகனை நோக்கி, "இவ்விருவரையும் துயிலச் செய்து பாதுகாத்திடுக"என்று சொல்லி, வில்லையும் அம்பையும் அவன் கையிற் கொடுத்துவிட்டுக் கேடயத்தையும் வாளையும் தான் கைக்கொண்டு யானைக்கு நீர்க்கடன் கழித்தற் பொருட்டு அங்கே நீர்நிலை உளதோ என்று தேடித் திரிபவன், ஓர் அம்புவீழ் தூரத்தில் ஒரு புட்கரிணியைக் கண்டனன்.

அப்பொழுது வெள்ளி முளைத்துத் தோன்றியது. தோன்றவே உதயணன் வாள் முதலியவற்றை அதன் கரையில் வைத்துவிட்டு அதில் ஆடித் தன்னுடைய நியமங்களை நிறைவேற்றிப் பிடி நல்ல கதியை அடையக் கடவதென்று அதற்கு நீர்க்கடனாற்றி வயந்தகனை அடைந்து, "இனிப் பகற்காலத்தில் யாம் மறைந்திருக்க வேண்டிய இடத்தை அறியவேண்டுவது இன்றியமையாதது"என்று சொல்லி

** பஞ்ச நமஸ்காரமென வழங்கும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஆலோசிக்கையில் வயந்தகன், ''இவ்விடம் நாட்டுச் சந்தி, அன்றியும் காட்டகத்துறையுங் கடுவினை வாழ்க்கை வேட்டுவர் பயிலும் இடம். ஆதலால் இந்த இடம் இருத்தற்குத் தகுதியுள்ளதன்று.இனி இரண்டு காதவழித் தூரம் சென்றால் நம்மவர் இருக்கும் நகரத்திற்குச் செல்லும் வழியை நாம் அறிந்து செல்லலாம்"என்று சொன்னான். கேட்ட உதயணன் தன் கையிலிருந்த வாளையும் கேடயத்தையும் அவன் கையிற் கொடுத்துவிட்டு அவன் கையிலிருந்த வில்லையும் அம்பையும் தான் வாங்கிக்கொண்டு காஞ்சனமாலையை நோக்கி, "இனி வாசவதத்தையை எழுப்பிக் கொண்டு நடந்து சென்று துன்பமில்லாத இடத்தை யாம் அடையவேண்டும்"என்றனன். காஞ்சனமாலை அவளை எழுப்பி நடந்துவரும்படி வேண்டினள். வேண்டவே, பூமலர்க் கோதையும் பொறை என்பவளாகிய வாசவதத்தை உதயணன்பாலுள்ள காதன் மிகுதியால், தன் மென்மையை அறியாமல் மிகுந்த ஊக்கத்தோடு நடப்பாளாயினள். அப்பொழுது அவளுடைய முன்னிடத்தை உதயணனும் பின்னிடத்தை வயந்தகனும் பக்கத்தைக் காஞ்சனையும் காத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

"கொடிப்படை கோமக னாகக் கூழை
வடுத்தீர் வயந்தகன் வாள்வலம் பிடித்துக்
கடித்தகப் பூம்படை கைவயி னடக்கிக்
காவல் கொண்ட கருத்தின னாகப்
புரிசைச் சுற்றங் காஞ்சனை யாக" (1.53:138-12)

வாசவதத்தை விரைவாக நடந்து சென்றனள். செல்லுகையில், அனித்த மிதிப்பினும் பனித்தலானாத அவளுடைய கால்கள் கொப்புளங் கொண்டு வருந்தின. அதனை அறிந்த உதயணன், "இவள் வருந்தினள். இனிச் செல்லுதல் முறையன்று; மறைந்து தங்கும் இடத்தை விரைந்து அறிவாயாக"என்று சொல்ல, வயந்தகன் சென்று பார்த்து அவ்விடத்தே ஒரு பொய்கையையும் அதன் கரையில், கிளைகள் பக்கத்திற் சூழ்ந்திருத்தலால் உள்ளிடம் புறத்தோர்க்கு அறிவரியதாகவும் புள்ளினமும் புகுதற்கு அரிய தாகவும் உள்ள முள்ளிலவமரப் பொதும்பரையுங்கண்டு தெரிவிக்க, இருவரும் அவ்விடம் இருத்தற்குரியதென்று எண்ணி அந்த இடத்தைத் தூர்த்து இலைகளாற்படுக்கை அமைத்து வாசவதத்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

தையைத் துயிற்றிக் காஞ்சனையை அங்கே இருக்கச் செய்து விட்டுத் தாம் புறத்தே நின்று பாதுகாப்பாராயினர்.

அப்பொழுது சூரியன் அத்தமித்தான்; சந்திரன் உதித்தனன். விலங்குகளும் பறவைகளும் எங்கும் ஒன்றோடொன்று பகைத்து முழங்கத் தொடங்கின. வயந்தகன், "அரசே! உருமண்ணுவா உறையும் சயந்திநகரத்தை இனி யாம் அடையலாம் என்றாலோ இருட்காலமாதலால் வழியிற் பலவகையான துன்பங்கள் நமக்கு உண்டாகும். மிக மெல்லியளாகிய வாசவதத்தையும் வருந்துவாள்; ஆதலால் யூகிக்கு மிக்க அநுகூலங்களைச் செய்துகொண்டு பரந்த படையோடு இடவகன் தங்கியிருக்கும் புட்பக நகரத்தை இவ்விருளிலேயே அடைந்து மிக்க சேனைகளுடன் காலையில் வருவேன். அது வரையில் பாதுகாத்துக்கொண்டு இவ்விடத்தே இருந்திடுக"என்று கூறினன். கேட்ட உதயணன் இடவகனும் தானுமே அறிந்த ஓரடையாளச் செய்தியை அவனுக்குச் சொல்லி, "உன்னை நம்பும்படி இச்செய்தியை முதலிற் சொல்லிவிட்டு அப்பால் வாசவதத்தையை உச்சைனியிலிருந்து யான் பிடிமேலேற்றிப் போந்தது முதல் இவ்விடத்தே வந்து தங்கியிருத்தல் இறுதியாகவுள்ள செய்திகளைக் கூறிச் சேனைகளைத் தொகுத்துக் கொண்டு காலையில் வருவாயாக"என்று சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டு, வாசவதத்தையின் காட்சியையே அத்துன்பக் கடலைக் கடத்தற்குப் புணையாக எண்ணிக்கணையொடு திரிதரு காமன்போலத் தான் உலாவிக் கொண்டு அவளைக் காஞ்சன மாலையோடு துயில்வித்துத் தான் வாளை வலத்தே ஏந்திப் பாதுகாப்பவனாகி முன் புறத்தே நின்றான். நிற்கையில் இரவு புலர்ந்தது.

அப்பால் உதயணன் கண்களைக் கழுவிக் காலைக் கடனை முடித்துவிட்டுத் தன்னுடைய தனிமையை நினைந்து வருந்து பவனாகிச் சேனையுடன் வயந்தகன் வருதலைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றனன். அப்பொழுது, குடுமி நெற்றியையும் கூருள்ளியன்ன வல்வாயையுமுடைய வயவனென்னும் பறவையொன்று இலவ மரத்தின் உச்சியிற் பல முறை ஒலித்தது. அதனைக் கேட்ட உதயணன், "இனி விரைவிற் பகைப்படை வருமென்பதை இது தெரிவிக்கின்றதே"என்று அச்சங் கொண்டவனாகி அம்பைத் திருத்தி, வில்லை இடக்கையிற்றாங்கிக் கொண்டு நிற்பானாயினன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பொழுது பத்திராபதி வீழ்ந்த மலைச்சாரற் காட்டிலுள்ள சிற்றூர்களில் உறைப்பவர்களும் அவ்வழியே செல்லுபவர்களை வருத்தி அவர்களுடைய அரும்பண்டங்களைக் கவர்ந்து சிறு விலைக்கு விற்றுண்பவர்களும் இன்னும் பற்பல தீச் செயல்களை உடையவர்களுமாகிய சவரரும் புளிஞரும் கூடி நின்று அடிச்சுவடுகளை உற்று நோக்கிக் கொண்டே வந்து யானையின் அடிச்சுவட்டைக் கண்டு, "இங்கே நடந்து சென்றது காட்டுப் பிடியன்று; நாட்டுப் பிடியே"என்று அதன் உதிரம் வீழ்ந்த வழியே ஓடிச்சென்று பார்த்தனர். பார்க்கையில், பிடி வீழ்ந்து கிடத்தலையும், அதன் அயல் தோன்றும் மகளிர் ஆடவர்களின் காற்சுவடுகளையுங் கவனித்து, "நேற்று இருளில் இவ்வழியே சென்றவர்களுடைய அடிச்சுவடுகள் இவை; இனி அவர்களை யாம் காணுதல் அரிது"என்று பரபரப்பு அடங்கி நிற்கும் பொழுது, அங்கே உண்டான புட்குரல் ஒன்றைக் கேட்ட நிமித்திகனாகிய முதிய வேடன் ஒருவன் அவர்களை இகழ்ந்து கூறி, "இப்பொழுது நாம் செல்வோமாயின் பெரும் பொருளை உடைய ஒரு தலைவனைக் காண்போம்; முதலில் அவன் நம்மைத் துன்புறுத்திப் பின்பு நம்முடைய கையில் அகப்படுவான்"என்று கூறினான். கேட்ட அவர்கள் உடனே புறப்பட்டு,

"வான்மரப் பொதும்புங் கானமுங் கடறும்
முழைவளர் குன்றுங் கழைவளர் கானமும்
பயம்பும் பாழியு மியங்குவனர் வதியும்
முதுமரப் பொந்தும் புதுமலர்ப் பொய்கையும்
இனையவை பிறவு மனையவ ருள்வழிச்
செருக்கய லுண்கட் சீதையைத் தேர்வுழிக்
குரக்கினத் தன்ன பரப்பின ராகி' (1.55:104-10)

ஊன்றி ஊன்றிப் பார்த்துக்கொண்டே செல்லுகையில், உதயணனைக் கண்டனர். பலவகைப்பட்ட ஒலிகளையும் எழுப்பினர்; நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து தாக்கினர். அதனைக் கண்டு நடுங்கும் வாசவதத்தையைப் பாதுகாக்கும்படி காஞ்சனமாலையிடம் சொல்லிவிட்டு, உதயணன் புறத்தே வந்து ஒரு கோங்க மரத்தின் அடியையடைந்து நின்று வில்லை வளைத்து அவர்கள் மீது அம்புகளைத் தொடுத்துத் தொடுத்து மிக வருத்துவானாயினன். அதனைக் கண்டும் அவர்கள் சிறிதும் அஞ்சாமல் அவனை நெருங்கி, " பிடி வீழ்ந்தவுடன் யான் பிழைக்கலாமென்று நீ ஒளித்து வந்தவனல்லையோ? உன் உயிரை

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

உண்போம்; எங்கே செல்லுகின்றாய்? நீ யாவன்? உண்மையைச் சொல்வாயாக"என்று கொடிய மொழிகளைக் கூறி அவன் மீது அம்புகளைத் தூவினர். அவன் சிறிதும் அஞ்சானாகி அவற்றை விலக்கி அவர்கள் மெய்யைத் துளைத்துக்கொண்டு பூமியிற் புதையும்படி அம்புகளை எய்தனன். எய்கையில் நாற்பத்தொன்பது மறவர்கள் இறந்தனர்; இறக்கவே அச்சமுற்று அவர்கள் ஆற்றாராகி, "அழகிய வடிவத்தோடு நம்மைக் கொல்வதற்கு இம்மலையிடத்தே வந்த காலனோ இவன்?" என்று சொல்லி அவனுடைய வில்லுக்கு எதிரே நிற்றற்கும் ஆற்றல் இல்லாதவராகி நிமித்தங் கூறிய முதியவனைப் பலவாறு பழித்துக்கொண்டே மீட்டும் உதயணனை வளைத்து நின்றார்கள்.

பின்பு அவர்கள் மேலே செய்வது இன்னதென்பதை அறியாதவர்களாகி, "இவன் ஒருவன்; யாம் பலராயிருந்தும் இவனால் அழிக்கப்பட்டோம்; மேலே யாம் செய்யவேண்டியவற்றை அறிந்து கூறுமின்"என்று பறவை நிமித்தங் கூறுவோனைக் கேட்ப, "இலவம் பொதும்பரைச் சூழ்ந்த இடங்களை நீங்கள் தீக்கு இரையாக்கிவிட்டு உள்ளே இருப்பவர்களைப் புறப்படச் செய்து துன்புறுத்துங்கள்" என்று அவன் கூறினன். உடனே எல்லாப் பக்கங்களிலும் தீயை மூட்டிவிட்டு ஒரு சிங்கத்தைப் பல நரிகள் சூழ்ந்ததுபோல அவர்கள் உதயணனைச் சூழ்ந்து நின்று துன்புறுத்தினார்கள். அதனைக் கண்ட வாசவதத்தை மிகுந்த துயரமடைந்தாள். அப்போது உதயணன், "காஞ்சனமாலாய்! இவளை அழைத்துக்கொண்டு வேறொரு பக்கத்தின் வழியே செல்வாயாக. யான் இவ்வழியே சென்று அவர்களை வென்று மீள்வேன்"என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டுத் தான் குகையினின்றும் வெளிப்படும் புலிபோல் முள்ளிலவமரப் பொதும்பரினின்றும் புறப்பட்டனன். கண்ட வேடர்கள் அத்தியாளியைக் கண்ட யானைகள் போலவே அஞ்சி நீங்கினர். அப்பொழுது வாசவதத்தையை மெல்ல நடத்திக்கொண்டு உதயணன் புறப்படு வானாயினன். அவ்வேடர்கள் திரும்பவும் நாற்புறமும் வந்து நெருங்கி அவனது விற்போர் அடங்கும்படி பொருது வில் நாணை அறுத்தனர். அறுக்கவே யாதொன்றையும் செய்வதற்கு இயலாமையால் வலையிற் சிக்குண்டு அகப்பட்ட சிம்மம் போன்று செய்தற்குரியது இன்னதென்பதை அறியாதவனாகிப் பாரதப் போரிற் பல வீரர்க்கு இடையில் கர்ணனால் நாணற்றுப்போன வில்லை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

யுடையவனாகித் தனியே நின்று போர் செய்த அபிமன்னுவைப் போலவே உதயணன் அவர்கள் எய்யும் அம்புகளை வில்லாலே விலக்கிக்கொண்டு நின்றனன். அதனைக் கண்டு ஆற்றாதவளாகி வாசவதத்தை நடுங்கித் தான் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களைக் களைந்து, "இவற்றை வேட்டுவர் கையிற் கொடு"என்று காஞ்சன மாலையின் கையிற் கொடுத்துவிட்டு வேடரை நோக்கி, "நீங்கள் வருத்தாதீர்கள்"என்று கூறி அழுதனள். காஞ்சனமாலை, "இவற்றை வேடர்கள் கையிற் கொடோமாயின் மிக்க கொடுந்துன்பம் விளையும்" என்று கூறி ஆபரணங்களை உதயணன் கையிற் கொடுத்தனள்.

அது கண்டவேடர், "நீங்கள் யார்?"என்று கேட்ப, உதயணன், "வேடர்களே! உதயணனுடைய வாணிகர் யாங்கள்; வத்தவ நாட்டினின்றும் பிரச்சோதனனது நாடு சென்று பொருள்களை ஈட்டி அவற்றைப் பிடிமீதேற்றிக் கொண்டு வந்தோம்; வழியில் அப்பிடி வீழ்ந்துவிடவே அப்பொருள்களை இருளில் ஒரு சோலையிடத்திற் புதைத்து அடையாளம் இட்டிருக்கின்றோம் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுதலில் உங்களுக்கு மனம் இருப்பின் இக்கொலைத் தொழிலை ஒழிமின். எம்முடன்வரின் அப்பொருளைக் காட்டுவோம்" என்று கூறினன்.

'உதயணனுடைய வாணிகர் யாங்கள்' என்ற சொல்லைக் கேட்ட வேடர்களின் தலைவன் சினந்தணிந்து தன் வில்லை மடக்கிக் கொண்டு போர் செய்யும் ஏனையோர்களையும் அடக்கி ஆயுதங் களைத் தூரத்திற் போடும்படி செய்து மேலாடையால் உதயணனது முன் கையைக் கட்டி, "அப்பொருளைக் காட்டுதற்கு எழுவாயாக" என்று கூற, உதயணன் அந்த இடத்தைப் பார்ப்பவன் போலவே விரைந்து சிறிது தூரம் சென்று பார்த்து, "நாம் பாலை நிலத்து வழியே வந்தமையால் மெலிவுற்றுத் தங்கிய சோலை ஒன்றில் அவற்றைப் புதைத்தோம்; நீங்கள் மூட்டிய நெருப்பாலும் புகையாலும் புதைத்த இடத்தைக் காண முடியவில்லை. இவ்வழல் ஆறுமளவும் நீங்கள் சும்மா நில்லுங்கள்" என்று கூறினன். அவர்கள் மனந்தெளிந்து, "அழல் அவிந்தபின்பு நீ காட்டாயாயின் உன்னைக் கொன்று விடுவோம்"என்றனர்.

அதனை அறிந்து வாசவதத்தை மிகவும் நடுங்கி அழுதனள். உதயணன, "யாம் புதைத்த ஆபரணங்களைப் பெறுதற்கு விருப்ப

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மிருப்பின், எமது கைக்கட்டை அவிழ்த்து விடுங்கள். இவளுடைய துயரத்தை நீக்கிப் புகை தீர்ந்தவுடன் ஆபரணங்களைக் காட்டுவோம்" என்று கூற, அவர்கள், "சொல்லிய வண்ணஞ் செய்யா னாயின் இவன் பிழைத்தற்கு வழியில்லை" என்று சொல்லிக் கொண்டு மையணி யானையைத் தடுத்துத் தழும்பிய அவன் கைகளின் கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு அவனைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். உதயணன் இனிய மொழிகளால் வாசவதத்தையைத் தேற்றித் தன் மெல்லிய கரத்தால் தைவர அவள் கண்களினின்றும் நீர்த்துளிகள் சிந்தின. ஒருவரை ஒருவர் நோக்கி அவலத்தோடு நிற்பாராயினர்.

இவர்கள் இப்படியிருக்க, கன்றைப் பிரிந்த கறவை போல உதயணனது கட்டளையால் இருளிற் சென்ற வயந்தகன் புட்பக நகரத்தை அடைந்தான்.

அங்கே இடவகன், "உதயணனுடைய குண மிகுதிகளை எல்லாம் அறிந்த பிரச்சோதனனுடைய தமர், உதயணன் எல்லாவற்றிலும் சிறந்து மிக்க செருக்குடையவனாக இருத்தலால் அவனை எப்படியேனும் அடக்கிவிடவேண்டுமென்றெண்ணி உள்ளே ஆயுதங்களைப் பரப்பிய பொய்ந் நிலமொன்றைக் காட்டி அதில் வீழச் செய்தனர்" என்னும் பொய்மொழியைச் சிலர் கூறக் கேட்டு மிகுந்த கவலையை உடையவனாகி, "இச்செய்தி உண்மையாயின் யாம் உயிர் துறப்போம்" என்று எண்ணி, உச்சைனி நகர் சென்று நிகழ்ந்ததை அறிந்துவரும் ஆற்றலை உடைய ஒற்றன் ஒருவனை வருவித்து அவனிடம் அச்செய்தியைக் கூறி அந்நகருக்கு அனுப்புவதற்கு வந்து நின்றனன். அந்தச் சமயத்தில் அங்கு எதிரே வந்த வயந்தகனை அவன் கண்டு, தோழனாகிய உதயணன் உயிரோடிருத்தலை முதலில் அறிந்து மனமுவந்து, முத்தி உலகத்தைப் பெற்றவன்போல் இன்புற்று உதயணனுடைய சௌக்கிய முதலியவற்றை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு அவன் வந்த காரியத்தை அறிந்து ஆராய்தற்கு அவனோடு தனியே சென்றனன். உச்சைனி நகரத்து நிகழ்ந்த நீர் விழவிற் பிரச்சோதனனுடைய சோர்வை அறிந்து வாசவதத்தையைப் பிடி மீதேற்றிக் கொண்டு இருளிற் போந்தது முதலிய செய்திகளையும் வயந்தகன் கூறினன். அவற்றைக் கேட்ட இடவகன், "சேனைகளை அமைத்து நாம் விரைந்து செல்ல வேண்டும்" என்று எழுந்து உதயணனுக்கும் வாசவதத்தைக்கும் வேண்டிய ஊர்திகள் முதலியவற்றுடன் பின்னே வரும்படி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA)

வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு வயந்தகனுடன் புறப்பட்டுச் சேனைகளோடு சென்று உதயணனிருந்த முள்ளிலவம் பொதும்பரை அடைந்தனன்.

அடைந்தபொழுது அங்கே உதயணனுடைய அம்புகளால் வீழ்ந்த வேடர்களின் இரத்தத்தை உண்டு மரங்களின்மீது அங்கங்கே இருந்த காக்கைக் கூட்டங்களையும், கழுகின் கூட்டங்களையும் புகைப் படலத்தையும் கண்டு, "இது நம் இறைவன் இருந்த இடம்; அவனுக்கு ஏதோ ஒரு துன்பம் நேர்ந்தது போலும்; யாம் உயிரை விடுதலே நலம்"என்று வயந்தகன் புலம்பினன். இடவகனும் வருந்துவானாயினன். அப்போது உடன்வந்த படை வீரர், அங்ஙனம் நடந்திருக்க மாட்டாதென்பதைத் தக்க காரணத்துடன் சொல்லி அவர்களுடைய வருத்தத்தைப் போக்கி அப்பாற் சிறிது தூரம் அழைத்துச் செல்லுகையில், வாசவதத்தையுடன் உதயணன் நிற்றலையும் வேடர்கள் சூழ்ந்து நெருக்குதலையுங்கண்டு சிறிது ஆறுதலுற்றனர். குதிரை வீரரும் யானை வீரரும் விரைந்து வந்து வேடர்களை வருத்தத் தொடங்கினர். அப்போது, "நீங்கள் விரைவில் ஓடிப்போமின், போகிராயின், உங்கள் உயிர் இப்போதே கெடும் என்று ஒரு பறவை தெரிவிக்கின்றது"என்று முன்பு நிமித்தங் கூறிய முதுமகன் வேடர்க்குக் கூறினன். கூறியும் அதனை மதியாமல் துத்தரிக் கொம்புகளை ஊதி முழக்கினர். உதயணன் அங்கே வந்தோர் தம்மவர் என்பதை அறிந்தும் அதனை வெளிப்படுத்தாமல் மனத்தில் அடக்கிக்கொண்டு அவ்வேடர்களை நோக்கி, "இங்கே வந்த படை நும்முடையதோ பிறருடையதோ?"என்று வினவினன். வினவவே, "இப்படை உதயணன் மந்திரியாகிய இடவகன் படை; நீ எம்மோடு வா; வாராயாயின் இப்படையால் துன்புறுவை"என்று தம் உருவை மறைத்துக்கொண்டு சிலர் போன இடம் தெரியாதபடி ஓடியே போயினர். சிலர் புல்லிலும் புதரிலும் மறைந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர். சிலர் மட்டும் எதிர்த்துப் போர் செய்து நின்றனர். அங்ஙனம் நின்றவர்களை இடவகன் வீரர் ஆயுதங்களாற் பலவாறு வருத்தினர். வருத்தவே, அவர்களும் ஓடிவிட்டனர். தம்மவர் வழங்கும் படைகளும் வேடர்கள் வழங்கும் படைகளும் தங்கள் மேலே படாதபடி உதயணன் பாதுகாத்துக் கொண்டே அங்கு நின்றனன். இங்ஙனம் குறவர்களை வென்ற படை வீரர், திங்களைச் சூழ்ந்த விண்மீன்போல உதயணனைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்து நின்றனர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உதயணன் முகமலர்ச்சியுடன் வாசவதத்தையோடு அப்படையிடையே விளங்கி நின்றான்.

அப்போது வயந்தகனும் இடவகனும் அருகே வந்து உதயணனைப் பாராட்டினார்கள். அவர்கள் பணித்த ஏவல்களைக் கேட்டு இயற்றிக்கொண்டே படைவீரர் சூழ்ந்து நின்றார்கள். அவ்விருவரையும் நோக்கி உதயணன், "துன்பமாகிய பெருங்கடலைக் கடத்தற்கு நீவிர் பெரும் துணையாயினீர்"என்று அன்புடன் பாராட்டினன். அப்பொழுது சயந்தி நகரத்தைச் சார்ந்த மலைச் சாரலிற் பலவகையினரும் தனித்தனியே தங்குதற்கேற்ற கொட்டில்கள் அமைந்த மிக விசாலமான பாடி நகரமொன்று அமைக்கப் பெற்றது. உதயணனுக்கும் வாசவதத்தைக்கும் உரிய படமாடங்கள் அதில் அமைக்கப்பெற்றன. அவற்றில் பலவகைப் பொருள்களும் ஆயத்தஞ் செய்து நிறைத்து வைக்கப்பட்டன.

உதயணன் வாசவதத்தையுடன் வந்து அப்படை வீட்டில் தங்கி இன்புற்றிருந்தனன்.

வாசவதத்தைக்கு அமைந்தனவாகிய பாவை, முற்றில், வேய்ங் குழல், பொற்கவறு, பளிக்குநாய், சந்தனப் பலகை, சந்தனப்பேழை, சாந்த்ரை அம்மி, அகிற்புகைத் துளையகல், சிக்கம், கோதைச் செப்பு, கிளி, மயில், பூவை, பொற்கரண்டம், அணிகலப்பேழை, மணிக் கண்ணாடி, மணிவிளக்கு, மயிர்வினைத்தவிசு, பட்டமளி, ஆலவட்டம், சாந்தாற்றி, மாலைப்பந்து முதலியவற்றை ஏந்திய மங்கையர் ஒருபால் நின்றனர். உதயணனுக்கு அமைந்தனவாகிய பரிமா, யானை, தேர், கொற்றக் குடை, வேல், கொடி, கவரி, முரசு, சங்கம், படவம், விதானம், சிங்காதனம், பொங்குபூந்தவிசு முதலியவற்றையுடையவர்களாய்ச் சிலதரும் இயவரும் சிந்து தேசத்துள்ள பலவகைப் பாஷை மாக்களும் ஒருபால் நின்றனர். கைக்கோல் இளைஞரும் கணக்கரும் மெய் காப்பாளரும் வீரரும் பிறரும் புற்றிலிருந்து புறப்படும் ஈயற்கணம்போல் வந்து கூடிச் சூழ்ந்து நின்றனர்.

நாழிகைக் கணக்கர் வந்து உண்ணுதற்குரிய காலத்தைத் தெரிவிக்க, இருளிற் பிடியை ஊர்ந்து வந்த நலிவாலும், துயில் கொள்ளாத மெலிவாலும், வேடர்களோடு போர் செய்த துன்பத்தாலும், பலபொழுது உண்ணாத பசி மிகுதியாலும் மிக்க வருத்தமுற்றிருந்த உதயணன் வல்லவன் வகுத்த வாச எண்ணெய் பூசிக் காப்புடை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

நறுநீராடி, மருத்துவர் வகுத்த அரும்பெறலடிசிலைத் தோழரோடு உண்டு மகிழ்ந்தான்.

வண்ண மகளிர் முதலியோர் வந்து மிக உபசரித்து நீராடி அலங்கரித்து வாசவதத்தையை உண்பித்தார்கள்; அவளும் மிக்க ஆறுதலடைந்து மகிழ்ந்தாள்.

படமாடங்களின் வரிசைகளாலும் யானைகளின் பெரு முழக்கத்தாலும் அலைகளையுடைய பாற்கடலையும் பலவகையான இன்ப நுகர்ச்சிகளால் உத்தர குருவையும் போன்று அப்புது நகர் சிறந்து விளங்கிற்று.

அப்பொழுது சயந்தி நகரஞ் செல்லுவதற்கு யானை ஒன்றை அலங்கரித்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தினர். உதயணன் மேகத்தின்மேலே தோன்றும் பருதியஞ் செல்வன்போல் அதனை ஊர்ந்து விளங்கினன். பூர்ண சந்திரனைப்போல் வெண்கொற்றக்குடை நிழற்றியது. தோழர் களிறுகளிலேறி அவன் இருபுறத்துஞ் சென்றனர். கடுங்கட்காவலர் சட்டையிட்டு வாளையேந்திப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட் படைகளும் சூழ்ந்து சென்றன. பொதியிற் சந்தனம், விந்த மலையிலுள்ள யானைத் தந்தம், வடமலைப் பொன், மேல்கடற் கொடிப்பவழம், கொற்கைத்துறை முத்தம், விஞ்சையம் பெருமலை வெள்ளி, இலங்கை யீழத்துச் செப்பு, இமயத்து வயிரம், கடாரத்து இரும்பு ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு,

"யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரும்
மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும்
பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞரும்
கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும்
வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" *(1:58:40-44)*

தத்தம் கைத்தொழில் திறமை புலப்படும்படி இயற்றிய ஆரம் முதலிய உறுப்புக்களையும், நாண்மீன் கோண்மீன் முதலியவற்றின் எழுச்சி, அத்தமயங்களைப் புலப்படுத்தும் பொறி மண்டலம் அமைந்த உள்ளிடத்தையும், சாமரையிரட்டல் முதலியவற்றைச் செய்யும் எந்திரப் பாவைகள் பல நிற்கும் பக்கங்களையும், பின்னும் பற்பல விசித்திர வேலைப்பாடுகளையும் உடையதாய் விளங்கும் ஒரு தேரின் மீது காஞ்சனமாலையின் தோளைப் பற்றிக் கொண்டு

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

வாசவதத்தை ஏறி, இந்திரனுடைய செல்வக் குமாரிபோல் விளங்கிப் பின்னே வருவாளாயினள். புதுத் துணைமகளிர் அவளுடைய அடியீடுகளை ஏந்தினர். கோற்கைக் காவலாளர் பக்கத்தே பாதுகாத்து வந்தார்கள். பலவகைக் கொடிகள் அசைந்து தோன்றின. மலையில் எதிரொலி உண்டாகும்படி முரசங்கள் முழங்கின.

அப்போது மலையைச் சார்ந்த சிற்றூர்களில் வாழும் குறும்பர்கள் யானைக்கொம்பு, மலைத்தேன், பலாக்கனி முதலிய கனிகள்; வீணைத்தண்டு, மூங்கில் முத்து, அகில், பன்றியின் எறி, புலித்தோல், ஊகம், பிணை முதலிய காணிக்கைப் பொருள்களை ஏந்திக்கொண்டு வந்து அரசன் முன்னே வைத்து வணங்கி, "அரசே!

> அற்ற காலத்து முற்ற நோக்கி
> அடியுறை செய்தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்தல்
> இருநிலம் பெயரினு மெம்மாட்டில" (1.58:90-92)

என்று பணிவுடன் மொழிந்து படைகளோடு கூடித் தாமும் பாதுகாத்து வந்தனர். மிலைச்ச மன்னர் முற்படையிலும், வீரர் பிற்படையிலும் காவல் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். பலரும் இங்ஙனமே பணி செய்துவர இடையிலே உள்ள சிற்றரண்களை யுடைய ஊர்கள் பலவற்றைக் கடந்து உதயணன் சயந்தியம்பதியை அடைந்தனன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

2. இலாவாண காண்டம்

உதயணன் வாசவதத்தையுடன் வருதலைக் கேட்ட சயந்தி நகரத்தார் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து வீதிகள்தோறும் நடைக் காவணமிட்டுக் கீழே பூக்களைப் பரப்பிப் பழுக்குலைக் கமுகு, குலைவாழை, கரும்பு முதலியவற்றை இரண்டு பக்கங்களில் முறையே கட்டி முத்து மாலைகளையும் பவழ மாலைகளையும் அங்கங்கே நாற்றி வாயில்தோறும் தோரணக் கம்பங்களை நாட்டிப் பெருங்கொடிகளையும் சிறுகொடிகளையும் கட்டிப் பின்னும் பலவகையான அலங்காரங்களையுஞ் செய்தனர். செய்து, வெய்துய *ருவினை வீட்டிய **அண்ணலை இந்திரவுலகம் எதிர்கொண்டாற் போல, அவர்கள் உதயணனை எதிர்கொண்டார்கள். முரசங்கள் முழங்கின; பலவகையான வாத்தியங்கள் ஒலித்தன. மகளிரும் மைந்தரும் வாயில்களில் வந்து நின்று அவனையும் வாசவதத்தை யையுங் கண்டு கண்குளர்ந்து, மனங்களித்து, "எங்களுடைய துன்பமாகிய இருளைப் போக்குதற்குச் சூரியன் போலவே தோன்றிய பொங்குமலர்த் தாரோய்! புகுக"என்போரும், தெய்வயானையைப் பெறவேண்டிச் சேனையின்றித் தனியே போய்ப் பகைவனாற் போற்றப்பட்டு உச்சைனி சென்று வென்று அப்பகைவனுடைய செல்வப் புதல்வியைக் கைப்பற்றி அழைத்துக்கொண்டு வந்த ஆண் சிங்கமே! வருக! என்போரும், " நீ இல்லாத சமயம் பார்த்துக் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிய ஆருணி அரசனை வென்று, புதல்வர்களாகிய எங்களைப் பாதுகாத்துச் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக"என்போரும், "திருமால் மார்பைச் சார்ந்து இன்புற்றிருக்குந் திருமகள்போல் எங்கள் அரசனைச் சார்ந்து இன்புறுதற்கு முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்த புண்ணியப் பாவையே! எங்களைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக" என்போரும், "செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய நம்மரசனுடன் பிரச்சோதன சக்கரவர்த்தியின் அருமைப் புதல்வியாகிய வாச வதத்தை மகிழ்ந்து வருதலைக் கண்டோம். யாமே மிக்க புண்ணிய முடையோம்; இப்பிறப்பில் இனியாம் அடைய வேண்டிய பயன் யாதுளது?"என்போரும், '' பிரச்சோதனனுடைய பெண்கள் பலருள் வாசவதத்தை யென்பவள் பேரழகினளென்றும், காணுதற்கு அரியளென்றும் சொல்லக் கேட்டிருந்ததுண்டு; கண்டதில்லை;

*அருவினை -காதி கர்மம், ** அண்ணல் - அருகன்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

அந்தக் கட்டழகியை நாம் எளிதிற் கண்டு கண்கள் பெற்ற பயனை அடையும்படி அழைத்து வந்து நமக்குக் காட்டிய மன்னர் மன்னன் மன்னுக"என்போரும், "பிரச்சோதனன், காட்டில் மாய யானையைக் காட்டி வஞ்சித்து நம் பெருமானைப் பிடிப்பித்துத் தன் நகர்க்கு வருவித்துச் சிறைப்படுத்திய செய்தியைக் கேட்டுத் தான் இறந்துவிட்டதாக யாவரையும் நினைக்கச் செய்துவிட்டு மாறு வேடம் பூண்டு உச்சைனியிற் புகுந்து செய்தற்கரியவற்றைச் செய்து தன் தலைவனைச் சிறைமீட்டுப் பகைமன்னனுடைய நங்கையைக் கைக்கொண்டு செல்க என்று சொல்லிப் போய் வருக என்று அனுப்பிய பேராற்றலையுடைய யூகி இவ்வுலகில் நீடுழி வாழ் வானாக"என்போரும், "நம் அரசனுக்கு வந்த பெருந்துன்பம் முடிவில் வாசவதத்தையை அவன் அடையும்படிச் செய்ததன்றி நம்முடைய துன்பத்தையுந் தீர்த்துவிட்டது. ஆதலால், இது மிகவும் வியப்பைத் தருகின்றது"என்று அவனது புண்ணியத்தைப் புகழ்வோரும், "யாழில் மிக்க தேர்ச்சியுற்றுத் தருக்கி இணையற்று விளங்கும் உதயணனுக்கு வாசவதத்தையை மணஞ் செய்துகொடுக்க எண்ணிய பிரச்சோதனன், "நம்மகளை மணஞ் செய்துகொள்ளும்படி இரப்போமாயின் அவன் செய்து கொள்ளமாட்டான்; இவளை அவன்பால் அனுப்பி அவனுக்கு மணஞ் செய்விப்போமாயின் குலத்திற் சிறயவனென்று நம்மை உலகம் இகழும்"என்று நாணி யானை மாயத்தால் நம் சேனைக் கிழவனைப் பிடிப்பித்துச் சிறைப்படுத்தி வாசவதத்தைக்கு யாழ் கற்பிக்கும் வண்ணஞ் செய்து அவளுடைய அழகில் ஈடுபடும்படி பண்ணி அவனுடன் அவளை அனுப்பினன்; மகளிரைக் கொடுப்போருடைய குறிப்பு இதுவாகும்"என்போரும், தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே இன்னும் இவை போன்ற பலவற்றைச் சொல்லுபவர்களுமாய் அங்கங்கே நிற்க, உதயணன் அமராபதியிற் புகும் இந்திரன் போலவே சயந்தி நகரத்திற் புகுநற்து தன்னுடைய அரண்மனையை அடைந்து வீற்றிருந்து விளங்கு வானாயினன்.

இருக்கும் நாட்களிலே ஒரு நாள், குடை, ஆசனத்திருத்தல், செருப்பொடு புகுதல், சேனையெழுச்சி யானை, தானை முதலிய மரியாதைகளைத் தன்னுடைய கல்விப் பெருமையாற் பெற்ற வனாகிய பெருங்கணியானவன் வந்து மணஞ் செய்தற்குரிய நல்ல நாளைத் தெரிவித்தனன். தெரிவிக்கவே திருநாள், படைநாள், மணநாளென்னும் நாட்களிலன்றி மற்றை நாட்களில் முரசறையாத வள்ளுவ முதுமகன், வெண்சாந்து பூசி, வெண்மலர் மாலைகளை அணிந்து வெண்துகில் உடுத்துச் சென்று, பொன்வார் விசித்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முத்துமாலை, மலர்மாலைகளை அணிந்து ஏற்றுரி போர்த்தப் பெற்றதாகிய அரசனுடைய கொற்ற முரசத்தைப் பெரும்பணைக் கொட்டிலிற் பூசித்துக் கொற்றவையைத் துதித்து அதனை யானையினது பணை எருத்தத்தில் ஏற்றிப் பலர் தன்னைச் சூழ்ந்துவரத் தான் அந்த யானையின் முதுகிலுள்ள அணையில் இருந்துகொண்டு, தேரோடும் வீதிகடோறும் சென்று நகரத்தா ரெல்லாரும் அறியும்படி, "அரசன் வேல் வெற்றி பெற்று விளங்குக! பூமகள் புணர்க்! மண்மகள் மலிக! நகரத்தீர், நான் கூறுவனவற்றைக் கேளுங்கள். பாவச் செயல்களை நீக்கித் திருவையுடையீராய்ப் புகழ் பெற்று விளங்குங்கள். பிரச்சோதன சக்கரவர்த்தியின் குலமகளாகிய வாசவதத்தையை நம்முடைய அரசர்பிரான் மணஞ் செய்யும் நாள் இன்னதாகும்"என்று குறுந்தடியால் அம்முரசை அறைந்து தெரிவித்தனன். கேட்ட நகரத்தார்கள் மகிழ்ந்து அதிக விருப்பத் துடன் தத்தம் வாயில்கடோறும் தோரணங்களை நாட்டி மிகவும் விசாலமான பந்தர்களைப் போடுவித்து அவற்றின் அகத்தும் புறத்தும் விசித்திரமாகிய அலங்காரங்களைச் செய்வித்தனர்.

பலவகையான பழங்களும் வெற்றிலையும் பலவகைப் பாக்குக்களும் நிரம்பிய பெட்டிகளையும் சுண்ணப் பெருங் குடங்களையும் தம் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு வந்தோர்க்கு வரைவின்றி அவற்றைக் கொடுப்போர் முழக்கமும், முரட்கோல் காளையர்களின் காவல் சூழப்பெற்றுக் கீழே வெண்மணல் பரப்பிய தண்ணிழற் பந்தரைச் சுற்றுப் பக்கத்திலுடையனவும் மடைத் தொழில் வழுவாத வாழ்க்கையர் பயின்றனவுமாகிய அறச் சோற்றட்டில்களின் அகத்தும் புறத்தும் அந்தணாளர்க்கும் அல்லாத பிறர்க்கும் அமுதினன்ன அடிசில்களையும் நெய்யாலாக்கிய சிற்றுண்டிகளையும் எப்போது விரும்பினாலும் அப்போதே அளித்தலைத் தவறின்றிச் செய்வோர் முழக்கமும், கொடுப்பவர்கள் வீழ்த்திய குங்குமக் களியும், மலர்களும், வேதியர்களின் வீட்டு வாயில்களிற் சிந்திய சமிதைகளும், வாசனைப் பொருள்களைத் தொகுப்போர்களின் வீட்டு வாயில்களிற் சிந்திய வாசச் சுண்ணமும், புலந்தமகளிர் எறிந்த மலர் மாலைகளும், சிறார் வீழ்த்திய செம்பொற் கண்ணிகளும், வீதிகளின் தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் பலிகளும் தம்பலமுமாகிய குப்பைகளைத் தூர்த்துச் சந்தனக் குழம்பால் துகளை அவித்துப் போது பல பரப்பிய வாயில்களிற் செய்யப்பட்டுள்ள அலங்காரங்களை அழித்து விட்ட சிறு

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

பிள்ளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்று அவர்களுடைய குற்றச் செயல்களைத் தாய்மார்களுக்கு அறிவுறுத்தும் ஏவன் மகளிருடைய முழக்கமும், சக்கர வடிவத்தினவாகிய ஆறு எந்திரங்கள் ஒன்றற் கொன்றுமாறாய் நின்று நீரைச் சொரியா நிற்கச் சந்திராதித்தம் முதலிய முக்குடைகள் எந்திரத்தாற் புடைபெயர்ந்து அசையா நிற்க விளங்கும் சினாலயங்களில் தீர்த்தங்கரர்களுடைய சரித்திரங்களை விளங்க எடுத்துரைத்துப் பெரியோர்கள் அருகனைப் பூசிக்கும் முழக்கமும், கண்ணாற் கண்டவற்றைக் கையாற் செய்யும் நூல் வினைக் கம்மியர் பனையோலை, நெட்டி, துகில் முதலியவற்றால் நாற்றம் தோற்றங்களிற் சிறிதும் வேற்றுமை யில்லாதபடி இயற்றிய இலை, கொழுந்து, முகிழ், போது, மலர் என்பவற்றையுடைய பலவகை மரங்களை அங்கங்கே பந்தர்க்கால்தோறுங் கட்டி; அப்படியே முன் சுவர்களில் ஓவியங்களைத் தீட்டிக் * காலத்தைப் புலப்படுத்தும் எந்திரங்களை உரிய இடங் களில் அமைத்துப் பார்த்தவர் கண்களை மீள விடாதபடி பின்னும் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களையெல்லாம் அங்கங்கே செய்ப வர்களிடத் துண்டாகிய முழக்கமும், அரசனுடைய வேலைக் காரர்களில் முதியவர்கள் பலர் நாற்புறத்துமுள்ள கடைவீதிகடோறும் வந்து, "கிரீடமல்லாத பெருங்கலங்களுள் எவற்றையாவர் வேண்டி னாலும் உடனே அன்புடன் அவ்வற்றைக் கொடுத்துவிடலாம்; கொடுத்தவற்றிற்கு இரண்டு மடங்கு அரசன் பின்பு மகிழ்ந்து அளிப்பது திண்ணம்" என்று வாணிகர்களுக்குச் சொல்லும் பெரு முழக்கமும், அலங்காரமின்றிச் சும்மா ஓடி விளையாடுகின்ற தம் முடைய பிள்ளைகளை அழைத்து, "எந்தைமீர்; இங்கே வருக; நம் அரசர்பிரானுடைய கலியாண மண்டபத்திற்குப் புதியவற்றை அணிந்து நும் தந்தைமார்களோடு செல்லுங்கள்" என்று சொல்லி நல்ல உடைகளை உடுத்து அவர்களுடைய உச்சிமுதல் பாதம் வரையில் அணியவேண்டியவற்றை அணிந்து தழுவி முத்தமளித்து அவர்களை அனுப்பும் அரிவைமார்களின் முழக்கமும், உண்டவர் கைவிட முடியாத பலவகைப்பட்ட பான வகைகளைத் தம் இல்லங்கள் தோறும் தொகுத்து வைத்து, "வள்ளத்திற் பெய்யுங்கள்; பிறர்க்குக் கொடுங்கள்; தாருங்கள்" என்று மிக்க ஊக்கத்தோடு கூறுங் கள்ளுண்ணாளருடைய பெரு முழக்கமும், பகைவரை வென்று

* காலேந்திரம்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அவர்களுடைய குடரை மாலையாகச் சூடுவனவும், மூத்தோர் பெண்டிர் துறவியர் பாலரென்பவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் துன்பஞ் செய்யாதனவும் உத்தம இலக்கணங்கள் உடையனவு மாகிய ஆயிரத்தெட்டு யானைகளை அலங்கரித்து அரசன் ஆடுதற்குரிய மண்ணு நீர் கொணர்தற்காக அவற்றைச் செலுத்துகின்ற பாகர் களுடைய பெரு முழக்கமும், மிக்க அழகையுடையவர்களும் ஈன்றோரையும் எதிர்நோக்காதவர்களுமாகிய கன்னி மகளிருள், "மண்ணு நீர் சுமத்தற்குரிய புண்ணிய முடையவர்களே! வாருங்கள்" என்று எதிர்கொள்ளும் கோயின் மகளிர்களின் பாடக வோசையும், இவைபோன்ற பல்லாயிர ஓசைகளும் தம்முள் கலக்கப்பட்டு நகர் கடிமணச் செல்வத்தால் விளங்கியது. கல்யாணத்திற்கு வேண்டிய எல்லாம் அமைக்கப்பெற்றன. அப்பொழுது சோதிடர் வந்து முகூர்த்த வேளையைத் தெரிவித்தனர். அறு தொழில் முத்தீ அருந் துறை போகிய மறைநவில் நாவினையுடைய புரோகிதன் வந்து மணப்பந்தரில் உதயணனையும் வாசவ தத்தையையும் ஆசனத்தில் இருக்கச்செய்து எதிரில் அக்கினியை வளர்த்து உரிய பொருள் களைக்கொண்டு ஆகுதி பண்ணித் திசைகடோறும் உரிய தெய்வங் களைப் பிரதிட்டை செய்து பூசித்து, நிவேதித்து, அம்மி யேற்றுதல் முதலிய விசேடங்களை நிகழ்த்தி, "நன்னிலை யுலகினாவல் போலவும், பொன்னணி நெடுமலை போலவும் மன்னுக இவர்"என வாழ்த்தினன். பின்னர் வாசவ தத்தையின் முன் கையைப் பற்றிக் கொண்டு உதயணன் தீயை வலம் வந்தனன். அருந்ததி காட்டல் முதலாகிய மற்றச் சடங்குகளும் விதிப்படி நிறைவேறிய பின் இருவரையும் கட்டிலேற்றினர்.

அப்பால் ஆறாந் திங்களிற் பெருங்கணிச் சங்கத்தாரும் திணை களும் கணக்கரும், பிறரும் வந்து உடல் மயிர்களைதலாகிய விசேடத்தையும் விதிப்படி நிகழ்த்தினர்.

பின்பு, உதயணனுக்கு மண்ணுநீர் ஆட்டுதற்பொருட்டு ஐம் பெருங்குழுவும் எண் பேராயமும் உறுதிச் சுற்றத்தாரும் பிறரும் பக்கங்களில் நெருங்கி வாரா நிற்க, ஆயிரத்தெட்டு யானைகளின் மேல் குடைகள் கவிப்ப ஆயிரத்தெட்டுப் பொற்குடங்கள் சென்றன. அக்குடங்களை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு அவற்றின் இருபுறத்தும் கன்னி மகளிர் இருந்தார்கள். முழவும் பிற வாத்தியங்களும் முழங் கின; முரசங்கள் சிலைத்தன; சங்கங்கள் ஒலித்தன. சிறுகொடிகளும் பெருங்கொடிகளும் உயர்ந்து அசைந்து விளங்கின; மேற்கட்டிகளின் கீழே பதினாறு மங்கலப் பொருள்களை ஏந்திக்கொண்டு மங்கல

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

மகளிர் முன்னே சென்றனர். வேல், வாள், கோல் இவற்றைக் கையிற் கொண்ட காவலிளையர் பாதுகாத்துச் சென்றனர். இந்தச் சிறப்புடன் சென்று ஒரு வாவியில் நீரை முகந்து கொணர்ந்து, உதயணனுடைய இடப்பக்கத்தில் வாசவதத்தையை வைத்து இருவருக்கும் விதிப்படி நீராட்டி அலங்கரித்தனர். பின் நிகழ்த்த வேண்டியவை முறைப்படி நடைபெற்றன. அப்பால் இருவரும் இனிய உணவுகளை உண்டு அன்பு மிக்கவர்களாகி இன்புறுவராயினர்.

அக்காலத்தில் அறிஞர் சிலர் உதயணனை அடைந்து, "தேவாலயத்தையும் நகரத்தையும் வலஞ் செய்தல் விவாகத்திற்குரிய விதியாகும்" என்று கூற, உதயணன் அதனை அங்கீகரித்து முறைப்படி வாசவதத்தையோடு கோவிலை அடைந்து முக்குடைக் கீழ் விளங்கும் அருந்தவக் கிழவனாகிய அருகதேவனைத் தரிசித்துத் தன்னுடைய பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக்கொண்டு புறத்தே போந்து மிக்க வைபவத்துடன் நகர்வலஞ் செய்தனன். செய்த பொழுது, அவனுடைய புதுமணக்கோலத்தையும் வாசவதத்தையையும் உலாச் சிறப்பையும் பார்த்தற்கு நகரத்துள்ள இரு பாலாரும் வாயில் மாடங்களின் மீதும், கட்டுமலைகளின் மீதும், நகர்காண் ஏணியின் மீதும் ஏறிக் கண்டு களித்தார்கள். அதன்பின் அவ்விருவரும் அரண்மனையை அடைந்து ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரியாமல் மிக்க காதலை உடையவர்களாகி ஒப்பற்ற இன்பமடைந்து வாழ்வாராயினர்.

அவ்விருவரும் இங்ஙனம் வாழ்ந்து வருகையில், புகழின் பெருமையையும், வேறு வேறிடத்துப் பிறந்த ஆன்பாலும் தேனும் கலந்தாற்போலத் தோழர் வேறு பட்டேகினும் கூறுபட்டியலாத அன்புமிக்க நண்பின் அமைதியையும், இராசகாரியங்களில் தழும்புபட்ட அமைச்சின் ஆற்றலையும், இவை போன்ற பிற குணங்களையும் தன்பால் தாங்கி உச்சைனியில் எல்லாவற்றிலும் வெற்றி பெற்று விளங்கிய யூகி, உதயணன் சிறைப்பட்டுச் செல்வத்தை நீத்தனனென்று நினையாமல், பிரச்சோதனன் தன் மகள் வாசவதத்தையை அவனுக்கு அன்போடு கொடுத்தமையாலேதான் அவன் பிடிமேலேற்றிக்கொண்டு தன் நகர் சென்றனன் என்பதையும் பிறவற்றையும்,

"கோயின் முற்றத்தும் வாயின் மருங்கினும்
வம்பலர் மொய்த்த வம்பத் தகத்தும்
யானைத் தானத்து மருந்தவப் பள்ளியும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தானைச் சேரியுந் தானெடுத் துரைக்கும்
பாடையறியாத் தேசிகச் சேரியும்
ஓதுநர் பாலை யகத்து மோவாச்
சூதுபொரு கழகத் தருகலுந் தோமில்
நல்லதுந்தீயது மறிந்தகத் தடக்கா
மட்டுமகிழ் மகளிர் துட்டச் சேரியும்
காரிகைபகருங் கருங்கடை மழைக்கண்
வார்கொடி மகளிர் வளநகர் வரைப்பினும்
மதிமயக் குறூஉ மறுகணி கடையினும்
குதிரைப் பந்தியுங் கோடிகர் வரைப்பினும்
நீர்த்துறைக் கரையினும் கூத்துறை சேரியும்
மன்றுஞ் சந்தியும்'. (உ.8:56-70)

ஆகிய இடங்களிற் பேசுவித்து நகரத்தாரெல்லாரும் அறியும்படி பண்ணி அங்கே உள்ளவர்கள் பேசுவனவற்றை யெல்லாங் கேட்டு, மாகாளவனத்திற் காளி கோயிலில் இருந்த தன் தோழர்களையும் வீரர்களையும் பிறரையும் ஓரிடத்திற் கூட்டி முகமன்கூறி, "இந்நகர் வறுமை அடையும்படி இனி நீங்கள் பெருவழியே தனித் தனியாகச் சென்று விரைவில் நம் மன்னனை அடையுமின்"என்று சொல்லி அவர்களைப் புறப்படச் செய்தான்.

அப்பால் அவன் ஆகவேண்டியவற்றை நாடினன். நாடி, துறந்தோர்களின் வேடம் பூண்டு நகரத்தாருடைய மனங்களைக் கவர்ந்து காரியங்களை முடிப்பவர்களாய்க் கிராமங்களிலிருக்கும் தன் தோழர்களைக் கண்டு அங்குள்ள முனிவர் தெரிந்து கொள்ளாதபடி வேற்றோன்போலத் தன்னைக் காட்டிச் சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்லி அவர்களை உதயணன்பாற் செல்லும்படி அனுப்பினான். அனுப்பிய பின் ஆண்டுள்ள முனிவர்களுடன் சமய விகற்பங் களையும் நீதிகளையும் பகற்கால முழுவதும் பேசிக் கொண்டே இருந்துவிட்டு இரவிற் புறப்பட்டுத் தன்னுடன் முன்னமே வந்து ஆகவேண்டிவற்றைப் பிறரறியாமற் செய்து கொண்டிருந்த சாதக னென்னுங் குயமகனது இல்லத்தை அடைந்து அங்கே இருந்த சாங்கியத்தாயைக் கண்டு நிகழ்ந்தவற்றையும் நிகழ்த்த வேண்டுவன வற்றையும் அவளுக்குக் கூறிப் பசியையும் வெப்பத்தையும் போக்கும் மருந்தொடு கலந்த அவல் வைத்துள்ள கிழியையும் தண்ணீர்க் கரகத்தையும் கைக்கொண்டு புறப்படுதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கும்படி அவளுக்குச் சொன்னான்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பின்னர் அவன், உதயணனுடைய நண்பனான யவனப் பாடித் தலைவனை அடைந்து சொல்லவேண்டுவனவற்றையும் தன் புறப் பாட்டையும் அவனுக்குச் சொல்லி அவன் கொடுத்த யந்திர வண்டியாகிய பூணியின்றியும் பொறியின் இயங்கும் வையத்தைக் கைக்கொண்டு, "ஈண்டு எஞ்சியுள்ள தோழர்களையெல்லாம் புறப்படச் செய்து விட்டே நீ புறப்படவேண்டும்"என்பதை அவனுக்குச் சொல்லித் தனக்கு வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் அவ்வண்டியில் வைத்துக்கொண்டு சாங்கியத் தாயையும் அதில் ஏற்றி அதை ஊர்ந்து புறப்பட்டுப் புறநகர் கடந்து பூமியில் விமானமேறிச் செல்லும் இந்திர குமரன் போலப் புட்பக நகரத்தை நோக்கிச் சென்றான். அப்போது பிறர் அறியாமல் தங்கவேண்டிய இடங்களில் தங்கிச் சென்று நானூற்றுநாற்பதெல்லையில் அந்த வண்டியை நிறுத்த வேண்டிய முறைப்படியே நிறுத்திச் சாங்கியத்தாயை ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் இறக்கிப் பின்னே வரும்படி சொல்லி விட்டுத் தான் மாத்திரம் புட்புக நகரத்தை இரவில் அடைந்து ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளாதபடி தன் வண்டியைப் பிரித்து ஒருபால் வைத்துவிட்டு இடவகனைக் கண்டு மன்னவனுடைய சௌக்கி யத்தைக் கேட்டுத் தன்னுடைய இளைப்புக்களையெல்லாம் அங்கே இருளிற் போக்கிவிட்டு மேலே நிகழ்த்த வேண்டியவற்றை யோசித்தற்கு எண்ணி வெந்திறன் மிலைச்சர் வந்தோரை விலக்கிக் கொண்டு பாதுகாத்திருக்கும் மந்திரமாடத்தில் அவனுடன் மறைந் திருந்து, யானை மாயத்தாற் பிடியுண்டு சிறையில் அகப்பட்ட உதயணனை விடுத்தல் வேண்டித் தான் இறந்து விட்டதாகப் பெயர் பண்ணி உச்சைனியை அடைந்தது முதலிய செய்திகளையெல்லாம் அவனுக்குக் கூறினன்; கேட்ட இடவகன்,

"கெட்ட காலை விட்டன ரென்னாது
நட்டோ ரென்பது நாட்டினை நன்று" [2.9:118-9]

எனப் பாராட்டினன்.

பின்னர் யூகி, " உதயணன் நீர் விழாவின் கண்ணே வாசவதத்தை யைப் பிடிமீதேற்றி வந்த பின்பு நிகழ்ந்த செய்திகளைச் சொல்"என்று கேட்ப இடவகன், "பத்திராபதி ஐந்நூறெல்லையளவு ஓடிப் பாலை நிலத்தின் இடையிலே உயிர் துறந்தது; உதயணன் முதலியோர் நடந்து வந்து பகற்காலம் நீங்கும் வரையில் ஒரு முள்ளிலவமரப் பொதும்பரில் மறைந்து தங்கினர். இரவிற் படைகளைத் தொகுத்துச்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

செல்வதற்கு வயந்தகன் வந்தனன். உதயணன் வாசவதத்தையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு தனியே அங்கிருந்தனன். இருக்கையில் சூரியன் உதித்த பின்பு அக்காட்டிலுள்ள சவரர், புளிஞர்கள் இவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளையும் பிடியின் அடிச்சுவடுகளையும் பார்த்துக்கொண்டே வந்து உதயணனைக் கண்டு சூழ்ந்து போர் செய்யத் தொடங்கினர். அவர்களைக் கண்டு வருந்திய வாசவதத் தையை உதயணன், 'அஞ்சற்க!' என்று சொல்லிக் காஞ்சனையோடு அவளைத் தனியே நிறுத்திவிட்டுப் போந்து வில்லை வளைத்து அம்புகளை எய்து நாற்பத்தொன்பது மறவர்களை வீழ்த்தினன். வீழ்த்தவே இறந்தவருடைய தமர் அச்சமுற்றுப் போர் செய்தலை நிறுத்தி அந்தப் பொதும்பரின் நாற்புறத்தும் நெருப்பை வைத்து மூட்டிவிட்டு ஓடினர்"என்று சொன்னவுடன், யூகி மூர்ச்சித்துத் திடீரென்று கீழே விழுந்தனன். இடவகன், அவனை எடுத்துத் தழுவித் தான் அச்செய்தியைச் சொல்ல வேண்டிய முறைப்படி மெல்லச் சொல்லாததற்குக் கவன்று சைத்தியோபசாரஞ் செய்து உணர்ச்சியை உண்டாக்கி, 'உதயணன் உயிருடன் இருக்கின்றனன்' என்று கூறினன். உடனே யூகி எழுந்திருந்து. " அதன்மேல் நிகழ்ந்த வற்றைக் கூறு"என்று கேட்டனன்.

அப்போது இடவகன், "ஆடுகளின் இடையே பாயும் சிங்கம் போலவே அவ்வேடர் கூட்டத்தினிடையே உதயணன் பாய்ந்து போர் செய்யத் தொடங்குதலைக் கண்ட வாசவதத்தை அஞ்சி நடுங்கினள். அவளை மெல்ல நடத்திக்கொண்டு ஓரிடத்தில் அவன் நிற்கையில், உரோகிணியோடு நின்ற திங்களைச் சூழ்ந்த ஊர்கோளைப் போல வேடர்கள் அவர்களை வளைந்துகொண்டு துன்புறுத்தத் தொடங் கினர். உதயணன், "யாம் புதைத்திருக்கும் பொருட் டொகுதியை உமக்குக் காட்டுவோம்; துன்புறுத்தாமல் இரும்' என்றனன். அதனைக்கேட்டு அவர்கள் சும்மா நின்றனர். அப்பொழுது நாங்கள் சேனைகளோடு சென்றோம்; உதயணன் எங்களை அறியாதவன் போலவே அவர்களோடு சேர்ந்து முதலில் நின்று அப்பால் வாசவதத்தையோடு ஒரு பக்கத்தில் நின்றனன். சேனையின் பெருக்கத்தைக் கண்டு அவ்வேடர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். பின்பு, அவ்விருவரையும் முறைப்படி அழைத்துக் கொண்டு சயந்தி நகரம் அடைந்து மணம் செய்வித்தோம். உதயணன் வாசவதத்தையோடு இன்புற்று வாழ்வானாயினன். சூரியசந்திரர் உதித்தலும் அத்த மித்தலும் அவனுக்குத் தெரியா; தன்னுடைய இராசதானியாகிய

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

கௌசாம்பியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு ஆருணியென்னும் அரசன் ஆண்டு வருதலையும் அறிந்திலன். உயிர்போன்ற தம் தம்பியர்களாகிய பிங்கல கடகரையும் நினைக் கின்றானில்லை. நகுடராசன் போலக் காம இன்பம் ஒன்றையே நினைந்து அதனையே பாராட்டிக்கொண்டு பிறர்க்குச் சமயங் கொடானாயினன். நாம் என் செய்வோம்!"என்று வருத்தமுற்றுக் கூறினன். கேட்ட யூகி புன்முறுவல் செய்து, "அன்பே! இதுகாறும் துன்புற்றிருந்த அரசன் இடைவிடாமல் இன்பத்தை நுகர்வது இயல்பே"என்று முதலிற் கூறிவிட்டு, அப்பால் அங்கே வந்திருந்த சாங்கியத்தாயை வருவித்துத் தரும் இயல்பைக் கேட்பவன் போலவே சிலநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து, நீங்காமல் அயலில் நிற்கும் ஒற்றர் போன்றவர் களுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்தைக் கூறி அனுப்பிவிட்டு அவளை நோக்கி, "உதயணனை இனிமேலும் பாதுகாத்தல் உம்முடைய கடமையாகும்;

"அற்றங் காத்தலி னாண்மை போலவும்
குற்றங் காத்தலிற் குரவர் போலவும்
ஒன்றி யொழுகலி னுயிரே போலவும்
நன்றி யன்றிக் கன்றியது கடிதற்குத்
தகவில செய்தலிற் பகைவர் போலவும்' (2.9:219-23)

ஒழுகுதல் அன்பரது செயலென்பது நீர் அறிந்ததே. உதயணன் இன்பச்சேற்றுள் இறங்கினன். ஆதலால் இனி இலாவாண நகரத்தின் பக்கத்தேயுள்ள மலையைச் சார்ந்த சோலை ஒன்றில் அவனை உண்டாடும்படி செய்வித்து அவன் அங்ஙனம் செய்யும் நாட்களுள் ஒரு நாள் வாசவதத்தையை அவன் பிரியும் வண்ணஞ் செய்து அங்ஙனம் பிரிந்து சென்றபொழுது அவள் இருந்த வீட்டைத் தீக்கிரையாக்கி அவளைச் சுருங்கை வழியே அழைத்து வந்து நீர் என்னிடம் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். நெடுந்தூர வழிப்பிரயாணத்திற் காக வைத்திருந்த அவலை உண்டு விக்கி, யூகி இறந்துவிட்டா னென்பதையும் அவனுக்குச் சொல்லி அவனை அரசாட்சிக்கு உரியவனாகச் செய்தல் உம்முடைய கடமை. இது நாங்கள் எல்லோரும் ஆலோசித்த செய்தியாகும்"என்று விரிவாகச் சொல்லி, இன்ன இடத்தில் தன்னை வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று அவளுக்கும் தோழர்க்கும் தெரிவித்துவிட்டு அவலை உண்டு விக்கி இறந்தவன் போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தினன். உடனே இடவகனும் ஏனையோரும், "எம்முடைய உயிர்த் தோழனாகிய யூகி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இறந்த பின்பு யாம் இனி உயிரோடு இரேம்!"என்று அழுது தம்முடைய துக்கத்தைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தினர். பின்பு அவர்கள், "சிறந்த அறிவுடையோனாகிய இவனைச் சுடுதல் முறையன்று; இவன் உடம்பைக் கங்கா தீரத்தில் இடுவதுதான் முறை என்று சொல்லிப் பிறரறியாமல் அவன் உடம்பை மறைத்து வைத்தனர். சாங்கியத் தாயை நோக்கி, "நீர் சென்று அரசனிடத்தும் அரசியிடத்தும் முன்போலே அன்போடு பழக வேண்டும். யூகி கூறியவற்றை உரிய காலத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும்"என்று அவளை உதயணன்பால் அனுப்பினர். அங்ஙனமே அவள் புறப்பட்டுத் தயங்கிதழ்த் தாமரைத் தண்பணை தழீஇய சயந்தியம் பெரும்பதியை அடைந்தாள்.

உண்ட அவல் விக்கியதால் யூகி இறந்தானென்ற செய்தி எங்கும் பரவியது.

சயந்தி நகரை அடைந்த சாங்கியத்தாய் உதயண குமரனைக் கண்டாள். தாயைக் கண்ட கன்றைப்போல அவன் விருப்பங் கொண்டு உபசரித்துப் பீடமொன்றில் அவளை இருக்கச் செய்தான். இருந்த அவள் அவனுக்கு உபசார மொழிகளைக் கூறி, "வாசவதத்தையை நீ அழைத்து வந்த பின்பு உச்சைனி நகரத்தில் நிகழ்ந்தவை இவை"என்று கூறினள். கூறியவுடன், "இனிய நண்பர்களுடைய கடமையைத் தீர்த்த யூகி நும்முடன் வந்திலனோ?" என்று அவன் வினாவினான். அதற்கு அவள் விரைவாக விடை கூறாமல் சற்று நேரம் ஆராய்ந்து பின், "நீ வாசவதத்தையைப் பிடிமேல் ஏற்றிக்கொண்டு வந்த இரவில் அங்கே போர் செய்தற்கு வந்த வீரர்களையெல்லாம் வென்று அந்நகரின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ளார் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே கூறியனவற்றையெல்லாம் கேட்டுப் பின்னர்ச் செய்விக்க வேண்டியவற்றையெல்லாம் அங்கே செய்வித்துவிட்டு இருட் பொழுதில் மறைந்து எந்திர வைய மொன்றில் என்னை இருக்கச் செய்து, 'வேடர்களுடைய உறைவிட மாகிய இவ்விடத்திற் செய்தற்குரிய காரியங்களைச் செய்து வருவேன்; நீர் அரசனை அடையும்' என்று பின்னே தங்கி விட்டான்" என்றனள். என்றவளை நோக்கி உதயணன், "வாசவதத்தையைப் பார்த்துவிட்டு வருக" என்றனன்.

சாங்கியத்தாய் கன்றைக் காணும் கறவையைப் போல ஆவலுடன் சென்று வாசவதத்தையைக் கண்டனள். அவள் இளமை தொடங்கித் தன்னைப் பாதுகாத்து வந்த செவிலியாதலின், கண்டவுடன் எழுந்து

Digitized by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

உவகைக் கண்ணீர் பெருகச் சாங்கியத்தாயைத் தழுவி மிகப் பாராட்டினள். பாராட்டவே அவள், "தாய்மார் பதினாயிரவரும் தோழிமார்களும் பிறரும் உன்னுடைய பிரிவாற்றாமற் புலம்புகையில், பிரச்சோதனன், 'யானே வாசவதத்தையை உதயணனுடன் அனுப்பினேன்' என்று சொல்லக் கேட்டு அவர்கள் வருத்தந் தணிந்து உய்ந்தனர்"என்றனள். என்னவும் வாசவதத்தை பின்னும் தம்மவரை நினைந்து வருந்து வாளாயினள். சாங்கியத்தாய் அவளுடைய கண்ணீரைத் தன் விரலால் துடைத்து, "பாவையே! பிறந்த வீட்டினரையே நினைந்து நீ இங்ஙனம் அவலங் கொள்ளாதே; கொள்ளுதல் மங்கல மகளிர்க்கு மரபன்று"என்று கூறி அவளை உடனழைத்துச் சென்று அங்கே மிக உயர்ந்ததாகவுள்ள கட்டுமலை ஒன்றின் மேல் ஏற்றி அதன் உச்சியில் அவளை நிறுத்தி, "நங்கையே! பார்ப்பாயாக; அரசர் பெருமானாகிய உன் தந்தையின் நகரம் அதோ தோன்றுவாதாகும். ஏன் கவலை அடைகிறாய்?"என்று அவள் உவப்பக் கூறிப் பின்பு காம இன்பத்தில் அழுந்தித் தன் அரச உரிமையையும், பகைவன் நகரைக் கைக் கொண்டிருத்தலையும் நினையாமலிருக்கும் உதயணனுக்கு நல்லறிவை உண்டாக்குதற் பொருட்டு யூகி கூறிய அழற் கருமத்தை மந்தணமாகச் சொல்லியவுடன், நன்னெறி நூல்வழித் திண்ணறிவாளன் வருந்தி நோற்ற அருந்தவம் போலப் பிற்பயமுடைமையைத் தெளிந்து வாசவதத்தை உடன்பட்டாள்.

அப்பால் சாங்கியத்தாய் மறைந்திருந்த யூகியை அடைந்து நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறவே, அவன் உதயணனது வடிவம் போன்ற ஓவிய மொன்றைப் படத்தில் எழுதி அவ்வுருவத்தில் நான்கு கண்களைப் பொறித்து அவற்றுள் மேலேயுள்ள கண்ணை மழுக்கியதாக அமைப்பித்து அப்படத்தை அவளிடங்கொடுத்து, "இதனை உதயணனுக்குக் காட்டும்"என்றனன். அவள் சென்று வாசவதத்தையோடு அவன் இருந்த சமயம் பார்த்து அப்படத்தைக் காட்டினள். அவன் அதனைப் பார்த்து அதில் அமைந்த நுட்ப வேலைகளைக் கண்டு வியந்து மனிதருடைய உறுப்புக்களுள், "அடிகளே ஆட்கள்; தோள் மனைவி; பல்மக்கள்; கண்தோழர்; தலை இருமுதுகுரவர் என்னும் நூற் கருத்தை அறிந்தவனாதலின், கண்கள் நான்கனுள் மேலாய கண் மழுங்கியிருத்தலை அறிந்து, "நம்முடைய தோழர்கள் நால்வருள் மேம்பட்டவனான யூகிக்கு ஏதோ துன்பம் உளது"என்று கவலையுற்று நோக்கியபொழுது சாங்கியத்தாய், "உச்சைனியிலிருந்து வருகையில் அவலை உண்டு விக்கி இறந்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

போயினன் அவன்'என்றனள். எனவே, உதயணன் பொறிகெட்ட எந்திரம் போலக் கண்சோர்ந்து கீழே வீழ்ந்து தன்னை மறந்து கிடந்தனன். அதனைக் கண்ட வாசவதத்தையும் இடியேறுண்ட நாகம் போல் துயருற்று அவன் மார்பில் வீழ்ந்தாள். அது தெரிந்து அரண்மனையில் உள்ளார் எல்லாரும் துன்புற்றனர். அப்பொழுது அருகிலிருந்தோர் சைத்தியோபசாரத்தால் அவனுடைய மூர்ச்சையைப் போக்கவே அவன் எழுந்து கண்களினின்றும் அவலக் கண்ணீர் பெருக,

"விண்டோய் கானத்து வேழ வேட்டத்துச்
சிறைகொளப் பட்டியான் செல்சார் வறுத்தபின்
மறைகொண் மாயமொடு துறைநகர் விழவினுள்
ஏதின் மன்னன் காதலி பயந்த
மாதரைத் தழீஇப் போதரப் புணர்த்துப்
போதுவ லென்றோய் பொய்த்தனையோ? (2:10:125-30)

இனி வாழ்தல் ஆற்றேன். இளமை தொடங்கித் தாயினும் என்பால் அன்புடையாய்! என்னையும் உடனழைத்துச் செல்ல வேண்டும் அன்றோ? நீ மட்டும் முன்னே தனித்துச் சென்றது முறையோ!"என்று பலவாறு விலாவித்தனன்.

அங்கிருந்த அறிஞர், "விரோதிகளுக்கு முன் இங்ஙனம் நீ வருந்துதல் இறைமை அன்று. தளர்ச்சி யின்றி இருத்தல் வேண்டும். நல்வினை துணை செய்யுமாயின் யூகியைப் பெறலாம்"என்று தேற்ற, அவன், மேல் ஆக வேண்டியவற்றை நினைந்து சிறிது வருத்தந் தணிந்திருந்தான். ஆனாலும் யூகியின் நினைவால் அபர பக்கத்துத் திங்கள் ஒளி குன்றுவதுபோல் அவன் எல்லா வகையிலும் குறையுறுவதை அறிந்த தோழர், அரசனுக்குரிய எல்லாக் காரியங் களையும் யூகியைப் போலவே செய்தற்குரியவன் உருமண்ணுவாவே என்றறிந்து அக் காரியங்களை எல்லாம் அவனிடமாகச் சார்த்தினர். அவன் அங்ஙனமே அரசனுக்குரிய எல்லாவற்றையும் அறிந்து செய்வானாயினன்.

அப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒரு நாள் உருமண்ணுவாதோழரை நோக்கி, "அரசனுடைய துன்பத்தை நீக்குதற்குரிய பரிகார வழிகள் பல உள. அவை பகைவ்ரை வென்று அவர் கொடுக்கும் கப்பங் களைக் கொணர்ந்து முன்னிடுதல், மகளிருடன் தெப்பத்திலேற்றி நீர் விளையாடச் செய்தல், உண்டாட்டயர்வித்தல் முதலியனவாம்.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றால் அரசன் கவலையைப் போக்குவதுடன் மலைச் சாரலிலுள்ள முனிவரை அடைந்து வினாவின் நிகழ்ந்த வற்றையும் நிகழ்வனவற்றையும் கூறுவாரென்பதைச் சொல்லி அங்ஙனமே கேட்பித்தும், அவனது துக்கத்தைப் போக்க வேண்டும்" என்றனன். அதனைச் சொல்லவேண்டிய முறைப்படியே மற்றத் தோழர் உதயணனுக்குக் கூறினர்.

கேட்ட உதயணன், "அங்ஙனம் கூறும் முனிவரும் உளரோ?" என்ற பொழுது அருகிலிருந்த உருமண்ணுவா, "அரசே! நின்னைக் கருவுற்றுப் பூர்ண கர்ப்பிணியாக இருந்த மிருகாவதி நிலாமுற்றத்திற் சிவந்த ஆடையைப் போர்த்துக்கொண்டு துயிலும் பொழுது அவளைத் தசைத் திரளென்று சிம்புட் பறவை ஒன்று எடுத்துச் சென்று விபுலகிரியில் வைக்க, நீ அங்கே உதித்து வளர்ந்து கற்றுத் தேர்ந்து உன் மாமன் விக்கிரனால் ஏயர் குலத்திற்குரிய இறைமை பெற்று அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தாய். அப்போது, இந்நிகழ்ச்சியைச் சிறிதும் அறியாத உன் தந்தை கௌசாம்பி நகரத்தின் அயலதாகிய வனத்தில் உள்ள ஒரு முனிவரை அடைந்து வணங்கித் தன் குறையை விண்ணப்பஞ் செய்தனன். அம்முனிவர் நிகழ்ந்தவற்றையும் நிகழ் வனவற்றையும் தம்முடைய ஞானத்தால் அறிந்து கூறினார். அதனைக் கேட்ட சதானிகன் உன்னையும் உன் தாயையும் கௌசாம்பிக்கு அழைத்துச் சென்று தன்னுடைய அரசாட்சியையும் உன்னிடம் ஒப்பித்துத் துறந்தனன். அப்படியே இப்பொழுதும் ஒரு முனிவரை அடைந்து கேட்பின் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். யூகி முன்போலவே இறந்து முடிக்குங்காரியம் யாதேனும் இருத்தலும் கூடும். அது விளங்கவில்லை" என்றனன். கேட்ட உதயணன் உண்டாட்டயர்தலுக்கு உடன்பட்டான். தோழரும் உண்டாட்டயர் தல் உறுதியுடைத்து என்றனர். அச்செய்தியை வள்ளுவ முதுமகன் முரசறைந்து நகரத்தார்க்குத் தெரிவித்தனன்.

உடனே மடமொழி மகளிரும் மைந்தரும் வான்பூத்தன்ன அந்நகரம் வறுவிதாகும்படி வேண்டியவற்றைக் கைக் கொண்டு நல்ல நாளிற் புறப்பட்டுத் தேர் முதலியவற்றை ஊர்ந்து ஒரு காலத்தில் இலாவாண நகரின் அயலில் உள்ளதும் தக்கோர் உறையும் தாபதப் பள்ளிகளையும், கற்றோர் உறையும் கடவுட்டானங்களையும், ஆட்ப்புகுந்தவர் மீளுவதற்குத் துணியாத சுனைகளையும், கோயில் களையும், குரம்பைகளையும் தன்பால் உடையதும், பலா முதலிய பலவகை மரங்கள், கொடிப்பந்தர் முதலியவற்றோடு செறிந்தது

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மாகிய மலைச் சாரலை அடைந்தனர். உதயணன் வாசவதத்தை முதலியவர்களோடும் மற்றப் பரிசனங்களோடும் வந்து அங்கே தங்கினன். தூசக் குடிஞை, துலாமண்டபம், பல்காழ்த்திரை, படாகைக் கொட்டில், கூடம் முதலியவற்றை இருபுறத்தும் பெற்ற வீதிகளாலும் அங்கங்கேயுள்ள மன்றுகளாலும் வீறெய்தி, இந்திரன் தன்னுடைய நந்தவனத்தோடும் உரிமையோடும் வந்து தங்கினாற் போன்ற அழகுபெற்று விளங்கியது அப்பாடி. மைந்தரும் மகளிரும் சுனைப்பூக்குற்றும், கண்ணி சூடியும், சுனைப்பூ அணிந்தும், கொடிப்பூக்கொய்தும், மகிழின் வட்ட மலர்களைத் தொகுத்தும், அசோகின் செந்தளிர்களாற் கண்ணி கட்டியும், மாலை தொடுத்தும், மலைவளம் புகழ்ந்தும், குரவையாடியும், மயில்களின் ஆடல்களைக் கண்டு உவந்தும், கிளிகளின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு இன்புற்றும் பல மகளிரின் இடையே களிப்புற்று விளங்கும் அரசர்களைப்போல் பல பிடிகளினிடையே விளையாடிக்கொண்டு இறுமாந்து நிற்குங்களிற்றினங்களை நோக்கியும், நீர் விளையாடியும், தினைக் கொல்லைகளிலும் சுனையைச் சூழ்ந்த பாறைகளிலும் மிக உயர்ந்த மரங்கள் செறிந்த காடுகளிலும் பூஞ்சோலைகளிலும் கொடி வீடுகளிலும் மாறாத்தானை மன்னனை வழுத்தி ஆறாக் காதலொடு திளைத்தும், அமையாதவர்களாகி ஆடியும், பாடியும், கூடியும், பிரிந்தும், ஊடியும், உணர்ந்தும், ஓடியும், ஒளித்தும், நாடியும், நயந்தும், நலம் பாராட்டியும் விளையாடி இன்புறுவாராயினர்.

இங்ஙனம் இரு பாலார்களும் அன்புற்று அம்மலைச் சாரலில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், ஐம்பெருங்குழுவினரும் எண் பேராயத்தாரும் உதயணனுக்கு அங்கங்கேயுள்ள இனிய காட்சி களைக் காட்டிக்கொண்டு சென்று, அவனைத் தொடர்ந்து வரும் உரிமைச் சுற்றத்தாரைப் பின்னே வரும்படி செய்து அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பை அமைத்துவிட்டுப் பண்டை நூற்பொருள்களை அறிந்து பிறர்க்கும் அறிவித்துத் தவம் செய்து விளங்கும் ஒரு முனிவருடைய தவப்பள்ளியாகிய சோலை ஒன்றை அடைந்தார்கள். முக்குற்றங்களையும் நீக்கிய பெரியோர் தங்கியிருத் தலின் துட்ட விலங்குகள் முதலியவற்றால் உண்டாகும் அச்சத்திற்கு அதிற் சிறிதும் இடமில்லை, காவலையே வேண்டாதது அது; மேலும் 'மிகுந்த வளத்தை உடையதாகி ஐந்திணை'. மரங்களும் பைந்தளிர்க் கொடிகளும் நெருங்கப்பெற்று வெப்பம் நீங்கி, நீருட் புகுந்தாற் போன்ற தண்மையுற்று, ஊரின் உள்ளிடத்தைப் போன்ற விரிந்த இடங்களை உடையதாய் மலர்த்தவிசு அடுத்துத் தளிர்க்குடை ஓங்கிப்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பூங்குலைக் கவரி புடைபுடை வீசி மிஞிறும் சுரும்பும் வண்டும் தும்பியும் குயிலும் பாடும் மழலையும் பாடலாற் கேட்போருடைய மனத்தை வயப்படுத்துவதாகிப் பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கருதித் தாங்கி வைத்திருந்தாற் போலவே தோற்றும்படி அமுதமயமான கனிகளை ஏந்திப் பயனுள்ள மரங்களையே முற்றும் பெற்று விளங்குவது அச்சோலை.

அவர்கள், அதன் புறத்தை அடைந்து, "உதயணன் ஒரு காரியத்தைக் கருதித் தரிசிக்க வந்திருக்கின்றனன்"என்பதை அம்முனிவருக்கு முறைப்படியே சொல்லி விடுத்தனர். முனிவர் அவனுடைய பெருங்குலப் பிறப்பையும் அரும்பொருள் வகையையும் மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போலவே எண்ணிப் பாதுகாக்கும் கடப்பாட்டையும் மதித்து அவனைக் காணுதற்கு விரும்பி, இந்திரனை எதிர்கொள்ளும் தெய்வ முனிவரைப் போலவே முறைப்படி வரவேற்று, அசோக மரத்தின் அணி நிழலில் மணலின் மீது கிடந்துள்ள பலவகைப்பட்ட மலர்த் தொகுதியாகிய இயற்றாத் தவிசில் இருக்கும்படி கையாற் குறிப்பித்தனர். அவன் அந்த முனிவரை வணங்கி அவர் காட்டிய இடத்தில் இருந்தனன். இருந்தவன் பின்னர் அம்மரத்தின் அடியைச் சார்ந்து யூகியையே நினைந்து கவலைகொண்டிருந்தான். இருக்கையில், அவன் பிடித்திருந்த வெள்ளைப் பூ ஒன்று கையினின்றும் நழுவிக் காலின் கீழே வீழ்ந்தது. அவற்றை யெல்லாம் அறிந்த முனிவர், நிமித்தப் பயனை அறிந்து சொல்லுவதில் மிக்க வல்லுநராதலின் அவனை நோக்கி, " அரச! நீ பசுமரத்தைச் சார்ந்திருந்தமையால் அது நின் உயிர்த் தோழன் உயிரோடிருத்தலையும் அவன் பின்பு வந்து உன்னை அடைதலையும் நன்கு புலப்படுத்தும்; இது தவறாது, தெளிவாயாக! பிடித்த வெண்பூவின் வீழ்ச்சி நீ இப்போது அநுபவிக்கும் போகத்திற்கு இடையூறு உண்டென்பதை அறிவியா நிற்கும். அந்தப் பூ வேறிடம் செல்லாமல் உன் காலின் கீழிடத்தை அடைந்தமையால் அந்தப் போகத்தை மீட்டும் அடைவை. நீ பூமியின்மேல் இருந்தமையால் நின் தலைநகரத்தையும் நாட்டையும் பெற்று அரச உரிமையையும் அடைவை; சிறிதும் ஐயமில்லை. பிற்காலத்தில் உனக்குச் சாரணனுடைய உபதேசமும் உண்டு. உன்னுடைய ஆயுள் நாளின் அளவு இத்துணையாகும்"என்று கூறினர். உதயணன், இவருடைய அருள்மொழி நிச்சயமாகவே இருத்தல் கூடும்" என்று எண்ணி யூகியை அடைந்தவன் போன்றவனாகி வணங்கி அவரிடம் விடைபெற்றுப் புறம்போந்து வாசவதத்தையை அடைந்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அவளுடன் அங்கே தனக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் படமாடத்தில் உறைபவனாயினன்.

அங்ஙனம் உறைந்த உதயணன், ஒருவாறு கவலை தீர்ந்து வாசவதத்தையுடன் சென்று கான்யாற்றுக் கடும்புனலாடியும், பலநிற மலர்கள் பூத்து, மேல் மூடியைத் திறந்த ஆபரணப் பெட்டிபோலத் தோன்றும் குறுவாய்ச் சுனை நீரில் முழவொலியைப் பிறப்பித்து அத்தாளத்திற்கேற்பப் பாடியும்; காட்டிலுள்ள அரமகளிர் போன்ற வரும் குழையர், கோதையர், இறையர், இணர்த்தழையர், தாரினர் களுமாகிய பலவகை மகளிர்கண் இடையே நின்று அவர்களுடைய ஆடலைக் கண்டும் பாடல்களைக் கேட்டும் இன்புற்றும்; பாறையாகிய உரலில் ஐவன நெல்லைச் சொரிந்து யானைக் கொம்பாகிய உலக்கையால் தம் ஐயருடைய இயல்புகளைப் புகழ்ந்து கொண்டு பாசவல்இடிக்கும் வேட மகளிருடைய அம்மனை வள்ளைப் பாட்டைக் கேட்டும், அருவியாடியும், சுனை விளை யாடியும் பூங்குழை மகளிர் பொன் வள்ளத்தேந்திய தேறலையும் மதுவையும் உண்டும், ஓர் உயிரை உடைய இருதலைப் புள்ளைப்போல் ஒட்டி இன்புற்றும் அம்மலைச் சாரலில் உண்டாட்டயர்ந்தனன்.

உடன் வந்த மகளிர், வெண்முத்தங்களாற் சிற்றில் இழைத்தும், கோங்கம் பூக்களைப் பறித்து இவை பொற் பணியென்று பாவைகளின் தலையில் வைத்தும், அசோகஞ் சினைகளிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் தழைக் கயிற்று ஊஞ்சல்களில் இருந்து ஆடியும், முல்லைப் போதுகளைப் பறித்துக் கத்திகை தொடுத்தும், பித்திகை பிணைத்தும், தளிர்களைக் கையிற் கொண்டு பல விசித்திர வடிவங்கள் தோன்றும்படி கிள்ளியும், சண்பகச் சோலையை அடைந்து தழை உடைகளை அமைத்தும், வாசவதத்தையின் செல்வத்தையும் சிறப்பையும் பாடிக்கொண்டே குராமரத்தின் நிழலில் வளைகள் ஒலிப்ப மறலிக் குரவையாடியும், பந்தாடியும், பாவை புனைந்தும், தளிர்ப் படுக்கையின் மேலே கண்படை கொண்டும், பானவகைகளை உண்டும் விளையாடினர். மற்றை யோர்களும் தத்தமக்கு இயன்ற வண்ணம் இப்படியே விளையாடிக் களித்து இன்புற்றனர்.

இங்ஙனம் உண்டாட்டயரும் நாட்களில் ஒரு நாள் யாத்திரை செய்பவர்கள் வந்து தங்கும் கொட்டில்களையும் கொடிப் பந்தர்களையும் பின்னும் இவை போன்ற இனிய பல இடங்களையும்

Digitization by Hindu-Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

உடையதாய்க் காண்பானாயின் இந்திரனும் வேறிடம் செல்லத் துணியாத மிக்க அழகைப் பெற்று, இனிய பழ மரங்களையும் தன்பால் கொண்டு மயில் முதலிய பறவைகளின் செறிவை உடையதாய் என்றும் நலிவோர் இல்லாமையால் உயிர்த்தொகுதிகள் கவலையின்றி வாழும் பொலிவை உடையதாய் விளங்கும் பொழில் ஒன்றில் மரவுரி உடுக்கையையும் சிவந்த சடையையும் உண்மை ஞானத்தையும் விரதத்தையும் உடைய முனிவர் ஒருவர் தவஞ் செய்யும் ஆச்சிரமத்தை அடைந்து, அசோக மரத்தின் நிழலில் மணற்பரப்பில் உதயணன் வயந்தகனுடன் இருந்தான்.

இருந்தபொழுது அவனிடம் விடைபெற்று வாசவதத்தை காஞ்சனையோடு சோலை வளம் காணுதற்குச் சென்றாள். ஏவலாளர்களும் ஒவ்வொரு காரியத்தை முன்னிட்டு வேறு வேறிடங்கள் சென்றனர். அரசாட்சியைத் துறந்து மனைவியுடன் வந்து அங்கே தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் ஓர் அரச முனிவருடைய புத்திரியும் பேரழகினளுமாகிய விரிசிகை என்னும் பெயருடைய சிறு பிராயத்தாள் ஒருத்தி அங்கே இருந்தனள். அவள் முனிவர்களை அன்றி வேறு ஆடவர்கள் யாரையும் கண்டறியாதவள். அவள் உதயணனைக் கண்டு, 'இவன் காமன்' என்று எண்ணிக் காதல்கொண்டு தான் வைத்திருந்த பாவை பந்துகளை ஓரிடத்தே வைத்துவிட்டு மெல்லச் சென்று நந்தியாவர்த்தம், நாகம், சிந்துவாரம், சேபாலிகை, குருக்கத்தி, சுள்ளி, சிறுசேடம், சண்பகம் ஆகிய இவற்றின் பூக்களைப் பறித்துத் தன் குடங்கையில் அடக்கிக்கொண்டு வந்து உதயணனை அடைந்து, "ஐயா! இம் மலர்களைப் பிணையல்களாகத் தொடுத்து ஈமின்; ஈந்தாற் பாவையும் யானும் அணிந்துகொள்வோம்" என்று சொல்லி இரந்து அம்மலர்களை நீட்டினள். அவன் அவளைப் பார்த்து, "இத்தவ வனத்தில் உறையுந் திருமகளோ இவள்?' என்று முதலில் எண்ணி, அவளுடைய கண்களின் இமைகள் ஆடுதலையும் அணிந்த மாலைகள் வாடுதலையும் கண்டு, " இவள் முனிவர் மகளே' என்று தெளிந்து தெய்வத் திகிரியையுடைய அரசர் மகளிர்க்குரிய சிறந்த இலக்கணங்களை அவள்பால் கண்டு யாழ் நரம்பை வருடுதலாலும் படைக்கலங்களைப் பகைவர் மேற் செலுத்துதலாலும் தழும்பு பட்டுத் திருந்திய அங்கையால் தன் மேலாடையை விரித்து அதில் அம் மலர்களை வாங்கிப் பல நிறமுள்ள மணிகள் நிறம் மாறுபட அழுத்தப் பெற்ற இரத்தின மாலைபோலத் தோற்றும்படி பலவகை நிறமுள்ள அம்மலர்களை உரிய இடங்களில் வைத்துப் பலவகை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA).

மாலைகள் கட்டி அவளுக்குக் கொடுக்க அவள் அம்மாலையைத் தக்கவாறு அணிந்துகொள்ளுவதற்கு அறியாதவளாகி வருந்தி அலமந்தனள். அதனை அறிந்த அவன், "இங்கே வா" என்று அழைத்து அவளைத் தன், மடிமேல் வைத்து அவற்றை அவள் உச்சியிலும் தலைப்பக்கத்திலும் மயிர் முடியிலும் அலங்காரமாகப் புனைந்து பாராட்டி, " மெல்லச் செல்" என்று விடுக்க அவள் சென்றாள்.

உதயணனை விட்டுப் பிரிந்த சில நேரத்தை ஒரு வருடமாக நினைந்து அவன் பிரிவாற்றாமல் வருந்தித் தழைகளையும் கண்ணி களையும் ஏந்திக் கொண்டு நற்பூங்கொம்பர் நடைபெற்றாங்கு நடந்து விரைந்து வரும் வாசவதத்தை, தன் முன் வரும் விரிசிகையையும் அவள் கூந்தலில் அணியப்பட்டிருக்கும் மாலைகளையுங் கண்டு அம்மாலைகள் உதயணனால் தொடுத்துச் சூட்டப்பட்டன என்பதை அறிந்து சினந்து, கண்களினின்றும் வெய்ய நீர்த்துளிகளைச் சிந்திக் கையிலிருந்த கண்ணிகளையும் தழைகளையும் எறிந்துவிட்டு, "கிடைத்த தாமரைப் பூவிலுள்ள தேனை உண்பதற்குச் செல்லும் வண்டைப் போல்வார் ஆடவர் என்பதை இன்று கண்கூடாகக் கண்டேன்" என்று கடுஞ்சினம் கொண்டு, உடன்வரும் சாங்கியத் தாயையும் காஞ்சனையையும் நோக்கி, "என் தந்தையின் அணி நகரத்திற்கு என்னை அனுப்பி விடுங்கள்" என்று சொல்லித் தன்னுடைய கோலங்களைச் சிதைத்துக்கொண்டே அச்சோலையின் ஒரு பக்கத்தே செல்வாளாயினள். அதனைக் காஞ்சனையால் அறிந்த உதயணன் அச்சமுற்றுச் சென்று அவளைத் தழுவி அவளுடைய முடியணிகளைத் திருத்தியும், பாத கிண்கிணியைத் துடைத்தும், துகள் போக்கியும், கூந்தல் அணிகளைப் புனைந்தும், வளைகளக் கையில் ஏற்றியும் , கண்ணீர்த் துளிகளைத் துடைத்தும், காதணிகளைச் சரியாக அணிந்தும், புதுத் தளிர்களைக் கையிற் கொடுத்தும், புறத்தைத் தைவந்தும், "நீ இங்ஙனம் கோபிப்பாயாயின் என் உயிருக்குப் பெருந் தீங்கு விளைவித்தாயாவாய்" என்று கூறியும் பலவாறு தேற்றினன். தேற்றவும் அவள் சிறிதும் ஊடல் தணியாமல் கடுஞ்சினத்தோடே இருந்தனள். அப்போது அம்மலைச் சாரலுள்ள ஒரு பலா மரத்திலிருந்த ஆண்குரங்கொன்று திடீரென்று குதித்து வந்தது. அதனைக் கண்ட வாசவதத்தை அஞ்சி நடுநடுங்கி விரைந்து அவனைத் தழுவிக் கொண்டனள். அவன் மனம் உவந்து வேறு யாதொரு கவலையும் இல்லாதவனாகி அக்கணத்தில் அவளுடன் காலத்தை இனிது கழிப்பானாயினன்.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

இலாவாண நகரினது புறத்தே ஒடுங்கியிருந்த யூகி அந்நகரத்திலுள்ள அரண்மனைக்கும் தான் இருக்கும் இடத்திற்கும் பிறர் அறியாமல் ஒரு சுருங்கை வழியை இயற்றுவித்துப் பின் செய்ய வேண்டுவனவற்றை உருமண்ணுவாவிற்கும் வயந்த கனுக்கும் உணர்த்தினன். அவர்கள் அவன் கூறியதைச் சாங்கியத் தாய்க்குத் தெரிவித்தனர். சாங்கியத்தாய் உதயணனை அடைந்து, "அரசே, கொடிய விலங்குகள் உலாவும் மலைச்சாரலில் இருந்தால் ஒரு சமயம் யாதேனும் ஒன்றால் வாசவதத்தை அச்சம் அடையக் கூடும். ஆதலால் இனிமேல் இலாவாண நகரத்துள்ள அரண் மனையைச் சார்ந்திருத்தல் நலமாகும்''என்றனள். உதயணன் அதனை அங்கீகரித்து வாசவ தத்தையோடும் புறப்பட்டு அந்நகரத்தை அடைந்து அரண்மனையில் வாழ்வானாயினன். இங்ஙனம் சில நாட்கள் சென்றன.

இப்படியிருக்கையில் தோழர்கள் உதயணனை நோக்கி, "ஒரு காரியமும் இல்லாமல் சும்மா இருந்தால் திருமகள் நம்மை வெறுப்பாள். ஆதலால் எங்கேனும் சென்று வர வேண்டும்"என்று கூறினர். கேட்ட உதயணன் வாசவ தத்தையின் பிரிவிற்கு அஞ்சி அதற்கு உடன்படவில்லை. சில தினம் சென்றபின் பிரிதற்குரிய சூழ்வினை வந்தமையால், அரசனை நோக்கி வாசவதத்தை, "அடிகளே, வேட்டஞ் சென்று அரும்பு, மலர், தளிர் என்பவற்றால் கண்ணி கட்டி எனக்குத் தந்தருளுக"என்று வேண்டினள். அது செய்தற்கு விரும்பிய உதயணன் மறு நாள் காலையிற் பரிமா ஊர்ந்து காட்டிற்குள் சென்றனன். மந்திரிகள் தாம் எண்ணியதை நிறைவேற்று வதற்கு அது நல்ல சமயம் என்று நினைத்து, "அரசன் காம இன்பத்தையே விரும்பி ஊக்கம் இலனாயினானென்று வேடர்கள் ஊரைச் சுடுவதற்கு வந்து சூழ்ந்துகொண்டனர்"என்னும் பேச்சை எங்கும் பரவச் செய்து, ஏவலாளர்களைக் கொண்டு அரண்மனையின் நாற்புறத்தையும் தீக்கு இரையாக்கி அந்தப்புரத்திற் சென்று, வெளியே புறப்பட்டுச் செல்லுதற்கு முடியாமல் தவித்து அமைந்து நிற்கும் வாசவதத்தையையும் சாங்கியத் தாயையுங்கண்டு, "இந்தச் சுருங்கை வழியாகச் செல்லுங்கள்"என்று அவர்களை அனுப்பி விட்டு அவர்கள் இருந்த இடத்திற் கொலைச் சிறையாளர் இருவ்ரை வலிந்து புகுத்தி வாசவதத்தையின் அடிக்கல முதல் தலைக்கலம் இறுதியாக உள்ள ஆபரணங்களை எல்லாம் ஒரிடத்திற் சிதறி வைத்தார்கள். அரண்மனையின் நாற்புறத்தையும் தீக்கிரையாக்கிய கருமக் கள்வரைத் தாக்கிக் கொண்டே உருமண்ணுவா ஒருபாற் செல் வானாயினன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA).

அப்போதுசாங்கியத்தாய் வெய்துயிர்த்து நடுங்கும் வாசவதத்தை யைச் சுருங்கை வழியே அழைத்துக் கொண்டு யூகி இருக்கும் இடம் சென்றாள். செல்லுகையில் வாசவதத்தையை நோக்கி அவள், "நீ சிறிதும் அஞ்சாதே. உன்னுடைய உயிர்த்துணைவனுக்கு ஆக்க மளிக்க விரும்பி அவனுடைய உயிர் நண்பனாகிய யூகி செய்த மாயச் சூழ்ச்சியாகும் இது"என்று கூறினள். அந்தச் சமயத்தில் யூகி, தான் எண்ணியது முடிந்ததென்று புன்முறுவல்கொண்டு அங்கே வந்து வணங்கி, தாயே! மறமாச்சேனன் காதல் மகளே! கேட்டருள்க. உன்னுடைய தந்தை சேனைகளின் இடையே உதயணனைச் சிறைப்படுத்திக் தளையிட்டமையால், பாஞ்சாலராயன் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். பிங்கல கடகர் அஞ்சி யோடினர். அவற்றை அறியாத உன் தலைவன் யாதொன்றையும் நினைத்தலின்றிக் கவலையற்று உன்னுடன் இடைவிடாமல் உறைவானாயினன். பகைவனைக் கொன்று உன் தலைவனை நல்ல பதவியில் நிறுத்த வேண்டுமாயின் நீ சில நாள் பிரிந்திருக்க வேண்டுவதே. ஆதலால் உங்கள் குடிக்கு வந்த சிறுசொல் நீங்கும்படி ஆவதைச் சொல்லும் உயிர்போன்ற என்னை நோக்கியும், நின் குலத்தை நோக்கியும், தலைவன் தலைமையினின்றும் வழுவிய நிலைமையை நோக்கியும், நிலம் புடைபெயரினும் விசும்பு வந்திழியினும் சிறிதும் கலங்காத நின் கடவுட் கற்பை நோக்கியும் இந்த வரத்தை அருளிச் செய்யவேண்டும்"என்று மிகவும் இரந்து வேண்டினன்.

வாசவதத்தை, 'நம்முடைய அரசர்பிரானுக்கு இயைந்த நூல் வல்லாளர்களாகிய மந்திரிகள் நால்வருள் யூகி இறந்தனன்; இவன் யாரோ?' என்று எண்ணிக் கவலையுற்று விரைந்து விடைகொடாமல் ஆராய்வாளாயினள். அவளுடைய நிலைமையை அறிந்த சாங்கியத்தாய், "இவன் யூகியே; அரசன் கவலையற்றிருப்பதை மாற்றுவதற்கே தான் இறந்து விட்டதாகப் பெயர் பண்ணிவிட்டு இவன் இங்கே வந்திருக்கிறான். நீ கவலையை விட்டுவிடு"என்று தெரிவிக்கவே அவள் தேறினள். யூகி கூறிய நியாயங்களையெல்லாம் உட்கொண்டவளாயினும் அவள் உதயணன் பிரிவை நினைத்து வருந்திப் பின்பு, 'இவன் எண்ணியது உறுதி பயப்பதாகும்' என்று துணிந்து, "என் இறைவன் முன் மாய யானையாற் சிறைப்பட்ட பொழுது அவனை மீட்பதற்கு மாய இறுதி வல்லையாகிய நீதியாளா வேண்டியதைச் செய்வாயாக"என்று அவனுக்கு உபசாரமொழி களைக் கூறி ஒருவாறு கவலை யொழிந்திருந்தனள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வாசவதத்தையின் பிரிவால் அரசன் தீங்கில்லாமல் இருத்தலை அறிந்து கொள்ளும் வரையில் அவ்விடத்திலேயே இருத்தற்கு நிச்சயித்துக்கொண்டு யூகி அவ்விருவரோடும் மேலே ஆகவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி ஆராய்பவனாகி அவர்களுடன் அங்கே இருந்தான். இது நிற்க.

உதயண குமரன் வாசவதத்தை விரும்பியபடியே தழையும் தாரும் கண்ணியும் பிணையலும் கைக்கொண்டு குதிரையை ஊர்ந்து அவளைக் காண விரைந்து வருகையில் இடக்கண் ஆடியது. இடத்தோள் அசைந்தது. பின்னும் சில துர்நிமித்தங்களும் தீய சகுனங்களும் தோன்றின; அவற்றின் பயனை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், " உயிர்க் கிழத்தி நீங்கினள்; இங்கே இலள்; அவளைக் காணாத வருத்தத்தால் தோழர்களோடு தான் சிலகாலம் புறத்தே இயங்குதல் கூடும்"என்பது தெரியவந்தது. அதனால் மிக்க கவலையுற்று வரும் அவன், எதிரே பெரும் புகையின் எழுச்சியைக் கண்டு மிகவும் விரைந்து வருகையில், வாசவதத்தை இருந்த இடத்திலும், நெருப்புப் பரவித் தோன்றக் கண்டான். ஊக்கங் குன்றியவனாகிச் செல்லும் பொழுது தனக்கு ஒரு சோர்வும் நேராதபடி உருமண்ணுவாவும் வயந்தகனும் மாய மள்ளரைக் கூட்டத்தோடு துரத்தி அடிப்பவர்களாகித் தன் வரவு பார்த்துக்கொண்டு எதிரே நிற்பதைக் கண்டனன். அப்போது, காஞ்சனமாலை,

"நாவலந் தண்பொழில் நண்ணா ரோட்டிய
காவலன் மகளே! கனங்குழை மடவோய்!
மண்விளக் காகி வரத்தின் வந்தோய்!
பெண்விளக் காகிய பெறலரும் பேதாய்!
பொன்னே! திருவே ! அன்னே ! அரிவாய் !
நங்காய்! நல்லாய்! கொங்கார் கோதாய்!
வீணைக் கிழத்தீ வித்தக வுருவீ!
தேனேர் கிளவீ! சிறுமுதுக் குறைவீ!
உதயண குமர னுயிர்த்துணைத் தேவி!
புதையழ லகவயிற் புக்கனையோ?" (2:18:76-85)

என்று காட்டுத் தீயின் இடையே அகப்பட்டு வருந்தும் மயிலைப் போல இடைவிடாமற் புலம்பி அலமந்து வீழ்ந்து புரண்டு புரண்டு அழுதலை அவன் பார்த்தனன். பார்த்து வாசவதத்தைக்கு ஏதோ ஒரு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

துன்பம் வந்துவிட்டதென்று நிச்சயித்து அறிவு மயங்கிச் சோர்ந்து பொறியற்ற பாவைபோலக் குதிரையினின்றும் திடீரென்று நிலத்தில் வீழ்ந்தனன். வீழ்ந்து அறிவற்றுக் கிடக்கும் அரசனைத் தோழர் அணுகி மூர்ச்சையை மாற்றுதற்குரிய பொருள்களைக் கொண்டு மாற்ற, எழுமையுந் தொடர்ந்த அன்புடைய அவளை நினைந்து அரற்றிக் கொண்டே அவன் எழுந்தான். எழுந்தவனை அவர்கள் சூழ்ந்து பல வகையான சமாதானங்களைச் சொல்லித் தேற்றவும் அவன் தேறாமல், "என் உயிர்த்துணைவி மூழ்கிய தீயில் யானும் புகுவேன்"என்று அத்தீயிற் புகுவானாயினன். அப்போது தோழர், "உன்னுடைய பகைவர் மகிழும்படி நீ இங்ஙனம் எண்ணுதல் மிகவும் தவறாகும். 'யூகி இல்லாவிடில் உதயணனுக்கு யாதும் செயலில்லை' என்று அறிவிலார் சொல்லுஞ் சொல் எங்கள் மனத்தைச் சுடாநிற்கும். அதனை நீ அறிந்து உன்குலத்தைத் தாங்குதல் நன்று"என்று விலக்க, கடல் கரையைக் கடவாததுபோல அவன்தோழர்கள் வார்த்தையைக் கடவானாகி, "என் உயிர்த் துணைவியின் உடம்பைப் பார்க்க வேண்டும்; ஆதலால் விரைந்து நெருப்பை அவித்து அதனைக் காட்டுமின்"என்றனன்.

அவர்கள், "அரசர் கரிப்பிணத்தைக் காண்பது மரபன்று"என்று வற்புறுத்தவும் அவன் தடைப்படாமற் காண்பதையே விரும்பித் துன்புற்றனன். 'நம்முடைய பெருந்தேவி உயிர் நீங்கும்படி இவர் பார்த்திராரென்று அரசன் எண்ணுவானாயின், அது நாம் எண்ணிய காரியத்திற்கு மிக்க இடையூறாகும்' என்று தோழர் அவனை அழைத்துக்கொண்டு ஒரு வகையாகப் பள்ளிப்பேரறை சென்று அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள சுருங்கை அவனுக்குத் தோன்றாதபடி அதன் வாயிலை நன்றாக முதலில் மறைத்துவிட்டு அங்கே கரிந்து கிடந்த இரண்டு குறைப்பிணங்களைக் காட்டி, "சாங்கியத்தாயும் தத்தையும் இறந்தமை பொய்யன்று; உண்மையே"என்று அவன் மனங்கொள்ளச் செய்து அங்கங்கே சிதறுண்டு கிடந்தனவும் தீயில் மூழ்கினமையால் ஒளிவிட்டு விளங்குவனவுமாகிய அவளுடைய ஆபரணங்களைப் பொறுக்கி வந்து அவனுக்கு முன்னே இட்டனர். பொன்னரி மாலை, நெற்றிப்பட்டம், திலகம், செவியணி, பொற் கொடி, இலைப்பெரும் பூண், இதயவாசனை, களிகை, முத்தாரம், பன்மணிப்பூண், சின்மணித்தாலி, முத்தணிவடம், சித்திரவுத்தி, நாண், தொடர்,தோளணி, இடையணி, விரலணி முதலிய அணிகலங்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

களுள் ஒவ்வொன்றையும் அவன் தனித்தனியே எடுத்தெடுத்துப் பார்த்துப் பார்த்து விளித்து விளித்துப் பலவாறு புலம்பி அரற்றினன்.

பின்பு அவனுடைய மெலிவையும் கவலையையும் அறிந்த மந்திரிமார், "இவன் சோர்வை அறிந்து பாஞ்சாலராயன் போர் செய்தற்கு வருவானாயின் இந்நகரத்துள்ளே வரவிடாமல் தடுத்துவிடுக"என்று சொல்லிச் சதுரங்கப்படைகளுடன் வீரர்களை அந்நகரத்தைச் சூழ அமைத்து அவர்களுக்கும் சேனைகளுக்கும் வேண்டிய போர்க்கருவிகளையும் அளித்து; உணவுப் பொருள் களையும் ஆங்காங்கே நிரம்ப வைத்ததன்றிப் பெரும்படை களைத் திசைதோறும் அனுப்பிப் பாதுகாக்கும்படி செய்வித்து உதயணனுக்கும் அதனைத் தெரிவித்து அவனது துன்பத்தை ஒருவாறு தீர்த்து வருவாராயிருந்தனர். பின்னும் அவர்கள், காமத்தால் உண்டாகும் தீங்குகளைப் பலவாறு எடுத்தெடுத்து உரைத்து அவனுடைய வருத்தத்தைப் போக்க, அவன் ஆறுதலுற்றிருந்தனன்.

அதனை அறிந்த தோழர், "அரசனுக்கு யாதொரு தீங்கும் இல்லை, இனி வேறிடத்திற்குச் செல்லுதல் நலம்"என்று யூகிக்குத் தெரிவிக்க, அவன் வாசவதத்தைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தனன். அவள் மந்திரத்தாற் பிணிப்புண்ட நாககன்னிகைபோல யூகியினுடைய நீதிமொழியாற் பிணிப்புண்டவளாகித் தன்னுடைய குறையை வெளிப்படுத்தாமல் தலைவன் ஆக்கமடைதலையே பெரும் பயனாக நினைந்து ஆறுதலுற்றனள். பின்பு அம் மூவரும் உடம்பை வேறுபடுத்துவதாகிய மருந்ததொன்றால் வேறு நிறம் பெற்று அந்தண வடிவங்கொண்டு மெல்லப் புறப்பட்டு ஒரு மலையைச் சார்ந்து அங்கே தவம் செய்து கொண்டிருந்த உருமண்ணுவாவின் தந்தையாகிய முனிவனை அடைந்து தாம் இன்னாரென்பதை அவனுக்குப் புலப்படுத்தாமல் ஆகவேண்டியவற்றை அவனிடஞ் சொல்லி மிக அணுகாமலும் மிக அகலாமலும் அவனது தவப்பள்ளியில் தங்கியிருந்தனர்.

வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமல் வருந்துகின்ற காஞ்சனைக்குத் தாம் எண்ணிய காரியத்தை உருமண்ணுவா மந்தணமாகத் தெரிவித்துத் தேற்றி அவளை அழைத்து வந்து வாசவதத்தையிடம் சேர்ப்பித்து விட்டுச் சென்றனன். அவள் வாசவதத்தையைத் தேற்று வித்து அவளுடன் இருந்தனள். இருக்கும் நாட்களில் ஒரு நாள் அந் நால்வரும், 'நாம் இங்கே இருத்தலை அயலார் அறியின், நம்முடைய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

காரியம் பழுதுபடும்' என்று எண்ணி, "இனி யாம் இருத்தற்குரிய இடம்யாது?' என்று ஆலோசித்து ஒருவருக்குந் தெரியாமல் புறப்பட்டுச் சென்று, உருமண்ணுவாவின் தந்தையின் தோழனும், உக்கிர குலத்திற் பிறந்தவனுமாகிய விசயவரனென்னும் அரசனுடைய இராசதானியும் அங்கநாட்டில் உள்ளதுமான சண்பையென்னும் பெருநகரத்தில் வாழும் பெருஞ்செல்வனாகிய மித்திரகாமனென்னும் வணிகர் பெருமானுடைய வீட்டில் தங்கிக் காலம் கழிப்பாராயினர்.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

3.மகத காண்டம்

ஏயர் குலத்திற்குப் பழம்பகைவனும் அதுபற்றியே கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றியவனுமாகிய பாஞ்சால அரசன், யூகி இறந்த செய்தியையும் வாசவதத்தையை இழந்தமையால் உதயணன் மெலிவுற்றிருத்தலையும் அறிந்து அப்பால் தனக்கு யாதொரு தீங்கும் உண்டாகமாட்டாதென்று எண்ணிக் கௌசாம்பி நகரத்தைப் பாதுகாவாமல் செல்வக்களிப்பால் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந் திருந்தனன். அதனை அறிந்த உருமண்ணுவா முதலியோர், "இனி மகத மன்னனோடு நட்புப்பூண்டு அவனுடைய படைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு பகைவனை வெல்லவேண்டும்"என்று உதயண னுக்குக் கூறினர். அவன், "யூகி முதலியவரை இழந்த பின்பு எனக்கு வேண்டுவது யாது?"என்று மறுத்தனன். நாளுக்கு நாள் உதயண னுடைய உடம்பு மெலிவுற்றது. அப்பொழுது தோழர், "சிறந்த வித்தையில் வல்லவனாகிய இலாமயனென்னும் ஒரு முனிவன் இருந்த வனங்கூடத் தீயால் வெந்துவிட்டது"என்று எடுத்துக்கூறி, "தீயால் துன்பமுறுதல் யாவராலும் விலக்கற் பாலதன்று"என்று தேற்றிக் கொண்டிருந்தனர்.

அங்ஙனம் இருக்கையில் பார்ப்பனத் தோழனாகிய இசைச்ச னென்பவன், "யான் கூறுவதைக் கேட்டிடுக, மந்திரத்தால் முடியாத காரியம் யாதும் இல்லை. வாசவதத்தை இறந்து வேறு பிறப்பை அடைந்திருப்பினும் பழைய உருவத்தோடு அவளைத் தருவதற்கு உரித்தான மந்திரம் ஒன்று உண்டு. அதனைக் கற்று வல்லோனாகிய அந்தணன் ஒருவன் இராசகிரியமென்னும் நகரத்தின் பால் உள்ளான். அவனை அடைந்து வழிபாடாற்றி வேண்டின், வாசவதத்தையை யாம் பெறுதல் எளியதாகும்"என்று கூறினன். கேட்ட உதயணன், "அங்ஙனம் செய்யும் மந்திரமும் உண்டோ?"என்று வியந்து, தலையெடுப்ப அந்த வழியே இனி முயலவேண்டும் என்று நிச்சயித்து, "இங்ஙனம் பெரியோர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்" என்று இசைச்சன் பின்னும் கூறினன். கேட்ட உதயணன், "இப்பொழுதே அவ்விடத்திற்கு யாம் விரைந்து செல்ல வேண்டும்" என்று சொல்லத் தோழர்கள் அவனைக் கூட்டத்தினின்றும் தனியே பிரித்து அழைத்துக்கொண்டு வந்து மிக்க ஆற்றலையும் கல்வியையும் உடையவர்களாகிய நூறு வீரர்களை வருவித்து வேறு வடிவம் கொள்ளும்படி சொல்ல, அவர்கள் அங்ஙனமே கொண்டனர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America HHFA(USA)

அரசனும் தாமும் யாத்திரைக்கு ஏற்ற பார்ப்பன வடிவங் கொண்டவர்களாகிப் புறப்பட்டுப் புன்றாளகமென்னும் நாட்டையும் காள வனத்தையும் கடந்து கருப்பாசமென்னும் காட்டாறு ஒன்றைத் தாண்டி அப்பாலுள்ள காட்டின் வழியே சென்றனர்.

அப்போது உதயணன், அங்கே திரியும் கலைமான் பாதுகாப்பப் பெண்மான் மருண்டு நோக்கி நிற்றலைக் கண்டு, வாசவதத்தையின் பார்வையை நினைந்து மனம் புழுங்கி, "பிணையே! என் உயிர்த்துணைவி சென்ற இடத்தை நீ கூறுவாயாயின் யான் அவ்விடம் சென்று உய்வேன்; நீ கூறுக"என்று புலம்பியும் அப்படியே மயில்,புறவு, வண்டு, தென்றல் முதலியவற்றைத் தனித்தனியே விளித்து அரற்றிக்கொண்டும் செல்லுதலை அறிந்த தோழர் இரங்கி அவனுடன்,

"துறக்கம் புரியுந் தொல்லையி னியன்றது
பிறப்பற முயலும் பெரியோர் பிறந்தது
சிறப்பிடை யறாத தேசிக முடையது
மறப்பெருந் தகையது மாற்றோ ரில்லது
விறற்புக ழுடையது வீரிய மமைந்தது
உலகிற் கெல்லாந் திலகம் போல்வது
அலகை வேந்த னாணை கேட்பது
அரம்பு மல்லலுங் கரம்பு மில்லது
செல்வப் பெருங்குடி சிறந்தணி பெற்றது
நல்குர வாளரை நாடினு மில்லது
நன்பெரும் புலவர் பண்புளிப் பன்னிய
புகழ்ச்சி முற்றா மகிழ்ச்சியின் மலிந்தது
இன்னவை பிறவு மெண்ணுவரம் பிகந்த
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மகதநன்னாடு" (3.2:41-54)

சென்று சார்ந்தனர். சார்ந்தவர்கள் அவனுக்கு மிக்க ஆறுதல் சொல்பவர்களாகி அந்நாட்டின் ஐந்திணை வளங்களையும் நோக்கிக் கொண்டே அதன் தலைநகராகிய இராசகிரியத்தை அடைந்து, அதன் அகழி, மதில் பலவகைச் சாதியாருடைய சேரிகள், நால்வகை வருணத்தாருடைய தெருக்கள் முதலியவற்றை எல்லாங் கண்டு மிகவும் உவகையுற்று உள்நகர் சென்றனர். உதயணன் அதன் வளங்களை யெல்லாங் கண்டு வாசவதத்தையின் பிரிவு, மனத்தை வருத்த மிகுந்த வாட்டமுற்று அவர்களுடன் தங்கினன்; தங்கியவன்,

"விழுப்பெருஞ் செல்வமொடு வென்றி தாங்கிய
ஐம்பதி னிரட்டி யவனச் சேரியும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

எண்பதி னிரட்டி யெறிபடைப் பாடியும்
அளப்பருஞ் சிறப்பி னாயிர மாகிய
தலைப்பெருஞ் சேனைத் தமிழச் சேரியும்
கொலைப்பெருங் கடுந்திறற் கொல்லர் சேரியும்
மிலைச்சச் சேரியுந் தலைத்தலை சிறந்து
வித்தக வினைஞர் பத்தியிற் குயிற்றிய
சித்திர சாலையு மொத்தியைந் தோங்கிய
ஒட்டுவினை மாடமுங் கொட்டுவினைக் கொட்டிலும்
தண்ணீர்ப் பந்தருந் தகையமை சாலையும்
அறத்தியல் கொட்டிலும் அம்பலக் கூடமும்
மறப்போர்க் கோழி மரபிற் பொருத்தும்
விறற்போராடவர் விரும்பிய கண்ணும்
மறக்களி யானை வடிக்கும் வட்டமும்
கடிசெல் புரவி முடுகும் வீதியும்
அடுத்தொலி யறாஅ அரங்கமுங் கழகமும்
அரச்சோற் றட்டிலு மம்பலச் சாலையும்
.....................................நெருங்கி *(3.4:7-29)*

விளங்குவதும் அதன் அயலில் உள்ளதுமான புறநகரத்தில் காமன் கோயிலின் பக்கத்தே உள்ள பொய்கைக் கரையில் விளங்கும் இளமரக்காவில் இருக்கும் தாபதப்பள்ளி ஒன்றில் அவர்களுடன் தங்கி வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமல் மிகவும் வருந்துவானாயினன்.

அவன் உயிரைக் காப்பாற்ற நினைந்த தோழர் அங்கேயுள்ள கண்கவர் பேரொளிக் காகதுண்டகரென்னும் ஒரு பெரியவரை அடைந்து தம்முடைய குறைகளையெல்லாம் அவரிடம் விளங்கக் கூறி, உதயணனுக்குத் தைரியம் உண்டாக வேண்டிய வழிகளை இன்ன இன்ன வகையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லி உடன்படுவித்து அவரை அழைத்து வந்து அவனுக்குக் காட்டி, "முன்னம் யாம் கூறிய பெரியோர் இவரே"என்றனர். உதயணன் மிகுந்த ஆவலோடு அவர் கூறுவதைக் கேட்பதற்கு விரும்பி அவரை வணங்கினன். அவர் அவனை நோக்கி, "இரண்டு மாதம் விரதத்தோடே நீர் இங்கே இருத்தல் வேண்டும். அப்பால் ஈமத்தில் யாம் செய்ய வேண்டிய சாதனை ஒன்று உண்டு. அது முடிந்த பின் வாசவதத்தை பழைய உருவத்தோடு வருதல் ஒருதலை. உம்முடைய இராச்சியமும் உமக்குக் கிடைக்கும். இதனை நீர் நம்பும்"என்று

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America HHFA(USA).

சொல்லிக் கைக் கொள்ளவேண்டிய விரதத்தையும் அதன் விதியையும் தெரிவித்துத் தம்மிடம் சென்றனர்.

கேட்ட உருமண்ணுவா முதலியோர், "நிலத்திற் புகுதலும் விசும்பிற் செல்லுதலும் கடல் நீரை வாய்க் கொண்டு உமிழ்தலும் மலையை ஏந்துதலும் ஆகிய இவைபோன்ற விச்சை பயின்றவர் களைக் கண்கூடாகவே கண்டிருக்கிறோம். செத்தோரை மீட்கும் விச்சையை உடையோரை இதுவரையிற் கேட்டும் அறிந்திலம், பெரும் புண்ணியம் உடையோமாதலின் இவரைக் கண்டோம். இவர் வாசவதத்தையை வருவித்து அளித்தல் ஒருதலை" என்று வியப் புற்றுக் கூறியவராகி அரசனைத் தேற்றிப் புறநகரத்தே முன்பு கூறிய இடத்தில் அவனுடன் தங்கினர். 'நம் அரசனை மகத மன்னனுக்கு நண்பனாக எப்படியேனும் செய்துவிடவேண்டும்' என்ற ஆலோசனை அவர்களுக்கு மிகுதியாக இருந்தது.

அப்போது அந்நகரில் காமதேவனுக்கு விழா நடந்தது. நடக்கையில் அரசன் கட்டளைப்படி, "பதுமாபதி காமனை வழி படுதற்கு இன்று செல்வாள்; நகரத்தை அலங்கரித்திடுமின்" என்று வள்ளுவ முதுமகன் முரசறைந்து தெரிவித்தனன். கேட்டவர்கள் அங்கங்கே அலங்காரஞ் செய்வித்தார்கள். திருமகளாயினும் உருவினும் உணர்வினும் ஒப்புமையாற்றாப் பதுமாபதி, நீராடி அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு யாப்பியாயினி முதலிய தோழியரும் காஞ்சுகியர் முதலியோரும் சூழ ஒரு வையத்தை ஊர்ந்து செல்லுகையில், அது புறநகரத்தே உள்ள காமன் கோட்டத்து வாயிலில் வந்து நின்றது.

வையம் நின்றபொழுது அதனை மூடிய திரை காற்றால் விலகியது. விலகவே அதனுள்ளே இருந்த பதுமாபதியை எதிரில் புன்னை மரத்தின் கீழே வாசவதத்தையின் நினைவுடன் இருந்த உதயணன் கண்டான். பதுமாபதியும் அவனைக் கண்டாள். ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி மனம் குழைந்தார்கள். வாசவதத்தைக்கும் அவளுக் கும் வேற்றுமை தோன்றாமையால், "நாம் கருதி வந்த பெரியோர் வாசவதத்தையை மீட்டு அளித்தனரோ?' என்று உதயணன் எண்ணி னான். "இவன் தன்னை வழிபட வந்த எனது நிறையை அளத்தற்கு என் முன்னர்த் தோன்றிய காமதேவனோ?' என்று பதுமை எண்ணி னாள். தோழியின் தோளைப் பற்றிக்கொண்டு வண்டியி லிருந்து இறங்கிய பதுமாபதி, கோயிலுனுள்ளே சென்று காமதே வனுடைய மாடத்தை வலம் வந்து, விதிப்படி தானங்களைச் செய்து நோன்பி யற்றத் தொடங்கினள். தொடங்கினவள், தன் முன்னே நின்ற முதிய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

காவலாளர்களை நோக்கி, "இங்கே தானம் பெற வரும் அந்தணர் களைத் தடை செய்யாமல் உள்ளே வரச் செய்மின்"என்று கட்டளை யிட்டனள்.

"எல்லா நலமும் அமைந்த உதயணனைப் போன்ற தலைவனை இவள் அடைதற்குரியள்"என்று அங்கே நின்ற முதியவள் ஒருத்தி ஒரு பாட்டைப் பாடினள். அதனைக் கேட்ட பதுமை, 'இப்போது புன்னையின் கீழே நின்றோன் அவனைப் போன்றவனே' என்று கருதினள். விழாவினது முதல் நாளிற் செய்ய வேண்டிய தானங்கள் விதிப்படி செய்யப்பட்டன. அப்பொழுது முதுமகளிர், "சூரியன் அத்தமித்தற்கு முன்பே நாம் கன்னிமாடம் செல்வது நலம்"என்று கூறினர். கூறவே செல்லுதற்கு அவளுடைய மனம் தடுமாறியது. தோழிமார் வந்து ஏற்ற, பதுமாபதி வையமேறிக் கன்னிமாடம் சென்றனள். சென்றபின், "இவளுடைய நோன்பு இந்த விழாவில் முடிவு பெறும். அந்தக் காலத்தில் இவள் தானம் செய்வாள்; வாங்க வருபவர்களை நீவிர் விலக்க வேண்டாம்"என்று சிலதியர் சொற்றனர். அதைக்கேட்ட உதயணன், ' மீட்டும் இவளை நாம் பார்த்தல் கூடும்' என்று தன்னுடைய மனத்திற்கு ஆறுதல் செய்து கொண்டிருந்தான்.

இருந்தபொழுது பின்னே மெல்லச் செல்லும் ஐராவதியென்னும் அவள் தோழியைக் கண்டு, "இவள் யார்? இவள் பெயரென்ன? இச்சோலையின்கண் இவள் வந்த காரியம் யாது?"என்று உதயணன் வினாவினன். 'இந்த அந்தணாளன் பொருள் நசையால் வந்தவன்' என்று நினைத்து ஐராவதி,"இவள் இந்நகரத்து அரசன் பட்டத்துத் தேவியாகிய சிவமதி யென்பவளுடைய சகோதரியும், காசிராசன் மனைவியுமான உதயையோடை என்பவளுடைய மகள்; பதுமாபதி யென்னும் பேருடையாள். கலியாணமாகதவள். மன்மதனுக்கு நகரம் செய்யும் விழாவின் முடிவில் வேதியர்களுக்கு வேண்டிய வற்றைக் கொடுக்க எண்ணியிருக்கின்றாள். பொருளில் விருப்பம் இருப்பின் நீர் இங்கே இரும்"என்று சொன்னதன்றி, "உம்முடைய நாடு எது? ஊர் எது? கோத்திரம் யாது?"என்றும் கேட்டனள். உத யணன் அவள் கேட்டதைக் குறித்து உள்ளே மகிழ்ந்து, "என்னுடைய நாடு காந்தாரம்; ஊர் இரத்தினபுரம்; என்னுடைய தந்தை சாண்டில்ய னென்னும் அந்தணன்; என் பெயரை மாணக னென்று சொல்லுவர்" என்று கூறினான். கேட்ட ஐராவதி மகிழ்ந்து விரைந்து கன்னிமாடஞ் சென்றாள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பால் உதயணன் தோழரை அடைந்தான். சூரியன் அத்தமித்தது; முல்லை மலர்ந்தது; தாமரைகள் குவிந்தன; பின்னும் உள்ள மாலைக்கால நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு காமவேகம் அதிகரிக்கப் பெற்ற உதயணன் வாசவதத்தையை மறந்து பதுமாபதியின் அழகையே நினைந்து,

"வனப்பமை வையம் தனக்குமறை யாகிய
கஞ்சிகை கடுவளி யெடுப்ப மஞ்சிடை
வானர மகளிரிற் றானணி சுடர
முகைநலக் காந்தண் முகிழ்விர னோவத்
தகைமலர்ப் பொய்கைத் தண்செங் கழுநீர்
சில்லெனப் பிடித்து மெல்லென விழிந்து
நண்ண வருவோள் போலு மென்கண்ஆற்றேன் (3.7:47-54)

தவஞ்செய்தேனும் யான் இவளை அடைவேன்' என்று துணிந்து தன் கருத்தைத் தோழர்களுக்குக் கூறி வருந்தினன்.

சென்ற பதுமாபதியும் அவனையே நினைந்து வருந்திப் பின்பு அமளியில் ஏறி,

"நறுமலர்க் காவினுட் டுறுமிய பூந்துணர்க்
கொடிக்குருக் கத்திக் கொழுந்தளிர் பிடித்து
நாண்மலர்ப் புன்னைத் தாண்முத லணைந்து
பருகு வன்ன நோக்கமொடு பையாந்து
உருகு முள்ளமொ டொருமா னொடுங்கி
நின்றோன் போலவு மென்றோள் பற்றி
அகலத் தொடுக்கி நுகர்வோன் போலவும்
அரிமலர் நெடுங்க ணகவயிற் போகாப்
புரிநூன் மார்பன் புண்ணிய நறுந்தோள்
தீண்டும் வாயில் யாதுகொ லென்றுதன்
மாண்ட சூழ்ச்சி மனத்தே மறுகி
ஆசி லணியிழை தீயயல் வைத்த
மெழுகுசெய் பாவையி னுருகு நெஞ்சினள்
பள்ளி கொள்ளா ளுள்ளுபு வதிய' (3.7:77-90)

இவ்வண்ணம் இருவரும் இருவயினொத்த இயற்கை நோக்க மொடு ஒருவயினொத்த உள்ள நோயை உடையவர்களாய்த் துன்புற்றனர். அந்த இராத்திரியானது கொல்ல வந்தது போலவே அவர்களுக்குத் தோற்றி ஏழிருள் * போலச் சென்றது.

* "நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமும், எழுநாளே மேனி பசந்து". திருக்குறள்:1288

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மறுநாள் காலையில் மீட்டும் அவனைக் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை மனத்திலேயே அடக்கிக் கொண்டு பதுமாபதி, கண்களைக் கழுவித் தெய்வத்தை வழிபட்டுக் கவலையுடன் இருந்தாள். இருந்தபொழுது அவளுடைய வேறுபாட்டைக் கண்ட செவிலித்தாய் முதலியோர்கள் பலவாறு கவலையுற்றுச் சமயம் பார்த்து, "வையமேறிச் சோலைக்குச் செல்வோமா?"என்று அவளை வினாவினர். அவள், " நோன்பு முற்றும் வரையில் என்னைக் கேட்க வேண்டுவதில்லை; அரசனுடைய கட்டளை இல்லையாயினும் செல்ல வேண்டுவதே முறை" என்றனள். உடனே அவர்கள் அவளை வையத்தில் ஏற்றிச் சோலைக்கு அனுப்பினர். அனுப்பிய பொழுது முதல் நாளிற் போலப் புன்னை மரத்தின் கீழே நின்ற உதயணனும் அவளும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கித் தம் விழைவைப் புலப்படுத்திக் கொண்டு மயங்கினர். இப்படியே சில தினங்கள் சென்றன.

ஒருநாள் அங்கே வந்த பதுமாபதி தன் காமநோயை வெளிப்படுத்தும் ஊக்கமுடையவளாகி ஐராவதியின் கழுத்தில் தன் கையைச் சேர்த்துத் தழுவிக்கொண்டு ஒரு மண்டபத்தின் மேல் ஏறி நின்றாள். அப்படியே உதயணன் தன் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் குறிப்போடு வயந்தகன் தோளை ஒரு கையால் தழுவி மற்றெரு கையால் மிக அழகியதாகிய பூம்பந்தொன்றை உருட்டிக் கொண்டு புன்னையின் கீழே நின்றான். அங்ஙனம் நின்றவனைக் கண்ட பதுமாபதி ஐராவதியை நோக்கி, "அந்தண உருவத்தோடு அங்கே நிற்பவன் யாவன்? நீ அவனை அறிவாயோ?"என்று வினவினள். ஐராவதி, "முன்னொரு நாள் நீ கன்னிமாடம் சென்ற பின்பு நான் அன்பின் மிகுதியால் அவன் வரலாற்றைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டேன். மாணகனென்பது அவன் பெயர். அவன் அந்தணன். இந்நாடு பார்த்தற்கு வந்தான். அவனும் அவனுடைய தோழரும் உன்னுடைய தானத்தை விரும்பியே இங்கே தாமதித்தனர் போலும், விரைவில் திரும்பிச் செல்வாரல்லர்"என்றனள்.

கேட்ட பதுமை, "பிறர் அறியாமல் குறிப்பித்து அவன் கையிலுள்ள பந்தை வாங்கித் தருதல் கூடுமோ?"என்ன, ஐராவதி கையைத் தட்டி அவனை நோக்கி, "உன் கைப்பந்தை இவளுக்குத் தரவேண்டும்"என்று கண்ணாலும் கையாலும் அவனுக்குத் தெரிவித்தனள். அதனை அறிந்து மனத்தில் அடக்கிக்கொண்ட அவன், "தத்தையை நினைந்து உழலும் என்மனத்தைத் தன்பால் இவள் இழுத்துக்கொண்டு தன் மனத்தை என்னிடத்தே நிறுத்திக் கலந்த நேயம் உள்ளவளாக இருக்கின்றனள்"என்று தோழர்க்கு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உணர்த்தினன். கேட்ட தோழருள் இசைச்சனென்பவன், "இந்த நாட்டு மகளிர் நிறையை உடையார்; மனத்தைப் பிறர்பாற் செலுத்தார். அரசனுடைய கட்டளையும் அதுவே. பதுமாபதியும் அத்தன்மையளே. அஃதன்றாயின் தன் மனைவி தீப்பட்டாளென்பது தெரிந்து வருந்தி உதயணன் பார்ப்பன வேடங்கொண்டு வந்துளா னென்பதை அறிந்தோர் சொல்லக் கேட்டு அவனிடம் நம்முடைய கருத்தைத் தெரிவித்தல் குணமென்று தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருத்தல் கூடும். அன்றாயின் தோற்றப் பொலிவால் மிக்க இவர்கள் வந்து தானம் ஏற்றல் தகுதி அன்று என்று நன்மதிப்போடும் நம்மை நோக்கியிருத்தல் கூடும். ஆதலால், அவளிடத்தில் விருப்பத் தைச் செலுத்துதல் முறையன்று"என்று தடுத்தனன். மற்றத் தோழர்களும் அக்கருத்தையே தழுவிக் கூறினர்.

அவளுக்கும் தனக்கும் உள்ள அன்பை அறியாத மற்றத் தோழர் களைத் தேற்ற வேண்டி உதயணன், "மலர் முதலியவற்றாற் செய்த கண்ணியை இப்பொய்கையின் பக்கத்துள்ள மரக்கிளை ஒன்றில் அவள் காணக் கட்டிவிட்டு நான் மறைந்திருப்பேன். அவள் அக் கண்ணியைக் கைக் கொள்வாளாயின் யான் கூறியதை உண்மை யென்று கொள்க"என்று அவர்களுக்குக் கூறினன். பின்பு அவன் அப்படியே கண்ணியொன்று கட்டித் தான் கருதிய சோலையிற் புன்னை, ஞாழல், மகிழ் ஆகிய மரங்களின் செறிவிற் கிளையொன்றில் அவள் காணும்படி அதனைக் கட்டிவிட்டுப் பின்னும் தான் அவளை முதலில் கண்ட காமன் கோட்டம் முதலியவற்றையும் தம்முள் நிகழ்ந்த செய்திகளையும் புலப்படுத்தும் சித்திரங்களை வாழைக் குருத்தில் நகத்தாற் பொறித்து அவற்றை ஆண்டுள்ள ஞாழல் மரத்தின் கிளையில் தொங்கச் செய்து விட்டுத் தான் அயலிடஞ் சென்றனன்.

பதுமாபதி, யாப்பியாயினியோடு சென்று அப்பொய்கையில் நீராடித் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு கரையில் தனியே சென்று சோலையைப் பார்த்தபொழுது அங்கே உதயணன் கட்டி நாற்றிய கண்ணி முதலியவற்றைக் கண்டாள். கண்டு புன்முறுவல் கொண்டு, ஒரு கழுநீர்ப் பூவைக் கையில் பற்றி அதன் தண்டில் தன் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ள மோதிரத்தைச் செறித்து அதனையும் பிணைய லையும் சந்தனத்தையும் அவன் வைத்த கண்ணியைச் சார ஒருபால் வைத்தனள். பின்பு அவன் வைத்த கண்ணி முதலியவற்றை எடுத்து வந்து அக் கண்ணியைத் தன் சென்னியில் அணிந்து பிறவற்றை

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

மார்பில் அப்பிக் கொண்டு மிக அழகுபெற்று விளங்கி நின்றாள். நின்றவளை அங்கு வந்த யாப்பியாயினி கண்டு, "நீ யார்? உன்னைப் போன்றவளும் என் உயிர்த் தோழியும் தருசகன் தங்கையுமாகிய பதுமாபதியை யான் பிரிந்தேன்" என்றனள். தன் வேறுபாட்டை அறிந்து அவள் கேட்கிறாளென்று பதுமாபதி நாணி முகம் கவிழ்ந்தனள். பின்பு அவ்விருவரும் தம்மிடஞ் சென்றார்கள்.

அங்கே நிகழ்ந்தனவற்றை மறைந்திருந்த உருமண்ணுவா கண்டு மற்றத் தோழர்க்குக் கூறினன். எல்லோரும் ஒத்த மனமுடையவர் களாயினர். வயந்தகன் சென்று ஆராய்ந்து அவள் உதயணனுக்காக அங்கே வைத்திருந்த பிணையல், சாந்தம், கழுநீர்ப்பூ, மணியாழி இவற்றைக் கண்டு எடுத்து வந்து உதயணனுக்குக் கொடுத்தனன். அவன் யூகி முதலியவர்களைப் பெற்றவன்போல் மகிழ்வுற்றுப் பதுமாபதி ஆடிய பொய்கையில் நீராடி அவள் வைத்த சந்தனத்தை மார்பிலும் தோளிலும் பூசி அப் பிணையலைச் சூடி மோதிரத்தைப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாதபடி தன் விரலிற் சேர்த்திக் கழுநீர் மலரைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு சிறிதும் கவலை இல்லாமல் முக மலர்ச்சியோடும் போந்தபொழுது மாடத்தின்மேல் நின்ற பதுமாபதி கண்டு, "யாம் கண்ணாற் கூடிய கூட்டமன்றிக் கண்ணி முதலிய வற்றானும் கலப்புடையேமாயினேம். நெஞ்சே! கவலைப்படாமல் இரு"என்று தன்னுள் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னிடம் சென்றனள். உதயணன் தனக்கு அவள் உரிமை பூண்டன ளென்று தோழர்க்குத் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்று கவலையின்றித் துயின்றான்.

அப்பொழுது அவனுடைய கனவில் வாசவதத்தை மெலிந்து, வாடிய உடம்போடு தோன்றினள். தோன்றவே,

"மாசில் கற்பின் வாசவ தத்தாய்!
வன்க ணாளனேன் புன்கண் தீர
வந்தனையோ?" *(3.9:158-60)*

என உதயணன் வாய் திறந்து அரற்றினன். அரற்றவே அவள், "அயல் நாட்டிற்கு என்னைத் துறந்து சென்றாய்; அன்புடையோர் போல் கூறுங் கட்டுரையை ஒழிவாயாக"என்று சொல்லி அகல் வாளாயினள். அகலவே அவன் குறுகி, "உன்னைப் பிழைப்பித்துத் தருபவன் இவ்வூரில் உள்ளான் என்பதைக் கேட்டே பல மலை களையும் காடுகளையுங் கடந்து இங்கே வந்தேன். நீ வெகுளாதே!"

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

என்று இரக்க, அவள், "நீ பதுமாபதியினிடத்தே அன்புற்று அவள் வைத்த மாலையையும் சந்தனத்தையும் இப்பொழுது அணிந்தாயன்றோ?"என்று சொல்லி விட்டுப் பின்னும் நீங்க அவன், "பதுமாபதி யென்கின்ற பெயரை இன்றுதான் நின் வாயால் கேட்டேன், வேறு அறியேன்" என்று பின்னும் இரக்கும்பொழுது அவள் மறைந்தனள். சூரியன் உதித்தனன்.

விழித்தெழுந்த உதயணன் தான் கண்ட கனவைத் தோழர்க்குக் கூறினன். அவர்கள், "வாசவதத்தை சினங்கொண்டாளாதலால் பதுமையின் மாலை முதலியவற்றை நீ அணிந்தது பிழையாகும்; இவள்பால் வைத்த காமத்தை விட்டொழிவாயாக"என்று மிக வற்புறுத்தவும் அவன் தன் கொள்கையை விடானாகிப் பதுமையை அடைவதற்கு மிக்க முயற்சி செய்வானாயினன். அதனைக் கண்ணுற்ற தோழர், 'இவனைத் தருசகனுக்கு நண்பனாகச் செய்தற்கு வந்த நமக்கு இங்ஙனம் நேர்ந்ததற்கு காரணம் ஊழ்வினையின் வலி' என்று மனமுடைந்து ஆலோசிப்பாராயினர். அப்பொழுது உதயணன், "பதுமையோடு மாடத்திற் புகுந்து அவளுடன் இரேனாயின் என் உள்ளம் கலங்காநிற்கும்"என்று தன் குறையைத் தெரிவித்தனன். தோழர், "அவளுடைய மாடத்தில் நீ புகுவாயாயின் உண்டாகுந் தீங்குகள் இன்னவை"என்பதைக் கூறித் தடுப்ப, உதயணன் உடன் படானாகி ஒரு நாள் * தோழர்களைப் பிரிந்து முதுமை வேடம் பூண்டு, தானம் வாங்கச் செல்பவர்களுடன் சென்று காமன் கோட்டத்தின் உள்ளே இருக்கும் கடியறையில் ஒருவரும் அறியாதபடி ஒளித்திருந்தான்.

இருக்கையில், பதுமாபதி தனியே அவ்வறையின் உள்ளிடத்தை அடைந்தாள். அடைந்த பொழுது உதயணன் தன் இளமைக் கோலத்தோடு எதிரே நின்றான். நின்றவனை மனம் துட்கெனக் கண்டு அவள் நாணிக் கொடிபோல அசைந்து ஒதுங்கி நின்றாள். அவன் பாராட்டி, "தீண்டிலேனாயின் உய்யேன்; அருள்"என்று வேண்டினன். அப்போது அவ்விருவருக்கும் காந்தருவ மணம் நடைபெற்றது. பின்பு அவள் புறம் போந்து தோழிமாரோடு வையம் ஊர்ந்து தன் மாடஞ் சென்றாள். அவள் சென்றபின், பிறர் அறியாமற் புறம் போந்த உதயணன், ஒருநாள் வேற்று வடிவத்தோடு தருசகன்

* இதன் மேலுள்ள மூலப்பகுதி கையெழுத்துப் பிரதியிற் சிதைந்து போய்விட்டமையால், அதற்குப் பின்னும் முன்னும் உள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டும், வேறு நூல்களைக் கொண்டும் ஆராய்ந்து கதை இங்கே எழுதலாயிற்று.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அரண்மனை வாயிலை அடைந்து அங்கே நின்ற பேரறிவாளன் ஒருவனைக் கண்டு, "தருசகராசனுக்கு எந்த வித்தையில் விருப்பம் உண்டு?" என்று வினாவ அவன், "தன்னுடைய தகப்பன் ஈட்டிய பெரும்பொருள் வைக்கப்பட்ட இடம் தெரியாமையால் தருசகன் கவலையுற்று வருந்துகின்றான். அதனை அறிந்து சொல்வோருக்கு அவன் தன்னுடைய உயிரையும் அளிப்பான்" என்று கூறினன். கூறவே, "புதையல் எடுக்கும் வித்தையிலும் கீழ்நீர்களை அறியும் நூல்களிலும் நான் மிக்க பயிற்சி உடையேன்; அரசனைப் பார்த்தலில் எனக்கு விருப்பம் மிகுதியாக உண்டு" என்று உதயணன் சொல்ல, அம் முதியோன் சென்று, "புதையல் எடுத்தல் முதலிய வித்தைகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ள ஒருவர் நும்மைக் காணுதற்கு விருப்பங்கொண்டு வாயிலில் வந்து காத்திருக்கின்றனர்" என்று தருசகனிடம் தெரிவித்தான். தெரிவிக்கவே தருசகன், "கற்றவர்களைக் காண்பது அரசாட்சியால் ஆகிய பயனாகும்" என்று சொல்லி அவனை அழைத்துவரச் செய்து தனியே சென்று ஓர் ஆசனத்தில் இருத்திக் கற்ற வித்தைகளையெல்லாம் வினாவி அறிந்து என்னுடைய தந்தை புதைத்த பொருள்களை யான் அறியும்படி செய்யவேண்டும்" என்று தெரிவிக்க, உதயணன் தான் புதைத்து வைத்த பொருள்கள் உள்ள இடத்தைக் காட்டுபவன் போலவே அவனுக்கு அவ்விடத்தைக் காட்டினன்.

காட்டவே அவற்றைக் கண்டு அரசன் மிகவும் வியப்புற்று, "இவன் பெறுதற்கரியன். எதனை விரும்பினாலும் அதனை இவனுக்குக் கொடுத்தற்குக் கடப்பாடுடையேன்" என்று சொல்லிப் பின்பு, "இவ்வரண்மனையிலும் இதனைச் சார்ந்த இடங்களிலும் நல்ல நீர் இருக்குமாயின் அதனையும் காட்டவேண்டும்" என்று கூற, உதயணன் அப்படியே நீர் நிலைகளை அறிதற்குரிய இலக்கணங்களை முறையே தெரிவித்ததன்றி நல்ல நீருள்ள இடத்தை அகழ்வித்துக் காட்டி மகிழ்விப்பத் தருசகன் மகிழ்ந்து அவனை அரண்மனையின் அகத்தே இருக்கும்படி சொல்லிப் பொன்னறைப் பாதுகாவலராகிய கணக்கு வினையாளரை அவனுடன் இருந்து பாதுகாக்கும்படி செய்தனன்.

உதயணன் அங்கிருப்பவன் போலத் தன்னைக் காட்டிப் பிறர் அறியாமல் உரிய காலத்திற் சென்று காமன் கோட்டத்துள்ள கடியறையில் இருந்து வருவானாயினன். அதனை அறிந்த உருமண்ணுவா வேற்று வடிவங்கொண்டு சென்று அரசன்பால் ஒரு வேலையைப் பெற்று அதனை நன்கு செய்பவனாகி அரண்மனையி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

லேயே இருந்து உதயணனைப் பாதுகாத்து வருவானாயினன். அங்ஙனமே இசைச்சனும் வயந்தகனும் அவனைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு வேற்று வடிவங்கொண்டு தருமநூல் முதலியவற்றைப் பதுமையின் தாய்க்குச் சொல்பவர்களாகியும் கண்டோர் வியக்கும் படி மலர்களைப் பலவகைப் பிணையல்களாகக் கட்டியும் கட்டு வித்தும் பதுமைக்கு அனுப்புபவர்களாகியும் அங்கே இருந்தனர். உடன்வந்த ஏனை வீரர்களும் வேறுவேறு வடிவங்கொண்டு தத்தமக்கு ஏற்ற தொழில்களைச் செய்பவர்களாகிச் சமீபமான வேறு வேறு இடங்களில் தங்கினர்.

இப்படி இருக்கையில் பதுமை உதயணனைத் தன்னுடன் கன்னிமாடத்திற்குப் பிறர் அறியாமல் அழைத்துக்கொண்டு செல்ல நினைந்து அதற்குரிய உபாயம் ஒன்றை ஆராய்ந்து, "பலவகையான தானங்களைச் செய்தற்கு நிச்சயித்திருக்கிறேன்"என்று சொல்லி அதனைப் பலரும் அறியச் செயதனள். செய்தபின் சிவிகையை வருவித்து அதில் ஏறிச் சென்று காமன் கோட்டத்தின் வாயிலில் இறங்கித் தான் இருக்கும் அறையின் வாயிலிற் சிவிகையை வைக்கும்படி கட்டளையிட்டுவிட்டுத் தனியே அறையுட் சென்று அங்கே ஒதுங்கியிருந்த உதயணனைக் கண்டு உவந்து அவனுடன் அங்கே காலத்தைப் போக்கினள். பின்பு தனது நோன்பிற்குரிய நாட்களின் இறுதித் தினம் அன்றாதலால் வந்த யாவர்க்கும் மணியும், முத்தும், பவழமும், மாசையும், அணியும், ஆடையும் ஆசில் உண்டியும், பூவும் நானமும் பூசுஞ் சாந்தமும் யாவை யாவை அவை யவை அவரவர் வேண்டாராயினும் ஈண்ட வீசி அவர்களுடைய ஆசிகளைப்பெற்று அவர்களை அவள் அனுப்பினள். பின்பு காமன் கோயிலில் மணிவிளக்கோற்றி மகளிர் பாடினர். அப்பொழுது உயிர்த் தோழியாகிய யாப்பியாயினி அவளது குறிப்பறிந்து வந்து ஆங்கு நின்றாரை நோக்கி, "எம் இறைவி இன்று பட்டினியுற்றாள். ஜன நெருக்கத்தால் வெப்பமடைந்து வருந்து கிறாள். நீவிர் எல்லோரும் புறத்தே செல்லுமின்"என்று சொல்ல எல்லோரும் உடனே புறத்தே போயினர்.

மறைந்து வந்து கஞ்சிகைச் சிவிகையில் உதயணன் தங்கினன்; பதுமையும் சென்று அதில் தங்கினள். அப்பொழுது சுருக்குத் திரையை விரித்து அச் சிவிகையை மறைத்தனர். காவலர்கள், "இச் சிவிகையைக் கன்னி மாடத்துள்ள பள்ளியறையினுள்ளே சென்று வைத்திடுக"என்று சொல்லிக்கொண்டு பின் சென்றனர். யாரும் அணுகாதபடி கடுங்காவலராகிய சில மாக்கள் உசும்பிக் கொண்டு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அயலிடஞ் சென்றார்கள். புற நகரத்துள்ள காவும் வாயியும் காமன் கோட்டமும் பூவீழ்கொடியிற் பொலி விலவாக அகநகரஞ் சென்று பல வீதிகளையுங் கடந்து அரண்மனையுட் சென்று கன்னிமாடம் புகுந்து மல்லர் உள்ளே சென்று சிவிகையை வைத்தனர்.

அப்பொழுது பதுமை, "எனக்கு மிகவும் வெப்பம் உண்டாகின்றது; எல்லோரும் போமின்"என்று கட்டளையிடவே, ஆங்குச் செறிந்து நின்ற யாவரும் புறத்தே சென்றனர். உடனே திரையை அகற்றிப் பதும்ம தன்னுடைய பள்ளியறையிற் சென்று புகுந்தனள். யாப்பியாயினி பள்ளியறையின் நாற்புறத்துஞ் சென்று ஆராய்ந்து யாரும் இல்லை என்பதைச் சொன்ன பின்பு, உதயணன் பிறர் அறியாமற் சென்று அங்கே தங்கி மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாயினன். "யாவராய் இருப்பினும் சமயம் அறியாமல் இங்கே வாரற்க" என்பதைப் பதுமை தோழிமார்க்குத் தெரிவித்ததன்றி, "யாழும் பாட்டும் இனி நன்றாகப் பயிலும் எண்ணம் உடையேனாதலின் எனக்குரிய உணவு வகைகள் இங்கேயே வருவனவாகுக"என்றும் கட்டளையிட்டனள். அங்ஙனமே அவை வருவனவாயின. பின் அவள் எழுநிலை மாடத்தில் உயர்நிலை அறையில் சென்று ஆண்டுள்ள அணையின்மிசை உதயணனோடு இருந்து அளவளாவி மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தனள்.

இருந்தபொழுது உதயணன் ஒரு நாள் நாற்புறத்தும் உள்ள நுட்பமான சிற்ப வேலைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து வியப்புற்றான். பதுமாபதி, அவன் தன்னைப் பாராமல் வேறிடத்திற் கருத்தைச் செலுத்திக்கொண்டே இருத்தலை அறிந்து புலந்து கடிய சொற்களைச் சொல்லி உடல் வியர்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கித் தன்னுடைய அணிகலங்களையும் மாலைகளையும் எடுத்து எறிந்துவிட்டுக் கலங்குவாளாயினள். அதனை அறிந்த உதயணன், "நங்காய்! யான் யாதொரு குற்றமும் செய்திலேன்; நினைத்தும் இலேன்; வருந்தல் வேண்டா; பொறுத்திடுக"என்று பலமுறை குறையிரந்து அவளுடைய புறத்தைத்தைவந்து தோட்டைக் காதில் அணிந்து மற்ற ஆபரணங்களையும் திருத்தி நலம் பாராட்டிச் சந்தனத்தைப் பூசித் தழுவுவதற்கு நெருங்குகையில் அவள், "என்னைத் தீண்டாதீர்"என்று சினந்துரைத்து வேறிடஞ் செல்லப் புடைபெயர்ந்தனள். அப்பொழுது, பக்கத்துள்ள பூஞ்சோலையின் கிளையிலிருந்த கோட்டான் ஒன்று வந்து அம்மாடத்தின்மேல் உள்ள சூலத்தில் ஏறியிருந்து கேட்போர் அஞ்சும்படி ஒலித்தது. ஒலிக்கவே பதுமை நடுக்கமுற்று ஓடிவந்து உதயணனைத் தழுவிக் கொண்டாள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உதயணன் அவளுடைய அச்சமுயக்கத்தை மிக விரும்பி, "அஞ்சற்க"என்று கூறிக் கூகையின் உதவியை நெஞ்சத்துள்ளே பாராட்டி அவளைப் புல்லியும் திளைத்தும், "அமரராக்கிய அமிழ்தே!" எனப் புகழ்ந்தும் ஒழுகுவானாயினன்.

இங்ஙனம் ஒழுகும் நாட்களில் ஒரு நாள் பதுமை தோழியை அழைத்து, "இவன் கற்ற வித்தைகளை நாம் ஆராயந்து அறிய வேண்டும்"என்று சொல்ல, தோழி அவனை வினாவினாள். வினாவவே அவன், "வேள்விக்குரிய வித்தைகள் எல்லாவற்றிலும் வல்லேன். என்னுடைய மனைவி விரும்பியபொழுது குடமுழ வென்னும் வாத்தியத்தை அவட்குப் பயிற்றினேன்"என்றனன். "அதில் வல்ல இவ்வந்தணன் இசையிலும் வல்லவனாக இருத்தல் கூடும். இவன் சுவைத் தொழில் மகன்"என்று சொல்லிப் பதுமை நகைத்துத் தன் யாழை வருவித்துத் தான் வாசித்தற்கு ஆற்றாதவளாகி, "இதனை இவனிடம் கொடு"என்று தோழிக்குக் குறிப்பால் உணர்த்தினள். அவள் அப்படியே சென்று அதனை அவனிடங் கொடுத்து, "இதனைச் செப்பஞ் செய்து தருக"என்றனள். அவன், "எம்முடைய குலத்திற்கு ஒவ்வாத இதனை வாசிக்கும்படி என்னை வருத்தாது ஒழிக. யாழ் வித்தையை இனிக் கற்றற்கு விரும்பினேன்" என்றான். அவள், "நரம்புகளை வலித்து இறுக்கித் தானத்தில் இருத்தலையே யாம் விரும்பினேம்" என்றாள். அவன், "அப்படி யானால் ஒருவாறு பார்ப்பேன், அதனைக்கொடு"என்று சொல்லி வாங்கித் திவவை இறுக்கிப் பார்த்து, அது பட்ட மரத்தாற் செய்யப்பட்ட தென்பதையும் பிற இலக்கணங்களையும் கூறினன். கேட்ட பதுமை, "இவன் யாழறி வித்தகன் போலும்; அதனை நன்றாக அறிந்துகொண்டு வாசிக்கச் செய்வாயாக"என்று தோழிக்குக் கூறினள். அவள் வந்து குறையிரப்பதை அறிந்த உதயணன், 'இவளுக்கு அறிவு பெரிது' என்று எண்ணி,"யான் இதில் வல்லு நனல்லேன்"என்றான். பதுமை, "ஒரு மனம் உடையவர்க்குத் தெரி யாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை; இன்ப மயக்கம் அடைந்த எம்மை வஞ்சித்தல் அறன் அன்று; மறாதருள்க"என்றனள். அப்போது சூரியன் அத்தமித்தனன். மலர்ந்த முல்லைப்பூ மணத்துடன் தென்றல் சாளரத்துள்ளே வந்து தவழ்ந்தது.

உதயணன் தனது யாழாகிய கோடபதியினை நினைந்து வருந்திப் பின்பு அந்த யாழைத் தீண்டி வாசித்தனன். அவனுடைய குரலி சைக்கும் யாழொலிக்கும் வேற்றுமை தோற்றவில்லை;

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

"செவிச் சுவை யமிர்த மிசைத்தலின் மயங்கி
மாடக் கொடுமுடி மழலையம் புறவும்
ஆடமை பயிரு மன்னமும் கிளியும்
பிறவு மின்னன பறவையும் பறவா
ஆடுசிற கொடுக்கி மாடஞ் சோரக்
கொய்ம்மலர்க் காவிற் குறிஞ்சி முதலாப்
பன்மர மெல்லாம் பணிந்தன குரங்க
மைம்மலர்க் கண்ணியு மகிழ்ந்துமெய்ம் மறப்ப
ஏனோர்க் கிசைப்பி னேதந் தரும்" (3.14:277-85)

என்று எண்ணிப் பதுமை, 'யாழ் வித்தையிற் சிறந்தவன் காமன்; அவனுக்குப் பின் தும்புரு; அவனுக்குப் பின் உதயணன் சிறந்தவ னென்று சொல்லுவர்; அவனிலும் இவ்வந்தணன் சிறந்தோனாவான்' என்று நினைந்து உள்ளங்கொள்ளா உவகையளாகி அவனைப் பெரிதும் பேணுவாளாய்க் கழிபெருங் காம நுகர்ச்சியைக் களவினிற் கழித்து ஒழுகுவாளாயினள்.

அந்த நாட்களில் ஒரு நாள், பதுமையின் தோழி உதயணனை நோக்கி, "மறையோம்பாள, கேட்பாயாக; பிரமதேவன் கொன்றைக் காயைப் பெருக்கியும் பயற்று நெற்றைச் சிறுக்கியும் கரும்பைச் சுருக்கியும் மூங்கிலை மிக நீட்டியும் இசைவிலவாகப் படைத்தான். அதுபோல யானையை வணக்கும் யாழில் வல்ல உதயணனிலும் மிக்க உன்னுடைய இயல்பை முன்னம் உணரேமாயினேம். இனி உன் மாணாக்கியராவோம்"என்று ஓர் யாழை அவன் கையிற் கொடுத்தனள். அவன், "இது கெட்டுப்போன மரத்தாற் செய்யப் பட்டது; வாசித்தற்கு உதவாதது"என்று அதைக் கீழே வைத்து விட்டனன். பின்பு தருசகன் பதுமைக்கு அன்புடன் அளித்த ஓர் யாழை அவள் அளிப்ப அவன், "இந்த யாழ் சிறிதும் குற்ற மில்லாததே; ஆனாலும் இதிலுள்ள நரம்புகள் மட்டும் குற்ற முடையன; வேறு நரம்புகள் இருந்தால் அவற்றை தருக"என்றனன். அவள் அப்படியே வேறு நரம்புகளை வருவித்தளிப்ப அவன், "இன்ன இன்ன காரணத்தால் இவைகளும் குற்றமுடையன"என்று மறுத்தனன். பின்னும் அவள் புதிய வேறு நரம்புகளை வருவித் தளிப்ப அவன், "இவைகளும் குற்றமுடையனவே" என்றனன். அவள், "குற்றங்களை விளங்கச் சொல்லவேண்டும்" என்று வேண்ட அவன் அவற்றை ஆதாரத்துடன் விளங்கக் காட்டினன். அவள், "யாழும் பாட்டும் யாவரும் அறிவர். இவனைப் போல அவற்றின் குணம் குற்றங்களை அறிந்து விரித்துரைப்பவர் களைக்

Digitization by Hindu-Heritage Foundation of America-HHFA(USA).

கண்டதில்லை"என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளே சென்று பொன்னைத் திரித்தாற் போன்ற நரம்புகளைக் கொணர்ந்து கொடுப்ப அவன் அவற்றை வாங்கி யாழில் அமைத்துச் செவ்வை செய்து கொடுத்தனன். அதனைப் பதுமை பெற்று மகிழ்ந்தாள். பின்பு,

"குறிவயிற் புணர்ந்து நெறிவயிற் றிரியார்
வாயினுஞ் செவியினுங் கண்ணினு மூக்கினும்
மேதகு மெய்யினும் ஒத லின்றி
உண்டுங் கேட்டுங் கண்டும் நாறியும்
உற்று மற்றிவை யற்ற மின்றி
ஐம்புல வாயிலுந் தம்புலம் பெருக
வைக றோறு மெய்வகை தெரிவார்
செவ்வளைத் தோளியைச் சேர்ந்துநல னுகர்வதோர்
தெய்வங் கொல்லெனத் தெளித லாற்றார்
உருவினு முணர்வினு மொப்போ ரில்லென
வரிவளைத் தோளியொடு வத்தவர் பெருமகன்
ஒழுகினன்.' (3.15:63-74)

இவ்வாறு ஒரு திங்கள் சென்றது.

இப்படியிருக்கையில், பதுமாபதியின் மணத்தை விரும்பி அதற்குரிய பரிசங்களை முன்னே செல்லவிட்டுக் கொண்டு கேகய தேசத்தரசனாகிய அச்சுவப் பெருமகன் என்பவன் ஒரு நாள் வந்து தருசகனுக்குத் தன் வரவைத் தெரிவித்தனன். தருசகன் நகரை அலங்கரிப்பித்துத் தன் பரிவாரங்களோடு எதிர்கொண்டு சென்று அளவளாவி அவனை அழைத்து வந்து தன் அரண்மனை சென்று விருந்தளித்து மகிழ்ந்திருந்தனன்.

அப்போது தருசகனுடைய * மேம்பாட்டைப் பொறாதவர் களாகிப் பகைமை கொண்டு ஒழுகுபவர்களாகிய விரிசிகன், அரிமான், எலிச்செவி, அடவி, அயோத்தியரசன், மிலைச்சன், சங்கரன், மல்லன், வேசாலி என்னும் அரசர்கள் ஒருங்குகூடிச் சதுரங்க சேனைகளுடன் புறப்பட்டுப் பல புரிகளாலாகிய ஒரு பெருங் கயிற்றால் யானையைப் பிணிப்பதுபோல இராச்கிரிய நகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு பெருமுழக்கத்தைச் செய்தனர். அதனை அறிந்த தருசகன் மிகுந்த கவலையுற்றுத் தெருமரல் எய்தினன். அதனைக் கேட்ட பதுமை, "இச் செய்தியை மாணகனுக்குச் சொல்" என்று

* பதுமையைக் கேகயத்தரசனுக்குக் கொடுக்கக் கருதியது தெரிந்து தருசகன்பால் வேற்றரசர் பகைமை கொண்டார்களென்று வேறு நூல்கள் கூறும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஜூராபதியை விடுத்தனள். அவள் காமன்கோட்டத்திற்கு வந்து நிகழ்ந்தவற்றையும் பதுமையின் கருத்தையும் உதயணனுக்குச் சொல்ல அவன், "இங்ஙனம் பகைவர் வந்து போர் செய்தற்குச் சூழ்ந்தமை நமக்கு அனுகூலமான காரியம்"என்று எண்ணி ஜூராபதியை நோக்கி, "இரண்டு மாதத்திற் பதுமையை வந்து பார்ப்பேன்; இதனை அவளுக்கு நீ சென்று கூறி அவளைப் பாது காத்துக்கொள்"என்று அனுப்பிவிட்டுப் பின், 'வாணிக உருவத்தோடு பகைவருடைய படையுட் சென்று அவரை அழிப்போம்' என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு சின்னச்சோலை யென்னும் மலைமேல் ஏறிச் சங்கேதமாகிய ஒரு பண்ணைப் பாடினன்.

கேட்ட அவனுடைய வீரர் எல்லோரும் அங்கே வந்து கூடினர்; அவர்களை நோக்கி உதயணன், "இனி எமக்கு யாதொரு தீங்கும் இலது"என்று எண்ணி மேலே செய்ய வேண்டுவனவற்றை அவர்களுக்குக் கூறிவிட்டு, தானும் தோழர்களும் வாணிக வேடங் கொண்டு வாணிகத்திற்குரிய பல பொருள்களையுஞ் சேகரித்துக் கைக்கொண்டு பகைவருடைய பாடிகளைச் சார்ந்த பொழுது, முன்பு இட்வகனால் அனுப்பப்பட்ட இசைச்சன் பல குதிரைகளோடு அங்கே தோன்றினன். தோன்றிய பொழுது வயந்தகனைக் குதிரை வியாபாரிகளுக்குத் தலைவனாக நியமித்து, அவனுடன் பகை வருடைய பாடிகளிற் புகுந்து அவர்களை நோக்கி உதயணன், "யாம் குதிரை வியாபாரிகள்; பல வருடங்களாக மகதராசனோடு பழக்க முடையோம்; இப்பொழுது அவன் எம்மிடம் மனவேறுபாடு உடையனாதலின், வென்று அவன் நகரை எம்முடைய நகரமாகச் செய்துகொள்ள எண்ணினேம்; நீவிரும் எமக்கு நட்புடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்"என்று சொல்ல அவர்கள் அங்கீகரித்து அவனை உடனிருக்கச் செய்தனர். செய்யவே தோழர் தமக்குரிய இடங்களை அமைத்து அவற்றில் இருப்பவர் களாகிப் பகைவர்பாலுள்ள எல்லா இரகசியச் செய்திகளையும் கால அடைவில் அறிந்து அப்பகைவர் களை இன்ன வகையாக வெல்லவேண்டும் என்பதைத் தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு தாங்கள் யுத்த சன்னத்தர்களாகி வேறு வேறாக விரைவிற் சென்று, "விரிசிகன் வாழ்க!"என்று கூறி மல்லன்பாடி காத்த வீரர்களைக் கொன்று, பகைவர்கள் தம்முள் விரோதங்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போர் செய்வதுபோல் தோற்றும்படியே போர் செய்து முடிவில், "வத்தவன் வாழ்க!"என்று கூறிப் போர் செய்தார்கள். அதனைக் கண்ட பகைவர்கள், 'நமக்குள் யாரோ விரோதத்தை உண்டாக்குதற்கு இங்ஙனம் போர் செய்கின்றார்கள்; இனி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இங்கிருத்தல் ஆகாது; பொழுது விடிவதற்குள் எப்படியேனும் நாம் புறத்தே சென்றுவிட வேண்டும்' என்று நிச்சயித்துத் தத்தம் பொருள்கள் பாடிகளில் ஆங்காங்கே கிடப்ப ஓடிப்போய்த் தமக்கு அரணாக உள்ள ஒரு மலையை அடைந்து அங்கே தங்கினர். உருமண்ணுவா முதலியோர் தம்முட் கூடி மகிழ்வுற்று, 'பகைவரை வென்றோமாதலால், பதுமையை விரும்பிய உதயணனுக்கு இனி ஆக்கமுண்டு' என்று எண்ணிக்கொண்டு, "தன் தேவி வாசவதத்தையை இழந்து தன் வருத்தத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதற்கு இந்நாட்டிற்கு வந்த உதயணன் தருசகனுடைய பகைவர் போர் செய்தற்கு நகரத்தைச் சூழ்ந்தது தெரிந்து தன் தந்தைக்கும் மகதராசனுக்கும் மிகுந்த நட்பு உண்டு என்பதை அறிந்தோனாதலின், அவனுக்கு வந்த துன்பத்தைப் போக்க வேண்டுவது தன் கடமையென்று நினைத்து வலிந்து சென்று போர் செய்து பகைவரை வென்று ஓடச் செய்துவிட்டு அதனையே கையுறையாகக் கொண்டு காண வந்தான் என்பதை நீ சென்று சொல்லுக"என்று வயந்தகனை அனுப்பினர். அவன் இச்செய்தியை வீதிதோறும் சொல்லிக் கொண்டே அரசன் மாளிகைக்குச் செல் வானாயினன். இஃது இவ்வாறாக.

"இந்நகரத்தைச் சூழ்ந்த பகைவ்ரை வெல்லுதற்கு வழி யாது?"என்று கவலையுற்று அத்தாணியிலிருந்த தருசகனுக்கு "உதயணன் பழமையைப் பாராட்டி வந்து துணைவருடன் சென்று போர் செய்து வென்று பகைவரை ஓட்டிவிட்டான்"என்ற செய்தி எட்டியது. உடனே அவன் எழுந்து வெளியே வந்து, "இச்செய்தியை அறிந்து வந்தோர்களை எனக்கு நேரில் காட்ட வேண்டும்"என்றனன். எனவே, ஏவலாளர் போந்து வயந்தகனை அழைத்து வந்து காட்டினர். நிகழ்ந்தவற்றை அவன் கூறக் கேட்ட தருசகன், "விறல்வேல் உதயணன் இவண் வரப் பெற்றேன்; தவமிக உடையேன்"என்றும், "கெட்ட காலையுங் கேட்டோர் உவப்ப நட்டோர்க் காற்றும் நன்னராளனுடைய வரவை எதிர்கொள்ளக் கடவேன்"என்றும் சொல்லி நகரை அலங்கரிப்பித்து எதிர்கொண்டு செல்லும்பொழுது, "உதயணனைத் தெளிந்து அழைத்தல் தீது"என்று சிலர் தடுத்தனர். தடுக்கவும் அதனை மதியாது தருசகன் அவனைத் தழுவி அழைத்து வந்து மிகப் பாராட்டித் தனியே வசதி அமைத்து அதில் இருக்கச் செய்து அவனுக்குப் போர் செய்ததால் உண்டான வருத்தத்தைப் போக்குவானாயினன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இவர்கள் இங்கே இப்படியிருக்கையில், தோற்றோடிய அப்பகையரசர் தம்முள்ளே கூடி ஆராய்ந்து தங்களுள் யாரிடத்தும் பிழைப்பில்லையென்று தெளிந்து, "இனி யாரையும் நம்பித் தெளிதலாகாது' என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு சூளுறவு செய்து எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பெரும்படைகளோடு வந்து மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தியும் விளைந்த நெற் கதிர்களைக் கொளுத்தியும் பிற தீங்குகளைச் செய்தும் நாட்டிற்குப் பெருந்துன்பத்தை விளைவித்தனர். அதனை அறிந்த படை யொற்றாளர் விரைந்து வந்து தருசகனுக்குத் தெரிவித்தனர். அவன் மிக்க கோபங்கொண்டு தானே போர் செய்தற்குப் புறப்பட நிச்சயித்தனன். அது தெரிந்த உதயணன், "யானே சென்று போர் புரிந்து வென்று வருவேன். தன்னுடைய நால்வகைப் படைகளையும் அவற்றிற்குத் தலைவனாக ஒரு வீரனையும் எனக்குத் துணையாக அனுப்புமாறு தருசகனிடம் சொல்லி வா"என்று வயந்தகனை அனுப்பினான். அவன் வந்து சொல்லக் கேட்ட தருசகன் மந்திரிகளுடன் யோசித்துத் தன்னுடைய படைகளையும் வீரர்களையும் அவன்பால் அனுப்பினன். அதை அறிந்த கேகயத்தரசன், "என்னை அனுப்பின் நான் விரைவில் பகைவரை வென்று வருவேன்"என்று தெரிவிக்க, தருசகன், "என்னுடைய படைகளுக்குத் தலைவனாகச் சென்று உதயணனோடிருந்து பகைவரோடு போர் செய்து வருக"என்று அவனை அனுப்பிவிட்டு, "தங்கையை விரும்பி வந்த கேகய அரசனும் வருகின்றான். அவனுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேராதபடி பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று உதயணனுக்குச் சொல்"என்று வயந்தகனை அனுப்பினன். அவனும் அப்படியே வந்து அதனை உதயணனுக்குக் கூறினன். உதயணன் யானை மீதேறிப் போருக்குப் புறப்பட்டனன். உருமண்ணுவா முதலிய முந்நூற்றாறு வீரர்கள் தமக்குரிய ஊர்திகளில் ஏறி உதயணனைப் புறங்காத்துச் சென்றனர். அக்காலத்தில் தருசகன் வந்து, "கேகயத்தரசனைப் பாதுகாத்துக் கொள்க"என்று மீட்டும் உதயணனுக்கு நேரிற் சொல்லிவிட்டு மீண்டு தன்னிடம் சென்றனன். உதயணன், "சேனையின் நடுவே, கேகயத்தரசனும் உருமண்ணுவாவும் எனக்கு முன்னே செல்லுக; இன்னார் இன்னார் எனக்குப் பின்னே வருக"என்று கூறுபடுத்தி அமைத்துக்கொண்டு பகைவரது பாசறையை அடைந்தனன். உடனே பகைவரெல்லோரும் தங்களுக்குரிய பெரும்படையோடு வந்து எதிர்த்தார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்போது இருவகைப் படைகளுக்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. உதயணன் எலிச்செவி அரசனுடைய தம்பி ஏறியிருந்த யானையின் மேல் பாய்ந்து அவனைப் பிடித்துக் கச்சால் அவன் தேரில் கட்டினன். அதனைக் கண்ட உருமண்ணுவா, "நம்முடைய கருத்தை முடித்தற் குரிய காலம் இதுதான்' என்று எண்ணிக் கேகயத்தரசனோடு சேர்ந்து எலிச்செவி யரசன் படையோடு போர் செய்தற்கு எழுந்தான். உடனே எலிச்செவியரசன் விரைந்து வந்து கேகயத்தரசனுடைய தலையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டுத் தன் தம்பி, உதயணனாற் சிறைப்பட்டிருத் தலை அறிந்து உருமண்ணுவாவின் யானையின்மேல் குதித்து "என் தம்பியை விட்டுவிடும்படி செய்வாயாயின் நீ பிழைப்பாய்!"என்று சொல்ல, அதனைக் கண்ட உதயணன், " தருசகனுக்கும் இவனுக்கும் வேறுபாடில்லை; இவனைப்போற்றுவாயாயின் உன் தம்பியை நீ பெறுவாய்"என்று சொல்லிப் போர் செய்தனன். அப்பொழுது வெள்ளத்தால் உப்பணை கரைவது போலப் பகைவர் படை உடைந்து போயிற்று. அப்படியும் பகைவர் உருமண்ணுவாவைப் பிடித்துக்கொண்டு தம்மிடம் சென்று அவனைச் சிறைப்படுத்தி விட்டனர்.

விசய முரசத்தோடு தோழர்கள் சூழச் சென்று உதயணன் வெற்றிச் செய்தியைத் தருசகனுக்குத் தூதர் மூலமாக அறிவித்தான். தருசகன் புறம்போந்து உதயணனைப் பலமுறை புல்லி, "நிகழ்ந்ததைச் சொல்ல வேண்டும்"என்று கேட்க, "கேகயத்தரசன் பகைப் படை யின் எழுச்சியையும் அதனால் உண்டாகும் தீங்கையும் நினையா தவனாகி யாம் விலக்கவும் அடங்கி நில்லாமல் விரைந்தோடித் தமரையும் எமரையும் நீங்கிப் போர் செய்து எலிச்செவி யரசனுடைய வாளால் வெட்டுண்டு வீர சுவர்க்கம் அடைந்தான்"என்று கூறினன். அது கேட்ட தருசகன்,

"என்கடன் றீரே னாயி னேனவன்
தன்கடன் றீர்த்துத் தக்க தாற்றினன்" *(3.20:141-2)*

என்பதைக் கூறி உள்ளம் நெகிழ்ந்துருகிப் போர்க்களத்தில் ஆராய்ந்தெடுத்து அவன் உடம்பைத் தகனஞ் செய்வித்து மற்றக் காரியங்களையும் முடித்துவிட்டு உதயணனுடன் அகநகர் புகுந்தான். புகுந்தபொழுது கண்டோர் மகிழ்ந்து உதயணனைப் பலவாறு வாழ்த்தினார்கள். அங்ஙனம் வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கத் தருசகனோடு சேர்ந்து உதயணன் அரண்மனைக்குட் புகுந்தான்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பொழுது தருசகன், துரியோதனாதியர் நூற்றுவரைத் தனியே வென்ற பெருவிறல் வாய்ந்த வீமனைப் போலத் தனியே சென்று பகைவரை வென்ற உதயணனுடைய சுற்றத்தாரென்று சொல்லப் படும் அரசர் பழம் பிறப்பில் தவமுடையோர் என்றெண்ணித் தன் தங்கையாகிய பதுமாபதியை அவனுக்கு மணம் செய்விக்க நினைந்து அச்செய்தியை அவளிடத்தும் உதயணனிடத்தும் சொல்லி வரும்படி முதுமகனாகிய அமைச்சன் ஒருவனை அனுப்ப, அவன் சென்று தனியே இருந்த பதுமையைக் கண்டு, "நம்முடைய பகைவரை வென்றவனும் யானையை வணக்கும் வீணை வித்தகனுமாகிய உதயணனுக்கு உன்னை மணஞ் செய்விக்கத் தான் எண்ணியிருப் பதாக அரசன் உனக்குத் தெரிவிக்கச் சொன்னான்"என்று சொல்ல அவள் புன்முறுவலை உடையவளாகி, "மந்திர நாவின் அந்தணன் கேண்மை இருநிலம் பேரினும் தீர்தல் இன்று. ஆதலால் இங்ஙனம் நேரின் யான் உயிருடன் வாழேன்' என்ற உறுதியுடன் பேசாமல் இருந்தாள்.

அப்பால், அவ்வமைச்சன் உதயணனை அடைந்து அரசன் கருதியதைச் சொல்ல, உதயணன் நெடுநேரம் யோசித்துக் கொண்டிருந்து பின்பு, "யான் குறை கொள்ளுங் காரியத்தை அவனே குறைகோடல் என் தவத்தின் விளைவு' என உவந்த உள்ளத்தோடு தன் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தாதவனாகி, " வாசவதத்தை தீப் பட்டமை யால் மிக்க கவலையுடன் என்னுடைய அரசாட்சியைத் துறந்துவிட்டு அவளையும் யூகியையும் இழந்தபின் வாழ்வதனால் உளதாகும் பயன் யாதென்று எண்ணினேன். எனக்கு நீ சொல்லிய காரியத்தைச் செய்தலில் விருப்ப மில்லை"என்று மறுத்தான். கேட்ட அவன், "நீ கூறும் சொல் குடிப்பிறந்தோர்க்கு ஒத்ததன்று"என்று வணங்கி நின்று, "மத்தயானையை வணக்கும் நல்யாழ் வித்தக வீர! இவ்வேண்டு கோளை நிறைவேற்ற வேண்டும்"என்று மீட்டும் இரப்ப, உதயணன், "தருசகனும் நீயும் மிக வற்புறுத்துதலால் நான் செய்வதற்கு யாது தடையுளது?"என்று கூறினன். அவ்வமைச்சன் மகிழ்ந்து மீண்டு சென்றான்.

சென்ற அமைச்சன் நிகழ்ந்தவற்றைத் தருசகனுக்குச் சொல்ல அவன் கேட்டு மகிழ்ந்தனன். இஃது இவ்வாறாக;

'மாடத்தில் ஒடுங்கியிருக்கும் மாணகனே நாம் என்பதைப் பதுமாபதி அறியாளாதலின், நம்மை மணத்தற்கு உடன்படாள். ஆதலால் அவனே நாம் என்பதை முதலில் அவளுக்கு ஏதேனும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America HHFA(USA)

ஒருவாற்றால் தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்கு உபாயம் யாது?' என்பதை நினைந்த உதயணன் வயந்தகனை அழைத்து, "என்னுடைய உயிர்த் தோழனாகிய இசைச்சனென்பவன் இரு முதுகுரவரையும் இழந்தோன். அவனுக்கு ஓர் அந்தணக் கன்னியை மணம் புரிவித்த பின்பே என்னுடைய மணத்தைக் குறித்து நினைத்தல் வேண்டும் என்பதை என் வார்த்தையாகத் தருசகனிடஞ் சொல்லி அதனை முடித்துக்கொண்டு வருதல் உனது கடமையாகும்"என்று சொல்லி அனுப்ப, வயந்தகன் சென்று தருசகனுக்கு உதயணனுடைய கருத்தை முறையாகத் தெரிவித்தனன்.

தருசகன், "பதுமையின் பார்ப்பனத் தோழியாகிய யாப்பியாயினி யென்னும் கன்னி, ஒழுக்கத்திலும், குலத்திலும் விழுப்பம் மிக்க வளாதலால், அவளை இசைச்சனுக்கு மணஞ் செய்வித்தல் நலம் என்பதை உதயணனுக்குத் தெரிவித்திடுக" என்று சொல்லி யனுப்பினன். வயந்தகன் வந்து அதனை உதயணனுக்குத் தெரிவித்தான். தோழர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். பின்பு அந்த மணத் திற்குரிய நாள் குறிப்பிடப்பட்டது. அதனை அறிந்த தருசகன், "பதுமையை உதயணனுக்கும், யாப்பியாயினியை அவன் தோழன் இசைச்சனுக்கும் மணஞ்செய்விக்க நிச்சயித்திருத்தலையும் யாப்பி யாயினியின் மணத்தை முன்னதாகவே நிகழ்த்தவேண்டும் என்பதை யும் தன்னுடைய தாய்க்குத் தெரிவித்துத்தாயின் அருள்வகை அறிந்து வம்மின்"என்று தம்மியல் வழாப் பெருமூதாளரை விடுத்தனன். அவர்கள் சென்றுசொல்லக் கேட்ட தாய் உண்மலி உவகையளாய் யாப்பியாயினி அணிந்து கொள்ளுதற்கேற்ற ஆபரணங்களைக் கொடுத்தனுப்பினள்.

இச்செய்தியைக் கேட்ட பதுமை, 'மாணகனைப் பிரிந்து என்னுடைய பெருந்துயரத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதற்குப் பெருந் துணையாக இருந்த யாப்பியாயினிக்கு நீங்குதிறன் உண்டெனின் என் உயிரைத் தாங்கும் வழியை அறியேன். விலக்குதலும் இயல்பன்று என் செய்வேன்?' என்று நினைந்து ஆடை, அணிகலம், மாலை முதலியவற்றை யாப்பியாயினிக்கு அன்புடன் அளித்து, "வதுவை விசேடத்தால் என்னை மறந் தொழியாமல் விரைந்து வா"என்று சொல்லி அவளைத் தழுவித் தன்னுடைய கவலையைப் புலப் படுத்தாமல் நற்றாய் செய்தற்குரிய பரிசுகளையெல்லாம் அவளுக்குச் செய்து தன்னுடைய உழைக் கலங்களையும் சிறந்த சிவிகை ஒன்றனையும் அளித்தனள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தருசகன், பதுமையின் பெருந்தகைமையை நினைந்து மகிழ்ந்ததன்றி யாப்பியாயினியின், வதுவைச் செய்தியை நகரத்தார் எல்லாரும் அறியும்படி செய்வித்து மணத்திற்கு வேண்டியவற்றை மிகச் செவ்வையாக அமைப்பித்தனன். உரிய நாளில் வதுவை மண்டபத்தில் இசைச்சனும் யாப்பியாயினியும் ஆசனத்தில் இருந்தனர். வதுவைச்சடங்கு நடைபெற்றது. அச்சமயத்தில் உதயணன் அருகே இருந்து இசைச்சனை நோக்கி, "நாம் மகதத்திற்கு வந்தது, முதன்மையான கோசம்பி நகரத்தையும் யமுனை யாற்றையும் பிற வளங்களையும் யாப்பியாயினி கண்டு மகிழ்ந்து உறைவதற்கு ஏதுவாயிற்று" என்று அவள் காதில் படும்படி கூறினன். கேட்ட அவள், 'இக்குரல் மாணகன் குரலாக இருக்கின்றதே' என்று கடைக்கண்ணால் அவனைப் பார்த்து ஐயம் ஒழிந்து," உதயணனே பார்ப்பன உருவோடு பதுமாபதியின் யாப்புடை நெஞ்சம் அழித்தனன். 'ஒத்த இடத்தன்றி ஒவ்வாத இடத்தில் மனம் செல்லாதென்பது உண்மையே' என்று நினைந்து, 'இச்செய்தியை விரைவில் அவளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்னும் எண்ணத்தோடு சமயம் நோக்கிக்கொண்டே இருந்தனள். வதுவைக்குரிய ஏழு நாட்களும் சென்றன. செல்லவே மணக்கோலத்தோடு தன்னைக் காண வரும் படி பதுமை சொல்லி, விடுத்த சிவிகையில் யாப்பியாயினி ஏறிச் சென்று அவளைக் கண்டு அளவளாவிய பின்னர், "மாணகனாக வந்து உன்னுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவன் உதயணனே; இனி வருந்துதலை ஒழிக" என்று துணிந்து கூறினள்.

"உன்னை மணந்த அந்தணன் உதயணனுடைய தோழன் என்பதை முன்னமே நான் கேட்டறிந்திருப்பது உண்டு; மாணகனுக்கு உரிமைபூண்ட என் நிறை வடுப் படாதிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? ஆராய்ந்து பார்" என்று பதுமை சொற்றனள். பதுமையின் கருத்தை யாப்பியாயினி உதயணனுக்குத் தெரிவிக்க அவன் தன் வடிவத்தை ஒரு படத்தில் எழுதி, "ஓர் இரவிற் கன்னி மாடத்தில் என்னுடன் இருக்கையில் கோட்டானது குரலைக்கேட்டு மிகவும் அஞ்சினள். அந்த அடையாளத்தையும் சொல்" என்று சொல்லித் தன் படத்தைக் கொடுத்தனுப்பினன். படத்தில் உதயணன் வடிவைக் கண்ட பதுமை, "மாணகன் வடிவத்திற்கும் இதற்கும் சிறிதும் வேற்றுமை இல்லை; ஆயினும் இதனை நன்கு ஆராயந்தே தெளிய வேண்டும். இதனைத் தொடுதலும் தவறு" என்று சொல்லி அதனைக் கையில் வாங்காளாயினள். உடனே நள்ளிரவிற் கோட்டானுடைய ஒலிக்கு அஞ்சிய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அடையாளத்தை அவள் சொற்றனள். சொல்லவே பதுமை தன் கணவன் உயிரைக் கூற்றுவன் கையினின்றும் மீட்ட சாவித்திரியைப்போல் மிக்க இன்பமடைந்து தோழியைக் கையால் தட்டி அப்படத்தைத் தாங்க முடியாத விருப்பத்தோடு மார்பில் ஒடுக்கி அதன் தோளைத் தீண்டிப் புன்முறுவல் செய்துகொண்டு, 'நெஞ்சங்கொண்ட நெடுமொழியாள! வஞ்ச உருவொடு வலைப் படுத்தனை!' என்று பாராட்டுவாளாய்க் கவலை ஒழிந்திருந்தனள்.

சிலநாள் சென்றபின் அரசன் கட்டளைப்படி சேனைக்கணியால் வதுவைக்குரிய நல்ல முகூர்த்தம் வைக்கப் பெற்றது; நகரம் அலங்கரிக்கப்பட்டது. பதுமைக்கும் உதயணனுக்கும் மணம் விதிப்படி நடைபெற்றது. உதயணன், "மிக விரைந்து உருமண்ணு வாவைச் சிறையினின்றும் மீட்டுவரச் செய்யவேண்டும்"என்று தருசகனுக்குத் தெரிவித்தனன். அவன் அதனை அங்கீகரித்ததன்றி, "உதயணன் வலிந்து வந்து நம்முடைய பகைவரை வென்ற நட்பாளனாக இருப்பதல்லாமல் சுற்றமாகவும் இருத்தலின் அவன் பகைவனாகிய ஆருணியை வென்று, வத்த நாட்டையும் கௌசாம்பி நகரையும் அவனுக்கு உரியனவாகச் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய கடப்பாடு' என்று எண்ணினான். எண்ணி, தாமே சென்று தம் வினை முடிக்கும் மந்திரிகளுள் சிறந்த வருடகாரன், தாரகாரி, தருமதத்தன், சத்தியகாயன் முதலிய மந்திரிகளையும்,

"இருநூ றானையு மிராயிரங் குதிரையும்
அறுநூற் றிரட்டி யடன்மணித் தேரும்
அறுபதி னாயிர மெறிபடை மள்ளரும்
திருமணிச் சிவிகையும் பொருவினைப் படாகையும்
செங்காற் பாண்டியன் அன்று பூண்ட
பைம்பொ னூர்தியும் பவழக் கட்டிலும்
படாஅக் கொட்டிலும் பண்டிபண்டாரமும்
கடா அக் களியானைக் காவலற் கியைந்த
பணைத்தோட் சிலசொற் பதுமா நங்கைக்கு
அமைக்கப் பட்ட வகன்பரி யாளமும்
அன்னவை யெல்லா மந்நிலை நல்கி' (3:23:30-40)

"பின்னும் வேண்டுவனவற்றை அப்பொழுது அப்பொழுது வரவிடுவேன்"என்று மந்திரிகளிடஞ் சொன்னதன்றி, "உதய ணனுக்கு ஆவனவற்றை அறிந்து அவ்வப்பொழுது செய்துவர வேண்டுவது

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

உம்முடைய கடமை"என்று ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் தனித்தனியே கூறினன்;

"வடுத்தொழி லகன்ற வருட கார!
உடற்றுநர்க் கடந்த உதயண குமரன்
அடைக்கல நினக்கு" (3:23:47-9)

என்று ஓம்படுத்து மந்திரிமாரை நோக்கி, "ஒற்றினாலும் உபாயத் தானும் ஆருணியைத் தொலைத்துவிட்டே நீர் பெயர்ந்து வரல் வேண்டும்" என்று சொல்ல, எல்லோரும் கோசம்பி நகரத்தை நோக்கிப் படையுடன் புறப்பட்டார்கள்.

புறப்படவே தருசகன் பின்னும் தொடர்ந்து வந்து உதயணனைக் கண்டு அன்புமிக்க சொற்கள் பலவற்றைச் சொன்னதன்றி, "வந்து உதவிசெய்ய வேண்டு மென்பதைப் பிரச்சோதனனுக்குத் தெரி வித்தால் அவனும் நமக்கு அநுகூலஞ் செய்ப்வ்னாவான். வேண்டு மாயின் யானும் வருவேன்; தெரிவித்தால் அன்புடைய பிற அரசர்களும் வருவார்கள். எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து செய்க. உனக்கு வெற்றியுண்டாகுக" என்று கூறினன். உதயணன் தருசகனை நோக்கி, "அடையக்கூடிய இன்பங்களை இன்பமாக யான் எண்ணுவது உருமண்ணுவாவை அடைந்த பின்புதான். ஆதலால், அவனைப் பதினைந்து தினத்துட் சிறையினின்றும் விடுவித்து அனுப்புவது உனக்குக் கடனாகும்" என்பதைக் தெரிவித்தனன். உருமண்ணுவாவின் பெருமையையும் அவனிடத்தே உதயணனுக்குள்ள ஆர்வத்தையும் அறிந்து மன முவந்து, "அப்படியே செய்வேன்"என்று சொல்லி விடை பெற்று அவன் தன் நகர்க்குச் சென்றான். சென்ற பின்பு,

"அடற்பே ரியானையு மலங்குமயிர்ப் புரவியும்
படைக்கூழ்ப் பண்டியும் பள்ளி வையமும்
நடைத்தே ரொழுக்கும் நற்கோட் டூர்தியும்
இடைபடப் பிறவு மியைந்தகம் பெய்து
கொடிப்படை போக்கிப் படிப்படை நிறீஇப்
புடைப்படை புணர்த்து' (3:24.35-40)

உதயணன் செல்லுதலை அறிந்த மன்னர்கள், " உதயணன் போரை மேற்கொண்டு செல்லுகின்றான். இச்செலவு யார்மேலதோ? இஃது அஞ்சற்பாலது' என்று தம்முட் கவலையுற்றார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அவன் அங்ஙனஞ் சென்று ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது, "பாஞ்சாலனோடு போர் செய்வதற்கு விரைவில் எழவேண்டும்' என்று யூகி தனக்கு இரகசியமாக எழுதிய ஓலையை வயந்தகன் பிரித்துப் படித்து பார்த்து அச்செய்தியை உட்கொண்டு அதனை மறைத்து வைத்துவிட்டு, அங்கே வந்த பிங்கலகடகரைக் கண்டு அவர்கள் கூறியவற்றை அறிந்து உதயணனை அடைந்து, "உன்னுடைய தம்பிகளாகிய பிங்கலகடகர் முன்னம் கோசம்பி நகரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தனர். பின்பு அந்நகரத்தைச் சூழ்ந்து வந்து முற்றிய பாஞ்சாலராசனுடைய போருக்கு ஆற்றாராகித் தோல்வியுற்று யமுனையாற்றில் வீழ்தற்குக் குதிரை ஊர்ந்து விரைந்து செல்லுகையில், இடையே அரணுள்ளதும் பெண்கள் மட்டும் உறைவதுமாகிய நகரம் ஒன்றைக் கண்ணுற்று அதில் பன்னிரண்டு திங்கள் தங்கியிருந்து பாஞ்சாலராசனுடைய ஆட்சியைப் பொறாதவர்களாகித் தம் குறையை உனக்குத் தெரிவித்தற்கு இங்கே வந்திருக்கின்றனர்"என்று சொல்ல உதயணன் மிகுந்த ஆவலோடு அவர்களைப் பார்க்க விரும்பிய காலத்தில், பிங்கலகடகர் பன்னீராயிரம் வீரர்களோடும் அற்றகாலைக்கு அமைக்கப்பட்ட ஏனைக் கொற்றத்தானையோடும் வந்து பணிந்தனர். அவர்கள், "உனக்கு வழிபாடு செய்தலைத் தவிர்ந்ததன்றிப் பெற்ற தாய்க்குப் பணிசெய்து கொண்டிருத்தலையும் ஒழிந்தேம்; நல்வினை இல்லேம்" என்று கலங்கிக் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகத் தலை காலில் படும்படி வணங்கினர்.

உதயணன் அவர்களை எடுத்துத் தழுவி, "மந்திரிகளுடைய எண்ணத்தின் வழியே நடவாத புல்லறிவினையுடையேன் செய்த குற்றத்தின் பயன் இது. நீங்கள் இனி வருந்த வேண்டா"என்று இனிய மொழிகளைக் கூறி, " உங்களை அடைந்தமையால் இனிப் பகைவர் எரிவாய்ப் பட்ட பஞ்சி போல்வார். யான் யாதொரு குறையும் இல்லேன்"என்றும், "இனி யூகியையும் வாசவதத்தையையும் யான் எளிதில் அடைவேன்; என்னுடைய தவம் உம்மைத் தந்து எல்லாத் துயரையும் நீக்கியது"என்றும் சொல்லி இன்புற்று அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு மந்திரிகளை நோக்கி, "பாஞ்சால ராசனை வெல்லுதற்குரிய ஆலோசனையைச் செய்ய வேண்டும்" என்றனன். உடனே வருடகாரன், "நாம் மேல் நடத்த வேண்டுவது இன்னது"என்பதை விளங்கக் கூறிப் பாஞ்சாலரா சனிடத்துள்ள நிகழ்ச்சிகளை அறிந்துவரும்படி ஒற்றர்களைக் கோசம்பி நகருக்கு

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

அனுப்பினன். சென்ற ஒற்றர் அங்கே நிகழ்ந்தவற்றை அறிந்துவந்து விளங்கக் கூறினர்.

அப்பால் வருடகாரனும் பிறரும் இடையிடையே செய்த முயற்சிகள் பல. இரு திறத்தாரும் போர் செய்யத் தொடங்கினர். பெரும் போர் நிகழ்ந்தது. இறந்தோர் பலர். பின்பு பாஞ்சாலராசன் சேனைகளுடன் போர் செய்யப் புறப்பட்டான். தீய நிமித்தங்கள் பல நிகழ்ந்தன. பூரண குண்டலனென்னும் மந்திரி, "இப்பொழுது யாம் போருக்குச் செல்லுதல் முறையன்று. திரும்பிவிடுதலே நலம்"என்று தடுப்பவும் ஆருணி கோளனாகிச் சென்று போர்செய்யத் தொடங்கினன். அப்பொழுது,

"சிலைத்தன தூசி; மலைத்தன யானை;
ஆர்த்தனர் மறவர்; தூர்த்தனர் பல்கணை!
விலங்கின வொள்வாள்; இலங்கின குந்தம்;
விட்டன தோமரம்; பட்டன பாய்மா;
துணிந்தன தடக்கை; குனிந்தன குஞ்சரம்;
அற்றன பைந்தலை; இற்றன பல்கொடி;
சோர்ந்தன பல்குடர்; வார்ந்தன குருதி;
குழிந்தது போர்க்களம்; எழுந்தது செந்துகள்;
அழிந்தன பூமி; விழுந்தனர் மேலோர்;
இப்படி நிகழ்ந்த காலை" [3.27:107-16]

ஆருணியைச் சார்ந்த வீரர்கள் பலர் உதயணனுடைய வீரர்களால் கொல்லப்பட்டனர். கார்த்தவீரியார்ச்சுனனைக் கொன்ற பரசுராமனைப் போலப் பாஞ்சாலராசனை உதயணன் வெட்டி வீழ்த்தினன். அப்பால், "அரச உரிமையை உதயணன் பெற்றான்"என்று நாட்டினரும் நகரத்தினரும் அறிந்து கொள்ளும்படி யானையின்மேல் வெற்றி முரசத்தை ஏற்றி அறையச் செய்தனர். உதயணன் பின்பு உரியவர்களைக் கொண்டு பாஞ்சால ராசனுக்கு ஈமக்கடனைக் கழிப்பித்தனன். வருடகாரன் கோட்டை வாயிலை அடைந்து கதவை அடைத்துக் கொண்டு உள்ளே இருக்கும் நகரத்தார்களை நோக்கி, "இனி நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம்; உங்கள் தலைவனாகிய உதயணன் பாஞ்சாலராசனைக் கொன்று விட்டான். ஆதலால் கதவைத் திறந்திடுமின்"என்று கூறினன். கேட்ட நகரத்தார், "எம்முடைய பழைய அரசனாகிய உதயணனுடைய முத்திரை அமைந்த ஓலையைக் கண்டாலன்றி யாம் கதவைத் திறவேம்"என்று மறுத்தனர். உடனே அவர்களுடைய சந்தேகம் நீங்கும்படி, "உதயண

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA)

னுடைய மந்திரியாகிய இடவகன் வந்திருக்கின்றான்" என்பதைக் கூறினன். கூறவே அவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுற்றுக் கதவைத் திறந்து கொடி முதலியவற்றை உயர்த்திக்கொண்டு எதிர் கொண்டார்கள். அங்கே நின்ற பாஞ்சாலராசனுடைய நண்பனாகிய கும்பன் என்பவனைக் கண்டு அவனைக் கொன்று பின்னும், "பகைவனுடைய தமர் இங்கு உளராயின், அவர்களையும் கொல்வேம்" என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆயுத பாணிகளாகப் பல வீரர்கள் பாதுகாக்கச் சென்று வீதிதோறும், "உதய்ணன் வாழ்க!" என்று சொல்லுவாராகி யாவரும் அறியும்படி யானையின்மேல் பறையை ஏற்றி விடுத்தனர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

4.வத்தவ காண்டம்

அப்பால், உதயணன் வருடகாரனைத் தழுவி மிகப் பாராட்டித் தன்னுடைய யானையையும் ஆபரணங்களையும் அவனுக்குக் கொடுத்தனன். பின்பு தருமதத்தனை நோக்கி, " பாஞ்சாலராசனை வென்றது உன்னால்தான்"என்று முகமன் கூறி, "அவனை வென்றதற்கு இவை அறிகுறிகள்"என்று நெய்த்தோர்ப் பட்டிகை யையும் பத்து ஊர்களையும் அவனுக்கு அளித்தனன்.

நல்லவேளையில் புறப்பட்டு யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தோழர்கள் சூழ, வெண்கொற்றக்குடை கவிப்ப, கவரிகள் இரட்ட, சங்கமும் முரசமும் இயம்ப, மாசனங்களின் வாழ்த்தொலி மிக, "நெடுந்தகாய்! நெடுங்காலம் உலகத்தைப் பாதுகாத்து வாழ் வாயாக!"என்று பலர் கோபுரந்தோறும் நின்று பூமழை பொழியா நிற்ப உதயணன் அரண்மனையை அடைந்தான். அடைந்தவன், ஆருணியோடு அழறப்பள்ளியை அடையாத அவன் மனைவி யர்களுக்கு வேண்டும் பொன்னை அளித்து வேறிடம் சென்று இருக்கும்படி செய்வித்தான். "இறந்தோர்களுக்குரிய கடன் களைக் கழிப்பீர்களாக!"என்று மற்றவர்க

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தோறும் முரசறைவித்துச்சாற்றி வேண்டியவற்றை அவர் களுக்கு உபகரிக்கச் செய்தான்.

"போரின் வாழ்நரும் புலத்தின் வாழ்நரும்
தாரின் வாழ்நருந் தவாஅப் பண்டத்துப்
பயத்தின் வாழ்நரும் படியிற் றிரியா
ஒத்தின் வாழ்நரும் ஒழுக்கின் வாழ்நரும்
யாத்த சிற்பக் கயிற்றின் வாழ்நரும்
உயர்ந்தோர் தலையா இழிந்தோ ரீறா" (4.2:47-52)

யாவர்க்கும் சிறிதேனும் துன்பம் உண்டாகாதபடி செய்வித்தான். அறம் ஓங்கிற்று; பாவம் நீங்கிற்று; கூற்று அகாலத்தில் வந்து உயிர்களைக் கவர்ந்து செல்லுதலைத் தவிர்ந்தது; நானிலங்களும் செழித்தன. தம்பியர், பகைவருடைய ஊர்தோறும் சென்று அவர்களை அடக்கி வருவராயினர்; தருசகனுடைய சேனையோடு வந்து உதவிபுரிந்த வீரர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளந்து அனுப்பினன். அருவிலை நன்கலம் முதலியவற்றைத் தமர் முகமாக விடுத்தனன்.

இவ்வாறு உதயணன் பட்டமெய்தி, பதுமாபதியுடன் இன்புறு வானாகிச் செங்கதிர்ச் செல்வனுடைய எழுச்சியும், பாடும், திங்களும், நாளும் தெளிதலின்றி மகழ்வெய்திச் செங்கோலோச்சித் தன்னுடைய நாட்டை வளமுறச் செய்தனன்.

அவன் தன் நாட்டில் உள்ளாருடைய துன்பத்தை இங்ஙனந் தீர்த்தபின், "செய்ய வேண்டுவது யாது?"என்று ஆராய்ந்து, உஞ்சையிலிருந்து தன்னை ஏற்றிவந்த பிடி வீழ்ந்த இடத்தை விளங்கச் சொல்லி, "அதன் என்பு, தோல் முதலியவைகளை விரைவில் கொண்டு வாருங்கள்"என்று சிலரை அனுப்பிவிட்டு, அந்தப் பக்கத்துள்ள வேட்டுவத் தலைவர்களையும் குறும்பர் களையும் அழைத்து, "எம்மைச் சுமந்து வந்து காட்டில் விழுந்த பிடி செய்த பேருதவிக்கு யாம் செய்யும் கைம்மாறு யாதும் இல்லை. ஆனாலும் அதனை மறவாமல் இருத்தல் மாட்சிமை உடையதா தலால், அது வீழ்ந்த இடத்தில் ஒரு மாடம் எடுப்பித்து அதில் அதன் உருவத்தை அமைப்பித்துக் காலை மாலைகளில் அதனை வழிபடல் வேண்டும். அவ்வழியே செல்பவர்களுக்குப் பசி தீரும்படி அடிசிற் சாலை அமைத்து உணவு அளித்தல் வேண்டும். தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்குத் தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் வைத்து உண்ணீர் அளித்தல் வேண்டும். யாராயிருப்பினும் துன்பம் உற்றவர்களுக்கு உரிய நுகர் பொருள்களைக் கொடுத்தல் வேண்டும்"என்று சொல்லி அவற்றுக்கு

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

வேண்டிய திரவியங்களை அவர்களுக்கு அளித்து, அவர்களுடன் அம்மாடம் எடுப்பித்தற்குரிய தச்சர் முதலியோர்களையும் அதன் வடிவம் அமைப்போர்களையும் அனுப்பினன்.

அதன்பின், முற்கூறியவாறு அப்பிடியின் என்பு முதலியவற்றைக் கொணர்ந்தவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து அனுப்பி விட்டு,அவற்றைக் கௌசாம்பியினிடையே ஓர் இடத்தில் சேமித்து வைத்து அங்கே ஒரு கொற்றவாயிலையும் அதன் முன்னே மிக உயர்ந்த மாடம் ஒன்றையும் இயற்றுவித்து அவ்வாயிலுக்கு அப்பிடி யின் பெயரைவைத்து அம்மாடத்தில் அப்பிடியின் உருவத்தை அமைப்பித்து அவ்வடிவத்தை வழிபடுதற்கு உரியவர்களையும் பிறரையும் நியமித்து அடிசிற்சாலைகளையும் தண்ணீர்ப் பந்தர்களை யும் அம்மாடத்தின் பக்கத்தே அமைத்து அதனைச் சூழக் கூத்தியர் இருக்கையையும் தருமசரிதங்களைப் படிப்போர்களுடைய இருப்பிடங்களையும் அமைத்து மாதந்தோறும் விழாக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு வேண்டிய பொருள்களையும் கொடுத்தனன்.

இங்ஙனம் உதயணன் தன்னுடைய கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றி மகிழ்வுற்றிருக்கும்பொழுது, உஞ்சை நகரத்திலுள்ள பிரமசாரியும் வேதம் முதலியவற்றை நன்கு ஓதி உணர்ந்தவனும் பேரியாழ் முதலிய யாழ்வகையையும் பிறநூல்களையும் மிக நன்றாக அறிந்தவனுமாகிய * அருஞ்சுகன் என்னும் அந்தணன் ஒருவன் கௌசாம்பி நகரத்திலுள்ள தன் உறவினரைக் காணுதற் பொருட்டுப் புறப்பட்டு வந்தான். இடைவழியில், நீர் உண்ணுதற்கு எழுந்த யானைக் கூட்டத்தினிடையே அவன் அகப்பட்டு அச்சமுற்று, அங்கே நின்ற மிக உயர்ந்த வேங்கைமரம் ஒன்றின் கிளைமீது ஏறி நின்று நாற்புறத்தையும் நோக்கினன். நோக்குகையில், கோடபதியென்னும் யாழ், தலைவனைப் பிரிந்த கற்புடையாள் போல, அழகு கெட்டு நரம்புகளை மூங்கில் வருடும்பொழுது, 'தாம் தீம்' என்னும் முழக்கம் உடையதாகி அங்கே மாட்டிக்கொண்டு கிடப்பதைக் கண்டான். அதன் இனிய ஓசையைக் கேட்டு யானைகள் கோபம் நீங்கிச் சாந்தமுற்றுச் சென்றதை அறிந்த அவன் அதன் சமீபத்தில் சென்று, "இது கின்னரரால் இடப்பட்டதாயினும் இயக்கர்கள் மெய்ம்மறந்து போகட்டதாயினும் வேறு யாவதாயினும் ஆகுக' என்று நினைத்துப் பல மலர்களால் அருச்சித்து அதனைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு

* அரிஞ்சயனென்று இப்பெயர் வேறு நூல்களில் காணப்படுகிறது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கௌசாம்பியை அடைந்து உதயணனுடைய அரண்மனையின் அயலிடத்தே உள்ள தன் சுற்றத்தாரைச் சார்ந்து அவர்களோடு மகிழ்வுற்றிருந்தான். மாலைக் காலம் வந்தது. அப்போது அதனை அவன் வாசித்தான்.

வாசிக்கையில், மேல்மாடத்தில் சாளரத்தைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு பதுமாபதியோடு அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்த உதயணன் அந்த யாழொலியைக் கேட்டனன். கேட்டவுடன் அவன் விம்மித முற்று ஆராய்ந்து பார்த்து, 'இவ்வொலி நம்முடைய யாழின் ஒலியாகும்' என்று தெளிந்து உடனே அதனை வருவிக்க நினைந்து புறத்தே வந்து தன் மெய்காப்பாளரைத் தேடிய பொழுது அங்கே விழிப்புடன் படுத்திருந்த வயந்தகன் எழுந்து விரைந்து சென்று, "யாது நிகழ்ந்தது?"என்று கேட்டனன். உதயணன், "கோடபதியின் குரல் இங்கே கேட்கப்படுகின்றது; நீயும் கேட்பாயாக. விரைந்து சென்று அது வாசிப்பவனை இங்கே அழைத்து வா"என்றனன்.

உடனே வயந்தகன் மாடத்தினின்றும் கீழே இறங்கி அவ்வொலி தோன்றிய எதிர்வீட்டை அடைந்து உள்ளே புகுந்து யாழ் வாசிப்பவனை நோக்கி, "இந்த யாழ் எப்படி உனக்குக் கிடைத்தது?" என்று கேட்க அவன் "உஞ்சையிலிருந்து நான் நருமதையாற்றைக் கடந்து வரும்பொழுது ஒரு மலைச் சாரலில் இதனைப் பெற்றேன்" என்று கூறினன். கூறவே, அந்த யாழுடன் அவனை அழைத்துக் கொண்டு வந்து காட்டி, "நாம் உஞ்சையம் பகுதியினின்று வரும் நாளின் நள் இருளில் பத்திராபதி மிகுந்த வேகமாக வருகையில் விந்த மலையின் தென்திசைச் சாரலில் விழுந்த கோடபதியாகும் இது"என்று வயந்தகன் உதயணனிடம் கூறினன்.

கூறவே, உதயணன் தாங்கா உவகையனாகி, "வருகவென் னல்லியாழ் வத்தவ னமுதம்"என்று அதனை வாங்கி, "என்உயிர்த் துணையாகிய இந்த யாழைத் தந்த நீ வேண்டுவனவற்றைக் கூறுவாயாக"என்று சொல்லி, வேண்டிய அருங்கலங்களையும் பெரும் பொருளையும் ஓர் ஊரையும் அருஞ்சுகனுக்குக் கொடுத்து, "நீ இந்நகரத்தே இருக்கவேண்டும்"என்று சொல்லிப் பின்னும் விரும்புவனவற்றை அளித்து அவனை அனுப்பிவிட்டு, உலவா விருப்பொடு புலர்தலைகாறும் உள்ளியும் உருகியும், அதனைப் புல்லியும் பாராட்டி வாசவதத்தையை நினைந்தே இராப்பொழுதைக் கழித்தனன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

விடிந்தவுடன் அந்த யாழைப் புதுப்பித்து வாசவதத்தையை நினைந்து, "வாசவதத்தாய்! நீ கற்ற யாழ் இதோ வந்துவிட்டது. நீ வந்து இதனை வாசித்து மகிழ்வாயாக; என்னை மறந்தாய்"என்று அவளை நினைந்து நினைந்து புலம்புவானாகி, இழந்த தம்பிகளைப் பெற்றும் கோடபதியை அடைந்தும் சிறிதும் மகிழ்வின்றிக் காலம் கழிப்பானாயினன்.

அவன் இங்ஙனம் இருக்கையில் இராசகிரிய நகரத்தில் தருசகன், தான் பாதுகாத்து வைத்திருந்த சங்கமன்னருடைய உரிமைப் பொருள்களை அவர்களிடம் அனுப்பிவிட்டு, "அங்கே உள்ள அரசர் களைச் சிறையினின்றும் நீக்கி இங்கே விரைவில் அனுப்புக" என்பதைச் சொல்லும்படி தன்னுடைய கருமமாக்களை அப்பகைவர் பால் விடுத்தனன். கேட்ட அவர்கள் மிக மகிழ்ந்து,

> "இழிந்த மாக்களோ டின்ப மார்தலின்
> உயர்ந்த மாக்களோ டுறுபகை யினிது" (4.4:21-2)

என்று கூறி மகிழ்ந்து தருசகனைப் புகழ்ந்து உருமண்ணுவாவைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவன்பால் அனுப்பினர். உருமண்ணுவா வந்து தருசகனைக் கண்டு எலிச் செவியரசன் தம்பியாகிய சித்திராங்க தனையும் மற்ற அரசர்களையும் சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தனுப்பும்படி செய்தபின்பு, உதயணன் பால் நிகழ்ந்த செய்திகளை எல்லாம் கேட்டு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியோடு அங்கே இருந்தான்.

இருந்தபொழுது, யூகி கொடுத்ததாக ஓர் ஓலையைச் சாதகன் கொணர்ந்து உருமண்ணுவாவிடம் கொடுத்தான். அவ்வோலையில், "யாம் எண்ணிய காரியம் இனிது நிறைவேறினமையின், இனி வாசவதத்தையை உதயணன்பால் ஒப்பித்தல் நலம்"என்று எழுதப் பட்டிருந்தது. அதனை அறிந்த உருமண்ணுவா சாதகனை நோக்கி, "எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தபின்பு நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல வேண்டும்"என்ன, அவன் அவற்றையெல்லாம் கூறினன். உடனே உருமண்ணுவா அவனுடன் புறப்பட்டு இடையே தங்கவேண்டிய இடங்களில் தங்கி, புண்டரமென்னும் நகரத்தை அடைந்து அங்கே இருந்த யூகியையும் வாசவதத்தை முதலியவர்களையும் பார்த்து, மிகுந்த உவகையுற்று அவர்களுடன் கௌசாம்பியைச் சார்ந்து அதன் புறத்தே உள்ள மதுகாம்பீரமென்னும் சோலையில் புதியராய் வரும் அரசர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள மாடம் ஒன்றில், வாசவதத்தை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முதலியவர்களை இருக்கும்படி செய்துவிட்டுத் தான் மட்டும் உதயணன்பால் செல்வானாயினன்.

உருமண்ணுவா செல்லுவதற்கு முன்பு ஒரு நாள் உதயணன் கோடபதியை வாசித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்திருக்கும்பொழுது பதுமை, “அரச, நின்னை வழிபட்டு வாசவதத்தை கற்று வல்லளா தற்குக் காரணமான இந்த யாழை அடிச்சியும் வழிபட்டுக் கற்றற்கு விருப்பமுடையேன்; தெரிவித்தருளவேண்டும்”என்று மெல்லச் சொல்லி அஞ்சலி செய்யவே, அவன் வாசவதத்தையின் நினைவி னால் மனம் நெகிழ்ந்து உருகி விம்முதலுற்றுப் பதுமைக்கு யாதொரு விடையும் கொடானாயினன்.

அதனை அறிந்த பதுமை, “இப்பொழுது யாம் புலத்தல் பொருந்துவதன்று”என்றும், “வாசவதத்தையை இவர் நினைந்து வருந்துதல் முறையே; இஃது உயர்ந்தோர் ஒழுக்கம்”என்றும் எண்ணி யாதொன்றையும் அறியாதவள்போல் இருந்து வேறொரு காரியத்தை முன்னிட்டு எழுபவள் போலவே எழுந்து தோழியர்கள் சூழத் தன் மாடத்தை அடைந்தாள்.

அப்பொழுது வயந்தகன் உதயணனை நோக்கி, “இதுகாறும் இரண்டு மனைவியரையும் சமமாக நினைந்து ஒழுகின நீ, வாச வதத்தையை நினைந்து இன்று இவள்பால் அன்பு குறைந்ததற்குக் காரணம் என்னை?”என்று வினாவ, அவன் அதனையும் கேளானா யினன். பதுமாபதியையும் நினைந்திலன். பின்பு, நளகிரியை அடக்கி அதன் பிடரியில் ஏறியபொழுது வாசவதத்தையைக் கண்டது முதல் அவள் அழல்வாய்ப்பட்டு இறந்தனள் என்பது இறுதியாகவுள்ள செய்திகளை இடைவிடாது சொல்லி அரற்றிக்கொண்டு படுக்கையில் சாய்ந்தவிடத்துச் சிறிது துயில் வந்தது. அப்பொழுது, பாற்கடலின் இடையே உள்ள வெள்ளேறு ஒன்று வந்து தங்கப் பெற்ற வெண்டாமரைப்பூ ஒன்றை ஒரு தெய்வமங்கை தனக்குக் கொடுத்த தாக ஒரு கனாக்கண்டனன். கண்டபின் எழுந்து அருகனைத் தொழுது ஒரு முனிவரைக் கண்டு வணங்கித் தான் முதல் நாள் இரவில் கண்ட கனாவைத் தெரிவித்து அதன் பயனைச் சொல்ல வேண்டுமென்று வேண்டினன்.

வேண்டவே அவர், “வாசவதத்தை தீயில் மூழ்கி இறந்தாளென்று எண்ணியிருக்கின்றனை. அது பொய், அவளை விரைவில் அடைவாய், அடைந்த பின்பு அவளிடமாக வித்தியாதரர் உலகை ஆளும் சக்கரவர்த்தியாதற்குரிய ஒரு மகனைப் பெறுவை”என்று

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சொல்லி அதற்குரிய காரணத்தையும் கூறினர். கேட்ட உதயணன், 'முனிவருடைய வாக்கு என்றும் வீண்போவதில்லை. வாசவதத்தையை நாம் எதிர்ப்படுவதும் உளதாகுமோ?' என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தனன். இருக்கையில், உருமண்ணுவாவின் வரவை வாயில் காவலர் உணர்த்தினர். உணர்த்தவே உதயணன், "வருக" என்று சொல்லிவிட்டுத் தான் எழுந்து விரைந்து சென்று தன் அடியில் வீழ்ந்த உருமண்ணுவாவின் கையைப் பற்றிக்கொண்டு யூகியை அடைந்தாற் போன்ற மகிழ்ச்சியைப் பெற்றுத் தன்னுடைய உரிமைப் பள்ளியை அடைந்தான்;

அடைந்த உதயணன் அவனுடன் தனியே ஓரிடத்தில் இருந்து, "நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுக" என்று கேட்க, உருமண்ணுவா தான் சிறைப்பட்டது முதலிய செய்திகளை விளங்கச் சொல்லி விட்டு, "இங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளைக் கூறு" என்று வயந்தகனைக் கேட்ப, அவன் உதயணன் கோடபதியைப் பெற்றதைச் சொற்றனன். சொல்லவே உதயணன் அது கற்ற வாசவதத்தையை நினைந்து மீட்டும் அரற்றுவானாயினன். அப்பொழுது அவனுடைய மன வருத்தத்தை ஒருவகையாக மாற்ற விரும்பிய வயந்தகன், "மனைவியர் இருவருள் அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவள் யார்? யாரிடத்தில் உனக்கு விருப்பம் அதிகம்?" என்று கேட்ப, "எனக்கு வாசவதத்தையே சிறந்தவள்; யான் தவம் இல்லேனாதலின் அவள் தீயில் ஒளித்தனள்" என்று சொல்லி உதயணன் பின்னும் மனம் மறுகுவானாயினன்.

கண்ட வயந்தகன், "வாசவதத்தையை மீட்டுத்தரும் பெரியோரைத் தரிசித்து வழிபாடாற்றுதற்கு யாம் மகதநாடு சென்ற பொழுது பதுமையைக் கண்ணுற்று அவளை விரும்பி அவள்மயமாக இருந்தனை; அங்ஙனம் இருந்தது உனக்கு நலமோ? உன்னுடைய மனம் ஒருவழிப்பட்டதன்று" என்று சொல்ல உதயணன், "வாசவதத்தைக்கும் பதுமைக்கும் உருவத்திலும் குணங்களிலும் சிறிதேனும் வேறுபாடின்மையின் யான் விரும்பலாயினேன்; அன்றியும் பதுமையை யான் விரும்பியதற்குக் காரணம் ஊழ்வினையும் ஆகும்; அதனை மறுத்தற்கு யாராலே முடியும்?" என்று கூறினன். கேட்ட வயந்தகன், "அறியாதவனென்று என்னை இகழற்க; யான் சொல்லுதலை ஊன்றிக் கேட்டிடுக; முன்பு இராசகிரியத்தின் புறத்தேயுள்ள சோலையில் யாம்கண்ட பெறுதற்கரிய பெரியோர் இன்று வந்திருக்கின்றனர். வாசவதத்தையை அவர் வருவித்துத்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தருவதாகவும் வலிந்து கூறினர். ஆதலால், நீ சில தினம் பதுமையை நீங்கித் தனியே தூயையாகியிருத்தல் நன்று"என்று சொன்னான். சொன்னவுடன் உதயணன் விரைந்து சென்று பதுமாபதியை நோக்கி, "எஞ்சியுள்ள பகைவரைக் கெடுத்தற்குரிய சிறந்த ஆலோசனை ஒன்று உண்டு. அதனை யாம் தனித்துச் செய்யவேண்டும்; ஆதலால், தோழிமாரோடு நீ வேறிடத்திற்குச் செல்லுக"என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டு, அவளுடைய அந்தப்புரத்தைத் தூய்மை செய்து விளக்கேற்றுவித்துத் தானும் தூயனாகி வெள்ளுடையுடுத்து, 'தெய்வமே! வாசவதத்தையை எனக்குத் தரவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டும் வீணையைக் கையால் அணைத்துக்கொண்டும் துயில்வானாயினன்.

அவன் அங்ஙனம் துயிலுகையில், வேறு மகளிரிடத்து அவனுக்கு விருப்பம் இல்லாமையையும் பகைவனை வெல்லுதற்குத் தருசகனுடைய நட்பைப் பெறவேண்டியே அவன் தங்கையாகிய பதுமாபதியை உதயணன் மணந்தனன் என்பதையும், இரவும் பகலும் வாசவதத்தையையே நினைந்து, துயிலுங் காலத்தும் அரற்றிப் பலவாறு புலம்பிக்கொண்டே இருத்தலையும் காட்டி வாசவதத் தையைத் தேற்ற விரும்பி மந்திரிகள் அவளை ஒரு சிவிகையில் ஏற்றிக்கொணர்ந்து, "உன்னுடைய தலைவன் இயல்பை நீ பார்ப்பாயாக"என்று அவ்வந்தப்புரத்தினுள்ளே அனுப்பினர். அச்சமயத்தில் உதயணன், "வாசவதத்தாய்! உனக்கு வீணையைப் பயிற்றுவிக்கும்பொழுது உன்னுடைய பார்வையால் வருந்திய யான் உன்னைப் பிரிந்து ஆற்றேனாயினேன்; என்னை மறந்தாயே!"என்று அரற்றிக்கொண்டும் அங்கேயுள்ள பூ மாலைகளை வாடச்செய்யும் வெவ்விய உயிர்ப்பினனாகியும் கனவில் வருந்துதலை வாசவதத்தை கண்டாள். "நனவிலும் என் உயிர்த்துணைவன் இருத்தல் இவ்வண்ணந்தானோ? தம்மையன்றி வேறு தெய்வம் இல்லாத மகளிருடைய பிரிவின்கண் அவர்களை நினைந்து வருந்துதல் உயர்ந்த கணவர்களது இயல்பென்று நூல்கள் கூறுவதை இன்று நேரே கண்டேன்"என்னும் தணியாத உவகையளாகி, "இங்ஙனம் நல்ல ஒழுக்கத்தையுடைய இவருக்கு மறுமையின்பமும் இயைவதாக!" என்று சொல்லி அவனுக்கு அஞ்சலி செய்து மெல்ல அருகில் சென்று கோடபதியைக் கண்டு, பிரிந்த குழந்தையைக் காணும் தாயைப்போலவே ஆறுதலுற்று அதனை மெல்ல எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினள். அவ்வொலி உதயணன் காதில் பட்டது. படவே அவன், "வாசவதத்தாய் ! வந்தனையோ?"என்று கூந்தன் முதலாப்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பூம்புறம் நீவி, "என்னை நெடுநாள் பிரிந்து நீ எங்ஙனம் ஆற்றினை? அதனைச் சொல்ல வேண்டும்"என்று கேட்ப, அவள் வியந்து ஒன்றற்கும் விடை கூறாளாகி வணங்கிச் சும்மா இருந்தனள். இருக்கவே அவன் மீட்டும், "பொழில் விளையாட்டைக் கருதி யாம் இலாவாணக மலைச் சாரலில் தங்கிய பொழுது ஒரு நாள், 'தழை முதலியவற்றைக் கொணர்ந்து தரவேண்டும்' என்று நீ சொல்லக் கேட்டு யான் கொண்டு வருவதற்குக் காட்டிற்குச் சென்றவிடத்து வீட்டில் நெருப்புப் பற்ற இன்னுயிர் நீத்த இலங்கிழை மடவோய்! உரிய அணிகளை யெல்லாம் நீக்கி மெலிந்து பிறள்போலே தோற்றுகின்றாய்; நெருப்பில் வெந்தோர் இயல்பு இப்படியோ? இதனைச் சொல்லவேண்டும்"என்று அவள் மெய்யைத் தீண்டித் துயிலத் தொடங்கினன்.

அப்பொழுது வயந்தகன் வந்து அவளை நோக்கி, " நீர் இங்கே வரவேண்டுவது நாளைத்தினம், யூகியோடேதான்; தலைவன் எப்பொழுதும் உம்மிடத்து அன்போடு இருப்பதைக் காட்டுதற்கே இப்பொழுது அழைத்துவந்தோம்"என்று சொல்ல, அவள் பிரிவிற்கு அஞ்சி நடுங்கும் மனத்தோடு தன்மேலே கிடந்த உதயணன் கையை மெல்ல எடுத்து அணையில் வைத்துவிட்டு அவனை வணங்கி உடம்பினின்றும் நீங்கும் உயிர்போல வெளிப்போந்து சாங்கியத் தாயையும் யூகியையும் அடைந்தனள். உதயணன் புடைபெயர்ந்து எழுந்து, "எனக்கு ஏன் விடை தரவில்லை?"என்று அவளைத் தழுவுவதற்குச் சென்று, அவளை அங்கே காணானாகிச் செயலற்றுத் துயில் மயக்கம் ஒழிந்து, உயர்ந்த மாணிக்கத்தைப் பெற்ற வறியவன் ஒருவன் அதனை ஆழமான நீர்நிலையில் போட்டுவிட்டுத் தளர்வதுபோலத் துயிலிற் கண்ட தன் உயிர்த் துணைவியை விழித்த பின் காணாமையால் அரற்றுவானாயினன்.

அதனை அறிந்த வயந்தகன் மிக விரைந்து சென்று, "இங்ஙனம் இரவும் பகலும் துன்பத்தோடு அரற்றுதல் அரசர்க்கு இயல்பன்று" என்று தக்க காரணங்களைக் காட்டிக் கூறினன். உதயணன், "வாசவதத்தை நேற்றிரவில் என் பள்ளியறையில் மெல்ல வந்து கோடபதியை எடுத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தனள். இருக்கையில், எண்ணெயின்றி அழுக்கடைந்து பிணங்கிய கூந்தல் பின்னலையுடைய அவளுடைய புறத்தையும் நெற்றியையும் தைவந்து மெலிவொழிந்து கண்படை கொண்டேன். கொண்டபொழுது அவள் என்னை விட்டு நீங்கினள். என்னுடைய நெஞ்சம் எனக்கு வயமாகின்றதில்லை. யான் என்செய்வேன்?"என்று சொல்ல

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வயந்தகன், "கனவில் கண்ட பொருளை நனவில் அடைதல் தேவர்க்கும் இசைவதன்று. இக்கூற்றைக் கேட்பின் பிறர் நகைப்பர். வாசவதத்தையின் வடிவங்கொண்ட இயக்கியென்னும் தெய்வம் இங்கே உண்டு. அதனைத் தடுத்தற்கு ஏற்ற மந்திரத்தை யான் அறிவேன்"என்று இன்னோரன்ன பொருளில்லாத வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி மிக்க துணிவோடு இருந்தனன். அப்பொழுது பொழுது விடிந்தது.

உடனே உதயணன் கண் கழுவி நியமங்களை முடித்துக் கொண்டு, குளம்பும் கோடும் பொன் அழுத்தியனவும் புதிய ஆடைகள் அணியப் பெற்றனவுமாகிய பசுக்கள் பலவற்றை வாசவதத்தையை நினைந்து அருமறையாளர்க்கு எழுமுறை வீசித் தன் கனவை வேறு பிறர்க்குச் சொல்லாமல், 'விரகமுடையவர்களுக்கு உளதாகும் காரியம் இதுவோ?' என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தனன். இருந்த பொழுது வயந்தகன் வந்து, "யாம் முன்பு மகதத்தில் கண்ட பெரியோர் இந் நகரத்தைச் சார்ந்த மதுகாம்பீரவன மென்னும் சோலையில் வந்து தங்கியிருக்கின்றனர். அங்கே செல்வோமாக"என்று சொல்லவே உதயணன் மகிழ்ந்து தேர் ஏறி அவனுடன் அச்சோலையை அடைந்தனன்.

அங்கே உள்ள மாடத்தின் ஓர் அறையில் தவக்கோலத்தோடு யூகி இருந்தனன். மற்றோர் அறையில் சாங்கியத் தாயோடு வாசவதத்தை இருந்தனள். வயந்தகன் முதலில் உதயணன் வரவை யூகிக்கு உணர்த்திப் பின் அவனோடு சென்று யூகியைக் காட்ட உதயணன், "இவன் யாம் மகதத்தில் கண்ட முனிவன் அல்லன்; யூகியே. இவனைத் தழுவுதற்கு மனம் விரைகின்றது; இதனை நன்றாக அறிதல்வேண்டும்"என்று ஆராய்கையில், அவனது மார்பின்கண் யானைக்கொம்பால் உள்ள தழும்பு காணப்பட்டது. படவே ஐயம் தீர்ந்து வெய்துயிர்த்து எழுந்து நின்று;

"ஊறில் சூழ்ச்சி யூகந்த ராய!
நாறிருங் கூந்தலை மாறிப் பிறந்துழிக்
காணத் தருகுறு முனிவனை நீயினி
யாணர்ச் செய்கை யுடைத்தது தெளிந்தேன்;
வந்தனை யென்றுதன் சந்தன மார்பிற்
பூந்தார் குழையப் புல்லினன் பொருக்கெனத்
தீந்தேன் கலந்த தேம்பால் போல
நகையுருத் தெழுதரு முகத்த னாகித்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

துறந்தோர்க் கொத்த தன்று நின் சிறந்த
அருள்வகை" (4.7:186-95)

என்று கூறி, "இனி எதைக் கருதியாவது நீங்குவாயாயின், என் உயிர் நீங்கிவிடும்"என்று சொன்ன பொழுது யூகி, "வாசவதத்தையை விரைந்து இவனுக்குக் காட்ட வேண்டும்"என்று கூறினன். உடனே தோழர், வாசவதத்தை செவிலித்தாயோடிருந்த அறைக்கு அவனை அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது வாசவதத்தை, "நுமக்குப் பெரிய அநுகூலம் பிறக்கும் என்பதை உணர்த்தி நும் அன்பர் சொல்லியதை மேற்கொண்டு நுமது கட்டளை பெறாமையாகிய அபாசாரத்தை மேற்கொண்ட கல்லாக் கற்பிற் கயத்தியேன் யான்"என்று மிக்க நாணங் கொண்டு நடுங்கி எழுந்து கைகுவித்துத் தன் கூந்தல் அவன் காலில் புரளவும் கண்ணீர் அவன் புறவடியை நனைப்பவும் வணங்கிக் கிடந்தனள். உதயணன் அவளை எடுத்துப் பலமுறை தழுவி, அகல நின்ற சாங்கியத்தாயை நோக்கி,

"துன்பக் காலத்துத் துணையெமக் காகி
இன்ப மீதற் கியைந்துகை விடாது
பெருமுது தலைமையி னொருமீக் கூரிய
உயர்தவக் கிழமைநும் முடம்பி னாகிய
சிற்றுப காரம் வற்றல் செல்லாது
ஆல வித்திற் பெருகி ஞாலத்து
நன்றி யீன்றது" (4.7:219-25)

என்று அன்புமயமாகிய மொழிகளை அவளுக்குச் சாலக் கூறினன்.

பின்பு வாசவதத்தையின் தோற்றத்தை அறிந்து உதயணன் மனம் வருந்தினான். அவளைத் தான் அடைந்த நற்செய்தியை நகரத்தார்க்கு முரசறைவித்துத் தெரிவித்தான். அறிந்த நகரத்தார் தத்தம் மாடங்களின் மீது கொடியெடுத்து விழவயர்ந்தனர். யூகியின் ஆற்றலையும் அவனது நண்பின் மேம்பாட்டையும் வாசவதத்தையின் நிறையையும் வியந்து மதித்துப் பலபடப் பாராட்டினார்கள். அப்பால் உதயணனும் வாசவதத்தையும் யூகியும் பஞ்சவண்ணத்துப் படாகைகள் பல அசையும்படி யானையின் பிடரியிற் கொண்டுவரப்பட்ட புண்ணிய தீர்த்த நீராடி விலைவரம்பற்ற சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டு மிக்க இன்பத்தோடு வீறுபெற்று விளங்கினார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America, HHFA(USA)

அப்பால் உதயணன் யூகிக்குச் சொல்லவேண்டிய முகமன்களைச் சொல்லுதல் * வேறுபாட்டைப் புலப்படுத்தும் என்று எண்ணி ஒன்றும் சொல்லாதவனாகிச் சாங்கியத்தாயின் அருள் மிகுதியை மீட்டும் பாராட்டினன். "உன் தவ்வையை வந்து பார்த்துச் செல்ல வேண்டும்"என்று பதுமாபதிக்கு அவன் சொல்லியனுப்ப, உடனே அவள், தலைவனுக்கு வாசவதத்தை உயிர்த்துணைவி என்பதை நன்கு அறிந்தவளாதலால், அம்மொழியை விருப்பத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டு சிறந்த அணிகலங்களைக் காணிக்கையாக ஏந்தி தோழிமார் பலர் சூழ்ந்துவர அரசனை நீங்கித் தனியே இருக்கும் சமயம் அறிந்து தன் வரவை அவளுக்கு முன்னதாகவே தெரிவித்துக்கொண்டு சென்று வாசவதத்தையை வணங்கினள். வணங்கவே அவள் பதுமையைத் தழுவியெடுத்து, "கற்பில் இன்னும் மேம்படுவாயாக"என்று ஆசி கூறி மிகுந்த இன்பமடைந்தாள். அப்பால் இருவரும் யானைத் தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட கால்களையுடைய கட்டிலின் மேலுள்ள மெல்லணை ஒன்றில் ஏறியிருந்து ஒரு தாமரை மலரில் சேர்ந்து தங்கிய இரண்டு திருமகளிர் போல விளங்கினர்.

உதயணன் பேரத்தாணியில் பல பெரியோர் சூழ இருந்து யூகியை நோக்கி, "உஞ்சைநகரத்தில் நான் அடைந்த சிறைத்துன்பத்தை நீக்கிய பின்பு மீட்டும் உனக்கு நேர்ந்த மாயச்சாக்காட்டிற்கும் வாசவதத்தை தீயில் மாயந்தனளென்ற மாயச் செய்திக்கும் உரிய காரணங்களை விளங்கச் சொல்லவேண்டும்"என்று கேட்க யூகி, "பாஞ்சாலராசன், கௌசாம்பியைத் தன்னதாக ஆக்கிக்கொண்டிருந் ததையும் பிரச்சோதனனோடு நட்புக்கொள்ளுதற்கு முயன்று அதற்குரிய காலத்தை அவன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது முதலிய வற்றையும் அகத்தொற்றாளரால் நன்கு அறிந்து அவனுடைய மாறு பாட்டையும் பெருமுயற்சியையும் குறைக்கவேண்டுமென்று துணிந்தும், அவனைவென்று பழைய அரசாட்சியைப் பெறுதலிற் சிறிதும் கவலையின்றி வாசவதத்தையை ஒருபொழுதும் பிரியாமல் இன்புற் றிருந்த உனது இயல்பை வேறுபடுத்த எண்ணியும், தருசகனை உனக்குப் படைத்துணையாக்க நிச்சயித்தும், பிங்கல கடகரை உன்னுடன் சேர்க்க நினைத்தும் இங்ஙனம் செய்தேன். எண்ணிய வெல்லாம் தெய்வத்தால் செவ்வனே நிறைவேறின. உன் திறத்தும் வாசவதத்தை திறத்தும் யாங்கள் எண்ணியவெல்லாம் திண்ணியவாய் நிறைவேறியதற்குக் காரணம் அந்தச் சாங்கியத்தாயின் பேருதவியே.

* "இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று, புனையினும் புல்லென்னு நட்பு" திருக்குறள்:790.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உன்னுடைய கட்டளையின்றி * உரிமையால் யான் செய்தனவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்" என்று கூறினன். கேட்ட உதயணன், "என்னுடைய தலைமையை நான் அடையும்படிசெய்தாய் என்பதை அயலார் இருக்கும் பொழுது சொல்லு வேனாயின் அது வேற்றுமை பயக்கும். யாம் இருவரும் ஓர் உயிரே!"என்று முகமன்கூறி அவனை அழைத்துக்கொண்டு அரண் மனை சென்றனன்.

சென்ற பின் அவன் பதுமையை நோக்கி, "வாசவதத்தையோடு நீ ஒரு கலத்திலேயே உண்ணவேண்டும்"என்று சொல்லியபொழுது அவள் வணங்கி,

"பெருந்தகு கற்பினெம் பெருமக டன்னொடு
பிரிந்த திங்களெல் லாம்பிரி யாது
ஒருங்கவ னுறைதல் வேண்டுவ லடிகள்!
அவ்வர மருளித் தருத லென்குறை" (4.8:92-5)

என்று வேண்டினள். உதயணன் அவளை அன்புடன் மிகப் பாராட்டி அனுப்பினன்.

அதுதெரிந்த வாசவதத்தை, பதுமாபதியிடம் அவன் வைத்துள்ள அன்பை நினைந்து மிக ஊடினள். அதுகண்ட உதயணன் அவளை நோக்கி, "அறிவிலும் தோற்றப்பொலிவிலும் உன்னை ஒத்திருந்தமை பற்றியே பதுமையை மணஞ் செய்தேன்"என்று தெரிவித்தான். ஆயினும் தன்னைப் போன்றவள் அவள் என்ற சொல் மனத்தை வருத்த வாசவதத்தை கடைக்கண் சிவந்து அப்பால் சென்றனள். அப்போது அவன் அவளைப் பலமுறை நயந்து பாராட்டி, "உருவினல்லது பெண்மையில் நின்னை அவள் ஒவ்வாள்"என்று அவள் மகிழ்தற்குரிய இனியமொழிகள் பலவற்றைச் சொல்லித் தெருட்டியும் தெளித்தும் மருட்டியும் மகிழ்ந்தும் அவளது துனியைத் தீர்த்தனன். அப்பால் கண்டோர் வியக்கும்படி ஒருவரை ஒருவர் பிரியாமல் உறைவாராயினர்.

அங்ஙனம் உறைகையில், உதயணன் தன்னுடைய பரிசனத்தார் யாவரையும் வைத்துக்கொண்டு, உருமண்ணுவாவிற்குச் சேனாதிபதி பட்டத்தை அளித்து ஏனாதிமோதிரத்தைத் தானே அவன் விரலிற் செறித்ததன்றி பல இலக்கம் பொன் வருவாயுள்ள பல ஊர்களையும் நால்வகைப் படைகளையும் கொடுத்துப் பதுமையின் தோழியாகிய

* "விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்"திருக்குறள்:804.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இராசனை என்பவளை அவனுக்குப் பெருஞ்சிறப்புடன் மணம் செய்வித்துச் சயந்தி நகரத்தையும் இலாவாணக நகரத்தையும் அளித்து, "*குரவரைக் கண்டு வழிபாடு செய்துகொண்டு அவ்விடத்திலேயே இருந்து யாம் விரும்பிய காலத்தில் இங்கே வந்து செல்வாயாக"என்று சொல்லி அவனை அனுப்பினன். பின்பு சேதி நாட்டையும் வைசாலி நகரத்தையும் யூகிக்கு அளித்து அச்செய்தியை அந்நாட்டாரும் நகரத்தாரும் அறிந்துகொள்ளும்படி திருமுகம் அனுப்பித் தெரிவித்தனன். இடவகனுக்கு முனையூர் என்று பெயருள்ள ஒரு தலைநகரும் காட்டுநாடு ஐம்பதும் கொடுத்துப் பின்னும் சில வருவாய்களை அளித்து, "புட்பக நகரத்தை அடைந்து நட்பாளரோடு மகிழ்ந்திருந்து அழைத்தபின் வருக"என்று அவனைப் போக்கினன். வயந்தகனுக்குப் பதினொரு நகரங்களை அளித்ததுடன் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் ஆயிரம்பொன் வேதனம் அளித்து, "எப்பொழுதும் என்னுடன் உறைக"என்று கட்டளையிட்டனன். இசைச்சன் முதலிய தோழர்க்கும் பல ஊர்களை அளித்து விரும்பிய இடங்களில் சென்று இருக்கும்படி செய்வித்தான். தான் உஞ்சையம்பதியில் சிறையில் இருந்தபொழுது பலஇடங்களில் மறைந்திருந்து பாதுகாத்துவந்த வீரர்களை முரசறைவித்து வேண்டிய வற்றை அளித்து அனுப்பிவிட்டுப் போரில் இறந்தவர்களுடைய சந்ததியாக உள்ளவர்களைத் தெரிந்தழைத்து அவர்களுக்கு விரும்பிய வற்றை ஈந்தனன். சாதகன் என்னும் குலாலனை அழைப்பித்து அவனுக்குப் பெருங்குயப்பட்டம் அளித்து, "நீ கவலையின்றி இலாவாண நகரில் இரு"என்று சொல்லி அவனுக்கு இரண்டு ஊர்களைக் கொடுத்தனன். தனக்காக வந்து மகத நாட்டில் உழந்து உதவிய மாந்தர்களுக்கு விரும்பிய பொருள்களை அளித்துத் தத்தம் ஊர்களில் சென்று இருக்கும்படி அனுப்பினன். ஆதித்தியதருமன் என்னும் வீரனுக்கு ஓர் ஊர் நல்கினன். போரில் உயிர்விட்ட சத்தியகாயன் என்னும் வீரனுடைய மக்களை வருவித்து அவர் களுடைய கூட்டத்தாருள் தலைமையை மேற்கொண்டிருக்கும் பதவி அவர்களுக்கு அளித்தனன். யூகியை மட்டும் தன்னுடன் இருக்கும் படி செய்துவிட்டு அவனுடன் இருந்த படையாளிகள் பலரையும் உரிய இடங்களில் தங்கும்படி வேண்டியவற்றை அளித்து அனுப்பினன். தன்னுடைய தாயை அடைந்து பணிந்து, "வேண்டிய தானங்களைச் செய்வாயாக"என்று மிக்க வருவாயை உடையதொரு நாட்டைச் சேர்ப்பித்தான். வாசவதத்தைக்கும் பதுமைக்கும் தேவி களுக்குக் கொடுத்தற்குரிய விருத்தியைக் கொடுத்தான். ஆடல்,

1.குரவர்-இங்கே தந்தையார்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பாடல், அழகு என்பவற்றில் மிக்க சேடிமார்களை இரு கூறாக்கி அளித்து அவர்களுடன் மிக மகிழ்ந்து உறைவானாயினன்.

இப்படி இருக்கையில் ஒரு நாள் வாயில் காவலன் வந்து வணங்கி, "பிரச்சோதனன் தூதுவர் கடைத்தலையில் வந்து நிற்கின்றனர்"என்று கூற உதயணன், "அவர்களை வர விடுக"என்றனன். எனவே,

"மண்ணியன் மன்னர்க்குக் கண்ணென வகுத்த
நீதி நன்னூ லோதிய நாவினள்;
கற்றுநன் கடங்கிச் செற்றமு மார்வமும்
முற்ற நீக்கித் தத்துவ வகையினும்
கண்ணினு முள்ளே ....
குறிப்பி னெச்ச நெறிப்பட நாடித்
தேன்றோய்த் தன்ன கிளவியிற் றெளிபடத்
தான்றெரிந் துணருந் தன்மை யறிவினள்
உறுப்புப்பல வறுப்பினு முயிர்முத றிருக்கினும்
நிறுத்துப்பல வூசி நெருங்க வூன்றினும்
கறுத்துப்பல கடியக் காட்டினுங் காட்டாது
சிறப்புப்பல செயினுந் திரிந்துபிறி துரையாள்;
பிறைப்பூ ணகலத்துப் பெருமக னவன் மாட்டுக்
குறித்தது கூறுதல் செல்லாக் கொள்கையள்;
இன்னது செய்கென வேவ லின்றியும்
மன்னிய கோமான் மனத்ததையுணர்ந்து
முன்னியது முடிக்கும் முயற்சிய ளொன்னார்
சிறந்தன பின்னுஞ் செயினு மறியினும்
புறஞ்சொ றூற்றாது புகழுந் தன்மையன்;
புல்லோர் வாய்மொழி யொரீஇ நல்லோர்
துணிந்த நூற்பொருள் செவியுளங் கெழீஇப்
பணிந்த தீஞ்சொற் பதுமை யென்னுங்
கட்டுரை மகளொடு" (4.10:13.35)

மேம்பாடுற்ற காரியக்காரரும் கணக்கரும் திணைகளும் காவலாளருமாகிய இவர்கள், ஐம்பது யவனவையம் முதலிய பொருள்கள் பலவற்றைக் கொணர்ந்துவைத்து ஆயிரம் தோழிமார்களையும் *மேற்கூறிய நருமதை முதலிய நாடக மகளிர்களையும் பிறரையும் உள்ளே அழைத்து வந்து நிறுத்தி உதயணனுக்குக் காட்டி, "இவற்றையும் இவர்களையும் உம்மிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் அரசனது கட்டளை"என்று

*74- ஆம் பக்கம் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தெரிவித்தபொழுது பதுமையென்னுங் கட்டுரைமகள் வணங்கி, அருகிற் சென்று பிரச்சோதனன் கொடுத்த திருமுகத்தை வணக்கத்துடன் உதயணன் முன்பு நீட்டினள். உடனே அவன் ஆசனத்தினின்றும் இறங்கி மிகுந்த வணக்கத்துடன் கைகளால் ஏற்று அதனைப் படித்துப் பார்த்தனன். அதில், "பிரச்சோதனனென்னும் அரசனுடைய ஓலையை உதயணன் காண்க; தன்னுடைய உறவைக் கொள்ள விரும்பிய யான் போர் செய்து தன்னை வெல்லுதல் அருமை என்று நினைந்து மாய யானையைக் காட்டித் தன்னைப் பிடித்து வரும்படி முன்னம் என்னுடைய மந்திரி முதலியோரை அனுப்பினேன். இப்பொழுது அந்த நினைவை விட்டுவிட்டேன்; தன்னுடைய தந்தையாகவே என்னைக் கொள்ள விரும்பினேன்; யானும் பட்டத் தேவியும் உவக்கும்படி வாசவதத்தையோடு தான் இங்கே வந்து மகிழ்ச்சியை விளைவித்திடுக. பாஞ்சாலனை வென்று தான் கொற்றங் கொண்டதைக் கேள்வியுற்றேன். யான் செய்ய வேண்டுவதைத்தான் செய்தனன். தன்னுடைய குடை நிழலில் தங்கி உலகு இன்புறும்படி குழவிகொள்பவரின் இகழாது ஓம்பிப் புகழ்பட வாழ்க; யூகியை விரைவில் இவ்விடத்திற்கு அனுப்புக; அவனைப் பார்க்கவேண்டும் என்னும் விருப்பம் எனக்கு மிகுதியாக உண்டு. இதில் எழுதியவற்றை யெல்லாம் யான் விருப்பத்தோடு எழுதினே னென்று எண்ணிக்கொள்க" என்பது எழுதப்பட்டிருந்தது.

உதயணன் எல்லாவற்றையும் பார்த்து அவற்றை மனத்தில் அடக்கிக்கொண்டு பதுமையை நோக்கி, "வாசவதத்தை தீயிற் பட்டது பொய்ச் செய்தி ஆயினும் அச் செய்தியை இவ்வோலையில் ஏன் எழுதவில்லை?" என்று கேட்கவே அவள் கைகுவித்து, "எங்கள் சக்கரவர்த்தி இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று மிக வாட்டமடைந்து அறிவில் சிறந்த ஒரு முனிவர்பால் சென்று ஒன்றும் சொல்லாமல் முக வாட்டத்தோடு அவர் முன்னே நின்றார். உடனே அவர், உம்முடைய மந்திரிகளோடு ஆராய்ந்து தெளிந்தவர்போல, "வாசவதத்தை மறைந்திருக்கும் நாட்கள் இத்துணை; அவள் உம்மை அடையும் காலம் இன்னது' என்று தொடுத்த மாலையை எடுத்தது போலச் சொல்லியதன்றி இன்றுவரையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் விளங்கக்கூறினர். அம்முனிவர் அன்புடையவராதலின் அதனை அரசன் தெளிந்து அடங்கினன். அரசர் தலைவ, "யான் சொல்லியவை ஒத்துள்ளனவா?" என்று கூறினள். அதற்கு உதயணன், "எல்லாம் சரியாகவே இருக்கின்றன" என்று சொல்லி அம்முனிவரைப் புகழ்ந்து இனிய தோழர்களோடு சென்று அங்கே வைக்கப் பட்டுள்ளனவாகிய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பல பொருள்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்து வந்தவர்களுக்கு இனிய வார்த்தைகளைக் கூறி அச்செய்திகளை எல்லாம் வாசவதத்தைக்கு அவர்களைக் கொண்டு சொல்லும்படி செய்வித்து, அவர்களுக்குத் தனி இடங்களை வேறே அமைப்பித்து உபசரித்து வேண்டியவற்றை அளித்தனன். யூகியை நோக்கி, "நீ பிரச்சோதனனிடம் சென்று இங்கே நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் சொல்லி உன்னுடைய நீதிநூல் பயிற்சியையும் நன்கு விளக்கித் தாமதியாமல் விரைவில் வருக" என்று சொற்றனன்.

அங்ஙனம் சொன்ன பின்பு உதயணன், "தம்முடைய நாட்டிற்கும் எங்கள் நாட்டிற்கும் இடையே உள்ள காடுகெழு குறும்பும் கனமலை வட்டமும் நான் இங்கில்லாதபொழுது எல்லையற்றுப் பிறர் வசமாகி அழிந்துபோயின. அவை எங்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டாலன்றி எம்மவர் புகுதற்கு இடங்கொடா" என்று மிக்க வணக்கத்துடன் எழுதிய ஓலை ஒன்றைப் பிரச்சோதனனுக்குத் தூதர்வசம் அனுப்பியதன்றி, 'எந்தக் காலத்தும் இரு குலத்தவரும் இனி மனம் ஒத்தே நடக்கும்படி செய்வித்திடுக' என்பதையும் தெரிவிக்குமாறு சொல்லியனுப்பினன். பிரச்சோதனனுக்குக் கொடுக்கும்படி பல பொன்னணிகளையும் இலக்கணத்தில் சிறந்த நாலாயிரங் குதிரைகளையும், ஐந்நூறு தேர்களையும், நூறு யானைகளையும், பதினாயிரம் பசுக்களையும் வாசவதத்தையின் நற்றாய்க்குப் பணிபுரியும்படி பாஞ்சாலனுடைய உரிமைப் பள்ளியினின்றும் கொணர்ந்த பலமகளிரையும் அனுப்பினன். அப்படியே கோபாலகன் நற்றாய், கோபாலகன், பால குமரன், பரதகன், சிவேதன் என்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தக்க பொருள்கள் பலவற்றை வகைவகையாக அனுப்பி மிகவும் அழகிதாகிய வையாக்கிரம் என்னும் தேரை யூகிக்கு அளித்து விண்ணுத்தராயன் என்பவனை மெய்காவலனாக அவனுடன் செல்லும்படி கட்டளையிட்டு நல்ல தினத்தில் எல்லோரையும் பிரச்சோதனன்பால் விடுத்தனன். விடுத்தபின் இரண்டு தேவியர்களும் தனக்கு வழிபாடு செய்ய அவர்களோடு பல இடங்களுக்குச் சென்று உண்டாடி மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தனன்.

பின்பு உதயணன், பாஞ்சாலராசனுடைய உரிமைப் பள்ளி யினின்றும் பற்றிக்கொண்டு வந்த அரங்கியன் மகளிர் ஆயிரத்தெண் மர்களைப் பங்கிட்டு இரண்டு தேவியர்களுக்கும் அளித்தனன். அளித்தபின் தேவியர் இருவரும், அரசன் புறத்தே சென்று உலாவிவரும் சமயம் பார்த்து முற்றவெளியின்கண் பந்தடித்தற்கு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

எண்ணி நின்றார்கள். அச்செய்தி அறிந்த வயந்தகன், "தேவியர் இருவரும் தோழியருடன் பந்தாடுதற்கு நிச்சயித்திருக்கின்றார்கள்; அது காணத்தக்கது. ஆதலால் நீ புறத்தே செல்லாமல் பெண் வடிவங் கொண்டு பிடியின்மீது ஏறி அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாதபடி பார்த்தருளவேண்டும்"என்று தெரிவித்தனன். உதயணன் அதற்கு உடன்பட்டுத் தான் புறத்தே செல்வதாகப் பிறர் நினைக்கும்படி செய்து சேனைகளை மட்டும் வெளியே அனுப்பிவிட்டுத் தான் பெண் யானை ஒன்றின்மேல் இருந்து காண்பானாயினன்.

அங்கே தேவியர் இருவரும் தத்தம் தோழிமார்களுடன் அந்த முற்ற வெளியில் ஒருவர்க்கொருவர் எதிரெதிர் நின்றார்கள். அப்பொழுது பதுமையின் தோழியாகிய இராசனை என்பவள் ஏழு பந்தை எடுத்து ஆயிரங்கை அடித்துவிட்டுச் சென்றனள். அப்பால், காஞ்சனமாலை பந்துகளைக் கைக்கொண்டு ஆயிரத்தைந்நூறு கை அடித்துவிட்டுச் சென்றாள். பின்னர் பதுமையின் மற்றொரு தோழியாகிய ஐராவதி என்னும் கூனி ஈராயிரம் கை அடித்துச் சென்றாள். வாசவதத்தையின் தோழியாகிய விச்சுவலேகை என்னும் குறளி, அடித்தற்குரிய கோலைக் கைக்கொண்டு பந்துகளை எடுத்து ஈராயிரத்தைந்நூறுகை அடித்து விட்டுச்சென்றனள். பதுமையின் உயிர்த்தோழியாகிய ஆரியை என்பவள் அதிவிசித்திரமாக மூவாயிரங்கை அடித்துப் பந்தைப் போட்டுவிட்டுச் சென்றாள். அப்பால் பந்துகள் அடித்தற்கு யாராலும் எடுக்கப்படாமல் கிடந்தன.

அப்பொழுது வாசவதத்தை தலை சாய்த்து, "அடித்தற்குரியார் யாவர்?"என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டு சிறிது மன வருத்தத்துடன் நின்றாள். அக்குறிப்பறிந்து, அவளிடம் பணி புரிந்து கொண்டிருப்பவளும் பேரழகியும் மானனீகை என்னும் பெயர் உடையவளுமான மங்கை ஒருத்தி வந்து அங்கே நின்று, தனக்கு முன்பு ஆடியவர்களுடைய ஆட்டத்தை இகழ்ந்துகூறிச் சிரித்துப் பந்தாட்டத்தின் இலக்கணங்கள் பலவற்றை அங்கே நின்றயாவரும் அறியும்படி சொல்லிவிட்டு ஆடத்தொடங்கி இருபத்தொரு பந்துகளை எடுத்துப் பிறர் வியக்குமாறு ஆடினள். ஆடுகையில்,

"சுழன்றன் தாமம்; குழன்றது கூந்தல்;
அழன்றது மேனி; அவிழ்ந்தது மேகலை;
எழுந்தது குறுவியர்; இழிந்தது சாந்தம்;
ஓடின தடங்கண்; கூடின புருவம்;
அங்கையி னேற்றும் புறங்கையி னோட்டியும்
தங்குற வளைத்துத் தான்புரிந் தடித்தும்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

இடையிடையிருகா றெறிதா மடித்தும்
....
நித்திலக் குறுவியர் பத்தியிற் றுடைத்தும்
பற்றிய கந்துகஞ் கற்றுமுறை யுரைத்தும்
தொடையுங் கண்ணியு முறைமுறை யியற்றியும்
அடிமுதன் முடிவரை யிழைபல திருத்தியும்
படிந்தவண் டெழுப்பியுங் கிடந்தபந் தெண்ணியும்
தேமலர்த் தொடைய றிறத்திறம் பிணைத்தும்
பந்துவர னோக்கியும் பாணிவர நொடித்துஞ்
சிம்புளித் தடித்துங் கம்பிதம் பாடியும்
ஆழியென வுருட்டியும் தோழியொடு பேசியும்
சாரிபல வோட்டியும் வாழியென வாழ்த்தியும்
அந்தளிர்க் கண்ணிய வந்திகை வெல்கெனப்
பைந்தொடி மாதர் பற்பல வகையால்
எண்ணா யிரங்கை யேற்றின ளேற்றலும்' (4.12:225-45)

வாசவதத்தை மிக வியந்து, 'அரசன் இவளைக் காணின் அவனது மனம் வேறுபடும்' என்று எண்ணி நின்றனள்.

நிற்கையில், மானனீகையின் சிறந்த தோற்றத்தைக் கண்டு மயங்கி அவளை அடைந்த தன் மனத்தை ஒருவாறு மீட்பதற்கும் சிறிதும் ஆற்றல் இல்லாதவனாகி உதயணன் உரிய வடிவத்தோடு அங்கே தோன்றினன். அவனைக் கண்ட தேவியர் இருவரும் தோழிமார் களோடு தம்மிடஞ் சென்றனர்.

அவர்கள் அங்ஙனம் செல்ல, காம மிகுதியால் நொந்து தளர்ந்த உதயணன் பள்ளியம்பலத்துள்ளே தான் இருந்து தேவியர் இருவரையும் அழைத்து வரும்படி சொல்லி விடுத்தனன். தோழி யர்கள் சென்று சொன்னவுடன் அவ்விருவரும், அரசன் அழைத்த தற்குக் காரணம் இன்னதென்பதை அறியாதவர்களாகி ஐயமுற்று மானனீகையை மட்டும் ஓரிடத்தில் மறைத்து வைத்து விட்டு மற்றத் தோழிமார்களுடன் சென்று அவர்களைப் புறத்தே நிறுத்தித் தாம் மட்டும் அரசனிடம் போய் வணங்கினர். வணங்கவே உதயணன், "இவர்களுடைய தோழியர்களையும் இங்கே வரவிடுக" என்றனன். அவர்களும் வந்து வணங்கி நின்றபொழுது, அவர்களையெல்லாம் முறையே நோக்கி, "உங்களுடைய சுற்றத்தாரையும் உங்கள் பெயரையும் சொல்லுக" என்றனன். அவர்கள் அவற்றைச் சொன்னபோது உதயணன் பாராதவன் போலவே அவர்களை முறையே பார்த்து வாசவதத்தையை நோக்கி, "உன்னுடைய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தோழிமார்களுள் ஒருத்தி மட்டும் இங்கே வாராமைக்குக் காரணம் என்ன?"என்று வினவ, வாசவதத்தை, "அவளுக்குச் சொல்ல வேண்டியது ஏதேனும் இருப்பின், அதனைத் தனியே பார்த்துக் கொள்க; இக் கூட்டத்தில் ஆகவேண்டியது யாது?"என்று சொல்லி மிக்க கோபங் கொண்டனள், அவளுடைய கண்கள் மிகச் சிவந்தன. அவளது சீற்றத்தைக் கண் சிவப்பால் அறிந்த அரசன், "பாஞ்சால ராசன் பெற்ற செல்வத்தையும் அவனுக்குள்ள பிறவற்றையும் அவள் நன்கு அறிவாளென்று மந்திரிகளால் அறிந்துள்ளேன். அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதற் பொருட்டே அவளைக் குறித்துயான் வினா வினேன்; காரணம் வேறே ஒன்றும் இல்லை"என்றனன்.

அப்பால், வாசவதத்தை மானனீகையை அங்கே வருவித்தனள். அவள் வந்து அடிவணங்கினள். உதயணன் அவளை நோக்கி, "பாஞ்சால ராசனுக்குரிய பல பணிகளிலும் அவனுடைய அந்தப் புரத்தார்க்கு அலங்காரஞ் செய்தலிலும் நீ வல்லாயென்று சொல்லக் கேட்டுளேன். உன் பெயரையும் உன் சுற்றத்தார் பெயர்களையும் சொல்"என்று கேட்க, அவள் வணங்கி அஞ்சலி செய்து கொண்டு அரசனை நோக்கி, "அடியேனும் கோசல தேசத்து அரசனுடைய பெருந்தேவியாகிய வசுந்தரி என்பவளுடைய சேடியாவேன். என் பெயர் மானனீகை. பாஞ்சாலராசன் படையெடுத்து வந்து எம் அரசனுடைய படைகளை வென்று அவனுடைய அந்தப்புரத் திலிருந்த சிலதியரோடு என்னையும் பற்றிக்கொண்டு சென்று தன் தேவிக்கு அளித்தனன். அப்போது அடிச்சி, அத்தேவிக்கு வண்ணம களாக இருந்தேன். இது ஒன்றன்றித் தேவரீர் அருளிச்செய்த வேறொரு செயலையும் அறியேன்"என்று சொல்லி அழுதுகொண்டு நின்றாள். நிற்கவே உதயணன் அவளை நோக்கி, "நீ வாசவதத்தைக்கு இன்று முதல் வண்ணமகளாக இருந்து அவளை நாள்தோறும் அலங்கரிப்பாயாக"என்று கட்டளையிட, அவள் அப்படியே சென்று, கண்டோர் வியக்கும்படி அடிமுதல் முடியளவாக அவளைப் புனைந்தனள். பின்பு வாசவதத்தை வந்து உதயணனுக்கு அவ் வணியைக் காட்டினள். அப்போது உதயணன், "மானனீகை அலங்காரம் செய்வதில் வல்லுநள் அல்லள்; யான் அலங்கரிக் கின்றேன்; பார்" என்று அவள் செய்த அலங்காரத்தைச் சிதைத்து விட்டு யவன பாஷைக்குரிய எழுத்துக்களை மானனீகை நன்கு கற்றவள் என்பதை முன்பு கேட்டிருந்தவனாதலின், பூந்தாதினையும் சந்தனக் குழம்பையும் கூட்டி வாசவதத்தையின் நெற்றியில், "உதயணன் ஓலையை மானனீகை காண்க; நீ ஆடிய பந்தாட்டத்தில்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உன்னுடைய கண்கள் என் நெஞ்சைப் பிளக்க அதனால் புண்ணுற்றேன். அப்புண்ணைத் தீர்க்கும் மருந்தினை நீ அறிவாய். என்னுடைய துயரம் ஆற்றுதற்கு அரியது. இரப்போர்க்கு அவர் விரும்பியதை அளித்தல் நன்று; இங்கே எழுதுவதற்கு இடம் இன்மையின் நான் சுருக்கமாக எழுதினேன். நீ என் கருத்தை நன்றாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்"என்று எழுதிவிட்டு வாசவதத்தையை நோக்கி, "உனக்கு யான் செய்த அலங்காரம் இப்பொழுது ஒத்திருக்கின்றது"என்று சொல்லி அவளை அனுப்பினன்; உடனே வாசவதத்தை தன்னுடைய அந்தப்புரத்தை அடைந்து அங்கே வந்த மானனீகைக்கு, இந்த அலங்காரத்தைப் பார்?"என்று காட்டினள். அவள் அதனைப் படித்தறிந்து கூசி, "அரசர் செய்துள்ள அலங்காரம் மிகவும் அழகுடையது"என்று வாசவதத்தையை மருட்டினள். அந்நாள் நீங்கியது.

மறுநாள் காலை வழக்கம்போலவே வாசவதத்தையை மானனீகை அலங்கரித்துவிட்டு அவன் எழுதியபாஷையாலேயே அவனுக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்க நினைந்து, "அடியேனைப் பொருளாக எண்ணித் தேவரீர் எழுதிய திருமுகம் முழுவதையும் தவறின்றி அறிந்தேன். அடியேனிடத்து அருள் இருந்தாலும் அதனை இப்போது தவிர்த்தல்வேண்டும். தேவியர்க்கு மிக்க வருத்தத்தை உண்டு பண்ணும் செயலைச் செய்தற்கு என் மனம் துணிந்திலது. காவலில் இருக்கும் அடியேன் பிறர் காணார் என்று தகாததைச் செய்தல் இயல்பன்று; செய்தால்பழிப்பு உண்டாகும். தருமமும் நீங்கும். சிறிய என்னிடத்தே வைத்த விருப்பத்தை மறப்பதுநன்று"என்று அவளுடைய நெற்றியில் எழுதி, "என்னால் செய்யக்கடிய அலங்காரம் இதுவே"என்று சொல்லி அனுப்பினள்.

வாசவதத்தை சென்று அரசனை வணங்கினள். வணங்கவே அவன் மானனீகை எழுதியதைக் கண்டு அவளுடைய கருத்தை அறிந்து அழலால் உண்டாகிய புண்ணின்மேல் கோலிட்டாற்போலக் கலங்கி அவ்வணியை அழித்து, "உன்னை நான் விரைவில் அடையேனாயின் என் உயிரைச் சென்றதாகவே எண்ணிக் கொள்க"என்று அவள் நெற்றியில் எழுதி, "இந்தப் புதியதோர் அலங்காரத்தை அவளுக்கு காட்டுவர்யாக"என்று கூறி மீள விடுத்தனன். அதனைக் கண்டு தன் மனத்தைத் திண்ணிதாக்கி மறுநாள் காலையில் மானனீகை, "இற்றை இரவின் கண்ணே கூத்தப்பள்ளியினிடத்தே குச்சரக்குடிகை வேதிகையின்பால் வந்தருள்க"என்று அந்த இடமும் புலப்படும்படி சங்கேதமாக ஒருவகைக் கோலத்தை எழுதி அனுப்பினள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வாசவதத்தை வந்து வணங்கி நின்றாள். அதனைக் கண்ட உதயணன் அவள் எழுதிய குறிப்பை அறிந்து மகிழ்ந்து, "மானனீகை இன்றைக்குப் பயந்து செய்த அலங்காரம் மிகவும் அழகுடையது" என்று சொல்லி வாசவதத்தையோடு அளவளாவிக் கொண்டிருந்தனன். பகற்காலம் நீங்கியது.

இரவில் வாசவதத்தைக்குத் தெரியாமல் மானனீகைதான் குறிப்பிட்ட இடத்தில் சென்றிருந்தனள். உதயணன், "வாசவதத்தை பால் துயிலச் செல்வேன்" என்று பதுமையிடத்தும், "பதுமைபால் துயிலச் செல்வேன்" என்று வாசவதத்தையிடத்தும் விருப்பக் குறிப்பின்றிக் கூறினன். கூறவே வாசவதத்தை ஐயமுற்று ஓரிடத்தில் சென்று இருந்தனள். அப்பொழுது உதயணன் எழுந்து ஒதுங்கி வேறிடம் செல்வானாயினன். அதனைக்கண்ட வாசவதத்தை காஞ்சன மாலையைக் கைகொட்டி அழைத்து, "அரசன் செல்லும் இடத்தை நீ அறிந்து வருக" என்று சொன்னாள். சொல்லவே அவள் அவன் அறிந்து கொள்ளாதபடி பின்னர்ச் சென்று, அரசன் ஆடல் பேரறையைச் சார்ந்தபின் அவளும் பின் சென்று அங்கே ஒரு பக்கத்தில் மறைந்திருந்தனள்.

சென்ற உதயணனும் முன்னமே அங்கு வந்திருந்த மானனீகையும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு அளவளாவி நெடுநேரம் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பின்பு, வாசவதத்தையின் நெற்றியில் காதலோடு எழுதிவிடுத்த வாசகங்களையெல்லாம் இருவரும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். இருந்தபின் அரசன், "நாள்தோறும் தவறின்றி இங்கே வரவேண்டும்" என்று சொல்லித் தன்னுடைய சிறுவிரல் மோதிரத்தை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நீங்கினன்.

எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டே இருந்த காஞ்சனமாலை மிக்க மனப் பொருமலோடு சென்று நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் வாசவதத்தைக்குச் சொன்னாள். கேட்ட வாசவதத்தை, கோபத்தை மனத்தில் அடக்கிக்கொண்டிருந்துவிட்டுக் காலையில் அரசனை அடைந்து வணங்கி அவனை நோக்கி, "நேற்றிரவில் யான் ஒரு கனாக் கண்டேன்; அது குற்றமற்றது" என்று சொல்ல அவன், "அஃது யாது?" என்று வினவினான். உடனே அவள், "நீர் எனக்குத் தெரியாமல் தனித்துச் சென்று ஒரு மடந்தையோடு ஆடரங்கு ஒன்றில் ஏறி நெடுநேரம் விளையாடிக் கொண்டு தங்கி என் நெற்றியில் மாறிமாறி எழுதிய வாசகங்களை எல்லாம் சொல்லிக் காட்டி உமது அன்பைப் புலப்படுத்திக் கொண்டே இருந்து புறப்படும்பொழுது

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அவளுக்கு மோதிரத்தை அளித்து வந்துவிட்டீர். அப்பால் என் கண்கள் விழித்தன"என்று சொன்னாள். உதயணன், "என் மனத்திலும் இல்லாததை நீ கண்டாயாதலால் கலக்கம் அடைந்தாய் போலும்"என்பது முதலியவற்றைச் சொல்ல அவள், "கனவில் கண்டதைப் பிறரோடு சொன்னால் அதனால் உண்டாகும் தீமை நீங்கும் என்று நூல்கள் கூறுதலின் நான் இப்போது தெரிவித்தேன். அன்றியும் எவற்றைக் கண்டாலும் அவற்றை அரசனிடத்தன்றி யாரிடத்துப் பேசுவது?"என்று சொல்லிவிட்டு மனத்துள்ளே நகைத்துக் கொண்டு சென்றனள். உதயணன், 'தேவிக்கு உண்டான கவலையை ஒருவழியாகப் போக்கிவிட்டோம்' என்று உவந் திருந்தான். இப்படி இருக்கையில் பகற்காலம் நீங்கிற்று; இரவு வந்தது.

வாசவதத்தையோ மானனீகையைப் பிடித்துக்கொண்டு வரச் செய்து காவலில் வைத்துவிட்டுப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாதபடி காஞ்சனமாலையோடு சென்று ஆடரங்கில் ஏறி மானனீகை இருந்த இடத்திலே இருந்தாள். இருக்கவே உதயணன் நிகழ்ந்ததை அறியாமல் மெல்லச் சென்று அவள் சமீபத்தை அடைந்தான். அடையவே வாசவதத்தை, 'அரசன் இங்கே என்ன செய்கிறான்? இவன் இனிச் செய்வதை அறிவோம்' என்று எண்ணிக் கையால் நீக்க உதயணன், "மானனீகை ஊடியிருக்கின்றனள்' என்று நினைந்து,

"முரசுமுழங்கு தானை யரசொடு வேண்டினும்
தருகுவ லின்னே பருவா லொழியினி
மானே! தேனே! மான னீகாய்!" **(4.13.227.9)**

என்று அவள் காலைக் கையால் பற்றினன். பற்றவே காலைக் கொடாதவளாகி வாசவதத்தை அப்பால் சென்றனள். அதனைப் பொறாத உதயணன், 'ஏதேனும் புதிய செய்தி ஒன்றைச் சொல்லி இவளுடைய ஊடலைத் தீர்த்து முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்வோம்' என்று நினைந்து அவளை நோக்கி, "நேற்றிரவில் நம் இருவர்க்கும் இங்கே நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கனவில் கண்டதாக வாசவதத்தை சிறிதும் தவறின்றிச் சொல்லிச் சினப்ப நான், 'என் நெஞ்சில் சிறிதும் அந்த எண்ணம் இல்லை' என்று சொல்லி அவ்வருத்தத்தை நீக்கினேன். அதனையும் நீ அறிந்தாயில்லையே, மானனீகாய், அருள் செய்ய வேண்டும்"என்று அடுத்தடுத்து உரைப்பவும், ஆற்றானா கவும்,இந்தச் சொல் சொல்லவும், வணக்கம் செய்யவும், ஒன்றையும் மதியாதவளாகி வாசவதத்தை சிரித்துக் கொண்டு, ""நீ கூறிய மானும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தேனும் மானனீகையும் யான் அல்லேன். என்பெயர் வாசவதத்தை" என்றனள். உடனே உதயணன் திடுக்கிட்டு விரைந்து ஓடிச்சென்று வேறொரு மண்டபத்தில் தனித்து ஒளித்துக்கொண்டிருந்தான். வாசவதத்தையும் சினங்கொண்டு அவனைப் பாராமல் சென்றாள். செல்லவே கங்குல் புலர்ந்தது.

புலர்ந்தவுடன் வாசவதத்தை மானனீகையை வருவித்து மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு ஒரு தூணோடு சேர்த்துக் கட்டி அவளை நோக்கி, "கூத்தப்பள்ளியில் நீ அரசனோடு பேசிய வார்த்தைகளை யெல்லாம் சொல்"என்று கூறி அருகே நின்ற ஒருத்தியைப் பார்த்து, "இவள் கூந்தலை அரிதற்கு ஒரு கத்தரிகையைக் கொண்டு வருவாயாக"என்று சொன்னாள். அதனை அயலிடத்தே இருந்த வயந்தகன் அறிந்து விரைந்து சென்று உதயணனுக்குக் கூற அவன், "மானனீகையின் ஒரு மயிரைக் கத்தரிகை தீண்டுமாயின் என்னுடைய உயிர் நீங்கும். இந்தக் கொடுஞ்செயலை விலக்குவாயாக"என்றனன். வயந்தகன் "நிகழ்ந்தது யாது?"என்றான். உதயணன், "எல்லாம் உன்னாலே முடிந்ததுதான்"என்ன வயந்தகன், "பந்து விளையாட்டை யான் பார்க்கச் சொன்னது உண்டேயன்றி வேறு எதையேனும் செய்யச் சொன்னது உண்டோ? இராசமாதேவி யினுடைய தணியாக் கோபத்தைத் தீர்க்கும் வன்மை யாவர்க்கு உண்டு? ஆனாலும் ஆறேழு நாழிகை அளவு அக்கோபத்தைத் தணிப்பேன். அதற்குள் வேறு யாரையேனும் அங்கே விடுத்தருள வேண்டும்"என்று சொல்லிவிட்டு விரைந்துசென்று தேவியை அடைந்து, "அரசன் எங்கேயுள்ளனன்?" என்று தேட, அங்கே உள்ள காவன்மகள் ஒருத்தி, "இது தலைவிக்குக் கோபமுள்ள சமயம்"என்று அருகில் வந்து மெல்லச் சொல்லி, "சும்மா இரும்"என்று கையை அமைத்தனள். உடனே வயந்தகன் நடுங்கி, "தலைவிக் குள்ள குறை யாது?"என்று கேட்டனன். அதனை வாசவதத்தை அறிந்து அவனை நோக்கி, " அரச வடிவம் கொண்டிருக்கும் தூர்த்தக் கள்வனைக் கேட்பீராயின் என்னுடைய கோபத்தின் காரணம் நீர் எளிதில் அறிந்து கொள்ளுதல்கூடும்"என்று சொல்லி ஆண்டு உள்ளாள் ஒருத்தியை நோக்கி, "இக் கத்தரிகையால் இவள் கூந்தலைக் குறை"என்று மிகவும் சினந்து மொழிந்தனள். வயந்தகன், "அப்படியானால் கேசம் குறைத்தலில் எனக்கு மிக்க பயிற்சி உண்டு"என்றனன். எனவே அவள் குறைக்கும்படி கூற, அவன் வாசவதத்தையை நோக்கி, "கத்தரிகையின் இலக்கணங்கள் பலவுள்ளன. நின் கைம்மலர், மயிரைத் தீண்டுதல் தகாது, கருவியைத் தருக"என்று சொல்லி வாங்கி அதன் இலக்கணத்தை விளங்கக் கூறுபவன் போலக் கத்தரிகையின் வேறுபாட்டிலக்கணம்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

பலவற்றைக் கூறி, இக்கத்தரிகையால் இவள் மயிரைத் தீண்டின் இவளுக்கு மிகவும் நன்மை உண்டாகும்; ஆதலால் இது வேண்டாம்" என்று அதனைத் தூரத்தில் எறிந்தனன். பின்பு அவளால் கொடுக்கப் பட்ட கத்தரிகை ஒவ்வொன்றற்கும் ஒவ்வொரு குற்றம் கூறிக் கூறி எறிவானாயினன்.

அவற்றையெல்லாம் உடனுடன் ஒற்றரால் அறிந்து கொண்டே இருந்த உதயணன் யூகியை * வருவித்து நிகழ்ந்தவற்றைச் சுருக்கிக் கூறினன். கேட்ட யூகி, யானும் ஆறேழு நாழிகை அளவு அவள் கூந்தலைப் பாதுகாப்பேன். அதற்கு மேலே யாதொன்றும் செய்ய அறிந்திலேன்" என்று இழிந்த பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் தன் உறுப்புக்களின்மேல் தாங்கி நீற்றை உடம்பெங்கும் பூசிக்கொண்டு பித்தர் வடிவம் பூண்டு கண்டோர் துட்கென்று அஞ்சும்படி அங்கே சென்றனன்.

வாசவதத்தையைச் சூழ்ந்து நின்ற மகளிர்கள் அவனைக் கண்டு அச்சமுற்றுப் பலவிடத்தும் ஓடுவாராய், விழுநரும், எழுநரும், மேல்வர நடுங்கி அழுநரும், தேவியின் பின்னே அணைநரும் ஆயினர். வாசவதத்தை அதனைக்கண்டு சிரித்துக்கொண்டு அக் காட்சியையே விரும்பி நின்றனள். அச்செய்தியைச் சொல்லும்படி வயந்தகன் ஒரு தூதியை மந்தணமாக அரசன்பால் அனுப்பினன். அனுப்பவே அரசன் பதுமையை வருவித்து ஏதோ சொல்லத் தொடங்கித் திகைத்தனன். அத் திகைப்பை அறிந்த பதுமை, "எனக்கு உரையாததான செயல் யாதுளது? சொல்லியருள வேண்டும்" என்று வணங்கிக் கேட்ப அவன், "யான் சொல்லுவதற்குக் கூசுகின்றேன். உன் தவ்வையை அடைவாயாயின் அவள் சொல்லுவாள். நீ என் செயிர்காணாத தெய்வமாதலின் அவள் கோபத்தைத் தணித்து என் உயிரைத் தர வேண்டும்" என்று அவளை அனுப்பினன். பதுமை வாசவதத்தையை அடைந்து வணங்கினள். வணங்கவே அவள் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறப் பதுமை, "நீர் பொறுத்திடுக, இவ்வரத்தை எனக்குக் கொடுத்தருள வேண்டும்" என்று சொல்லித் தான்வந்த காரியத்தைத் தெரிவித்துப் பின்னும் வணங்கி அவள் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே நிற்பாளாயினள்.

---

* உதயணனால் அனுப்பப்பெற்றுப் பிரச்சோதனன்பால் சென்ற யூகி அவனைக் கண்டு உடனே கௌசாம்பிக்கு வந்து விட்டான் என்பதைக் கூறும் பகுதி இதன் முதனூலில் சிதைந்து போயிருக்க வேண்டுமென்று தெரிகின்றது; உதிதோதய காவ்யம் முதலியன இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பொழுது வாயில் காவலன் வந்து உதயணனை வணங்கி, கோசலத்தரசன் தூதுவர் வாயிலின்கண் வந்து நிற்கின்றனர்"என்று சொல்லக் கேட்டு உதயணன் அவரை வருவித்து, வந்த செய்தியைக் கூறும்படி சொன்ன பொழுது, அவர், " கோசலத்தரசர் உம்முடைய மாபெருந்தேவியார்க்கு ஒரு திருமுகங் கொடுத்தனுப்பினர். அதனை அங்கே அனுப்பவேண்டும்"என்று கொடுத்தனர். அப்போது உதயணன், "இச்சமயத்தில் இது வந்ததும் நலமே"என்று எண்ணி அதனை வாசவதத்தைபால் அனுப்பினன். அவள் அதனை வாங்கி, "இதனைப் படித்துச் சொல்"என்று பதுமையின் கையில் கொடுத்தனள். பதுமை எழுந்து அதனை வாங்கிப் பிரித்து, "கோசலத் தரசன் ஓலையை வாசவதத்தை காண்பாளாக; சோர்விடம் பார்த்து என் ஊரை எறிந்த பாஞ்சாலராசனால் தன் தங்கை * வாசவதத்தை ஆயத்துடன் கைக்கொள்ளப்பட்டுப் போயினள். பாஞ்சாலராசனை வென்ற உதயணனால் பல மங்கையருடன் அவள் கவரப்பட்டுப் பின்பு தன்பால் பணிப்பெண்ணாக இருப்பதைக் கேட்டேன். அவள், தன்னை இன்னாளென்றும் தன்பெயர் இன்னதென்றும் உணர்த்தாமல் மானனீகை என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருப் பதையும் அறிந்தேன். விரைவில் அங்கு வருவேன். யான் வருமளவும் துயரத்தைத் தீர்த்து அவளைப் பாதுகாக்க வேண்டுவது தன் கடமை; இஃது என்னுடைய குறையாகும்"என்று அதில் எழுதிய வாசகங்களைப் படித்து அறிந்து வாசவதத்தையைப் பார்த்து, "இதனிலுள்ள வாசகம் எனக்கு விளங்கவில்லை; நீரே பார்த்தருள்க" என்று அவளிடம் கொடுத்தனள்.

வாசவதத்தை அதனை வாங்கிப் படித்து இடையிடையே ஏங்கிக் கண்ணீர் உகுத்துக்கொண்டு, 'பெண்ணீர்மைக்கு இயல் பிழையே போலும்' என்று சொல்லி மானனீகை பட்ட துன்பத்திற்கு ஆற்றாதவளாகி எழுந்து பதுமையுடன் சென்று மானனீகையின் கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு அவளை அணைத்துக்கொண்டு, "குழு உக்களியானைக் கோசலன் மகளே, அழேற்க என் பாவாய் ! அரும் பெறற்றவ்வை ! செய்தது பொறு" என்று சொல்லி அவள் கண்ணீரைத் துடைத்துச் சூழ்ந்திருப்பவர்களைப் புறத்தே போகும்படி செய்து விட்டு அவளை உடன் இருக்கச் செய்து அவள் கூந்தலைத் தன் கையால் வகிர்ந்து ஆற்றி எண்ணெய் தேய்த்து நீராட்டித் துகிலுடுத்துப் பதுமையும் தானும் நின்று அவளுக்கு இனிய

* வாசவதத்தைக்குத் தாய்வருக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய மகளாகிப் பிராயத்தாற் சிறியவளாகவும் இருந்தது பற்றி அவள் தங்கை எனப்பட்டனள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லிச் சிறந்த இடத்திலிருந்து மூவரும் ஒரு கலத்தில் உண்பாராயினர். அதனைக் கண்ட வயந்தகன் விரைந்து சென்று உதயணனுக்குக் கூற அவன் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து அவனைத் தழுவிக் கொண்டனன்.

அப்பொழுது வாசவதத்தை, "கோசல தேசத்து அரசன் மகளை மணக்கோலஞ் செய்"என்று பதுமைக்குக் கூறிவிட்டு அரசனுக்கு மணச்செய்தியைச் சொல்லி விடுத்தனள். உடனே மணக்கோலத் துடன் அவன் வந்து மணப்பந்தரில் ஆசனத்தின்மீது இருந்தனன். இருந்த பொழுது வாசவதத்தையும் பதுமையும் விரும்பி அளிக்க அவன் கோசலவரசன் மகளை மணம் செய்து கொண்டனன். அதன்பின்,

"முற்றிழை மகளிர் மூவரும் வழிபடக்
கொற்ற வேந்தர் நற்றிறை யளப்ப
நல்வளந் தரூஉம் பல்குடி தழைப்பச்
செல்வ வேந்தன் செங்கோ லோச்சீ (4.14:182-5)

மகிழ்ந்திருந்தான்.

உதயணன் இப்படியிருக்கும் காலத்தில், இலாவாண நகரத்தின் அயலிலுள்ள சோலையில் முன்பு உண்டாட்டு நிகழ்ந்தபொழுது இளமைப் பருவத்தில் உதயணனால் கண்ணி முதலியவை சூட்டப்பெற்ற விரிசிகை யென்பவள் அவன் சூட்டிய மாலையை யன்றி வேறொன்றையும் அறியாதவளாகி விரதத்துடனிருந்து பருவ முதிர்ச்சி அடைந்து விளங்கினள். அதனை அறிந்த அவள் தந்தை யாகிய முனிவர் விரைந்து வந்து கௌசாம்பி நகரம் அடைந்து தமது வரவைத் தெரிவித்து உதயணனைக் கண்டு, "யான் கூறுவனவற்றை அங்கீகரித்துக் கேட்டிடுக; நீ வியாசர் முதலாகிய பெரியோர்கள் விளங்கப் பெற்ற குருகுலத்தில் பிறந்தவன். யான் வெள்ளியங் கிரியிலுள்ள மந்தரவரசன்; அமைச்சரோடு அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த யான் முத்தியை விரும்பிய முயற்சியை உடையே னாகி என்னுடைய பாரத்தைப் புதல்வனிடத்தே ஒப்பித்து விட்டுக் காசியரசன் புத்திரியும் நீலகேசி என்னும் பெயரினளுமாகிய என் மனைவியோடும் விரிசிகை யென்னும் புத்திரியோடும் காடொன்றை அடைந்து தவம்செய்து கொண்டிருந்தேன். இருந்த பொழுது ஒரு நாள் யான் புண்ணிய தீர்த்தம் ஆடுவதற்கு அயலிடம் சென்றேன்; அச்சமயத்தில் நீ வந்து என் மகள் விரிசிகையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு அவளுக்கு மாலைசூட்டிச் சென்றனை.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அதனையே தனக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு உன்னையே விரும்பி அவள் காலம் கழிப்பாளாயினள்; உன்னையே விரும்பியிருக்கும் அவளுடைய உள்ளத்தாமரைப் போது வேறொருவர் பொருட்டு மலர்வது அரிது; தம்மிடத்து அன்புள்ள கன்னி மகளிர் யாவராயினும் அவரைத் தாமும் விரும்பி அவரது துயரத்தைத் தீர்த்துப் பாதுகாத்தல் ஆடவர் திலகத்தின் கடப்பாடென்பது உலகம் அறிந்ததே; 'என் மகளை யான் அளிப்பேன், நீ பெற்றுக்கொள்க' என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுதல் மரபு அன்றாயினும் சொல்லா நிற்பேன்; இயல்பாகவே உன்னால் மாலை சூட்டப்பட்டவளாதலின் அவள் உன் மனைவியே. ஆதலால் என் வேண்டுகோளின்படி செந்தீக் கடவுளின் முன்பு அவளை நல்ல நாளில் மணஞ் செய்து கொள்ளுதல் நன்று"என்று தெரிவித்தனர்.

கேட்ட உதயணன் அதனை வாசவதத்தைக்கு அறிவித்தான். இந்நிகழ்ச்சியை இயல்பாகவே முன்னம் அறிந்தவளாதலின், வாசவதத்தை சிறிதும் ஊடாதவளாகி அங்கீகரித்தனள்; அவளது உள்ளத்தை அறிந்த உதயணன் பின்பு தன் உடன்பாட்டை அம் முனிவருக்குத் தெரிவித்தான். அம்மகிழ்ச்சியால் அரசன் யாசகர்க்கு அரும் பொருள்களை மிக வழங்கினான்; இந்த மணச் செய்தியை நாட்டினரும் நகரத்தினரும் அறிந்து தத்தம் இடங்களை அலங்கரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யும் வண்ணம் முரசறைவிக்கச் செய்தான். அலங்காரத்தின் மிகுதியால் அந்நகரம் போக பூமியைப் போல விளங்கிற்று. எந்த மருங்கிலும் நகரத்தார் அடையாக் கடையரும், வரையா வண்மையரும், இல்லோர்க்கு உறுபொருள் வீசுபவரும் ஆகி, 'தாபதன் மடமகள் இங்கே வருவதை யாம் பார்க்கவேண்டும்' என்று விரும்பிச் சென்று,

"பூத்தோய் மாடமும் புலிமுக மாடமும்
கூத்தா டிடமுங் கொழுஞ்சுதைக் குன்றமும்
நாயின் மாடமு நகரநன் புரிசையும்
வாயின் மாடமும் மணிமண் டபமும்
ஏனைய பிறவும்' (4.15:108-112)

ஏறி நிற்பாராயினர்.

அது தெரிந்த உதயணன், "பிடிகை, சிவிகை முதலியவற்றில் ஊர்தலின்றி நகரினுள்ளே விரிசிகை நடந்தே வருவாளாக"என்று சொல்லி விடுத்தனன். விடுத்தவன், "வீட்டு வாயில்கள்தோறும் நறுமலர் பரப்புக. யானை முதலியவை வீதியில் சஞ்சரித்தலைத்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

தவிர்த்திடுக"என்று ஏவலர் முகமாக நகரத்தார்க்குத் தெரிவித்தனன். "அரண்மனையிலிருந்து மங்கலமகளிரும் பெரியோர்களும் நண்பில் திரியாமல் பண்பொடு புணர்ந்த காஞ்சுகிகளும் எதிர் சென்று அழைத்து வருக"என்று கட்டளையிட்டனன். அப்படியே அவர்கள் சென்றார்கள். விரிசிகையைக் காண்பதற்குச் சனங்கள் வழியின் இருபுறத்தும் நெருங்கி நின்றார்கள்; தவப்பள்ளியிலிருந்து புறநகரத்திற்கு அவளை அழைத்துவரும் பொருட்டு சிவிகையானது பரிவாரங்களுடன் அனுப்பப்பெற்றது.

அழைக்கச்சென்றவர்கள், விரிசிகையைச் சிவிகையில் ஏற்றி அழைத்துவந்து புறநகரத்தின்கண் சோலையிலுள்ள மாடம் ஒன்றில் இறக்குவித்து வாசனைப் பொருள்களை அவள் உடம்பில் பூசி நறுநீரால் ஆட்டுவித்துச் சில்லென் கூந்தலை மெல்லென வாரி முடித்து அந்த மயிர் முடியில் உதயணனால் முன்பு சூட்டப்பெற்றதும் வாடியதுமான பிணையலுடன் தளிரினும் போதினும் தொடுத்த புதிய தாமத்தைச் சூட்டிப் பனங்குருத்தோலையைக் காதில் செருகி நெற்சிறுதாலியைக் கழுத்தடியில் சேர்த்தி முத்தைக் கோத்த ஒருகாழ்வடத்தை மார்பிற் பூட்டிக் காவி உடையை நீக்கிக் கோடித் துகிலை உடுத்தி ஓர் உத்தரீயத்தை மேலே சேர்த்திக் கையில் பிடித்துக் கொள்ளும்படி ஒரு குவளைப் போதைக் கொடுத்து அவளை அலங்காரஞ் செய்தனர்.

செய்தபின்பு உடன்வந்த முனிவர் மங்கையரிற் சிலர், சாங்கியத்தாய் முதலியவர்களை நோக்கி, "இவளைப் பாதுகாக்க வேண்டுவது உமது கடமை"என்று ஓம்படை கூறி, "இனி இவளுக்குத் தாயும் தந்தையும் தவ்வையரும் உதயணனே"என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்மிடம் சென்றார்கள்.

சென்றவர்கள், விரிசிகையின் தந்தைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அம்முனிவர் தம் மனைவியை அழைத்து, "விரிசிகையை மணஞ் செய்துகொள்ளும்படி உதயணனிடம் சொல்லிச் சேர்ப்பித்து விட்டேன்; இனி உன்னையும் துறந்து யான் தவம் செய்யச் செல்வேன்"என்று கூறினர். கேட்ட அவள் வருந்திப் புலம்பினள். அதனை அம்முனிவர் ஏற்றுக் கொள்ளாதவராகிக் கடிய தவவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு வேறிடம் சென்றார்.

சென்றபின் அவ்வனத்திலுள்ள மங்கையரில் ஒரு சாரார் விரிசிகையால் வளர்க்கப்பட்டு அவளோடு பழகிய குயில்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முதலியவற்றையும் தவச்சாலையிலுள்ள அரிய பொருள்களையும் அருங்கலன்களையும் கைக்கொண்டு உடன்வர, வீதியில் விரிசிகை நடந்து செல்வாளாயினள். கண்டோர், ''இவள் முனிவருடைய வேள்வியில் தோன்றிய தெய்வமங்கை; இவளை மானிட மங்கை என்றல் மெய்ம்மையன்று"என்றும், "சூடிய தளிர்க்கோதை வாடுதல் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் இவள் தெய்வமங்கை அல்லள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன"என்றும், ''இவள், கயத்தினின்றும் நீங்கிக் குவளை மலர் பிடித்துப் போந்த நீரர மகளாக இருப்பின் இவளுடைய கண்கள் இமைக்குமோ? உதயணனை மணமகனாகப் பெறுதற்குப் பழம் பிறப்பில் தவம் செய்த ஒருத்தி இவள்"என்றும், "உதயணனைச் சார்ந்து போகம் நுகர்வதற்கு வந்த இயக்கி"என்றும், "உதயணன் இவளை விட்டு நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்தது தவறு"என்றும், "இவளுக்கு உறுப்புக்களே அணிகலன்கள்; ஆபரணங்களை அணிவோர் அறிவில்லாதவர்களே"என்றும், "அழகில் தம்மை ஒப்போர் இல்லையென்று எண்ணியிருக்கும் மகளிர் இவளைக் காண்பார்களாக"என்றும், "உதயணனுக்கு இவளே ஏற்றவள்"என்றும் சொல்லா நிற்ப, விரிசிகை தன் அடிகள் சின்மலர் மிதித்துச் சிவந்து சலிப்புறும்படி மெல்ல மெல்ல வீதியில் நடந்துசென்று கோயில் வாயிலை அடைந்தாள். அடைந்தபொழுது அரண்மனை யிலிருந்து மங்கலப் பொருள்களை ஏந்திக்கொண்டு சிலர் எதிர்கொண்டனர்; விரிசிகை கோயிலினுள்ளே சென்றனள். தேவியர் மூவரும் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்து அவளுடைய குரவர் போலக் கொடுப்ப உதயணன் அவளை மணம் செய்து கொண்டான்.

அப்பால், தேவியர் நால்வரும் வழிபட மிக்க செல்வத்தோடு கூடிப் பல்லுயிர்களையும் உதயணன் பாதுகாத்து வருபவனாயினன்.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

5.நரவாண காண்டம்

பின்பு ஒரு நாள் மந்திரிமார்களோடு உதயணன் பேரத்தாணியில் சென்று வீற்றிருந்தனன். அப்பொழுது ஒழுக்கமுடைய வணிகர் சிலர் நெருங்கிவந்து முறைப்படியே சென்று தமக்குள்ள வழக்கொன்றை உதயணனுக்குத் தெரிவித்தனர். அதனைத் தீர்க்கும்படி உருமண்ணுவாவுக்கு அவன் கட்டளையிட, அவன் அதை நன்கு விசாரித்துத் தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டு மீண்டு வந்து அந்த விவரத்தைக் கூறினன். *அந்த வழக்கு, சந்ததியின்மையால் உண்டாகும் குறையையும் அஃது இருத்தலினால் உண்டாகும் பெருமையையும் புலப்படுத்தியதாதலின், உதயணன், "நமக்குச் சந்ததி இல்லையே; மக்கள் இலையெனின் மிக்குயர் சிறப்பின் நம் குலம் இடையறுமே"என்ற வருத்தத்தை அடைந்து வாசவதத்தைபால் சென்றான்.

சென்றபொழுது அவள் நோன்பிகளுக்கு உணவளித்து அவர்களுடைய ஆசியைப் பெற்று மங்கலக்கோலத்தோடு மாடத்தில் ஓரிடத்தில் இருந்தனள். இருந்தவள், ஒரு புறவு தான் வாய்க்கொண்டிருந்த அரிய இரையைத் தன்னுடைய பார்ப்பின் வாயில் சொரிந்ததைக் கண்டு பார்ப்பின் பசிவருத்தத்தையும் தாய்ப்புற வினது அன்பின் பெருமையையும் நோக்கி, அதன் அன்பைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்ததை அரசன் வினாவிஅறிந்துகொண்டு, தாகித்தவர்களுக்குத் தண்ணீர் போன்ற அவளுடன் துயின்றான். துயின்றபொழுது, இடையாமத்தில் ஒரு தெய்வமங்கை வந்து, "எம் இறைவனாகிய குபேரன் உம்மை அழைக்கின்றான்; வருக" என்றனள். உதயணன், "வாசவதத்தையையும் உடன் அழைத்து வர என் மனம் விரும்புகின்றது; அதனை நீ அங்கீகரிக்க வேண்டும்" என்றனன். உடனே அவள், இருவரையும் கையில் தாங்கிக் கொண்டு பறந்துசென்று குபேரனை அடைய, அவன் சிங்காசனம் ஒன்றைக் காட்டி அதில் இருக்கும்படி சொல்ல, உதயணன் தேவியோடு அதில் இருந்தபொழுது, குபேரன் கட்டளைப்படி ஒரு மணிமுடியை அத் தெய்வப்பெண் கொணர்ந்து உதயணனுக்குக் கொடுப்ப, அவன் பெற்று வாசவதத்தையுடன் நகர் வந்து அதை அவளுக்கு அளிக்க, அவள் அதைத் தன் மார்பினிற் சேர்த்தினள். சேர்த்தவே, அது சூரியன்போல் தோன்றி அவள் வயிற்றில் புகுந்துவிட்டது; புகவே அவள் அஞ்சித் திடீரென்று எழுந்தாள்.

* ஒரு வழக்கைத் தீர்த்ததிலிருந்து தனக்குச் சந்ததியில்லையே என்ற கவலை துஷ்யந்தனுக்கு உண்டானதாகச் சாகுந்தலத்தின் 6-ஆம் அங்கத்தால் தெரிகின்றது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தானும் உடனே எழுந்து விட்டதாக அவன் கனாவொன்றைக் கண்டு ஒரு முனிவரை அடைந்து தான் கண்ட கனவைக் கூறி அதன் பயனைச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்ப அவர், "வெள்ளி மலையை ஆளும் சக்கரவர்த்தியாகிய ஒரு புதல்வனை நீ பெறுவாய். அவன் வெற்றி பெற்று விளங்குவான்; சிறிதும் ஐயமில்லை" என்றனர். உதயணன் கேட்டு அதை வாசவதத்தைக்குச் சொல்லி மகிழ்வுற்றிருந்தான்.

இப்படி இருக்கையில் வாசவதத்தை கருவுற்றாள். அதற்குரிய அடையாளங்கள் அவள் தேகத்தில் காணப்பட்டன; மயற்கை யடைந்து வருந்தினாள்; ஒரு நாள் வருந்தித் துயிலுகையில், விடியற் காலத்தில் ஆகாயத்தில் செல்லும் வெள்ளானை ஒன்று வந்து துதிக்கையைச் சுருட்டிக்கொண்டு தன் வயிற்றில் புகுந்ததாகவும், அப்பொழுது ஆகாயத்தில் துந்துபிகள் முழங்கப் பலர் துதித்ததாகவும், பின்பு அதனை உமிழ்ந்துவிடவே அஃது இறகுகளைப் பெற்றுப் பறந்து சென்று ஒரு வெள்ளி மலையின்மேல் ஏறி அதில் விளங்கிய ஒரு சூரியனை விழுங்கியதாகவும், அவள் கனவொன்று கண்டு திடீரென்று அஞ்சி எழுந்தாள். எழுந்தவள் அதை உதயணனுக்குக் கூற, அவன் "வித்தியாதரர் உலகில் சென்று பெரும் பகைவன் ஒருவனை வென்று அங்கே சக்கரம் செலுத்தும் ஒரு புதல்வனைப் பெறுவாய்"என்று மொழிந்தனன்.

வாசவதத்தையின் கருப்பத்திலிருந்த குழந்தையினிடம் சிறந்த வித்தை ஒன்று இருந்தமையின், மேலே பறந்து சென்று மலை களையும் பிறவற்றையும் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அதற்கு உண்டாயிற்று. அந்த விருப்பத்தை வாசவதத்தையும் அடைந்தனள். அப்பொழுது கருப்பத்தின் வளர்ச்சியால் அவளுடைய தேகம் மெலிவுற்றது. "அதனைக் கண்ணுற்ற உதயணன், "உனக்கு வேண்டு வது யாது?"என்று வினாவினான். தான் விரும்பியது கிடைத்தற்கு அரியதாதலின், தன்னுடைய எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்தனள். அவன், "நீ எதை விரும்பினாலும் அதனை அளித்தற்கு உரியேன்; ஐயம் உறாதே!"என்று சூள் அறைந்து வற்புறுத்திக் கேட்க அவள், "என்னுடைய உள்ளம் வித்தியாதரர்களைப் போல ஆகாயத்தில் பறந்து சென்று பல இடங்களைப் பார்ப்பதற்கு விரும்புகின்றது"என்பதை அஞ்சித் தெரிவித்தனள். அவள் விருப்பத்தை முடித்தற்குரிய ஆலோசனைகளை மந்திரிகளுடன் அவன் செய்வானாயினன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அங்ஙனம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கையில் இலாவாண நகரத்திலிருந்து வந்த உருமண்ணுவாவுக்கு வாசவதத்தையின் கருத்து இன்னது என்பதையும் அதை அடைவதற்குச் செய்யும் உபாயத்தைத் தான் நாடியிருத்தலையும் உதயணன் தெரிவிக்க அவன், "முன்னொரு காலத்தில் வந்து நம்முடைய *தாகத்தைப் போக்கிய இயக்கனை நினைப்போமாயின் அவன் வந்து நம்முடைய கருத்தை முடிப்பான்"என்று அவனைத் தியானித்தற்கு உரிய மந்திரத்தை எழுதிக் கொடுத் தான். உதயணன் அதனை அறிந்து தூய்மையோடும் விரதத்தோடும் இருந்து மனத்தை ஒன்றுபடுத்தி அம்மந்திரத்தை ஓதிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த இயக்கன் விண்ணிலிருந்து இறங்கி அங்கே வந்து அவன் முன்னே நின்றான்.

நின்றவன் உதயணனை நோக்கி, "மாயயானைப் பிடிக்கச் சென்று சிறைப்பட்டபொழுதும், வேடர்களின் இடையே அகப்பட்டபொழுதும், மகத நாட்டில் துயரம் உற்ற பொழுதும், ஆருணியோடு போர் செய்த பொழுதும் என்னை நினையாமல் மிக்க செல்வத்தால் இன்புற்றிருக்கும் நீ இக்காலத்தில் என்னை நினைத்ததற்குக் காரணம் யாது?"என்று கேட்ப உதயணன், "அத்துன்பங்களெல்லாம் யாமே தீர்த்தற்கு உரியனவாக இருந்தமையின் நினைக்கவில்லை; எங்களால் இயலாதவற்றை விரும்பிய வாசவதத்தையின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்விக்க வேண்டியிருந்தமையின் இப்போது நினைத்தேன்"என்றனன். எனவே அந்த இயக்கன், "உன் தேவியின் வயிற்றில் உறைபவன் வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாதற்கு உரியவன். அதற்குரிய காரணத்தைக் கேட்பாயாக; விந்தமலையைச் சார்ந்த நருமதையாற்றின் ஒரு கரையில் உள்ள பருப்பதமென்னும் மலையின்மேல் குபேரன் தன் உரிமை மகளிருடன் இருந்தபொழுது, பத்திரை முதலாகிய தெய்வ மகளிர் எண்பதின்மருள் ஒருத்தியாகிய பத்திராபதி என்பவளைத் தளிர்முதலியவற்றைக் கொய்து தரும்படி அவன் வெளியே அனுப்பினன்; சென்ற பத்திராபதி அங்ஙனம் கொய்த தளிர் முதலியவற்றைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு நின்று, ஓர் ஆண் யானையால் தழுவப்பட்டு நின்ற பெண் யானையை நோக்கி, 'யானைப் பிறப்பும் விரும்பற்பாலது' என்று எண்ணிக்கொண்டு குபேரனை அடைந்தாள். அடைந்தவளுடைய எண்ணத்தை அறிந்த குபேரன் அவளை நோக்கி, "தெய்வ இன்பத்தை விரும்பாமல் யானையின் இன்பத்தைப் பெரிதாக நினைத்தமையின்,

* ஒருதேவன் வந்து தாகத்தைத் தீர்த்த செய்தியை முன்பு காண்க.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மண்ணுலகத்தில் சென்று பெண் யானையாகப் பிறந்து நீ விரும்பியபடி ஆண் யானையுடன் விளையாடிப் போகம் நுகர்க' என்று சாபமிட்டனன். இடவே அவள் நடுநடுங்கி, 'அப்பிறப் பினின்றும் நான் நீங்குதல் எப்பொழுது?' என்று கேட்டனள். கேட்டவளுக்கு, 'நீ பிரச்சோதனனுடைய நகரில் ஒரு பெண் யானையாகப் பிறந்து இந்தப் பெயரையே பெற்று வளர்ந்து வாழும் காலத்தில் அவ்வரசனால் உதயணனுக்குக் கொடுக்கப்படுவாய், அவன் வாசவத்தையை உன்மீது ஏற்றி இருளில் செலுத்தும்பொழுது நீ நெடுந்தூரம் சென்று காலகூடமென்னும் நோயாலும் பெரும் பசியாலும் வீழ்வாய். வீழ்ந்தவுடன் உதயணன் பஞ்சமந்திரத்தை உன் காதில் உபதேசிப்பான். அவ்வுபதேசத்தைப் பெற்று நீ பிறப்பொழிந்து தெய்வ வடிவங்கொண்டு இங்கே வருவாய்' என்று கூறினன். கூறியபடியே நிகழ்ந்தமையின் அவள் உனக்கு மாற்று பகாரம் ஒன்றைச் செய்ய நினைந்து அதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக் குபேரனை அடைந்து வணங்கி, 'எனக்கு ஒரு சிறுவரம் தந்தருளல் வேண்டும்' என்று கேட்டனள். கேட்கவே குபேரன், "நீ விரும்பியதை மறையாமல் சொல்' என்று கட்டளையிட்டனன். அப்போது அவள், 'யான் பிரச்சோதனனது நாட்டின் எல்லை வரையில் சுமந்து சென்று வீழ்ந்தவுடன் தன் காரியம் முடிந்து விட்டதென்று நினையாமல் உதயணன் என்பால் வந்து நான் செய்த உதவியை மிகவும் பாராட்டிக் கண்ணீர் விடுத்து என் உடம்பைத் தைவந்து நான் தெய்வப் பிறப்பை அடைந்து இன்புற்று வாழும் வண்ணம் பஞ்ச மந்திரத்தை என் காதில் உபதேசித்துத் தன் கடனைக் கழித்தனன். அவனுக்கு மகன் உண்டாகும்படி அருள் செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்' என்று கேட்கவே குபேரன், அந்த வரத்தை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, விண்ணுலகத்துள்ள சௌதர் மேந்திரனை அடைந்து உன் பெருமை முதலியவற்றை அவனுக்குச் சொல்லி, 'உதயணனுக்கு மகிழ்வளிக்கத்தக்க ஒரு புதல்வன் பிறக்கவேண்டும்' என்று கூறினன்; சௌதர்மேந்திரன், 'வெள்ளியம் பெருமலையில் சக்கரவர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத் தோடு சோதவனென்னும் முனிவன் ஒருவன் தவம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனன். அவன் உதயணனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்து வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாகி அரசாட்சி செய்துவிட்டு என்பால் வருவான்' என்று விடையளித்து அவனை வருவித்து, 'நீ வாசவதத்தையின் வயிற்றில் தங்கிப் பிறப்பாயாக' என்று கட்டளை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

யிட்டனன். ஆதலால், உனக்குச் சிறந்த குமாரன் உண்டாதல் தப்பாது. அந்தப் பத்திராபதி, இன்னும் உனக்கு ஏதேனும் ஓர் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன் இருக்கின்றனள். அவளை நினைத்தால் வந்து உன் குறையைத் தீர்ப்பாள். அங்ஙனந் தீராளாயின், யான் திரும்பவும் வந்து தீர்ப்பேன்"என்று சொல்லிப் பத்திராபதியை அழைத்தற்குரிய மந்திரம் ஒன்றை உபதேசித்து விட்டுப் பல உபசார மொழிகளால் உதயணனைப் பாராட்டித் தழுவி விடைபெற்றுத் தன்னிடம் சென்றனன். செல்லவே உதயணன் அம்மந்திரத்தை ஓதி உருவேற்றிக்கொண்டிருந்தனன்.

இருந்தவன் பின்பு, "வாசவதத்தையின் விருப்பத்தைத் தீர்த்தற்கு உபாயம் யாது?"என்று நாடிப் பல இடத்திலிருந்தும் தச்சர்களை வருவித்து, " வாசவதத்தை ஊர்ந்து ஆகாய வழியே சென்று பல இடங்களையும் பார்த்து வருதற்குரிய எந்திர விமானம் ஒன்றைச் செய்வித்திடுக"என்று சொன்னபொழுது அவர்கள், " அஃது எம்மால் செய்தற்கரியது"என்றனர்.

இதனை அறிந்த பத்திராபதி, "நாமே தச்ச வடிவங்கொண்டு சென்று இக்காரியத்தை முடிப்போம்"என்று நினைந்து ஒரு தச்சுவினை இளைஞன் போலவே அங்கே வந்து உருமண்ணு வாவால் அரசனை அடைந்து, "இத்தச்சர்கள் அதைச் செய்ய அறியார். யான் அதை எளிதில் செய்வேன்"என்று தெரிவித்தனள். அரசன் உடன்பட்டு அதற்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்க அவற்றைக் கொண்டு சென்று சில தினத்தில் எந்திர விமானம் ஒன்றைச் செய்து முடித்துவிட்டு வந்து அரசனிடம் தெரிவித்தனள்.

உதயணன் சென்று அதனைக் கண்டு உமையொடு புணர்ந்த இமையா நாட்டத்துக் கண்ணணங் கவிரொளிக் கடவுளைப்போல வாசவதத்தையோடு அதில் ஏறியிருந்து விளங்கினன். உரு மண்ணுவா முதலிய தோழர் நால்வரும், "எங்கள் மனைவியர்களும் கருப்பமுற்றவர்களாதலின், இதில் ஏறிச் செல்லும் விருப்ப முடையார்"* என்று சொல்ல உதயணன் பத்திராபதியினுடைய அநுமதியைப் பெற்று யூகி முதலிய தோழர் நால்வரையும் அவர்களுடைய மனைவியர்களையும் அதில் ஏற்றினன். பத்திராபதி அதனை ஆகாய வழியே செலுத்திக் கொண்டு பொன்மலை முதல்

* உருமண்ணுவா. முதலிய மூவருக்கும் விவாகமானபொழுதே யூகிக்கும் முதல்முறை விவாகம் ஆகியிருக்க வேண்டும் என்பது இதனால் அறியப்படுகின்றது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பொதியில்மலை இறுதியாகிய பல மலைகளையும் பல காடுகளையும் பல தேயங்களையும் பல நகரங்களையும் பின்னும் காட்டவேண்டிய இடங்கள் பலவற்றையும் காட்டிவிட்டு மீட்டும் கௌசாம்பி நகரம் வந்து சேர்ந்தனள்.

சேர்ந்தபின் உதயணன் விமானம் செய்த தச்சுவினை இளைஞன் போல உதவிய பத்திராபதியை அழைத்து மிக்க உபசார மொழி களைக் கூறி, "எங்களுடைய பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த உனக்கு எம்மால் செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாது?" என்று சொல்லித் தன்னுடைய அணிகலன்களைக் கழற்றிக் கொடுக்கத் தொடங்கிய பொழுது பத்திராபதி அவற்றைக் கொள்ளாமல் தன் பழைய வரலாறு முழுவதையும் சொல்லி, "நான் பத்திராபதியென்னும் பெண் யானையாக இருந்தபொழுது, என்னுடைய மரண காலத்தில் நீர் செய்த உதவிக்கு மாறாக என்னால் செய்தற்கு உரியது ஒன்றும் இல்லை, நீரும் நானும் வேறலம்" என்று சொல்லி விடை பெற்றுத் தன்னுடைய பண்டைத் தெய்வப் பெண் வடிவத்தைக் கொண்டனள்.

பின்னர் அவள் ஆகாய வழியே செல்லுதற்குரிய மந்திரம் ஒன்றை அவனுக்கு உபதேசித்துவிட்டுத் தன்னிடம் செல்ல, உதயணன் முதலியோர் அவளை நோக்கிப் புகழ்ந்து வழிபட்டனர்.

உதயணன் வாசவதத்தையை மிகவும் பாதுகாத்து அவளுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்துவந்தபொழுது அவள் நல்ல நாளில் ஆண் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றாள். பின்னர் யூகி முதலிய நால்வர் களுடைய மனைவியரும் ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றார்கள். அப்போது உதயணனும், தோழர்களும் மற்றையோரும் மிக்க தான தருமங்களைச் செய்தனர்; முரசறைவித்து நாட்டினருக்கும் நகரத் தினருக்கும் சிறப்பு அயருமாறும் தெரிவித்தனர். உதயணன் இச்செய்தியைத் தருசகனுக்கும் பிரச்சோதனனுக்கும் மற்றை யோர்க்கும் சொல்லி விடுத்தான். பன்னிரண்டு தினங்கள் சென்றன. பின்பு நாமகரணம் செய்தனர்; உதயணன் புதல்வன் குபேரனால் கொடுக்கப்பட்ட வனாதலின், அவனுக்கு நரவாணதத்தன் என்னும் பெயர் இடப் பட்டது. யூகியின் புதல்வனுக்கு மருபூதியென்றும், உருமண்ணு வாவின் புதல்வனுக்கு அரிசிகனென்றும், வயந்தகன் புதல்வனுக்குத் தவந்தகன் என்றும் , இடவகன் புதல்வனுக்குக் கோமுகனென்றும் பெயர்கள் முறையே இடப்பட்டன. நகரத்தார்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

பலவாறு புகழ்ந்து பாராட்டினர். பிள்ளைகள் நாளுக்கு நாள் பிறைபோல வளர்ச்சியடைந்தார்கள்.

அப்பால், * பதுமாபதி கருவுற்று ஒரு புதல்வனைப் பெற்றாள். அவனுக்குக் கோமுகன் என்னும் பெயர் இடப்பட்டது.

உதயணனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் யூகியுடன் உச்சைனியை அடைந்து பிரச்சோதனனுக்கு இச்செய்தியைத் தெரிவித்தனர். தெரிவித்தவர்களுக்குப் பிரச்சோதனன் மிக்க சம்மானம் அளித்தான். தன்னுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பதினாறாயிரம் நகரங்களில் உள்ளவர்களையெல்லாம் வருவித்து அவர்களுக்கு நன்கொடை அளித்தனன்; விழா எடுப்பித்தனன்; அப்பால் அவன் ஒரு நாள் பேரத்தாணியிலிருந்து யூகியைக் கௌசாம்பிக்கு அனுப்ப எண்ணித் தன்னுடைய மந்திரிகளுள் மேம்பட்ட சாலங்காயனையும் யூகியையும் வருவித்து எதிரே இருக்கச்செய்து அவர்களுடைய கல்வியை அளத்தற்கு எண்ணி நீதிநூல்வாதம் செய்வித்தனன். அவ்விருவர்க்கும் வாதப்போர் நடந்தது. அப்போரில் யூகி வென்றனன். அப்பொழுது,

"ஏற்ற முகத்தி னிறைவனும் விரும்பி
நண்பின் மாட்சியுங் கல்விய தகலமும்
பண்பின் றொழிலும் படைத்தொழின் மாண்பும்
காயு மாந்த ராயினும் யாதும்
தீயவை கூறப் படாத திண்மையும்
இவற்கல தில்லை யிவனாற் பெற்ற
அவற்கல தில்லை யரசின் மாட்சி' (5.7:106-112)

என்று யூகியைப் பலபடப் பாராட்டிப் பரதகனென்னும் மந்திரியின் தங்கையாகிய திலகசேனையையும் சாலங்காயன் தங்கை யாப்பியையையும் அவனுக்கு மணம் செய்வித்து,

"நவில்தொறு மினிய ஞானம் போலப்
பயில்தொறு மினியநின் பண்புடைக் கிழமை
உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள மின்புறப்
பிரிவுறு துன்ப மெம்மாட் டெய்த, (5.7:148-151)

கௌசாம்பி நகரஞ் செல்வாயாக; உதயணன் உன்னை அனுப்பும் படி தெரிவித்தமையாலேயே இப்பொழுது அனுப்பத் துணிந்தேன்; உன்னைப்போன்ற நல்லொழுக்கமுடையவர் உலகத்தில் உளரோ?"

* இச்செய்தி வேறு நூல்களிலிருந்து அறிந்து எழுதப் பட்டது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

என்று கூறி உபசரித்து அனுப்பினன். அவன் கொடுத்த அருங்கல முதலியவற்றை முன்னர் அனுப்பிவிட்டு அவன் அளித்த பெருஞ் செல்வத்தோடு யூகி பின்பு புறப்பட்டுக் கௌசாம்பிக்குச் சென்றனன்.

சென்ற யூகி உதயணனைக் கண்டு, பிரச்சோதனன் செய்த முகமன்களையும் பிறவற்றையும் கூற, உதயணன் மகிழ்வுற்றுத் தோழர்களோடு அளவளாவி அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தனன்.

நரவாணதத்தன் நாள்தோறும் பெருகுதலுற்று மருபூதி முதலிய நான்கு தோழர்களோடும் கூடித் தருமநூல் முதலியவற்றிலும் தனுர் வேதத்திலும் மிக்க பயிற்சியை உடையவனாகிக் காளைப் பருவம் உற்றுக் கொடைக்கடம் பூண்டு மிக்க மேம்பாட்டுடன் விளங்கு வானாயினன்.

அப்பொழுது அந்நகரத்தில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவர் களாகிய இரண்டாயிரத்தைந்நூறு கணிகையர்களுள் சிறந்தவளான கலிங்கசேனை என்பவளுடைய மகள் *மதன மஞ்சிகை என்பவள் தன்னுடைய மாடத்தின் மேல்உள்ள நிலா முற்றத்தில் தோழி மாரோடு ஆடிய பந்துகளில் ஒன்று சாளரத்தின் வழியே வந்து, வீதியில் தோழர்கள் சூழ யானையின்மேல்செல்லும் நரவாண தத்தனுடைய மெல்லிய துகிலின்மேல் விழுந்தது. அதனை அவன் எடுத்துப் பார்த்து, "இதனை இட்டவள் யார்?"என்று யானையில் இருந்தபடியே எட்டிப் பார்த்தனன். பார்த்தபொழுது அங்கே காணப்பட்ட மதனமஞ்சிகையின் அழகியவடிவம் அவன் மனத்தைக் கவர்ந்தது. கவரவே மயங்கிச் செயலற்றிருந்து பின்பு அப்பந்தையே தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு சென்று ஒரு சோலையில் இருந்து உடன் வந்த தன் தோழனாகிய கோமுகனை அழைத்து, "இப்பந்தை எறிந்த மங்கையை நீ அறிவாயாயில் சொல்லவேண்டும்"என்று வினாவினன். சித்திர வித்தையில் சிறந்த கோமுகன் அப்பந்தைக் கைக்கொண்டு சந்தனம் பூசிய கையால் அம்மங்கை அழுந்தப் பிடித்திருந்தமையின் விரல் நிரைகளின் சுவடுகள் அதில் அழுந்தியிருந்ததை அறிந்து அவளுடைய வடிவம் முழுவதையும் மனத்தால் உணர்ந்து,

* மதனமஞ்சிகை யென்பவள், கௌசாம்பியிலிருந்த தனமித்திரனென்னும் வணிகனுக்குக் கலிங்கசேனை யென்பவள்பால் தோன்றியவளென்று உதிதோதய காவியத்தால் தெரிகின்றது.

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

"விரலும் விரலிற் கேற்ற வங்கையும்
அங்கைக் கேற்ற பைந்தொடி முன்கையும்
முன்கைக் கேற்ற நன்கமை தோளும்
தோளிற் கேற்ற வாளொளி முகமும்
மாம்படு வடுவுறழ் மலர்நெடுங் கண்ணும்
துப்பன வாயு முத்தொளி முறுவலும்
ஒழுகுகொடி மூக்கு மெழுதுநுண் புருவமும்
சேடமை செவியும் சில்லிருங் கூந்தலும்" (5.8.100-107)

ஆகியவற்றையுடைய ஒரு பெண் வடிவைப் படத்தினில் எழுதிக் கொணர்ந்து அப்படத்தை நரவாணதத்தனுக்குக் காட்டி, "இவ்வடிவத்தைப் போன்ற வடிவமுடையாள் இந்நகரத்தில் மதனமஞ்சிகை என்பவள்தான்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பொற்பரிசங்களோடு அவள் வீட்டிற்குச் சென்று அவளுடைய நற்றாயைக் கண்டு நிகழ்ந்ததைக் கூறினன். கூறவே அவள், "வழிபடு தெய்வம் வரந்தருகின்றது" என்று சொல்லி விரும்பி உடன்பட்டனள். அவளுடைய சுற்றத்தார், "உதயணனுடைய அநுமதியைப் பெறாமல் அரச குமாரனுக்கு இவளைக் கொடுத்தல் மிக்க தவறாகும்" என்று மறுத்தனர். கோமுகன் அதனை உதயணனுக்குத் தெரிவிக்க, அவன் பெரிதும் உவந்து வாசவதத்தையின் அநுமதி பெற்று நரவாண தத்தனுக்கு மதனமஞ்சிகையை நல்ல நாளில் மணம் புரிவித்தனன்.

அப்பால் கௌசாம்பி நகரத்தில் மிக்க சிறப்புடன் விழாவொன்று நடைபெற்றது. அக்காட்சியை விரும்பி வித்தியாதர நகரத்துள்ள நூற்றுப்பத்து அரசர்களுள் சிறந்தவனாகிய மானசவேகன் என்பவன் வந்து அந்நகரத்துச் சிறப்புக்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு செல்லுகையில் அரண்மனையினுள்ளே செயற்கையாகிய நால்வகை நிலனும் சூழ்ந்த ஒரு சோலையினிடையே உள்ள கட்டுமலை ஒன்றன் சிகரத்தில் நின்று நகரில் நிகழும் விழாவணியைப் பார்ப்பவளாகிய மதனமஞ்சிகையைக் கண்டு வியந்து, அவளை எடுத்துக் கொண்டு தன் நகரஞ் செல்லுதற்குச் சமயம் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான்.

அவன் அப்படி இருக்கையில், நரவாணதத்தனும் மதன மஞ்சிகையும் ஒரு பூஞ்சோலையை அடைந்து அங்கேயுள்ள கொடிவீடொன்றைச் சார்ந்து மெல்லிய மலர்கள் பரப்பிய அணையில் அயர்ந்து நித்திரை செய்தனர். அதனைக் கண்ட மானசவேகன் தன் மாயையால் நரவாணனை மிக நன்றாகத்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

துயிலும்படி செய்துவிட்டு மதனமஞ்சி கையை மட்டும் மெல்லத் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் எழுந்து, " இன்று மிகச் சிறந்த அருமையான பொருள் ஒன்றைப் பெற்றோம்"என்று * மகிழ்வுற்றுச் சென்று தன் நகரை அடைந்து அவளைச் சிறந்ததோர் இடத்தில் மெல்ல வைத்தனன். அவள் துயிலுணர்ந்து எழுந்து நாற்புறத்தையும் பார்த்து, "இந்த இடம் மிகப் புதிதாக இருக்கின்றதே, இங்கே நாம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது?' என்று கவலையுற்று மயங்கி வருந்துவாளாயினள். அப்பொழுது மானசவேகன் அவளை அடைந்து தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தனன். அவள் உடன்படாமல் மறுத்தனள். மறுக்கவே அவன் ஏங்கி, "மதனமஞ்சிகையின் மனத்தை எப்படியாவது வேறுபடுத்திவிட்டு வா"என்று தன் தங்கையாகிய வேகவதி யென்பவளை அவள்பால் அனுப்பினன். அவள் வந்து மானசவேகனது உயர்வை எடுத்துக் கூறி, "நீ என் தமையனுக்கு உரியவளாக இருப்பாயாயின் மிக்க இன்பத்தை அடைவாய்"என்று காரணங்காட்டிப் பலவாறு வற்புறுத்திக் கூறியபொழுது மதன மஞ்சிகை, "அழகு, கல்வி, வீரம் முதலிய எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்டுச் சிறந்து விளங்கும் என்னுடைய தலைவன் நரவாணதத் தனை இனி அடையேனாயின் யான் உயிரை நீத்தல் ஒருதலை!"என்று மறுத்துக் கூறினள்.

அப்பால் வேகவதி, தன் தமையனது கட்டளையை மறந்து நரவாணதத்தன்பால் வேட்கை மிகுந்து, "எப்படியும் அவனைக் கணவனாக விரைவில் அடைந்துவிடவேண்டும்"என்ற வேகமுடை யவளாய் உடனே விமானம் ஊர்ந்து புறப்பட்டு வந்து கௌசாம்பியை அடைந்தனள். அப்போது நரவாணன் மதனமஞ்சிகையின் பிரி வாற்றாமல் வருந்தி மயங்கிச் சோலையெங்கும் அவளைத் தேடி அலமந்து உழலுதலைக் கண்டாள். கண்டு அவன் வடிவைப் பார்த்து மிக வியந்து விருப்பம் மிகப்பெற்று ஒரு விச்சை வலியால் மதனமஞ்சிகையின் வடிவத்தைத் தான் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கொடி வீட்டில் இருப்ப, அங்கே மதனமஞ்சிகையைத் தேடித் திரிந்து கொண்டிருக்கும் நரவாணன் வந்து கண்டு கவலை யொழிந்து மிக்க பரபரப்புடன் அவளைத் தழுவி இன்புற்றான். பின்னர் அவன் ஐயுற்று, "நீ யார்?"என்ன, அவள் தான் இன்னாள் என்பதையும் தன் தமையனாகிய மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையை விரும்பிக் கைப்பற்றிச் சென்றதையும் அவள் அவனுக்கு இணங்காமல்

★ இதன் பின்னுள்ள கதைக்குரிய மூலப்பகுதி சிதைந்து போயினமையின், உதிதோதய காவ்யம் முதலிய வேறு நூல்களிலிருந்து படித்தறிந்து எழுதலாயிற்று.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஊணுறக்கமின்றி வருத்தமுற்றிருத்தலையும் தான் வந்ததற்குக் காரணத்தையும் கூறிப் பின்பு தனது உண்மை உருவத்தைக் காட்டினள். கண்ட நரவாணன் மகிழ்ந்து மதன மஞ்சிகையை மறந்து வேகவதிபால் அன்புற்றுக் காமபரவசனாகி அவளுடன் எப்பொழுதும் இருப்பானாயினன்.

இவர்கள் இப்படியிருக்க, மானசவேகன், சென்ற தங்கையைக் காணானாகிப் பல இடங்களிலும் தேடிக் கொண்டு வந்து கௌசாம்பியைச் சார்ந்த சோலையில் இருக்கும் அவ்விருவரையுங் கண்டு சினமுற்று அவர்களைப் பற்றிக் கொண்டு ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றபொழுது இடைவழியில் நரவாணனைத் திடீரென்று கீழே தள்ளி விட்டான்; வேகவதி தன் விச்சை வலியால் அவனுக்கு யாதொரு துன்பமும் தோன்றாதபடி செய்வித்தனள். நரவாணன் வீழ்ந்த இடம் * சதானிக முனிவருடைய தவப்பள்ளியாதலின், அம் முனிவருடைய மகிமையைக் கேட்டறிந்த அவன், தன் துன்பத்தை அவர் எப்படியும் தீர்த்து விடுவார் என்று நிச்சயித்துச் சென்று அவரை அன்புடன் வணங்கினான். அவர் ஞானத்தால் அவனை இன்னானென்று அறிந்து, "உதயணனுடைய புதல்வனே உனக்கு மங்களமும் அறிவும் உண்டாகுக"என்றனர். "நம் தந்தையின் பெயரை இவர் எப்படி அறிந்தனர்?"என்று வியப்புற்ற அவன், "தேவரீர் யாவர்?"என்று கேட்டபொழுது அவர், "யான் உன் னுடைய தந்தையின் தந்தை"என்றதன்றித் தம் வரலாறு முழு வதையும் கூறினர். அவன், "வித்தியாதரர் உலக ஆட்சியை நான் பெறுதல் கூடுமென்று முன்னம் கேட்டுள்ளேன். அதனைப் பெறுதற்கு உபாயம் யாது?"என்று கேட்ப அவர், "உன்னுடைய நகரம் அடைந்து உதயணன்பால் ஆகாய மார்க்கமாகச் செல்லுதற் குரிய விச்சையைப் பெற்று அதன் மகிமையால் அந்த ஆட்சியைப் பெறுவை"என்றனர். பின்பு நரவாணன் அவரை வணங்கி அவர் சொல்லியபடி கௌசாம்பியைச் சார்ந்து தன்னைக் காணாமல் தேடித் தேடி வருத்த முற்றிருக்கும் தாய் தந்தையரை அடைந்து வணங்கி நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறினன். உதயணன் அவனுக்கு மேற்கூறிய மந்திரத்தை உபதேசித்தனன். பின்பு நரவாணன் விமானம் ஊர்ந்து சென்று ** விசயார்த்தம் என்னும் மலையின் தென்பாகத் திலுள்ள ஸ்ரீ தரமென்னும் நகரத்தை அடைந்து அதன் கோட்டை வாயிலில் தங்கியிருந்தனன்.

* இவர் உதயணன் தந்தை.

** இது வித்தியாதரர்களுக்கு உறைவிடமாகிய ஒரு வெள்ளி மலை என்பர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அப்பொழுது ஒருவன் வந்து வணங்கி, "கந்தர்வபுரத்தின் அரசனாகிய நீலவேகனுக்கு நாகதத்தை என்பவள்பால் தோன்றிய அநங்கவிலாசனி என்பவள் முன்னொரு நாள் துயிலும்பொழுது ஒரு சிங்கக்குட்டி பூமியிலிருந்து வந்து தனக்கு மாலை சூட்டியதாகக் கனாவொன்றைக் கண்டு அதனைத் தந்தைக்குத் தெரிவித்தனள். அவன் சுமித்திரரென்னும் முனிவரை அடைந்து வணங்கி அக்கனாவைத் தெரிவித்து அதன் பயனை வினாவினன். அவர், 'பூமியிலிருந்து தீரனான ஓர் இளைஞன் வந்து உன் மகளுக்கு மாலை சூட்டுவான்; சூட்டியபின் அவன் இங்கே சக்கரவர்த்தியுமாகி எல்லா அரசர்களையும் அடக்கி ஆட்சி புரிந்து விளங்குவான்' என்று விடையளித்தனர். அளிக்கவே உம்முடைய நல்வரவை நாடோறும் நோக்கிக்கொண்டே இருக்கும் அவன் நீர் இங்கே வந்தமை அறிந்து தன்பால் உம்மை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டனன்"என்று தெரிவிக்க, நரவாணன் மகிழ்ந்து அவனுடன் அவ்வரசனை அடைந்து அவன் வேண்டுகோளின்படி அநங்க விலாசனியை மணந்தான். மணந்து அங்கே தங்கியிருந்தபொழுது பழம் பிறப்பில் செய்த புண்ணியத்தின் பயன்கள் முறையே அவனை அடைவனவாயின. இந்திரன் கட்டளையால் தேவர்கள் வந்து அவனுக்கு நவநிதி களையும் அளித்துச் சென்றனர். அவனது விறலை அறிந்த அவ்வுலகத்து அரசர்கள் எல்லோரும் வந்து வணங்கிப் பணிந்து திறைகொடுத்து அவன் கட்டளைப்படி ஒழுகுவாராயினர். அச்செய்திகளை அறிந்த மானசவேகன் மிகவும் அஞ்சித் தன்னிடம் இருந்த மதனமஞ்சிகையை அழைத்து வந்து நரவாணன்பால் சேர்ப்பித்து விட்டு, "என் குற்றத்தைப் பொறுத்தருள வேண்டும்" என்று வேண்டினன். பின்பு அவன் தன் தங்கை வேகவதியையும் அன்புடன் நரவாணனுக்கு மணம் செய்வித்தனன்.

நரவாணன் தன் பிரிவால் வாட்டமுற்றிருந்த மதன மஞ்சிகையைத் தழுவி இனிய மொழிகளால் மகிழ்வித்து அவளோடும் வேகவதி, அநங்கவிலாசனி என்பவர்களோடும் பின்பு அங்கே மணஞ்செய்த எண்ணாயிரத் தேவிமாரோடும் இன்புறுபவனாகி, ஒற்றைச் செங் கோல் செலுத்திச் சக்கரவர்த்தியாகி அவ்வுலகை ஆண்டு வந்தான்.

அக்காலத்தில் தன்னுடைய இருமுதுகுரவர்களைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. உண்டாகவே அவன் பரிசனங்களோடும் மனைவிமாரோடும் புறப்பட்டுக் கௌ

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சாம்பி நகரம் அடைந்து தாய் தந்தையரை வணங்கினன். அவனுடைய பெருமையைக் கேட்டு அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள்.

அப்பால் நரவாணதத்தன் பதுமையின் புதல்வனான கோமுகனை இளவரசனாக நியமிக்கும்படி தந்தையை வேண்டி அவ்வண்ணம் செய்வித்துவிட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு மனைவிமார் முதலிய வர்களோடு வித்தியாதர உலகத்தை அடைந்து அரசாட்சி செய்து கொண்டு வாழ்வானாயினன்.

மனிதனாகப் பிறந்து வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய அவனுடைய புண்ணிய மிகுதியை யாவரும் அறிந்து பாராட்டு வாராயினர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

6.துறவுக் காண்டம்

உதயணன், தனக்கு ஒப்பற்ற யூகி மந்திரியானதும், வாசவதத்தை மனைவியானதும், வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாக விளங்கும் நரவாணத்த்தன் புதல்வனானதும், பிற நலங்களும் தவத்தின் பயனே ஆதலால், பின் தான் மேற் கொள்ளற்பாலது தவமே என்று துணிந்து, செல்வத்தை வெறுத்தனன். அதனை அறிந்த தேவிமார் நீர் விளையாட்டு முதலியவற்றால் அவன் மனத்தை வேறு படுத்தித் தம்மையே கருதி ஒழுகச் செய்ய, அவன் மனம் அந்த வழியில் சில நாட்கள் சென்றது. பின்பு ஒரு நாள் அவனுடைய பட்டத்து யானை மதங்கொண்டு புறப்பட்டு நகரை அழிக்கத் தொடங்கி யாருக்கும் அடங்காமல் பாகர்களையும் குத்துக்கோல்காரரையும் பிளந் தெறிந்தது; அதனால் நகரம் நடுங்கியது.

அக்காலத்தில் அந்நகரத்தை அடுத்த சோலை ஒன்றில் தவத்தால் சித்திபெற்ற சாரணர் பலர் வந்து தங்கினார்கள். அவர்களுக்குத் தலைவரான தருமவீரர் என்பவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு வழக்கப்படி அங்கே தருமோபதேசஞ் செய்து வருவாராயினர். அவ்வுபதேச மொழிகளை விலங்குகளும் பறவைகளும் கேட்பன வாய்த் தத்தஞ் செயல்களை மறந்து உணவொழிந்து தாம் செய்த பாவங்களை நினைந்து துன்புற்றவண்ணமாய் அடங்கி நின்றன. மேற்கூறிய பட்டத்து யானையும் இயல்பாகவே அங்கே வந்து அந்த அறவுரையைக் கேட்டுக் கோபம் நீங்கித் தன் பாவச் செயல்களுக்கு அஞ்சிக் கண்ணீர் உகுத்துக்கொண்டு யாதோரு கொடுஞ் செயலும் இன்றி அரண்மனை வாயிலில் வந்து நின்றது.

வாயில்காவலர் யானை வந்து அடங்கிநிற்பதை அரசனுக்குத் தெரிவிக்க, அவன் வந்து பார்த்து, வியப்புற்று நிற்கையில் யூகி, “ஏதோ அறவுரையைக் கேட்டு இது பக்குவமுற்று அடங்கி நிற்கின்றது போலும்; இனி ஊர்ந்து செல்லுதற்கு இது தகுதியுள்ளது”என்றனன்.

உதயணன் அதன் பிடரில் ஏறியபொழுது யானை அவனை மிக்க விருப்பத்துடன் தாங்கிக்கொண்டு சென்று மேற்கூறிய வனத்தை அடைந்து நின்றது; அரசன் அவ்வனத்தில் பெரியோர் பலர் வந்திருத்தலை அறிந்து இறங்கி வழிபாட்டுடன் சென்று தருமவீர முனிவரை வ்ணங்க, அவர் அவனுக்கு ஓர் இருக்கை அளித்துத் தருமோபதேசஞ் செய்தனர். அதனைக் கேட்ட அரசன் இன்புற்று, “இந்த யானையின் பண்டை வரலாறு என்ன?”என்று கேட்ப, அவர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

"சாலி என்பதொரு நாட்டில் கடகம் என்பதோர் ஊரிலுள்ள இடபகன் என்பவனும் அவன் மனைவி சாலி என்பவளும் இல்லறம் நடத்திக் கொண்டு வருகையில், அவன் பண்டைப் பாவவசத்தால் அமரிகை என்னும் ஒரு கணிகை வயத்தனாய்க் குலவொழுக்கத்தை விட்டுவிட்டு மிக்க பாவச் செய்கைகளைச் செய்வானாயினன். இறந்த பின்பு அவனே இந்த யானைப்பிறப்பை அடைந்தனன். அதனால் இந்த யானை தருமங்களைக் கேட்டவுடன் கொடுஞ் செய்கைகளைத் துறந்து அடங்கி நின்றது" என்றனர்.

கேட்ட உதயணன் அதை நன்கு பாதுகாக்கும்படி பாகர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு அதன் பக்கத்தை அடைந்து, "யானை அரசே! உனக்கு யான் செய்வித்த துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்" என்று சொல்லி அதனை அன்புடன் தைவந்து தன்னிடம் அடைந்தனன். அதன் வரலாற்றைக் கேட்ட யாவரும் வியப்புற்றுத் தருமோபதேசத்தின் பெருமையைப் பாராட்டினர்.

அப்பால் அரசனுக்கு வைராக்கியம் உண்டாக அவன் நரவாணதத்தனை வருவித்து, "நீ இந்த அரசாட்சியை ஒப்புக்கொள்; துறந்து தவம் செய்தற்கு என் மனம் விரைகின்றது" என்று சொல்ல, அவன் வணங்கி, "அடியேனுக்கும் அரசாட்சியில் சிறிதும் விருப்பம் இல்லை; துறத்தற்கே என் மனமும் விரைகின்றது" என்று தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். பின்பு உதயணன் பதுமையின் புதல்வனாகிய கோமுகனை அழைத்து அவனுக்கு முடி சூட்டிவிட்டுச் சென்று தேவியருக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தனன். அவர்களும் உடன் வந்து தவம் செய்வதாகக் கூறினர். யூகி முதலிய மந்திரிகள் நால்வரும் வாசவதத்தை முதலிய தேவிமாரும் பிறரும் புடை சூழ்ந்துவர உதயணன் தவவனம் சென்று அங்கே தவம் செய்து கொண்டிருந்த தருமச்சுருதி யென்னும் முனிவரைச் சரணம் அடைந்து துதித்து, "அடிகேள்! தவவழிகளை உபதேசித்து அடியேங் களை உய்வித்தருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தனன். அவர் சின தருமங்களை விரிவாக உபதேசித்தனர். உபதேசித்த பின்பு அவன் அப்பொழுது செய்யவேண்டிய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு தியானாதிகளைச் செய்வானாயினன். தவவொழுக்கமும் ஒளியும் அவன்பால் சிறந்து விளங்கின.

பின்பு உதயண முனிவன் யோகசமாதியைச் செய்து முடித்துச் சித்தபதத்தை அடைந்தான். தேவியரும் மந்திரிகளும் தவம் செய்து கற்பலோகத்தை அடைந்து இன்புற்று வாழ்ந்தார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அபிதான விளக்கம் (அபிதானம்-பெயர்)

அச்சுவப்பெருமகன்: இவன் கேகய நாட்டின் அரசன்; குற்றமற்ற புகழை உடையவன். முடியுடை மன்னன், மிக்க வீரன்; பதுமாபதியை மணஞ்செய்ய விரும்பிக் கொடுத்தற்குரிய பரிசு முதலியவற்றுடன் வந்து அவள் தமையனாகிய தருசகனைக் கண்டு தன் கருத்தைக் கூறி அவனது உடன்பாட்டைப் பெற்று உடனிருந்த காலத்தில் அவனோடு போர் செய்தற்கு வந்த பகைவருடன் யுத்தம் செய்தற்கு வலிந்து போய்ப் பொருது எலிச்செவி அரசனால் கொல்லப்பட்டவன்.

அடவி: இடவகனுக்குச் சீவிதமாக உதயணனால் கொடுக்கப்பட்ட நாடு.

அமரிகை: சாலி நாட்டிலிருந்த ஒரு கணிகை.

அரிசிகன்: உருமண்ணுவாவின் புதல்வன்.

அரிமான்: தருசகனோடு பகைமை கொண்டொழுகிய அரசர்களுள் ஒருவன்.

அருஞ்சுகன்: உச்சைனியில் இருந்த ஓர் அந்தணப் பிரமசாரி; வேதம் முதலியவற்றை ஓதியுணர்ந்தவன்; யாழ் வகையையும் பிற நூல்களையும் நன்கு அறிந்தவன்; கோடபதியென்னும் யாழைக் கண்டெடுத்து உதயணனிடம் கொடுத்தவன்.

அவந்தி: பிரச்சோதன அரசனுடைய நாடு, இதன் தலைநகர் உச்சைனி.

அனங்கவிலாசனி: கந்தருவபுரத்து அரசனான நீல வேகனது புத்திரி; நரவாணதத்தனால் மணம் செய்து கொள்ளப்பட்டவள்.

ஆதித்திய தருமன்: ஒரு வீரன்.

ஆப்பியாயினி: பதுமையின் பார்ப்பனத்தோழி; அவளோடு ஒருங்கு வளர்ந்தவள்; அவள் தனியே ஆலோசித்தற்குரிய உயிர்த்துணைவி; தோழமைக்குரிய இயல்புகளிற் சிறந்தவள். இவளால் பதுமை அடைந்த பயன்கள் பல. உதயணனுடைய பார்ப்பனத் தோழனாகிய இசைச்சனென்பவனால் இவள் மணம் செய்துகொள்ளப்பட்டாள்; இப்பெயர் யாப்பியாயினி எனவும் வழங்கும்.

ஆப்பியை: சாலங்காயனுடைய தங்கை; பிரசசோதன அரசன் விரும்பியபடி யூகிக்கு மணம் செய்விக்கப் பட்டாள். யாப்பியை யெனவும் வழங்கப்படுவாள்.

Digitization by Hindu-Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

ஆரியை: பதுமையின் தோழி; அவளுடைய மனக் குறிப்பறிந்தே ஒழுகுபவள்; மிக்க மேன்மையை உடையவள்; பந்தடித்தலில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவள்.

ஆருணி அரசன்: இவன் பாஞ்சால தேசத்தரசன்; மிக்க பராக்கிரமத்தையும் மிக்க வீரியமுள்ள சேனையையும் உடையவன்; கோசல தேயத்தரசனை வென்று அவனது ஊரை அழித்து, அவன் மகள் வாசவதத்தை முதலியவர்களைப் பிடித்து வந்து தன் உரிமை மகளிர்க்குத் தாதியர்களாக அமைத்தனன். இவனுக்குக் கார்த்திவீரியனை உவமை கூறியிருக்கின்றனர்; இவன் பட்டத்து யானைக்கு மந்தரமென்று பெயர். ஏயர் குலத்தாரோடு குலப்பகைஞனாதலின், அக்குல அரசாட்சிக்கு உரியனான உதயணன் சிறைப் பட்டபொழுது, பெரும் படையோடு சென்று கோசம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு முரசறைவித்துத் தன் கொற்றத்தை யாவர்க்கும் தெரிவித்து அந்நகரையே தனது இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனன்; காளமயிடனென்னும் ஒற்றனால் பகைப்புலத்தே நிகழும் செய்திகளை அறிந்துகொண்டு வந்தவன்; பூரணகுண்டலன் என்பவன் இவனுக்கு முக்கியமான மந்திரி; பின்பு உதயணன் வந்து செய்த பெரும் போரில் அவனால் கொல்லப்பட்டான்; அவனால் வெட்டுண்டபோது இவன்பால் அச்சக் குறிகள் சிறிதும் நிகழவே இல்லை; இவன் பாஞ்சால ராசன், பாஞ்சால ராயன் என்றும் வழங்கப்படுவான்!

ஆலங்கானம்: இப் பெயருடையவை இரண்டு, ஒன்று, விபுலகிரியின் பக்கத்தில் மிருகாவதியின் தந்தை தவம் செய்துகொண்டிருந்த இடம்; மற்றொன்று பூககொய்தற்கு வந்த பத்திராபதி என்னுந் தெய்வ மகள் யானையின் சேர்க்கையைக் கண்டு மனம் வேறுபட்டுப் பெண் யானையாகப் பிறக்கும் படி குபேரனால் சாபம் பெற்ற இடம். இது அந்த மலையின் பக்கத்தே நருமதை யாற்றங் கரையில் உள்ளது.

இசைச்சன்: இவன் உதயணனுடைய பார்ப்பனத் தோழன்; அவனுடைய அமைச்சனாகவுங் கூறப்படுவன்; இளமையில் இருமுதுகுரவரையும் இழந்தோன்; வாசவதத்தையையும் யூகியையும் இழந்ததனால் மிகுந்த கவலையுற்று மெலிந்த உதயணனைத் தேற்றி அவனை வேற்று வடிவங் கொள்வித்து மற்றத் தோழர்களோடு இராசகிரிய நகருக்கு அழைத்துச்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சென்றவன்; சென்ற இடத்துக் காமன் கோட்டத்து வாயிலில் காணப்பட்ட பதுமாபதி, தன்னை விரும்பினாளென்று வேட்கையுற்ற உதயணனுக்கு மகததேயத்து மகளிரது நிறையுடைமையைக் கூறி அவனது காமவேகத்தைத் தணிவித்தவன். அவன் பதுமாபதியின் கன்னிமாடத்தில் வேற்று வடிவங் கொண்டு மறைந்திருந்த காலத்தில் மற்றத் தோழர்களோடு தானும் வேற்று வடிவங்கொண்டு அயலிடத்தில் இருந்து அவனைப் பாதுகாத்து வந்தோன்; தருசகனோடு பெரும்போர் புரிதற்கு வந்த பகைவருடன் போர் செயதற்குச் சென்ற உதயணனுக்குத் துணையாகச் சென்றவன்; ஒழுக்கினும் குலத்தினும் விழுப்பமிக்க ஆப்பியாயினி என்னும் அந்தணக் கன்னிகையை மணம் செய்து கொண்டவன், மிக்க வருவாயையுடைய பல ஊர்களைச் சீவிதமாக உதயணன்பால் பெற்றவன்.

இடவகன்: உதயணனுடைய மந்திரிகளில் ஒருவன்; அவனுடைய உயிர்த்தோழன்; சூழ்ச்சி, வாய்மை நன்றியறிவு, வீரம் இவை இவனுடைய சிறப்புக் குணங்கள்; மனம் குளிர்ந்து உதயணனால் பாராட்டப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவன்; உஞ்சை நகரத்திலிருந்து பிறர் அறியாதபடி நேரே தன்பால் தனியே வந்து வினாவிய யூகிக்கு உதயணன் செய்தி முழுவதையும் கூறி மேலே ஆகவேண்டியவற்றை அவன் ஆராய்ந்து செய்யும்படி தூண்டியவன்; தருசகன் பொருட்டுப் பகைவரோடு போர் செய்வதற்கு உதயணன் சென்றபொழுது அவனுக்குத் துணையாகப் பல வீரர்களுடன் சென்று போர் செய்து வெற்றி அடையும்படி செய்தவன். உதயணனால் இவன் சீவிதமாகப் பெற்றவை, புட்பகமென்னும் நகரமும் சிறு நாடுகள் ஐம்பதும் பிற வருவாய்களும். இவன் புட்பகத்தையே தலைநகராக்கி அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்து, அழைத்தபோது சென்று உதயணனுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து வருபவனாக இருந்தான்; பல தேயங்களையும் எளிதில் பார்த்து வருவதற்கு வாசவதத்தையோடு உதயணன் ஏறிச் சென்ற விமானத்தில் சென்றவர்களில் இவனும் ஒருவன்; இவன் பெயர் இடபகன் எனவும் வழங்கும்.

இரத்தினபுரம்: காந்தார நாட்டில் உள்ளதொரு நகரம்.

இராசகிரியம்: புகழ்பெற்றதும் மிக்க பழமையானது மான ஒரு பெரிய நகரம்; பலவகை நுகர்ச்சிகளை உடைமையாலும் அச்சத்தை

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

விளைவித்தலாலும் பவண லோகத்தையும், செல்வ மிகுதியால் அமராவதியையும் ஒப்பது; மகத நாட்டின் தலைநகர்; இதன் புறத்தே யவனச் சேரிகள் நூறும், எறிபடை பாடிகள் நூற்றறுபதும், தமிழ் வீரர்களின் சேரிகள் ஆயிரமும், கொல்லர் சேரிகள் பலவும், மிலைச்சச் சேரிகள் பலவும், சித்திரசாலைகள் முதலிய பலவகை இடங்களும் தண்ணீர்ப் பந்தர் முதலிய பல தருமத் தானங்களும் பலவகைத் தேவாலயங்களும் இருந்தன; அழகிய அகழிகளாலும் பல உறுப்புக்கள் வாய்ந்த மதில்களாலும் சூழப்பெற்ற இதன் அகநகரில் பெரும்படைச் சேரி, போகச் சேரி, உழவர்சேரி, வணிகர்சேரி, அந்தணர் சேரி, அமைச்சர் சேரி இவை அமைந்த வீதிகள் பலவற்றால் சூழப்பெற்று இடையே விளங்கும் இராச மாளிகை, ஒரு தாமரை மலரில் இதழ்கள் சூழப்பெற்ற பூம்பொகுட்டைப் போல் விளங்கியது. இந்நகரத்தோர் யாவரும் தத்தம் குலவொழுக்கங்களில் சிறிதும் வழுவாமல் இருந்தனர்; இதன் அரசன் தருசகன் என்பவன்; உதயணன் பார்ப்பனப் பிரமசாரி வடிவம் கொண்டு தோழர் முதலியவர்களுடன் சில மாதங்கள் மறைந்திருந்து தருசகனுக்கு உதவி செய்து பின்பு அவனுடைய நட்பைப் பெற்று அவன் தங்கையாகிய பதுமையை மணந்து சில நாள் இதில் தங்கியிருந்தனன்; இஃது இராசகிரி யெனவும் வழங்கும்.

இராசனை:பதுமையின் தோழி; மிக்க அழகுடையவள்; உதயணனது விருப்பின்படி இவளை உருமண்ணுவா மணம்செய்து கொண்டான்; பந்தாட்டத்தில் தேர்ச்சியுள்ளவள்.

இலாமயன்:ஓர் அந்தணன்; இனிய மொழியை உடையவன்; மந்திர வித்தையில் சிறந்தவன். உதயணனுக்கு இவன்பால் நன்கு மதிப்புண்டு; இவன் இருந்த இடம் காளவனம் என்பது. "வாசவதத்தை தீக்கு இரையாயினளே! இனி யாது செய்வோம்?" என்று மிக்க வருத்தம் அடைந்து சென்றிருந்த உதயணன் இவன் இருந்த இடமும் தீக்கு இரையாயிற்றென்று தோழர் கூறினமையால் எந்தப் பொருளுக்கும் அழிவுண்டு என்பதை அறிந்து சிறிது ஆறுதலை அடைந்தான்.

இலாவாணகம்:இஃது உதயணனுக்கு உரிய பெரிய நகர்களுள் ஒன்று: பகைவர் வருவதற்கு மிக அஞ்சும் பேரரண்கள் முதலியவற்றையும் இடையே மிக அழகிய ஓர் அரண்மனையையும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உடையது; இதன்பக்கத்தே பலவகை வளமுள்ள ஒரு மலை உண்டு; அதன் சாரல் மிக்க இன்பம் பயப்பதாக இருந்தது; உண்டாட்டுக்கு உரிய பலவகை மரங்களையும் கொடிகளையும் உடைய பூஞ்சோலைகளும், சுனை முதலிய நீர்நிலைகளும் படமாடம் முதலியன அமைத்தற்குரிய இடவிசேடங்களும் இச்சாரலில் இருந்தன; முனிவர் ஆச்சிரமங்களும் தேவாலயங்களும் இச்சோலைகளில் உண்டு; தவம் செய்துகொண்டிருந்த ஓர் அரச முனிவருடைய புத்திரியாகிய விரிசிகை என்னும் கன்னியின் வேண்டுகோட்கு இரங்கி அவள் கொடுத்த பலவகை மலர்களைக் கண்ணி முதலியனவாகக் கட்டி உதயணன் சூட்டியது இச்சோலைகளுள் ஒன்றிலேதான்; அக்கன்னி வேறொன்றையும் அணியாமல் அம்மாலையுடனே இருந்து முயன்று உதயணனுக்குத் தேவியாயினள். உருமண்ணுவாவிற்கு அவனால் கொடுக்கப் பட்ட சீவிதங்களுள் இந்நகரமும் ஒன்று; இஃது இலாவாணம் என்றும் வழங்கும்.

உஞ்சேனை: உச்சைனி நகரம்; உஞ்சை யெனவும் வழங்கும்; இஃது அவந்தி நாட்டில் உள்ளது; பிரசசோதனன் இராசதானி; மதில் முதலிய அரண்களாலும், சேனைகளாலும், பலவகைச் செல்வங்களாலும், சிற்ப அமைதிகளாலும் சிறப்புற்றது; குளிர்ச்சியும் பலவகை நுகர்ச்சியும் இதில் அதிகம்; அகநகர் புறநகர்களின் பாகுபாடுகளினால் மிக்கது; யாதொரு குற்றமும் இல்லாதது; சத்துரு பயம் இதற்கு இல்லை; இதில் வாழ்வோர் பெரும்பாலும் முருகக் கடவுளை வழிபடுபவர் என்று தெரிகிறது; இது பெரு நகர்; மாநகர் எனவும் வழங்கப்படும்; இதன் அயலில் மகாகாளவனம் அல்லது காளவனம் என்ற ஒரு தவவனமும், அதில் ஒரு காளி கோயில் முதலியனவும், ஒரு நதியும், அந்நதி பாயப்பெற்று ஒரு யோசனை அளவுள்ளதான ஒரு பொய்கையும் உண்டு; அந்நதியின் இரு கரையிலும் அப்பொய்கைக் கரையிலும் இந்நகரத்தார் வருடத்திற்கு ஒரு முறை நீர் விழா அயரா நிற்பர்; உதயணன், வஞ்சனையால் பிடிக்கப்பட்டுச் சிறையில் இருந்தது முதல் வாசவதத்தையை அவன் பிடிமேல் ஏற்றிச் சென்றது இறுதியாகவுள்ள கதைப்பகுதி இந்நகரில் நிகழ்ந்தது. இந்நகரம் அவந்தியென்றும் கூறப்படும்; இது முத்தி நகரம் ஏழனுள் ஒன்று; பழைய நூல்களாலும் சிலாசாசனங்களாலும் இதில் சைன முனிவர் பலர் இருந்ததாகத்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

தெரிகிறது; வடநூல்கள் பலவற்றிலும் சிலப்பதிகாரம், யசோதர காவியம் முதலிய தமிழ் நூல்களிலும் மிகப் பாராட்டப் பட்டுள்ளது; உச்சைனி மகா காளமென்னும் ஒரு சிவ க்ஷேத்திரம் இதில் உண்டு.

உதயணன்: இவன் இந்நூல் கதாநாயகன்; குருகுலத்தில் பிறந்தவன்; சதானிகனுக்கு மிருகாவதிபால் தோன்றியவன்; இவன் நாடு வத்தவ நாடு; இராசதானி கோசம்பி நகர்; சூரியோதய காலத்தில் பிறந்ததுபற்றி இவனுக்கு இப்பெயர் அமைந்தது; தேவியர் வாசவதத்தை முதலிய நால்வர்; தன்னிகர் இல்லாதவனே தொடர்நிலைச் செய்யுட்குத் தலைவனாக இருத்தல் வேண்டுமென்று ஆன்றோர் கூறியதற்கு ஏற்பக் கல்வி முதலிய சிறப்பியல்புகள் பலவற்றாலும் ஒப்பற்று விளங்கியவன் இவன்; அரசர்க்கு அரசனென்றும், ஏகச்செங்கோலினன் என்றும் இவன் வழங்கப்படுவான்; இவனுடைய தாய் மரபு, தந்தை மரபு இரண்டும் மிகப் புகழ் பெற்றவை; தந்தையின் குலம் குருகுலம்; தாயின் குலம் ஏயர்குலம்; இவன் இந்த இரண்டு குலத்திற்கும் உரிமை பூண்டு விளங்கினான்; ஏயர் குடிக்கும் சேதி நாட்டிற்கும் உரியவர் இவன் தாய் மரபினர்; வத்த நாட்டிற்கும் குருகுலத்திற்கும் உரியவர் இவன் தந்தை மரபினர்; இயற்கை அழகிலும் செயற்கை அழகிலும் சிறந்தவன்; மிக்க இளமைப்பருவத்திலேயே பல வகைக் கலைகளையும் பழம் பிறப்பில் செய்த தவத்தால் முற்றக் கற்றுத் தேர்ந்தோன்; விற்படை முதலியவற்றிலும் யாழ் விச்சையிலும் வல்லுநன் விற்படை முதலிய வித்தைகளைக் கற்பித்தலிலும் சிறந்தவன்; இது பற்றியே ஆசான் தேசிகன், என்னும் சிறப்புப் பெயர்களுக்கு உரியனாக இவன் விளங்கினான் என்றும், விச்சைவீரன் என்று சிறப்பித்துப் பாராட்டுதற்கு உரியனாக இருந்தான் என்றும் தெரிகின்றன; செல்வத்துள் செல்வமாகிய கேள்விச் செல்வம் இவன்பால் அமைந்திருந்தது; இன்னும் இவன் யானையை அடக்கும் ஆற்றல் உடையான் என்றும் யானை இலக்கணத்தை நன்கு அறிந்தவன் என்றும், யானைப் பேச்சில் வல்லவன் என்றும் கருதப்படுகிறான்; பிரச்சோதனனுடைய பட்டத்து யானையாகிய நளகிரி என்பது மதவெறி கொண்டு திரிந்து ஒருவருக்கும் அடங்காமல் உஞ்சேனை நகரத்தைப் பாழ்படுத்தியபொழுது அவன் வேண்டுகோட்கு இரங்கிச் சிறையினின்றும் சென்று அதனை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மிக எளிதில் அடக்கியது பற்றியே அவனாலும் மற்றையோராலும் மிகவும் மதிக்கப்பட்டு விளங்கினான்; இதனால்தான் பிரச்சோதனன் உஞ்சேனை நகரில் குஞ்சரச் சேரியிலுள்ள மாளிகையை இவனுக்கு இருப்பிடமாய் அமைத்தனன்; இவ னுடைய யாழின் பெயர் கோடபதி என்பது; அஃது எக்காலத் தும் தன் தன்மை திரியாதது; அஃது இந்திரனால் பிரமசுந்தர முனிவருக்கும், அவரால் இவனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது; அதன்பால் இவனுக்கும் கொடுக்கப் பட்டது; அதன்பால் இவனுக்கு மிக்க அன்பு உண்டு; யாழிற்குரிய மரங்களின் இயல்பையும் நரம்புகளின் இலக்கணங்களையும் இவன் நன்கு அறிந்தவன்; அதி விசித்திரமான கண்ணி கட்டுதலிலும், வாழைக்குருத்தில் நகத்தினால் பொய்கை முதலிய பலவகையான சித்திரங்கள் பொறித்தல் முதலியவற்றிலும் வல்லவனாக இருந்தான்; தன்னைச் சுமந்த வந்த பிடி இறக்கும் தருணத்தில் அது நற்கதி அடையுமாறு பஞ்ச மந்திரத்தை அதன் காதில் ஓதினன் என்று தெரிதலாலும், பிறவற்றாலும் இவன் மந்திர வித்தையிலும் வல்லவனென்று தெரிகிறது; ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்தே தெளிபவன் இவன்; இடவகன், உருமண்ணுவா, யூகி, வயந்தகன் என்னும் நான்கு முக்கிய மந்திரிகளும், வேறு பல மந்திரிகளும் இவனுக்கு உண்டு; அவர்கள் இவனுக்குச் செய்த உதவிகள் மிகப் பல; இந்நால்வரும் இவன் தோழர்களாகவும் விளங்கினார்கள்; அவர்களிடத்து இவனுக்கு விசேஷ அன்பு உண்டு; மேற்கூறிய மந்திரிகளாகிய தோழர்களையன்றி இசைச்சன் முதலிய அன்புடைய தோழர்கள் பலரும் இவனுக்கு இருந்தார்கள். அறப்போரிலும் மறப்போரிலும் பேராற்றல் உடையவன். குறித்த இலக்கை ஊடுருவிக் கொண்டு அப்பால் உள்ளவற்றையும் ஊடுருவும்படி எய்யவல்ல இராமன், ஓரி என்பவர்களைப்போல் அம்புகளை எய்யும் வீரருள் வீரனாக இவன் விளங்கியதுபற்றி வல்வில்லியென்றும் பாராட்டப் படுவான்; நன்றியறிவில் சிறந்தவன்.

உதையையோடை: இவள் பதுமாபதியின் நற்றாய்; சிவமதியின் சகோதரி; காசியரசன் மனைவி.

உருமண்ணுவா: இவன் பலவகைப் பெருமையும் வாய்ந்த உயர் குடியில் பிறந்தவன்; உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருள்ளும் அவன் உயிர்த் தோழர்களுள்ளும் ஒருவன்;

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

வயந்தகனுடன் சேர்த்தே பெரும்பாலும் வழங்கப்படுவான்; யூகிக்கு அடுத்தபடியான பெருமை வாய்ந்தவன்; சேனைகளைப் போரில் நடத்துவதில் மிக்க ஆற்றல் உள்ளவன்; எந்தச் சமயத்திலும் மன நடுக்கம் கொள்ளாதவன், மிக்க புகழினன்; நட்பு, ஊக்கம், வீரம், பகைவர்க்கு அஞ்சாமை, காலம், இடம் முதலியவற்றை ஆராய்ந்தே ஒவ்வொன்றையும் செய்யத் துணிதல், நன்றியறிவு முதலியவை இவன்பாலுள்ள விசேட குணங்கள்; வாசவதத்தையை வலிந்து கொண்டுவந்த உதயணனை மிக்க உபசாரத்துடன் வரவேற்று அழைத்துச் சென்று சயந்தி நகரில் அவளை அவனுக்கு மணஞ் செய்வித்து வேண்டியவற்றைக் குறிப்பறிந்து அளித்து அவனுக்கு யாதொரு கவலையும் இல்லாதபடி பாதுகாத்து மகிழ்வித்து வந்தோன்; அவளைப் பிரிந்து வருந்திய அவனுக்கு அடிசில், உடை முதலியவற்றைக் கொடுக்கும்படி தோழர்களால் நியமிக்கப் பெற்ற உண்மை அன்பினன்; இராசகிரிய நகரத்தில் உதயணன் மறைந்திருந்த பொழுது தாமும் மறைந்து அவனைப் பாதுகாத்து வந்தவர்களில் இவனும் ஒருவன்; உதயண்னுடைய வாழ்வைக் கருதித் தன் உயிர்க்குச் சிறிதும் இரங்காமல் போரில் அவனுக்கு முன்சென்று பகைவரால் சிறைப்படுத்தப்பட்டோன்; கோசம்பி நகரத்தைப் பெற்ற பின்பு தன் பிரிவாற்றாமல் வருந்தி, "இருமண மெய்திய இன்பமெல்லாம்; உருமண்ணு வாவினை யுற்றதற் பின்னை" என உதயணனால் கூறப் பெற்ற உத்தம சீலன். மறைந்திருந்த யூகியின் கருத்தைத் தான் அறிந்து கொள்ளுதற்கும் தன் கருத்தை அவனுக்குத் தெரிவித்தற்குமாகச் சாதகனென்னும் ஓர் அன்பனை இடையே வைத்துக்கொண்டு சில முக்கியமான காரியங்களை முடித்தவன்; மிகவும் சிக்கலான வழக்கைத் தீர்த்தலில் வல்லவன்; உதயணன் விருப்பத்தின்படி பதுமாபதியின் தோழியாகிய இராசனை என்பவளை மணம் செய்துகொண்டோன்; பல பரிவாரங்களினிடையே உதயணன் தன் கையினால் அலங்கரித்து அளித்த ஏனாதி மோதிரமும் சேனாபதிப் பட்டமும் பெற்றதன்றி, சயந்தி, இலாவாணகம் என்னும் பெரிய நகரங்களையும் அவற்றைச் சூழ்ந்த இடங்களையும் மிக்க வருவாயை உடைய பல ஊர்களையும் சதுரங்கப் படைகளையும் பெற்றவன்; துறவறம் பூண்டு தவம் செய்துகொண்டிருந்த தன் தந்தைக்கு யாதொரு துன்பமும் நேராதபடி வேண்டியவற்றை அளித்து வழிபாடு செய்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஒழுகியவன்; கருவுற்ற வாசவதத்தையுடன் விமானமேறி ஆகாய வழியே சென்ற உதயணனோடு கூடச் சென்றவர்களில் இவனும் ஒருவன்; இவனுடைய புதல்வன் பூதியென்பான்.

எலிச்செவி: தருசகனோடு பகைமை கொண்ட அரசர்களுள் ஒருவன்.

ஏயர்குலம் (ஹேஹயர் குலம்): இது மிருகாவதியின் தந்தை குலம்.

ஐராபதி: இவள் பதுமாபதியின் செவிலித்தாயின் மகளும் அவள் உயிர்த்தோழியுமாக உள்ளவள்; கூனிய உருவம் உடையவளாதல் பற்றிக் கூனியெனவும் வழங்கப்படுவாள்; இராசகிரியத்தில் காமன் கோட்டத்தயலில் பதுமாபதியைக் கண்டு மயங்கி வினாவிய உதயணனுக்கு அவள் வரலாறுகள் யாவற்றையும் செல்லி, அவனுக்கும் அவளுக்கும் தான் இடையே நின்று இருவர் கருத்தையும் முற்றுவித்தவள்; கூர்த்த மதியினள்; எதையும் மந்தணமாக முடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவள்; பந்தடித்தலில் மிக்க வல்லமை உடையவள்; இப்பெயர் அயிராவதி எனவும் வழங்கும்.

கடகன்: உதயணன் தம்பி; பிங்கலகடகர் என்பதைப் பார்க்க.

கருப்பாசம்: ஒரு காட்டாறு.

கலிங்கசேனை: கோசம்பி நகரிலுள்ள தலைக்கோல் பட்டம் பெற்ற இரண்டாயிரத்தைந்நூறு கணிகைமார்களுள் ஒருத்தி: குற்றமற்ற கற்புடையவள்; மதனமஞ்சிகையின் தாய்.

காகதுண்டகன்: இராசகிரிய நகரின் புறத்ததாகிய சோலை ஒன்றிலுள்ள ஒரு பெரியவன்; தோற்றப் பொலிவுள்ளவன்; வாசவதத்தை இறந்துவிட்டாளே என்று கவலைக் கடலில் அழுந்திச் செயலற்றிருந்த உதயணன் கவலையை மாற்றியவன்.

காசியரசன்: இப்பெயரினர் இருவர்:(1) பதுமாபதியின் தந்தை; உதயையோடை என்பவளுடைய கணவன்; மிக்க சேனையை உடையவன் (2) நீலகேசி என்பவளுடைய தந்தை.

காஞ்சனமாலை: வாசவதத்தையின் உயிர்ப்பாங்கி; அவளுடைய கண்மணி போன்றவள்; பேரழகினள்; சுவை பயக்கும் இனிய மொழியினள்; தலைவியின் குறிப்பறிந்து, நடப்பவள்; வாசவதத்தையின் கருத்தை இவள்போல் அறிந்து நடப்பவர்கள் இல்லை; அவளுக்கு மனக்கலக்கம் நேரும்போதெல்லாம் தக்க பரிகார மொழிகளை மெல்லக் கூறித் தெருட்டுபவள்;

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

அவளுடைய இன்பக் காலத்தும் துன்பக் காலத்தும் பிரியாதவள் இவள்; பந்து விளையாட்டில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவள்; இவள் பெயர் காஞ்சனை, காஞ்சனமாலை எனவும் வழங்கும்.

காம்போசம்: சிறந்த குதிரைகள் பிறக்கும் தேயத்துள் இஃதும் ஒன்று.

காளவனம்: இப்பெயருடைய வனம் இரண்டு; உஞ்சை நகரின் புறத்தே உள்ளது ஒன்று; இது மகாகாளவனம் என்று வேறு நூல்களில் கூறப்படும்; மற்றொன்று உதயணன்பால் மிக்க அன்புடையவனாகிய இலாமயன் என்பவன் இருந்த வனம்.

கும்பன்: இவன் ஆருணியரசனுக்குக் கண்மணி போன்றவனும் திண்ணிய அறிவை உடையவனுமாகிய ஒரு வீரன்; பாஞ்சாலராசன் இறந்த பின்பு கோசம்பி நகரத்தே கொல்லப்பட்டான்.

குருகுலம்: சைன நூல்களில் கூறப்படும் ஐவகைக் குலத்துள் ஒன்று.

கோசம்பி: (கௌசாம்பி நகரம்): இஃது ஆதியில் குசாம்பன் என்னும் அரசனால் உண்டக்கப்பட்டது என்பர்; இது வத்தவ நாட்டின் தலைநகர்; யமுனையாற்றைத் தன்பால் உடையது; உதயணனது இராசதானி. இதிலிருந்து அரசாட்சி செய்துவந்த உதயணன் சிறைப்பட்டு உஞ்சை நகர்க்குச் சென்ற பொழுது பகைவனாகிய பாஞ்சால தேசத்தரசனால் இதுகைக் கொள்ளப்பட்டது; அப்பால் அவனைக் கொன்ற உதயணனால் ஆளப்பட்டது. வாசவதத் தையை உதயணன் மணம் செய்து கொண்ட பின்பு உஞ்சை நகரத்தாரும் இந்நகரத்தாரும் மனக்கலப்புடைய வராய்த் தானியங்களையும், நாணயங்களையும் வேறுபாடின்றி வழங்குவராயினர்; இந்நகரில் சிறந்த விழாவொன்று நடந்த தாகத் தெரிகிறது.

கோசலத்தரசன்: இவனது இயற்பெயர் தெரியவில்லை; இவன் பிரச்சோதனனுடைய முதல் மனைவியின் சகோதரி கணவன்; ஒருபொழுது பாஞ்சால வேந்தன் படையெடுத்து வந்து இவனை வென்று இவன் மகள் வாசவதத்தையையும் அவளுடைய ஆயத்தாரையும் கவர்ந்து சென்று தன்னுடைய தேவிமார் களுக்குப் பணிப்பெண்களாக நியமித்தனன்; அவனை வென்ற உதயணன் அம்மகளிரைத் தன் தேவியர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு வாசவதத்தை (மானனீகை) என்பவளை மணம் செய்து கொண்டனன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கோசிகன்: கோசம்பி நகரத்திருந்த ஒரு நிமித்திகன்; யமுனையில் வீழ்த்துவதற்குக் கொண்டு போகப்பட்ட சாங்கியத் தாயைக் காப்பாற்ற நினைத்த உதயணன் வினாவியபொழுது அவளுடைய வருங்காலச் செய்தியை நன்கு கூறியவன்.

கோடபதி: இஃது உதயணனுடைய யாழ்; யாழ் வகையில் பேரியாழின்பால் படும்; பிரமசுந்தரர் என்னும் முனிவரால் உதயணனுக்கு யாழ்வித்தையுடன் கொடுக்கப்பட்டது; தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது. அவன் இதனைக் கற்பிக்கும் பொழுது தான் வாசவதத்தையின் அன்பைப் பெற்றான்; அவ்விருவருக்கும் இதன்பால் அன்பு அதிகம்.

கோபாலகன்: இவன் பிரச்சோதனன் பட்டத் தேவிமாருள் ஒருத்தியின் புதல்வன்; இவன் வாசவதத்தையின் சகோதரன் அல்லன்; உதயணனுடைய விரோதிகளாகிய இருபதின்மரை வென்றவன்.

கோமுகன்: இப்பெயருடையார் இருவர்; ஒருவன் இடவகனுடைய மகன்; உதயணனுக்குப் பதுமாபதிபால் தோன்றியவன் மற்றொருவன்.

கௌசாம்பி: கோசம்பியைப் பார்க்க.

சங்கமன்னர்: தருசகனோடு போர் செய்தற்கு வந்த எலிச் செவியரசன் முதலியோர்.

சங்கரன்: தருசகனுடன் போர் செய்தற்கு வந்த அரசர்களுள் ஒருவன்.

சண்பை நகர்: அங்க நாட்டில் உள்ளதொரு பெரியநகரம்; எல்லா வளத்திலும் மிகச் சிறந்து விளங்குவது; உக்கிர குலத்தரசனாகிய விசயவரன் என்பவனால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது; இந்த நகரத்தில் மித்திரகாமன் என்னும் ஒரு வணிகர் பெருமான் வீட்டில் யூகியும், வாசவதத்தை, காஞ்சனமாலை, சாங்கியத்தாய் என்னும் மூவரும் தம்மைப் பிறர் அறியாதபடி வேற்று வடிவம் கொண்டு அவனால் பாதுகாக்கப்பட்டுத் தங்கியிருந்தனர்.

சத்தியகாமன்: இவன் தருசகன் மந்திரிகளுள் ஒருவன்; ஆருணி அரசனோடு போர் செய்தற்கு உதயணன் புறப்பட்ட காலத்தில் அவனுக்குத் துணையாகத் தருசகனால் அனுப்பப்பட்ட வீரர்களில் ஒருவன்; அப்போரில் இவன் இறந்ததுபற்றி இவன்

Digitization by Hindu Heritage Foundation of America. HHFA(USA)

மக்களுக்கு உதயணன் சீவிதங்கள் அளித்து மிக மேம்படுத்தினன்.

சதானிகன்: குருகுலத்தில் பிறந்த அரசன்; உதயணன் தந்தை.

சயந்தி: உதயணனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டதொருபெரியநகரம்; இதனை உருமண்ணுவா பாதுகாத்து வந்தனன்; உதயணனுக்கும் வாசவதத்தைக்கும் இந்நகரத்திலேதான் விவாகம் நடந்தது; இது மருத நில வளத்தால் சிறந்தது; இதன் பக்கத்தே மிக அழகிய மலை ஒன்று உண்டு; இந்நகரில் வாசவதத்தையோடு உதயணன் பல நாள் கவலையின்றி வாழ்ந்திருந்தனன்; இந்நகரமும் வேறு சில இடங்களும் உருமண்ணுவாவுக்கு உதயணனால் சீவிதமாக அளிக்கப்பட்டன.

சாங்கியத்தாய்: இவளது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. கோசம்பி நகரத்தில் பார்ப்பனக் குலத்தில் பிறந்த இவளை மணந்த கணவன் இளமையில் நீங்கியது பற்றி இவளுக்கு ஒழுக்கத்தவறு ஒருபொழுது உண்டாகியது; அது தெரிந்த அதிகாரிகளுடைய கட்டளையால் யமுனையாற்றில் இவளை வீழ்த்திவிடுவதற்குச் சிலர் கொண்டு செல்வதைக் கண்ட உதயணன் இரங்கி விடுவித்துத் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்படி அனுப்பினன்; அப்பால் இவள் கங்கையாடி இமயமலையில் சென்று இரண்டு வருடம் அங்கே தங்கி ஆண்டுள்ள பெரியோரால் சமய விகற்பங்களை அறிந்து கன்னியாகுமரியில் நீராடுவதற்கு யாத்திரையாளரோடு அங்கிருந்து புறப்பட்டு உஞ்சை நகருக்கு வந்த பொழுது, இவளுடைய கல்வி, அறிவு முதலியவற்றை அறிந்த பிரச்சோதனன் தன் பட்டத்துத் தேவியாகிய ஸ்ரீமதிக்கு நீதிகள் முதலியவற்றைச் சொல்லும்படி இவளை நியமித்தனன்; இவள் அதனைச் செய்து வருகையில் ஒரு பிராயத்தினளாக இருந்த வாசவதத்தை இவளிடத்து அன்பு வைத்ததை அறிந்த பட்டத்தேவி அவளுக்குச் செவிலித்தாயாயிருக்கும்படி வேண்ட இவள் அங்ஙனமே இருந்து வந்தனள்; சாங்கிய சமயத்தை மேற்கொண்டமையாலும் வாசவதத்தைக்குச் செவிலித்தாயாக இருந்தமையாலும் சாங்கியத்தாயென்று இவள் வழங்கப் படுவாள்; வாசவதத்தைபால் இவளுக்கிருந்த அன்பிற்கு எல்லையில்லை; தன் உயிரைக் காப்பாற்றியது பற்றி உதயணன் பால் இவளுக்கு மிக்க அன்புண்டு; வாசவதத்தையையும் உதயணனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

காப்பாற்றுவதற்கு அவ்வப்பொழுது தன் வருத்தத்தைப் பாராட்டாமல் இவள் செய்துவந்த முயற்சிகள் மிகப்பல; தாயைக் காட்டிலும் அன்பு வைத்து உதயணன் இவளை ஆதரித்து வந்தான்; தாயெனவும், செவிலியெனவும் சாங்கிய முதுமகள் எனவும் இவள் வழங்கப்படுவள்.

சாங்கியமுனி: இவன் பல மாணாக்கர்களுடன் தீர்த்த யாத்திரை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு பண்டிதன்; சாங்கியத் தாய்க்குப் பல சமயக் கொள்கைகளை அறிவுறுத்தி அவளை நல்வழிப் படுத்தியவன்.

சாண்டியன்: காந்தார நாட்டில் இரத்தின புரத்திலிருந்த ஓர் அந்தணன்; இது படைத்துக்கோட் பெயர்; அந்தண வடிவமுற்று மாணகனென்னும் பெயர் கொண்டு இராசகிரியத்தில் இருந்த பொழுது உதயணன் இப்பெயரை உடையவன் மகன் என்று தன்னைக் கூறிக் கொண்டனன்.

சாதகன்: இவனுடைய ஊர் கோசம்பிநகரம்; சாதியால்குயவன்; உதயணன் சிறைப்பட்டுச் சென்றபொழுது அது பொறாமல் வேற்று வடிவங்கொண்டு தானும் உடன் சென்று உஞ்சை நகரின் பக்கத்தில் உள்ள தோர் ஊரில் ஒரு வீட்டில் இருந்து உதயணனுக்கு வேண்டிய அநுகூலங்களைப் பிறர் அறியாமல் செய்து வந்தவன்; மறைந்திருந்த யூகிக்கு உயிர் நட்பாளர்களாய் அவனுடன் இருந்த வீரர் பதின்மருள் ஒருவனாகவும் இருந்தவன். இராச விசுவாசத்தில் சிறந்தவன்; வாசவதத்தை யைப் பிடிமீது ஏற்றி உதயணன் புறப்பட்ட பின்பு சாங்கியத்தாய் இவன் வீட்டிலே இருந்துதான் யூகியைச் சந்தித்துப் பேசினள்; யூகிக்கும் உருமண்ணுவாவுக்கும் இடையே நின்று பிறர் அறியாமல் ஒருவர் கூறுவனவற்றை மற்றொருவரிடம் சொல்லிக் காரியங்களை நிறைவேற்றியவன்; ஆருணியைக் கொன்று வெற்றியடைந்த பின்பு உதயணனால் இலாவாண நகரத்தில் பெருங்குயமென்னும் பட்டத்தையும் சீவிதமாக இரண்டு ஊர்களையும் பெற்றான்.

சாலங்காயன்: இவன் பிரச்சோதனனுடைய பதினாறாயிரம் மந்திரிகளுள் முதல்வன்; யாராலும் தணிக்க முடியாத அரசன் கோபம் இவனுடைய சொற்களால் தணியும்; பேரமைச்சன் என்றும் வழங்கப்படுவான்; இவனது கட்டளைப்படி மாய யானையைக் காட்டி உதயணனை வஞ்சித்துப் பிடித்துக்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கொணர்ந்து உஞ்சை நகரில் சிறை செய்வித்தவன்; தருக்க நூல் முதலியவற்றில் மிக்க தேர்ச்சி உடையவன்; வாசவதத்தையை உதயணன் பிடிமீதேற்றித் தன்னகர் சென்றான் என்பது கேட்டுக் கடுஞ்சினம் கொண்டு அவனைப்பிடித்து வரும்படி சேனைகளை அனுப்பத் தொடங்கிய பிரச்சோதனை நோக்கிச் சில நியாயங்களை இவனை சொன்னமையால் அவன் அச்செயலை நிறுத்தினன்; யூகியைத் தன் நகருக்கு அழைத்த பிரச்சோதனனுடைய விருப்பத்தின்படி யூகியோடு நூல்களில் வாதம் செய்து தோல்வியுற்றவன்; தன் தங்கை ஆப்பியை என்பவளை அரசன் வேண்டுகோளால் யூகிக்கு மணம் செய்வித்தோன்.

சாலி: இடபகன் மனைவி; ஒரு நாட்டின் பெயராகவும் உள்ளது.

சித்திராங்கதன்: எலிச்செவி யரசன் தம்பி; தருசகனுக்குப் பக்கவன்; மகத நாட்டில் நடந்த போரில் பிடித்துச் சில நாள் உதயணனால் சிறையில் வைக்கப்பட்டுப் பிறகு தருசகனால் விடுவிக்கப் பட்டவன்.

சிந்து: இப்பெயருள்ள நதிகள் இரண்டு; ஒன்று இமயத்திலும் மற்றொன்று மேருவிலும் தோன்றும்.

சிவமதி:இவள் தருசகன் தாய்; உதயையோடையின் சகோதரி: அவள் மகளாகிய பதுமாபதியை அபிமானத்து வளர்த்து வந்தவள்.

சிவேதன்:இவன் பிரச்சோதனனுடைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்; ஆலோசனையில் வல்லவன்; நளகிரி என்னும் யானை வெறிகொண்டு நகரை அழித்தபொழுது பிரச்சோதனன் கட்டளைப்படியே சென்று மிக்க செற்றத்தோடு சிறையிலிருந்த உதயணனை மிக இரந்து அவன் மனத்தைக் கனிவித்துச் சிறையினின்றும் நீக்கி அழைத்து வந்து அதனை அடக்குவித்து அவனுக்கும் அரசனுக்கும் பழக்கஞ் செய்வித்தவன்; அரசன் குமாரர்களுக்கும் வாசவதத்தைக்கும் உரிய கல்விகளைக் கற்பிக்கும்படி அரசனது அநுமதியால் சென்று சொல்லி உதயணனை இணங்குவித்தவன்; உதயணனுக்குரிய பணிகளையெல்லாம் பின்னர் அன்புடன் செய்துவந்தவன்; ஐராபதம் என்னும் மலையில் பிறந்த பொன்னின் நாணயங்களில் பதினாறாயிரம் நன்கொடையாக உதயணனால் இவன் பெற்றான்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சின்னச்சோலை: ஒரு மலை; இதன்மேல் இருந்து உதயணன் சங்கேதமான ஒரு பண்ணைப் பாட அவன் வீரர் எல்லோரும் வந்து கூடினர்.

சுமித்திரர்: ஒரு முனிவர்; நீலவேகனுக்கு அவன் கண்ட கனாவின் பயனைத் தெரிவித்தவர்.

சேடகர்: அரசாட்சியைத் துறந்த ஒரு முனிவர்; விக்கிரனுக்கும் மிருகாபதிக்கும் தந்தை.

சேதிநாடு:இது மிருகாபதியின் தந்தைக்குரிய நாடு! இந்நாடு யூகிக்கு உதயணனால் சீவதமாகப் பின்பு அளிக்கப்பட்டது.

சோதமன்:சௌதர்மேந்திரன்; சௌதர்மமென்பது கற்பலோகம் பதினாறனுள் முதலாவது; இந்த இந்திரன், பத்திராபதியின் வேண்டுகோளால் உதயணனுக்கு மகனாகச் சென்று பிறக்கும் படி சோதவன் என்னும் முனிவனுக்குக் கட்டளையிட்டனன்.

சோதவன்: ஒரு முனிவன்; இவன் சௌதர்மேந்திரனுடைய கட்டளையால் நரவாணனாக வந்து பிறந்தவன்.

தருசகன்: இவன் மகத தேயத்து அரசன்; இவனுடைய இராசதானி இராசகிரியம் என்பது; இவன் பதுமாபதி என்பவளுடைய தமையன்; ஆருணியை வெல்லுவதற்கு இவனுடைய நட்பைப் பெற எண்ணிய உருமண்ணுவா முதலிய மந்திரிகளுடன் உதயணன் மாணகனென்னும் அந்தணப் பிரமசாரி வடிவங்கொண்டு அந்நகர்ப்புறச் சோலையில் சில காலம் மறைந்திருந்தனன்; இவன் தந்தையால் புதைத்து வைக்கப்பட்ட வைப்புத்திரவியங்கள் உதயணனால் அறிந்து எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. சில நீரூற்றுக்களும் அவனால் இவனுக்குக் காட்டப்பட்டன. பதுமாபதியைக் கேகய அரசனுக்குக் கொடுத் தற்கு இவன் எண்ணினான் என்பதை அறிந்து போர் செய்வதற்கு வந்த அரசர் எழுவரையும் மந்திரிகளுடன் சென்று உதயணன் வென்றான் என்பது பற்றி அவனுக்குப் பதுமாபதியை மணஞ் செய்வித்தான்; தனக்கு உதயணன் செய்த உதவியை நினைந்து அவனுக்கு உதவியாகத் தன் மந்திரிகளையும் சதுரங்க சேனைகளையும் அனுப்பி வெற்றி உண்டாகும்படி செய்தான்; எலிச்செவி அரசனால் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த உரு மண்ணுவாவை விடுவித்து உதயணன்பால் அனுப்பினான்; உதயணனுக்கு இவனிடத்தில் மிகுந்த அன்பு உண்டு;

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து செய்பவன்; நன்றியறிவுடையோன்; இவன் தந்தையும் உதயணன் தந்தையும் மிக்க நட்புடையோர்; இவன்பெயர் தரிசகன், தருசககுமரன் எனவும் வழங்கும்.

தருமச்சுருதி:உதயணனுக்குச் சின தருமங்களை விரிவாக உபதேசித்த முனிவர்.

தருமதத்தன்:தருசகனுடைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்; ஆருணியோடு போர் செய்தற்குச் சென்றபொழுது உதயணனுக்கு உதவியாக அனுப்பப்பட்டு முன் படையில் நின்று பொருத வீரன்; அவனை வென்றதற்குக் காரணனாக இருந்ததுபற்றி நெய்தோர்ப் பட்டிகையும் பத்தூரும் உதயணனால் பெற்றவன்.

தருமவீரர்: சித்தி பெற்ற சாரணர்களின் தலைவன்; இவருடைய உபதேச மொழிகளைக் கேட்ட விலங்குகளும் பறவைகளும் தத்தம் செயல்களை மறந்து அடங்கி நின்றன.

தவந்தகன்:வயந்தகனுடைய மகன்.

தனமித்திரன்:சேடகராசன் புதல்வர்களுள் மூத்தோன்.

தாரகாரி:தருசகன் மந்திரிகளுள் ஒருவன்; உதயணன் ஆருணியோடு போர் செய்வதற்குச் சென்ற காலத்தில் உதவியாக இருந்தவன்.

திலகசேனை:பரதகனுடைய தங்கை;யூகியின் மனைவி.

நஞ்சுகன்:குபேரனுக்குத் தொண்டு செய்யும் ஓர் இயக்கன்.

நரவாணதத்தன்:உதயணனுக்குப் பிரச்சோதனன் மகளாகிய வாசவதத்தையினிடம் பிறந்த புத்திரன்; குபேரனது அருளினால் உதித்தவனாதலின் இப்பெயர் பெற்றான்; (நரவாகனன்-குபேரன்); வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாகப் பின்பு ஆயினன்.

நருமதை:உஞ்சை நகரிலுள்ள ஐம்பதினாயிரம் நாடகக் கணிகையருள் தலைக்கோல் பட்டம் பெற்ற ஒருத்தியின் மகள்; பிரச்சோதனனால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவள். வாசவதத்தைபாலுள்ள அன்பின் மிகுதியால் தனக்கு உண்டான வேறுபாடு இவளால் உண்டாயிற்று என்று பிறர் அறிந்து கொள்ளும்படி வயந்தகனைக் கொண்டு உதயணனால் வருவிக்கப்பட்டவள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

நருமதையாறு:விந்திய மலையில் உண்டாவது; பத்திரை என்னும் தெய்வமகள் பெண் யானை ஆகும்படி குபேரனால் சாபம் பெற்றது இதன் கரையிலேதான்.

நளகிரி:இது பிரச்சோதனனது பட்டத்து யானை; மிக்க வீரியம் உடையது; மதவெறிகொண்டு உஞ்சை நகரை அழித்துக் கலக்கிய இதன் கோபத்தை அடக்கி ஊர்ந்தமையாலேதான் உதயணன் சிறை வீடு பெற்றான்.

நாகதத்தை:கந்தருவபுரத்து அரசனாகிய நீலவேகன் மனைவி.

நீலகேசி:காசியரசன் மகள்; மந்தரவரசன் மனைவி; விரிசிகையின் தாய்.

நீலவேகன்:கந்தருவபுரத்து அரசன்.

பத்திராபதி:ஒரு பெண் யானை; பிரச்சோதனனுக்கு உரியது; மிக்க வேகமுடையது; ஊர்ந்து செல்லும்படி உதயணனுக்குப் பிரச்சோதனனால் கொடுக்கப்பட்டது. நீர் விழாவில் இதன் மேலே தான் வாசவதத்தையை ஏற்றிக்கொண்டு உதயணன் தன் நகர் சென்றனன்; செல்லுகையில் காலகூடம் என்னும் வியாதியால் இடையே இது வீழ்ந்து இறந்துவிட்டது; கோசம்பி நகரத்தை அடைந்து வாழ்கையில், உதயணன் இதன் ஞாபகார்த்தமாக இது வீழ்ந்த இடத்திலும் கோசம்பியிலும் கோயில்கள் சமைத்து அவற்றில் இதன் வடிவங்களை அமைப்பித்து நித்திய பூஜை முதலியவற்றை நடத்தி வரும்படி செய்வித்தனன்; இப்பெயர் பத்திராவதியெனவும் வழங்கும்; பத்திராவதி என்னும் தெய்வப் பெண் குபேரன் சாபத்தால் இந்த யானையாகப் பிறந்து, இறந்த பின்பு பழைய உருவத்தை அடைந்தாள் என்று ஒரு வரலாறு காணப்படுகிறது.

பத்திரை:இவள் தெய்வ மங்கை; குபேரனுக்குப் பல்வகைப் பணிபுரிந்தொழுகும் எண்பது நாடக மகளிருள் ஒருத்தி.

பதுமகாரிகை:இவள் பிரச்சோதனனுடைய தேவிமார்பதினாறா யிரவருள் முதல்வி; வாசவதத்தையின் நற்றாய்; இவள் பெயர் வடமொழி நூல் ஒன்றில் ஸ்ரீமதியென வழங்கும்.

பதுமாபதி: தருசக அரசன் தாயின் சகோதரியான உதயையோடையின் மகள்; இவள் தந்தை காசிராசன். அபிமான புத்திரியாகத் தருசகன்தாய் வளர்த்துவந்தமையின், இவள் தருசகன்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தங்கையென்று கூறப்படுவாள்; இரசாகிரியத்தில் நடந்த காமனுடைய விழாவில் வழிபடுவதற்குக் காமன் கோட்டத்திற்குச் சென்றபொழுது அக் கோயில் வாயிலில் வேற்று வடிவங்கொண்டு மாணக னென்னும் பெயருடன் நின்ற உதயணனுக்கும் இவளுக்கும் நட்புண்டாகிக் காந்தருவமணம் முதலில் நடந்தது; பிறகு அவனைத் தன் கன்னிமாடத்திற்கு ஒருவரும் அறியாதபடி அழைத்துவந்து பலநாள் வைத்திருந்தனள்; பகைவர் தருசகனோடு போர் செய்வதற்கு வந்தபோது உதயணன் புறத்தே இருந்து வந்தவன்போல வந்து தன்னை இன்னானென்று பலரும் தெரிந்து கொள்ளச் செய்து தோழர்களோடு சேர்ந்து அப்பகைவரை வென்றனன்; அதனால் பதுமாபதி உதயணனுக்கு மணம் செய்விக்கப்பட்டு இரண்டாம் பட்டத்தேவி ஆயினள்; இவள் வாசவதத்தை போன்ற தோற்றம் உடையவள்; சிறந்த குணத்தினள்; இனிய சொல்லை உடையவள்; கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவள்; வாசவதத்தை பால் பொறாமை கொள்ளாதவள்; அவளுக்கு அநுகூலத்தையே தேடுபவள்; இராசனை, ஐராவதி, யாப்பியாயினி என்பவர்கள் இவளுடைய உயிர்த் தோழியர்கள்; இவள் பெயர் பதுமை பதுமாபதி எனவும் வழங்கும்.

பதுமை: இவள் ஒரு தூதி; உதயணன் வெற்றி பெற்றுக் கௌசாம்பியில் வாசவதத்தையுடன் அரசாளுகையில் அவன் அன்பைப் பெறவேண்டி அவனுக்கும் அவளுக்குமாகப் பல வேலைக்காரர்களுடன் பல அரும் பொருள்களையும் அனுப்பிய பிரச்சோதனனால் சமாதானமாகப் பேசுதற்கு அவனிடம் அனுப்பப்பட்டவள் இவள்; அங்ஙனமே உதயணனைப் பார்த்தபொழுது பேசித் தன் தலைவன் மீது அவனுக்கிருந்த மன வருத்தத்தைப் போக்கினள்.

பரதகன்: பிரச்சோதனனுடைய மந்திரிகள் பதினாறாயிரவருள் ஒருவன்; சாலங்காயனுக்கு அடுத்தபடியான பெருமை வாய்ந்தவன்; சிறந்த நூற்பொருள்களை அறிந்தவன்; உதயணன் பால் மிக்க அன்புடையவன்.

பரதன்: இவன் ஒரு சக்கரவர்த்தி; உதயணனுடைய குல முதல்வன்.

பரமசுந்தரி: பிரமசுந்தரயோகியின் மனைவி; யூகியின் தாய்; கற்பில் சிறந்தவள்.

பவணம்: இது நாகலோகம்; செல்வத்திலும் போகத்திலும் சிறந்தது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பாகிரதி: தேவராட்டி வேடம் பூண்ட ஒருத்தி; தன் மக்கள் உதயணன் பால் கற்றுக் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்குவதைத் தெரிந்த பிரச்சோதனன், அவனை அழைத்துப் பாராட்டி மறுநாள் சேனைகளுடன் கௌசாம்பிக்கு அனுப்ப எண்ணியது தெரிந்து, அதனால் தன்னுடைய சூளுறவு தவறி விடுமே என்று எண்ணிய யூகியின் கட்டளையால் தெய்வாவேசங் கொண்டவள் போல் உஞ்சை நகரின் வீதியில் வந்து ஆடிச் சனங்களை அச்சுறுத்தி நீர்விழாச் செய்யும்படி செய்வித்தவள் இவள்.

பாஞ்சால தேயம்: இது மிக்க நீர்வளம் உடையது; ஆருணி யரசனுடைய தேசம்.

பாலகன்: இப்பெயருடையவர் இருவர். (1)முனிவர் வேடங் கொண்ட ஒரு சமணன்; (2) பிரச்சோதனன் புதல்வர்களுள் ஒருவன்; சிறந்த வீரன்.

பாலகுமரன்: பிரச்சோதனன் புதல்வன்; உஞ்சைநகரில் உதயணன் நளகிரியை அடக்கிய பின்பு தந்தையின் கட்டளைப்படி அவனுக்கு வேண்டியவைகளை அவ்வப்பொழுது குறிப்பறிந்து செய்து வந்தான்.

பிங்கல கடகர்: உதயணன் தம்பிகள்; அவனுக்கு உயிர் போன்ற வர்கள்; உதயணன் மாய யானையால் பிடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டபொழுது யூகியின் வேண்டுகோளால் தாய் மிருகாவதியையும் கோசம்பி நகரத்தையும் பாதுகாத்தார்கள். ஆருணியரசன் அந்நகரைக் கைப்பற்றியபொழுது அவனை வெல்ல மாட்டாதவர்களாய்த் தம் உருவத்தை மாற்றிக் கொண்டு பல வீரர்களோடு வேறிடஞ் சென்று ஒளித்திருந்தார்கள். அப்பால் உதயணன் ஆருணியோடு போர் செய்தற்குச் செல்லும்பொழுது அவனைக்கண்டு பணிந்து பலவாறு புலம்பி வழிபடுபவர்களாய் உடனிருந்து உதவி செய்தவர்கள்; கடகபிங்கலரெனவும் வழங்கப்படுவர்.

பிரச்சோதனன்: இவன் ஒரு சக்கரவர்த்தி; வாசவ தத்தையின் தந்தை; இவன் நாடு அவந்தி; இராசதானி உச்சைனி நகர்; உதயணனை வஞ்சத்தால் பிடித்துச் சிறையில் வைக்கும்படி செய்தவன். இவன் தேவியர் பதினாறாயிரவருள் வாசவதத்தையைப் பெற்ற நற்றாயாகிய பதுமகாரிகை என்பவள் முதன்மை வாய்ந்தவள். அப் பதினாறாயிரவரும் விரும்பப்பெற்ற கட்டழகு வாய்ந்தவன் இவன். இவனுக்குப் பாலகன். பாலகுமரன், கோபாலகன்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முதலிய குமாரர்கள் பலர் உண்டு; மந்திரிகள் பதினாறாயிரவர்; இவனுக்குள்ள முரசம் பதினாறாயிரம். இவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பனவும் பிறர் இவனுக்குக் கொடுக்குங் கையுறைகளும் பதினாறாயிரம். இவனுக்கு இப்படியே ஒவ்வொன்றும் பதினாறாயிரம்-பதினாறாயிரமாகப் பதினாறு பகுதிகள் இருந்தன; பெரு வண்மையன்; இவன் சொல் மிக்க பொருள் சிறப்பை உடையது; ஆற்றலிலும் வெற்றியிலும் அறிவிலும் நிகரற்றவன்; யாவரும் அஞ்சுதற்குரிய கடுங்கோபத்தினன்; ஆணையில் சிறந்தவன்; வீரிய வேந்தன், அவந்தி வேந்தன், ஏகத்திகிரி இறைவன், வெற்றி வேந்தன், மறமாச்சேனன், உஞ்சையர் பெருமகன், பெருவேந்தன், ஆற்றல் வேந்தன் எனவும் இவன் பெயர்கள் வழங்கும்.

பிரமசுந்தர முனிவர்: பல பெரிய முனிவர்களுக்குத் தலைவர்; தருமத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதே இவர் கோட்பாடு; இவர் மனைவி பரமசுந்தரி என்பாள். இவர் யூகியின் தந்தை. உதயணனுக்கு யானையின் கோபத்தை அடக்கும் வித்தையை யும் கோடவதியென்னும் யாழையும் இசை நூலையும் மற்றுமுள்ள பல வித்தைகளையும் அளித்தவர்; யூகியை உதயணன்பால் அடைக்கலமாக ஒப்பித்தவர்; யூகியின்பாலுள்ள கல்வி, அறிவு, ஆற்றல் முதலிய விசேட குணங்களுக்கு இவர் தவமே காரணம்.

புட்பகம்: உதயணனுக்குரிய பெரு நகரங்களுள் ஒன்று; சேனைகளுடன் இருந்து இதனைப் பாதுகாத்து வந்த இடவகனுக்கு இது விருத்தியாகக் கொடுக்கப் பெற்றது.

புண்டரநகரம்:இது வாசவத்தையும் சாங்கியத்தாயும் யூகியும் வேற்று வடிவங்கொண்டு தங்கிய இடங்களுள் ஒன்று.

புன்றாளகம்: இலாவாணக நகரத்திற்கும் மகதத்திற்கும் இடையே உள்ள நாடு.

பூரண குண்டலன்: இவன் ஆருணி அரசனுடைய அமைச்சன்; உதயணனோடு போர் செய்தற்கு அவன் புறப்பட்டபோது நிமித்தம் நன்றாக இல்லாமையால் அவனுக்குப் புத்தி கூறியவன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மகதநாடு: தருசகனுடைய நாடு; மிக்க சிறப்பை உடையது; இதன் இராசதானி இராசகிரியநகர்; இதில் பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர்கள் மிக்க புகழை உடையவர்கள்.

மதனமஞ்சிகை: கலிங்கசேனை என்பவளுடைய புதல்வி; நரவாணதத்தன் மனைவி; மிக்க அழகுடையவள்; மானசவேகன் என்னும் வித்தியாதரனால் விரும்பி எடுத்துச் செல்லப்பட்டுத் தன் கணவனால் மீட்கப்பெற்றவள்.

மதுகாம்பீர வனம்: கோசம்பி நகரத்தின் புறத்ததாகிய ஒரு பூஞ்சோலை.

மந்தரம்: ஆருணி அரசனுடைய பட்டத்து யானை; நளகிரியைப் போல்வது.

மந்தரவரசன்: வெள்ளிமலையில் உள்ள வித்தியாதர அரசருள் ஒருவன்; இவன் வனத்தில் வந்து தவம் செய்கையில், உதயணனால் இளமையில் மாலைசூட்டப் பெற்ற தன் மகளுக்குப் பருவம் வந்தபொழுது அவளை அவனுக்கு மணம் செய்வித்துவிட்டு மனைவியைத் துறந்து தவம் செய்தற்குச் சென்றான்.

மருபூதி: யூகியின் புதல்வன்.

மல்லன்: தருசகனோடு போர் செய்ய வந்த பகையரசர் எழுவர்களுள் ஒருவன்.

மாகளவனம்: உஞ்சை நகரின் புறத்தேயுள்ள ஒரு காடு; இதில் ஒரு துர்க்கை கோயில் உண்டு; அது யூகிக்கும் அவனுடைய நண்பர்களுக்கும் தனியே இருந்து ஆலோசனை செய்தற்குரிய இடமாக இருந்தது. இது மகாகாளவனம் எனவும் வழங்கும்.

மாணகன்: இஃது உதயணன் சில நிமித்தம்பற்றித் தன்னைப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாதபடி இராசகிரியத்தில் இருந்தபொழுது கொண்ட வேறு பெயர்.

மானசவேகன்: வெள்ளிமலை ஓரத்திலுள்ள 110 வித்தியாதர அரசர்களுள் ஒருவன்; இவன் மதன மஞ்சிகையை விரும்பி எடுத்துச் சென்று நரவாணதத்தனால் வெல்லப்பட்டனன்.

மானனீகை: இது கோசலத்தரசன் மகளது வேறு பெயர்; இவளது இயற்பெயர் வாசவதத்தை என்பது; இவள் தாய் வசுந்தரி யென்பாள்; கோசல தேசத்து அரசனைவென்று அவனது அந்தப்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

புரத்திலிருந்து பாஞ்சாலராசன் கவர்ந்து சென்ற மங்கையர்களுள் இவளும் ஒருத்தி; பின்பு அவன் பட்டத்தேவியின் பணிப் பெண்ணாக இருந்து அவனைக் கொன்ற உதயணன் கொண்டு வந்த மகளிரோடு இவளும் கொண்டுவரப்பட்டு வாசவதத்தை யின் பணிப்பெண்ணாக இருந்து தன் பந்தாட்டத்தைக் கண்டு மோகித்த உதயணனுக்குப் பின்பு மனைவியாயினள். இவள் யவன பாஷையிலும், சிற்பவேலை முதலியவற்றிலும் மிகத் தேர்ச்சியுற்றவள்.

மித்திரகாமன்:இவன் நற்குண நற்செய்கையை உடைய ஒரு வணிகன்; பெருஞ்செல்வத்தால் மிக்கவன்; வேறு வேடங்கொண்ட வாசவதத்தை முதலிய நால்வரும் இவன் வீட்டில்தான் சிலகாலம் மறைந்திருந்தனர்.

மிருகாபதி (மிருகாவதி):உதயணன் நற்றாய்; இவளுடைய சகோதரன் விக்கிரன். இவள் தந்தை ஏயர் குலத்திற்குத் தலைவன்.

மிலைச்சன்: போதனபுரத்திற்கு அரசன். தருசகனோடு பகைமை கொண்டு போர்செய்ய வந்த அரசர்களுள் ஒருவன். மிக்க வீரமுடையவன்.

முனையூர்:இஃது இடவகனுக்கு உதயணன் கொடுத்த நாடுகளுள் ஒரு நாட்டினது தலைநகரப் பெயர்.

யமுனை:யமுனா நதி; இது கோசம்பி நகரத்தின் பக்கத்தே ஓடுவது.

யவனம்:இது தச்சுவினையில் மேம்பட்ட ஒரு தேயம். இத்தேயத்திற் கென்றே தனியாக ஒரு பாஷை இருந்ததென்றும் அதில் உதயணனும் கோசல தேசத்தரசன் மகள் வாசவதத்தையும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்களென்றும், தங்கள் கருத்தைப் பிறர் அறியாதபடி ஒருவர்க்கொருவர் அந்தப் பாஷையால் தெரிவித்துக் கொண்டனரென்றும் தெரிகின்றன.

யாப்பியை:இவள் சாலங்காயனுடைய தங்கை, யூகியால் மணம் செய்து கொள்ளப்பட்டவள்.

யூகி: இவன் உதயணனுடைய மந்திரிகளுள் முதன்மை வாய்ந்தவன். இவன் குண விசேடங்கள் எழுதி அடங்குவனவல்ல. வில் வித்தை முதலிய எல்லாக்கலைகளையும் உதயணனுடன் கற்றுப் பயின்று உடன் வளர்ந்தவன். அவனுக்கு உயிர்த் தோழன். சிறைத் துன்பத்தினின்றும் அவன் நீங்கியது முதலியவற்றிற்கும்,

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இழந்த அரசாட்சியை மீட்டும் பெற்றதற்கும் பிற நலத்திற்கும் காரணம் இவனுடைய பெருமுயற்சியே. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சகச் செய்கையால் பிடிப்பித்து வருவித்துச் சிறைப்படுத்தினான் என்ற செய்தியை வயந்தகன் கூறக்கேட்டவுடன், "என் தலைவனைக் கபடமாகப் பிடிப்பித்து வருவித்தவன் மகள் வாசவதத்தையை அவன் அறியாதபடி கொண்டுவரும்படி செய்வேன்' என்பது முதலிய சபதம் செய்துவிட்டுத் தான் இறந்து போனதாக ஒரு செய்தியைப் பரவச் செய்து பிறர் அறியாமல் உஞ்சை நகரம் சென்றுதான் கருதியதை நிறைவேற்றியவன். பிரச்சோதனனால் பிற்காலத்தில் வருவித்து நன்கு உபசரிக்கப் பெற்றவன்; அவன் விரும்பிய வண்ணம் சாலங்காயனோடு சொற்போர் புரிந்து அவனை வென்ற கல்வி வீரன்; அவன் தங்கையையும் பரதகன் தங்கையையும் பிரச்சோதனன் விருப்பத்தின்படி மணம் செய்துகொண்டவன். பெருவிறற்றோழன், இடனறி சூழ்ச்சி யூகி எனப் பாராட்டிக் கூறப்படுவான். உதயணன் முதலில் பெற்ற சேதி நாட்டின் ஆட்சி அவனால் இவனுக்குச் சீவிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டது; ஊகி, யூகந்த ராயணன், யூகந்தராயன் எனவும் இவன் பெயர் வழங்கும்.

வசுந்தரி: கோசல நாட்டு அரசன் தேவி, மானனீகை என்று வேறு பெயர் கொண்ட வாசவதத்தையின் தாய்.

வத்தவ நாடு (வத்ஸதேசம்): இதன் தலைநகர் கௌசாம்பி; இதற்குத் தலைவன் உதயணன்; வச்சமெனவும், வத்தமெனவும் வழங்கும்.

வயந்தகன்: இவன் உதயணனுடைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்; அவனுடைய உயிர்த் தோழன்; சாதியால் அந்தணன்; வில் வித்தை முதலிய பல கலைகளில் வல்லவன்; அவனுடைய குறிப்பறிந்து நடந்து மதிப்புப் பெற்றவன். பகைவன் விடுத்த மாய யானையின் உள்ளே இருந்தும் புறத்தே வந்தும் போர்செய்தற்கு வந்த வீரரை எதிர்த்துப் போர் செய்ததன்றி அவர்கள் கையில் அகப்பட்ட உதயணன் கொடுத்த ஓலையைக் கொண்டு போய் யூகியிடம் கொடுத்து மேலே நிகழ்த்த வேண்டியவற்றை விரைவில் நிகழ்த்தும்படி அவனை ஊக்கியவன்; உதயணனோடு இடைவிடாமல் இருந்து உதவியவன்; அவன் உஞ்சை நகரஞ் சென்றபின் வேறு வேடம்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பூண்டு அந்நகர் சென்று பிரச்சோதனனுடைய குமாரர்களுடன் சேர்ந்து வில் வித்தை முதலியவற்றைக் கற்கும் மாணாக்கன் போல் இருந்து அங்கே நடப்பனவற்றை அறிந்தறிந்து அவ்வப் பொழுது யூகிக்குச் சொல்லியனுப்பியவன்; உதயணனுக்குப் பணிபுரிந்து ஒழுகும்படி பாலகுமரனால் நியமிக்கப் பெற்றவன்; யூகி சொல்லியனுப்புவனவற்றையும் அவ்வப்பொழுது உதயணனுக்குத் தெரிவித்து நிறைவேற்றியவன்; பிடி வீழ்ந்த பின்பு காட்டில் வாசவதத்தையோடு தனித்துத் தங்கிய போது வேடர்களால் அவனுக்குண்டான துன்பத்தைப் போக்கிச் சயந்தி நகரை அடையச் செய்தவன்; வான சாஸ்திரத்திலும் வல்லவன்; நல்ல பயனைத் தரும் நகரங்கள் பதினொன்றை இவனுக்கு விருத்தியாகக் கொடுத்ததன்றி உதயணன் இவனுக்கு நாடோறும் ஆயிரம் பொன்னுங் கொடுப்பானாகி எப்பொழுதும் தன்னுடன் இருக்கவும் செய்தான்.

வராகன்: பிரச்சோதனனுடைய அந்தப்புர ஏவலாளனாகிய ஒரு வில் வீரன்; வாசவதத்தையைப் பிடிமீதேற்றி உதயணன் சென்ற பொழுது சில தூரம் தொடர்ந்து சென்று அதனை முதலில் பிரச்சோதனனுக்கு அறிவித்தவன்.

வருடகாரன்: தருசகனுடைய முதல் மந்திரி; மிகக் கபடமான ஆலோசனையையும் தறுகண்மையையும் உடையவன்; பாஞ்சாலராசனை வெல்லுதற்கு இவன் செய்த ஆலோசனைகளும் செயல்களும் மிகப் பல. அந்த அரசனைக் கொன்ற பின்பு உதயணன் மனம் உவந்து இவனைத் தழுவித் தான் அணிந்த கலன்களையும் ஏறிய யானையையும் இவனுக்கு அளித்தனன்.

வாசவதத்தை: இவள் உதயணனுடைய தேவியர் நால்வருள் முதல்வி; பட்டத்தேவி; பதுமகாரிகையின் புதல்வி; இந்திரன் அருளால் உதித்தவளாதலின் இவள் இப்பெயர் பெற்றாள்; அழகிலும் குணத்திலும் சிறந்தவள்; பெண்பாலார்க்குரிய கலைகளில் மிகப் பயிற்சியுள்ளவள். அவற்றுள் இசையையும் யாழையும் உதயணன்பால் கற்றுத் தேர்ந்தவள். மாலை தொடுத்தல் முதலிய கைத்தொழிலில் சிறந்தவள்; சிற்ப வேலையில் இவளுக்கு மிக்க பயிற்சியுண்டு; தந்தை முதலியவர்பால் அன்பு மிக்கவள்; மற்ற மகளிர் பலருள்ளும் பிரச்சோதனனுக்கு இவள்பால் அன்பு அதிகம்; தன்பால் உள்ள காதலால் உதயணன்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இராசகாரியத்தை மறந்துவிட்டான் என்று பிறர் சொல்லத் தெரிந்தமையால் இவள், தான் இறந்துபோய் விட்டதாகப் பெயர் பண்ணிச், சிலகாலம் செவிலித்தாய் முதலியவர்களோடு வேற்றுருவங்கொண்டு மறைந்திருந்தனள்; அவனுடைய ஆக்கத்தைக் கருதி இவள் அடைந்த துன்பங்கள் பல; உதயணனுக்கு இவள் பால் அன்பு அதிகம்; இவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அடைந்தது தவப்பயன் என்பர்; இவளுக்குத் தோழியர் பலர் இருப்பினும் காஞ்சனமாலையிடத்தே தான் மிகுந்த அன்புடையாள். மிக்க தூய்மையை உடையவளா யிருந்தது பற்றியே சோதவன் என்னும் முனிவரன் இவளுடைய கருப்பத்தில் தங்கி நரவாணதத்தனாகப் பிறந்து வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாக ஆயினன் என்பர்.

வாரணவாசி: அடவியென்னும் அரசனது நகரம்; காசியும் ஆம்.

விக்கிரன்: இவன் உதயணனுடைய அம்மான்; மிருகாபதியின் தமையன்; ஏயர் குலத்தில் பிறந்தவன்; தன் அரசாட்சியை உதயணனிடம் ஒப்பித்துவிட்டுத் தான் தவம்செய்யச் சென்றவன்.

விச்சுவ லேகை: இவள் வாசவதத்தையின் தோழிமார்களுள் ஒருத்தி; குறுகிய வடிவம் உடையவள்; பந்தாட்டத்தில் சிறந்தவள்.

விசயவரன்: இவன் உக்கிர குலத்தில் பிறந்த அரசன்; இவனுடைய இராசதானி அங்க நாட்டிலுள்ள சண்பை நகர்.

விசயார்த்தம்: வித்தியாதரர்களுக்கு உறைவிடமாகிய ஒரு வெள்ளிமலை.

விஞ்சையம் பெருமலை: வெள்ளிமலை; இது வித்தியாதரர்கள் இருத்தற்குரிய இடம். இதிலுள்ள வெள்ளி மிகச் சிறந்தது.

விண்ணுத்தராயன்: இவன் பிரச்சோதனனால் அழைக்கப்பட்ட யூகி, உஞ்சை நகர் சென்றபொழுது அவனுக்குப் பாதுகாப்பாக உதயணனால் அனுப்பப்பட்டு அவனுடன் சென்றவன்.

விதையம் (விதேக தேசம்): இது விமானத்தில் சென்ற வாசவதத்தையால் பார்க்கப்பட்ட தேயங்களுள் ஒன்று.

விந்தம்: விந்தியமலை; இதிலுள்ள காடு மிகப் புகழ் பெற்றது; இதிலுள்ள யானைகள் மிக்க வீரியமுடையவைகள்; இது விஞ்சமெனவும் வழங்கும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

விபுலம்: மிருகாபதியின் தந்தை தவம் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு மலை; உதயணன் பிறந்தது இம்மலைச் சாரலிலேதான்.

விரிசிகன்:தருசகனுடைய பகையரசருள் முதல்வன்.

விரிசிகை:இவள் ஒரு ராச ரிஷியின் மகள்; தவம் செய்ய வந்த அவருடன் இவளும் வந்து ஒரு வனத்தில் இருந்தபொழுது இளமைப் பருவத்தில் உதயணனால் மாலை சூட்டப் பெற்றுப் பின்பு அவனால் மணம் செய்துகொள்ளப் பட்டவள்; கற்பில் சிறந்தவள்.

வேகவதி:வித்தியாதர அரசனாகிய மானசவேகன் தங்கை. மதனமஞ்சிகையின் மனத்தை வேறுபடுத்தும் படி அவனால் அனுப்பப்பட்ட இவள் நரவாணதத்தனுடைய மேம்பாட்டைக் கேட்டு அவனிடம் விருப்பங்கொண்டு மதனமஞ்சிகையின் வடிவத்தை அடைந்து அவனோடு இன்புற்றாள்.

வேசாலி:தருசகனுடைய பகையரசருள் ஒருவன்.

வைசாலி: விக்கிரனுடைய இராசதானி; உதயணனுக்கு ஒப்பிக்கப் பட்டது.

வையாக்கிரம் :உதயணன் யூகிக்குக் கொடுத்த தேர்.

ஸ்ரீதரர்:விபுலமலையின் சாரலில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்.

ஸுவ்ருதர்:முக்கால உணர்ச்சியுள்ள ஒரு முனிவர். மிருகாபதியைச் சரபப்புள் எடுத்துச் சென்று விபுலகிரியில் வைத்தது முதல் உதயணன் வைசாலியில் அரசாட்சி செய்தது வரையிலுள்ள செய்திகளையும், சதானிகனுடைய பிற்காலச் செய்திகளையும் அவனுக்குத் தெரிவித்தவர்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அரும்பதவுரை

உஞ்சைக்காண்டம் - உச்சையினி நகரத்தில் நிகழ்ந்த சரித்திரங்களைக் கூறும் பகுதி; உஞ்சை- உச்சைனி நகரம்

புதல்வி-குமாரி

மணம்-கலியாணம்

மந்திரச் சுற்றத்தார் -மந்திரிகள்

ஏனையர்-மற்றவர்

ஆண்டு-வருஷம்

சரற்காலம்-கூதிர்காலம்; ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்கள்

வைராக்கியம்-ஆசையில்லாமை;விரக்தி

ஞாலங்காவல் -பூமியைக்காத்தல்; அரசாட்சி

நஞ்சு-விஷம்

புதல்வர்-புத்திரர்

அருகு-சமீபம்

வற்புறுத்தி -உறுதிப்படுத்தி

சாரல்-மலைப்பக்கம்

ஆற்றாமல்-பொறாமல்

வியந்தான் -அதிசயித்தான்

ஆறுதல்-தேறுதல்

மயற்கை-கருப்பமுற்ற மகளிர்க்குச் சிலவற்றின்மேல் உண்டாகும் விருப்பம்

சாதிலிங்கம்-சிவப்பு நிறத்திற்குக் கருவியான ஒருவகைச் சரக்கு

அணிகலன்-ஆபரணம்

மஞ்சம் -கட்டில்

புலராத-உலராத

தொகுதி - திரள்

பள்ளி-முனிவர் ஆச்சரமம்; தவச்சாலை,

அச்சம் -பயம்.

கோள் -கிரகம்

திருமணி விளக்கம்-இரத்தின தீபம்

அழல -ஒளிவீச

பருதி -சூரியன்

பொன்னனான் -பொன்னைப் போன்றவன்

மருள் -மயக்கம்

மம்மர்-மயக்கம்

புலம்பலொலி-அழுகைக் குரல்

அபயம் -தயை

பரம இருடிகள் -மேற்பட்ட முனிவர்கள்

நாமகரணம் செய்தல்-பெயர் வைத்தல்

அகற்றும் -நீக்கும்

ஒளி -பிரகாசம்

இவர்தர -பரக்க

கொளீஇ -கொளுவி; இட்டு

நட்புற்று - சிநேகங்கொண்டு

பலவகைக் கலை-பலவகை வித்தை; வில்வித்தை முதலியவைகள்.

கசடற -குற்றமற

ஆக்கம் -அபிவிருத்தி

ஆசி- ஆசீர்வாதம்

உவகை -சந்தோஷம்

ஆற்றல்-சக்தி; வன்மை

கடந்துளோர்-துறவிகள்

மக்கள் -பிள்ளைகள்

காதல் -அன்பு

பணி -வேலை

கனவு-சொப்பனம்

தவறு -பிழை

பொலிவு-அழகு

பிராயம் -வயது

உய்வேன்-பிழைப்பேன்; உஜ் ஜீவிப்பேன்

நுகர்ந்து-அநுபவித்து

வயம்-வசம்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உறங்கிய-தூங்கிய

முக்கால உணர்ச்சி -மூன்றுகாலச் செய்திகளையும் அறியும் அறிவு

செவ்வன் -நன்றாக

மேம்பாடு-சிறப்பு

வேட்கை-விருப்பம்,

வெண்டுகில்-வெள்ளையாகிய ஆடை

பிறைவடம் - சந்திரஹார மென்னும் ஆபரணம்

குஞ்சி -குடுமி

இளைஞன்-சிறுவன்

நன்னீர்-நல்ல ஜலம்

தொண்டு -வேலை

இயக்கன் -யக்ஷன்

கடப்பாடு -கடமை

நாடக அரங்கு -நாடகசாலை

கூத்து -ஆட்டம்

பரிசனங்கள் -சூழ்ந்து நின்று வேலை செய்பவர்கள்

திறை -கப்பம்

யாற்று அறல் -ஆற்றிலுள்ள கருமணல்

நுதல் -நெற்றி

பிறையின் நிறை - பூர்ண சந்திரன்

கறை -குற்றம்

மிழற்றும் -கொஞ்சும்

கிளவி-சொல்

உகிர் -நகம்

வேய் -மூங்கில்

முறுவல் -பல்

காந்தட் பூந்துடுப்பு-காந்தட் பூவின் மடல்.

உதித்த -பிறந்த

சதுரங்க சேனை-தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப் படை,காலாட்படை யென்னும் நால்வகைச் சேனை

நிருமித்து -உண்டாக்கி

பிளிறுதல் -முழங்குதல்; இது பெரும்பாலும் யானைச் சாதிக்கே உரியது.

சம்மானம் -வெகுமதி

வயவன் -ஒரு பறவை; கரிக்குருவி

நிமித்தம் -சகுனம்

முழுமதி -பூர்ண சந்திரன்

சகோரம் -நிலவை உண்ணும் ஒருவகைப் பறவை

பொறிகள்-எந்திர உறுப்புக்கள்

மாண்டான்- இறந்தான்

மேலாடை-மேல் வஸ்திரம்

சிறை -சிறைச்சாலை

திருமுகம்-எழுதப்படும் பனை ஓலை; நிருபம்

சினம் -கோபம்

அணிகலம் -ஆபரணம்

புனைந்து -அலங்கரித்து

குறளர் -மிகக் குட்டையானவர்

சிந்தர் -குறளரைக் காட்டிலும் சற்றே உயர்ந்தவர்

மாகாளவனம் -மகாகாளவனம்

ஆண்டு-அவ்விடம்

செல்வார்கள்-போவாராயினர்

குறிப்பு-சந்தேகம்

வைரம் -தணியாக்கோபம்

கரகம்-ஒருவகைப் பாத்திரம்

வேய்ங்குழல் -புல்லாங்குழல்; மூங்கிலால் செய்யப்படுவது

ஐயுறுதல் -சநதேகித்தல்

கூர்த்த -கூர்மையுற்ற

ஒற்றன்-பிறர்பால் நிகழ்ந்தனவற்றை ஒற்றி ஒற்றி ஆராய்ந்தறிபவன்

நள்ளிரவு-நடுராத்திரி

உச்சாடன மந்திரம் -ஒன்றை ஏவும் மந்திரம்

செவி-காது

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

முழக்கம் -சத்தம்
சுழன்று -சுற்றி
நாவாய் -கப்பல்
ஓவா -ஒழியாத
அவலம் -சோர்வு
சூளிகை -மாளிகையின் உச்சியிலுள்ள அறை
பாடி-வீரர்கள் தங்கும் பெருந்தெருக்கள்
உய்யானம் -பூஞ்சோலை
உடன்படுவித்து -சம்மதிக்கச் செய்து
சிவிகை-ஒரு வகையான பல்லக்கு
வட்டமிட -சுற்ற
ஆசாற்கு-ஆசிரியனுக்கு
அடியுறை செய்யும்-ஏவல் செய்யும்
மாணி -பிரமச்சாரி
மருப்பு-கொம்பு
வயவன்-வெற்றியை உடையவன்
புலிமுக மாடம் -புலியின் முகம் போன்ற வடிவத்தை உடைய மாளிகை; அஃதாவது அரண்மனை முகப்பு
வலியை -வன்மை உள்ளாய்
ஆரம் - இரத்தின மாலை
அவாவுகின்றது -விரும்புகின்றது
புடை-பக்கம்
குற்றேவல் -அற்பவேலை
களிறு -ஆண் யானை
கைவிதிர்த்து-கை அசைத்து
வரைந்து -எழுதி
அடைப்பை-வெற்றிலைப் பை
மஞ்சிகை-பெட்டி
பேழை -பெட்டி
நன்கனம் -நன்றாக
புரைவுற-மேன்மையுற
புணர்த்த -இயற்றிச் சேர்த்த
மடையர்-சோறு சமைப்போர்
கடையர்-வாயில் காப்போர்
நிறீஇ-நிறுத்தி
ஊர்தி-வாகனம் (ஏறப்படுவது)
குஞ்சரச் சேரி -யானைச் சேரி
அந்தக் கேணி-மறைந்த கிணறு
கா-சோலை
வெண்சுதைக்குன்று-வெள்ளிய சுண்ணச் சாந்தாற் கட்டப்பட்ட மலை; கட்டுமலை
வித்தகம் -வியப்பு
முட்டு -வழி சென்ற பின்பு இல்லையான இடம்
முடுக்கு -வளைந்த இடங்களையுடைய சந்து
இட்டிடைசுழி-மிகவுஞ் சிறிய ரேழி
கரப்பு அறை வீதி-மறைந்திருத்தற்குரிய அறைகளையுடைய வீதி; சுருங்கையுமாம்.
இழுக்கம் -தளர்வு
மதர் -களிப்பு
கான்ற -வீழ்த்திய
செறுநர் -பகைவர்
உடுக்கள் -நக்ஷத்திரங்கள்
முலைப்பால்... குழவி -மிக்க இளமையில் அரச உரிமையை அடைந்த சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானும் சோழன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ் செழியனும் இங்கே கருதற்பாலர்.
இயன்றனவோ-செய்யப்பட்டனவோ
பொறியற்ற -எந்திரப் பிணிப்பற்ற
பிணித்தது -கட்டியது
கொய்தல் -பறித்தல்
மலரணை -மலர்ப்படுக்கை
கங்குல் -விடியற்காலம்
துயிலுணர்ந்து -விழித்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மகடூஉத் துறந்த - பெண்ணாசையை நீக்கிய

மாசு-குற்றம்

படிவம் -விரதம்; வடிவமுமாம்

பேரத்தாணி -பெரிய அரசிருக்கை மண்டபம்

உழையர்-பக்கத்திலுள்ள வேலைக்காரர்கள்.

இரட்டைத் தவிசு -இருவர் இருத்தற்குரிய ஆசனம்

முகவாசம் -ஏலம் முதலியன

செயிர் அறு -குற்றமற்ற

பெதும்பைப் பருவம்-மகளிர்க்குரிய ஏழு பருவங்களுள் இரண்டாவது

செவிலித் தாயார்-வளர்த்த தாய்மார்

பளிக்கறை -பளிங்காலாகிய அறை

ம்ணிக்கயிறு - முத்துவடமாகிய கயிறு

உத்தியர் -சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத்தினர்.

மும்மணிக் காசினர்-புருட ராகம், வைடூரியம், கோமேதகம் என்னும் மூன்று மணிகள் அழுத்திய பொற்காசால் ஆகிய ஆபரணத்தை உடையவர்

சில்கலம்-சிலவாகிய ஆபரணம்

ஒண்மை-இயற்கை அழகு

ஒளி-செயற்கை அழகு

பையென-மெல்ல

பொற்றூதை - பொன்னாலாகிய சிறு பானை

கந்து -தூண்

கரந்துறை-மறைந்து தங்குகின்ற

முற்றில்-சிறு சுளகு

சிப்பம் -சிற்பம்

வட்டிகை-எழுதுகோல்

வரைப்பு-எழுதுதல்

தத்தை -வாசவதத்தை

நறுநீர்-மணமுள்ள நீர்

ஆட்டி -ஸ்நானம் செய்வித்து

நாண்-கயிறு

கடிப்பிணை-ஒருவகைக் காதணி

முத்தவள்ளி -முத்துக்கோத்த கொடிபோன்றதோர் ஆபரணம்.

பெற்றோரை -பொன்வடம்

மட்டஞ்செய்த -செப்பஞ் செய்த

கீத சாலை -சங்கீதசாலை

வேதி -மேடை, திண்ணை

சிலதியர் -ஏவலாளர்

வம்பமாக்கள்-அன்னிய தேசத்திலிருந்து வந்த புதியசனங்கள்

உடுப்பன-உடுத்துக்கொள்வன.

செப்பம் -செம்மை

மெழுகின் -மெழுகைப்போல

கன்றின் -கன்றைப்போல்

தலைக்கோற் பெண்டிர்- தலைக்கோலென்னும் பட்டம்பெற்ற கணிகையர். இவர் பரத்தையருள் ஆடி முதிர்ந்தோர்

மறுகு - நெடுந்தெரு

படிறு -வஞ்சனை

அரற்றுகின்ற -முழங்குகின்ற

செவ்வி-சமயம்

தமனியம் -பொன்

மருப்பு -யானைக் கொம்பு

பாண்டிலெருது -ஒருவகை எருது

ஏனை -மற்ற

தைவந்து -தடவி

தறுகண் -அஞ்சாமை

நொடி -நொடிப்பேச்சு

அறங்கூறவையத்தார் - தருமநியாயம் சொல்லும் சபையோர்

பம்பை-ஒருவகைப் பறை

தண்டம் -தண்டனை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

குறிகோளாளன்-நிமித்திகன்; குறி சொல்பவன்

சேனைக் கணிமகன் - சேனையிலுள்ள நிமித்திகன்

தவத்துறை -தவவழி

செவியறிவுறுத்தும் -போதிக்கும்

பூதி -விபூதி

பொத்தகக் கட்டு - புத்தகங்களின் தொகுதி

மானுரி மடி -மான் தோலால் ஆகிய ஆடை

கலப்பை -கலங்கள் வைத்திருக்கும் பை

கூறை -ஆடை

காவினர் -தோள் சுமையை உடையவர்

பரிபு -வருந்தி

சாங்கியம் நுனித்த-சாங்கிய நூலைக் கூர்த்து அறிந்த

சாறு -விழா

சமயம் -மதம்

தாபித்தான் -நிலைநிறுத்தினான்

பாங்கி -தோழி

நற்றாய் -பெற்ற தாய்

வேணவா -மிகுந்த விருப்பம்

அரங்கு -கற்றோர் கூடிய சபை

கோலவர் -கைக்கோலை உடையவர்

குறும் புழை-சிறிய வாயில்; ஓரிடத்தின் பின்புற வழி.

சந்தனப் பீடிகை -சந்தன மரத்தால் செய்யப்பட்ட பீடம்

சார்வணை -சார்ந்திருத்தற்குரிய அணை

படைக்கலம் -ஆயுதம்.

கைம்மாறு-பிரதியுபகாரம்

பண்டஞ் செய்யான் -பொருட்படுத்தான்

முகமன்-உபசார வார்த்தை

அவை -சபை

வத்தவ நாடன் -உதயணன்

இறைகெழு குமரர் -தலைமை பொருந்திய இராசகுமாரர்

கலம் கொடை -ஆபரணத்தைக் கொடுத்தல்

ஆயிரம் குஞ்சரத்து அண்ணல்-பரதேசுவர சக்கரவர்த்திகளுள் ஒருவர்

இகந்தன்று -நீங்கியது

மரமுதல் கொண்டா அங்கு-மரம் சாயும்படி உலகத்தார் மருந்து கொண்டாற் போல

வலித்தல்-வன்மையை உடைதாகச் செய்தல்

உஞ்சேனை-உச்சைனி நகரம்

முருக்கல்-அழித்தல்

பெருக்கல்-பெருகச் செய்தல்

எமரன் -என்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு நண்பன்

அகல்க-(கோசம்பியைவிட்டு)நீங்குக

அமரன்-போர் செய்தற்கு உரியவன்

அமைவு -அமைதி

யாண்டு -வருடம்

விழா-திருவிழா

பிணக்குறை படுத்து -குறைப்பிணங்கள் உண்டாகும்படி செய்து

குஞ்சரம் -யானை

புகுவல் -புகுவேன்

நீரியல் மாடம் -நீரிற் செல்லும் மாடவடிவமான ஓடம்

சூட்டு -மாலை

தேறல்-கள்ளின் தெளிவு

செண்ணச் சிவிகை -வடிவமைந்த சிவிகை

வையம் -வண்டி

பிடிகை -ஒருவர் இருத்தற்குரிய ஊர்தி

மறலி-பகைத்து

கொம்பு-ஒருவகை வாத்தியம்

மா-குதிரை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

துகள் -தூசி

நகரநம்பியர்-நகரத்திலுள்ள செல்வக் குமரர்

ஆணை-ஆக்கினை; கட்டளை

கச்சணி மாடம்-கச்சுக்களால் அணியப்பட்ட மாடச் சிவிகை

செற்றுபு-நெருங்கி

செற்றுபு செறிந்தவை-மிக நெருங்கியவை

இவர்ந்து -பரந்து

நுகர்பொருள்-அநுபவித்தற்கு ஏற்ற பொருள்

உரிமை மகளிர்- அந்தப்புர மகளிர்

வினைவர் -தொழிலையுடையவர்

செறுநர் -தண்டிக்கப்படுவோர்

கலம் -அணிகலம் (நெருங்கி)

தொகுதந்து ஈண்டி- கூடி

புகுதந்தீக-புகுக.

தாரை-நீர்வீசு கருவிகளுள் ஒன்று

நாழிகைத் தூம்பு முதலியன- நீர்வீசு கருவிகளுள்ஒவ்வொன்றன் பெயர்

மலர்ப் பந்து-மலர் வடிவமாகவுள்ள மட்டத்துருத்தி; நீர் வீசு கருவிகளுள் ஒன்று

சுண்ணவட்டு-சுண்ணநீர் பொதிந்த வட்டு

கோடு-கொம்பு

ஊர்தி -வாகனம்

கடைப்பகச் செப்பு -உட்புறத்தில் கடைந்திருக்கும் செப்பு

குஞ்சம் -ஈயோட்டி

வட்டி-கடகப்பெட்டி

அறை -துண்டம்

சிக்கம் -உறி

காப்பியக் கோசம் -காப்பிய மெழுதிய புத்தகங்கள்

பள்ளி -படுக்கை

குற்றி-குறுகிய வாயையுடைய பாத்திரம்

வட்டிகை -சித்திரம்

வட்டு-உருண்டை வடிவமாக உள்ளது.

முட்டினை வட்டு-ஒன்றை ஒன்று சேர்ந்த இரட்டை வட்டு

நக்கிரப் பலகை-முதலை வடிவமாகச் செய்த பலகை

கழங்கு -கழற்காய்வடிவமாகச் செய்த உருக்களையுடைய ஓர் அணிகலம்

கவறு -சூதாடுவதற்கு உரிய கருவி

தாழ முழவம் -மெல்லிய ஓசையையுடைய முழவம்

தண்ணுமை -ஒருவகைப் பறை

புடை-பக்கம்

விரற் கவியலுள்-விரல்களின் கவித்தற்குக் கீழே

கண்ணிணை-இரண்டு கண்கள்

வையம்-வண்டி

மல்லர் -ஒருவகைச் சாதியார்; இவர்கள் அரசரிடத்துப் பல வகையானபணிகள் செய்தற்கு உரியவராக இருந்தனர்.

யாக்கை -சரீரம்

நிகர்-ஒப்பு

மங்கலக் கணி-மங்கல நாளைக் கூறும் சோதிடன்

புரவி-குதிரை

மாசை-ஒருவகை நாணயம்; பொன்

இரணிய கர்ப்பம்-அரசன் பொன்னிலாடுதல்; இஃது ஒருவகைப் புண்ணிய கிரியை

பயிர்வன கூஉய் -கூவி அழைத்து

உய்த்து -கொடுத்து

இழைக்கலம்-ஆபரணம்

இல் -வீடு

அரியுறு -அறுத்தற்குத் தகுதியான

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கமுகின் படு-பாக்கு மரத்தில் உண்டாகிய பயன்; பாக்கு மரங்களையுடைய படுகையுமாம்.

நாகு-பாலுண்ணுதலை விட்ட கிடாரி

தளை-பசுவின் பின்காலைக் கட்டும் கயிறு

அளை -தயிர்

கழு-மூங்கிற் பிளப்பின் கோப்பு

கோடி -பல

படிவம் -விரதக்கோலம்

கொடை -கொடுத்தல்

வேழக்குழவி -யானைக் கன்று

படை-சேணம்

பரி -வேகம்

பண்டி-வண்டி.

உழிதந்து-சுழன்று திரிந்து

நிதி-பொற்றிரள்

பணிவு-தாழ்வு

பொய்கை-மானிடர் ஆக்காத நீர் நிலை

ஏழு பருவ மகளிர்-பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் என்னும் எழுவகையோர்.

ஏந்தல்-ஆண்மையில் சிறந்தவன்

என்மரும் -என்பாரும்

படிமை-ஒழுக்கம்

பிழையாது -தவறாமல்

தண்டம் -பிராயச்சித்தம்

வென்வேல்-வெற்றியையுடையவேல்

காவிதி மகளிர் -காவிதிப்பட்டம் பெற்ற மகளிர்

பெருங்குடி -வணிகருள் ஒரு வகைக் குடி

கோதை-ஒருவகை மாலை

புறத்தோச்சியும் -முதுகில் அடித்தும்

சாந்தம் -சந்தனம்

தாரை -நீர் வீசு கருவிகளுள் ஒன்று

நுதல் -நெற்றி

ஒசிந்த -துவண்ட

முனைஇ -வெறுத்து

கயம் -பொய்கை

பாடு அவிய -ஒலி அடங்க

போது -பூ

கோசிகம் -பட்டாடை

வங்கச் சாதர் -வங்கதேசத்திலிருந்து வந்த சாதர் என்னும் உடை; சாதரா

கொங்கு -தேன்

கேழ்-நிறம்

கலிங்கம் -ஒருவகை ஆடை

உலண்டு -பட்டு நூல்

மேவுவன-விரும்புவன

பாணித்தல் -தாமதித்தல்

தனக்கு -உனக்கு

தான் -நீ

தன்னிடம் -உன்னிடம்

வறியவன் -தரித்திரன்

கொட்டினன் -அடித்தனன்

மந்தரம் -மேரு

அந்தணன் -இறைவன்

நகர் -முப்புரம்

நன்னகர் -யாகசாலை

கிரிசை -கிரியை

தெய்வத்தானம் -தேவாலயம்

மடல்-பனையோலை முதலியன

பாடிக்கொட்டில்-சேனை வீரர் தங்கும் சிறு குடில்

முட்டிகைச் சேரி -கொல்லர் சேரி

கம்மவாலயம்-கம்மியர்களின் தொழிற்சாலை

கடுகுபு -விரைந்து

அரணாக -காவலாக

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வரம்பு -எல்லை
தளைபரிந்து -கட்டறுத்து
சீற்றம் -கோபம்
களம் -போர்க்களம்
கூற்றம் -யமன்
உழக்க -கலக்க
அதிர நூறி -நடுங்க அழித்து
ஏவலிளையர் -ஏவல் கேட்கும் வீரர்
உவகை -உவத்தல்; மகிழ்தல்
குடங்கை -வளைந்த கை.
மந்தணமாக- இரகசியமாக
கூற்றவாணை -யமனுடைய ஆஞ்ஞைபோன்ற ஆஞ்ஞை
சுறாக்கள் -சுறா மீன்கள்
திட்டிவிடம் -கண்களால் தீயை உமிழும் பாம்பு;நஞ்சுவிழி அரவு
அருத்தி- உண்ணச் செய்து
ஓம்படை -பாதுகாத்தற்குரிய மொழி
பொறித்த -எழுதிய
நிருமித்து -சிருட்டித்து; உண்டாக்கி
வெய்துயிர்த்து -வெம்மையாக மூச்சுவிட்டு
குரவை -ஒருவகைக் கூத்து
வளி -காற்று
கடைஇ -செலுத்தி
என் வலித்தனையோ - என்ன நினைத்தாயோ
இராசமாதேவி -பட்டத்தேவி
இறைஞ்சினன்-வணங்கினன்
வல்வில் இளைஞன்-விற்றொழிலிற் சிறந்த இளைய வீரன்
முளைக்கோல்பெருந்திரை-முளைகளையுடைய கோல்களில் மாட்டிய பெரிய திரைச் சீலை.
அணுகுதற்கு-நெருங்குதற்கு
மாயிரு ஞாலம் -மிகப் பெரிய பூமி
உறுதிச் சுற்றத்தார் -நட்பினர் முதலிய ஐவகையார்
பால் -ஊழ்
முதுமகன் -வயோதிகன்
நீர்த்துறை நகரத்தார்-நீர்த்துறையில் அமைக்கப்பெற்ற புதிய பாடி நகரத்திலுள்ள பரிசனத்தார்.
முதற் பெருந்தேவி-பட்ட மகிஷி
பள்ளிகொள்ளானாகி -துயில் கொள்ளாமல்
நாராசம் -இருப்புக்கம்பி
அசுண நன்மா -இசையை அறிவதொரு விலங்கு
படிமறத்தல்-மெய்ம்மறத்தல்
திங்கள் -சந்திரன்
விண்மீன் -நக்ஷத்திரம்
பொலிவு -அழகு
விலாவித்து - பிரலாபித்து அழுது
மதி - சந்திரன்
அணிமுடியண்ணல் -அழகிய கிரீடத்தையுடைய தலைவன்
சுழலுவன -சுற்றுவன
பஞ்சி -பஞ்சு
பணை -மூங்கில்
பயின்-ஒருவகை மரம்
ஞாழல்-புலிநகக்கொன்றை
படிமம் -வடிவம்
அயிர்மணலடுக்கம் -நுண் மணற் குவியல்
கணை -திரட்சி
சாலி -நெல்
விடை -எருது
கம்பல்-முழக்கம்
களமர் கம்பல்-களத்தில் வேலை செய்வோரது முழக்கம்
நிரம்பு அணி -நிரம்புதலைப் பெற்ற
களை களை -களைகளைக் களை கின்ற

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பதலையரியல் -பத்தரில் உள்ள கள்
தடாரி -கிணைப்பறை
சும்மை -ஒலி
இரையாறு -முழங்கும் நதி
இறங்கு குரல்-வளைந்த கதிர்
இறடி -தினை
இறுங்கு -சோளம்
புகர்ப் பூ -சிவந்த பூ
சணாய் -கடலை
தோரை -ஒரு வகை நெல்
விளையுள் -விளைச்சல்
செருத்தல் -பசுவின் மடி
செதும்பு-சேறு
முசுண்டை - முசுட்டைக்கொடி
குழை -தளிர்
பிணை -பெண் மான்
திரிமருப்பு இரலை -முறுக்கிய கொம்பையுடையகலைமான்
செறியிலை- நெருங்கிய இலை
காயா -ஒருவகை மரம்
உறைப்ப -சிந்த
தடவு நிலை -பெரிய நிலையை உடைய
பிடவு-பிடா
ஈரம் -அன்பு
இதண்-பரண்
பொத்திய-மூட்டிய
ஆரத்துணி -சந்தனத்துண்டு
வெள்ளி -வெள்ளை நிறம்
தகரம்-ஒருவகை மரம்
நறை -ஒருவகைக் கொடி
நாகம் -ஒருவகை மரம்
வழை -சுரபுன்னை மரம்
அருப்பிடை -அரியவழியின் இடையே
ஆசினி-ஈரப்பலா
பிண்டி -அசோகமரம்
கடிநாள் வேங்கை -தான் மலர்ந்து மணநாளைப் புலப்படுத்தும் வேங்கை மரம்
சுள்ளி -ஆச்சா மரம்
சூரல் -ஒருவகைப் பிரம்பு
வால் வெள் -மிக வெள்ளிய
பனிச்சை-ஒருவகை மரம்
வேய், வெதிரம் -மூங்கில் விசேடம்
குளவி -மலை மல்லிகை
மாரோடம் -செங்கருங்காலி
ஆரம், சந்து -சந்தனமர விசேடம்
தமாலம் -பச்சிலை மரம்
விஞ்சையம் பெருமலை-விந்தமலை
நெஞ்சகம் -நடுவிடம்
மருப்பு-யானைத் தந்தம்
முடந்தாள்-வளைந்த அடி
குடம் புரை -குடத்தைப் போன்ற
நெய்-தேன்
தேன் தொடையல்-தேனடை
நறவம் -குங்கும மரம்
பரீஇய-அறுத்த
ஐவன நெல் -மலை நெல்
பிறங்கல் -திரட்சி
பாவையிஞ்சி -இஞ்சிக் கிழங்கு
நாகத்தல்லி-நாகப்பூவின் உள்ளிதழ்
இணர் -கொத்து
சாலேகம் -சிறுதேக்கு
உட்காழ்-உள்ளே வைரத்தையுடைய
கறி -மிளகு
கடு -கடுமரம்
அரக்கின்கோல்-கொம்பரக்கு
அதிரல்-மோசி மல்லிகை
மணிச்சை -ஒருவகைமரம்.
மயிலை-இருள்வாசி (இருவாட்சி)
மௌவல்-செம்முல்லை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஞாழல் -குங்கும மரம்; புலி நகக் கொன்றையுமாம்

தடவு-தடாமரம்

பிடவு-பிடாமரம்

முளவு-முள்

புய்த்து -பெயர்த்து

சே -ஒரு மரம்

கோடல் -வெண்காந்தள்

கொய்யல், அனிச்சம், பனிச்சை-இவை ஒவ்வொரு மரச் சாதி

பயின் -ஒரு மரம்

ஆமா -காட்டுப் பசு

தாமாறு -தாவும் படி

முரம்பு-பருக்கைக் கற்களாலாகிய மேடு

கற்சிறை -கல்மதில்

சார்-பக்கம்

உழலை -இரண்டு பக்கத்துமுள்ள கற்களில் துவாரம் செய்த விடத்து மூங்கில் முதலிய வற்றைச் செலுத்தி வைத் திருக்கும் ஒருவகை வாயில்

தூறு -செடிகளின் தொகுதி

ஓமை முதலியன -மரவிசேடம்

அரவு-நாகமரம்

காலவேகம் -யானையை வருத்துவதாகிய ஒரு வியாதி

கண்ணணங் கவிரொளி- காண்போர் கண்களை வருத்துகின்ற மிக்க ஒளி

கடவுள்-சிவபெருமான்

நிமித்த நூல் -சோதிட நூல்

புரோசைக் கயிறு -யானைக் கழுத்தில் கட்டும் கயிறு

தவிசு -யானையின் முதுகில் போடப்பட்டுள்ள மெத்தை

கடித்தகம் -யானையின் பின் புறத்தே கட்டப்பட்டிருக்கும் கேடகம் போன்ற ஒரு வகைப் படை

துயில -தூங்க

நீர்க்கடன்- உதகக்கிரியை

புட்கரிணி-குளம்

வெள்ளி -சுக்கிரன்

இன்றியமையாதது - அவசியமானது

பொறை -பாரம்

கொடிப் படை -முன்படை

கூழை -பின் படை

கடித்தகப் பூம்படை -கேடகம் போல்வதோர் ஆயுதம்

புரிசைச் சுற்றம்-பற்றுப்படை

புரிசை -மதில்

அனித்தம் -அனிச்ச மலர்

பனித்தல் -நடுங்குதல்

புள் -பறவை

தூத்து -விளக்கி

புணை -தெப்பம்

கணை -பாணம்

சவரர் ,புளிஞர்-ஒருவகை வேடர்

புட்குரல் -பறவையின் குரல்

பொதும்பு-செறிவு

கடறு -அருநெறி

பயம்பு -பள்ளம்

பாழி-குகை

முதுமரப் பொந்து-ஆலமரப்பொந்து

குரக்கினம் -குரங்கின் கூட்டம்

காலன் -யமன்.

அத்தியாளி -ஒரு வகை விலங்கு; இது யானையை வருத்துவது

பொருது -யுத்தஞ் செய்து

வாணிகர் -வியாபாரம் செய்வோர்

ஈட்டி-சம்பாதித்து

ஒழிமின் - விட்டுவிடுங்கள்

அழல் -நெருப்பு

துயரம் -துக்கம்

தைவர -தடவ

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America: HHFA(USA)

செருக்கு -கர்வம்

புகைப்படலம்-புகையின் தொகுதி

இறைவன் -தலைவன்

முதுமகன் -வயோதிகன்

துத்தரிக் கொம்பு -ஒருவகை வாத்தியம்

விண்மீன்-நக்ஷத்திரம்

பணித்த -கட்டளையிட்ட

பாடி நகரம் -பலவகைச் சேனைகள் தங்குமிடம்

கவறு -சூதாடு கருவி

பளிக்கு மணிநாய்-பளிங்காற் செய்த நாய்

பேழை -பெட்டி

சிக்கம் -சிப்பு; உறியுமாம்

கரண்டம் - சுண்ணாம்பு வைக்கும் பாத்திரம்

பட்டு அமளி -பட்டாலாகிய படுக்கை

ஆலவட்டம், சாந்தாற்றி;

விசிறி விசேடங்கள்

மாலைப் பந்து-மாலையாலாகிய பந்து

படவம் -ஒருவகைப் பறை

விதானம் -மேற்கட்டி

சிலதர்-ஏவல் செய்வோர்

இயவர் -வாத்தியக்காரர்

நலிவு -வருத்தம்

மருத்துவர் -வைத்திய நூலோர்

வண்ண மகளிர் -அலங்கரிக்கும் மகளிர்

படமாடம் -கூடாரம்

உத்தர குரு -மேருவின் வடக்கேயுள்ள போகபூமி

கடாரம் -காழகம் (பர்மா)

பாடலி -பாடலிபுத்திர நகரம்

ஓவியத் தொழிலர் -சித்திர வேலைக்காரர்

வண்ணக்கம்மர் -வர்ண வேலைக்காரர்

பன்றியின் எறி -பன்றிப் பல்; பன்றி முள்ளுமாம்

ஊகம் -கருங்குரங்கு

அற்ற காலம் -வறுமையுற்ற காலம்

அடியுறை செய்தொழில் -அடிமைத் தொழில்

சிற்றரண் -சிறிய காவலிடங்கள்

இலாவாண காண்டம் -இலாவாண நகரத்தில் உதயணன் இருந்த போது நிகழ்ந்த செய்திகளைக் கூறும் பகுதி

காவணம் -பந்தல்

தாரோய் -மாலையை உடையோய்

திருமால் -விஷ்ணு

திருமகள்-இலக்குமி

மன்னுக -நிலைபெற்றிடுக.

தருக்கி-செருக்குற்று

பெருங்கணி -கணித நூல் வல்லவர்களில் பெரியவன்

ஏற்றுரி -இடபத்தின் தோல்

பணைக்கொட்டில்-முரசு இருத்தற்குரிய இடம்

கொற்றவை -துர்க்கை

அணை -ஆசனம்

குறுந்தடி-சிறிய தடி

சுண்ணப் பெருங்குடம் -வாசனைப் பொடிகளையுடைய பெரிய குடங்கள்.

முரண்-மாறுபாடு

அறச்சோறு-தருமத்திற்காகப் போடப்படும் அன்னம்

சமிதைகள் -சமித்துக்கள்

புலந்த -ஊடிய

கண்ணி-மாலை

தூத்து-விளக்கி

துகள் -தூசி

போது-மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு

சந்திராதித்தம் -அருகதேவனுடைய குடைகளுள் ஒன்று

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தீர்த்தங்கரர் -சைனாகமங்களை இயம்பிய ஆசிரியர்கள்; அவர்கள் இருபத்து நால்வர்

நூல்வினைக் கம்மியர் -பஞ்சுநூலால் செய்யப்படும் தொழிலை யுடைய வேலைக் காரர்

அரிவைமார் -மகளிர்

வள்ளம் -கிண்ணம்

மண்ணு நீர்-மஞ்சன நீர்

பாடகம்-மகளிருடைய ஒரு வகைக் காலணி

கடிமணம் -புதிய விவாகம்

அறுதொழில் -ஓதல், ஓது வித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன

மூத்தீ- ஆகவனீயம், காருக பத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி என்பன

போகிய -முற்றச் சென்ற

பிரதிட்டை -பிரதிஷ்டை

பெருங்கணிச் சங்கத்தார் - உயர்ந்த சோதிடர்களின் கூட்டத்தார்

திணைகள்-ஒருவகை உத்தியோகஸ்தர்

ஐம்பெருங் குழு -அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர், சாரணர் என்பார்

எண்பேராயம்-கணக்கர், கருமகாரர், களகச்சுற்றம்,கடைகாப்பாளர், நகரமாந்தர், படைத்தலைவர், யானை வீரர், குதிரை வீரர்

முக்குடை-சந்திராதித்தம், நித்திய விநோதம், சகல பாசனம்; இவைஅருகதேவனுக்கு ரியவை

ஆன்பால்-பசுவின் பால்

வம்பலர் -அயல் தேசத்தார்

பாடை -பாஷை

தேசிகச் சேரி -பல நாட்டு வாணிகர் இருக்கும் தெரு

கழகம் -சூதாடும் இடம்

அருக்லும்-சமீபமான இடத்தும்

மட்டு மகிழ் -கள்ளை உண்டு களிக்கின்ற

காரிகை பகரும்-(தம்) அழகை விற்கும்.

மகளிர்-இங்கே பரத்தையர்

கோடிகர்-ஆடை நெய்வோர்

கூத்துறை சேரி-கூத்தர் இருக்கும் இடம்

நாடினன்-ஆராயந்து யோசித்தான்

துறந்தோர்கள் -துறவிகள்

வேற்றோன்-அயலான்

ஆண்டுள்ள -அவ்விடத்துள்ள

சமயவிகற்பம்-மத வேறுபாடு

இல்லம் -வீடு

கிழி-ஆடைத் துண்டு

யவனப் பாடி-யவன தேச வேலைக்காரர் தங்கிய தெரு

பூணி-வண்டி இழுக்கும் எருது

ஈண்டு- இவ்விடம்

எஞ்சியுள்ள -மிகுந்துள்ள

வெந்திறல் மிலைச்சர்-மிக்க பராக்கிரமத்தை உடைய மலைச்சாதியார்

மந்திர மாடம் -ஆலோசனை செய்தற்குரிய மாளிகை

காஞ்சனை-காஞ்சனமாலை

தமர் -உறவினர்

கவன்று-கவலையடைந்து

சைத்தியோபசாரம்-குளிர்ச்சியான பொருள்களால் செய்யும் உபசாரம்

ஊர்கோள் -ஒரு கிரகம்; இக்காலத்து அது கோட்டையென்று வழங்கப்படும்.

நுகர்வது -அநுபவிப்பது

அற்றம் காத்தல் -சோர்வு வராமல் பாதுகாத்தல்

குரவர்-பெரியோர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

உண்டாடல்-சோலையில் சென்று பலவகைப் பொருள்களையும் நுகர்ந்து விளையாடல்.

சுருங்கை -நிலவறையாக அமைந்திருக்கும் நுழைவழி

உறைவிடம் -தங்குமிடம்

உவகைக் கண்ணீர் -ஆனந்த பாஷ்பம்

பாவையே-பாவைபோல்வாய்

அவலம் -சோர்வு

அழற்கருமம்-தீ மூட்டுதலாகிய காரியம்

திண்ணறிவாளன்-உறுதியான் அறிவை உடையவன்

பிற்பய முடைமை -பின்னாலே பிரயோஜனத்தை உடையதாதல்

ஓவியம் -சித்திரம்

பொறித்து -எழுதி

இருமுதுகுரவர் -தாய் தந்தையர்

வேழ வேட்டம் -யானை மேலுள்ள விருப்பம்

செல்சார் வறுத்தபின் -பற்றுக் கோட்டை இழந்த பின்பு

மறைகொள் மாயம் -இரகசியமாகிய வஞ்சச் செயல்

துறைநகர் விழவு-நீர் விளையாட்டு

மாதரை -வாசவதத்தையை

போதுவல்-பின்வருவேன்

வாழ்தலாற்றேன் -வாழேன்

விலாவித்தனன் -பிரலாபித்துப் புலம்பினன்

இறைமை -அரசர்க்குரிய தலைமை

அவரபக்கம் -கிருஷ்ணபக்ஷம்

கருவுற்று -கருப்பமுற்று

வள்ளுவ முதுமகன்-தெரிவிக்க வேண்டிய செய்தியை முரசறைந்து நகரத்தார்க்குத் தெரிவிப்போன்

வறுவிது-பொருளில்லாதது

தாபதப் பள்ளி-தவத்தினருடைய இடம்

கடவுட்டானம் -தேவாலயம்

சுனை-மலையிலுள்ள நீர்நிலை

குரம்பை-சிறு வீடு

செறிந்தது -நெருங்கியது

தூசக் குடிஞை-வெள்ளிய ஆடையாலாகிய சிறு குடிசை

துலாம் -தூணின் மேலுள்ள ஓர் உறுப்பு

பல்காழ்த்திரை -பல குத்துக் கோல்களுடனே செய்யப்பட்ட திரைச்சீலை

படாகை-பெருங்கொடி

வீறெய்தி-வேறொன்றிற்கு இல்லாத அழகைப் பெற்று

நந்தவனம் -பூஞ்சோலை

உரிமை மகளிர் - அந்தப்புர மகளிர்; இங்கே இந்திராணி

குற்றும் -பறித்தும்

கள்ளி-மராமரம்

வழுத்தி -போற்றி

திளைத்தல்-இடைவிடாமல் அநுபவித்தல்

உரிமைச் சுற்றம் -அந்தப்புர மங்கையர்

ஐந்திணை மரங்கள் -குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, நெய்தல், மருதம் என்னும் ஐந்து நிலங்களுக்குரிய மரங்கள்

மிஞிறு, தும்பி, சுரும்பு-வண்டின் சாதி விசேடங்கள்

இயற்றாத் தவிசு -இயற்கையாகவே அமைந்த ஆசனம்

சாரணர் -இங்கே சைன முனிவர்

கான்யாறு -காட்டாறு

குறுவாய்-சிறிய வாய்

அரமகளிர்-தெய்வமங்கையர்

குழையர் -தளிர்களை ஏந்தியவர்

கோதையர்-மாலையை அணிந்தவர்

இழையர்-ஆபரணங்களை உடையோர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஐயர்-தலைவர்
பாசவல்-பச்சை அவல்; வறாது இடிக்கப்படும் அவல்
வள்ளைப் பாட்டு-உலக்கைப் பாட்டு
இருதலைப்புள் -இரண்டு தலையையுடைய ஒருவகைப்பறவை
கத்திகை, பித்திகை- மாலை விசேடம்
மறலி-மாறுபட்டு
செறிவு -தொகுதி
நலிவோர் -வருத்துவோர்
பொலிவு-அழகு
மரவுரி உடுக்கை -மரத் தோலாலாகிய உடை
குடங்கை -உள்ளங்கை
பிணையல்-மாலை
தெய்வத் திகிரி-தெய்வத் தன்மையுள்ள சக்கரம்
கண்கூடாக-பிரத்தியக்ஷமாக
சிதைத்து -கலைத்து
முடியணி -தலைக்குரிய ஆபரணம்
துகள் -தூசி
புறம் -முதுகு
தைவந்தும் -தடவியும்
இயற்றுவித்து-உண்டாக்கி
பரிமாவூர்ந்து -குதிரையேறி
கருமக் கள்வர் -ஒரு காரியத்தைக் கருதித் திருடர் வேடம் பூண்டோர்
சூழ்ச்சி -ஆலோசனை
மறமாச்சேனன்-பிரச்சோதன அரசன்
சிறுசொல்-பழிச்சொல்
விசும்பு-ஆகாயம்
பயப்பது-கொடுப்பது
மாயவிறுதி வல்லையாகிய- வஞ்சனையாகிய மரணத்தில் வல்லமையுடையாயாகிய
உயிர்க்கிழத்தி-மனைவி
ஊக்கம்-உற்சாகம்
காவலன் -இங்கே பிரச்சோதனன்
அன்னே -தாயே
இதயவாசனை-ஓர் ஆபரணம்
களிகை -கழுத்தில் அணியப்படும் ஓர் ஆபரணம்
உத்தி -சீதேவி யென்னும் ஆபரணம்
பிணிப்புண்ட -கட்டுண்ட
அணுகாமல்-நெருங்காமல்
அகலாமல்-பிரியாமல்
மகதகாண்டம்-உதயணன் மகத நாட்டில் இருந்தபோது நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறும் பகுதி
நட்பு-சிநேகம்
விலக்கற் பாலதன்று-ஒழிக்கும் பகுதியை உடையதன்று
உரித்தான-உரியதான
பார்ப்பன வடிவம் -பிராமண வடிவம்
மருண்டு-மயக்கத்தை அடைந்து
பிணை-பெண் மான்
தேசிகம் -ஒளி;கௌரவம்
மறம்-வீரம்
வீரியம் -இங்கே நிலவளம்
அலகை வேந்தன் -மற்ற அரசர்க்கு உவமையாகவுள்ள அரசன்
அரம்பு-குறும்பு
கரம்பு-பாழ் நிலம்
சேரிகள் -தெருக்கள்
எறிபடைப்பாடி-ஈட்டி, வேல் முதலிய படைகளையுடைய வீரர் சேரி
தமிழச் சேரி -தமிழ் வீரர் தெரு
மிலைச்சச் சேரி -மிலைச்சநாட்டு வீரர் தெரு
வித்தக வினைஞர்-சிற்பவேலை செய்வோர்
குயிற்றிய -செய்த

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஒட்டுவினை மாடம் -செங்கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருந்த ஒட்டிய மாடம் வௌவால் நத்தி

கொட்டு வினைக் கொட்டில்-செம்பு முதலியவைகளைக் கொட்டி வேலை செய்யும் இடம்

அறத்தியல் கொட்டில்-தருமோபதேசம் செய்யும் இடம்

அம்பலம் -பொதுவிடம்

கோழிகளை மரபில் பொருத்தல் -கோழிகளை அவற்றின் இயல்பறிந்து சண்டைக்கு விடுதல்.

யானை வடிக்கும் வட்டம்-யானைகளை வயமாக்கிப் பயிற்றும் வட்டமான இடம்.

கடிசெல் புரவி-வேகமாகச் செல்லுகின்ற குதிரை

அறாஅ -நீங்காத

அரங்கம்-நாடகசாலை

கழகம் -சூதாடும் இடம்; படைக் கலம்பயிலும் இடமுமாம்

அறச்சோற்று அட்டில்-தருமச் சோறு சமைக்கும் மடைப்பள்ளி

இளமரக்கா-இளமரச்சோலை

தாபதப் பள்ளி-முனிவர் ஆசிரமம்

ஈமம்-மயானம்

சாதனை-விரதங்கொண்டு பயிலல்

ஒருதலை-நிச்சயம்

காமதேவன்- மன்மதன்

காஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட முதிய சேவகர்கள்

வேற்றுமை -வேறுபாடு

பொருள் நசை -திரவியத்திலுள்ள விருப்பம்

மறையாகிய கஞ்சிகை-மூடு திரை

அமளி-படுக்கை

தாள் முதல் -அடி

பருகுவன்ன நோக்கமொடு-கண்ணாற் பருகும் தன் மையையொத்த பார்வையோடு

பையாந்து-துன்பமுற்று

இருவயின் -இரண்டிடம்; தலைவன் தலைவிகளின் உள்ளம்.

ஏழிருள் -ஏழ் இராத்திரி

விழைவு-விருப்பம்

சென்னி-தலை; கூந்தல்

சாந்தம் -சந்தனம்

மாசு-குற்றம்

புன்கண்-துன்பம்

கடியறை-மணவறை

காந்தருவ மணம் -ஒரு கன்னியும் தலைமகனும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி மனமொத்துக் கூடும் மணம்

அகழ்வித்து-தோண்டி

மாசை -பொன்

ஈண்ட வீசி- விரையக் கொடுத்து

கஞ்சிகைச் சிவிகை-திரையால் மூடிய பல்லக்கு

சிலத மாக்கள்-வேலைக்காரர்கள்

உசுப்புதல் -எழுப்புதல்

கா-சோலை

பொலிவில்-அழகில்லாதன

வெப்பம்-வெம்மை

பள்ளியறை-படுக்கையறை

பயிலுதல் -நன்றாகக் கற்றல்

புடைபெயர்ந்தனள்-நகர்ந்தனள்

சூலம்-மாடத்தின் மேலுள்ள இடிதாங்கி என்னும் உறுப்பு

அச்ச முயக்கம் -அச்சத்தால் உண்டாகிய தழுவுகை

கூகை -கேட்டான்

வேள்வி -யாகம்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

குடமுழவு -குட வடிவமான ஒருவகை வாத்தியம்

பயிற்றுதல் -கற்பித்தல்

சுவைத் தொழில் மகன் -ரஸக்ஞன்

செப்பஞ் செய்து-செவ்வை செய்

தானம் -இடம்

திவவு-நரம்புகளை இறுக்கும் யாழின் வலிக்கட்டு

சாளரம் -பலகணி

செவிச்சுவை அமிர்தம்-செவிக்கு உணவாகிய சுவையை உடைய அமிழ்தம்; என்றது இசையை

கொடுமுடி-மாடத்தின் மேல் உள்ளதோர் உறுப்பு

பயிர்-ஒருவகைப் பறவை

குறிஞ்சி -குறிஞ்சிமரம்

குரங்க -வளைய

மைம்மலர்க்கண்ணி -நீலமலர்போன்ற கண்ணையுடைய பதுமாபதி

ஏனோர்-ஏனையோர், மற்றையோர்

பேணுவாளாய்-மிக விரும்பிப் பாதுகாப்பாளாகி

இசை விலவாக -பொருத்த மில்லாதனவாக

நாறியும்-மோந்தும்

உற்றும்-தழுவியும்

அற்றம் -சமயம்

ஐம்புல வாயில் -மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி

வைகல்தோறும்-நாள்தோறும்

பரிசங்கள்-பெண்ணுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பொருள்கள்

தெருமரல்-மனஞ்சுழன்று வருந்துதல்

சங்கேதம்-உத்தேசமாகிய குறிப்பு

அரண் -காவல்

ஆக்கம்-விருத்தி

கையுறை-காணிக்கை

அத்தாணி-அரசிருக்கை மண்டபம்

நட்டோர்-சிநேகிதர்கள்

நன்னராளன்-நன்மையை உடையவன்; இங்கே உதயணன்

சூளுறவு-சபதம்

படையொற்றாளர்-சேனைக்குரிய ஒற்றர்கள்

புறங்காத்து-பாதுகாத்து

கூறுபடுத்தி-வகைப்படுத்தி; பிரித்து

உப்பணை-உப்பாலாகிய கரை

புறம்போந்து-வெளியே வந்து

புல்லி-தழுவி

தமர் -தம்மைச் சேர்ந்தவர்

எமர்-எம்மைச் சேர்ந்தவர்

ஆற்றினன் -செய்தனன்.

விறல்-பிரதாபம்

முதுமகன்-வயோதிகன்

கேண்மை-சிநேகம்

குறைகொள்ளும்:- குறையிர்ந்து விரும்பும்

குறைகொள்ளும்-குறையிரந்து விரும்பும்

கோடல் -கொள்ளுதல்

விழுப்பம்-சிறப்பு

வம்மின்-வாருங்கள்

இயல்-இயல்பு

வழா-வழுவாத, தவறாத

பெருமூதாளர்-முதியோர்

உண்மலி உவகையளாய்-உள்ளே மிக்க மகிழ்ச்சியை உடையவளாகி

நீங்கு திறன் -நீங்கும் விதம்

வதுவை-கல்யாணம்

உழைக்கலம்-பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் பாத்திரங்கள்

யாப்புடை நெஞ்சம் -உறுதியான மனம்

சொற்றனள்-சொன்னாள்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கூற்றுவன் -யமன்

கணி-நிமித்திகன்

அடல்-வலி

பொருவினைப் படாகை-போர் செய்தற்கு எடுக்கும் பெருங்கொடி

படா அக்கொட்டில்-கூடாரம்

கடாஅக் களியானை-மதத்தால் களிக்கின்ற யானை

பணைத்தோள்-பருத்ததோள்

பரியாளம்-பரிவாரம்

வடுத்தொழில் -குற்றச் செய்கை

ஓம்படுத்து-பாதுகாக்கும்படி ஒப்பித்து

அலங்குதல் -அசைதல்

படைக்கூழ்-சேனைகளுக்கு உரிய உணவு

பள்ளி வையம் -படுத்தற்குரிய வண்டி

கோட்டூர்தி-யானைத் தந்தத்தால் செய்த வாகனம்

கொடிப்படை-முன்படை

படிப்படை-கூலிப்படை

புடைப்படை-சுற்றுப்படை

புல்லறிவினை உடையேன்- அற்பமான அறிவை உடையேன்

எரிவாய்ப்பட்ட பஞ்சி-அக்கினியில் பட்ட பஞ்சு

சிலைத்தன-ஒலித்தன

தூசி-முன்படை

மலைத்தன-போர் செய்தன

விலங்கின-குறுக்கிட்டன

குந்தம்-கைவேல்

தோமரம்-எறியும் ஒருவகை ஆயுதம்

அழிந்தன-மிகுந்தன

வத்தவ காண்டம்-உதயணன் வத்தவ தேசத்தில் இருக்கையில் நிகழ்ந்த செய்திகளைக் கூறும் பகுதி

நெய்த்தோர்ப் பட்டிகை-பெற்றோர்க்குத் தலைவனால் கொடுக்கப்படும் ஒரு விருதோலை.

கவரி-சாமரம்

இயம்ப-ஒலிக்க

பொழியாநிற்ப-பொழிய

அமைச்சர்கள்-மந்திரிகள்

அகற்றி-நீக்கி

நாற்சந்தி-நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம்

மூப்பு-முதுமை

முடங்கினீர்-வளைந்து மெலிவை அடைந்தீர்

உறுப்பு-அவயவம்

மன்றம்-சபை

போரின் வாழ்நர்-வீரர்

புலத்தின் வாழ்நர்-குடிமக்கள்

தாரின் வாழ்நர் - நெசவுத் தொழில் செயபவர்

பண்டத்துப் பயத்தின் வாழ்நர்- வாணிகஞ் செய்பவர்

படியிற்றிரியா ஓத்தின் வாழ்நர்-அந்தணர்

ஒழுக்கின் வாழ்நர்-நல்லொழுக்கத்தவர்

சிற்பக் கயிற்றின் வாழ்நர்-சிற்ப நூலால் வாழ்பவர்

கயிறு-நூல் உயர்ந்தோர் தலையா, இழிந்தோர் ஈறா-பெரியோர்கள் முதல் இழிந்தவர்கள் எல்லையாக

அறம்-தருமம்

கூற்று-யமன்

கவர்ந்து-கொள்ளைகொண்டு

நானிலங்கள் -நால்வகையான நிலங்கள்

அருவிலை நன்கலம்-அரிய விலைபெற்ற நல்ல ஆபரணம்

செங்கதிர்ச்செல்வன்-சூரியன்

பாடு-அத்தமித்தல்

திங்கள்-மாதம்

ஓச்சி-செலுத்தி

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

குறும்பர்-குறுநில மன்னர்
கைம்மாறு-பிரதியுபகாரம்
மாட்சிமை -பெருமை
மாடம்-மாளிகை வடிவமாகிய கோயில்
வழிபடல்-வணங்குதல்
அடிசிற் சாலை -அன்ன சத்திரம்
நுகர்பொருள்-அநுபவித்தற்கேற்ற பொருள்
கொணர்ந்தவர்-கொண்டு வந்தவர்
சேமித்து-பாதுகாத்து
கூத்தியர் இருக்கை-கோயிற்குரிய பணிசெய்யும் பெண்டிர்களின் தெரு
கடப்பாடு-கடமை
வருடும்பொழுது-தடவும் பொழுது
இடப்பட்டது-போடப்பட்டது
விம்மிதமுற்று -ஆச்சரியமடைந்து
மெய்காப்பாளர்-சரீரத்தைப் பாதுகாப்பவர்
தாங்கா உவகை -அடங்கா மகிழ்ச்சி
உலாவவிருப்போடு-கெடாத ஆசையோடு
புலர்தலைகாறும்-பொழுது விடியுமளவும்
உள்ளி-நினைந்து
கரும மாக்கள் -காரியக்காரர்
இழிந்த..இனிது-இழிந்த ஜனங்களுடைய உறவைக் காட்டிலும் உயர்ந்தோர்களுடைய விரோதம் சிறந்தது.
அஞ்சலி செய்ய-கைகுவித்து வணங்க
விடை-உத்தரம்
அரற்றி-அடிக்கடி கூறி
அருகன்-அருகதேவன்
உரிமைப்பள்ளி-அந்தப்புரம்
மனமறுகுதல் -மனஞ் சுழலுதல்
தூயையாகியிருத்தல்-பரிசுத்த முடையையாய் இருத்தல்

வெள்ளுடை-வெள்ளை ஆடை
வெவ்விய-வெம்மையான
இயைவதாக-பொருந்துவதாக
பூம்புறம் நீவி-அழகிய முதுகைத் தடவி
எங்ஙனம் -எவ்வாறு
ஆற்றினை-பொறுத்தாய்
இலங்கிழை-விளங்குகின்ற ஆபரணம்
பிறள் -அயலாள்
தீண்டி-பரிசித்து, தொட்டு
அணை-படுக்கை
வறியவன்-தரித்திரன்
கண்படை-தூங்குதல்
நியமங்கள்-நித்திய கருமங்கள்
வீசி-கொடுத்து
விரகம்-தலைவன் தலைவிகள் தம்முள் பிரியும் பிரிவு
ஊறு-இடையூறு
யூகந்தராய-யூகியே
முனிவனை-முனிவனாக உள்ளாய்!
இனி-இப்பொழுது
யாணர்-புதியது
உருத்து-தோன்றி
கயத்தியேன்-தாழ்வையுடையேன்
இயைந்து-உடன்பட்டு
கைவிடாது-தளரவிடாமல்
மீக்கூரிய; மீக்கூர்ந்த-அதிகரித்த
வற்றல்செல்லாது-குறையாது
ஆலவித்து-ஆலவிதை
ஞாலம்-பூமி
சால-மிகுதியாக
விழவயர்ந்தனர்-திருவிழாச் செய்தனர்
பஞ்ச வண்ணப் படாகை- பஞ்ச வர்ணப் பெருங்கொடி
வரம்பு-எல்லை
வீறு-வேறொன்றற்கு இல்லாத அழகு
முகமன்-உபசார வார்த்தை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தவ்வை-மைக்கை
மேம்பாடு-சிறப்புற்றுவிளங்குதல்
மாயச் சாக்காடு-பொய் மரணம்
அகத்தொற்றாளர் -அகஒற்றர்
உன்திறத்தும் -உன்னிடத்தும்
திண்ணியவாய்-உறுதியை உடையனவாய்
கலம்-பாத்திரம்
அருளித்தருதல்-அருள் புரிதல்
என் குறை-எனக்கு ஆகவேண்டின காரியம்
ஊடினள்-பிணங்கினள்
தோற்றப் பொலிவு-இயற்கை அழகு
பெண்மை-பெண் தன்மை
தெருட்டி-அறிவுறுத்தி
மருட்டி-மயங்கச் செய்து
துனி-தணியா ஊடல்
வியக்கும்படி-அதிசயிக்கும் படி
ஏனாதி மோதிரம்-ஏனாதிப் பட்டத்தார்க்கு உரிய மோதிரம்
செறித்தல்-சேர்த்தல்
இலக்கம் -லக்ஷம்
வருவாய்-வரும்படி
வேதனம்-சம்பளம்
நல்கினன்-கொடுத்தனன்
விருத்தி-சீவிதம்(மானியம்)
சேடிமார்-வேலைக்காரிகள்
கூறு-பிரிவு
வாயில் காவலன்-வாயில் காப்போன்
கடைத்தலையில்-தலைவாசலில்
செற்றம்-தணியாக் கோபம்
குறிப்பினெச்சம் நெறிப்பட நாடி-குறிப்பினாலே ஒழிந்தவற்றை வழிப்பட ஆராய்ந்து
கிளவி-சொற்கள்
கறுத்து-கோபித்து
திரிந்து-வேறுபட்டு
பிறைப்பூண்-சந்திரஹாரம்
பெருமகன் அவன் மாட்டு-அரசன் பால்
கூறுதல் செல்லா-கூறாத
செய்கென -செய்க என
மனத்தது-மனத்தில் உள்ளது
முன்னி-முற்பட்டு
ஒன்னார்-பகைவர்
புல்லோர்-அற்பர்; புன்மையை உடையோர்
ஒரீஇ-நீக்கி
கெழீஇ-கொண்டு
கட்டுரை மகள்-பொருள் பொதிந்த சொற்களைக் கூறுபவள்.
தன்னுடைய-உன்னுடைய
தன்னை-உன்னை
குழவி-குழந்தை
இத்துணை-இவ்வளவு
சொற்றனன்-சொன்னான்
காடுகெழு குறும்பு-காடுகள் நெருங்கிய குறிஞ்சி நிலத்தைச் சார்ந்த பாலை நிலம்
கனமலை வட்டம்-பெரிய மலைகளை உடைய இடம்
பொன்னணி-பொன் ஆபரணம்
குறளி-மிகக் குறிய வடிவம் உடையவள்
தாமம்-மாலை
குழன்றது-வளைந்தது
அழன்றது-வெம்மையுற்றது
வியர்-வேர்வை
நித்திலம் -முத்து
கந்துகம்-பந்து
இழை-ஆபரணம்
திறத்திறம்-வகை வகையாக
சிம்புளித்து -கண்ணை மூடிக்கொண்டு
கம்பிதம்-நடுக்கமுள்ள பாட்டு

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பள்ளியம்பலம்-படுத்தற்குரிய பொது விடம்

சீற்றம்-கோபம்

பணி-வேலை

வண்ண மகள்-அலங்காரஞ் செய்பவள்

பூந்தாது-பூவிலுள்ள மகரந்தப்பொடி.

கூத்தப் பள்ளி-நாடகசாலை

குச்சரக் குடிகை-கூர்ச்சர தேசத்துச் சிற்பம் அமைந்த குடிசை

வேதிகை-திண்ணை

ஆடல் பேரறை-ஆடுதற்குரிய பெரிய அறை; மேற்கூறிய குடிசை

சார்ந்தபின்-அடைந்த பின்பு

அளவளாவி -கலந்து

தானை -சேனை

தருகுவல்-தருவேன்

பருவரல்-துன்பம்

மானே தேனே-மான்போன்ற் பார்வையை உடையாய்; தேன் போன்ற சொல்லையுடையாய்

தூர்த்தக் கள்வன்-காமபரவசனாகிய திருடன்

கேசம்-மயிர்

பயிற்சி-வழக்கம்

கத்தரிகை-கத்தரிக்கோல்

கைம்மலர்-கையாகிய பூ

தீண்டுதல் -தொடுதல்

நீற்றை -விபூதியை

துட்கென்று-திடுக்கிட்டு

விழுநர்-விழுபவர்

எழுநர் -எழுபவர்

அணைநர்-அணைபவர்

செயிர் -குற்றம்

மாபெருந்தேவி-பட்ட மகிஷி

சோர்விடம்-தளர்ந்த சமயம்

ஆயம் -கூட்டம்

பணிப்பெண் -வேலைக்காரி.

தன் கடமை-உன் கடமை

குறை -வேண்டுகோள்

பெண்ணீர்மைக்கு இயல்-பெண் தன்மைக்குரிய இயல்பு

அழேற்க-அழாதே

பாவாய்-பிரதிமைபோல்வாய்

அரும்பெறற்றவ்வை-பெறுதற்கரிய தமக்கை(வாசவதத்தை)

மகளிர் மூவர்-வாசவதத்தை, பதுமை, மானனீகை

திறை அளப்ப- கப்பஞ் செலுத்த

தரூஉம்-கொடுக்கும்

தழைப்ப-செழிக்க

பருவ முதிர்ச்சி- பிராய முதிர்ச்சி

வெள்ளியங்கிரி-வெள்ளிமலை

மந்தர அரசன்-வித்தியாதர அரசன்

பற்றுக்கோடு-ஆதாரம்

ஆடவர் திலகம்-ஆண் மக்களில் சிறந்தவன்

கடப்பாடு -கடமை

வேண்டுகோள்-பிரார்த்தனை

போக பூமி-போகத்தைமட்டும் நுகருதற்குரிய இடங்கள்; ஆதியரிவஞ்சம் முதலியன

மருங்கு-பக்கம்

இல்லோர்க்கு-வறுமையுற்றோர்களுக்கு

உறுபொருள்-மிக்க பொருள்

வீசுபவர்-கொடுப்பவர்.

சில்லென் கூந்தல்-சிலவாகிய கூந்தலை

போது-மலரும் பருவமுள்ள பேரரும்பு

நெற்சிறு தாலி-சிறுநெற்றாலி; ஒருவகைக் கழுத்தணி

ஒரு காழ் வடம்-ஒற்றைச் சரட்டாலாகிய வடமென்னும் ஆபரணம்

கோடித்துகில்-புதிய ஆடை

உத்தரீகம் -உத்தரியம், மேலாடை

குவளைப் போது-நீலமலர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கயம்-குளம்

நீரரமகள்-நீரிலுள்ள தெய்வமங்கை

ஏற்றவள்-தகுதியானவள்

சின்மலர்-சிலவாகிய பூ

சலிப்பு-மன இளைப்பு

நரவாண காண்டம்-உதயணன் குமாரனாகிய நரவாணனுடைய பிறப்பு முதலியவற்றைக் கூறும் பகுதி

ஆசி-ஆசீர்வாதம்

புறவு-புறா

பார்ப்பு-குஞ்சு

இறைவன்-தலைவன்

புதல்வன்-புத்திரன்

துயிலுகையில்-தூங்குகையில்

கண்ணுற்ற -பார்த்த

சூளறைந்து-சபதம் செய்து

தியானித்தல்-நினைத்தல்

விண்-ஆகாயம்

காலகூடம்-யானையை வருத்துவதாகிய ஒரு நோய்

பஞ்ச மந்திரம்-ஐந்து மந்திரம். அவை பஞ்ச நமஸ்கார மென்றும் வழங்கப்படும்; ஜைன மதத்திற்கு உரியவை

தப்பாது -தவறாது

உருவேற்றுதல்-பல முறை ஜபித்தல்

உமை-உமாதேவி

நாட்டம்-கண்

தச்சுவினை இளைஞன் -இளம் பருவத்தை உடைய தச்சன்

மாறாக-பிரதியுபகாரமாக

சிறப்பயர்தல்-சிறப்புச் செய்தல்

சம்மானம்-வெகுமதி

உள்ளுதோறுள்ளுதோறும்-நினைக்குந் தோறும் நினைக்குந்தோறும்

பெருகுதலுற்று -வளர்ச்சியடைந்து

இட்டவள் -போகட்டவள்; எறிந்தவள்

கவர்ந்தது-கொள்ளை கொண்டது

விரல் நிரை-விரல்களின் வரிசை

ஒழுகு கொடி மூக்கு-நீண்ட கொடி போலும் மூக்கு

விழாவணி-திருவிழாவில் அலங்காரம்

கொடிவீடு-பூங்கொடியாலாகிய வீடு; லதாக்கிருகம்

துயிலுணர்ந்தெழுந்து-தூங்கி யெழுந்து

ஒரு தலை-நிச்சயம்

வேட்கை-விருப்பம்

விச்சை-வித்தை

நவநிதி-ஒன்பது வகையான பொருள்களின் தொகுதி; ஒன்பது வகையான நாணயமுமாம்.

துறவுக் காண்டம் -உதயணன் முதலியோர் துறவறம் பூண்டது முதலிய வற்றைக் கூறும் பகுதி

குத்துக்கோற்காரர்-குத்துக்கோலைக் கையிலே கொண்டு யானையின் முன் நின்று அது வெறி கொண்ட பொழுது முகத்தில் குத்தி அதனை அடக்கும் ஒரு வகை வேலைக்காரர்.

சாரணர் -சைன முனிவர்

அறவுரை -தருமோபதேசம்

இருக்கை -ஆசனம்

துறந்து-நீங்கி

விரைகின்றது-விரைந்து செல்கின்றது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இறைவனின் திருவிளையாடல்கள்*

1. இந்திரன் பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்

ஒழுக்கம்,வாய்மை, கல்வி, புகழ், நிறை, அருள் இவற்றால் உயர்ந்த முனிவர்கள் கேட்டு இன்புறும் வண்ணம் அகத்திய முனிவர் சொல்வாராயினர்:-

தேவேந்திரன் முன்னொரு காலத்தில் பகைவனும் மகாவீரனுமாகிய விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன். கொல்லவே அப்பாவம் இந்திரனைப் பிணித்து வருத்தியது. அதனையறிந்த முனிவரும் தேவரும் அப்பழியை நீக்கநினைந்து, நூல்களையாரய்ந்து தெய்வத்தச்சனைக் கொண்டு சில விமானங்களைச் செய்வித்து வைத்தனர். வைத்தும் அது தீராமையால் அவர்கள் தங்கள் தவவலியால் அப்பாவத்தை நான்கு கூறாக்கி அக்கூறுகளை நீரிலும் மண்ணிலும் மரத்திலும் மகளிரிடத்தும் சேர்த்தி அந்நால்வருடைய வேண்டுகோளுக்கிரங்கி நீரில் நுரையாயும் நிலத்தில் உவராயும், மரத்திற் பிசினாயும் மகளிரிடத்துப் பூப்பாயும், அப்பழிகள் நீங்கும் வண்ணம் செய்தார்கள். பின்பு அந்நால்வரும் "இப்பழிகளை யேற்றுக்கொண்டமையால் எங்களுக்குள்ள பயன் என்ன ?" என்று கேட்ப, அவர்கள் பிறர் கழுவிய மலம் சாராதவரத்தை நீர்க்கும், வெட்டிய இடம் வடுப்படாமையை நிலத்திற்கும், குறைத்தகிளை தானே வளருந்தன்மையை மரத்திற்கும், கருப்பமுள்ள காலத்தும் கணவரோடு கூடி இன்பநுகர்தலை மகளிர்க்கும் அருள் செய்தார்கள். செய்தும் அப்பாவத்தின் சேடம் சிறிது இந்திரனை நீங்காமல் இருந்தது. இருந்தும் அதனாற் கவலையடையாத இந்திரன் ஒருநாள் கற்பகச் சோலையிலுள்ள பேரத்தாணிக்கண் வந்து சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனன். அப்போழுது முனிவர் ஆசி கூறினர்; தானவர்கள் வழுத்தினர்; தேவர் முதலியோர் தொழுதனர்; காம்தேனுவும் சிந்தாமணியும் துதித்தல் செய்தன; இரண்டு பக்கத்தும் நின்று சங்க நிதியும் பதுமநிதியும் குறிப்பறிந்து ஒழுகுவனவாயின; இயற்கை யழகு வாய்ந்த தேவ கன்னியர்கள் கண்ணுக்கினிய கோலங்கொண்டு பாடியாடி மகிழ்வித்தார்கள். அந்த ஆடலைக் கண்டவர்களிற் சிலர்

* டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் தாம் வெளியிட்ட பெரும் பற்றப் புலியூர் நம்பி இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்தையொட்டி எழுதிய கதைச் சுருக்கம்; முற்றுப் பெறவில்லை.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அதனை மிகக் கொண்டாடி கூத்தைப் போல மனத்தைக் கவர்ந்து இன்பமளிப்பது வேறொன்றுமில்லையென்றார். வேறு சிலர் வணங்கி அங்ஙனம் கூறுவதுயாது? நிருத்தத்தைக் காட்டிலும் மனத் திற்கும் கண்ணிற்கும் இன்பத்தையளிப்பது ஒன்றுண்டு. அது மிருக வேட்டையாகும் என்றார். கேட்ட இந்திரன் வேட்டையில் விருப்பங் கொண்டு,"அதற்குரிய வனத்தைச் சொல்லுமின்" என்று வினாவினன். அப்போழுது அங்கே இருந்த பெரியோர்களிற் சிலர் 'தேவேச ! ' பூமியிற் சிறந்துள்ள வனங்களுள் கடம்பவனம் என்று ஒன்றுண்டு. அது நீர் வேட்டையாடுதற்குத் தகுதியுள்ளதாகும். அல்லாமலும் அது பாவங்களை நீக்கும்; நல்ல இன்பத்தையளிக்கும். யானை முதலிய விலங்குகள் அதில் நிறைந்துள்ளன. அவ்வனத்தை யன்றி நீர் வேட்டையாடுவதற்குச் சிறந்ததாக வேறுவனமில்லை " என்றார். அதனை அவர்கள் சொல்லும் முன்னம் ஊக்கத்துடன் எழுந்த இந்திரன் வேட்டையாடு தற்குரிய கோலங்கொண்டு சேனைகளுடன் புறப்பட்டுப் பூமியில் இறங்கிக் கடம்பவனத்தையடைந்தான். அடைந்தவன் மிருகங்கள் தப்பியோடாதபடி அவ்வனத்திற் செய்விக்க வேண்டியவற்றைச் செய்வித்து அங்கங்கே மிருகங்களிருத்தலை அவற்றின் அடிச்சுவடுகளாலறிந்து நாற் புறத்தும் வேட்டை நாய்களைச் செலுத்தி வலைகளைக் கட்டிப்பறை களை முழங்கச் செய்ய மிருகங்கள் பலவாறாகக் குதித்தோடின. அங்ஙனங் குதித்தோடிய பன்றி முதலியவற்றை எய்து வீழ்த்தி இந்திரன் மகிழ்வுற்றான். உற்றவன் வட திசையிலிருந்து தென்திசை நோக்கி வேட்டை விருப்பத்தோடு பழம் பிறப்பிற் செய்த தவத்தால் வருகையில் அவனுடைய உள்ளத்தில் சிவஞானம் உதித்தது. உதிக்கவே அவன் தேவர்களை நோக்கி, "இந்த இடத்தை அடையு முன்னமே எனக்கு வேட்டையில் மனம் செல்லவில்லை. அதற்குக் காரணமாக இதில ஏதோ ஒருவிசேடம் இருத்தல் கூடுமென்றெண்ணி அதனைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு என்னுள்ளம் அவாவுகின்றது. என்னுடைய பழைய செயல்களெல்லாம் மாறிவிட்டன. ஆதலால் அக்காரணத்தைத் தேடியறிந்து நீர்சொல்ல வேண்டு"மென்றான். கேட்ட தேவர்கள், "உம்முடைய கட்டளைப்படியேயாம் சென்று தேடிக்கண்டுவருகின்றோம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் அந்த வனமுழுவதும் தேடி ஒரு தடாகத்தையும் அதன் கரையின் வடமேற்குத் திசையில் எல்லாந் தோன்றுதற்கு முன்னமே தோன்றி யருளிய சிவலிங்கப்பெருமானையும் அம்பிகையையும் கண்டு இன்பமுற்று மீண்டு இந்திரனையடைந்து" பணிந்து அரச! மிக ஆழ்ந்து தெளிந்த தீர்த்தத்தை உடையதான ஒரு தடாகத்தையும் அதன் வடமேற்றிசையில் ஒரு சிவலிங்கத்தையும் அம்பிகையையும் எம்முடைய புண்ணிய வசத்தாற் கண்டோம்" என்று சொன்னார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கேட்ட இந்திரன் இன்பம் உற்று அவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு விரைந்து சென்று அத்தடாகத்தைக் கண்டு அதிசயமுற்றுக் கைக் கவசம் முதலியவற்றையும் நீக்கி அதில் நீராடித் தன்னுடைய நித்திய கன்மங்களை முடித்துக் கொண்டு போய்ச் சிவலிங்கப் பெருமானையும் அம்பிகையையுந்தரிசித்து ஆனந்த பரவசனாகி நின்று, "அடைந்தவர் பாவ நீக்குமையனே காணப்பெற்றேன், மடங்கெலெண் குழுவை கேழன் மாமதமாக் கண்மற்று மிடைந் திடுங் கொடிய் காட்டின் மெல்லியலொடுந்தனித்திவ் விடந்தனிலிருந்தாயென்ன புண்ணியஞ் செய்ததிம்மண் என்று சொல்லிப் பாராட்டி அன்புடன் வணங்கி இறைவ; தேவரீரை அருச்சித்தற்கு அடியேனுடைய உள்ளம் விரும்புகின்றது. அதற்குரிய மலர்களைப் பெறும்படி செய்தருள வேண்டு" மென்று விண்ணப்பஞ் செய்துவிட்டுப் போய்த் தேடி எங்கும் மலர்களைக் காணாதவனாகி வந்து, "அடியேன் யாது செய்வேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே மூர்ச்சித்து விழுந்தனன். அப்பொழுது சிவபெருமான், வேட்டை யாட்டிலுள்ள விருப்பம் ஒழிந்து நம்மைப் பூசிக்க விரும்பி நல்ல பூக்கள் அகப்படாமையால் இவன் மிகவும் நொந்தனனென்று திருவுளமிரங்கி அந்தத் தடாகமெங்கும் பொற்றாமரை மலர்கள் தோன்றும்படி திருவுளம் பற்றினர். அதனைக் கண்ட இந்திரன் வியந்து பார்த்துப் பார்த்து அதிசயமுற்றுத் திருவருளைப் பாராட்டிப் புளகமுற்றுக் கண்ணீர் வார உடல்நடுங்கி அன்புருவமாகி அப்பூக்களைப் பறித்து விதிப்படி சிவலிங்கப் பெருமானைப் பூசை செய்தான். செய்து தரிசிக்கையில் சுவாமியின் திருமேனியின் மீது வெயில் தீண்டக்கண்டு பதைபதைத்து வருந்தி விமானம் சாத்த நினைந்து கவலையுறுவானாயினான். குறிப்பால் அதனையறிந்த தெய்வத்தச்சன் வணங்கி, "விருத்திரனைக் கொன்ற பாவத்தை நீக்கும் பொருட்டு முன்பு நீர் செய்வித்த விமானங்கள் பலவற்றுள் மிகச் சிறந்ததாகிய ஒன்று அமராவதியில் இருக்கின்றது. அதனைச் சாத்தலாம்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். இந்திரன், "நீயே சென்று அதனைக் கொணர்க" என்று கட்டளையிட, அவன்போய் எட்டுயானைகள் முதலியவற்றால் தாங்கப்படும் அவ்விமானத்தைக் கொணர்ந்து காட்டினன். அதனைச் சிவலிங்கப் பெருமானுக்குச் சாத்தி மனமகிழ்ந்த இந்திரன் வணங்கித்துதித்துப் பூசித்து, அந்த விமானத்திற்கு மிக்க அழகுண்டாகும்படி எழுந்தருளியிருந்த இறைவனுடைய பேரழகைக் கண்டு ஈச! சொக்கென்னுந் திருநாமம் தேவரீருக்கேயன்றி வேறுயாருக்குரியது?" என்று பாராட்டி வணங் கினான். அதுமுதல் அந்த மூர்த்திக்குச் சொக்கநாதர் என்னுந் திருநாமம் வழங்குவதாயிற்று. பின்பு, இந்திரன், எக்காலத்தும் அமராவதிக்கு யாதோரிடையூறு முண்டாகாதபடி காத்தருளல்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வேண்டும்; முன்பு விருத்திராசுரனை அடியேன் கொன்றமையால் உண்டாகிய பாவத்தை நான்கு கூறாக்கி நீக்கினர். அதன் சேடம் இன்னும் உண்டேல், அதனையும் நீக்கியருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான். பிரார்த்திக்கவே, சொக்கநாதர் வெளிப்பட்டுப் புன்முறுவல் செய்து, "இமையவர் கோவே உலகத்தில் மனிதர் தாம் இயற்றிய தீவினையை அறிந்து கொள்ளமாட்டார்; அறிந்து கொண்டாலும் அதனை முழுவதுஞ்சொல்லாமற் சிறிதே கூறுவர், அப்படியிருக்க, நீ உன் பாவம் முழுவதையும் வெளிப்படக்கூறினை; மகாவீரனாகிய விருத்திராசு ரனைக் கொன்ற பாவம் தீர்த்தற்குரிய தன்று, ஆனாலும், தணியாத் அன்புடன் நீ எம்மை விதிப்படி பூசித் தமையாலும், விமானஞ் சாத்தினமையாலும் அப்பாவம் முழுவதும் உன்னைவிட்டு நீங்கியது. இனி உன்னுடைய நகரத்திற்கு யாதோரிடையூறும் இல்லையாகும்" என்று அருள் செய்தனர். கேட்ட இந்திரன் பலமுறை இறைஞ் சித்துதித்து நீக்குதற்கரிய பழி நீங்கப் பெற்றமையால் தூய்மை யடைந்து அடியேன் உய்ந்தேன் உய்ந்தேன் என்று பல முறை விண்ணப்பஞ்செய்துவிடைபெற்றுச் சேனையுடன் தனது நகரஞ் சென்றான். பொற்றாமரைகள் பல பூத்தமையால் அங்கேயுள்ள தடாகம் அது தொடங்கிப் பொற்றாமரை என்று பெயர் பெற்றது. அது நீர் வடிவமாயிருப்பினும், அறிந்தேனும் அறியாம லேனுந் தன்பால் ஆடுவோருடைய பாவத்தைத் தீயைப் போலவே சுட்டு நீறாக்கி விடுமென்று புராணங்கள் சொல்லா நிற்கும்.

இந்திரன், அக்காலந் தொடங்கித்தன் தேவியரோடும் தேவர்க ளோடும், வருடந்தோறும், சித்திரை மாதத்துச் சித்திரை நட்சத்திரத் தில் வந்து பொற்றாமரையில் நீராடிச் சொக்கநாதக் கடவுளைப் பூசித்துச் செல்வானென்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

2.வெள்ளானைக்குச் சாபம் தீர்த்த திருவிளையாடல்

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்தலினால் இந்திரனுக்கு வீரஹத்தியின் சேடம் நீங்கிய விசேடத்தைக் கேள்வியுற்ற ஐராவத மானது இத்தலத்தையடைந்து, பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தையும், எட்டு யானைகளினால் தாங்கப்பட்ட இந்திர விமானத்தையும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சொக்கநாதரையும் தரிசித்து வணங்கியது. வணங்கியவுடன் தல விசேடத்தால் அதற்குச் சிறந்த அறிவுண்டா யிற்று. உண்டாகவே துருவாச முனிவரால் முன்பு தனக்கு நேர்ந்துள்ள

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சாபத்தை நினைந்து, "ஸ்வாமி உம்முடைய விமானத்தை அடியேன் கிளைகள் சுமத்தல் போல அடியேனுஞ் சுமந்து அருகில் நிற்க விரும்புகின்றேன். அதற்கு உபாயம்யாது?" என்று விண்ணப்பம் செய்ய "அவர் ஐராவதமே! உன்னுடைய தலைவன் சீலத்தை யொத்தது உன் சீலமும் அவன் என்னுடைய சிறந்த அடியவன் அவனைத் தாங்குவதே என்னைத் தாங்குவதையொக்கும். ஆதலால் உனக்கு வேண்டிய வேறு வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்" என்று கட்டளையிட்டனர். அப்போது அந்த யானை, "பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக்குன்றே, "அடியேனுக்குள்ள குறையொன்றை விண்ணப்பஞ் செய்வேன்; கேட்டருள்க. முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் பூமியில் வந்து வேட்டையாடி வெற்றிபெற்று என்னை ஊர்ந்து சுவர்க்கஞ் செல்லும் போது தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து தத்தமக்குரிய கையுறைகளைக் கொடுத்து கண்டு மகிழ்வித்தார்கள். அதனைக்கண்ட துருவாச முனிவர் தாம் வழிபடு தெய்வத்திற்குச் சாத்திய தாமரைப் பூவொன்றையும் துளவமாலை யொன்றையும் கொண்டு சென்று அவன் கையிற்கொடுத்தனர். அவன் அவற்றை மதியாமல் வாங்கி என் மத்தகத்தில் எறிந்தனன். பழம் பிறப்பிற் செய்த பாவத்தாலும் மதத்தாலும் நான் அவற்றைக் கீழே வீழ்த்திக்காலால் துகைத்தேன். முனிவர் அத்தீய செயலைக்கண்டு அஞ்சி கோபங்கொண்டு விரைந்து சென்று எடுத்து அவற்றைத் தாம் சிரமேற்கொண்டு அவனை நோக்கி, "மற்றையோ ரளித்த காணிக்கைகளை விரும்பிக் கைக்கொண்டு நான் கொடுத்தவற்றை மட்டும் அவமதித்து எறிந்ததுயாது காரணம் பற்றி? இங்ஙனம் அவமதித்த நீ பின்பு ஒரு பாண்டியனுடைய கையிலுள்ள வளையென்னு மாயுதத்தால் உன் தலை பிளந்து போகக்கடவது" என்று சாபங்கொடுத்துவிட்டு என்னை நோக்கி, "நீ தெய்வ யானை யாக இருந்தும் இங்ஙனஞ் செய்தமையால் தெய்வத்தன்மையை யிழந்து காட்டானையாகி பூமியிலுள்ள வனங்கடோறும் உழன்று திரிவாயாக" என்று சபித்தனர். அந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட தேவரும் முனிவரும் மனம் வருந்தி இந்திரனும் யானையும் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதனாற் கோபந்தணிந்த அம்முனிவர் இந்திரனை நோக்கி, 'சுந்தரேசருடைய அடியவனாகிய பாண்டியனொருவனால் மகுட பங்கத்தை மட்டு மடைந்து அப்பால் உயர்ச்சி பெற்று உன் பதவியை அடையக் கடவை' என்று சொல்லிவிட்டு என்னை நோக்கி, "நீ காட்டானை யாகிப் பூமியிலே திரிந்து ஒரு காலத்தில் கடம்ப

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வனத்தையடைந்து சுந்தரேசருடைய திருவருளால் அத்துன்பம் நீங்கப் பெற்றுப் பழைய நிலைமையை அடையக்கடவாய்" என்று கட்டளையிட்டுச் சென்றனர். அதன் பின்பு ஒளி குறைந்து பூமியில் வந்துபெரும் பசியால் மிக நொந்து காடு மலை முதலிய இடங்களில் அலைந்து திரிந்து துன்புற்று இங்கே வந்து உம்மைத் தரிசித்து வணங்கினேன். 'அடியேனுடைய சாபத்தை நீக்கியருளி இந்திர விமானத்தைத் தாங்குகின்ற யானைகளினிடத்து வைத்துள்ள கருணையை அடியேன் பாலும் வைத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தது. அவர் சாபத்தை நீக்கி உனக்குமுன் நிலைமையை யளித்தோம் இனி அஞ்சற்க நம்மைப் பூசித்துவிட்டு தேவலோகஞ் சென்று நம் அன்பனாகிய இந்திரனுக்கு ஊர்தியாகி வாழ்வாயாக' என்று கட்டளையிட்டனர். ஐராவதம் அடியேன் உய்ந்தேன் ! உய்ந்தேன் ! என்று சென்று பொற்றா மரைத் தீர்த்தத்தாலபி டேகித்துப் பொற்றாமரை மலர்களால் அவரைப் பூசித்து. குற்றம் நீங்கிப் பிரியா விடைபெற்றுத் தெய்வலோகஞ் சென்றது.

---

3. தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்

மதுரையில் மலயத்துவச பாண்டியனென்று ஓரரசன் தோன்றி ஆதிமனுவைப் போல் அரசாட்சி செய்து வந்தான். அக்காலத்தில் மனிதர்களெல்லோரும் பழைய அரசர்களை மறந்து இவன் குடைநிழலே சிறந்ததென்று மிக்க இன்பமுற்று வாழ்வாரர்யினர். அவன் முதலில் தனது இளமைச் செவ்வியால் அழகிய காமக் கிழத்தியர் பலரை மணந்து இன்பந் துய்த்துச் சில காலத்திற்குப் பின்பு அதில் வெறுப்புற்று அவர்களை நீக்கித் தன் குலத்திற்கேற்ற அரசபரம் பரையிலவதரித்த வடிவ மங்கையென்பவளை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து அவள்பால் மிக்க அன்புவைத்து வாழ்ந்துவந்தான். வருகையில் தனக்குப் புத்திரனில்லையே யென்ற கவலை அவனுக்கு உண்டாயிற்று. உண்டாகவே ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளை நினைந்து மனைவியுடன் பலகாலம் தவம்புரிந்து வந்ததன்றிப் பல தருமங்களையுஞ் செய்தனன். அதனையறிந்த சொக்க நாயகர் ஒரு திருவிளையாடல் செய்ய நினைந்து மூன்று தனங்களையுடைய ஒரு பெண் குழந்தையை அவர்களுக்கு அளித்தனர். அக்குழந்தை உலக மெல்லாம் வியந்து கொண்டாடும்படி பிறைபோல வளர்ச்சியுற்று

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

விளங்கியது. மலயத்துவசன் அதன் தோற்றத்தைக் கண்டு விம்முதமுற்று ஒரு நாள் இந்த அழகிய பெண்ணுக்கு மிகையான இந்த உறுப்புத் தகுவதன்றே எந்தாய்! சந்திர சூடா ! என் செய்வேன் என்று மலரணையில் துயிலுவானாயினன். துயிலுகையில் பரமசிவன் அவனுடைய கனவிலே தோன்றி, "அரச, இவளைச் சாதாரணமானமாதென்று நினையாதே; மூன்றாவதான தனம் ஒரு சமயத்தில் நீங்கப்பெற்று இவள் உலகத்தை ஆளுவாள்; நீ கவலையைத் தவிர் " என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர்; மறையவே பாண்டியன் துயிலுணர்ந்து அதிசயித்து அக்கனாவை மந்திரிகளுக்குக் கூறினான். அப்பொழுது கேட்ட மந்திரிகளுள் கணிதம் வல்லவனொருவன் எழுந்து, "அரச ! உதித்த கால பலத்தினால் இவள் உலகத்தை ஆளுவாள்; தடாதகையென்னுந் திருநாமம் இவளுக்கு இடற்பாலது; உரிய கணவனைக் காணும் பொழுது மிகையான ஒரு தனம் மறைந்துவிடும்" என்று சொன்னான். இவர் சொல்லியது தவறாது என்று மற்ற மந்திரிகள் கூறினர். கேட்ட அரசன் எல்லாம் ஈசன் செயலே என்று தெளிந்து விதிப்படி தடாதகையென்று அக்குழந்தைக்குத் திருநாமஞ் சாத்திக் கவலை நீங்கி அரசாட்சி செய்து வந்தான். வருகையில் தடாதகை யாவரும் வியக்கும்படி நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியுற்றுக் கன்னிமாடத்திலுறை பவளாய்ப் பல பாங்கிமாரோடு, பந்து கழற்சிக்காய், அம்மனை, ஊசல் முதலிய பல விளையாட்டுக்களிற் பயிற்சியுற்று யானை யேற்றம் குதிரையேற்றம் முதலிய எல்லா வித்தைகளையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்து விளங்கினள். அவள் பிறந்த காலவி சேடத்தையும், அழகு பராக்கிரம முதலியவற்றையும் தனக்கு ஆண்மகவில்லாமையையுமுணர்ந்த மலயத்துவசன் பல அரசர் போற்ற நல்ல தினத்தில் அவளைச் சிங்காசதனத்தில் அமர்த்தி முடிசூட்டித் தன் உரிமைகளையெல்லாம் சேர்ப்பித்து விட்டு இவளைப் பெறுதற்கு என்ன புண்ணியஞ் செய்தேன் என்று தன்னுள் மகிழ்ந்து பந்த நீங்கி முத்தி பெற்றான்.

4. மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்

தடாதகாதேவியார், தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய அபரக்கிரியை களைத்தாமே செய்தனர். தந்தையின் பிரிவாற்றாமை முதலிய வருத்தமுடையவராகி இவர் பின்பு தேறுதலுற்றுப் அரசாட்சி செய்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வந்தனர். வந்தபொழுது உரிய கணவனைத் தமிழ்நாட்டிற் பெறாமையால் அக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ள நினைந்து மிக்க சேனைகளுடன் திக்குவிசயஞ் செய்யப் புறப்பட்டுப் பல நாடுகளையும் அடைந்து அங்கங்கேயுள்ள அரசர்களோடு போர் செய்தார். அவர்களைக் காணும் பொழுது இவருக்கு மன வேறுபாடு உண்டாகவில்லை. கிழக்குத்திக்கு முதலியவற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு தேசத்தரசரையும் பார்த்தபொழுது தமக்கு விருப்பமுண்டா காமையால், தடாதகா தேவியார்க்கு மிக்க மனக்கவலை யுண்டாயிற்று, அதனையறிந்த சொக்கநாதர் அவரை மணஞ் செய்து கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு சென்று கைலையங்கிரியின் சாரலில் இவருடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டே எழுந்தருளியிருந்தார். பிராட்டியார் வடமுக நோக்கிச் சென்று இடையிலேயுள்ள மிக்க சூரர்களாகிய அரசர்கள் பலரைவென்று அவர்களுடைய நாடுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டவராகித் திறைகொடாத அரசன் யாவன் என்று விசாரித்துக் கொண்டே மிக்க தைரியத்துடன் கைலை மலையின் பக்கத்தையடைந்தார். பல பணிப்பெண்களும் பல அரசர்களும் தத்தமக்குரிய பணிகளை இயற்றிக்கொண்டு உடன் சென்றார்கள். இவர்மிக்க கோபத்தோடு போர் செய்தற்கு வருவதையறிந்த பூதகணாதிபர்வந்து போர் செய்து தோற்றுப் படைக்கலங்களை இழந்து ஓடிச்சென்று பரமசிவன் திருமுன் வீழ்ந்து அஞ்சிப் பின் வருமாறு "ஸ்வாமீ ! மூன்று தனத்தையுடைய ஒரு கன்னிகை வந்து என்னை யொத்தவர் யார்" என்று சொல்லிப்போர் செய்து எங்களை வென்று விட்டாள்; புன்முறுவல் செய்துகொண்டே நிற்கின்றாள்; அவளைப் போன்றவர்களை மூன்று உலகத்திலும் இன்று வரையில் யாம் பார்த்ததில்லை" என்றார்கள். இதைக் கேட்ட பரமசிவன்; புன்னகை கொண்டு நீவிர் அஞ்சற்க; நாம் சென்று அப்பெண்ணை வென்று மீள்வோம்" என்று அவர்களை அங்கே நிறுத்திவிட்டு மன்மதன் சேனைபின்வரச் செல்பவாராய், தடாதகையை மணஞ்செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று பெருவிருப்புடன் போர்க் கோலங் கொண்டு யுத்தகளத்திற் கெழுந்தருளினார். பிராட்டியார், "நம்மை மதியாமல் யாரோ ஒருவர் போர் செய்தற்கு வருகின்றார். அதற்குக் காரணம் யாதென்று எண்ணித் தாமும் போர் செய்தற்கு விரும்பிப் போர்க்கோலத்துடன் அவர்க்கு நேரே சென்றார்.

சென்ற பிராட்டியார் இறைவனைக் காணுமுன்னமே அவருடைய மூன்று தனங்களுள் ஒன்றுமறைந்தது. அதனையறிந்து மிகுந்த நாணத்துடன் ஒல்கிக் குனிந்து நிலங்கீறிக்கொண்டு நின்றார்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அதனையறிந்த மந்திரி "அன்னே ! இவரே உம்முடைய மணவாளர்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

அதுவரையிற் போர் செய்யாதிருந்த மன்மதன் துணிந்து இவர் மீது அம்புகளைத் தொடுத்தனன். அதனால் இவர் வருந்தினார். அதனைக் கண்ட இறைவன் புன்னகை செய்து, "ஒப்பற்ற பெண்ணரசே ! உம்மை மணஞ்செய்வதற்கே யான் இங்கு வந்தனன். உம்முடைய குறிப்பை யானறிகிலேன்; மன்மதனோ என்னிடம் பகைமை பாராட்டி வருத்துகின்றான் " என்று மிகவும் நலம் பாராட்டித் தம்முடைய கருத்தைப் புலப்படுத்தினர்.

போர்த்திறத்திற் சிறந்தவரும் மிக்க கீர்த்தி வாய்ந்தவரும் திருமகளைக் காட்டிலும் அழகிற் சிறந்த வருமாகிய பிராட்டியார் புன் முறுவல் செய்து சிவபெருமானைக் கடைக்கண்ணால் நோக்கி நாணமுற்று நிலத்தை நோக்கி, "ஸ்வாமி! பாண்டி நாட்டிலுள்ள மதுரா நகரம் அடியேனுடைய ஊர். என்னுடைய தந்தையார் தம்முடைய அரசுரிமையை என்பால் அளித்துவிட்டுத்தாம் விண்ணுலகை யடைந்தார். என்னுடைய நற்றாய் என் கன்னிக்குரிய மணவாளனை நான் என்று காண்பேனென்னும் மனக்கலக்கத்துடன் இருக்கின்றாள். ஆதலால் எங்கள் வருத்தம் தீர தேவரீர் மதுரையம்பதிக் கெழுந்தருளிப் பங்குனி யுத்தரத்தில் அடியேனை மணஞ்செய்து கொண்டருளுக" என்று மிக வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ் செய்தார். மிக்க புகழையுடையாய் ! "நீ விரும்பிய வண்ணமே செய்வேன்; சிறிதும் உளங்கலங்க வேண்டாம்" என்று திருவருள் பாலித்துப் பரமசிவன் தம்மிடஞ் சென்றனர்.

அப்பால் பிராட்டியார் மதுரா நகரஞ் சென்று தம்முடைய தாய்க்கு மிகவும் இன்பமுண்டாகும்படி நிகழ்ந்தவற்றைச் செப்பினர். பின்பு கலியாணத்திற்குரிய காரியங்களைச் செய்வித்தற்கு நிச்சயித்தனர்.

அதனையறிந்த மந்திரி முதலியவர்கள் விவாகத்திற்குரிய அலங்காரங்களைச் செய்விக்கும்படி நகரில் முரசறைவித்தனர்.

பொன் மயமான கால்களை நிறுத்திப் பந்தர் போடுவித்துப் பட்டுக்க்ளால் மேற்கட்டிகள் கட்டுவித்துத் தூப தீபங்களையும் கமுகின் பாளைகள் செறிந்த நீர்க்கரகங்களையும் அங்கங்கே வைத்தார்; முத்தமாலைகளையும் மாணிக்க மாலைகளையும் தொங்கக்கட்டு வித்தார்; புழுதியடங்கப் பனிநீர் தெளித்தனர்; வாசனையுடைய மலர்களையும் வாசனைச் சுண்ணங்களையும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பொன்னாற் செய்யப் பட்ட மலர்களையும் நவரத்தினங்களையும் அங்கங்கே வாரியிறைத் தார்கள்;

சமித்துக்கள், நெய், பால், பாலிகைகளைக் கொணர்ந்து நிறைத்து; அறுகம்புல்லையும், திருப்பையுஞ் சூட்டி அட்ட மங்கலங்கள் வைத்தார்கள்; தோரண தம்பங்களை நாட்டினர்; எல்லாத் திக்கு களிலும் பூரண கும்பங்களை வரிசையாக வைத்தார்கள்; பாக்கு மரங்களையும் வாழை மரங்களையும் அங்கங்கே கட்டினார்கள்;

வீதிகளில் நடைக்காவணங்கள் போடுவித்தார்கள். இங்ஙனம் நகரம் அலங்காரஞ் செய்யப்பெற்ற பின்பு பிராட்டியார் மணக் கோலத்துடன் இறைவனுடைய வரவு பார்த்து ஓராஸனத்திலெழுந் தருளியிருந்தனர். அக்காலத்தில் வாத்தியங்கள் முழங்கின; அநேக அரசர்கள் அவரைத் துதித்து நின்றார்கள்; மகளிர்கள் ஆலவட்டம் பணிமாறினார்கள்; இருபக்கமும் சாமரை வீசப்பெற்றன.

இப்படியிருக்கையில், நந்திதேவர் குண்டோதரன் என்னும் பூதநாதன் வடிவங்கொண்டு குடைபிடித்துக்கொண்டு பின்னே வரவும் அந்தணர்கள் குணலைக் கூத்தாடவும் சோமசுந்தரக் கடவுள் அங்கே யெழுந்தருளினர். அவருடைய மணக் கோலத்தைக் கண்டு மங்கையர்கள் தத்தம் நிலைமையையிழந்து வருந்தினார்கள். பின்பு அவர் திருவடியில் வீரக்கழலையணிந்து திருக்கரத்திற் கடகங் களையுங் கங்கணங்களையுஞ் செறித்துத் திருமார்பில் முத்தாரம் முதலயவற்றையணிந்து தோள்களில் சண்பக மாலையையும் கழுநீர் மாலையையும் சாத்திக் கொண்டு இடையிலே சிறந்த பட்டாடையை யுடுத்திக் கொண்டு காதில் குண்டலங்களையும் அணிந்து மயிர்முடியில் பூமாலை விளங்கக்காட்சியளித்தனர்.

சிவபெருமான் சந்திரகுலத்திற் பிறந்த தடாதகைப்பிராட்டி யாரைத் திருமணஞ் செய்ய எழுந்தருளினர்; நாம் சென்று தரிசித்துக் களிப்படைய வேண்டுமென்றெண்ணித் தேவர்களும் கணநாதர் களும் சய சய வென்று ஆரவாரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

பிரமதேவரும் திருமாலும் துதிக்க அரம்பையர்கள் வாழ்த் தெடுப்ப தும்புரு நாரதாதியர் இசைப் பாட்டுக்களைப்பாட கலியாணச் சடங்குகளை முருகக்கடவுள் செய்விக்க நல்ல முகூர்த்தத்திற் சுவாமி தடாதகைப் பிராட்டியாரை வேத விதிப்படி மணஞ் செய்தருளினர். பாண்டிநாடு செய்த தவத்தாலும் காஞ்சன மாலையின் புண்ணியத்தாலும் விசய மண்டபத்தலிருந்து ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் அரசக் கோலம் பூண்டு திருமுடியணிந்து

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கொண்டருளினர். பின் பாண்டிய அரசர்களுக்குரிய கோலம் பூண்டவராகி அரசாட்சி செய்யத் தொடங்கிச் சுந்தர மாறனென்று திருக்கைச் சாத்துமிடு வாராயினர்.

நீதி மேன்மேலும் வளர்ச்சியடையும்படி சிவ பூசை செய்து வருதல் அரசர்களுக்கு இயல்பு என்பதை விளக்குதற் பொருட்டுச் சுந்தரமாறர் அத்தலத்தில் ஒரு சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபித்து இம்மையே நன்மை தருவாரென்று திருநாமம் சாத்திப் பூசித்தருளினர்.

---

5. பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்

திருமணமான பின்பு பரமசிவன், உறைவிடம் செல்லும்படி பிரமதேவர் முதலியோரை முகமலர்ச்சியுடனனுப்பிவிட்டு, அங்கே நின்ற முனிவர் முதலியோர்களை நோக்கி, 'உண்ண நீ ராடி வருமின்', என்றலும், அப்படியே அவர்கள் எல்லோரும் சென்று பொற்றாமரையில் ஸ்நானஞ் செய்து நித்ய கன்மங்களை முடித்துக் கொண்டு திருநீறணிந்து வருவாராயினர். அவர்களுள் பதஞ்சலி முனிவர், "ஸ்வாமி, தில்லையிற் கனபசபையில் தேவரீர் செய்தருளும் தாண்டவத்தைத் தரிசியாமல் உண்ணும் வழக்கம் அடியேனுக்கு இதுகாறுமில்லை; ஆதலால் அங்கே செல்லவிடை தருக" என்று பிரார்த்தித்தனர்; அப்பொழுது சொக்கநாதர், "இந்தக் கடம்பவனத்தில் அநாதி காலந்தொடங்கி இருக்கின்றேம்; இப் பொழுது நாமிருக்கும் விமானம், ஒரு சமயம் வேட்டையாடுதற்கு வந்த இந்திரன் பணிந்து வேண்டி அளித்த பெருமையையுடைய தாகும்; ஏனைத்தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் இந்தத் தலத்திலேதான் எமக்கு விருப்பதிகம்; ஆதலால் இதன் தென்பாலுள்ள வெள்ளியம் பலத்திலே, நீ விரும்பும் தாண்டவத்தைச் செய்கின்றேம்; காண்பாயாக" என்று சொல்லிச் சொக்கதாண்டவத்தைச் செய் தருளினார். முனிபுங்கவராகிய பதஞ்சலி முனிவர் கண்ணாரத் தரிசித்து ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கிப்பரவசராயினர்; பல துதிகளைச் செய்தனர்; பின்பு உண்டு, விடை பெற்றுச் சிதம்பரத்தை அடைந்தார். மற்றவர்களும் உண்டு விடைபெற்றுத் தத்தம் உறைவிடம் சென்றனர்.

வெள்ளியம்பலத்தில் ஸ்ரீ நடராச மூர்த்தியைத் தரிசித்தவர்கள் சிவ சாயுச்சியுத்தையடைவார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

6. பூதம் உண்ட திருவிளையாடல்

திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் யாவரும் நன்றாக உண்டு, மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தத்தமிடங்கட்குச் சென்றார்கள். சென்றபின்பு அதற்காக வந்த பண்டவகைத் தொகுதிகளின் மிகுதிகளைக் கண்டு தடாதகைப் பிராட்டியார் தம்மையே தாம் மதித்து கொண்டு தலைவரையடைந்து பின் வருமாறு விண்ணப்பிப்பாளாயினள். "தெய்வப் பாண்டிய வேந்தே ! இங்கே சமைக்கப்பட்டுள்ள பண்ட முதலியவைகளைப் பார்த்தருளும். கலியாணத்திற்காக வந்த சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் இராசிகள், திதிகள், பின்னுள்ள தேவர்கள், முனிவர்கள், ராக்ஷஸர்கள், அஸுரர்கள், இயக்கர், வித்தியாதரர், புஷ்யாசர், நாகர்கள், யாவரும் உண்டும் இவை சிறிதும் குறைவுபடவில்லை. உண்ண வருகிறவர்கள் யாவரையும் இது காறும் கண்டிலேன்; தேவரீருடன் பெருங் கூட்டம் வரும் என்றெண்ணியே மடை நூலிற் சொல்லிய வண்ணமே செய்வித்த உணவுகள் எல்லாம் ஊசி வீணாய் விடுமே; இதற்கு நான் என் செய்வவேன்? அருளல் வேண்டும்" என்று வேண்டினாள். இதைக்கேட்ட இறைவன் முறுவல் கொண்டு, "இங்கு வந்த எல்லோரும் உண்டு சென்றனர். ஆகாயத்தை அளாவிய இவ் ஓதனக் குவியல்களைத் தின்று தீர்ப்பார் யார்? தேவியே ! நீயே சொல்ல வேண்டும்" என்று சொன்னவுடனே, குண்டோதரன் என்னும் பெரிய பூதம் மிகுந்த பசியாலும் தாகத்தாலும் அலைப்புண்டு வயிறு காய்ந்து அவர்கள் முன்வந்து நின்று, " பெரிய குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தமையால் களைத்துப் போனேன். இந்தச் சோற்று மலைகளை எனக்குத் தந்தருள்வீர்களாக" என்று சொல்லிற்று. மிகுந்த துன்பத்தைத் தரக்கூடிய மிகுந்த பசியால் வருந்தும் குண்டோதரனுடைய எளிமையையும் தமக்குச் சமானம் இல்லை என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் தடாதகைப் பிராட்டியாரின் செருக்கையும் போக்கும் பொருட்டு, தென்னவன் ஆகிய சுந்தரபாண்டியர் முறுவலித்து, குண்டோதரனைப் பார்த்து, "இவற்றை உண்டு உன்னுடைய பசியைத்தீர்த்துக்கொள்" என்று அருளிச்செய்தார். இனி வெள்ளிமலையைப் போன்ற வெண்மையையும் இமயமலையைப் போன்ற உயர்ச்சியையுமுடைய அச்சோற்று மலையையும் அப்பூதம் சிறிது பொழுதில் தேன், நெய், பால் ஆகியவற்றின் குளங்களை உடைத்துவிட்டுக் கலந்து இரு கையாலும் அள்ளி, அள்ளி உண்டு தொலைத்தது. அந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட தடாதகைப் பிராட்டியாருக்கு அதிசயமும், அச்சமுமுண்டாயின. குண்டோதரனென்னும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பூதத்தால் உண்ணப்பட்டமையையும் மிக உயர்ந்த சோற்று மலையையும் மிக ஆழ்ந்த அதன் வயிற்றையுங்கண்டு "ஈசன் திருவருளால், இப்பூதம் இவற்றை உண்ணுதலைக் கண்டோம்; அவருடைய ஆணையின்படி வேறொருபூதம் வருமாயின் நாமும் உண்ணப்படுவோம்" என்று மற்றவர்கள் கூறி விம்மிதமுற்றார்கள்.

---

7. ஆறழைத்த திருவிளையாடல்

மலையைப் போன்ற குண்டோதரன் என்னும் பூதம் அங்கே உள்ள சோற்றுமலையை எஞ்சாதபடி உண்டும் பசித்தீ வடவைத் தீயைப் போல மிக அலைத்தது. அதனால் வருத்தமுற்று அது இறைவனைப் பார்த்து, மகாதேவா கருணைக்கடலே ! கடலாகிய மடைப் பள்ளியை உவந்தருளினீர். இப்போது கிடைத்த சிற்றுண்டி பற்றாமையினாலே இளைத்தேன். என்னைப் பற்றிய பசி இன்னும் நீங்கிலது" என்று முறையிட்டு அலறிற்று. அதனைக் கேட்டருளிய பரமசிவன் திருவருளால், நான்கு அன்னக்குழிகள் அங்கே தோன்றின. அப்பூதம் அவற்றிற்கு முன்னே நின்று ஒவ்வொன்றிலுள்ள சோற்றையும் ஒவ்வொரு கைலை மலையளவு திரட்டியெடுத்து விரைவாக விழுங்கியது. அதனைக் கண்ட உலகத்தார் அதிசயித்தார்கள். அப்பால் நீர் வேட்கை மிகுதியினால் அஃது உடம்பு தளர்ந்து பக்கத்திலே உள்ள மடுக்கள், கிணறுகள், வாவிகள் என்பன வற்றிலுள்ள புனலை முற்றும் குடித்தது. அதனைக் கண்ட யாவரும் திகைத்தனர். இவ்வாறு குடிக்கவும் அதற்குத் தாகம் சிறிதும் தணியாமல், "இறைவா ! அடியேனுக்கு நீர்வேட்கை தணியும்படி அளித்தருள வேண்டும். அடியேன் அகத்தடிமையன்றோ?" என்று விண்ணப்பம் செய்தது கேட்ட பரமசிவன் அதற்கு முன்பாகவே ஓ ர் ஆற்றை அழைத்தனர். அப்பொழுது அந்த ஆறு அநேகம் குளங்களைக் குலைத்து கரைகளையழித்து அலைகளையும் நுரைகளையும் சிந்திக்கொண்டு இரண்டு பக்கங்களிலும் புனலைப் பரப்பி வேகத்தோடும் வந்தது. அதனால் அது வேகவதி என்னும் பெயர்பெற்றது. அதனைக் கண்ட தெய்வப் பாண்டியர் அந்நதியைப் பூதத்திற்குக் காட்டினர். பூதம் விரைவாக ஆற்றினிடையே சென்று மிகப் பெரிய தன் வாயைத் திறந்து உறிஞ்சியது. அதனால் அந்த வேக வதியிலுள்ள நீர் முற்றும் குறைந்தது; மணல் தோன்றியது. அதைக் கண்டவர்கள் முன் போலவே வியந்தார்கள். தடாதகைப்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பிராட்டியார், "அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள வேண்டும்" என்று இறைவனைத் துதித்தார். தணியாதபசி தணியும் படி நான்கு குழிகளில் தோன்றிய அன்ன மெல்லாவற்றையும் உண்டும், கடல் போலே வந்த வேகவதி நீர் முழுவதையும் தாகந்தணியும்படி உறிஞ்சியருந்தியும் ஏப்பம்விட்ட குண்டோதரன் என்னும் பூதம் திருமணம் செய்து கொண்டு உலக நெறியை ஆள்பவராகிய தெய்வப்பாண்டியர் திருவடிகளை வணங்கிற்று. "உன் பெயரால் ஒரு குளம் வெட்டி விட்டு வர வேண்டும்" என்று அப்பூதத்தை அரசர் பிரான் கட்டளையிட்டார். அப்படியே அஃது ஒருகுளம் வெட்டி கிழே மணற்பரப்பிய பந்தரையும் கரையில் அமைத்தது. அக்கரைக்கண் தெய்வப் பண்டியருக்குத் திருமணச் சடங்கு செய்வித்த கந்தர் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்தக் குளத்தின் பெருமைக் கேற்றபடி பல வயல்களை உண்டு பண்ணி பல ஊர்களையும் உண்டாக்கி அப்பூதம் அந்தப் பக்கத்தை அழகு செய்தது. அவ்வூர்களுள் சிறந்த ஊரொன்றைக் காவணத்தையுடைய வாவியையுடைமை பற்றிக் காவண நலலூர் என்பர். வாவியின் கரையிலுள்ள கந்தருக்குச் சடங்கு கந்தரென்பது திருநாமம்.

---

8. கடலழைத்த திருவிளையாடல்

தெய்வப் பாண்டியர் அப்பால் யாது செய்தனரென்று முனிவர்கள் கேட்டனர். "ஓரதிசயம் உண்டு" அதனைச் சொல்லுவேன் என்று அகத்திய முனிவர் கூறுவாராயினர்.

கதம்பவன வாணராகிய தெய்வப் பாண்டியர் தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும் மகிழ்வுற்று எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது அவரைத் தடாதகைப் பிராட்டியார் பல முறை துதித்து, "சுவாமி! அடியேன் தாய் அமங்கலியாக இருக்கின்றாள். அவள் கடலில் மூழ்குவதற்கு விருப்பம் உற்றனர். இதனைத் திருவுளங்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தனர். எண்ணியவற்றை எண்ணியவாறே ஈந்தருளும் சிவபெருமான் பிராட்டியார் கூறிய வற்றை உட்கொண்டும் கேளாதவர் போலவேயிருந்தனர். பிராட்டியார் மிக முகவாட்டம் உற்றனர். அவரது முகவாட்டத்தைக் கண்ட பாண்டியர் புன் முறுவல் செய்து, "உன்னுடைய சோகத்தைப் பார்த்தற்காகவே யாம் மௌனமாக இருந்தோம். மாதர்கள் திலகமே, மாசில் கற்புடைக் கோதையே, எனதுளங் கொண்ட தெய்வமே

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இத்துன்பம் ஒழிவாயாக; ஏழு கடலையும் இங்கே அழைக்கின்றேன், நீ பார்" என்று கூறி அவற்றை அழைத்தனர். எழுகடலும் நுரையை வீசியும் அலைகளையெறிந்து முழங்கிக் கொண்டும் மாணிக்கங்களின் ஒளியினாற் சிவப்புற்றும் வந்தன. அவற்றைக் கண்டு காரணமறியாத மதுரையம்பதியிலுள்ளார் ஆச்சரியத்தையும் அச்சத்தையும் அடைந்து "கடல் வருகின்றனவே! யாங்கள் என்ன செய்வோம்" எனக் கூவித் தெய்வபாண்டியரைத் துதித்தனர். அப்பொழுது அவருடைய ஆணையால் அத்தலத்தின் அக்கினி மூலையிலுள்ள ஒரு குளத்தில் அவை சென்று தங்கின. கண்ட தடாதகைப் பிராட்டியார்மிக்க அன்புடன் திருவடிபணிந்து கணவரை வாழ்த்தினர். எழுகடலும் புகுந்தடங்கிணமையின் அத்தீர்த்தம் எழுகடல் என்னும் பெயர் பெற்றது.

9.மலையத்துவசனை அழைத்த திருவிளையாடல்

அங்ஙனம் வந்த ஏழு கடல்களைக் கண்டு தடாதகைப் பிராட்டியார் சுந்தரபாண்டியரைத் துதித்தனர். தேவியாரை நோக்கி அவர், "உன் மாதாவின் ஆசை தீரும்படி ஏழுகடலில் மூழ்குவித்து வருவாயாக" என்றனர். கேட்ட தேவியார் மகிழ்ந்து விரைந்து சென்று தாயை அடைந்து, "அன்னே, நீ ஒரு கடலில் ஆடுதற்கு நினைந்தாய்; உன் மருகருடைய கட்டளையால் ஏழு கடல்களும் வந்தன; அவற்றில் ஆடுவாயாக" என்றனள்; கேட்ட காஞ்சன மாலை கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானைக் கணவராகப் பெற்ற செல்வி, கணவனோடாவது, மகனோடாவது, பசுக்கன்றினோடாவது மகளிர் கடலில் ஆடவேண்டும்; தனியே சென்று ஆடுதல் விதியன்று என்பர் பெரியோர்; இஃது உனக்குத் தெரியாததன்றே என்றாள். கேட்ட தடாதகை தாயின் வார்த்தையை இறைவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தனள்;

அவர், உடன் ஆடுதற்கு உன் தந்தையை அழைத்திடுவோம்; நீ வருந்தாதே; தேவலோகத்தில் இருந்து உன் தந்தைவருவார், வந்தவுடன் அவரோடு சேர்ந்து கடலில் ஆடும்படி தாய்க்குச் சொல்வாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, உலகத்தார் கண்டு வியப்புறும்படி மாமனை அழைத்தார். அழைத்தவுடன் அப்பாண்டியன் வந்தான். அவன் வந்ததைக் கண்ட மானிடர்களும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தெய்வகணங்களும் திருமாலும் பிரமதேவரும் இந்திரனும் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள்.

மலயத்துவச பாண்டியன் வந்து சுந்தரபாண்டியரைப் போற்றினான். அதனைக் கண்டு மகிழ்ந்து, தடாதகைப் பிராட்டியார்க்கு அவனைக்காட்டி, "உன் தந்தையோடு கூடிக் கடலில் ஆடும்படி தாய்க்குச் சொல்" என்றனர். அவள், " தந்தையோடு சேர்ந்து கடலில் ஆடுவாயாக" என்று தாய்க்குச் சொல்ல, அவள் அப்படியே சென்று அந்த ஏழு கடலில் ஆடி இன்புற்றாள். அப்பால் அவ்விருவரும், "ஸ்வாமீ, அடியேம் உய்ந்தேம், உய்ந்தேம்" என்று சொல்லி வணங்கினார்கள். அதனைக்கண்டு தெய்வப் பாண்டியர், தம் உலகத்தை அளிக்க அவர்கள் தேவசரீரம் பெற்று அவ்வுலகை அடைந்து வாழ்ந்தார்கள்.

---

10. உக்கிரன் பிறந்த திருவிளையாடல்

தெய்வப் பாண்டியர் தடாதகைப் பிராட்டியாரோடு அரசாட்சி செய்து வந்தனர்; வருகையில் இவ்வுலகம் பொன்னுலகம் போற்சிறப்புற்று விளங்கியது. இப்படியிருக்கையில் அவர் திருவருளால் தமிழ் மொழியும் நான்கு வேதங்களும் வேதியர்களும் பசுக்களும் பாண்டியர் குலமும் தருமமும் தழைத்தோங்கும்படி தடாதகா தேவியார் திருவுதரத்தில் முருகக்கடவுள் சடையுடன் அவதரித்தனர். அப்பொழுது தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். மங்கல முழவு எங்கும் ஒலித்தது. நகரத்தார் நெய்யாடல் விழாவை நிகழ்த்தினர். அரசர் அக்குழந்தையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்தார். அது மிக உக்கிரமாக இருந்தது பற்றி உக்கிரனென்று திருநாமமிட்டனர். உக்கிரன் யாவரும் மனமுருகும்படி கலைகளையெல்லாம் உணர்ந்து நாளடைவில் மிக அழகுபெற்று உலகத்தில் நல்வழி பெருகி வளரும்படி வளர்ச்சியடைந்தார். அதனையறிந்த தந்தையார், அறிவு, விறல், அருள் உயர்வு, நிறைவு என்பவற்றில் இவனுக்கு இவனே உவமையென்று மிக்க சிறப்புடன் இளவரசாக முடிசூட்டி விழாவை நடத்தியருளினர்; சடையோடு பிறந்தமையால் இவனுக்கு உபநயனத் திருநாமமாகக் கோச்சடிலவருமனென்பது அவரால் இடப்பட்டது. இந்திரன் தன் வினை வசத்தால் பின்பு ஒரு காலத்தில் நம்முடைய ஆணையைக் கடந்தொழுகுவன்; அப்படியே கடலும் மேருவும் நடத்தல் கூடு மென்பதை வருங்கால வுணர்ச்சி யாலறிந்த

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

அரசர் தம் புதல்வருக்குப் பகை கொண்டு போருக்கு இந்திரன்வரின் அவன் முடிமேல் அறையென்று ஒரு வளையையும், அங்ஙனம் வருமாயின் கடல் மேலெறியென்று ஒரு வேலையும் மேருகிரி பகைக்குமாயின் அதனை அடியென்று ஒரு செண்டையும் கொடுத் தருளினார் அப்பால் ஆதிமரபிலுதித்த வடிவணங்கென்னும் கன்னிகையை அவனுக்கு மணஞ்செய்வித்துத் தம்முடைய அரசாட்சியை அவனுக்களித்து அரசாட்சி செய்யும்படி கட்டளை யிட்டு விட்டுத் தடாதகா தேவியோடும் கணங்களோடும் மறைந் தருளி ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

ஸ்ரீ சோம சுந்தரக் கடவுள், தெய்வ வருடம் பதினாறு முடி புனைந்து இராசபோகத்தைத் துய்த்து அரசாட்சி செய்து எழுந்தருளி யிருந்தமையை அவருக்கு அபிடேகச் சொக்கரெனவும் புழுகு நெய்ச் சொக்க ரெனவும் திருநாமங்கள் வழங்குவனவாயின.

சிவபெருமான் முடிகவித்துக் கணங்களோடும் நாட்டையே நகரமாகக் கொண்டு அரசாட்சி செய்து எழுந்தருளியிருந்தமையால் பாண்டிய நாடு சிவலேகமாயிற்று.

ஐவகை நிலங்கள் *

பண்டைத் தமிழர் பொருள்களின் தன்மைகளைத் துருவி ஆராயும் ஆற்றலைப் பெரிதும் படைத்திருந்தனர். மக்களின் இயல்பும் அவர்கள் செய்யும் தொழில்களும் அவர்கள் வாழும் நிலத்தையே பெரும்பாலும் சார்ந்திருக்கும் என்னும் உண்மை அவர்கட்குச் செவ்வையாய்த் தெரிந்திருந்தது. முற்காலத்துப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் இன்றும் தம் சிறப்பிற் குன்றாது கொண்டாடப்படுதற்கு அப்புலவர்களின் இயற்கையறிவும் உண்மை நிலையினின்று வழுவாத தன்மையுமே காரணங்களாகும்.

பொருள்களின் இலக்கணங்களை அவர்கள் நன்றாக அறிந்து பொருளிலக்கணம் ஒன்றனையும் வகுத்துவைத்தனர். உலகத் திலுள்ள பொருள்களை மனத்தால் உணர்வன, பொறிகளால் உணர்வன என இருவகையாகப் பிரித்து மனத்தால் உணர்வனவற்றை அகம் என்றும், பொறிகளால் உணர்வனவற்றைப் புறம் என்றும் பெயரிட்டனர்.

* தமிழ்ப்பாட நூலுக்கு எழுதியது.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மனிதரின் மனத்தினிடையே நிகழும் இன்ப துன்பங்களை இத்தகையனவெனக் கூறுவது இயலாத காரியம். அத்தகைய உணர்ச்சிகளையும் ஊடுருவிப் பார்த்துத் தம் செய்யுட்களில் அவற்றை அமைத்துக் காட்டலே புலமையின் திறனை நன்கு விளக்கும் என அவர்கள் எண்ணினர். அழகு என்பதனைச் சித்திரிக்க விரும்பும் ஒருவன் அழகிய காட்சியொன்றைச் சித்திரித்து அதனில் தன் கருத்தையெல்லாம் காட்ட முயல்வதுபோல அகப்பொருளுக்கு இலக்கணம் வகுக்க முயன்ற சான்றோர் ஒரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே நிகழும் உள்ள நெகிழ்ச்சி களை விளக்கப் புகுந்தனர். அதைப்போலவே கண்ணுக்குப் புலனாகும் புறப்பொருளின் இலக்கணத்தை வகுக்க வந்தவர் உலகத்தில் எல்லாச் செல்வங்களும் பலவித ஆற்றல்களும் நிறைந்து விளங்கும் மன்னனொருவனின் தொழில்களை விளக்கினார்.

அகம், புறமாகிய இரண்டுபொருள்களும் மக்களிடையே தோன்றுமாதலின் அம்மக்கள் வாழும் நிலங்கள் முதலிற் கூறப்பட்டன. நிலத்தின் இயற்கைப் பகுதிகள் நான்கு; அவையாவன: மலையும் மலையையொட்டின பிரதேசமும், காடும் காடு சார்ந்த நிலமும், விளைவயலும் அதற்கருகிலுள்ள பூமியும், கடலும் கடலையடுத்த இடங்களும் ஆகிய இவைகளே; இந்நான்கு பிரிவுகளே யுள்ளமையால் இப் பூமியை நானிலம் என்பர் பெரியோர். இவை ஒன்றோ பலவோ திரிந்து கொடிய பாலை நிலமாவதுமுண்டு. பாலையையும் கூட்டி ஐந்நிலம் என்று கூறுவதும் உண்டு. இவற்றை யெல்லாம் அன்றி வேறோர் இயற்கைப்பிரிவு இல்லையென்பது எவர்க்கும் புலனாகும். இந்நிலப்பகுதிகளின் தகுதிகளைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி என்றுபெயர் பெறும். அந்நிலத்து வாழும் மக்கள் குறவரும், கானவரும் ஆவர். அவர்களின் தொழில் தேன் அழித்தல், கிழங்கு அகழ்தல், தினை விளைத்தல், கிளிகடிதல், வேட்டையாடுதல் முதலியன. அவர்களின் உணவு தினையும், மூங்கிலரிசியும், தேனுமாம்; வெற்பு, சிலம்பு என்பன மலையின் பெயர்கள்; ஆகவே ஆங்குள்ள தலைவர்களை விளிக்கும்போது வெற்பர், சிலம்பர் என்று அழைத்தல்வேண்டும். அவர்கள் வாழும் இடங்கள் சிறு குடியென்றும் குறிச்சியென்றும் கூறப்படும். அம்மலை நாட்டில் அருவிகளினின்றும் சுனையி னின்றும் குடிக்கும் நீரை அந்நாட்டினர் பெறுவர். அப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் மரங்களில் அகில், ஆரம், தேக்கு, வேங்கை என்பன

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சிறந்தவை; வேங்கையின் பூவும், சுனைக்குவளையும், காந்தள் என்னும் ஒருவகைப் பூவும் கானவர்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுகின்றன. புலி, யானை, கரடி, பன்றி ஆகிய மிருகங்களும், கிளி, மயில் போன்ற பறவைகளும் அங்கே காணப்படும். இத்தகைய இயற்கைப்பொருள்கள் அமைந்த மலைநாட்டு மக்கள் முருகனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகின்றனர். அவனுக்கு அவர்கள் தொண்டகம், முருகியம் முதலிய பறைகளை முழக்கிக் குரவை யென்னும் ஒருவகை கூத்தையாடிப் பூஜை செய்வர். அப்பூஜைக் குரிய காலம் கூதிரும் யாமமும்; அவன் அவர்களுக்கு மழைவளனைத் தந்து மகிழ்விப்பான்.

இனி, அடுத்ததாகக் கூறப்படும், காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லையென்று பெயர்பெறும். அந்நிலத்துக்கு உரியவர் இடையராவர்; அவர் ஆயர் என்றும் கோவலர் என்றும் அழைக்கப்பெறுவர்; அவர்களுட் சிறந்தோரை நாடன் என்றும் தோன்றல் என்றும் விளிப்பது வழக்கம். அவர்களின் தொழில் மாடுமேய்த்தலும், பால் நெய் முதலியவற்றை விற்றலுமாம்; அங்குவிளையும் தானியங்கள் வரகு, சாமை முதலிய புன்செய்ப் பயிர்களாகும். இடையர் வாழும் இடங்களைப் பாடி என்றும், சேரியென்றும், பள்ளியென்றும் பெயரிடுவர். அங்கே காணப்படும் விலங்குகள் முயல், மான் முதலியன; பறவைகள் கானக்கோழி, சிவல் என்பன; பூ முல்லையாகும்; மரங்களுட் சிறந்தன கொன்றையும் குருந்தும்; நீர் பெறுமிடம் கான்யாறு.

முல்லை நிலத்துக்கு உரிய தெய்வம் கண்ணன். கோவலர் தம் ஆக்களைக் காக்கவேண்டுமென்று அவனுக்கு ஏறு கோட் பறையைக் கொட்டியும், முல்லையாழை வாசித்தும், குரவைக் கூத்தாடியும், பால்கலந்த சோறு முதலியவற்றைப் படைத்தும் விழாக் கொண் டாடுவர். அவனுக்கு உரிய காலம் கார் காலமும் மாலைப் பொழுதும்.

மக்கள் மிகப் பழையகாலத்திலே குன்றுகளிலே வசித்து வந்திருத்தல் வேண்டும். இயற்கையான பாதுகாப்பிடங்களான மலைக்குகைகளும் மரநிழல்களும் அவர்களுக்குத் தங்குமிடங் களாகவும், வேட்டையாடிப் பெறும் பொருள்களும் தாமே விளைந்து அகப்படும் பொருள்களும் அவர்களுக்கு உணவாகவும் இருத்தல் கூடும். பிறகு சிறிதளவு நாகரிகம் முதிர்ந்து பசுமேய்த்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்யத்தக்க பருவமடைந்தபின்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

காட்டிடங்களை அவர்கள் நாடியிருப்பர். அந்நிலத்தில் வாழ்க்கை நிலையற்றதாய் மேய்ச்சலிடங்களை நாடித் திரிதலைக் கொண்டுள்ள தாய் இருத்தல்வேண்டும். பின்பு அவர்கள் நிலைத்திருத்தலை விரும்பி, பயிர்த்தொழிலைக் கற்று, நாகரிகம் முதிர்ந்து, அமர்ந்து வாழும் நிலை முன்னிரண்டு நிலைகளிலும் முதிர்ந்ததாயிருத்தல் வேண்டும். அந்நிலையில் மக்கள் வயலிலும் வயல் சூழ்ந்த நிலங்களிலும் தங்கி வாழ்வர். அவ்விடங்கள் மருதம் என்றுபெயர் பெறும்.

மருதநில மக்கள் உழவர் முதலியோர். அவர்களிற் சிறந்தோரை ஊரன், மகிழ்நன் என்றழைப்பது வழக்கம். அவர்களின் தொழில் பயிரிடுதல்; அவர்கள் வாழும் இடம் ஊர் என்று பெயர் பெறும்; அவர்கள் வாழும் இடம் ஊர் என்று பெயர் பெறும்; அவர்கள் விளைக்கும் நெல் வகைகளே அவர்களின் உணவாகும்; ஆற்றிலிருந்தும், வீடுகளில் இறைக்கப்பட்ட கிணறுகளினின்றும், பொய்கைகளினின்றும் அவர்கள் தமக்குவேண்டிய நீரைப் பெறுவர்; வஞ்சி, காஞ்சி, மருதம் முதலியன அந்நாட்டு மரங்கள்;தாமரை, கழுநீர் போன்ற பூக்கள் அங்கே கிடைக்கும். எருமை, நீர் நாய் முதலிய விலங்குகளும், புதா, நீர்க்கோழி போன்ற புட்களும் அந்நாட்டிற் காணப்படும்.

அவர்கள் தெய்வம் இந்திரன். அவனை மணமுழவு, நெல்லரி, கிணையென்ற பறைகளைக் கொட்டியும், மருத யாழ் கொண்டு பாடியும் மருத நிலமாக்கள் வழிபடுவர். தமிழ் நாட்டிற் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்த இந்திர விழாவும் இக்காலத்திற் கொண்டாடப்பெறும் போகிப்பண்டிகையும் அவனைக் குறித்தனவே. மருதத்திற்குச் சிறந்த சிறுபொழுது வைகறையும் காலையு மென்பர். குறவர் வேட்டையிலிருந்து திரும்பி வருங்காலம் முன்னிரவும், கோவலர் மாடுமேய்த்துத் திரும்பும்பொழுது மாலை நேரமும் ஆகச் சிறந்திருப்பனபோல உழவர்கள் காலையிலெழுந்து உழச் செல்வது இயற்கைக்கு ஒத்திருத்தல் உணர்தற்குரியது.

இனி நான்காவதாகக் கூறப்படுவது நெய்தல் எனப்பெயர் பெறும் கடற்கரை நிலமே. கடல் காண்பதற்கு அச்சத்தை விளைக்கு மாதலால் அங்குமக்கள் குடியேறக் காலந்தாழ்த்திருப்பர். அங்கு வாழும் மக்கள் மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைத்தலாகிய தொழில் களைச் செய்து ஜீவிக்கும் நுனையராவர்; அவர்களுட் சிறந்தோனைச் சேர்ப்பன் என்று கூறுவது மரபு. அவர்கள் வாழுமிடங்கள் பட்டின

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மென்றும் பாக்கமென்றும் பெயர் பெறும்; அவர்கட்கு நல்ல நீர் மணற் கிணறுகளினின்றே கிடைக்கும்; அவர்களுக்கு உமண், பகடு போல்வன சுமை விலங்குகளாக உதவும்; அங்கே கடலோரங்களில் உள்ள கானலிலும் கழியோரங்களிலும் புன்னை, கண்டலென்னும் மரங்களும் தாழை, நெய்தல் போன்ற பூக்களும் காணப்படுகின்றன. அன்னம், அன்றில் போல்வன அங்கு வாழும் பறவைகள்.

நுளையரின் தெய்வம் நீர்க்கடவுளான வருணன். சுறா மீன் கொம்பை நட்டும் மீன்கோட் பறையை முழக்கியும், நெய்தல் யாழைப் பயின்றும், வலையரும் வலைச்சியரும் வருணனை வழிபடுவர். அப்பொழுது வருணன் வெளிப்பட்டு அவர்களுக்கு வலைவளம் தப்பாமலிருக்கும் வரனை ஈவன்.

இந்நான்குமே நிலத்தின் நாற்பகுதிகள். இவற்றுள் ஒன்றேனும் பலவேனும் திரிந்து பாலையாகும் என்று முன்பு கூறினோம். அப்பாலையானது காய்ந்த குன்றுகளும் வறண்ட மணல்வெளிகளும் கொண்டு கடத்தற்கரியதான தன்மையுடையது. எயினர், மறவர் என்னும் ஆறலைக் கள்வர் அங்கு வாழ்வர்; வழிப்போக்கர்களைக் கொள்ளையடிப்பதும் சூறைகொள்ளுதலும் அவர்களின் தொழிலாகும். கழுகு, பருந்து, புறா ஆகிய புட்களும், வலியழிந்த யானை, புலி, செந்நாய் போன்ற கொடிய விலங்குகளும் அங்கு வாழ்கின்றன. வற்றின இருப்பை, உழிஞை போன்றன மரங்கள்; பூக்கள் மரா, குரா, பாதிரி என்பன. எயினரின் தலைவரைக் காளையென்றும் விடலையென்றும் கூறுவர்; அவர்கள் வசிக்கும் இடம் பறந்தலையெனப்படும். அவர்களின் தெய்வம் சூரியன், காளி, அக்கினி என்பவர். காளியின் பூசையைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்தில் மிக அழகான வருணனையொன்று காணப் படுகிறது.

பாலைநிலத்தில் நீர் கிடைப்பது அரிது; நீரற்ற கூவலும் சுனையுமே அங்கே காணப்படும். எயினர் கையாளும் பறை சூறை கோட்பறை, நிரை கோட்பறை யெனப்படும்; அவர்களின் யாழ் பாலையாழ் என்பது; பாலைக்குரிய காலம் வேனிலும் நண்பகலுமாம்.

நாடு நாகரிகம் பெற்று அரசாட்சிகள் நிலைத்த காலத்தில் கொடிய செயல்களையுடைய மறவர்கள் போர்வீரர்களாயினர்; அவர்களின் வீரத்தைப்பற்றிப் பண்டையாசிரியர் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இவ்வாறு இயற்கைப் பிரிவுகளைப் பின்பற்றி நிலம் ஐவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டது; அவ்வந்நில வாழ்க்கையை நன்கறிந்து அகம், புறம் என்னும் இருவகைப் பொருளும் படப் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் பல்லாயிரம் இன்றும் கிடைக்கின்றன. அவற்றைப் படிப்பதாற் பண்டைத் தமிழரின் நுண்ணுணர்வும், ஆராய்ச்சி வன்மையும் தெற்றென விளங்கும்.

தமிழ் உரை நடை

தமிழ் மொழியிலே மிகப் பழையகாலத்தில் உரை நடை நூல்கள் செய்யுள் நூல்களைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன. ஆயினும், அவை இலக்கண நூல்களிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது கிடைக்கும் பழைய தமிழ் இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் நான்கு வகையான உரைநடைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (1)''பாட்டுக்களுக்கு இடையிடையே காணப்படும் உரைநடை ஒரு வகை; இதனைச் சிலப்பதிகாரம் என்னும் காவியத்திற் காணலாம். (2)நூலுக்குப் பொருளுரைக்கும் உரை நடை. இது தமிழில் அதிகமாக உள்ளது. (3)பொய்யான கதைகளைப்புனைந்து கூறுவது. (4) நகைப்பை உண்டாக்கும் வரலாறுகள். மேற்கூறியவகைகள் யாவும் பழையகாலத்திலுள்ளபடி இப்பொழுது காணப்படவில்லை. அவை நாளடைவில் மாறுபட்டு வந்துள்ளன.

இப்பொழுது கிடைக்கும் உரைநடைகளை ஏழு வகைகளாகப் பிரிக்கலாகும். 1.பழையகாலத்து உரைநடை. 2.பிற்காலத்தில் நூல்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரை. 3.வடமொழியும் தமிழும் கலந்த மணிப்பிரவாள நடை. 4.பிற்காலத்தில் கதையெழுதப்படும் நடை. 5.சாஸனங்களிற் காணப்படும் நடை. 6.இக்காலத்துப் பத்திர முதலியவற்றிற் காணப்படும் நடை. 7. சமாசாரப்பத்திரிகைகளின் நடை. இவற்றின் போக்குக்குப் பின்வரும் பகுதிகள் உதாரணங் களாகும்.

1.பழைய உரை நடை

அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு மழை வறங்கூர்ந்து வறுமையெய்தி வெப்புநோயும் குருவும் தொடரக் கொற்கை யிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஆயிரவரைக் கொன்று களவேள்வியால் விழவொடுசாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயும் துன்பமும் நீங்கியது.

அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர் தங்கணாட்டகத்து நங்கைக்கு விழவொடு சாந்திசெய்ய மழை தொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

அதுகேட்டுக் கடல்சூழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான் நங்கைக்கு நாட்பலி பீடிகைக் கோட்டமுந்துறுத் தாங்குஅரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்களகவையினாங்கோர் பாடிவிழாக் கோள் பன்முறையெடுப்ப மழை வீற்றிருந்து வளம்பல பெருகிப் பிழையா விளையுணாடாயிற்று.

அதுகேட்டுச் சோழன் பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத்தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக் கடவுளாகுமென நங்கைக்குப் பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

(சிலப்பதிகாரம்-உரைபெறுகட்டுரை).

(2) நூலின் உரை

பொருட்பிணியென்பது பொருளிலனாய்ப் பிரியுமென்பதன்று; தன் முதுகுரவராற் படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருளெல்லாங் கிடந்ததுமன்று; அது கொடுதுய்ப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருள் கொண்டு வழங்கி வாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது; அல்லதூ உம், தேவர்காரியமும் பிதிரர்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருளாற் செய்தன தனக்குப் பயன்படுவன. என்னை? தாயப் பொருளாற்செய்தது தேவரும் பிதிரரும் இன்புறாராதலான், அவர்களையும் இன்புறுத் தற்குப் பிரியுமென்பது.

(இறையனாரகப் பொருளுரை)

(3)மணிப்பிரவாள நடை

குமாரனும் யௌவனாவஸ்தையினையடைந்து செல்கின்ற காலத்துக் காளகூடனென்பான் ஒரு வியாதபதி, அந்நகரத்தே நிரைதுரந்து கொண்டு போக, அந் நிரைக்கு அதிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரனென்பான்; இவன் பார்யை கோபஸ்ரீயென்பாள்; 'இவள் புத்திரியாகிய கோதாவரியினை இந்நிரை மீட்கவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும்' என்று காஷ்டாங்காரிகன் நகரத்திலே கோஷனை பண்ணுவிப்ப, அதனைக் கேட்டு ஜீவந்தரன் மித்திரரோடுகூடப் போகிவியாத பலமடைந்து யுத்தம்பண்ணிச்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சயித்து மீட்டுக் கொண்டு வந்து நகரமடைந்து யுத்தமுகத்துப் பராக்கிரமம் பண்ணிய நந்தாட்டியனுக்குக் கோதவரியினைக் கொடுப் பித்தனன்.

(ஸ்ரீ புராணம் - ஸ்ரீ வர்த்தமானர் புராணம்)

4.கதையின் நடை

மத்தியந்தின முனிவர், தம்முடைய குமாரருக்குச் சிவ புண்ணியங் களெல்லாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்தது சிவலிங்கபூசை யென்றும், சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்தது சிதம்பரமாகிய தில்லைவனமென்றும் போதித்தார். அது கேட்ட குமாரர், தந்தையாருடைய அநுமதிபெற்றுக் கொண்டு, தெற்கு நோக்கி நடந்து சென்று, தில்லைவனத்தை அடைந்து, அதனுள்ளே சிவகங்கை யென்னும் சிவதீர்த்தத்தையும், அதற்குத் தெற்கே ஓராலமர நிழலிலே திருமூலட்டானேசுரர் என்னும் சிவலிங்கப் பெருமானையும் தரிசித்து வணங்கி நாடோறும் அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் செய்து, அச் சிவலிங்கப் பெருமானைப் பூசைசெய்து கொண்டுவந்தார். சில நாளாயபின்பு, திருமூலட்டானேசுரருக்கு மேற்கே ஒரு திருக் குளத்தைக் கண்டு, அதற்கு மேற்கே ஒரு சிவலிங்கம் தாபித்து, அதற்குச் சமீபத்திலே ஒரு பர்ணசாலையில் இருந்தார்.

இப்படியிருக்கும் நாளிலே ஒருநாள், அப்பாலமுனிவர், "பூக்களை விடிந்தபின் எடுக்கலாமெனின் வண்டூதும்; விடியுமுன் எடுக்கலாமெனின் வழி தெரியாது; பழுது தெரியாது, மரங்களிலேறிற் கைகால்கள் பனியினால் வழுக்கும்; பழுதில்லாத பூக்கொண்டு சிவபூசை செய்தற்கு யாது செய்வேன்!" என்று தளர்ந்தார். உடனே சிவபெருமான் இடபவாகன மேற்கொண் டெழுந்தருளிவந்து, "நீ விரும்பியவரம் யாது?" என்று வினாவி யருள, அப்பாலமுனிவர், "எம்பெருமானே! அடியேன் மரங்களிலே வழுக்காமற் பற்றி ஏறுதற்கு அடியேனுடைய கால்களுங் கைகளும் புலிக்கால்களையும் புலிக்கைகளையும் போல வலிய நகப்பற்று டையவைகளாய் இருக்கும்பொருட்டும், வழி பார்த்து நடத்தற்கும் பூக்களைப் பழுது பார்த்தெடுத்தற்கும் அக்கால்களிலும் கைகளிலும் கண்கள் பொருந்தும் பொருட்டும் அருள் செய்யும்" என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான், அவர் வேண்டுகோளுக்கு அருள்செய்து மறைந்தருளினார். பாலமுனிவர், அன்று முதல் வியாக்கிரபாதரென்னும் பெயரையுடையராய், நாடோறும் விடியுமுன் நியதிமுடித்துக் கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ நிலப்பூ, நீர்ப்பூ

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வென்னும் நால்வகைப் பூக்களையும் எடுத்துச் சிவாகமப்படி சிவபூசை செய்துகொண்டு எண்ணில் காலம் இருந்தார்.

(ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய சிதம்பரமான்மியம்)

5.சாஸனங்களின் உரைநடை

ஸ்வஸ்திஶ்ரீ ஸகல புவனச் சக்ரவர்த்திகள் ஶ்ரீ அவனியாளப் பிறந்தாரான கோப்பெருஞ் சிங்க தேவர்க்கு யாண்டு முப்பத்தாறாவது வேணாடுடையான் ஓலை; தென்னவன் பிரம்மாராயரும் ஜயதுங்கப் பல்லவரையரும் தில்லையம்பலப் பல்லவரையரும் உடையார் திருச்சிற்றம்பலமுடையார் கோயில் ஶ்ரீ மாஹேச்வரக் கண்காணிசெய்வார்களும் ஶ்ரீ காரியஞ் செய்வார்களும் சாமுதாயஞ் செய்வார்களும் கோயினாகஞ் செய்வார்களும் பண்டார பொத்தகமுடையார்களும் கணக்கரும் கண்டுவிடுதந்ததாவது: கோயிலுக்கும் திருக் காமக்கேட்டமுடைய பெரிய நாச்சியார் கோயிலுக்கும் திருநந்தவனமும் திருநந்தவனப்புறமும் திரு ஓடையும் திரு ஓடைப்புறமும் ஆடியருள் கரும்பிடுவிளாகமும் பசுமஞ்சள் காப்புக்கொல்லையும் ஆகக் குன்றப்பெருமாள் நாச்சியார் கொண்டுவிட்ட பெரும்பற்றப் புலியூர்ப் பிடாகை மிதினிக்ம சோழ நல்லூரி குடியான தானவிநோத நல்லூரிலும் நல்லாலியான விக்கிரலும் எருக்காட்டஞ் சேரியான செயங்கொண்ட சோழநல்லூரிலும் மிதினிக்குடியில் திருநிலை அழகியாள் என்னும் திருநாமத்தால் செய்த திருநந்தவனத்துக்கும் திருஓடைக்கும் திருநந்தவனப்புறமும் திருஓடைப்புறமும் உட்பட்ட நிலம் மூன்றே இரண்டுமாக் காணியும் பெரும்பற்றப் புலியூர் மூலபுருஷையார் எழுதின மஹாஸபா நியோகப்படியே முப்பத்தாறாவது முதல் திருநாமத்துக் காணியாகவும் இந்நிலத்துக்கு வரும் மடக்கு ஊரிலே ஏற்றிக் கொள்ளவும், கோயில் குடிமை திருஅரங்கு வீரபோகம் மடஅரிசி உள்ளிட்டன தவிர்வதாகவும், இப்படிக்கு விக்கிரமசோழன் திருமாளிகையிலே கல்வெட்டவும் கடவதாகப் பண்ணுவதே. இவை வேணாடுடையான் எழுத்து என்று புகுந்த ஏவற்றீட்டின்படி கல்வெட்டியது.

(சிதம்பரம் சிலாசாஸனம்)

6.பத்திரங்களின் நடை

ரூ எழுநூறுக்குக் கிரயபத்திரம்.

1920-ம் ௵ ஆகஸ்டு ௴ 17-ம் உ க்குச் சரியான தமிழ் ரௌத்திரி ௵ ஆவணி ௴ 2-ம் உ சித்தூர் ஜில்லா குடி யாத்தம் தாலூகா, பாலூர் மஜரா

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

கொத்தூர் கிராமத்தில் இருக்கும் கம்மகுலம் விஷ்ணுமதம் பயிர்த்தொழில் ஜீவனம் அப்புல் கன்னைய நாயுடு குமாரன் அப்புல் வீராசாமி நாயுடுவுக்கு ஷை கொத்தூர் கிராமத்தில் இருக்கும் வேடஜாதி, சிவமதம், பயிர்த்தொழில் வேடபாபையன் குமாரன் வேட சின்னசாமியாகிய நான் எழுதிவைத்துக் கொடுத்த புஞ்சை (புன்செய்) நிலவிக்கிரய பத்திரமாவது என்னவென்றால்:- சித்தூர் டிஸ்டிரிக்ட், ஆம்பூர் ஸப்டிஸ்டிரிக்டைச் சேர்ந்த ஷை பாலூர் கிராமத்தில் எனக்குப் பிதிரார்ஜிதமாயும் சுயார்ஜிதமாயும் பாத்தியப்பட்டு என் சுவாதீன அனுபவத்தில் இருந்துவரும், ஓடைக்குக் கிழக்கு, வழி நடைக்குத் தெற்கு,வீரப்ப உடையான் தரிசுக்கு மேற்கு, கண்ணிக்கு வடக்கு இந்த நாற்பாங் கெல்லைக்கு உட்பட்ட கவர்ண்மெண்டு சர்வே 138/1 நம்பர் உள்ள புஞ்சை ஏகர் 1-4 தீர்வை ரூ 2-5-0 உள்ள புஞ்சை நிலத்தையும் அதிலுள்ள சேந்து கிணறு ஒன்று, ஈச்சமரம் 1 ஆக இந்த ஸ்திதிகளையும் என் அவசர நிமித்தமாக இதற்குமுன் 1918-ம் ஸு த்தில் உங்களிடத்தில் ரூ 500 வாங்கி எழுதிக்கொடுத்திருக்கும் அடைமானக்கடன் பத்திரம் பாபத்துக்காக நாளது தேதியில் உங்களுக்கு விக்கிரயம் செய்ய நிச்சயித்தது ரூ.700/-. இந்த ரூ எழுநூறையும் நான் பெற்றுக்கொண்டு ஷை சொத்துக்களை உங்கள் சுவாதீனம் செய்துவிட்டேன். ஆதலால், இன்று முதல் நீங்களே ஷை சொத்துக்களைக் கைப்பற்றி, புத்திர பௌத்திர பாரம்பரியமாய், தானாதி வினிமய விக்கிரயங்களுக்கு யோக்யமாய், ஆசந்திரஸ்க்கஸ்தாயியாய், அஷ்ட போக தசவிதஸ்வாம்யங்களுடன் சர்வ சுதந்திர பாத்தியமாய் சர்க்கார் கிஸ்தி செலுத்திக்கொண்டு ஆண்டு சுகத்தில் இருக்கக்கடவீராகவும். இனி எனக்காவது என் வார்சுகளுக்காவது ஷை சொத்துக்களில் யாதொருவிதமான பாத்தியமும் இல்லை. இதில் ஒருவிதமான கலனுமில்லையென்று உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன். அப்படிக்கு ஏதேனும் உண்டானால் நானே முன்னின்று என் இதர ஆஸ்திகளைக்கொண்டு தீர்த்து வைப்பேனாகவும். இந்தப்படி என் மனோராசியில் சம்மதித்து எழுதிக்கொடுத்த புஞ்சைநில விக்கிரய பத்திரம்.

இப்படிக்கு,
சின்னசாமி.

சாட்சிகள்: வேங்கடநாராயண பிள்ளை ஆதிநாராயண பிள்ளை குமாரர், மிராசு, கொத்தூர். எழுதியதுள்பட குப்புசாமி ஐயர் கர்ணம் ஷை யூர் அறிவேன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

7.பத்திரிகை நடை

யுத்தம் ஆரம்பித்துவிட்டோமென்று சொல்லிக்கொண்டு யுத்தம் ஆரம்பிப்பது பழங்கால முறையாகப் போய்விட்டது. சர்வதேச சங்கம் தோன்றிய பிற்பாடு ஏற்பட்ட அநுகூலங்களில், அறிக்கை யில்லாமல் யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் அநுகூலமும் ஒன்றாயிருக்கிறது. மஞ்சூரியாவை ஜப்பான் பிடித்ததும், அபிசீனியாவை இத்தாலி பிடித்ததும் இந்த நவீன முறையினால்தான். மறுபடியும் சீனாமீது ஜப்பான் பாய்ந்திருக்கிறது. யுத்தம் என்னவோ கடுமையாய் நடக்கிறது. ஆனால் இரு நாடுகளிலுள்ள ஸ்தானாபதிகள் இன்னம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ராஜாங்கத் தொடர்பு அறு பட்டுப் போகவில்லையாம். ஆனால் யுத்தம் நடப்பதில் குறை வில்லை. இம்மாதிரியான நவீன சட்ட விரோதமான காரியங்கள், தர்க்கம் செய்யும் வக்கீல்களுக்கு வாதத்திற்கு விருந்தாயிருக்கலாம். ஆனால் ஜப்பான் செய்வது அக்கிரமந்தான். அதையாரும் ஆட்சே பிக்க முடியாது. ராஜாங்க சம்பந்தத் தொடர்பு அறுபடாமல் இருக்கும்போது ஒரு நாட்டுச் சர்க்கார்த் தலைவரை மற்றொரு நாட்டு ராணுவம் கொல்ல முயற்சிப்பது பெரிய நியாய விரோதமான காரியம். அதையும் ஜப்பான் செய்திருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஸ்தானா திபதி மீது குண்டுபோட்டுக் காயப்படுத்தியதை நண்பர்கள் அறிவார்கள். அதைப் பற்றி ஜப்பானியர் சொல்லும் போது, சியாங் காய் ஷேக் (சீனசர்க்கார்த் தலைவர்) என்று தவறுதலாக நினைத்துக் குண்டுபோட்டுவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். ஜப்பானிய முதன்மந்திரி நேற்று முன்தினம் பேசியபோது, "சீனா இனி யுத்தத்திற்குக் கிளம்பாத விதத்தில் முறித்துப்போட வேண்டும்" என்று சொன்னார். இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால், ஜப்பான் எவ்வளவு அக்கிரம மான காரியங்களிற் பிரவேசித்திருக்கிற தென் பதை அறிந்துகொள் ளலாம். சீனா முழுவதையும் விழுங்கிவிட வேண்டுமென்பதே ஜப்பானின் பகிரங்க நோக்கம். இதில் ஒளிவு மறைவு வைத்து எதுவும் ஜப்பான் பேசுவதில்லை. இவ்வளவு பகிரங் கமாக ஜப்பான் பேசியும், செய்தும் வந்தும், சீனாவைக் காப்பாற்றுவார் யாரு மில்லை. உலகில் யுத்தம் ஏற்படாமல் இருக்கவே சர்வதேச சங் கத்தை ஸ்தாபித்ததாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தில் சீனா வும் ஒரு மெம்பர்தான். என்றாலும் மன்சூரியாவைப் பறிகொடுத் ததற்கு இதுவரை பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. இன்று ஜப்பான் செய்யும் அக்கிரமத்தை அதுநிறுத்துமென்று நினைப்பதற்கு இடமில்லை.

(தினமணி, 30-8-1937)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

டாக்டர் உ.வே.சா அவர்கள் பிற அறிஞர்களின் நூல்களுக்கு அளித்த முன்னுரைகள் முதலியன.

உதயண சரித்திரம் நூலுக்களித்த முகவுரை.

மகிபாலன்பட்டி வித்துவான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கதிரேசன் செட்டி யாரவர்க ளியற்றிய 'உதயண் சரிதம்' என்னும் வசன நூலை முற்றும் படித்துப் பார்த்து இன்புற்றேன்.

வடமொழியில் மிக விரிவாகப் பரந்து கிடக்கும் இச்சரிதத்தை யாவரும் எளிதிலுணரும்படி சுருக்கமாகத் தெள்ளிய இனிய நன்னடையிற் பலவகையான சுவைகளை அங்கங்கே அமைத்துப் பழைய தமிழ்ச் செய்யுட்களிலும், பண்டை உரைகளிலும், காணப் படும் இனிய வாக்கியங்களை உரிய இடங்களிற் சேர்த்துத் தமிழர்க்கு ஒரு நல்விருந்தாக இவர்கள் இயற்றியிருத்தல் மிகப் பாராட்டற் பாலது. இதில், இடையிடையே வாய்த்த இடங்களில் உலகத்தவரை நோக்கிப் புலப்படுத்தும் நீதிவாக்கியங்களும், ஒவ்வொரு பகுதியின் இறுதியிற் கதையின் சாரத்தைச் சுருக்கித் தெரிவித்திருக்கும் வெண் பாக்களும் உரிய இடங்களிற் சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையைப் புலப்படுத்திய பகுதிகளும் அறிந்து இன்புறற் பாலன.

செய்யுள் நடையாகவே நூல்களியற்றும் ஆற்றலிருந்தும் வசன நடையாக இச்சரிதத்தை இவர்கள் இயற்றியதற்குக் காரணம் எல்லோரிடத்துமுள்ள அன்பின் மிகுதியென்றே சொல்லவேண்டும்.

கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் சிறந்த இவர்கள் இதுபோன்ற இன்னும் பற்பலவாகிய சொற்பணிகளைச் செய்து கொண்டு பல காலம் மிக்க புகழுடன் இந்நிலவுலகில் வாழ்ந்து விளங்கும் படிசெய் வித்தருளும் வண்ணம் இறைவன் திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

"இதனையிதனா லிவன் முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்"

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

என்னும் பெரியோர் திருவாக்கிற்கிலக்காக இவ்வரிய காரியத்தைச் செய்து நிறைவேற்றும்படி தேர்ந்தெடுத்து இவர்களைத் தூண்டிய மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபைத் தலைவர்களுடைய தமிழபிமானமும் வண்மையும் மிகப் பாராட்டற்பாலன.

2.கலித்தொகைப் பதிப்புக்கு அளித்த முன்னுரை

முதற்சம்புடத்தின் அபிப்பிராயம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ, இ.வை அநந்தராமையரவர்கள் பலவருடங்களாக மிக முயன்று நன்கு பரிசோதித்துப் பதிப்பித்துச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு வெளிப்படுத்திய கலித்தொகையின் முதற்பகுதிப் புத்தகத்தைப் படித்துப்பார்த்துப் பரிசோதனைமுறை முதலியவற்றையறிந்து மிக்க ஆநந்தமடைந்தேன். இருபது வருடங்களுக்குக் குறையாமற்பழகி இவர்களுடைய ஆற்றல்களை ஒருவகையாக யான் அறிந்திருப்பினும் இதுகாறும் இவர்கள்பாற் கண்டறியப்படாமலிருந்த விசேட ஆற்றல்கள் பலவற்றை இப்பதிப்பால் நன்கு அறிந்தேன். சிறந்த ஒரு நூல் எத்தனைவகையாக ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்கப்பட வேண்டுமோ அத்தனைவகையிலும் சிறிதும் குறைவின்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்று இப்புத்தகம் விளங்குகின்றது. இப்பதிப்பிலுள்ள விசேடங்களெல்லாம் இதன் முகவுரையைப் படிப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்குமாதலின், இங்கே அவற்றை எழுதவில்லை.

அருந்தமிழ்ப்புலவர்கள், புதுமொழிகளும் புதியபொருள்களு மாகிய அமுதப்பெருக்கத்தைக் கூட்டுண்ணுதற்கு நல்விருந்தென்றும் செந்தமிழ்ச் செல்வர்களுக்கு வாய்த்த ஒரு கருவூலமென்றும் இப் புத்தகத்தைச் சொல்லலாம்.

தமிழ்ப் பாஷாபிமானிகள் இதனை வாங்கிப்படித்து, இந்நன் முயற்சியிற் சிறிதும் சலிப்படையாதபடி இப்பதிப்பாசிரியர்க்குப் பொருளுதவிசெய்து ஊக்கமளிப்பார்களாயின், அவ்வுதவி தமிழ்ப் பாஷைக்கே செய்த பெரியதோ ருதவியாகுமென்பதிற் சந்தேக மில்லை. எந்தக் காரியத்திற்கும் பொருள் இன்றியமையாததென்பது யாவரும் அறிந்ததன்றோ!.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

3.திருக்குறள் தீபாலங்காரம் நூலுக்களித்த முகவுரை.

திருக்குறளுக்குச் சமானமான நீதி நூல் வேறு இல்லையென்பது ஆன்றோர்கருத்து. அது பலவேறு பாஷைகளிலும் பல பலவாறாக மொழி பெயர்க்கப் பெற்றிருத்தலே அதன் பெருமையை நன்கு தெரிவிக்கும். திருக்குறளையே ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்றுள்ள செய்யுள் நூல்களும் வசன நூல்களும் பல இக்காலத்தில் வழங்கி வருகின்றன. அவற்றுள்ளே கௌரவம் பொருந்திய மருங்காபுரி ஜமீன்தாரிணியவர்களால் சமீபத்தில் எழுதி வெளியிடப்பெற்ற "திருக்குறள் தீபாலங்கார" மென்னும் வசனநூலைப் படித்துப்பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அதன்கண் அமைந்துள்ள பலவகைக் குறிப்புக்களும், மேற் கோள்களும், வசனநடையும் ஜமீன்தாரிணியவர்களுடைய கல்வி யறிவையும், நூலாராய்ச்சி வன்மையையும், தமிழ்ப் பாஷையிலுள்ள அன்பையும் செவ்வனே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பொருட் செல்வத்தோடு கல்விச் செல்வமும் அவர்கள் பால் அமைந்திருப்பது யாவரும் பாராட்டத்தக்கது. இவ்வசன நூலை யாவரும் வாங்கிப் படித்துப் பயனடைவார்களென்று நம்புகிறேன்.

4. 'திருவள்ளுவர்' நூலுக்களித்த மதிப்புரை.

சென்னைச்சர்வகலாசாலையார் விரும்பியபடி மதுரை ஸ்ரீ மான் சோம சுந்தரபாரதியாரவர்கள் எம்.ஏ., பி.எல்., 1929 ஆம் ஆ மார்ச்சுமீ 11 ஆம் உ பச்சையப்பன்கலாசாலையில் "திருவள்ளுவர்" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசியதைக்கேட்டு இன்புற்றவர்களுள் யானுமொருவன்.

குழறுபடையாகவும் முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பண்டைக்கால வரலாற்றிற்கு மாறாகவும் இக்காலத்தில் வழங்கும் திருவள்ளுவருடைய சரித்திரப்பகுதிகளுள், கொள்ளத்தக்கவை யிவை, தள்ளத்தக்கவையிவையென்பதையும், அவருடைய கல்விப் பெருமையையும், பழையபுலவர்கள் அவர் திறத்தும் அவர் நூலினிடத்தும் கொண்டிருந்த மதிப்பையும், அவ ர்இன்னநிலையில் இருந்தாரென்பதையும் தடை விடைகளை நிகழ்த்தித் தக்க ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டிக் கேட்போருடைய மனத்தில் நன்றாகப் பதியும்படி பேசியது பாரதியாரவர்களுக்குள்ள தமிழார்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வத்தையும், தமிழ்நூற்பயிற்சியையும், சொல்லாற்றலையும், ஞாபகசக்தியையும் புலப்படுத்திக் கேட்டோர் மனத்தைக் குளிர்வித்தது. வியப்பையும் விளைவித்தது.

இவ்வரியபிரசங்கம், கேளார்க்கும் பயன்படும்படி பதிப்பிக்கப் பெற்றுப் புத்தக உருவமாக வெளிவந்ததைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். இப் புத்தகம் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுக்கும் அவர்களில் ஆராய்ச்சியாளர் களுக்கும் ஒரு புதுவிருந்தாக இருக்குமென்றெண்ணுகிறேன்.

5.அரவிந்தரும் அவரது யோகமும் என்ற நூலுக்கு அளித்த நூன்முகம்.

ஸ்ரீ மான் பி.கோதண்டராமையரவர்கள் எழுதிய " ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அவரது யோகமும்" என்னும் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். இப்புத்தகத்தில் அரவிந்தரது வாழ்க்கை வரலாறு, அவரது யோகமுறை, அவருடைய முயற்சிகளால் உலகத்துக்கு உண்டாகும் பயன் முதலிய விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன. நம் நாட்டில் எந்தக் காலத்தும் மஹான்கள் இருந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். பரம்பொருளின் உண்மையை உணர்ந்து முத்தியை அடையும் சாதனங்களை உயிர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்னும் கருணை யினால் அவ்வப்போது பல பெரியோர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தியும் பலருக்கு உபதேசம் செய்து திருவருட் பேறடையச் செய்தும் வருகிறார்கள். அத்தகைய பெரியார்களுடைய சரித்திரம் வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்வதற்கும் நம்முடைய தலைமையான கடமை இன்னதென்பதை அறிந்து கொள்வதற்கும் தூண்டுகோலாக உதவும்.

மஹான் அரவிந்தரது வாழ்க்கை வரலாறு மிக்க ஆச்சரியமும் சிறப்பும் உடையதாக விளங்குகின்றது. அதனை எளிய நடையில் இவ்வாசிரியர் எழுதியிருக்கின்றார். அரவிந்தருடைய யோகமுறை களையும் உபதேசங்களையும் வெளியிடும் அதிகாரம் ஒன்று தனியே இப்புத்தகத்தில் உள்ளது. அதிற் கண்ட விஷயங்கள் பன்முறை படித்து மனங்கொளற்குரியனவாகும்.

இதனை எழுதியவருடைய முயற்சியும், அரவிந்தரது வாழ்க்கை யையும் உபதேசங்களையும் இவர் நன்கு அறிந்து வெளியிடும் திறமையும் பாராட்டற்குரியவை.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

6. 'தமிழ்க்காப்பியங்கள்' நூலுக்கு அளித்த முன்னுரை

வித்வான் ஸ்ரீ கி.வா.ஜகந்நாதையர், சென்னை ஸர்வ கலாசாலையில் ஆராய்ச்சி மாணவராக இருந்த காலத்தில் அவருடைய வேலையைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு எனக்கு இருந்தது. அவருடைய பேருழைப்பின் பயனாக வெளிவந்துள்ள 'தமிழ்க் காப்பியங்கள்' என்னும் இக்கட்டுரை பல துறைகளில் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

அவ்வப்போது விஷயங்களைக் கேட்டுவந்த எனக்கு எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே இவ்வடிவத்திற் பார்க்கையில் மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது.

வடமொழி அலங்கார சாஸ்திரங்களிலும் ஆங்கில நூல்களிலும் உள்ள அருமையான விஷயங்கள் இந்நூலில் ஆங்காங்கு ஒப்புமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலவிருத்தி, வீரசோழியம் முதலிய அனேக நூல்களில் காப்பிய இலக்கணங்களைப் பற்றி ஒவ்வோரிடத்தில் காணப்படும் விஷயங்களையெல்லாம் நன்காராய்ந்து ஒழுங்குபடுத்தி இக் கட்டுரையில் தொகுத்தமைத்திருப்பது பெருமக்களால் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் , ஜகந்நாதையருடைய பலதிறப்பட்ட பேராற்றலும், நூலாராய்ச்சி, வன்மையும், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களில் அவருக்குள்ள பரந்த ஞானமும், ஞாபக சக்தியும் நன்கு புலனாகும்.

இவ்வகையான நூல் இதுவரை தமிழில் ஒருவராலும் எழுதப்படாததால் தமிழ்நூல் பயில்வோருக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் இது பெரிதும் பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

7.கலிங்கத்துப் பரணி நூலுக்கு முன்னுரை.

சரித்திர சம்பந்தமானதும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு உபயோகமாகவுள்ளதுமான கலிங்கத்துப் பரணியென்னும் நூல் இப்போது பதவுரையோடும் விளக்க வுரையோடும் பச்சையப்ப முதலியார் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகவுள்ள ஸ்ரீமான். கன்னையு நாயுடு அவர்களால் அச்சிடப்பெற்று வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் சில பாகங்களைப் படித்துப் பார்த்த போது பதிப்பாசிரியருடைய

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

பேருழைப்பு நன்கு வெளியாயிற்று. தமிழ் மக்கள் தக்க ஊக்கமளிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

8.வான்மீகி ராமாயண வசனம் நூலுக்கு மதிப்புரை

மஹாகவியாகிய ஸ்ரீ வான்மீகி முனிவர் இயற்றியுள்ள ஸ்ரீ மத் இராமாயணம் மிகச் சிறந்த காவியமாக யாவராலும் கொண்டாடப் படுகிறது. வடமொழிப் பயிற்சியில்லாதவர்கள் அதன் பெருமையை அறிந்துகொள்ள முடியாமையால் அது பலரால் தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையாக அமைந்திருக்கிறது.

சமீபத்தில் காஞ்சீபுரம் உபய வேதாந்த மகா வித்துவான் ஸ்ரீமத் பிரதிவாதி பயங்கரம். அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளவர்கள் இவ்வரிய காவியத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டிருக் கிறார்கள். இராமாயணத்தைப் பலவாறு ஆராய்ச்சி செய்திருக்கும் "அவர்களுடைய இம்மொழி பெயர்ப்பு எல்லா வகையிலும் மிகச் சிறப்புற்று விளங்குகிறதென்பதை நான் சொல்வது மிகையாகும். இம் மொழி பெயர்ப்பு நூலில் உள்ள சிலசில பகுதிகளைப் படிக்கச் சொல்லிக் கேட்டேன். சரித்திரப்பகுதி வேறு விஷயங்கள் கலவாமல் தனியே அமைந்திருப்பதும், யாவரும் சுலபமாகப் படித்தறிந்து கொள்ளுமாறு வசன நடை சிறு சிறு வாக்கியங்களாக இருப்பதும், அர்த்த புஷ்டியுள்ள பதங்களை அங்கங்கே அமைத்திருப்பதும், பக்தி ரசம் தோற்றும்படி விஷயங்களைப் பொருத்தி யிருப்பதும் மிகவும் பாராட்டற்குரியன. வான்மீகி ராமாயணத்துக்கும் வேறு இராமாயணங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கு இம்மொழி பெயர்ப்பு மிக்க சாதனமாக இருக்கும். ஆதலின் தமிழ் மக்கள் அருமையான இம் மொழி பெயர்ப்பை வாங்கிப் படித்துப் பயனடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

9.ஸ்வயம் பிரகாச விஜயம் நூலுக்குச் சிறப்புரை

பெரியோர்களுடைய வரலாறுகளும் நல்லுபதேசங்களும் ஒருவரை நல்வழிப் படுத்துமென்பது யாவரும் அறிந்ததே. அவர்கள் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்கள். சிறந்த அனுபவத்தின் பயனாக அவர்கள் வாக்கிலிருந்து வெளிவரும் ஒவ்வொரு விஷய மும் யாவரும் பின்பற்றிப் பயனடைதற்கு ஏற்றதாகும்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

சேலம் ஜில்லா, நாமக்கல் தாலூகா, சேந்த மங்கலத்தில் ஸ்ரீ தத்தகிரி குகாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மத் ஸ்வயம்ப்ரகாசப் பிரம்மேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளவர்களைப்பற்றி என்னுடைய நண்பர்கள் மூலமாகக் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன். இக் கலியுகத்தில் இவர்களைப் போன்ற மகான்களைக் காணுதல் மிக அருமை. இவர்களுடைய சரித்திரமும் இவர்களுடைய நல்லுபதேசங்களும் அடங்கிய "ஸ்வயம்ப்ரகாச விஜயம் என்னும் தமிழ் வசன நூலைப் படித்துப் பார்த்ததில் எனக்கு உண்டான ஸந்தோஷத்திற்கு எல்லை யில்லை. மனித வாழ்க்கையின் பயனைப் பெறுவதற்கு இன்றியமை யாத பல அரிய விஷயங்கள் இப்புத்தகத்தில் நிரம்பி யிருக்கின்றன. ஆஸ்திகர்களுக்கும் சமயப் பற்றுடையவர்களுக்கும் இப்புத்தகம் ஒரு நல்விருந்தாக இருக்குமாதலால், இதனை யாவரும் வாங்கிப் படித்துப் பார்த்து இஷ்ட ஸித்திகளைப் பெறுவார்களென்று நம்புகிறேன்.

10. 'திருக்குறட்சாரம்' நூலுக்களித்த பாராட்டுரை

திருநெல்வேலி ம-ா-ாஸ்ரீ பரமசிவன் பிள்ளையவர்கள் எழுதியுள்ள திருக்குறட்சார மென்னும் புத்தகத்திற் சில பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்தேன்.

திருக்குறளின் வசனமாகப் பல நூல்கள் இக்காலத்தில் வெளிப்போந்து உலாவிவரினும் இப்புத்தகம் ஒரு புதிய அமைப்பைப் பெற்று விளங்குகின்றதென்று சொல்லலாம். ஒவ்வொர் அதிகாரத்தும் உள்ள சிறந்த குறள் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டி அதன் பொருளையும் தெளிவாக எழுதி அவ்வதிகாரத்திலுள்ள ஏனைப்பாக்களின் கருத்துக்களையும் தொடர்புபடுத்தி நல்ல நடையிற் செவ்வனே விளக்கி உரிய இடங்களிற் சிறந்த சைவநூற் கருத்துக்களை இதன் ஆசிரியர் பிரமாணங்களாகக் கொடுத்திருப்பது யாவராலும் பாராட்டத்தக்கது. இதனைப் படிப்பவர்கள் திருக் குறளிற் கூறப்பட்ட நீதிகளையும் சிவபக்தி மார்க்கத்தையும் எளிதில் அறிந்து கொள்வார்களென்பது என்கருத்து.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

11.கம்பராமாயண சாரம் நூலுக்கு அளித்த முகவுரை

தமிழ்நாட்டில் தமிழறிவுடைய யாவரும் தெரிந்து படித்தற்கு இன்றியமையாத நூல்களுள் கம்பராமாயணம் ஒன்று. இந்நாட்டினர் கம்பராமாயணப் பிரசங்கத்தை மிகச் சிறப்பாக மதிக்கின்றனர். இது சுவையினால் தமிழுலகைத் தன்வசப் படுத்தியிருக்கின்றது. இதனை எத்தனை வகையில் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் சலிப்பு உண்டாவதில்லை. அப்படியே கம்பராமாயணத்தின் தொடர்புடைய நூல்கள் எத்தனை வெளிவந்தாலும் அத்தனையும் தமிழ் நாட்டாருடைய ஆதரவுக்கு உரியனவாகும்.

இப்பொழுது நண்பர் ராவ்ஸாஹெப் மகா-ௗ-ௗ-ஸ்ரீ வெ.ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள், ஜி.பி.வி.ஸி., வெளிப்படுத்தி வருகின்ற கம்பராமாயண சாரம் தமிழ் நாட்டாராற் போற்றிப் படித்து இன்புறற்குரிய சிறந்த நூலாகும். முதலியாரவர்களை நான் பல வருஷங்களாக அறிவேன். தமிழ்க் காப்பியங்களிலும் பிரபந்தங் களிலும் ஆங்கில நூல்களிலும் இவர்கள் சிறந்த பயிற்சியுள்ளவர்கள். தமிழில் இனிய வசன நூல்களும் அழகிய கவிகளும் இயற்றும் ஆற்றலுடையவர்கள். பழகுங்காலத்தில் இவர்களுடைய சம் பாஷணைகளினால் எனக்கு உண்டாகும் இன்பம் ஒரு தனி இயல்புடையதாக இருக்கும். தமிழ் நூல்களையும் ஆங்கில நூல்களையும் இடைவிடாமற் படித்துப் படித்து அவற்றிலுள்ள சாரத்தை அறிந்து தெளிவாக்கி இவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கும் ஒவ்வொருவருக்கும், நூல்களில் பேரார்வமும் சுவை கண்டின்புறும் ஆற்றலும் இவர்களுக்கு மிகவுண்டென்பது நன்றாகப் புலப்படும்.

இங்ஙனம் மதிநுட்பமும் பரந்த நூலறிவும் உடைய இவர்கள் இளமை தொடங்கியே கம்பராமாயணத்தைப் படித்துப் படித்து இன்புற்று வருகிறார்கள். அந்நூலை எத்தனையோ முறை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து படித்திருத்தலின் அப்பொழுதப் பொழுது கண்ட அரிய பொருள்களைத் தொகுத்து இப்புத்தகப் பகுதிகளில் வெளியிட்டிருக் கிறார்கள்.

கம்பராமாயணம் முழுவதையும் படித்து இன்புறுவதென்பது யாவருக்கும் இயலாத காரியம். முதலியாரவர்களுடைய கம்ப ராமாயண சாரமோ எல்லோருக்கும் பயன்படும் முறையில் அமைந் திருக்கிறது. தாம் தேர்ந்தெடுத்துள்ள கவிகளுக்குப் பொழிப்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

புரையும், கருத்தும், விசேடவுரையும் இந்நூலில் முதலியாரவர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். கம்பராமாயணப் பாடல் முழுவதும் இல்லாவிடினும் கதைத் தொடர்பு அறாதபடி இடையிடையே உள்ள வரலாறுகளை எளிய அழகிய வசன நடையில் எழுதியிருப்பதால் இதனைப் படிப்பவர்களுக்கு ஒருவாறு கம்பராமாயணம் முழுவதிலுமுள்ள அமைப்பு விளங்கும்.

பலகாலம் தேர்ந்துதேர்ந்து இன்புற்று வெளியிடப்படுவதாதலின் இப்புத்தகம் முதலியாரவர்களுடைய பலவகை ஆற்றல்களையும் ஆராய்ச்சி முறைகளையும் தெரிவிக்கின்றது.

இதனைத் தமிழ் நாட்டார் படித்து இன்புற்றுப் பார்ப்பார்களாயின் முதலியாரவர்களுடைய பேருழைப்பின் சிறப்பு நன்றாகப் புலப்படு மென்பது திண்ணம். முதலியாரவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலம் எல்லா நலங்களோடும் வாழ்ந்து பின்னும் இம் முறையே கம்பராமாயண சாரத்தின் பிற்பகுதிகளையும் வேறு பல நூற்பொருள்களின் சாரத்தையும் வெளியிட்டுத் தமிழ் நாட்டினரை மகிழ்விக்கும்படி செய்தருளும் வண்ணம் அலகிலா விளையாட்டுடைய இறைவன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

12. 'திருப்பேரைக் கலம்பகம்' நூலுக்களித்த மதிப்புரை.

ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் ஆஸ்தான வித்வானும், தென்திருப் பேரைத் தலவாசியுமாகிய ஸ்ரீமான் அநந்த கிருஷ்ண ஐயங்காரவர் களுடைய செய்யுள் நூல்கள் சில காலமாக அச்சு வாகனமேறித் தமிழ்நாட்டார் படித்து இன்புறும் நிலையை அடைவது கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தமிழ்ச்செய்யுள் இயற்றுந் திறமையில் இவர்கள் காளமேகம் முதலிய கவிகளை நினைக்கச் செய்கிறார்கள். நினைத்த காலத்தில் அமைத்துக் கொடுக்கும் வரையறைகள் பொருந்த யமகம், திரிபு, சிலேடை முதலியவைகளை அமைத்து எளிதிற் பாடும் இவர்களுடைய ஆசுகவித் தன்மை தமிழ்நாட்டுக்கும் தென்திருப்பேரைக்கும் பழைய காலந் தொடங்கி இருந்து வரும் பெருமையை நிலைநிறுத்துகின்றது. இவர்கள் வட மொழியிலும் புலமையுடையவர்கள்.

இப்பொழுது வெளியிடப் பெறும் "திருப்பேரைக் கலம்பகம்" இவர்கள் பிறந்த திவ்ய தேசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் குழைக்காதர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

விஷயமாக இயற்றப் பெற்றது. இதனைப் பல வருடங்களுக்கு முன் இவர்கள் இயற்றினார்கள். பலபல சமயங்களில் தனித்தனியே இயற்றப்பட்ட பல தனிப் பாடல்களில் இவர்கள் காட்டியிருக்கும் விசித்திர அமைப்புக்களை ஒருங்கே இந்நூலிற் காணலாம். தமிழ்ப் புலமை பழைய நிலையில் குறைந்துவிட்ட இக்காலத்தில் இத்தகைய கவித்வ சக்தியுடைய ஒருவரைக் காணுதல் அருமையிலும் அருமை.

தமிழ்நாட்டினர் இவர்களுடைய நூல்களைப் படித்து இன்பங் கண்டு, மேன்மேலும் இவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் வெளிவரும்படி ஊக்கமளிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

13. 'சாகுந்தலம் நாடகம்' நூலுக்களித்த முன்னுரை

உ

சிவமயம்

சென்னை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல். தமிழ்ப் பண்டிதராகிய சிரஞ்சீவி வித்துவான் அ.குமரகுருபர ஆதித்தர் எழுதிய 'சகுந்தலா நாடகம்' என்னும் புஸ்தகத்திற் சில பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்தேன். இது பெரும்பாலும் வட மொழியிலுள்ள சாகுந்தலத்தைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

இந்தக் காலத்துக்கேற்ற எளிய நடையில் இவர் இதனை எழுதியிருக்கின்றார். தமிழில் பல வகையான நூல்கள் வெளிவரவேண்டுமென்னும் விருப்பம் இக்காலத்தில் மிகுதியாக இருக்கிறது. அவற்றிலும் வசனநடை நூல்களை மக்கள் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். கதைகள் நாடகங்கள் என்பவை அவற்றுள்ளும் சிறப்பாகப் படிக்கப் பெறுகின்றன. இதனை உணர்ந்தே இந்நாடகத்தை இவர் எழுதி நன்றாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறாரென்று நினைக்கிறேன். இவருடைய தமிழன்பும் நன்முயற்சியும் பாரட்டற்குரியன. தமிழ் நாட்டினர் இப் புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்து இவருக்கு ஊக்கமளிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

14.'தாமோதரம் பிள்ளை வரலாறு' என்னும் நூலுக்களித்த முன்னுரை

ஒவ்வொரு வகையில் நற்காரியங்களைச் செய்து புகழ்பெற்ற லோகோபகாரிகளுடைய சரித்திரங்களைப் படித்தலால் நாம் அடையும் பயன்கள் மிகப் பல.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் சென்னையிலும் புதுக்கோட்டையிலும் கும்பகோணத்திலும் வெவ்வேறு லௌகிகத் துறைகளில் அமர்ந்தவரும், சென்னை ஸர்வ கலா சாலையில் தமிழ்ப் பாஷா சம்பந்தமான சங்கங்களில் அங்கத்தினராக நெடுங்காலம் இருந்தவருமான யாழ்ப்பாணம் ராவ்பகதூர் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்களைப் பற்றித் தமிழறிஞர்கள் பலர் கேள்வியுற் றிருக்கலாம்.

இவரைப்போல் ஆங்கில பாஷையில் விசேஷமான பாண்டித்திய மடைந்து தமிழிலும் நல்ல பயிற்சியைப் பெற்றிருப்போர் இக்காலத்தில் மிகச் சிலரே யாவர். இவருடன் நான் நெருங்கிப் பழகி யிருக்கிறேன்.

தமது ஓய்வு நேரத்தைத் தமிழாராய்ச்சியிற் பெரும்பாலும் செலவிட்டு வீர சோழியம், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம், தொல் காப்பியப் பொருளதிகாரம், இறையனாரகப் பொருள், இலக்கண விளக்கம், கலித்தொகை என்பவற்றின் மூலங்களையும் உரைகளையும், திருத்தணிகைப் புராணம், சூளாமணி என்பவற்றின் மூலங்களையும் பல ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து முதன்முறை அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர் இவரே.

இக்காலத்தில் தமிழில் பல துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்வோருக்குப் பெருந் துணையாக இருப்பன இவர் வெளியிட்ட புத்தகங்களாகும்.

இவருடைய சரித்திரத்தை விரிவாக வசன நடையில், ஸ்ரீ மான் டி.ஏ. ராஜரத்தினம் பிள்ளை யவர்கள் எழுதி அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். இப் புத்தகத்தின் சில பகுதிகளை நான் படித்துப் பார்த்ததில், ஸ்ரீ தாமோதரம் பிள்ளையவர்களின் முக்கிய வரலாறுகளெல்லாம் நன்றாக சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன வென்று தெரியவந்தது. யாவரும் நன்றாக அறிந்து கொள்ளும்படி கூடிய வரையில் நல்ல நடையில் இவ்வசன நூல் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

தமிழ்ப் பயிற்சி யுள்ளவர்கள் இப்புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்து இன்புறுவார்களென்று நம்புகிறேன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

15.'சேக்கிழார்' என்ற உரைநடை நூலுக்களித்த பாராட்டுரை.

கோயம்புத்தூர் வக்கீல் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியரவர்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ள 'சேக்கிழார்' என்னும் வசனநூற் பிரதி யொன்றைச் சில வாரங்களுக்கு முன் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெற்று அதனைப் படித்துப் பார்த்தேன்.

சேக்கிழாருடைய கால ஆராய்ச்சியும், பெரியபுராணத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ளக் கூடிய கலைவகைகளும், போர் முறையும், வழக்கிடு முறைகளும், காலப்போக்கு வகைகளும் வழிபாட்டின் பெருமையும், அணி விசேடங்களும், இன்ன பிறவும் இதில் முறையாக ஆராய்ந்து கூறப்பெற்றுள்ளன.

திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய நூல்களிலிருந்து சேக்கிழார் எடுத்தாண்ட சொற்களையும் பொருள் வகைகளையும் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது முதலியாரவர்களுடைய தமிழாராய்ச்சித் திறனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

பெரிய புராணத்தைப் படித்து ஆராய்ச்சி செய்பவர்களுக்கு இந்நூல் பேருதவியாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றிய குறிப்பு

ப்ரஹமஸ்ரீ வே.சாமிநாதையரவர்களது சங்கத்தைப் பற்றிய குறிப்பு.

சென்ற மைகல்மஸ் விடுமுறை நாட்களில் மதுரை சென்று, தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கங்களாகவுள்ள ஸேதுபதி செந்தமிழ்க்கலா சாலை, பாண்டியன் புஸ்கசாலை, செந்தமிழ் முத்திராசாலை முதலியவற்றைப் பார்த்தேன்; அவைகள் சென்ற ஆண்டுகளிலிருந்த நிலைமையைக்காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு வளர்ச்சியுற்று விளங்குகின்றன.

ஸேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையிற் கற்கும் மாணாக்கர்கள், நன்கு பாதுகாக்கப்பெற்றுத் தத்தமக்குரிய பாடங்களை மிகச்செவ் வையாகக்கற்றுச் சிந்தித்துத் தேர்ந்து, கேட்ட வினாக்களுக்கு யாதொரு தடையுமின்றி இனிமையாக விடை பகர்தலும், செய்யுட்களைச் சந்தத்தோடு ஒப்பித்தலும், ஸங்கீதப்பயிற்சி, வடமொழிப் பயிற்சி, ஆங்கிலபயிற்சி, சொல்வன்மை, ஊக்கம், தெய்வபக்தி, வணக்கம் முதலிய நல்லொழுக்கங்களுடைமையும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மிகுந்த மகிழ்ச்சியை விளைவித்தன. இவர்கள் படிக்கத் தொடங்கிய பொழுது இவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்திருந்த எனக்கு, இவர்கள் அதிசீக்கிரத்தில் இவ்வளவு மேம்பாடடைந்து விளங்குவது, பெரியதோர் வியப்பைத்தந்து உபாத்தியாயர்களுடைய உழைப்பை நன்கு புலப்படுத்தியது.

பாண்டியன் புஸ்தகசாலையில், பெரும்பாலும் அகப்படாதன வாகிய அரிய பெரிய கையெழுத்துத் தமிழ்ப்புஸ்தகங்கள் பல சேகரஞ்செய்து மிகச்செவ்வையாக வைக்கப் பெற்றிருத்தலும், அவை நன்றாகப் பாதுகாக்கப் பெற்று வருதலும், சிறந்த வித்துவான்களால் முறையே பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்று வருதலும் மிகுந்த ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றன.

இதுவரையில் ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப்பெறாத சில புஸ்தகங்கள் தக்க குறிப்புரைகளோடு பதிப்பிக்கப்பெற்று வெளிவந்திருத்தலும், இது வரையில் வெளிப்படாத அரிய பெரிய விஷயங்கள் பல வெளி வந்திருத்தலும் செந்தமிழென்னும் பத்திரிகையைப் பெற்றுவரும் அன்பர்களுக்கு நன்கு புலப்பட்டிருக்கும்.

எத்தனையோ பலர் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய இப்பெருங் காரியத்தை ஏகதேசத்தில் வகித்துச் செலவுசெய்து பரிபாலித்து வருபவர்களும் பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியுமாகிய இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ.பாண்டித் துரைஸாமித் தேவரவர்களுடைய பெருந்தகைமை மிகப்பாராட்டற் பாலது; தம் முடைய ஜமீன் ஸம்பந்தமாகவுள்ள காரியங்கள் எவ்வளவோ இருந்தும் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஸம்பந்தமான காரியங்களையே அவர்கள் எப்பொழுதும் கவனித்து வருவதாகவும் தெரிகிறது.

கவர்ண்மெண்டாரும், இத்தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த அரசர்களும், பிரபுக்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும், மற்றவர்களும் கவனித்துச் சங்கத்தின் ஸம்பந்தமான பொருட்செலவு முதலியவற்றில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைஸாமித்தேவரவர்களுக்கு அதிகக் கவலை வையாமற் சங்கத்தின் அபிவிருத்தியைக் கருதிப் பொருளுதவி செய்வார்களாயின், இக்காலத்தில் நிரம்ப உபகாரமாகவிருக்கும்.

இவ்வரிய காரியத்தை மேற்கொண்டு இடைவிடாமல் உழைத்து வரும் அக்கிராஸனாதிபதியவர்களுடைய மனத்திற்கு யாதொரு கவலையும் உண்டாகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும்படி ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரருடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

தமிழ்க்கல்வி

மறைத் திருவாளர் மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்தியகலாநிதி டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையரவர்கள், "இந்து" பத்திரிகையில் எழுதியதன் மொழிபெயர்ப்பு:-

தற்கால தேசிய நிலைமை மிகவும் வருத்தப்படத்தக்கதா யிருக்கிறது. வறுமையால் வருந்தும் மக்கட் டொகுதி மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. நாகரீகம் நட்பாந்தன்மை நல்லொழுக்கம் ஆதியவை ஓர்பாற் கூடுதலும் மற்றோர்பாற் குறைதலுமாக இருக்கின்றன. படித்தவர்களெல்லாம் வேலையில்லாத் திண்டாட் டத்தினால் வருந்துகிறார்கள். படிப்புக்கு ஏற்படும் செலவுகள் அதிகமாயிருக்கின்றன. கற்பதற்கு விருப்ப முள்ளவர்களுக்கும் கூட உயர்தரக் கல்லூரிகளில் இடங்கிடைப்ப தரிதாயிருக்கின்றது. இவ்விதக் குறைபாடுகளைத் தேச முன்னேற்றத்துக்காகச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இதை யநுசரித்துக் கீழ்ச்சாதி முதல் மேற்சாதிவரை இந்தச் சீர்திருத்த வேலையில் முன்னின்று வேண்டும் முயற்சிகள் செய்யவேண்டும்.

கல்வியானது எந்த வேலைக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவசியமானது. கல்வியே எவ்வழியிலும் சீர்திருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. இவைகளை முன்னிட்டுக் கற்றறிந்தோர் தாய்மொழி யொன்றினால் மட்டுமே கல்வியின் றிறனைப் புகட்ட முடியுமென்று அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். நாளுக்குநாள் தமிழ்க் கல்வியானது, பிரவேசப் பரீக்ஷைகளின் மூலமாகவும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், திருவாவடுதுறை திருப்பனந்தாள் முதலிய ஆதீனங்கள், இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம், தனவைசியர்களால் நடத்தப்பெறும் கல்வி நிலையங்கள், செந்தமிழ்- கலைமகள்- சிவநேசன்-சுதேசமித்திரன் முதலான திங்கள் வெளியீடுகள் தினவெளியீடுகள் மூலமாகவும் முன்னேற்ற மடைந்துவருகின்ற தென்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது. என்றாலும், கல்வி யறிவில்லாத வர்களுக்கு அவசியமான கல்வியைக் கொடுக்க இன்னும் போதுமான தமிழ் மத்தியதரக் கலாசாலைகள் ஏற்பட்டதாகத் தோன்ற வில்லை.

இப்பொழுது சென்னைப் புத்தகாலய பிரசார சங்கத்தார் அதிசீக்கிரத்தில் தமிழன்பர் மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்போவதாகவும், அம் மகாநாட்டில் தமிழ்க்கல்வியின் சில முக்கியமான விஷயங் களையும் இன்னும் உபயோகமான சில ஆக்க வேலைகளையும்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

மேற்கொண்டு உழைப்பதற்கானவைகள் தீர்மானிக்கப் பெறு மெனவும் தெரிகிறது.

தேசத்தின் தற்கால நிலைமையையெண்ணி இது விஷயமாய் வேண்டும் முயற்சிக ளெடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவரும்படி எல்லோரும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். சென்ற சில வருடங்களாக மேற்கொண்ட சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களால் செய்யப் பட்டுவந்த உதவியானது, அநேகருடைய முயற்சியைத் தவறாமற் கவருமென்பதில் ஐயமில்லை.

ஆகையால், தமிழன்பர் எல்லோரும் ஜீவதசையில் எவரெவர்கள் எந்தெந்த வேலையி லீடுபட்டிருந்தபோதிலும், அவர்களெல் லோரும் இப்பெருமுயற்சியிலொன்றுசேர்ந்து, தேச முன்னேற் றத்திற்கு வேண்டுவன செய்வார்களென நம்புகிறேன்.

சதாபிஷேக நன்றியுரை.

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்-திருந்த
உதிப்பித்த பன்னூல் ஒளிர அடியேன்
பதிப்பிக்க வேகடைக்கண் பார்.

அக்கிராசனாதிபதி யவர்களே! பெண்மணிகளே! அன்பர்களே!

என்னுடைய 81-ஆவது ஜன்ம தினமாகிய இன்று உங்களெல்லோரையும் கண்டு உங்களுடைய அன்பு நிறைந்த உபசாரங்களைப் பெறவைத்த இறைவன் திருவருளை வழுத்து கின்றேன்.

இப்பொழுது வாசிக்கப் பெற்ற உபசார பத்திரங்களில் என்னை அளவுக்குமேலே புகழ்ந்திருக்கிறீர்கள். அவை உங்களுடைய பேரன்பை விளக்குகின்றன. அவற்றில் என்பால் உள்ளனவாகச் சொல்லப்பட்ட இயல்புகள் யாவும் என்னிடத்தில் இல்லை யாயினும் இன்னபடி இருப்பது நலம் என்ற எண்ணத்தை அவை உண்டாக்குகின்றன. என்னுடைய இளம்பிராயந் தொடங்கித் தமிழ்த்தாயின் திருப்பணியை எனக்குத் தெரிந்தவரையில் செய்து வருகிறேன். எனது உழைப்பு உங்களுக்கெல்லாம் உவப்பைத் தந்திருக்கின்றதென்பதை இந்த உபசாரபத்திரங்கள் மூலமாக உணர்ந்து என் உள்ளம் நிறைவடைந்து குளிர்கின்றது. நீங்கள் அளித்த நிதி முதலியவைகளைத் தமிழ் அன்னையின் அருள்வடிவென்றே எண்ணுகிறேன். தமிழ் நாட்டின் பல வேறிடங்களிலிருந்து பல

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

வகையினரும் சேர்ந்து அளிப்பன வாதலின், இவை தமிழ் நாட்டார் என்பார்ற் கொண்ட பேரன்புக்கும் தமிழபிமானத்திற்கும் அடையாளங்களாக இருக்கின்றன.

இப்பொழுது என்னுடைய மனம் சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றது. இறைவன் தரிசனம் அளித்ததைச் சொல்லும் போது, 'சொல்லுவ தறியேன் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி' என்று சேக்கிழார் கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. மீண்டும் இளமை வந்தாற் போன்ற ஊக்கம் உண்டாகிறது. இன்னும் நான் செய்ய எண்ணியிருக்கும் பல தமிழ்ப்பணிகளும் இடையூறின்றி நிறைவேறும், தமிழர் ஆதரவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

இந்தக் கொண்டாட்டத்தை நடத்த முன்வந்த நிர்வாக சபையார்பால் நான் மிக்க நன்றியறிவு பாராட்டுகின்றேன். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் நாட்டாருடைய நல்லன்பை நான் நன்கு அறிந்து ஊக்கம் பெற அவர்கள் முயற்சி உபகாரமாயிற்று. நிதிக்கு உதவி செய்தவர்களுக்கும், உபசாரபத்திரங்கள் வாசித்தளித்த ஸ்தாபனங்களுக்கும், அன்பர்களுக்கும், பத்திரிகைகளில் என்னைப் பாராட்டி எழுதிய பத்திரிகாசிரியர்களுக்கும், பிற அன்பர்களுக்கும் என் நன்றியறிவைத் தெரிவிப்பதையன்றி வேறு என்செய்ய வல்லேன்!

இவ்வளவு உபசாரத்திற்கும் நான் ஒருவனே உரியவனல்லன். என் இளமை தொடங்கி எனக்குப் பாடம் சொல்லி வந்த ஆசிரியர் களுக்கும் அவ்வப்போது என்னை ஆதரித்து வந்தவர்களுக்கும் என்னுடைய பதிப்புக்களுக்கு ஏடுதருதல் முதலிய பலவகை உதவிகளைச் செய்தவர்களுக்கும் உடனிருந்து ஸஹாயம் செய்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் இவ்வுபசாரத்திற் பங்கு உண்டு. அவர்கள் உதவி இன்றி நான் என்னுடைய தமிழ்ப்பணிகளை இயற்றமுடியுமோ?

பவ வருஷமாகிய இவ்வாண்டு என்னுடைய ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிறந்த வருஷம். எனது ஜன்மதினமாகிய உத்தரட்டாதி அவர்களுடைய ஜன்மதினமாகிய பூரட்டாதியை அடுத்துள்ளது. அவர்களுடைய ஜனனத்தை நினை வுறுத்தும் இவ்வாண்டில் நான் இத்தகைய உபசாரங்களைப் பெற்றது அவர்களுடைய அன்பு இன்னும் என்னைப் பாதுகாத்து நிற்கின்றது என்பதைக் குறிக்கின்றது. எனக்குத் தம்முடைய தமிழாசிரியர்

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

ஸ்தானத்தை அளித்துப் பாதுகாத்த ஸ்ரீ தியாகராச செட்டியாரவர்களுடைய அன்பை நினைக்கின்றேன். அவர்கள் முயற்சியால் ஒரு நல்ல ஸ்தானம் எனக்குக் கிடைத்ததற்கு அறிகுறியாக நான் இருக்கும் இடத்திற்குத் தியாகராஜவிலாஸம் என்ற பெயரை வைத்தேன். புகழுடம்பில் இருந்து என்னைப் பாதுகாக்கும் அவர்களுடைய இயல்பு என் நெஞ்சைவிட்டு என்றும் அகலாது. திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் இளமை தொடங்கி நான் அடைந்துவரும் பலவகையான ஆதரவுகளை நினைந்து உள்ளம் உருகுகின்றேன். தக்கயாகப்பரணி முதலிய ஏட்டுச்சுவடிகளை எனக்கு வழங்கிய் தருமபுரமடத்தார் உபகாரத்தை என்றும் மறவேன். எனது உருவப்படத்தை இங்கே அமைக்கத் தந்து என்னைப் பிரகாசப்படுத்திய திருப்பனந்தாள் காசி மடாலயத் தலைவர்களை மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இந்தக் கொண்டாட்டத்திற் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய அன்பைப்புலப்படுத்திய எல்லோருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியை மீண்டும் செலுத்துகின்றேன்.

அயர்ச்சியினாலும் மறதியினாலும் பல அன்பர்களையும் பற்றிச் சொல்ல நேரமின்மையினாலும் இங்கே சொல்லப்படாத அன்பர்கள் யாவரும் இதுகாறும் சொன்னவற்றைத் தமக்கும் உரியனவாகக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றேன். எல்லோருக்கும் நன்மையை உண்டாக்கியருளும்படி ஸர்வேசுவரனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பௌத்த மதப் பிரிவுகள்

பௌத்தமதத்தில் மஹாயானம் ஹீனயானமென்று இருவகை உண்டு. அவற்றுள் மஹாயானம் நேபாலம், திபெத், சீனம் , ஜப்பான் என்கிற இடங்களில் இருந்துவருகிறது. ஹீனயானம் பர்மா தேசத்திலும் இலங்கைத் தீவிலும் பரவியுள்ளது. மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டுள்ளது இந்த ஹீனயான சம்பிரதாயமே. ஹிந்து தேசத்தின் வடக்கேயுள்ள மஹாயான சம்பிரதாயத்தாரும் வேதாந்திகளும் அடிக்கடி தம்முள் வாதித்து வந்தனரென்று தெரிகிறது. மஹாயான சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த பல நூல்கள் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஹீனயானத்தார்க்குப் பாளிபாஷையில் எழுதப் பட்டள்ள திரிபிடகமே மூலநூல்; வேறென்றுமில்லை. கௌதம புத்தர் காலத்திலே பௌத்தருக்கும் வேதாந்திகளுக்கும் தத்துவசாஸ்திர விஷயமான வழக்கு அதிகமாக இருந்ததென்று தெரியவில்லை

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

யாதலால், அவர்காலத்துக்குப் பின்பே பௌத்தமதத்திற் பிரஸித்தமாகவுள்ள மாத்தியமிகள், யோகாசாரர், ஸௌத்திராந்தகர், வைபாஷிகர் என்கிற நான்கு வகையாருடைய தத்துவசாஸ்திர சம்பிரதாயங்களும் உண்டாயிருக்கவேண்டும்.

ஐம்படைத்தாலி

காத்தற் கடவுளான திருமாலின் சங்கம், சக்கரம், கதை, கட்கம், சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அமைப்பது. இதனைப் பஞ்சாயுதம் என்றும் வழங்குவர். ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளைகளுக்கு இதனைத் தாரணம் செய்தல் மரபென்றும் க்ருஹ்யரத்நம் என்னும் வடநூலில் இதற்கு விதியுள்ளதென்றும் கூறுவர். இது தாலி எனவும், தாலியைம்படை எனவும் வழங்கும்.

'போதுமான்து'

காலம் சென்ற மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையரவர்கள் சிலேடையாகப் பேசுவதில் வல்லவர்கள். அவர்கள் பேசிக்கொண்டு வரும்போதே இரண்டு பொருள் தொனிக்கும்படி சில தொடர்கள் இருக்கும்.

ஒருநாள் ராமநாதபுரம் ராஜாவுடன் அவர்கள் இலக்கிய சம்பந்தமாகப் பேசிக்கொண்டே இருந்தார்கள். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. பேச்சு ஒரு கட்டத்தை அடைந்தபோது ராஜா கடிகாரத்தைப் பார்த்தார். அதிகநாழிகை ஆனது தெரிந்து, ஐயரவர்கள், " போதுமானது" (போதும் ஆனது) என்று சொல்லி விடை பெற்றுக்கொண்டார்கள். நேரம் ஆயிற்று, பேசினது போது மானது என்ற இரண்டு பொருளும் அதில் தொனித்தன.

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

Digitization by Hindu-Heritage-Foundation of America. HHFA(USA)

இத்தொகுப்பும் பற்றி...

டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள், தம் உரைநடை நூல்களாக வெளியிட்டவற்றுள் இரண்டு நூல்களும் இன்று வரை வெளிவராத சில கட்டுரைகளும் ஆன்றோர் பலரின் நூல்களுக்கு அவர் அளித்த முன்னுரைகளும் இத் தொகுப்பில் உள்ளன.

திருவிடை மருதூர் பற்றிய மத்தியார்சுன மான்மியம் என்பது உரைநடைத் தலபுராணம் ஆகும். இதுவே இவர் வெளியிட்ட முதல் நூல் (1985) என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கத்தைப் படித்தால் உதயணன் கதை மட்டுமன்றிப் பெருங்கதையின் இலக் கியங்களையும் சிறப்புகளையும் ஒரு சேர அறியலாம்.

இவர் பிறர் நூலுகளுக்கு அளித்துள்ள அணிந் துரைகள் மூலம் இவரின் பாராட்டும் பண்பை அறியலாம்.

இந்நான்கு தொகுதிகளையும் கற்பவர்களுக்கு டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் மேலும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தால் தமிழ் இன்னும் பல நலன்களைப் பெற்றிருக்கும் என்ற எண்ணமே மேலோங்கும்.

ஞா. மேகலா
நூலகப்புலவர், பதிப்பாசிரியர்
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம்